

Giới thiệu Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert

Tỉnh lại sau giấc ngủ xuyên qua đến thế giới song song là tư không kiến quán chuyện thường, vấn đề là, này tân thế giới có vẻ như bị bóp méo đến không quá bình thường. . .

97 năm 3 tháng, truyền thuyết thế giới tận thế, một viên thiên thạch vũ trụ giáng lâm, mở ra thuộc về người tu hành thời đại!

Mà Trần Diệp, thì lại mở ra một cái cá mặn thức tu chân nhân sinh.

Cơ bản, đây là chủ giác mang theo phần mềm hack hệ thống tinh tướng làm mất mặt ám áp cổ sự.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bị bóp méo tân thế giới

Tháng ba Hạ Giang thành phố, sáng sớm hàn ý phơ phất.

Giờ khắc này, Trần Diệp ngồi ở Internet cafes bên trong, xem bên trong website nội dung, không chỉ có chơi một đêm trò chơi mạng tới cảm giác mệt mỏi tan thành mây khói, sau lưng còn bốc lên một đại đoàn hàn khí, lan khắp toàn thân!

"Sợ! Toàn quốc bơi giải quán quân mở màn ngày, nam tử một trăm mét bơi tự do thế giới kỷ ghi hình lần thứ hai bị quét mới, kim bài người đoạt được bạch dương hư hư thực thực Giác tỉnh giả!"

"Bi thương! Âu quan vòng bán kết Real Madrid thảm bại Barcelona, Giác tỉnh giả tiên phong Lionel Messi trình diễn đại tứ hỷ, ngày xưa quả bóng vàng tiên sinh C la bắt đầu sinh ý lui!"

"Bạo nổ! NBA thường quy thi đấu MVP Cooden thừa nhận mình là Giác tỉnh giả, vì là bảo đảm thi đấu chuyện công bình công chính tính, tuyên bố đem vĩnh cửu xuất ngũ!"

"Truyền! Giác tỉnh giả đám người ngày càng mở rộng cùng quật khởi, đang từ từ lật đổ giới thể dục thậm chí thế giới mỗi bên lĩnh vực cách cục, đối với người bình thường làm thi đấu sự tình tạo thành to lớn xung kích, bởi vậy đưa tới không công bằng thi đua vấn đề ngày càng lộ ra, thế giới các đại thể dục tổ chức đang khẩn cấp thảo luận ra sân khấu chính sách mới, chỉ đem Giác tỉnh giả triệt để loại bỏ ở chính quy thi đấu sự tình ở ngoài!"

. . .

Trần Diệp xem xét nửa ngày màn hình, lại xoa nhẹ nửa ngày con mắt, lại xem xét nửa ngày màn hình, tâm tình theo tư duy hoàn toàn nằm ở xốc xếch trạng thái.

Giác tỉnh giả?

Cái quỷ gì?

Trần Diệp bấm một cái cánh tay thịt, cảm giác được nhọn đau đớn, phát hiện quỷ dị này ngoại hạng mộng cảnh, có vẻ như còn rất chân thật.

Cuối cùng, Trần Diệp yên lặng tắt đi cánh cửa này trang web thể dục page, đốt một điếu thuốc.

Hắn muốn lắng lắng.

Lúc này, từ bên cạnh vị trí đưa tới một cái tay, bắt đi hộp thuốc lá từ, theo lạch cách một tiếng, lại một sợi khói lượn lơ bay lên, đồng thời truyền đến một trận lâm lâm: "Làm sao giọt? Liên với mấy cái suốt đêm hạ xuống, thân thể bị móc sạch rồi, nhìn người mất hồn tựa như."

Trần Diệp xoay đầu, nhìn thấy bên cạnh ngồi người vẫn là bạn bè Vương Sâm, do dự hỏi nói: "Ta nói. . . Người biết Giác tỉnh giả là cái gì không?"

Nghe vậy, Vương Sâm lập tức tròn tròn con mắt, ngậm thuốc lá nói thầm nói: "Tiểu tử người, là chưa tỉnh ngủ, vẫn là không có thông võng, cứ chỉ điên rồ đi."

Gặp bạn bè một bộ chẳng muốn trả lời giọng điệu, Trần Diệp rất có loại mọi người đều biết ta độc mộng kinh ngạc.

Thực giác nói cho hắn biết, nếu như này thật không phải là mộng, như vậy rất có thể là mình sau khi tỉnh lại, thế giới này xảy ra một số biến hóa long trời lở đất.

Thời gian hạ không thì có rất nhiều đứng đầy đường động tác võ thuật tiểu thuyết đồ thị, viết nhân vật chính tỉnh lại sau giấc ngủ, xuyên qua đến cái gì vui chơi giải trí thiếu thôn thể giới song song mà.

Trần Diệp tỉnh tỉnh từ trước đến giờ đứt khoát bình tĩnh, lập tức cũng không có ngu truy hỏi, xoay quay đầu lại, lần thứ hai gõ nổi lên bàn phím.

Mọi việc bất quyết hỏi baidu.

Bất quá, làm baidu ra Giác tỉnh giả tìm tòi kết quả phía sau, Trần Diệp nhưng không khỏi một trận trộn mắt lú lười!

Đúng như dự đoán, cùng đồng đảo truyền xuyên việt tương tự, bất quá là nằm úp sắp trước máy vì tính buồn ngủ hai giờ, lại khi tỉnh lại, hần xuyên qua rồi, đi tới một cái cùng Địa cầu giống thật mà là giả thể giới song song!

Mà cái không phải, chính là hay là Giác tỉnh giả !

Liên quan với Giác tỉnh giả khởi nguyên, muốn tìm hiểu đến hai mươi năm trước, cũng là cái thể giới này lịch sử ranh giới!

"Công nguyên năm 1997 3 tháng, một viên thiên thạch vũ trụ va về phía Địa cầu, đi ngang qua tầng khí quyển thời điểm, phát sinh tan vỡ giải thể, lượng lớn mảnh vỡ thông qua đại khí chuyển động tuần hoàn rải rác ở Địa cầu các nơi, giữa lúc toàn bộ nhân loại cho rằng sợ bóng sợ gió một trận thời điểm, một hồi xưa nay chưa từng có biến đổi lớn lặng yên xảy ra. . ."

"Những này thiên thạch mảnh vỡ ẩn chứa năng lượng đặc thù, tới gần hoặc tiếp xúc qua thiên thạch mảnh vụn nhân loại cùng với khác động thực vật, có số ít phân xảy ra đột biến gen, thần kỳ có thí dụ như đao thương bất nhập, không chế băng hỏa siêu năng lực, như truyền thuyết công năng đặc dị giả, chính thức đem các loại người mệnh danh là Giác tỉnh giả!"

Nhìn đến nơi này, Trần Diệp không nhịn được nuốt ngụm nước bọt.

Thiên ngoại phi tinh, đột biến gen, công năng đặc dị. . . Rất có một loại khoa học viễn tưởng họa phong.

Nói tóm lại, chính là những này thiên thạch mảnh vỡ, kích phát ra động thực vật năng lực đặc thù.

Kết hợp với mới vừa cái kia chút thể dục tin tức,

Tựa hồ Giác tỉnh giả ở trên thế giới này đã là một cái rất quá quen thuộc tồn tại.

Thế nhưng, số lượng vừa tựa hồ không nhiều lắm, đây đầu sợ là còn có cái gì nguồn gốc!

Áng chừng điểm ấy nghi hoặc, Trần Diệp tiếp tục nhìn xuống.

"Liên như vậy, thế giới các quốc gia dồn dập tập trung vào to lớn nhân lực vật lực khai triển nghiên cứu, trong đó, nước Hoa nổi danh sinh vật chuyên gia Tổng Thể Thành thông qua từ sinh vật biến dị trong cơ thể lấy ra tế bào, phát hiện bọn họ tế bào bên trong tồn tại một loại đặc thù ước số, chính là dựa vào này loại đặc thù ước số, sinh vật biến dị mới nguồn năng lượng nguyên không ngừng hấp thụ linh khí trong trời đất, thức tỉnh ra siêu tự nhiên năng lực, liền, nhân loại tiến hóa lịch sử nghênh đón một hồi lớn đại cải cách!"

"Lấy Tổng Thể Thành lãnh đạo chuyên gia đoàn đội, tiến hành rồi đêm ngày nghiên cứu, cuối cùng nghiên cứu ra một loại phòng theo đặc thù ước số, tiêm vào đến người bình thường trong cơ thể phía sau, không chỉ có thể giống sinh vật biến dị giống như, cảm ứng được linh khí tồn tại, hơn nữa dựa vào hệ thống huấn luyện, cũng có thể thức tỉnh ra đủ loại năng lực khó tin, có dài hơn tuổi thọ, thân thể mạnh hơn, nguyên bản loài người rất nhiều cực hạn đều bị phá vỡ."

"Nhưng thông qua không ngừng sàng lọc thí nghiệm, chuyên gia đoàn đội phát hiện cũng không phải là hết thấy tiêm vào đặc thù ước số người đều có thể cảm ứng được linh khí tồn tại, mà cái kia chút có thể cảm ứng được linh khí người, cũng chưa chắc có thể thức tỉnh xuất siêu năng lực, hết hạn đến năm ngoài chính thức điều tra số liệu, hiện nay toàn cầu Giác tỉnh giả không cao hơn mười vạn, hơn nữa trong đó tuyệt đại đa số Giác tỉnh giả, chỉ là thức tỉnh ra siêu phạm tổ chất thân thể, cái kia chút có thể phi thiên độn địa, triệu hoán phát điện nhiệt điện siêu cấp Giác tỉnh giả, đã ít lại càng ít!"

Nhìn đến nơi này, Trần Diệp đại thể có manh mối.

Nói như vậy, những này có thể cảm ứng linh khí Giác tỉnh giả, chẳng phải là mỗi một người đều thành nghiền ép người bình thường nhân vật khủng bố!

Chẳng trách tin tức nói các đại thể dục tổ chức chuẩn bị đem Giác tỉnh giả loại bỏ tham gia thi đấu chuyên, dù sao để người bình thường cùng những năng lực này siêu quần Giác tỉnh giả cùng tranh thi đấu, hoàn toàn chỉ có bị chà đạp phần!

Bất quá, chính thức không để Giác tỉnh giả cùng người bình thường một khối chơi, nhưng không có kỳ thị ý tứ, ngược lại, hiện nay, những này Giác tỉnh giả nghiêm nhiên thành cấp bậc quốc bảo bánh bao!

Làm người ta chú ý nhất, chính là các quốc gia bắt đầu xây dựng lên lấy Giác tỉnh giả làm chủ đội ngũ.

Cái này rất bình thường, mắt thấy một bày nắm giữ siêu tự nhiên năng lực Giác tỉnh giả từ từ mạo đầu, chính phủ chính thức chắc chắn sẽ không ngồi yên không để ý đến.

Đạn không đề ép được, chỉ có thể chiêu an.

Hơn nữa, bởi rất nhiều phần tử tội phạm cùng dã thú sinh vật cũng lần lượt thức tỉnh, cho thế giới các quốc gia tăng thêm rất nhiều nhân tố không ổn định, thường quy bạo lực hệ thống không cách nào ngăn chặn, tình huống như vậy hạ, tổ biên lên một nhánh chính thức nắm trong tay Giác tỉnh giả đội ngũ, không thể nghi ngờ có thể hết sức tất yếu!

Thêm vào một ít quốc gia phát triển lợi ích nhân tố, các quốc gia ở Giác tỉnh giả đội ngũ bồi dưỡng phương diện, dần dần tạo thành một chủng loại dường như quân bị cạnh tranh bầu không khí.

Vì làm hết sức không chế càng nhiều hơn Giác tỉnh giả, các quốc gia lần lượt ban bố siêu cấp đãi ngộ ưu đãi.

Thí dụ như nước Hoa thức tỉnh đội ngũ từ trung ương cao tầng vương quốc quán hạt, chỉ cần là vào biên Giác tỉnh giả, cất bước đãi ngộ chính là thành thị cấp một nhà, trăm vạn năm lương, đồng thời theo thực lực cùng với chiến công tăng cao mà không đoạn tăng cao.

Dù cho sau đó muốn lui ra, quốc gia cũng sẽ nhận thầu cả đời, bất luận muốn từ thương tham chánh hay là từ quân, đều đem dành cho tương đối lớn chính sách chống đỡ, liền ngay cả con cái con cháu cùng gia chúc thân nhân, cũng sẽ thu được không tầm thường ưu đãi!

Thậm chí một số quốc gia ở khuyết thiếu Giác tỉnh giả dưới tình huống, còn sẽ không tiếc giá cao đi nước khác đào giác.

Có câu nói vật lấy hiếm là quý, như vậy như vậy, Giác tỉnh giả giá trị bản thân cấp tốc kéo lên, dĩ nhiên thành so với công chức còn nổi tiếng vô số lần kim cương bát ăn cơm!

Phiết mở vật chất lợi ích, mọi người căn cứ vào đối với siêu phẩm thân thể cùng cực dài tuổi thọ khát cầu, dẫn đến nhảy nhót muốn gia nhập Giác tỉnh giả quân thể ngày càng gia tăng mãnh liệt.

Nhà nhà đều lấy nắm giữ Giác tỉnh giả thân bằng làm vinh, quan lớn cự phú cũng dồn dập lấy lung lạc Giác tỉnh giả vì là hào. . .

. . .

Trần Diệp đang nhìn đến xuất thần, bất thành linh bị Vương Sâm đẩy một hồi, nhắc nhở nói: "Không còn sớm, đi trường học đi, gần nhất Diệt Tuyệt sư thái nhìn chăm chú chúng ta tránh đến chật chội, cũng lại bị nắm tóc."

"Ừ, tốt. . ." Trần Diệp cũng cần thời gian cố gắng chỉnh đốn lại nát đầy đất thế giới quan, tắt máy phía sau, nắm lên túi sách chuẩn bị đến trường đi.

Đột nhiên, một tia ý nghĩ lướt qua đầu óc, không khỏi lần thứ hai giật cả mình.

"Làm sao vậy?" Vương Sâm buồn bực nói, chỉ cảm thấy bạn bè buồn ngủ một chút đứng lên các loại không bình thường.

"Ngươi trước đi, ta muốn về nhà một chuyến!"

Quảng ra lời này, Trần Diệp không để ý đồng đảng kinh ngạc biểu hiện, nhắc chân chạy ra Internet cafes.

Lấy xe đạp, một đường gấp gẫm, cuối cùng đã tới Tinh Cốc .

Tinh Cốc kỳ thực liền một cái từ trường đại học khuôn viên cùng cao tân khuôn viên xây dựng thành thị tăng khối, ban đầu kiến thiết thời gian chủ yếu là vì phát triển LED tinh phiên, sau đó làm làm thật lớn, tạo thành lấy các loại cao tân khoa học kỹ thuật cùng sinh vật kỹ thuật sản nghiệp là long đầu hồng đại cách cục, vì mô phỏng theo đại dương bờ bên kia Silicon Valley, liền gọi Tinh Cốc.

Ở Tinh Cốc bên trong một trận quẹo phải rẽ trái, Trần Diệp trực tiếp đi tới Hạ Giang đại học bên cạnh tiểu khu.

Đây là phụ cận mấy trường đại học cùng phòng nghiên cứu dạy công chức gia thuộc khu dân cư, cũng là Trần Diệp nhà .

Đem xe đạp hướng về một tòa nhà trước ném đi, Trần Diệp đạp cầu thang điên cuồng chạy nhanh tới lầu ba, móc ra chìa khoá mở cửa phòng, lướt người đi liền xông vào.

"Hồng học. . ."

Trần Diệp một bên thở hồng hển, một vừa quan sát nhà cảnh tượng, nhìn quanh quệ yên tĩnh xung quanh, cùng xuyên qua trước giống nhau như đúc, Trần Diệp nóng rực tâm tình cũng cấp tốc làm lạnh, trong mắt lộ ra cô đơn cùng thất vọng.

Xuyên qua rồi thì thế nào, lịch sử thay đổi thì đã có sao, hán cái nhà này, vẫn như cũ như vậy.

Chỉ có hán hình độc ảnh đơn, một thân một mình.

Thở dài, Trần Diệp đem đơn vai túi sách tiện tay vứt tại trên tủ giày, liền giày chưa từng đổi, trực tiếp đẩy người mệt mỏi ngã xuống ở trên ghế sa lon.

Sáng mùa xuân ánh nắng ban mai dần dần xán lạn tỏa ra.

Cho u ám không gian tăng thêm ánh sáng.

Ngay ở yên lặng như tờ thời gian, bên tai truyền đến giòn như hoàng oanh uyển tiếng, kỳ ảo phập phù.

"Ta ở lại đây hai ngày ba đêm, vốn là định nếu như hôm nay lại không chờ được đến người trở về, liền báo cảnh sát đem người lập thành lạc đường nhi đồng, cũng còn tốt, người cuối cùng cũng coi như còn nhớ đường trở về."

Một tên tuổi thanh xuân nữ tử phiến nhiên xuất hiện ở trước ghế sa lon, hào quang xẹt qua rèm cửa sổ khe hở, vừa vận bay xuống ở cửa nàng trứng ngỗng trên mặt, hiện ra một bộ rõ ràng Trung Quốc và Phương Tây mới hỗn huyết tinh xảo ngũ quan, ngũ quan bên trong tầm kia thủy nhuận mông manh môi anh đào, theo hơi hơi nhếch lên cảm, nổi lên độ cong tuyệt vời: "Hoan nghênh về nhà, ta lạc đường nhỏ cứu con."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Tỷ tỷ của ta là Giác tỉnh giả

Nữ tử rõ lộ ra Trung Quốc và Phương Tây mới hỗn huyết tốt đẹp gien, thiên nhiên màu nâu áo choàng phát sắc sắc tầm kia thượng thừa tuyệt cao dung mạo, lại có thêm một chữ lĩnh lộ vai áo phối hợp màu đen quần ống loa cùng giày cao gót, một bộ đơn giản lưu loát trắng đen kết hợp, tao nhã đại khí lại không mất tí suất thật, khiến gọi vai đẹp xương quai xanh cùng chân dài to, hiển lộ hết yêu kiều thướt tha vóc người đẹp.

Đặc biệt là cặp kia vòng tay ôm ở trước bộ ngực sữa, nhẹ nhàng hất cảm lên động tác, lộ ra một cổ thông dong bình tĩnh, thỏa thỏa cực phẩm ngự tỷ phong phạm!

Nhưng là là như thế một vị thiên kiều bá mị đại mỹ nhân, nhưng không dẫn nổi Trần Diệp nửa điểm hứng thú, chỉ là thoáng nhắc đầu liếc một chút, nhú mày lại, không mặn không nhạt nói: "Người tại sao trở lại?"

"Đây đồng dạng cũng là tỷ tỷ ta gia, trở về có vấn đề sao?" Hỗn huyết nữ nhưng là cười tươi: "Người hỏi xong, giờ đến phiên ta, này mấy ngày chạy cái nào dã, nhỏ cứu con?"

"Lại gọi ta như vậy, nửa phút trở mặt cho người xem!"

Trần Diệp tựa hồ cũng không chuẩn bị bé ngoan phối hợp, bò lên, lười biếng đi về phòng ngủ, lại bị hỗn huyết nữ xoay ngang thân ngăn cản.

Hỗn huyết tỷ tỷ gương mặt người bay lên mặt cho tỷ nhìn một cái khinh bỉ biểu hiện.

Đối mặt cái đầu và khí thế không kém chút nào hỗn huyết tỷ tỷ, Trần Diệp bữu môi nói: "Internet, trường học. . . Đến lượt ta hỏi, người không ở trên tình thành học, trở về để làm gì?"

"Học phần sớm tu xong, trở về làm ít chuyện, thuận tiện giám sát người chuẩn bị thi đại học." Hỗn huyết nữ vẫn là rất có dân chủ công bằng tinh thần, trả lời xong mới tiếp tục đặt câu hỏi: "Giờ này người không đi trường học, trở về để làm gì?"

"Ngủ!"

Trần Diệp hết sức lễ thắng khí hùng: "Hòa nhau rồi, mọi người nên để làm chi đi, ai cũng đừng e ngại người nào."

Nói xong, hẩn tránh đi, hồn nhiên không đem giám sát thi đại học những chữ này mắt để trong lòng.

Cũng căn bản không đem này hay là tỷ tỷ để ở trong lòng.

Bất quá, làm Trần Diệp nắm chốt vận cửa thời điểm, quý dị tình hình xảy ra!

Chốt cửa làm sao đều vận không mở!

Trần Diệp xoay đầu lạnh lùng nhìn tỷ tỷ một chút, còn tưởng rằng là nàng gác cửa cho khóa cứng, hãy còn giận hờn tựa như quay người muốn ly khai.

Thế nhưng, mắt nhìn thấy đi tới cửa, cửa chống trộm càng bất thành linh tự động đóng lên!

Trần Diệp kinh nghi đi vận chốt cửa, vẫn không làm nên chuyện gì!

Cửa ở không có ngoại lực điều động dưới tình huống, tự động đóng lên!

Trong nháy mắt, Trần Diệp trái tim đột nhiên co rút lại, một cái sợ hãi ý nghĩ nổi lên trái tim, quay đầu lại chất vấn nói: "Ngươi cũng là Giác tỉnh giả?"

"Sớm thức tỉnh đến mấy năm, ngươi mới biết đây!"

Hồn huyết nữ khá là buồn bực chọn một hồi mảy liễu, chợt lại thoải mái giống như mất trọn trắng nói: "Cũng là, mấy năm qua ngươi lão ẩn núp chúng ta, ngày lễ ngày tết đều không còn bóng, trong nhà chuyện gì đều không có đề ý."

Trần Diệp không những không có đối với nàng chắc hẳn phải vậy lý giải cảm thấy ung dung, trái lại cả người cũng không tốt.

Tuy nói mấy năm qua ít tiếp xúc, đối với thế giới này quý dị biến hóa cũng đại khái nắm chắc rồi, có thể mở mắt nhìn thấy người ở bên cạnh trở thành cái kia loại tài năng như thần dị năng thức tỉnh giả, trong lòng khiếp sợ có thể tưởng tượng được.

Không đề ý này em trai kinh ngạc, hồn huyết tỷ tỷ bản khời mặt cười, một bộ không cho thương thảo giọng điệu: "Hiện tại cho ngươi hai cái lựa chọn, hoặc là bé ngoan đến trường đi, hoặc là ở chỗ này cái nào đều đừng đi!"

Mặt đối với thô bạo áp bức, Trần Diệp tạm thời đem kinh ngạc tâm tình miễn cưỡng kiềm chế lại, phần nhiên nói: "Trần Y Lạp, ngươi hoặc là đừng trở về, hoặc là đừng gây sự, được không được!"

"Gọi ta tỷ, hồn đạm!"

"Tỷ? Ah!"

Trần Diệp lạnh lùng một phoi: "Ngươi có thể đừng lừa mình dối người sao? Đi ra ngoài cho bên ngoài người nhìn một cái, ngươi cảm thấy ai sẽ tin tưởng hai chúng ta là chị em ruột?"

"Mặc kệ ngươi có chấp nhận hay không, ngược lại hộ khẩu bản trên, chúng ta là người một nhà." Trần Y Lạp đầy không thêm đề ý: "Hiện tại, ta muốn đại biểu ba mẹ, hành xử làm tỷ tỷ chức trách, ngươi hoặc là nghe, hoặc là nghe."

"Ngươi hoặc là cắt, hoặc là cắt. . . Ah!" Trần Diệp vừa về uống một câu, đột nhiên phát hiện miệng mình cùng thân thể càng đột nhiên cứng ngắc ở, hoàn toàn không bị khống chế!

"Không lớn không nhỏ, làm sao cùng tỷ nói chuyện!"

Trần Y Lạp tức giận lườm hán một cái, nắm lên đơn vai túi sách, sau đó liền đi tới, hết sức thân thiết cho đệ đệ lên lưng, sau đó kéo lại em trai cánh tay, giống đối về mặt tựa như, lộ ra một tấm mê chết người không đền mạng ngọt miệng cười: "Được rồi, lạc đường nhỏ cừu con, theo tỷ tỷ vác lên túi sách đến trường đi thôi, àn. . . Chờ chút, ngươi mặc quần áo này bao lâu không đổi rồi? Sách. Còn có sợi tóc này đều ra dầu, nên có mấy ngày không có tắm đi, chính một lời thôi quý, quả nhiên không thể lại nuôi thả ngươi."

Trần Y Lạp nhún nhún đỉnh kiều mũi ngọc tinh xảo, rõ ràng nói được đặc biệt ghét bỏ, nhưng vẫn đưa tay xoa xoa em trai đầu tóc, hiển lộ hết tràn đầy cưng chiều: "Cũng may, tỷ đã trở về, kế tiếp ở chung thời kỳ, tỷ nhất định sẽ cố gắng âm điệu dạy ngươi, tranh thủ đem ngươi cải tạo thành người gặp người thích, xe gặp xe tải tiểu thịt tươi hoa mỹ nam ha."

"A a. . ." Trần Diệp chỉ có thể dùng ánh mắt biểu đạt kháng nghị.

"Ngaoan rồi, nhỏ cừu con, phải nhớ, nghe lời, tỷ mới thương ngươi."

Mới ra tràng còn lẫm liệt không thể phạm ngự tỷ, đảo mắt hóa thành chim nhỏ nép vào người hình, kéo em trai khuỷu tay, đáng người mềm mại nhảy thoát ra bên ngoài nhảy nhót đi.

Trong tiểu khu dậy sớm tản bộ hoặc đi làm hàng xóm nhìn thấy hai chị em, lục tục có người chào hỏi.

"Ai nha, Y Lạp đã trở về, mấy năm không gặp, trở mã càng đẹp đề cao gầy."

"Y Lạp là muốn bồi nhỏ điệp đến trường đi thôi, thật biết sự tình, nhỏ điệp, nhiều cùng chị ngươi cố gắng học một ít."

"Không phải là, Y Lạp đó là chúng ta tiểu khu kiều ngạo, nhà ai có như vậy khuê nữ cũng phải nhạc phối."

"Y Lạp, buổi tối nếu không đến a di gia ăn cơm đi, đến lúc đó cho ngươi đốt ngươi thích nhất dấm đường lý tích."

"Y Lạp, ở trong đại học đàm luận đối tượng không có a? Nếu không có, bà bà giới thiệu cho ngươi một cái?"

Nói chính xác hơn, đại gia chủ nếu như cùng hồn huyết tỷ tỷ chào hỏi, còn oánh đầu mặt dơ bản đệ đệ, trực tiếp bị quên thành mảnh vụn.

Trên thực tế, mười mấy năm qua, vẫn như vậy.

Từ nhỏ đến lớn, hai chị em đôi ngô, đều là thiên nhưỡng địa biệt (lệch trời cách đất).

Trần Y Lạp trời sinh mỹ nhân bại hoại, thêm nữa hỗn huyết ra cực kỳ tốt đẹp bên ngoài đặc thù, bất luận đi đến chỗ nào đều là đại chúng tầm mắt tụ điểm, đêm không hết bao nhiêu lần đi ở trên đường cái, đều có chỗ gọi là truy tinh cùng si Hán tới đến gần, hoặc là mời tiến vào thế giới giải trí, hoặc là cầu lưu phương thức liên lạc.

Vứt sang một bên tụ tập vạn ngàn sủng ái cùng kiếm khuôn mặt đẹp, Trần Y Lạp siêu bày thông minh, càng chương hiện ra Tạo Vật Chủ đối với cái này huyết thống tiểu thiên sứ yêu chuộng.

Nhìn chung lấp kín các loại ưu tú, bá tốt, nhảy lóp các chữ lý lịch, học bá đã xa không đủ để hình dung Trần Y Lạp học nghiệp chiến tích.

Lúc trước nếu không là muốn hầu ở cha mẹ bên người, e sợ thế giới các đại đình cấp trường đại học sớm người trước ngã xuống người sau tiến lên dùng phong phú thưởng học vàng đưa nàng bắt đi.

Nói chung, tỷ tỷ chính là nữ Thần bên trong nữ Thần.

Bây giờ còn ở đây bị bóp méo sau tân thế giới bên trong, thành cấp bậc quốc bảo Giác tỉnh giả, hoá ra chuyện tốt đẹp gì đều chồng trên người nàng.

So sánh với đó, Trần Diệp cái này việc xấu loang lổ, vấn đề không ngừng đệ đệ. . . Ai, còn không nói ra đi, làm cho người ta lưu chút mặt mũi.

Bất quá, Trần Diệp đúng là sớm đối với này loại khác nhau đối xử thành thói quen, một đường cùng khinh thường, bị Trần Y Lạp vứt lên một chiếc màu đỏ tươi chạy bằng AMG.

"Nhìn đi, nhỏ cừu con, ánh mắt của quần chúng vẫn là sáng như tuyết, chúng ta tỷ đệ quan hệ đó là sự thật không thể chối cãi, người cùng với bị động tiếp thu, không bằng chủ động hưởng thụ mà, đừng lao xếp đặt đến mức khổ đại cừu thâm, bao nhiêu thiếu nam thiếu nữ ngóng trông có ta như thế một vị khuôn mặt đẹp cùng thông minh kiếm bị vạn người mê tiểu tỷ tỷ a, đang ở phúc bên trong không biết phúc."

Trần Y Lạp đem người nhét vào chỗ ngồi kế tài xế, lại thân thiếp cho thắt chặt dây an toàn, liền lượn lờ Na Na chạy lên chỗ ngồi lái xe.

"A a. . ." Trần Diệp lần thứ hai phát sinh không tiếng động kháng nghị.

"Khanh khách, được rồi, nhìn người dọc theo đường đi còn ngoan mặt trên." Trần Y Lạp quăng cái xinh đẹp làm người hài lòng mắt cười, sau một khắc, cái kia cổ cảm cố Trần Diệp lực lượng quý dị liền tiêu thất vô tung.

Bất quá, nàng cũng lén lút thở một hơi, khuôn mặt trắng nõn, lò mờ có thể thấy được một tia trắng bệch.

Hiển nhiên kéo dài sử dụng siêu năng lực, tổn hao năng không ít năng lượng.

Trần Diệp lấy được tự do lần nữa, cũng tự biết mình không có chạy nữa, không thể làm gì nói: "Ta nói người có thể hay không đừng tiếp tục gọi ta như vậy, có ác tâm hay không!"

"Được đó." Trần Y Lạp một bên đánh tay lái, một bên thanh xuân tràn trề cười nói: "Chờ người chừng nào thì lạc đường biết quay lại, tỷ liên không như thế gọi người."

". . ."

Trần Y Lạp từ khi nào thì bắt đầu gọi mình lạc đường nhỏ cừu con, Trần Diệp đã nhớ không được.

Nhưng hẳn biết, Trần Y Lạp như thế gọi, là ghim hẳn tự mình phóng túng, tự cam đoạ lạc hành vi.

"Đúng rồi, còn có chuyện phải hỏi hỏi người. . ." Trần Y Lạp đột nhiên nhớ tới cái gì, xoay quá nửa Trương Minh điểm động nhân phương dung, "Trong nhà rõ ràng có máy vi tính, người tại sao còn nhất định phải chạy đi internet chơi?"

". . ." Trần Diệp im lặng xoay đầu nhìn về phía ngoài cửa xe.

Thấy thế, Trần Y Lạp cũng không có bào căn cứ để, chỉ ở trong lòng thở dài trong lòng.

Trần Diệp không nói, nàng lại làm sao không biết, của đứa nhỏ này nội tâm là bức nào cô độc tịch liêu, hẳn hẳn là mâu thuẫn cái kia trống rỗng, không tức giận gia đi.

Sự thực đúng là như thế.

Trần Diệp không thích Trần Y Lạp, càng không thích bây giờ cái nhà này.

Hoặc có lẽ là, nội tâm của hắn, sớm không có nhà khái niệm.

Vì lẽ đó, cùng với bị động tiếp thu, không bằng chủ động trốn tránh.

Đáng tiếc, đối mặt vị này lại thêm một người Giác tỉnh giả nhân mác tiện nghi tỷ tỷ, không đường có thể trốn chính hắn chỉ có thể tạm thời gác lại tranh luận, để tùy đem mình hướng về trong trường học lĩnh.

Một đường nhìn như không nói chuyện, kì thực Trần Diệp nhưng đối với Trần Y Lạp này một thân thần kỳ bản lĩnh cảm giác hiểu kỳ, làm sao kéo không xuống tâm này mặt non nớt hỏi dò, đơn giản lấy điện thoại di động ra, lén lút lên mạng tiếp tục tìm tòi liên quan với Giác tỉnh giả đến tiếp sau tư liệu.

Thông qua phía trước tuần tra, hắn biết này thế giới mới trên, trừ mở cái kia chút tương đối thường quy thân thể hệ Giác tỉnh giả, vẫn có rất ít một bộ phận nắm giữ siêu tự nhiên thần lực siêu cấp Giác tỉnh giả.

Nhưng hắn làm sao cũng không ngờ tới, Trần Y Lạp dĩ nhiên là thuộc với này quốc bảo bên trong quốc bảo, hơn nữa dễ dàng là có thể bằng ý niệm khởi động điều khiển ngoại vật!

Bất quá, không chờ hắn mở điện thoại di động lên giới diện, bất thành linh, đầu óc của hắn bên trong liền đột ngột hiện ra một cái giới diện:

"Hoan nghênh sử dụng vô địch phần mềm hack hệ thống."

Trần Diệp: ???

Này giới diện. . . Hình như là chính mình vì chơi game mà biên ra phần mềm hack hệ thống.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Thuộc tính thêm chút

Bình tĩnh.

Bình tĩnh đến đâu.

Nhất định phải bình tĩnh. . .

Cái quái gì vậy làm sao bình tĩnh được a!

Ở quán Internet buồn ngủ tỉnh lại, thế giới sửa lại họa phong giả thiết, vốn liền để Trần Diệp tam quan nát đầy đất.

Ngay sau đó từ nhỏ oán giận đến lớn tiện nghi tỷ tỷ thành siêu cấp Giác tỉnh giả, càng suýt nữa đem Trần Diệp sợ vãi tè rồi.

Hiện ở trong đầu còn nhô ra chính mình biên soạn ra đến, dùng ở trong game phần mềm hack hệ thống. . . Nếu như giờ khắc này trong tay một khối băng, Trần Diệp không ngại đập ở trên trán tỉnh một chút Thần.

Lắc lắc đầu, lại nháy mắt mấy cái, phát hiện hệ thống giới diện còn treo ở đầu óc bên trong, Trần Diệp miễn cưỡng xác nhận này vẫn như cũ không là ảo giác hoặc mộng cảnh.

Chẳng lẽ là truyền thuyết bên trong xuyên qua giả kèm theo ngón tay vàng gói quà lớn?

Không chờ hắn sắp xếp xong tâm tư, vô địch phần mềm hack hệ thống lại nhảy ra một cái popup:

"Cảm ứng được công kích, thu được 20 EXP!"

". . ."

Chính mình khai thác phần mềm hack, tự nhiên trách móc không. . . Vẫn có chút quái.

Kỳ thực, cái này phần mềm hack hệ thống công năng rất đơn giản.

Một loại trò chơi là phải dựa vào đánh quái thu được tăng tỉ giá đồng bạc cần EXP.

Mà Trần Diệp biên soạn phần mềm hack hệ thống, còn gia tăng rồi gặp phải công kích thu được kinh nghiệm đáng giá phụ gia công năng!

Giờ khắc này, phần mềm hack gợi ý của hệ thống nói mình bị thân thể công kích, đoán chừng là vừa Trần Y Lạp dùng công năng đặc dị khống chế chính mình, bị hệ thống cảm ứng được, biến tướng chuyển hóa thành EXP.

Bất quá, EXP có, như vậy của mình thăng cấp. . .

Nghĩ tới đây, Trần Diệp dư quang lên lên liếc một hồi Trần Y Lạp, thấy nàng tự mình khẽ hát nhìn thẳng phía trước, liền thử mua bán lại lên này không thể quen thuộc hơn được phần mềm hack hệ thống.

Quay trở về Menu chính giới diện, đã nhìn thấy quan với mình trò chơi cơ sở thuộc tính .

Thể chất: 4; sức mạnh: 3; tinh thần: 8; nhanh nhẹn: 6

LV1:20/100

Quả nhiên nhân vật thuộc tính cùng thăng cấp hình thức cùng trong trò chơi giống nhau như đúc.

Thích ứng, Trần Diệp ngoại trừ mới bắt đầu kích động, tâm tình rất nhanh bình phục lại.

Ngược lại không phải là nói này ngón tay vàng đối với hắn không có sức hấp dẫn, mà là hiện giai đoạn, hắn tạm thời vẫn không có quá lớn thăng cấp động lực.

Cuộc sống của hắn, lại không giống trong game giống như, một mực đeo đuổi thăng cấp đánh quái.

Bất quá, nếu thế giới này đã đại trở giới rồi, còn xuất hiện các loại siêu năng lực Giác tỉnh giả, không thể nghi ngờ cho sinh hoạt hàng ngày gia tăng rồi rất nhiều biến số thậm chí nguy hiểm.

Nếu như có thể dựa vào này phần mềm hack hệ thống đề cao mình khắp nơi mặt thuộc tính, không thể nghi ngờ có năng lực tự vệ nhất định.

Cho tới theo đuổi tiến tới. . . Đối với hắn cái này được chăng hay chớ cá mẫn, là không tồn tại. . .

. . .

Tâm tư liên miên thời khắc, AMG đã tới Hạ Giang đệ nhất trung học thực nghiệm.

Đây cũng là Hạ Giang thành phố đứng hàng thứ hai cao bên trong.

Sở dĩ không phải xếp số một, đó là bởi vì trong trường học ngoại trừ học sinh xuất sắc ở ngoài, cũng không có thiếu con ông cháu cha, con nhà giàu kéo chân sau.

Những này hai đời, có thể đi vào trung học thực nghiệm, trong đó là có thành tích vững vàng, nhưng cũng không có thiếu thuần túy là nắm bối cảnh tiền tài làm nước cờ đầu chui vào.

So sánh với đó, Trần Diệp xem như là một cái số ít trường hợp đặc biệt.

Bởi vì hắn ban đầu bên trong thành tích cũng tạm được, thêm nữa cha mẹ lại có chút thân phận địa vị, liền lấy ở cuối xe thành tích bị vào lấy.

Lúc này trường học từ lâu đi học, Trần Y Lạp đem xe ngừng ở cửa, liền dẫn Trần Diệp đi đến đầu lớp học đi.

"Chính người đi phòng học đi, ta còn có những chuyện khác phải làm, chờ tan học, ta lại tới tìm người."

Mất thấy sắp tới phòng học, Trần Y Lạp tuyệt không hậu đạo muốn bỏ của chạy lấy người, "Nhớ, muốn nghe lời của lão sư a."

Nghe từ trong phòng học truyền tới phát biểu tiếng, Trần Diệp biết rõ cái này sẽ đi vào lãnh ít dữ nhiều, nhưng vừa nhìn Trần Y Lạp hướng về chính mình trừng lên tròn vo mắt to, không khỏi thân thể lại không mà ở bạn học trước mặt tự tắng dương, chỉ có thể có vẻ không vui tự phạm.

Lúc này, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như cấp bậc của chính mình thuộc tính tăng lên,

Có phải là là có thể phá giải Trần Y Lạp cái này dị năng?

"Tiểu tử này, thật không khiến người ta bớt lo."

Trần Y Lạp roi đầu hướng về phòng giáo vụ phương hướng đi đến.

. . .

"Khoảng cách thi đại học chỉ còn ba tháng không tới, hi vọng tất cả mọi người có thể rõ ràng, chuyện này sẽ thành cho các người vận mệnh của đời người ranh giới!"

Một cái xấu xí phụ nữ đứng đang giáo sư trên bục giảng, thao thao bất tuyệt cho những thứ này lớp 12 học sinh làm trước khi thi động viên, nói đến một nửa, hần bỗng nhiên phát hiện không ít bạn học không hèn mà cùng nhìn về phía cửa, theo tầm mắt nhìn thấy San San đến chậm Trần Diệp, sắc mặt lúc này trở nên âm trầm, răn dạy nói: "Trần Diệp, ngươi còn biết đi lên giờ học? Nhìn này cũng mấy giờ rồi, ngươi liền dứt khoát đừng đến được rồi!"

Phụ nữ danh gọi Trịnh Hồng Ngọc, bí danh Diệt Tuyệt sư thái, là Trần Diệp thuộc ba năm lớp hai chủ nhiệm lớp.

Vị sư thái này luôn luôn lấy dạy học nghiêm ngặt trứ danh, thêm vào hay là đến rồi thời mẫn kinh nguyên nhân, này một năm đã qua càng là làm trầm trọng thêm.

Đối với học sinh xuất sắc thái độ còn còn không có trở ngại, nhưng đối với sức khỏe, phải nhiều ác liệt có bao nhiêu ác liệt, phàm là nhìn thấy sức khỏe ra chút gì chỗ sơ suất, hoặc là vứt phấn viết đầu, hoặc là chửi âm lên, thỏa thỏa tạt một cái phụ.

Mà Trần Diệp vị này điển hình sức khỏe, không thể nghỉ ngơi là nàng trọng điểm theo dõi cái đỉnh trong mắt!

Này không, cái đỉnh trong mắt một quán tới ba tắc nơi, Diệt Tuyệt sư thái lập tức mở ra giận oán giận hình thức, một đập bục giảng, quát lớn nói: "Trần Diệp! Ngươi có còn hay không một chút liêm sỉ chi tâm? Có biết không này mấy lần thi thử thành tích, ngươi đều là cả lớp đếm ngược trước ba, nếu như ngươi thật dự định tự giận mình lời, kịp lúc từ bỏ thi đại học, đỡ phải kéo thấp phẳng đều phân!"

Trần Diệp mất lạnh nhìn sư thái ba hoa, chỉ nhàn nhạt đáp lời: "Kể xong? Cái kia làm phiền ngươi giúp ta phê cái trường kỳ giấy xin phép nghỉ đi, đỡ phải ta sẽ đem ngươi kích thích tăng lên sinh lý bệnh tình."

Quảng ra câu này, quay đầu bước đi.

Trường kỳ hạ xuống, hần sớm đối với Diệt Tuyệt sư thái chửi bới thành thói quen, chống đối qua, xé bức bách quá, hò hét quá, dĩ nhiên luyện là được Đồng Bì Thiết Cốt.

Ngược lại không phải là hần ý định muốn cùng lão sư không qua được, mà là hần phiền thấu Trịnh Hồng Ngọc đều là lấy thành tích đem học sinh đem chia làm ba bảy loại hành vi.

Đối với hay là sức khỏe, nàng hơi một tí liền làm nhân cách nhục nhã thậm chí đập lên, căn bản không từng dành cho nửa điểm tôn nghiêm.

Mỗi lần thành tích cuộc thi hạ xuống, người ta lão sư nhiều lắm chính là thông báo mười người đứng đầu hai mươi tên.

Mà vị sư thái này, báo xong phía trước, còn lệch yêu thích sẽ đem đếm ngược xếp hạng báo một hồi.

Mỗi báo một cái, còn sẽ dương dương sái sái lời bình một phen, cực điểm nói móc chi từ!

Đang muốn ném mặt rồi đi, bất thành linh, trong đầu lại đột ngột toát ra một cái popup:

"Cảm ứng được công kích, thu được 20 EXP!"

Ta X!

Lợi hại ta phần mềm hack!

Hoá ra này phần mềm hack tồn tại ở hiện thực bên trong, liền nhân thân công kích đều toán ở tăng kinh nghiệm phạm trù bên trong!

Vậy sau này chẳng phải là chỉ cần người khác đối với mình miệt rả ác ngữ, chính mình cũng có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu tăng kinh nghiệm!

Diệt Tuyệt sư thái cái nào biết mình ngôn ngữ bạo lực, ngược lại cho cái đỉnh trong mắt một cái thần trợ công, vừa nhìn tiểu tử này lại dám trước mặt mọi người ngỗ nghịch quyền uy của nàng, hỏa khí không khỏi càng dôi dào, chỉ vào Trần Diệp bóng lưng chửi bậy nói: "Nhìn một cái, đức hạnh gì, oanh đầu câu mặt, cà nhõng, cái nào có một chút bình thường đáng về học sinh, thật không biết nói cha mẹ ngươi bình thời là dạy thế nào ngươi!"

"Cảm ứng được công kích, thu được 30 EXP!"

Mất thấy lại vào sổ một bút EXP, Trần Diệp lại làm như không thấy, theo thân thể khẽ động, xoay quay đầu lại, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng nhìn Trịnh Hồng Ngọc, từng chữ từng câu nói: "Ngươi nói lại lần nữa."

Trịnh Hồng Ngọc tiếp xúc được này lạnh lẽo thậm chí ánh mắt bén nhọn, tâm can không nhịn được run lên, nhưng vì duy trì đang học sinh trước mặt phải đầu, càng tệ hại hơn mắng nói: "Làm sao vậy? Ta nói được chẳng lẽ có sai sao? Giáo đường giáo đường, dạy đang nuôi phía trước, cha mẹ ngươi chỉ đem ngươi sinh ra nuôi lớn, lại không đem ngươi giáo dục tốt, đó chính là bọn họ thất trách, ta làm lão sư chỉ ra là chuyện đương nhiên sự tình, hiện tại chính là có chút cha mẹ, chỉ để ý sinh nặc kệ nuôi. . ."

"Lão sư!" Bạn bè Vương Sâm rộng mở đứng lên, gọi nói: "Ngươi giáo huấn người liền giáo huấn người, kéo người khác cha mẹ làm cái gì? Lẽ nào ngươi đáng đáp này làm là được có giáo dưỡng biểu hiện mà!"

Trịnh Hồng Ngọc sững sờ một chút, kinh ngạc liếc nhìn Vương Sâm, sắc mặt đột nhiên tái nhợt: "Phản! Toàn bộ muốn tạo phản!"

Làm tiếng nói của nàng vừa ra, toàn bộ phòng học tuôn ra một tràng thốt lên, Vương Sâm càng trực tiếp từ vị trí chạy đến, xông về bực giảng.

Trịnh Hồng Ngọc khởi đầu còn tưởng rằng người học sinh này là thật muốn tạo phản, nhưng lập tức liền phát hiện hẳn chỉ là để ngang bực giảng mặt bên, nỗ lực ngăn cản bức bách tiến vào Trần Diệp!

"Diệp tử, bình tĩnh đi, đừng chấp nhặt với nàng."

Vương Sâm từ lúc Trịnh Hồng Ngọc trách cứ Trần Diệp cha mẹ của thời gian, liền nhận ra được không ổn.

Nói chính xác hơn, Trịnh Hồng Ngọc ngàn vạn lần không nên, liền mẫu thân của Trần Diệp đều thuận đi vào mắng!

Làm bạn bè, Vương Sâm rất rõ ràng, mẫu thân cho tới nay đều là Trần Diệp trong lòng lớn nhất vậy ngược!

Bất luận người nào, dám to gan ở trước mặt chửi bới mẫu thân hẳn nửa câu không phải, cho dù là bạo nổ một câu cò giò ả, đều tất nhiên muốn gặp phải Trần Diệp cực đoan phản kích!

Trong thực tế, có người bởi vậy bị Trần Diệp một quyền đánh lệch mũi, trong game, có người bởi vậy bị đuổi giết mấy cái bản đồ!

Hiện tại Trịnh Hồng Ngọc đều đem người mẫu thân nhục nhã đến nước này, có thể tưởng tượng được Trần Diệp nên có cỡ nào thịnh nộ!

"Đề mở!" Trần Diệp đọc từng chữ như băng châu, ánh mắt vững vàng tập trung vào Diệt Tuyệt sư thái.

Vương Sâm mặc dù cùng chung mối thù, nhưng cũng lo lắng Trần Diệp đức thành không có thể văn hồi hậu quả nghiêm trọng, không được khuyên nhủ động viên.

Cái khác bạn học trai thấy tình huống không đúng, cũng vội vàng chạy tới khuyên can.

Trịnh Hồng Ngọc vừa nhìn đem người trêu chọc bảo lại có động thủ tư thế, nhất thời cũng hoảng hốt, tốt đang nhìn đến có nhiều người như vậy ngăn, sức mạnh lại hồi phục chút ít, tiếp tục vênh váo hồng hách kêu gào nói: "Trời lật rồi, còn muốn động thủ đánh lão sư ả! Nói người không có giáo dục thực sự là một điểm không sai, thật nên đem đoạn này làm bản sao, cho cha mẹ người cố gắng nhìn một cái, bọn họ giáo đường xảy ra điều gì vô liêm sỉ hài tử!"

"Xong chưa ả người!" Vương Sâm cũng nóng cấp nhãn, này bà tám đơn giản là không tìm đường chết không bỏ qua!

Sau một khắc, hẳn lại vội vàng đến xem Trần Diệp, gặp được bạn bè dĩ nhiên dữ tợn lộ ra sắc mặt, trong lòng không khỏi run lên!

"Cảm ứng được công kích, thu được 30 EXP!"

"Keng! Chúc mừng lên cấp LV2(100/200), thu được 5 điểm thuộc tính điểm số, ngoạn gia có thể tự do phân phối đến bốn hạng cơ sở thuộc tính bên trong!"

Gặp được trong đầu popup nhắc nhở, Trần Diệp không chậm trễ chút nào đem này 5 điểm thuộc tính điểm số, hết thấy thêm đến sức mạnh này một hạng!

Theo hơi suy nghĩ, lực lượng trị số lập tức từ 3 tăng tới rồi 8!

Trong phút chốc, Trần Diệp liền cảm thấy cả người xương cốt bập thối toả ra lên một luồng ấm áp thư dật, phảng phất có cuộn cuộn không ngừng năng lượng cấp tốc tích súc đứng lên!

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Oán giận trở lại!

Cùng vô số tiểu thuyết nhân vật chính bất đồng.

Thu được dị năng phần mềm hack thêm được Trần Diệp, không có mừng rỡ, không có kinh ngạc, chỉ có tràn đầy ghét giận!

Tính cách trưởng thành sớm hần, mọi việc cũng có thể làm được bình thản ung dung, có thể chỉ có, mẫu thân chữ này, là hần vĩnh viễn đều không cho phép người chà đạp cảm ký!

Bởi vậy, hần không chút do dự đem thăng cấp lấy được 5 điểm thuộc tính tăng point đến rồi (sức mạnh) một hạng, chỉ vì dùng hành động thực tế về oán giận đi qua!

Khi cảm giác được trong cơ thể sôi sục tăng vọt sức mạnh, Trần Diệp làm chuyện thứ nhất, chính là một cái quay lại mở nằm ngang ở trước mặt Vương Sâm đám người, cất bước giơ tay, ép thẳng tới Trịnh Hồng Ngọc đi. . .

"Trần Diệp! Không cho người đối với lão sư làm bừa!"

Đột nhiên, một bóng người cao to lại buồn phiền tới.

Là ủy viên thể dục Từ Đồng.

Ý vào cao hơn Trần Diệp càng trắng trẻo, Từ Đồng hai tay bóp lấy Trần Diệp hai vai, nỗ lực đem người té ra một cái chó ăn cứt!

Hần vốn là nhìn Trần Diệp đặc lập độc hành diễn xuất không hợp mắt, lại hữu tâm ở chủ nhiệm lớp trước mặt thể hiện chịu, lập tức trực tiếp thật sự quyết tâm!

Cũng chưa từng nghĩ, hần một thân man lực phảng phất dùng ở ngoan thạch trên, mặc cho hần làm sao dùng sức, Trần Diệp vẫn là vẫn không nhúc nhích!

"Cảm ứng được công kích, thu được 5 EXP!"

Trần Diệp bỏ quên này vì bất tức đạo vào sổ, cũng bỏ quên không có hảo ý Từ Đồng, cánh tay vung mạnh, trực tiếp ấn vào Từ Đồng trên đầu.

Rầm!

Ở tất cả mọi người há mồm tròn mắt bên dưới, nhân cao mã đại Từ Đồng, giống chi bóng cao su tựa như, trở mình một cái bị Trần Diệp cho đập ngã trên mặt đất!

"Công kích thành công, thu được 10 EXP!"

Trần Diệp hồ hững, tiếp tục áp sát Trịnh Hồng Ngọc.

"Trần Diệp! Người muốn dám đụng đến ta một hồi, việc này thì không phải là nơi phân đơn giản như vậy!" Trịnh Hồng Ngọc sắc phòng trong liễm, không được lùi về sau.

"Người nếu như lại không xin lỗi, việc này cũng không có đơn giản như vậy!"

Trần Diệp căn bản không đem học nghiệp coi là chuyện đáng kể, gặp Diệt Tuyệt sư thái còn mạnh miệng, một cái tay liền nhanh chóng hướng về người trên cổ bấm đi qua!

"Trần Diệp dừng tay!" Vương Sâm kêu to quấy nhiễu.

Kết quả câu này không dinh dưỡng lời có vẻ như còn thật có tác dụng, Trần Diệp tay bỗng nhiên ngừng ở giữa không trung bên trong.

Liền làm tất cả mọi người đều cho là Trần Diệp lạc đường biết quay lại, chỉ có Trần Diệp phần nhiên không cam lòng hừ một tiếng.

Hần lại bị làm định thân nguyên rủa !

"Cảm ứng được công kích, thu được 20 EXP!"

"Làm gì vậy này! Đại bạo động a!"

Kèm theo phần mềm hack hệ thống tiếng nhắc nhở, một trận rít gào từ cửa truyền đến.

Mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy một nam một nữ xù ở ở ngoài đầu.

Nữ, là một cái thanh xuân dung mạo xinh đẹp hồn huyết tiểu tỷ tỷ.

Nam, là trung học thực nghiệm Quý kiến sầu, phòng Giáo dục Trương chủ nhiệm!

"Trương chủ nhiệm, người đến rất đúng lúc, người học sinh này dĩ nhiên ngay ở trước mặt lớp học muốn đối với ta thi bạo!" Trịnh Hồng Ngọc như nhật được cứu tinh, vội vã vòng qua bụi giảng nhào tới Trương chủ nhiệm trước mặt, lưu loát bắt đầu cáo trạng tố khổ.

Cùng lúc đó, Trần Diệp thân thể cũng khôi phục tự do, xoay người, lạnh lùng nhìn Trần Y Lạp.

Nghiêm nghị vì điều bầu không khí cũng không có kéo dài quá lâu, rất nhanh, hiểu rõ xong ngọn nguồn Trương chủ nhiệm nhìn mấy cái người trong cuộc, cuối cùng liếc mắt bên cạnh Trần Y Lạp, trầm giọng nói: "Người trong cuộc tất cả đi theo ta phòng Giáo dục, những người khác rời đầu tiên tập!"

"Muốn không gọi nữa một cái mục kích giả đến đây đi, kèm nghe thì lại rõ mà." Trần Y Lạp đề nghị nói.

Trương chủ nhiệm tựa hồ thật để ý của nàng, trầm ngâm gật gật đầu, theo ngón tay một người nữ sinh nạp làm chứng nhân.

Trần Diệp vốn định liều mạng đi thẳng một mạch, nhưng đón nhận Trần Y Lạp ngoạn vị đôi mắt đẹp, không thể làm gì khác hơn là tạm thời phối hợp.

Mặt khác, hấn cũng thật tò mò Trần Y Lạp lần này đến trường học, làm sao còn cùng Trương chủ nhiệm kéo ở một khối.

Liên tưởng đến Trần Y Lạp Giác tỉnh giả thân phận, Trần Diệp lơ mơ đoán được một ít manh mối.

...

Phòng Giáo dục.

Nghe xong cái kia chứng nhân nữ sinh miêu tả, không đợi Trương chủ nhiệm công đoạn, Trịnh Hồng Ngọc liền một mặt bị phần gọi nói: "Trương chủ nhiệm,

Đệ tử như vậy quá vô pháp vô thiên, không chỉ có thường thường đến muộn trốn học, thành tích gay go, còn công nhiên chống đối lão sư, vừa suýt chút nữa thì động thủ đánh ta, nói chung ta là không dạy nổi, lại giữ lại như vậy con sâu làm rầu nồi canh, mọi người cũng không yên, ngài vẫn là mau mau khuyên lui đi!"

Trần Y Lạp lại ưu nhã tư thái an ngồi ở trên ghế sa lon bên cạnh, liếc mắt vẫn kiêu căng khó thuần Trần Diệp, thủy thanh nói: "Trịnh lão sư, nói như vậy, là người trước tiên mắng chửi người?"

Trịnh Hồng Ngọc ngớ ngẩn, phản bác nói: "Ta là chủ nhiệm lớp, mắng học sinh làm sao vậy? Đó là vì muốn tốt cho bọn họ!"

"Nhưng người đứng là mắng không nên mắng, ta nói không sai chứ?" Trần Y Lạp giọng điệu hỏi hột, thanh thế nhưng ôn chiêm thượng phong: "Trịnh lão sư, người muốn học sinh tôn sư trọng nói là phải làm, nhưng người cũng phải làm tốt đại biểu mà, người giảng hồ còn chú ý một cái họa không kịp người nhà đầu, người dựa vào cái gì đem học sinh gia trưởng đều liên quan mắng lên? Nhân gia dài ăn nhà người gạo vẫn là đào chân tường rồi?"

Trịnh Hồng Ngọc nghẹn một hồi, tự biết đuối lý nàng, trước tiên mạnh mẽ oan mất cái kia chứng nhân nữ sinh, lại chống chế nói: "Nhưng hấn còn động thủ đánh người! Nhìn một cái, người học sinh này trên tới bảo vệ ta, ngược lại bị Trần Diệp cho đánh nằm trên đất!"

Bị Trịnh Hồng Ngọc đẩy ra Từ Đồng, một mặt xúi quẩy.

Lão sư, như thế com nắm chuyện cũng đừng lấy ra lật.

Bất quá, nhớ tới trong nháy mắt đó quý dị khác thường, Từ Đồng không tự chủ được nhìn về phía Trần Diệp.

Cấu giận đồng thời, cũng ngậm lấy nghi hoặc.

Tuy nói tiểu tử này ở trong trường ở ngoài thỉnh thoảng sẽ sinh hung đầu ác, nhưng luận vũ lực giá trị, căn bản không phải hấn này thể dục học sinh năng khiếu mấy hợp địch.

Nhưng ai có thể nghĩ tới, vốn tưởng rằng nghiêng về một phía chà đạp, càng không giải thích được chuyển hướng đến rồi một bên khác.

Chẳng lẽ là phần nộ tâm tình mang tới buff hỗ trợ? !

Bất quá cái này chi tiết nhỏ, tạm thời còn không người để bụng.

Trần Y Lạp thì lại vẫn còn ở chăm chú bất đại chi tiết nhỏ: "Đó cũng là hấn động thủ trước mà, đứng không, tiểu cô nương?"

Tiểu cô nương kia sợ hãi nhìn Trịnh Hồng Ngọc, lại nhìn một chút Trương chủ nhiệm, cuối cùng đành hoảng gật đầu tán đồng rồi.

Trịnh Hồng Ngọc then quá thành giận, "Người là ai? Trương chủ nhiệm đều không nói gì, đến phiên người tới quơ tay múa chân?"

Trương chủ nhiệm biến sắc mặt, trầm giọng nói: "Trịnh lão sư, chú ý lời nói của người, Trần tiểu thư là lần này trong tình phái tới phụ trách võ đạo sinh thu nhận sát hạch huấn luyện viên!"

Nghe vậy, Trịnh Hồng Ngọc sắc mặt giận dữ đảo mắt trừ khử, lại nhìn về phía Trần Y Lạp biểu hiện, tràn đầy kiêng kỵ cùng ngạc nhiên!

Vừa nói như thế, liền Trần Diệp cũng lớn hện rõ ràng Trương chủ nhiệm tại sao lại đối với vị này tiện nghi tỷ tỷ kính như thượng tôn.

Võ đạo sinh, nói tóm lại, chính là chính thức hợp nhất Giác tỉnh giả chủ yếu con đường một trong!

Cùng truyền thống học sinh năng khiếu tương tự, hàng năm ở toàn quốc các đại cấp 3, chính thức đều sẽ dành cho đầy 18 tròn tuổi học sinh tự do ghi danh võ đạo sinh tự cách.

Sau lần đó, đi qua tầng tầng điều tra sàng lọc cùng kiểm tra, vào vòng học sinh, sẽ được an bài tiềm vào đặc thù ước số.

Nếu như thành công thức tỉnh dị năng, tương đương với bước ra trở thành cấp bậc quốc bảo bánh bao bước thứ nhất.

Mà sát hạch bình định thành tích, cũng sẽ phải chịu toàn quốc các đại trường đại học quan tâm, thu được thêm điểm chờ ưu đãi.

Nếu là có bật tiềm, còn sẽ trực tiếp sớm trúng tuyển!

Càng có rất giả, quân đội còn sẽ xuất thủ cướp người, có người nói cất bước chờ gặp chính là cấp bậc Thiếu úy.

Dù sao hàng năm thức tỉnh người thì nhiều như vậy, ai đều hy vọng tại chính mình mảnh đất nhỏ trên, có thể nhiều vun bón ra một ít trụ cột tài năng.

Mặt đối với xã hội địa vị cao cả chính thức Giác tỉnh giả, lại tự biết có lý thua thiệt địa phương, Diệt Tuyệt sư thái khí điểm tạm thời yên tĩnh.

Đừng nói nàng, chính là hiệu trưởng thậm chí cục giáo dục đầu đầu, đối với mấy cái này mỗi năm qua tuyển chọn võ đạo sinh sát hạch huấn luyện viên, đều chỉ có bởi mặt mày vui vẻ phần.

Nếu là quan hệ làm không được, ý định thế người cái này học khu Giác tỉnh giả tiêu chuẩn, quay đầu lại cũng phải gặp phải lãnh đạo cấp trên, phía dưới quần chúng chỉ trích.

Từ Đổng một biết vị này hỗn huyết nhỏ thân phận của tỷ tỷ lai lịch, thái độ cũng lập tức đại rẽ ngoặt, bận bịu biểu thị chính mình cũng có kích động chỗ không đúng, chủ động cho mọi người dưới bậc thang.

Hắn đối với ghi danh võ đạo sinh, đó là tâm tâm niệm niệm, nhất định muốn lấy được, vì thế còn không tiếc bỏ qua ghi danh thể dục học sinh năng khiếu cơ hội.

Hiện nay, hắn phát hiện Trần Y Lạp thái độ rõ ràng nghiêng Trần Diệp, mặc dù tạm thời không rõ ràng này quan hệ của hai người, nhưng mượn gió bẻ măng giác ngộ vẫn là đủ đủ.

Trịnh Hồng Ngọc vừa nhìn liền đáng tin học sinh đều tưng, càng là giận dữ không ngớt, lại hồ giả mạo tràn đứng lên: "Trước tiên không nói lần này là đúng là sai, nhưng Trần Diệp đủ loại việc xấu đều là xác thực, đệ tử như vậy, ta kiên quyết sẽ không lại dẫn theo, Trương chủ nhiệm người xem đó mà làm thôi!"

Trương chủ nhiệm thầm mắng bạn rợn.

Bất quá xét thấy sư sinh trong đó làm thành như vậy, xác thực không cách nào nữa cùng tồn tại, về tình về lý cũng phải xử lý một chút, lắng lại sự cố.

Nguyên bản chuyện như vậy, nhất định là muốn xin mời gia trưởng, bất quá Trương chủ nhiệm vừa sáng rõ ràng Trần Y Lạp cùng Trần Diệp tỷ đệ quan hệ, cần nhắc chốc lát, nói: "Vậy nếu không như vậy đi, dù sao học sinh đều nhanh thi tốt nghiệp trung học, căn cứ giáo dục tôn chỉ, thực sự không cần thiết ngày càng rắc rối, Trịnh lão sư, người cũng thích hợp khoan dung rộng lượng một hồi, đây trước tiên cho Trần Diệp một cái ngoài miệng cảnh cáo, mặt khác, ta lại sắp xếp Trần Diệp điều chỉnh đến những lớp khác cấp đối phó xong còn lại ba tháng học nghiệp, chuyện này, liền lật trời đi."

Trịnh Hồng Ngọc nhũ nhũ mày, nhưng đón nhận Trương chủ nhiệm nghiêm nghị ánh mắt, chỉ có thể bất đắc dĩ thỏa hiệp.

Nàng cũng biết đây là đối với Trần Diệp trừng phạt cực hạn!

Tới gần thi đại học, chỉ cần học sinh không có phạm vào không thể tha thứ trọng sai lầm lớn, trường học là không có khả năng làm làm lớn chuyện phá huỷ học sinh cả đời tiền đồ.

Hơn nữa, Trần Diệp cha mẹ của thân còn có nhất định địa vị xã hội, tuy rằng quanh năm không thấy đến người, nhưng mặt mũi thế nào cũng phải bận tâm một hồi.

Trương chủ nhiệm vừa nhắm mắt Trần Y Lạp, thấy nàng duy trì im tiếng, liền chuẩn bị tính chất tượng trưng phê bình Trần Diệp vài câu, đem hỗn loạn thu thập xong. . .

"Này kết quả xử lý ta không chấp nhận!"

Ai ngờ, thủ phạm nhưng được tiện nghi còn ra về, "Xử lý như thế nào ta cũng có thể, nhưng nhất định phải xử lý sự việc công bằng, nàng được vì nàng đã nói phụ trách!"

Trương chủ nhiệm giật mình xong sau, không ngừng trong lòng mắng lên hoa, ngoài miệng cũng mắng lên: "Thực sự là ngu xuẩn mất khôn tiểu tử người!"

Trần Y Lạp khế nhếch một hồi mày liễu, nhìn lạc đường nhỏ cừu con vậy không biết hay là quật cường, mím mím môi anh đào, lựa chọn tiếp tục im

tiếng

"Ta biết, hài tử mới phân đúng sai, đại nhân chỉ nhìn lợi và hại." Trần Diệp nhưng biểu hiện tâm bình khí cùng, chỉ có nói ra lộ ra lao không thể gãy bướng bỉnh: "Nhưng dưới cái nhìn của ta, bất luận đúng sai lợi và hại, cuối cùng, không phải là mỗi người đều hy vọng của mình tổ cầu được thỏa mãn, mà bây giờ, ta duy nhất tổ cầu, chính là muốn nàng vì chính mình nói lỗi nói một cái áy náy, này có như vậy không thể nói lý sao?"

Dừng một chút, lại nói: "Lại nói, ta cách 18 tuổi thành niên còn kém hai ngày, đuổi chuyển xe cuối lại tính toán một hồi đúng sai, dù sao cũng nên lại được phép một hồi chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Lăn nhau thương tổn tăng kinh nghiệm

Rất ít vài câu, trực tiếp đem tất cả mọi người bác cái không có lời nào để nói.

Nghẹn cổ lên, Trịnh Hồng Ngọc lại thẹn quá thành giận, "Để ta xin lỗi? Chuyện cười! Dưới gầm trời này nào có lão sư cho học sinh nói xin lỗi đạo lý!"

Nói, nàng lộ ra vẻ khinh bỉ: "Ngươi cho rằng ngươi là ai? Một học sinh, vẫn là một cái các loại vấn đề khắp người sức khỏe, mang quá ngươi đệ tử như vậy, ta chỉ có sỉ nhục, bây giờ còn muốn để ta với ngươi cúi đầu xin lỗi, vậy ta không bằng ngậm nhục mà chết được rồi!"

"Cảm ứng được công kích! Thu được 5 EXP!" Hệ thống xuyên truyền bá quảng cáo.

"Ta cũng vì từng có như ngươi vậy lão sư cảm thấy sỉ nhục." Trần Diệp cười nhạo nói: "Này thời gian ba năm, trong lớp cho tới nay đã có năm người bạn học bởi vì ngươi đuổi học chuyển trường, bên trong một cô gái càng bởi vì trường kỳ bị ngươi nhân thân công kích sỉ nhục, đưa đến tinh thần vấn đề suyết nữa tự sát, đến nay tạm nghỉ học ở nhà, tuổi trẻ đẹp đẽ, cuộc sống rất tốt, bị ngươi hủy được không còn một mống, xin hỏi, ngươi đây là dục người không biết mỗi một vẫn là hủy người không biết mỗi một?"

Nói, hán cũng lộ ra vẻ châm chọc: "Ồ trong mắt ngươi, thành tích kém học sinh, đó chính là không thể tha thứ nguyên tội, ngươi chưa bao giờ nghĩ tới giúp đỡ, mà là lấy đơn giản thô bạo thủ đoạn, đem học sinh nô dịch đứng lên, tùy ý đập lên nhân cách của bọn họ tôn nghiêm, ta còn dám hỏi, ngươi đây là muốn làm người làm vườn đây, vẫn là đồ tể đây?"

"Công kích thành công! Thu được 15 EXP!"

Phần mềm hack hệ thống đúng lúc cho Trần Diệp nhân thân điểm công kích cái khen.

Liên Từ Đồng cùng nữ sinh kia cũng nghe được tâm thần vui sướng.

Chớ nhìn hán hai đối với Trịnh Hồng Ngọc khúm núm, nhưng người nào không có chịu đựng qua chính, chỉ là người ở dưới mái hiên, giận mà không dám nói gì.

Mà bây giờ, Trần Diệp kể ra bọn họ cho tới nay tiếng lòng, bất luận lập trường làm sao, nội tâm tóm lại là có chút nhỏ tung tăng.

Trương chủ nhiệm thấy tình huống có lần thứ hai trở nên ác liệt xu thế, vỗ bàn một cái, dọa nghiêm mặt nói: "Được rồi! Xong chưa!" Chờ yên tĩnh lại nói: "Trần Diệp, hay là Trịnh lão sư phương thức giáo dục còn chờ thương thảo, nhưng đây cũng không phải là ngươi có thể tùy ý làm bậy có, ngươi đều nhanh thi tốt nghiệp trung học, không đem trái tim nghỉ chôn ở học nghiệp trên, chỉ lo đùa nghịch hài tử tính khí như cái gì rồi?!"

Diệt Tuyệt sư thái vốn đã bị đánh đến liên tiếp vang lên rầm đều thả không ra, vừa nhìn được dựa dẫm, liền mượn đề tài để nói chuyện của mình: "Chính là! Ta làm lão sư, dạy thế nào dục học sinh, không tới phiên ngươi một học sinh chọn tạt xấu! Dù cho ngươi hôm nay nói ra một cái lưỡi chối lợi Liên Hoa, cái kia cũng không sửa đổi được ta là trung học thực nghiệm hiện nay thi đại học công trạng ưu tú nhất giáo sư sự thực, tương tự cũng không sửa đổi được ngươi là cực đoan học sinh kém sự thực! Còn nỗ lực thi đại học? Kịp lúc cút về trong nhà ngồi chồm hổm được!"

"Cảm ứng được công kích! Thu được 20 EXP!" Phần mềm hack hệ thống lại ngược lại bao che cho con.

Trần Y Lạp cũng có bao che cho con dấu hiệu, lấy động tác ưu nhã hai chân tréo nguẩy, hỏi nói: "Trịnh lão sư, lời này của ngươi, ta làm sao lại không quá thích nghe đây? Thi đại học cũng còn không có, ngươi nhất định tiểu Trần bạn học không thi nổi?"

"Còn cần chờ thi đại học? Không nói trước sớm thành tích, liền nói này mấy lần thi thử, hần có một lần quá đếm ngược trước ba, ta hôm nay đều lập tức cùng hần nói xin lỗi." Trịnh Hồng Ngọc xem thường một tiếng cười: "Liền này đến từ, đừng nói khoa chính quy tuyển, chính là chuyên khoa tuyển. . . Thôi đi, tiết kiệm một chút kinh lực, ngắm lại quay đầu lại nên đi chỗ nào học lại hoặc giả làm công!"

Trần Y Lạp đôi mắt đẹp lóe lên, nhiều hứng thú nở nụ cười: "Chỉ cần hần quá đếm ngược trước ba, người liền cùng hần nói xin lỗi. . . Cái kia ta có phải hay không có thể kéo dài giải thích một hồi, nếu như tiểu Trần bạn học thi đại học không có đếm ngược trước ba, người cũng có thể nói xin lỗi với người?"

Trịnh Hồng Ngọc vừa cũng chính là thuận miệng không mang theo đầu óc nói bậy, phản ứng lại, tự nhiên không thể trên Trần Y Lạp bộ, "Thi đại học Tỉnh ngẫu nhiên lớn như vậy, ai biết tiểu tử này có thể hay không tổ tông hiển linh hoặc giả nhân phẩm bạo phát, làm một đếm ngược thứ tư hoặc giả thứ năm đi ra, hần muốn có thể thi đậu hai bản viện giáo, đó mới là bản lĩnh!"

"Cảm ứng được công kích! Thu được 10 EXP!"

"Cảm ứng được công kích! Thu được 5 EXP!"

Không chỉ có hệ thống đưa cho kinh nghiệm trợ công, Trần Y Lạp cũng cho ra một cái ngoài ý liệu thần trợ công, "Được! Cứ quyết định như vậy, nếu như tiểu Trần bạn học lần này có thể lên hai bản viện giáo,

Trịnh lão sư người liền ngay ở trước mặt toàn trường thầy trò mặt, cùng tiểu Trần bạn học bởi cái không phải."

"Tê nhạt!" Trịnh Hồng Ngọc căn bản khinh thường này loại ấu trĩ đánh cược hên, nhưng suy nghĩ một chút, vẫn là đáp ứng: "Tốt, liền theo lời người nói xử lý, nếu như tiểu tử này có thể lên hai bản viện giáo, cái kia ta xin lỗi. Đồng Lý, nếu như hần không thi nổi, cũng phải ở buổi lễ tốt nghiệp ngày ấy, trước mặt mọi người cho ta chịu tội, như vậy mới công bằng, như thế nào, có dám đánh cược hay không?"

Ngược lại ở nàng thậm chí hết thầy bình thường lý trí người xem ra, Trần Diệp căn bản không thi nổi hai bản viện giáo!

Này đánh cược hên cơ bản chắc thắng không thua, làm gì không chấp nhận?

Nếu như Trần Diệp tự biết mình không chấp nhận, nàng cũng có thể thừa cơ nói móc trào phúng vài câu.

Nhưng là, không đợi Trần Diệp tỏ thái độ, Trần Y Lạp liền thay thế tiếp nhận rồi: "Một lời đã định, Trương chủ nhiệm làm trọng tài!"

Trịnh Hồng Ngọc ngăn người, càng xác định Trần Diệp cùng Trần Y Lạp quan hệ không tầm thường, chất vấn nói: "Người là ai? Dựa vào cái gì giúp hần quyết định?"

"Ta là tỷ hần a, người nói dựa vào cái gì?" Trần Y Lạp cười đến uyển hên cảm động, còn thoải mái đưa tay kéo lại Trần Diệp tay, tuy rằng Trần Diệp rõ ràng gương mặt ghét bỏ.

Trịnh Hồng Ngọc bối rối.

Ba năm nay mỗi khi gặp mở hộp phụ huynh, Trần Diệp người nhà đều lấy ở ngoại địa làm lý do vắng chỗ.

Thêm vào Trần Y Lạp hỗn huyết đặc thù, này đây người ngoài căn bản đoán không được hai người càng là tỷ đệ quan hệ.

Từ Đồng cùng chứng nhân nữ sinh cũng sững sờ, có vẻ như gia đình này tạo thành có chút phức tạp a.

Tràng diện một lần hết sức lúng túng

Nhìn một chút Trần Diệp, nhìn Trần Y Lạp, Trịnh Hồng Ngọc lại tiêu: "Không được! Các người đáng đáp như vậy không được!"

"Ha? Hai chúng ta có thể hay không làm tỷ đệ còn phải trải qua người cho phép?"

"Không phải! Ý của ta là. . . Lấy quan hệ của các người, mới vừa đánh cược hên không đáng tin!"

Trịnh Hồng Ngọc chống chế nói: "Người là lần này phụ trách võ đạo sinh thu nhận sát hạch huấn luyện viên, ai biết người có hay không cho người đệ thương lượng cửa sau, để hần dựa vào võ đạo sinh tư cách hỗn thượng hai bản viện giáo!"

"Ha? Võ đạo sinh còn có thể dựa vào đi cửa sau quan hệ lên làm? Ta làm sao không biết có việc này?" Trần Y Lạp cười tủm tỉm.

Trương chủ nhiệm ho khan một tiếng, nhắc nhở nói: "Trịnh lão sư, bình tĩnh đi."

Trịnh Hồng Ngọc còn thật tỉnh táo lại.

Nàng mình bạch chính mình hỏi một cái rất nhọc trí vấn đề.

Cái tuổi này, rất nhiều cuộc thi đều tồn tại giờ trò bịp bợm khả năng.

Nhưng võ đạo học sinh năng khiếu tuyển chọn, là tuyệt đối không thể tồn tại nửa điểm hàm lượng nước!

Dù sao, siêu năng lực bản lĩnh này, là căn bản lừa dối không được.

Máy chuyên nghiệp, nhân viên chuyên nghiệp, tầng tầng sát hạch, một chút chỗ trống đều xuyên không tới.

Dù cho thật ngu ngốc phá ngày cho người già hồn đi qua, kết quả giống như sẽ mặc giáp, đến lúc đó nhân viên tương quan một quy tắc không trốn được song sắt cuộc đời.

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Trịnh Hồng Ngọc lại chân chờ nhìn này đôi tỷ đệ một chút, liền nói tốt, cứ quyết định như vậy, sau đó nghênh ngang rời đi.

Gặp Diệt Tuyệt sư thái trở nên trấn định như thế thắng thần, Trần Diệp tâm bên trong lại bình thềm mấy phần nghi hoặc.

Võ đạo học sinh năng khiếu đều còn chưa bắt đầu ghi danh, này bà nương tựa hồ không có chút nào lo lắng cho mình có thể hỗn thượng.

Chẳng lẽ cái này bị bóp méo thế giới bối cảnh bên dưới, còn có cái gì chính mình không biết chi tiết nhỏ?

Trương chủ nhiệm gặp trò khôi hài cuối cùng kết thúc, bắt đầu dĩ thời dài: "Mấy người các người cũng đều về đi học. . . Trần Diệp, người trước thành thật trên xong bài học hôm nay, thứ hai ta dẫn người đi mới lớp đưa tin."

Trần Y Lạp một tay nâng lên em trai bàn tay, một tay đập đập em trai mu bàn tay, chuẩn bị an ủi: "Nhỏ. . ."

"Ta đi trước."

Trần Diệp chỉ lo nằng trướng mặt mọi người gọi cái kia mặt mặt bí danh, vội vã cướp lời kịch lách người.

Cho tới nàng thay thế làm chủ đáp ứng đánh cược hẹn. . . Chờ về nhà lại phân trần tính sổ!

Mất thấy đệ đệ đối với mình nhượng bộ lui binh, Trần Y Lạp tốt không vui lắm bảm câu: "Xú không có lương tâm. . ."

Trương chủ nhiệm lại ho khan một tiếng, lắc đầu cười khổ: "Đều là đủ không bớt lo a."

"Biết ngài thao toái liễu tâm, ta đây tỷ tỷ làm sao lúc đó chẳng phải, vì cho hần thi đại học hộ giá hộ tống, ta khổ ha ha sớm tu xong học phần liền chạy trở lại, đến bây giờ một câu lời hay đều rơi không lên, tâm oa oa lạnh." Trần Y Lạp quyết quyết miệng, lại từ ngạo kiêu ngạo tỷ biến thành oan ức oán phụ.

"Người trở về cũng là chăm sóc hần ba tháng, ta đều chiếu cố tiểu tử kia ba năm, thật là không có tính khí rồi." Trương chủ nhiệm tức giận nói: "Ta và cha người là bạn học cũ, con trai của hần ở ta ngay dưới mắt, có thể chiếu cố địa phương, ta tự nhiên không chối từ, có thể không chịu nổi tiểu tử này ba ngày hai đầu gây sự tình a, phải nói, nếu như không phải ta đây, tiểu tử này vừa sáng bị khuyến lui."

"Được được được, biết ngài càng vất vả công lao càng lớn, quay đầu lại ta nhất định để cha ta cho ngài bày một bàn, đem ngài rót vui vẻ." Trần Y Lạp quá dẻo mồm.

Trương chủ nhiệm thấy buồn cười, lại suy nghĩ một chút, nói: "Bất quá người có hay không cũng hành động theo cảm tình, hà tất nắm Trần Diệp thi đại học việc này đánh cược gì đây. . . Đương nhiên, ta biết Trịnh Hồng Ngọc người này phương thức giáo dục quá cấp tiến, có thể không chịu nổi thi đại học công trạng quá tốt, liền hiệu trưởng cũng phải nhượng, hiện tại đánh đánh cược, quay đầu lại Trần Diệp không thi nổi, người phụ nữ kia muốn bám vào ôn ào, ta đều không chịu nổi."

"Ai nói ngài đệ đệ nhất định sẽ thua!" Trần Y Lạp tựa hồ đối với đệ đệ có một loại mê chi tin cậy.

Trương chủ nhiệm vừa định nói đây không phải là phí lời mà, nhưng nghĩ lại nhớ ra cái gì đó, đột nhiên bùi ngùi nở nụ cười: "Ta cũng đoán được một chút, kỳ thực đi, người này đệ đệ không những không ngu ngốc, trái lại tình thương cùng thông minh khá cao, chỉ là không chịu học thôi."

Đừng tưởng rằng hết thầy thầy chủ nhiệm cũng giống như truyền hình trong tiểu thuyết như vậy tàn bạo ngu ngốc.

Giống Trương chủ nhiệm liền là một quả mìn phân tinh ranh.

"Ta hiểu quá, em trai người tiểu học cùng ban đầu bên trong nửa đoạn trước thành tích, đều là đỉnh ưu dị, nhưng từ khi. . . Ai, sau đó tâm tư liền không có làm sao thả đang học lên, bất quá dù vậy, trộn lẫn cái trung du vẫn là buông lỏng." Trương chủ nhiệm thần thức cảm khái nói: "Nhưng sau đó, tựa hồ bởi Trịnh Hồng Ngọc đem trong lớp một học sinh mắng ra tình thân vấn đề, hần liền triệt để hư hỏng, chống lại tâm tình rất nóng nực, giống Trịnh Hồng Ngọc phụ trách ngữ văn, hần đến muộn trốn học nộp giấy trắng là thường có. . ."

"Trương thúc thúc là muốn nói rõ cái gì?" Trần Y Lạp nụ cười cân nhắc.

"Nói chung, chỉ mong người này tỷ tỷ, đánh bại được hần mới tốt."

"Yên tâm đi, ta bảo đảm đem hần dạy dỗ được bé ngoan đáng yêu."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Vây trong thành những người kia

Người thông minh cùng người thông minh giao lưu có một chỗ tốt: Thắng thần ngắn gọn, chạm đến là thôi.

Trần Y Lạp cùng Trương chủ nhiệm không thể nghĩ ngờ đều thuộc về này phạm trù.

Trương chủ nhiệm không đem lại nói xuyên thấu qua, Trần Y Lạp cũng đã sáng tỏ.

Hay là Trần Diệp Ly Kinh phản bội nói, có gia đình biến cố nguyên nhân, cũng có chống lại Trịnh Hồng Ngọc chính sách tàn bạo ý đồ, cũng có quên mình vì người làm con cò thí tình hoài, nhưng có một chút là không thể nghĩ ngờ, đó chính là em trai đôi thương kỳ thực đều cao vô cùng!

Đương nhiên, khẳng định trẻ nàng này làm tỷ tỷ rồi.

Bằng không Trần Y Lạp từ đâu tới làm tỷ tỷ tự tin.

Trương chủ nhiệm cũng không có truy hỏi Trần Y Lạp dự định làm sao đem phản bội đệ đệ lãnh về chính quy, thậm chí thắng được cái kia hoang đường ngoại hạng đánh cược hên.

Làm Trần gia lão hữu, hẳn đối với này hai tỷ đệ nội tình vẫn đủ rõ ràng.

Trần Diệp đôi thương cao, Trần Y Lạp càng là cao đến không chắc chắn.

Nếu nàng dám thay đệ đệ đáp lại này đánh cược hên, không chừng thật có cái gì dạy dỗ đột kích ngược tiến công chiếm đóng đây.

Dù cho cuối cùng thật thua, quá mức hẳn phí chút kinh lực trở ra nhân nhượng cho yên chuyện chùi đi chứ.

Ngược lại đều chà xát gần ba năm.

Trò chuyện xong này tra, Trương chủ nhiệm đột nhiên nhớ tới cái gì, tình ngộ nói: "Ồi này, vừa sáng trên tận cổ xử lý này chuyện nhỏ nhất không đáng kể, thiếu chút nữa đã quên rồi thông báo lớp 12 mấy cái lớp tuyên bố thích cách giả danh sách."

Sáng sớm chờ đến làm sát hạch huấn luyện viên Trần Y Lạp, Trương chủ nhiệm liền dẫn nàng chuẩn bị từng cái lớp thông báo quy trình, kết quả mới vừa đi xong 1 lớp, Trịnh Hồng Ngọc 2 lớp liền gây ra yêu thiêu thân.

"Không vội, bằng không người quay đầu lại tin nhắn thông báo giống như, đều người mình, không cần thiết khiến cho hưng sư động chúng." Trần Y Lạp chân thành mà cười: "Việc cấp bách, kính xin làm phiền Trương thúc cho ta đệ một lần nữa sắp xếp một cái tốt lớp chứ."

"Còn chưa phải là cho ta ra vấn đề khó." Trương chủ nhiệm dở khóc dở cười, đang suy nghĩ đem vấn đề học sinh hướng về cái nào nhét, bàn đầu điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Hắn liếc nhìn điện báo, không có kiêng kỵ Trần Y Lạp liền nhận, nghe xong vài câu, trực tiếp một tay vỗ vào trên trán, thao quê hương phương ngôn nhỏ nước bọt nói: "Ngạch giọt mẹ yêu, một cái Hỗn Thế Ma Vương không dễ yên, người lại nhét tới một người, ta đây nhanh chóng thành giáo quản rồi!"

Lại đây đưa nửa ngày, cuối cùng, Trương chủ nhiệm bất đắc dĩ nói được được được, bán mặt mũi người, trước tiên đem người lĩnh đến đây đi.

Cúp điện thoại xong, Trần Y Lạp nhìn hắn sâu mi khô kiểm, trêu chọc nói: "Ngài đáng đáp kia cùng cha ta uống Lao Sơn trắng Hoa Xà Thảo nước tựa như."

"Ta ngược lại thà rằng uống một vò tử Lao Sơn trắng Hoa Xà Thảo nước, cũng không muốn đón thêm những chuyện phiền toái này." Trương chủ nhiệm tỏ khổ nói: "Người đệ còn không có an bài xong tin tức đây, giáo lãnh đạo lại đưa qua tới một người, vấn đề so với người đệ còn nghiêm trọng hơn."

"Thật đánh lão sư rồi?"

"Đánh đồ là không có đánh, bất quá đem người lão sư tức được tiến vào bệnh viện cứu chữa, bây giờ còn chưa qua giai đoạn nguy hiểm, nguyên trường học không tha cho, không thể làm gì khác hơn là đưa chúng ta này dự thính ba tháng đến thi tốt nghiệp trung học."

Trương chủ nhiệm bùng đau đớn gan vị trí, thờ dài thờ ngắn: "Lại như thế làm ầm ĩ xuống, ta không biết còn phải giảm thọ bao nhiêu năm, Y Lạp, nếu

không người lại giúp ta ủy thác dựa vào quan hệ, từ nghiên cứu khoa học phòng chơi đùa điểm thần thuốc, không nói có thể giống các người những người này giống như sống lâu trăm tuổi, tốt xấu đem cái mạng già này cho treo ở."

"Những thuốc kia ai biết được nghiên cứu phát minh tới khi nào, hiện tại nắm tới cho người ăn, nào không tốt còn ăn sinh ra sai lầm" Trần Y Lạp động viên nói: "Ồ nghiên cứu phát minh thành công trước, ngài vẫn là uống nhiều một chút Lao Sơn trắng Hoa Xà Thảo nước đi, hiệu quả một dạng."

"..."

...

Ở cả lớp chú ý bên trong, Trần Diệp trở về vị trí trên.

"Không có chuyện gì?" Vương Sâm hỏi.

"Không có chuyện gì." Trần Diệp đáp.

Mấy năm bạn bè, một cái ánh mắt một câu nói, liền ngầm hiểu ý.

"Bất quá ta tuần sau liền muốn thay ca cấp."

"Cái kia ta với người cùng đi."

"Quên đi, liền còn lại ba tháng, không cần thiết dẫn vật."

Trần Diệp suy nghĩ một chút, lại nói: "Nhưng ta vừa đi, vạn nhất Diệt Tuyệt sư thái chuyên môn tìm người tra, người lại chuyển ở không muộn."

"Được, cứ làm như thế." Vương Sâm cũng đã làm giòn người.

Xung quanh bạn học thưởng thức một trận Trần Diệp phía sau, thật cũng không làm sao kinh ngạc, dù sao việc này đều thấy có lạ hay không.

Hơn nữa, còn có một cái tương đương hấp dẫn đề tài đang tụ tập sự chú ý của mọi người.

"Này, đến tin tức, sát vách lớp một chủ nhiệm lớp đã vừa mới tuyên bố thích cách giả danh sách, tổng cộng có tám người vào vòng nữa nha!"

"Mịa nó! Phá kỷ lục! Bất quá cũng bình thường, lớp một học sinh khá giỏi cùng hai đời nhóm so với lớp chúng ta cao hơn nữa một đẳng cấp, tự nhiên thể chất tốt tinh thần tốt."

"Tra ra tám cái, không biết quay đầu lại đến cùng có mấy người sẽ ghi danh."

"Ngốc không có ngốc, này cũng cái gì lâu lắm rồi, còn tưởng rằng là võ đạo sinh mới ra đến nào sẽ a."

"Chính là, vừa mới bắt đầu nào sẽ xác thực có không ít người bởi vì không biết rút lui có trật tự, nhưng bây giờ tất cả mọi người xác định võ đạo sinh tiền đồ xán lạn, không quan tâm thành tích gia cảnh tốt xấu, chỉ cần có cơ hội, cũng phải trước tiên chiếm lấy hăm hại."

"Không phải đã nói sao, ta anh họ năm trước vào vòng phía sau lại thức tỉnh, tiến vào quốc phòng khoa đại hai năm, đã là cấp bậc Thiếu úy, không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi tốt nghiệp trung úy vững vàng."

"Đây là gần, ta tiểu khu hàng xóm, là sớm nhất một nhóm ăn con cua (làm liều mà được lợi), năm đó đầu tiên là lấy hai bản điểm bị Chiết Đại trúng tuyển, hiện tại đã điều động đi Yến kinh một cái ban ngành liên quan nhậm chức, thủ đồ hộ khẩu nhà đầy đủ mọi thứ, lương một năm có người nói thuận sát Chức Nghiệp người quản lý."

"Ha, đến cùng này ban ngành liên quan tên gì a, truyền mười mấy năm cũng không thấy bộ mặt thật."

"Chính thức cao tầng sự tình quá hài hòa, đều kí rồi hiệp nghị bảo mật, chờ người hỗn đến vị trí kia liền có thể biết."

"Cũng không biết nói lớp chúng ta có mấy người có thể tuyển chọn."

"Một hồi sẽ qua sư thái đến rồi liền rõ ràng rồi."

...

Dốc lòng lắng nghe nghị luận của chung quanh, Trần Diệp lần thứ hai dò xét được một ít hoa quả khô tin tức.

Hắn sẽ không ngu hỏi dò, mà là lấy điện thoại di động ra lần thứ hai baidu một trận.

Liền, nửa cái lớp học thời gian qua đi, hắn tam quan lại đổi mới một trận.

Rõ ràng,

Hiếu.

Lúc trước hẳn đã biết hay là võ đạo học sinh năng khiếu, cơ bản chính là cấp 3 thuộc khoá này sinh bên trong cái kia chút thức tỉnh xuất siêu năng lực Giác tỉnh giả, không biết, ở Giác tỉnh giả phía trước, còn có một cái gọi thích cách người tồn tại.

Nói trắng ra là, thích cách giả, chính là tiến nhập Giác tỉnh giả hàng ngũ giấy thông hành!

Đi qua dài đến hai mươi năm biến thiên cách tân cùng nghiên cứu thăm dò, chính thức đối với bồi dưỡng Giác tỉnh giả đội ngũ, từ lâu tạo thành một bộ khoa học hợp lý phương án quy trình.

Tỷ như phía trước nhắc qua, chính thức sẽ từ hàng năm cấp 3 thuộc khoá này sinh bên trong sàng lọc sát hạch ra võ đạo sinh.

Một phương mặt, đến nơi này độ tuổi, mọi người sinh lý tâm lý phát dục cũng đã từ từ định hình thành thực, cơ sở văn hóa cũng lớn hên hoàn thiện.

Một phương mặt, cũng là tương tự nghệ thuật thể dục học sinh năng khiếu như vậy, cho học sinh nhóm cung cấp một cái trừ bình thường thi đại học ra tăng lên trên đường dẫn.

Nhưng phải hiểu, bất luận bình thường thi đại học, vẫn là học sinh năng khiếu, bản chất đều là không công bằng.

Chớ tin cái gì chuyên cần có thể bỏ khuyết.

Có thiên phú học nổi danh đường hoặc luyện thể dục nghệ thuật, đều là từ nhỏ liền đã định trước, Hậu Thiên có thể bỏ tức kỳ thực không nhiều.

Giống Trần Y Lạp loại thiên tài này yêu nghiệt, tùy tiện lật mấy lần sách bản, liền theo kịp người bình thường học hành gian khổ một năm.

Bây giờ ở đây tân thế giới bên trong còn thức tỉnh ra siêu phẩm tuyệt luân công năng đặc dị, lại bị bỏ nhiệm thành cái gì sát hạch huấn luyện viên, người lại kéo cái gì công bằng, công bằng chính mình cũng muốn khóc chết!

Còn có Trần Y Lạp được trời cao chăm sóc dung mạo vóc người. . . Ai, quá tổn thương công bằng tâm, còn không xé, lòi thuộc về đề tài chính.

Cùng lý loại suy, muốn dự thi trở thành võ đạo sinh, cũng không phải tất cả mọi người muốn báo là có thể báo.

Đầu tiên người được có thiên phú tư chất có thể thức tỉnh.

Liền, chính thức vì không chế ghi danh quy mô, cũng vì cho sớm có thiên phú không có thiên phú học sinh thời gian chuẩn bị, hàng năm lúc này đều sẽ từ trường học công bố thích cách người danh sách.

Cho tới thích cách giả đều là thế nào từ biển người mệnh mông bên trong sàng lọc chọn lựa đến, nghe nói là vị kia nổi danh nhà sinh vật học Tống Thế Thành nghiên cứu ra một loại đo lường thủ đoạn, có thể thông qua kiểm tra sức khỏe nhận định thiên phú tư chất.

Hàng năm ba tháng phần, cơ bản toàn quốc cấp 3 thuộc khoá này sinh đều hoàn thành thi đại học kiểm tra sức khỏe, đồng thời, chính thức cũng sẽ thông qua những này kiểm tra sức khỏe ghi danh, sàng lọc chọn lựa thích cách giả!

Chỉ cần những này thích cách giả cuối cùng đồng ý ghi danh, đón lấy cũng sẽ bị lĩnh đi tiêm vào cái loại này cảm giác tỉnh ước số.

Một khi thành công thức tỉnh xuất siêu năng lực, này mới xem như là hợp cách Giác tỉnh giả!

Sau đó vào chính thức biên chế thành võ đạo học sinh năng khiếu, tương lai chờ gặp lại như một vị bạn học anh họ hoặc hàng xóm như vậy.

Mặt khác, ở thích cách giả cùng Giác tỉnh giả bên trên, có vẻ như còn có một cái gọi tu hành người tồn tại, một cái so với Giác tỉnh giả càng kiểu như trâu bò tồn tại!

Chỉ là internet tin tức của phương diện này hết sức thiếu thốn, hoặc là dân gian không hiểu nhiều lắm, hoặc là của đồng thần thú nuốt, nói chung mỗi người nói một kiểu.

Đánh giá là thức tỉnh ra giống Trần Y Lạp như vậy kiểu như trâu bò siêu năng lực quốc bảo đi.

Giữa lúc Trần Diệp chuẩn bị leo tường tra nửa một hồi, bên cạnh Vương Sâm bỗng nhiên nói: "Diệp tử, nếu như người bị đo lường ra là thích cách giả, người có hay không tiếp theo ghi danh?"

"Ta. . . Hẳn là sẽ không đi. " Trần Diệp không nhiều suy nghĩ liền cho ra đáp án.

Trong xương của hắn, có một loại tự do chủ nghĩa lảng mạn, mọi việc nhất quán vâng theo chủ quan bản tâm, không yêu xu phụ đại lưu.

Thí dụ như ở xuyên qua thu được ngón tay vàng phần mềm hack phía sau, hắn liền không có bao nhiêu động tác võ thuật tiểu thuyết nhân vật chính giác ngộ, đầy đầu luôn nghĩ say nằm nệm nhàn gối, tình chương thiên hạ quyền.

Hắn cơ bản chỉ muốn quá một ít tùy tính tự do cá nhân sinh hoạt.

Phần mềm hack đối với ý của hắn nghĩa, nhiều lắm là cho hắn ở tân thế giới bên trong năng lực tự vệ.

Hắn ghét nhất, chính là làm từng bước, tuân quy đạo củ hoàn cảnh.

Nếu như bị đo lường ra là thích cách giả, lại đi ghi danh trở thành Giác tỉnh giả võ đạo sinh, có thể dự kiến, cuộc đời của hắn sẽ bị các loại nghiêm ngặt không thú vị cái khung ràng buộc ở, trở thành nhất không muốn trở thành vậy người trong thành.

Cha của hắn chính là người như vậy.

Trần Y Lạp phòng chừng đón lấy cũng phải hướng về phương diện này phát triển.

Vương Sâm tựa hồ một sớm đoán được thái độ của hắn, chỉ cười cợt.

Trần Diệp giật mình, hỏi nói: "Nếu như cho ngươi cơ hội này, ngươi biết dự thi đúng không?"

Vương Sâm không kiểu cách gật đầu thừa nhận, "Ta và ngươi không giống nhau, ngươi không cần chịu đựng cái gì thế tục ràng buộc, mà tình huống của ta. . . Ngươi biết, ta phải dựa vào chính mình thay đổi vận mệnh, mà lên học con đường này quá dài quá gian khổ, ta đi không thông."

Trần Diệp cũng tựa hồ một sớm đoán được thái độ của hắn, nhưng là bùi ngùi thờ dài.

Hắn có thể hiểu được Vương Sâm sự bất đắc dĩ cùng ràng buộc.

Vương Sâm tính khí tuy rằng cũng phóng túng bất kham, nhưng hắn không có tự cam đoạ lạc.

Thành tích của hắn xem như là trung du, căn cứ này mấy lần thi thử thành tích, trên một người bình thường hai bản tuyển cũng không có vấn đề.

Đáng tiếc, gia đình của hắn vấn đề, dẫn đến hắn rất khó hạ quyết tâm tiếp thu này loại tầm thường nhân sinh.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Thẩm tra chính trị không có thông qua

Gia gia có nỗi khó xử riêng.

Trần Diệp khó đọc kinh, cơ bản là chỉ còn trên danh nghĩa gia đình, ngoài ra, thật cũng không quá to lớn buồn phiền.

Gia cảnh vẫn tính giàu có, áo com cũng coi như Vô Ưu, mặc dù không thông quá cao thi này con đường, hắn dựa vào mấy hạng kỹ năng chuyên nghiệp, tương lai đại khái có thể làm một cái không buồn không lo cá mặn.

Mà Vương Sâm, liền không cách nào đem tương lai trải qua như vậy ung dung.

Ngược lại không phải là nói Vương Sâm gia cảnh có bao nhiêu quần bách, ngược lại, hắn chính là cái kia gia, tài lực thậm chí còn cách xa ở Trần Diệp gia đình bên trên!

Bất quá, cái nhà kia tất cả, cũng không thuộc về Vương Sâm.

Bởi vì đó là hắn kẻ phụ gia.

Hắn kẻ phụ không có ngược đãi hắn, nhưng cũng không thích hắn, theo trước mắt dấu hiệu đến xem, nhiều lắm đem Vương Sâm cung cấp đến bình thường học nghiệp kết thúc, sau đó liền do hắn tự sinh tự diệt.

Có lẽ có người sẽ nói đọc sách có thể thay đổi vận mệnh.

Vấn đề là, ở xã hội giai tầng cố hóa trong niên đại, đọc sách thành tích cho dù tốt, có thể thay đổi vận mệnh cũng là cực kỳ có hạn.

Vương Sâm rõ ràng lấy sự thông minh của chính mình, đem sách đọc phá ngày đi, sau này cũng là trộn lẫn cái tầm thường ám no, vẫn phải nhin chịu kể phụ một nhà mất lạnh trên tức.

Hay là vô lực chống lại hiện thực mà đưa đến tự giận mình, hay là không muốn về nhà bị đâm tích lương cốt, Vương Sâm đơn giản đánh ở trường danh nghĩa, ba ngày hai đầu cùng Trần Diệp đi internet chơi game.

Cũng là vì giải sầu sinh hoạt tịch liêu cùng buồn phiền.

Nhưng này không ý nghĩa Vương Sâm nhận mệnh.

Đã tâm của hắn rất lớn, muốn vuron mình, muốn cất cao, muốn đường đường chánh chánh đem mắt đi tôn nghiêm cảm về!

Bởi vậy, ghi danh võ đạo học sinh năng khiếu, thành hắn đi tới nhân sinh tốt cùng tốt nhất con đường.

"Người chắc chắn mình là thích cách giả?" Trần Diệp bắt được bạn bè trong mắt thoả thuê miễn nguyện.

"Việc này ta vừa sáng không phải cùng người nói qua sao?" Vương Sâm kinh ngạc hỏi ngược lại, lại hạ thấp giọng nói: "Một năm trước ta liền lén lút dựa vào quan hệ mua đo lường thuốc thử, điều tra dòng máu của ta, có bảy, tám phần mười xác suất là. Lúc đó còn để cho người cũng tra đây, kết quả tiểu tử người căn bản không phản ứng."

"A. . . Thiếu chút nữa đã quên rồi việc này." Trần Diệp làm bộ tỉnh ngộ, âm thầm có suy đoán.

Xem ra, ngoại trừ quan phương đo lường kỹ thuật, dân gian cũng nghiên cứu ra một chủng loại tựa như đo lường thuốc thử.

Nghe Vương Sâm lời giải thích, này loại thuốc thử chuẩn xác tỷ lệ thành công, cùng chính thức còn rất tới gần.

Bất quá nên cùng đo lường thai nhi giới tính giống như, chính thức là cấm này loại dân gian đo lường đường dẫn.

Vì lẽ đó Vương Sâm những này lập chí phải báo thi võ đạo sinh người, chỉ có thể từ phi pháp con đường mua thuốc thử.

"Nhìn tiểu tử người hồng quang mặt mày, nên vừa sáng lén lút đo lường qua đi, có mấy thành xác suất?"

"Không có! Lời này không thể nói lung tung, cũng bị mặt trên biết rồi, dù cho thực sự là thích cách giả cũng phải bị xoạt roi."

"Đẹp đi đi, chính thức cũng là nhắm một mắt mở một mắt, nói là cấm tự tra, không phải là muốn đem thích cách giả đều bám ở trong tay chính mình."

"Đúng vậy, chỉ cần người thực sự là thích cách giả, lại chịu bị chiêu an, liền không ai kể toán so sánh những này vấn đề nhỏ."

"Hắc! Tiểu tử người thực sự là thích cách giả a! Chúc mừng chúc mừng, lui về phía sau phát đạt, cũng đừng quên bạn học cũ a."

"Ta thật không phải là, lại nói kết quả cuối cùng còn phải nhìn tiêm vào thức tỉnh ước số sau này thì sao."

"Ta đoán Từ Đồng hắn là ổn, còn có. . ."

Học sinh khá giỏi cùng hai đời nhóm tụ tập lớp có một chút chỗ tốt, chính là rất nhiều người tầm mắt tương đối đều rất lớn, tin tức tăng mặt tương đối linh thông.

Hay là, giờ khắc này trong lớp rất nhiều người đều giống như Vương Sâm, đều đối với có thể không vào vòng danh sách đại thể nắm chắc rồi, phân tích suy đoán có bài có bản.

Nghe cái kia một đồng người bát quái, Trần Diệp cơ bản rõ ràng chính thức thông qua chiêu thu võ đạo học sinh năng khiếu hợp nhất Giác tỉnh giả ý đồ, hơn nữa hắn còn học một biết mười.

Cấm chỉ dân gian tự tra, cố nhiên có đem thích cách giả toàn bộ nắm giữ ở chính thức trong tay ý đồ, đồng thời, này cũng rất lớn trình độ duy trì xã hội ổn định trật tự.

Dù sao cái tuổi này, đông đảo tổ chức tập đoàn tài chính thậm chí quốc gia đều ở đây tranh đoạt dị năng thức tỉnh giả,

Nếu như để làm quân dự bị thích cách đám người sớm bại lộ, ắt sẽ gây nên rung chuyển hỗn loạn, đối với bách tính cùng chính thức tạo thành đủ loại bất lợi nhân tố!

Nhưng nếu có người lén lút đi tự tra chứng thực, chỉ cần tự biết hiển nhiên, đừng khắp nơi tuyên dương, chính thức cũng sẽ không quá truy cứu.

Ngược lại thức tỉnh ước số cũng nắm giữ ở chính thức trong tay, chỉ cần thích cách giả đồng ý bị chiêu an, cuối cùng người như thường được roi vào quan phương trong tay.

Để những này thức tỉnh xuất siêu năng lực thích cách đám người, hưởng thụ võ đạo học sinh năng khiếu hậu đãi chờ gặp, không phải là càng có lợi với chiêu an hợp nhất.

Quả nhiên là trời đất bao la, không hơn được nữa một cái chữ quan!

Bất quá, đây cũng kéo dài ra một vấn đề. . .

Nếu như thật có vị nào thích cách giả, giống hần như vậy không màng danh lợi, từ chối chiêu an, chính thức lại sẽ xử trí như thế nào đối xử đây?

Hãy còn tự định giá, đột nhiên, toàn bộ phòng học đột nhiên lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch!

Nhìn thấy Diệt Tuyệt sư thái xuất hiện!

Các bạn học sợ hãi!

Lại nhìn thấy Diệt Tuyệt sư thái siết trong tay danh sách!

Các bạn học kích động!

Gặp lại Diệt Tuyệt sư thái đứng đang bực giảng trước khắc giọng!

Các bạn học cao triều!

Quyết định bọn họ. . . Không đúng, quyết định một nhỏ một số người vận mệnh thời khắc đến rồi!

"Mọi người nên trong lòng nắm chắc rồi, năm nay ghi danh võ đạo học sinh năng khiếu thời gian lại tới, còn võ đạo học sinh năng khiếu đối với mọi người ý vị như thế nào, nói vậy trong lòng mỗi người đều có một cân đôn, ta cũng không nhiều giải thích cái gì."

Trịnh Hồng Ngọc thay đổi mới vừa càng năm bệnh trạng, trở nên tâm bình khí hòa, "Đón lấy ta báo một hồi trải qua thượng cấp đo lường giám định ra thích cách giả bạn học, những bạn học này lại trở về cùng người nhà thương lượng nghiên cứu một chút có muốn hay không ghi danh võ đạo học sinh năng khiếu, thời hạn cuối cùng là thứ hai 9h sáng!"

"Hoắc Kỳ Vĩ!"

"Từ Đồng!"

"Ngôn Xảo Ngừ!"

"Lư Chương Kha!"

. . .

Trở lên những này bị báo danh bạn học, lập tức hấp dẫn cả lớp nóng rực chú ý, mà chính bọn hắn, đều đã nhiên không che giấu nổi dâng trào mãnh liệt hào hùng!

Nếu như không phải chính thức quy định những học sinh này phải về đến nhà đáng đáp sách mặt đồng ý sách mới có thể được phép tiêm vào thức tỉnh ước số, ghi danh võ đạo sinh, chỉ sợ bọn họ tại chỗ liền muốn tuyên thệ đền đáp tổ quốc.

"Vương Sâm! Được rồi! Tổng cộng là trở lên năm người bị đo lường vì là thích cách giả!"

Trịnh Hồng Ngọc thả xuống danh sách thời điểm, ánh mắt lơ đãng xẹt qua Trần Diệp cùng Vương Sâm hai người, khóe miệng dường như lộ ra một tia trêu tức, nhưng lại tiếp tục có làm ra vẻ giảng giải cho mọi người: "Đội lát nữa mấy vị bạn học này đến phòng làm việc của ta nắm thư phụ huynh đồng ý, đến lúc đó ta sẽ đem hiện nay công khai chiêu thu võ đạo học sinh năng khiếu trường đại học danh sách cùng quy tắc chi tiết cũng cho các người, hi vọng mấy vị bạn học này căn cứ từ mình và gia đình ý nguyện, cẩn thận làm ra du quan vận mệnh của đời người lựa chọn. . ."

"Chúc mừng."

Trần Diệp hướng về Vương Sâm chúc.

Mọi người đều có chí khác nhau.

Hắn đối với hay là võ đạo học sinh năng khiếu là thật tâm không có hứng thú gì.

Thế nhưng, hắn tự đáy lòng hi vọng bạn bè có thể thông qua cơ hội này thật hiện nhân sinh đột kích ngược.

Mặt khác, hắn cũng coi như rõ ràng, Trịnh Hồng Ngọc tại sao lại chắc chắn chính mình không có cơ hội dựa vào võ đạo học sinh năng khiếu tư cách hỗn thượng hai bản viện giáo, hoá ra này bà nương vừa sáng liền biết được danh sách, biết mình đo lường kết quả liền thích cách giả đều không phải là!

"Cảm tạ." Vương Sâm người gặp chuyện tốt tinh thần thoải mái.

Bất quá, không chờ hân vui về bao lâu, trên bục giảng, Trịnh Hồng Ngọc sau khi giảng giải xong, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lại nói: "Ài nha, ta thiếu chút nữa đã quên rồi, Vương Sâm tiêu chuẩn lắm thời bị xoạt roi mất!"

Toàn bộ phòng học lại là hoàn toàn tĩnh mịch!

Tất cả mọi người không hện mà cùng nhìn về người trong cuộc.

Ở Vương Sâm cùng với tất cả mọi người ngạc nhiên ánh mắt bên trong, Trịnh Hồng Ngọc chỉ dùng hết sức bình thân giọng điệu giải thích nói: "Thẩm tra chính trị không có thông qua!"

Wương Sâm hoắc đứng lên, gất gao trừng mắt Trịnh Hồng Ngọc.

"Tại sao thẩm tra chính trị không có thông qua, chính ngươi nên trong lòng nắm chắc." Diệt Tuyệt sư thái châm biếm nở nụ cười: "Muốn trách, thì trách ngươi có một không chịu thua kém phụ thân đi."

Nói xong, nàng lại như một con đầu thối gà mái, ngẩng đầu ưỡn ngực xoay đầu rồi đi.

"Ngồi xuống trước." Trần Diệp lời một hồi bạn bè, sau đó hướng về xì xào bàn tán các bạn học quát nói: "Nên để làm chi đi, trừ phi ai nghĩ làm cái kia người đàn bà chanh chua đồng đẳng!"

Có chút các bạn học yên tĩnh, có chút, vẫn như cũ xem trò vui không chê chuyện lớn.

Bởi vì cha vấn đề, dẫn đến ghi danh võ đạo sinh thẩm tra chính trị không thông quá, cái này không thể nghi ngờ có thể kéo dài ra rất nhiều lời kéo người ta hà tướng nội dung.

Cùng ghi danh công chức, sự nghiệp đơn vị giống như, muốn thông qua võ đạo học sinh năng khiếu bị chiêu an vào biên, cũng phải trải qua kín đáo thẩm tra chính trị!

Cùng lý, bởi vì thẩm tra chính trị bị quét xuống, phổ biến tới nói, hoặc là chính ngươi có vi pháp loạn kỷ nhớ ghi hình, hoặc là ngươi trực hệ có vi pháp loạn kỷ chỗ bản!

Mà Trịnh Hồng Ngọc vừa đã rất thẳng thắn nói rồi, Vương Sâm sợ dĩ thẩm tra chính trị thất bại, là bởi vì cha hân duyên có!

Vậy thì nại nhân tâm vị.

Rất nhiều người đều nghe nói Vương Sâm gia cảnh rất giàu dụ, làm sao phụ thân sẽ vi pháp loạn kỷ đây?

Lúc này, có chút tin tức linh thông hai đời nhóm, liền đem Vương Sâm con riêng thân phận run lên đi ra, mà Vương Sâm cha ruột, từ nhỏ bởi phạm tội kinh tể ngồi nhà tù, đến nay còn không có phóng thích, mẫu thân thì lại dẫn Vương Sâm, đổi gả cho một cái đồng bạn làm ăn. . .

Trong lúc nhất thời, lời đồn đãi nổi lên bốn phía.

Trần Diệp vô lực ngăn lại, nhìn Vương Sâm xanh mét sắc mặt, lại đặc biệt ánh lửa.

Hắn hiểu được, Vương Sâm không ngừng bị cha đề liên lụy, cũng có bị chính mình liên lụy thành phần.

Hắn tuy rằng còn không rõ ràng lắm võ đạo học sinh năng khiếu thẩm tra chính trị trình tự như thế nào, nhưng nghĩ đến cùng công chức thẩm tra chính trị gần như.

Nếu là chính thức đối với gia đình cá nhân riêng tư thẩm tra, dù cho thẩm tra ra vấn đề, cũng sẽ lên lút báo cho, đoạn không thể thông cáo thiên hạ.

Mà Trịnh Hồng Ngọc ở ngoài sáng biết nội tình dưới tình huống, không những không có thủ mật, trái lại cố ý trước tiên đem người thích cách giả thân phận nói ra, chờ đem tâm tình của tất cả mọi người đều cổ động, lại đột nhiên đem này chỗ bản lộ ra ngoài, đem vốn đã vui mừng quá đời Vương Sâm một cước đạp rơi xuống vực sâu! Thừa nhận suốt đời khó quên thất bại cùng nhục nhã!

Diệt Tuyệt sư thái một chiêu này, có thể nói là tuyệt diệt nhân tính!

Nói vậy này bà nương là kiêng kỵ Trần Y Lạp không dám lại đối với mình hạ độc thủ, đơn giản nắm bạn bè Vương Sâm khai đao!

Bằng không, mặc dù Vương Sâm bởi thẩm tra chính trị thất bại không có tư cách trở thành võ đạo học sinh năng khiếu, cũng không trở thành trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích!

"Ta liền biết sẽ như vậy. . ."

Wương Sâm thùy đầu nói nhỏ, sắc mặt đỏ tươi khuấy động, nắm lại nắm đấm, gân xanh sôi sục.

Hiển nhiên, hắn sớm đoán được cha đề chỗ bản sẽ ảnh hưởng chính mình ghi danh võ đạo sinh, ban đầu cũng là ôm một tia may mắn, ai nghĩ đến. . .

Trần Diệp bỏ qua tái nhợt an ủi, nhưng hắn biết, nếu như không sót một cái bạn bè, chỉ sợ hắn đời này nên phá hủy.

Bỗng nhiên, tám kia đặc biệt chê hỗn huyết kiểu dung, hiện lên đầu óc của hắn bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Ngược lại ta lại không chịu thiệt

Nhằm vào đối với Vương Sâm đề tài cũng không có kéo dài bao lâu, rất nhanh, mọi người tựu lấy chú mục lễ nhìn Từ Đồng này bốn tên thích cách từ này chỗ ngồi đứng lên, ngẩng đầu ưỡn ngực đi ra ngoài.

Tư thế kia, liền giống với bị đánh giá ưu tú lên đài thụ huấn họa phong, khỏi phải nói nhiều gió xuân đặc sắc.

Nhưng không thể nghi ngờ, bốn người này, rất có thể đem đi trên một cái cuộc sống khang trang đường lớn.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là mấy người bọn họ, ở chú xạ thức tỉnh ước số phía sau, có thể thành công thức tỉnh xuất siêu năng lực, bằng không giống như Nhiên Tịnh Noãn. .

Trần Diệp vô tâm tập hợp này đứng đầu, gặp Vương Sâm một bộ uể oải không dao động đáng đáp, suy nghĩ một chút, lấy điện thoại di động cho Trần Y Lạp phát ra tin nhắn: Ở đâu?

Qua vài giây, Trần Y Lạp hồi phục: Đang bận.

"Có chuyện tìm người thương lượng."

"Sau khi tan học lớp học thiên đài gặp."

Hai chị em đều là thắng thần người, ước định cẩn thận thời gian địa điểm cũng không có phí lời.

Buổi sáng trong chương trình học được mất tập trung. . . Nói chuẩn xác, là tất cả mọi người mất tập trung.

Nếu như đem thi đại học ví von thành chạy bộ tranh tài điểm cuối tuyến, như vậy, có thể sớm thi đậu võ đạo học sinh năng khiếu người, không thể nghi ngờ là trước tiên đến điểm cuối xuất sắc giả.

Tất cả mọi người đang hồng học liễu mạng đây, kết quả mắt nhìn thấy người khác đã đứng ở điểm cuối tuyến chỗ ấy Du Du tai hưởng thụ lên, mùi vị đó. . . Chà chà.

Kết quả là, không được chọn tiêu đồng bọn, tâm tro ý lạt sau khi, chỉ có thể dùng tinh thần thắng lợi pháp tự mình ủy tạ.

"Mọi ngã đường đều thông đến La Mã mà, trên trường tốt lại không ngừng điều này nói."

"Ta dù sao cũng căn bản không có cân nhắc qua ghi danh võ đạo sinh, chờ thi đại học xong, ta trực tiếp đi nước Mỹ du học."

"Ta cũng là, tuy nói võ đạo sinh tiền đồ nhìn không sai, nhưng ai biết sau đó sẽ nhận được nguy hiểm gì nhiệm vụ, ta cùng người nhà ta đều không yên lòng làm cái này."

"Ta đường ca chính là như vậy, lên võ đạo sinh phía sau, thường thường mười ngày nửa tháng liên lạc không được, nghe nói là chấp hành nhiệm vụ, nhiệm vụ gì lại không thể nói, nghe liền lo lắng."

"Nói chung thân phận này nhìn rất ngấn nấp, nhưng nói cho cùng cũng chính là chính phủ sai dịch, một chút ý tứ đều không có, ta còn không bằng thư thư phục phục làm một người con nhà giàu, chờ sau đó tiếp ba của ta lớp."

Trần Diệp giật giật mũi, chua quá hứng thú.

Người không tự kỷ uổng thiếu niên.

Đề tay lên ngực tự hỏi, đang ngồi các thiếu niên, lại có mấy người trong lòng không có hay là anh hùng mộng.

Khát vọng chính mình giống truyền hình trong tiểu thuyết nhân vật chính giống như, thiên phú dị bẩm, xương cốt tinh kỳ, trở thành vạn chúng chúc mục đặc thù tồn tại.

Đúng như dự đoán, làm Từ Đồng bốn người, cầm trong tay thư phụ huynh đồng ý ngạo nghề mà về phía sau, vừa còn đối với ghi danh võ đạo sinh bắt tiết nhất cổ các bạn học, lại chen lẫn vây tụ đi tới.

Khen tặng chúc mừng, khiêm tốn khách sáo, này loại nhuợc hóa bản xã giao hình thức, ở trong phòng học diễn ra.

Trần Diệp trước sau không đếm xỉa đến.

Bất quá, hần nhưng phát hiện, có chút người bạn học nhìn về phía mình ánh mắt tương đối quý dị.

Đặc biệt là Từ Đồng cái kia bốn cái thích cách giả.

Ở trong giờ học thời điểm, Từ Đồng đặc biệt đi tới Trần Diệp chỗ ngồi trước, có vẻ như thành khẩn thật thà cười nói: "Diệp tử, thần sẽ chuyện kia. . . Tất cả mọi người có chỗ không đúng, ta cũng là nghĩ hóa giải xung đột, không có ý gì khác, người đừng để trong lòng."

Trần Diệp ngấm hần một chút, chỉ có thấy được đối trá hai chữ.

Hiển nhiên, hàng này là kiêng kỵ Trần Y Lạp sát hạch huấn luyện viên thân phận, muốn thông qua cùng chính mình tạo mối quan hệ, cho đón lấy ghi danh võ đạo sinh tạo thuận lợi.

"Không có chuyện gì, ta căn bản không có để ý." Trần Diệp mặt mỉm cười: "Ngược lại ta lại không chịu thiệt."

". . ."

Vậy thì lúng túng.

Từ Đồng nụ cười trong nháy mắt cứng ở chỗ ấy.

Tinh tướng không thành ngược lại bị làm mất mặt hình tượng lần thứ hai phù hiện ở trước mắt.

Hần vóc người cao lớn, bây giờ còn là cao quý thích cách giả, có thể trước một hồi càng ở dưới con mắt mọi người, bị Trần Diệp một lòng bàn tay cho đập bay trên mặt đất trên. . . Trần trụ vô cùng nhục nhã a!

Mấu chốt là, hần đều chủ động xin lỗi cầu hòa giải, rồi lại bị Trần Diệp nhẹ Phiêu Phiêu một câu nói móc bóc mở ra vết sẹo,

Liên đình điểm bộ mặt cũng không cho hần lưu. . . Còn giảng hay không bạn học hữu nghị!

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

"Keng! Chúc mừng lên cấp LV3(200/400), thu được 5 điểm thuộc tính điểm số, ngoạn gia có thể tự do phân phối đến bốn hạng cơ sở thuộc tính bên trong!"

Đối với Từ Đồng thành công áp dụng nhân thân công kích, hệ thống lập tức nhắc nhở Trần Diệp lại tăng lên một cấp.

Cũng không tệ lắm yêu.

Có này phần mềm hack hệ thống, lui về phía sau không ngừng Chân nhân PK có thể tăng kinh nghiệm, thuận miệng dùng miệng pháo đem người chửi đến không vui không thoải mái không thoải mái, giống như có thể cho mình thăng cấp đưa trợ công.

Hần cũng lớn trí rõ ràng, bất luận chính mình oán giận người vẫn còn bị oán giận, đạt được EXP bao nhiêu, xem hết đối với mình hoặc người khác tạo thành thương tổn trình độ.

Mà hệ thống sở dĩ đem người thân công kích toán tại công kích trong phạm vi, hiển nhiên là bởi hay là ác ngữ hại người sáu tháng hàn.

Chứng kiến qua Trịnh Hồng Ngọc đối với các bạn học các loại nhục mạ, Trần Diệp rất rõ ràng nhân thân công kích đối với người bình thường tâm linh thương tổn nghiêm trọng đến mức nào khủng bố!

Nhớ lúc đầu cùng lớp bên trong, như vậy hoạt bát hoa quý thiếu nữ bị Trịnh Hồng Ngọc mắng ra tinh thần hậm hực vấn đề, dẫn đến nay không thể đi ra, đủ để giải thích Diệt Tuyệt sư thái nghiệp chương nặng nề.

Cho tới Từ Đồng cảm thụ. . . Hần tại sao phải phản ứng tiện nhân cảm thụ?

Xem không thoải mái liền oán giận thôi!

Không để ý Từ Đồng tái nhợt sắc mặt, Trần Diệp hãy còn nghiên cứu nên phân phối như thế nào này 5 điểm thuộc tính điểm.

Thể chất: 4; sức mạnh: 8; tinh thần: 8; nhanh nhẹn: 6

Này bốn hạng cơ sở thuộc tính, nếu như dựa theo quy tắc trò chơi giải thích, (thể chất) là quyết định sinh mệnh HP cùng sinh mệnh hồi phục tốc độ, theo thuộc tính điểm tăng lên, còn sẽ chút ít tăng lên vật lý cùng phép thuật sức phòng ngự.

(sức mạnh) đơn giản, quyết định lực công kích vật lý cùng sức phòng ngự.

(tinh thần) quyết định chân khí cùng chân khí hồi phục tốc độ, cùng với pháp thuật lực công kích cùng sức phòng ngự.

(nhanh nhẹn) thì lại quyết định tốc độ cùng năng lực phản ứng . .

Ngẫm nghĩ chốc lát, Trần Diệp quyết định đem này mới lấy được 5 điểm thuộc tính điểm, hết thầy gia chú đến (tinh thần) một hạng.

Một phương mặt, hẳn thực sự chịu đủ lắm rồi Trần Y Lạp ý niệm không chế , dựa theo hẳn phán đoán phân tích, này loại dựa vào ý niệm điều khiển ngoại vật siêu năng lực, rất có thể là từ người (tinh thần) thuộc tính quyết định.

Vừa baidu thời điểm, hẳn hiểu được Giác tỉnh giả cơ bản chia làm hai loại: Thân thể hệ Giác tỉnh giả cùng tinh thần hệ Giác tỉnh giả.

Này cùng người bình thường hoặc là thân thể thiên phú tốt, hoặc là đầu óc thiên phú tốt một cái nguyên lý.

Tỷ như xử đang cùng trước Từ Đông, thân thể cường tráng, năng lực vận động siêu bầy, tính toán thành công sau khi giác tỉnh, phải là thân thể hệ Giác tỉnh giả.

Mà Trần Y Lạp, không thể nghi ngờ thuộc về tinh thần hệ Giác tỉnh giả, này cùng năng siêu phẩm tuyệt đỉnh thông minh phân không khai quan hệ!

Lại giống như trong game, cũng là (tinh thần) thuộc tính càng cao nhân vật, đối với pháp thuật sức phòng ngự càng mạnh.

Bởi vậy, hẳn đem chính mình (tinh thần) thuộc tính tăng lên, có rất lớn xác suất có thể thoát khỏi Trần Y Lạp ràng buộc!

Một phương diện khác, Trần Y Lạp không biết có phải hay không là ý định hãm hại chính mình, càng thay mình đáp ứng rồi cái gì đó chó má đánh cược hện, nếu như mình lần thi này không lên hai bản viện giáo, vẫn không thể cho Diệt Tuyệt sư thái cùng các bạn học bản thủ được mất hết thể diện?

Tuy nói hẳn không để ý người khác cái nhìn, cũng không để ý học nghiệp tiền đồ, nhưng nếu là để hẳn ở Diệt Tuyệt sư thái trước mặt không nhắc nổi đầu lên, vậy hẳn không bằng mua đầu hũ đựng chết!

Lại nói, Trịnh Hồng Ngọc xác thực còn nợ hẳn một cái xin lỗi!

Sự thông minh của hẳn so với bình thường người muốn tốt, nếu như thật chịu học, có thể vững vàng trên hai bản tuyến, mà dù sao hoang phế quá lâu , tương đương với đang học nghiệp thi đại học này thi đấu trên đường, hẳn đã rơi ở phía sau người khác một đoạn dài, còn lại ba tháng như thế nào đi nữa xung kích đạt đến, cũng là quá chừng.

Trừ phi, hẳn (tinh thần) thuộc tính có thể trong nháy mắt tăng vọt , liên đới thông minh đạt đến giống Trần Y Lạp như vậy nghịch thiên trình độ, đừng nói ba tháng, một tháng, hẳn đều có thể cùng tựa như chơi trên hai bản tuyến!

Theo hơi suy nghĩ, (tinh thần) trị số lập tức từ 8 tăng tới rồi 13!

Cùng lúc trước thân thể thoát thai hoán cốt giống như biến hóa, trong nháy mắt đó, trong đầu của hẳn trở nên một mảnh Thanh Linh thấu triệt, tư duy cũng là phá lệ nhạy bén mau lẹ, tất cả tinh thần cảm giác, đều có long trời lở đất thay đổi thật lớn!

Thật muốn hình dung này loại thần kỳ cảm giác quái dị, vậy chỉ có thể đem đầu của hẳn ví von thành CPU máy xử lý, từ đơn nhiệt hạch thăng cấp thành đôi nhiệt hạch!

Hắn tiện tay lật xem một hồi bày trước mặt tiếng Anh bài thi.

Trong ngày thường chán ghét nhất tiếng Anh đề thi, giờ khắc này ở đọc nhanh như gió xem lướt qua hạ, chuẩn xác không có lầm đúng dấu ở ký ức bên trong!

Chỉ cần là hẳn hiểu ngữ pháp từ tổ, trực tiếp là có thể ứng dụng giải đề!

Lại lật ngữ văn bài thi, cái gì Đường Thi Tống từ văn ngôn văn, chỉ chớp mắt, toàn bộ đủ số điều khắc ở trong đầu.

Đọc lâu lâu đều dễ như ăn cháo!

Thần!

Thực sự là quá thần kỳ!

Hắn rốt cục cảm nhận được Trần Y Lạp cái kia loại IQ siêu cao đám người tươi đẹp tư vị!

Dù cho hắn vẫn luôn hết sức ghét bỏ này tiện nghi tỷ tỷ, nhưng không có thể phủ nhận, hắn rất đồ kỵ này hỗn huyết mọc ra tốt đầu.

Hiện tại, hắn cũng lớn hên có tốt như vậy đầu, học tập, thi đại học, hai bản. . . Độ khó căn bản không tồn tại!

Làm Trần Diệp vui mừng quá đôi thời điểm, Từ Đồng mặt tối sầm lại về tới chỗ ngồi.

Dù cho nổi trận lôi đình cao, hắn cũng chỉ có thể tạm thời nuốt giận vào bụng.

Trước tiên không nói người này tỷ tỷ là chủ thị bọn họ tiền đồ sát hạch huấn luyện viên, hơn nữa, lúc trước lẫn nhau oán giận thời gian, Trần Diệp lực lượng quỹ dị cũng để lại cho hắn to lớn bóng tối, nhất thời không dám làm lần nữa, miễn cho lại tự rước lấy nhục.

Lẽ nào đây là tiểu vũ trụ bạo phát kích lên hồng hoang lực lượng?

Từ Đồng hết sức buồn bực bị thương rất nặng hết sức uất ức.

Đồng dạng làm thích cách người Hoắc Kỳ Vi, Lưu Chương Kha, cùng cái khác nịnh hót nịnh bợ các bạn học thì lại lại gần tổn thương bởi bất công.

"Đừng phản ứng hắn, ngược lại rất nhanh sẽ chuyển lớp."

"Tiểu tử kia không biết còn có cái gì có thể duệ, đọc sách không được, gia cảnh giống như vậy, quay đầu lại chính là lớn chuyên bồi bàn mệnh."

"Người một cái thích cách giả, hà tất chấp nhặt với hắn, chờ người sau khi giác tỉnh, đại khái có thể tìm cơ hội báo cái kia một tiền chi cừu."

"Tiểu tử kia tỷ tỷ thực sự là trong tình huống sát hạch huấn luyện viên a? Vậy liệu rằng thù dai đối với Từ Đồng sử dụng a?"

"Cả nghĩ quá rồi, sát hạch huấn luyện viên liền cùng lão sư giám khảo giống như, nhìn vênh vác, thực tế căn bản không cái gì quyền hạn, không thấy tiểu tử kia không như thường liền thích cách giả đều không có tuyển chọn mà."

Bọn họ là công lý người xì xào bàn tán, như thế thanh âm rất nhỏ, theo lý thuyết căn bản không truyền tới Trần Diệp trong tai.

Nhưng (tinh thần) thuộc tính tăng vọt , liên đới năng lực cảm ứng đều được tăng lên cực lớn, làm cho Trần Diệp cách khoảng cách thật xa, vẫn đem bọn họ chữ bói nghe được rõ ràng ràng.

"Cảm ứng được công kích, thu được thu được 5 EXP!"

"Cảm ứng được công kích, thu được thu được 5 kinh nghiệm. . ."

Có thể, tiếp tục lẫn nhau thương tổn a, ngược lại ta lại không chịu thiệt.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tỷ lệ lẫn nhau oán giận

Nhìn lại mới mở vào sổ 30 EXP, Trần Diệp tuy rằng rất được lợi, nhưng cũng chưa quên về oán giận những này tiện nhân.

Lẫn nhau thương tổn, tổng phải để ý trả lễ lại mà.

Huống hồ, (tinh thần) thuộc tính tăng cao, để hắn ở oán giận người động tác võ thuật tư duy phương diện, cũng có chất tăng cao.

Mất thấy đi học, Trần Diệp lặng lẽ lấy điện thoại di động ra điểm mở tin nhắn, biên tập gửi một cái bằng hữu vòng. . .

Cùng lúc đó, quân nhân đảo ngũ bạn học không phải số ít.

Internet xã giao thời đại mà, nhân thủ một bộ điện thoại di động, phạm là xung quanh phát sinh cái gì mới mở chuyện thú vị, đại thể sẽ phát một cái bằng hữu vòng cùng chung một hồi.

Bây giờ, mấy cái người hợp cách bị tuyên bố, bắt luận người trong cuộc vẫn là lạc tuyến giả, tự nhiên tránh không được muốn chia sẻ tin tức, xoạt tồn tại cảm giác.

Nhưng vào lúc này, bọn họ không ít người phát hiện, xưa nay luôn luôn đặc lập độc hành, không tham gia náo nhiệt Trần Diệp, càng phá thiên hoang phát ra một cái bằng hữu vòng!

"Vừa chủ nhiệm lớp tuyên bố người hợp cách danh sách, mặc dù mình không được tuyên, nhưng đề ta có cảm giác thành công chính là. . ."

Phía dưới cần chút mở toàn văn.

Cơ bản thấy người, đều tự giác mở ra. . .

Đoạn sau: "Ta dĩ nhiên lấy tư chất của người bình thường một chương đập bay trong truyền thuyết người hợp cách!"

"Xi!"

Có người không nhận được phun nở nụ cười, thế nhưng, rất nhiều người mặt đều đen!

Đặc biệt là Từ Đồng, phảng phất ăn một đại vại rau ngâm, sắc mặt tăng thành trư can sắc.

Này bằng với là ở hần vừa bị vạch trần trên vết thương, vừa ngoan bù đắp một đao tử!

Có còn hay không đỉnh điểm nhân tính a!

Lương tâm của người sẽ không đau không!

"Công kích thành công! Thu được 15 EXP!"

Trần Diệp vui mừng nở nụ cười, không ngừng đối với vẻ oán giận hiệu quả thật hài lòng, hơn nữa chứng thực công kích phạm trù cũng bao gồm văn tự cái này vật dẫn.

Liên động linh cơ một cái, Trần Diệp lại lạnh lẽo phát ra một cái bằng hữu mới vòng:

"Nhưng nhất đề ta có cảm giác thành công vẫn là. . ."

Vẫn như cũ yếu điểm mở toàn văn.

Theo lý thuyết ăn một hố dài một hố.

Vấn đề là, lòng hiếu kỳ đồ chơi này, thường thường sẽ cho người bị coi thường.

Liên, ở ngoài sáng biết là hãm hại dưới tình huống, mọi người vẫn như cũ khốn nạn mở ra.

"Kho kho!"

Lúc này có người đã không nhận được cười vang.

Nhưng càng nhiều người, thì lại sắc mặt đen giống như lọ nôi tựa như!

Nguyên bản khắc chế không bị coi thường Từ Đồng, gặp được tràng diện này, rốt cục vẫn là không nhận được cũng khốn nạn.

Đoạn sau: "Bại tướng dưới tay ta còn bị quảng đại các bạn học coi như thần linh giống như thối phòng kính nề."

Cmm!

Phát điên a!

Hắc một cái không đủ, liên đới đem vừa cho Từ Đồng sân ga bạn học đưa hết cho hắc qua một lần!

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

"Công kích thành công! Thu được. . ."

Nhìn phần mềm hack popup xoạt bình trạng thái, Trần Diệp thoả mãn nở nụ cười.

Không sai, bầy oán giận hiệu quả, có thể so với đơn oán giận đơn hiệu suất cao hơn nhiều.

Xem ra lui về phía sau nếu muốn thăng cấp được mau hơn một chút, còn phải cùng những bạn học này trao đổi nhiều hơn cảm tình mới là.

Àm!

Từ Đồng vỗ bàn lên, chỉ vào Trần Diệp giận nói: "Trần Diệp! Ngươi càn rỡ được rồi không có! Có bản lĩnh chúng ta trở ra đường đường chính chính khoa tay một hồi, thả ba hoa có gì tài ba!"

"Muốn làm gì đây!" Vương Sâm trước tiên đứng lên ra mặt.

"Không có chuyện của ngươi!" Từ Đồng trào phúng nói: "Trước lo cho chính ngươi đi, một cái liên thẩm tra chính trị đều không qua lọt lạc tuyển giả, có tư cách gì cùng ta giả vờ tôi đâu!"

Wang Sâm nhất thời giận không nhịn nổi: "Vậy nếu không nhiên chúng ta khoa tay một hồi?"

Từ Đồng xem thường nói: "Bằng ngươi cũng xứng!"

"Xác thực không xứng," Trần Diệp vẫn vững như Thái Sơn: "Khách quan tới nói, ta đánh không lại Vương Sâm, mà ngươi lại là bại tướng dưới tay ta, này không bày rõ ra mà."

"Công kích thành công! Thu được 15 EXP!"

Một khắc đó,

Từ Đồng cảm giác đã không phải là ngực đâm dao có thể hình dung, mà là thỏa thỏa vạn tiễn xuyên tâm!

"Trần Diệp, có bản lĩnh đừng múa mép khua môi, lúc trước ta cũng chính là không cẩn thận, muốn nhận thức thật đánh, ta nửa phút có khả năng nằm úp sấp ngươi!" Từ Đồng nghiêng răng nghiêng lợi, cũng sẽ không tiếp tục kiêng kỵ Trần Y Lạp tồn tại: "Lại nói ta còn là người hợp cách, một khi sau khi giác tỉnh, đến lúc đó ngươi ở trong mắt ta chính là mười phần giun dế! Ta khuyên ngươi thức thời vùi, đến lúc đó vẫn là bé ngoan trốn chị của ngươi dưới quần mặt cầu che chở đi!"

"Cảm ứng được công kích! Thu được 10 EXP!"

"Ta là giun dế, ngươi chẳng phải là liên giun dế cũng không bằng? Lại nói, thức tỉnh rồi là có thể tăng cao ngươi khoác lác công lực?" Trần Diệp nhẹ lung lay trả lời một câu, kết quả lại từ trên thân Từ Đồng xoạt đến rồi 15 điểm EXP.

Có đáng yêu như vậy thù vị bạn học, cũng là rất đặc ý!

Từ Đồng ghen đến sắc mặt đỏ lên, làm ba năm bạn học không có phát hiện, hiện tại mới phát hiện tiểu tử này oán giận lên người có bao nhiêu ác miệng.

Đang muốn lược lời hung ác phản oán giận, chủ nhiệm khóa lão sư San San đến chậm.

Từ Đồng ở thức tỉnh trước, cũng không dám thật gây sự gặp rắc rối, không thể làm gì khác hơn là phần nộ ngồi xuống lại, nhưng nham hiểm ánh mắt trước sau vững vàng trừng mắt Trần Diệp: "Chờ xem, một khi ta thức tỉnh, không phải đem ngươi ép ở dưới bàn chân!"

Trần Diệp chẳng muốn nhiều liếc hần một cái, tràn đầy phấn khởi nhìn đã tăng cao đến 320 EXP.

Quả nhiên vẫn là lẫn nhau thương tổn mạng tới EXP thịnh soạn nhất.

Thông qua này hai lần thăng cấp cùng với chơi quy tắc của trò chơi kinh nghiệm, Trần Diệp biết, vừa bắt đầu, thăng cấp nhanh là chuyện đương nhiên.

Lần thứ nhất thăng cấp yêu cầu 100 EXP, lần thứ hai 200, lần thứ ba 400. . . Cứ thế mà suy ra, càng đến phía sau, độ khó tăng lên gấp bội!

Đến lúc đó, giống như vậy trò đùa trẻ con, đối với thăng cấp tất nhiên là như muối bỏ biển.

"Trò chơi vừa mới bắt đầu, đều là ở tân thủ thôn từ nhỏ quái, phía sau đổi chỗ đồ đánh phó bản, boss càng lợi hại, xoạt ra EXP càng nhiều. . . Dùng cái này ở trong thực tế thôi diễn, từ người bình thường trên người thu hoạch EXP, cũng là cực kỳ có hạn, hiện tại còn còn hữu dụng, sau đó cấp bậc cao khẳng định không thành, trừ phi mình có thể thành công công kích tương đối đối thủ lợi hại, tỷ như dị năng thức tỉnh giả, thì có thể tăng lên rất cao thu hoạch EXP đi."

Trần Diệp âm thầm có tính toán.

Nói chung, dựa vào này phần mềm hack, chính mình đủ để thu được vượt xa người bình thường phi phạm thực lực.

Dù cho Từ Đồng sau đó thức tỉnh rồi, nên cũng có cứng rắn vừa nội tình.

Bất quá, đây cũng kéo dài ra một vấn đề.

Chính mình trước mắt cơ sở thuộc tính, khoảng cách hay là Giác tính giả nhóm, đến tốt cùng hơn kém nhau bao nhiêu đây?

Chỉ là việc quan hệ quan phương cơ mật, hấn căn bản không thể nào tuân tra khảo chứng.

Trừ phi mình noi theo Từ Đồng bọn họ, ghi danh võ đạo sinh, mới mới có cơ hội tra tìm cái này ánh sáng quá! Lục Ly kỳ huyền thế giới.

Này ý nghĩ vừa nhô ra, liền bị phủ quyết.

Trước tiên không nói hấn căn bản không hứng thú tiếp thu chiêu an hợp nhất, hơn nữa, hấn khi trước kiểm tra sức khoẻ kết quả đã thu gom lên rồi, liền người hợp cách đều không phải là.

Hiện nay dựa vào phần mềm hack hệ thống, ngăn ngắn một ngày liền tại thân thể cùng Tinh Thần lĩnh vực có bay vọt về chất, nếu như để chính thức biết được, vách cheo leo muốn lấy chính mình cắt miếng nghiên cứu đi tới!

Quên đi, vẫn là tiếng trầm kiếm lời EXP, có thể lên mấy cấp là cấp mấy, ở bảo đảm thân người an toàn sớm hạ, tận lực không muốn bại lộ thực lực.

Bất quá, hay là có thể từ một vị kia tiện nghi tỷ tỷ trên người, thử nghiệm đào móc đến một ít bên trong tin tức. . .

. . .

Sau khi tan học, Trần Diệp để Vương Sâm đi trước phòng ăn, chính mình trực tiếp đi tới lớp học thiên đài.

Vừa tới mái nhà, Trần Diệp đã nhìn thấy Trần Y Lạp cao gầy uyển chuyển đáng người, đang xử ở đi về thiên thai sau cửa sắt mặt, đưa lưng về phía Trần Diệp, cong lên tròn trịa đỉnh kiều cái mông nhỏ, khuôn mặt nhỏ bé chen ở hơi kéo mở khe hở cạnh cửa sắt, tựa hồ đang lén lút ra bên ngoài đầu nhìn xung quanh.

"Xuyt!"

Trần Diệp vừa tới gần, Trần Y Lạp liền cũng không quay đầu lại nhắc nhở im miệng.

"Nhìn trộm gì đây." Trần Diệp từ mặt bên nhìn thấy Trần Y Lạp cái kia tràn đầy phản kháng sắc mặt, lại xuyên thấu qua cửa sắt khe hở liếc nhìn mắt, rất nhanh trong lòng liền đã có tính toán, "Ồ trên diễn thiên đài cửa chứ?"

"Thiên đài cửa?" Trần Y Lạp rốt cục về liếc mắt một cái đệ đệ, chớp Thủy Lam sắc mắt, bất quá nói: "Các người này thường thường lên một lượt diễn những thịt này ngứa làm trò?"

Trần Diệp lờ mờ có thể nhìn thấy ngoài cửa sắt mặt, ở trên sân thượng, đang có một đôi nam nữ học sinh lâu lâu ôm ấp, lời chàng ý thiếp, xem thường nở nụ cười: "Trực tiếp cánh tay trần, chơi súng thật đạn thật cũng đã có, cái này có gì thành tựu đẹp mắt."

Một năm trước một cái nào đó tự học buổi tối, đã từng có một cái con nhà giàu mang theo cô bạn gái nhỏ tới đây diễn quá, kết quả bị người phát hiện, lén lút ghi hình trong video truyền tới internet, huyền não sôi sùng sục.

Cuối cùng trường học cường đề ép xuống, còn mấy cái người trong cuộc, ngoại trừ ghi hình video mấy cái ghi lại noi phân, video nam vai nữ chính trực tiếp im hơi lặng tiếng.

Căn cứ Vương Sâm nghe được tin tức, nguyên bản video vai nữ chính trong nhà muốn lên án con nhà giàu cường / gian, sau đó con nhà giàu trong nhà thường một số tiền lớn, thậm chí nhận thấu vai nữ chính du học cùng với về nước chuyện công tác thích hợp, lúc này mới bãi bình.

Chính là đêm xuân một pháo giá trị ngàn vàng!

"Ha? Như thế kính bạo!"

Trần Y Lạp càng là tâm huyết dâng trào, lập tức lại cảm giác mình này làm tỷ tỷ, không nên ở đệ đệ biểu hiện ra này loại hoang đường hình tượng, ngược lại một mặt nghiêm mặt phê phán nói: "Vậy các người trường học này phong cách trường học giáo kỹ thực ở quá kém, vốn nên thuần khiết vô hạ trường học, ngày ngày hướng lên học sinh, dĩ nhiên làm ra này loại vô liêm sỉ hành vi, thực sự là thể phong nhật hạ, đồi phong bại tục, nhỏ cừu con, người cũng không cho phép làm những này không biết xấu hổ sự tình."

Trần Diệp chân mày cau lại, ánh mắt nhắm một hồi tỷ tỷ trên người sung túc đoán, giống như tùy ý nói: "Nói chính người phải thật giống có bao nhiêu băng thanh ngọc khiết tựa như."

"Lại nói bậy liền xé nát miệng của người!" Trần Y Lạp bóp một cái ở em trai cánh tay thịt, hai gò má đã hồng, thẹn quá thành giận: "Chị người ta nhưng vẫn là danh chính ngôn thuận hoa cúc đại khuê nữ đây!"

"Cảm ứng được công kích! Thu được 5 EXP!"

Trần Diệp nhếch nhếch miệng, cũng không có khuất phục tại thâm uy, "Liền trang đi, ai biết bị mấy nam nhân dạy dỗ quá!"

Cùng khách quan thừa nhận Trần Y Lạp thông minh giống như, Trần Diệp cũng phải khách quan thừa nhận này tiện nghi tỷ tỷ họa thủy khuôn mặt đẹp, từ trở thành tỷ đệ phía sau, Trần Diệp liền không nhìn thấy Trần Y Lạp bên người ong bướm có dừng lại.

Tuy rằng cấp 3 có vẻ như không có nói chuyện yêu đương, nhưng nếu nói nàng đi tới tỉnh thành nơi phồn hoa còn có thể thủ thân như ngọc, Trần Diệp thâm biểu hoài nghi!

"Anh! Lão nương xé nát ngươi này miệng thú!"

Trần Y Lạp cảm giác sâu sắc uy nghiêm của tỷ tỷ bị nghiêm trọng khiêu khích, bầm cánh tay tay trực tiếp bái ở Trần Diệp gương mặt, nỗ lực bóp hấn miệng thú.

Trần Diệp bị nàng đè ở cửa sắt cùng vòng bảo hộ bên trong góc, chỉ có thể một bên ngửa ra sau đầu, một vừa đưa tay bái ở Trần Y Lạp gương mặt, nỗ lực đem người đẩy đi.

Một cái ép, một cái đẩy, hai cổ thân thể liền cuu dây dưa.

Cùng hai chị em tuổi thơ cãi nhau lúc xé bức bách lẫn nhau oán giận giống nhau như đúc.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Tỷ tỷ là em trai bán bên ngoài

Hai chị em đoạn này xé bức bách, vẫn kéo dài khi còn nhỏ họa phong.

Dây dưa không rõ, thể lực ngang nhau.

Trần Y Lạp không có lại sử dụng của mình siêu năng lực, giống một con xù lông mèo, trắng nõn thon dài móng vuốt nhắm Trần Diệp trên mặt cào.

Trần Diệp cũng không có ý vào vóc người của chính mình ưu thế, một cái tay chống Trần Y Lạp gò má thịt, chỉ nỗ lực đem người một chương cho đập đi.

"Xin lỗi!"

"Nói lông!"

"Cừu con còn học được đỉnh người đứng không, tỷ hôm nay liền thay thế ba mẹ lấy đang gia pháp!"

"Trần Y Lạp! Đừng sụt trên lỗ mũi mặt a! Ta nhìn ngươi rất lâu rồi!"

"Oa nha nha nha, lão nương không ngừng lên mặt, còn muốn trên ngươi người!"

Trần Y Lạp triệt để xù lông, mắt thấy móng vuốt kề bên không tới em trai mặt, dĩ nhiên nhảy lên một cái, dùng hai cái đầu chân dài kẹp lấy Trần Diệp eo, sử xuất trong truyền thuyết eo quán nhất quán!

Trên người thì lại mượn quán tính cùng thân thể trọng lượng, không ngừng chèn ép xuống đi.

"Cmm! Muốn té xuống!" Trần Diệp vốn là dựa lưng vào vòng bảo hộ, bị như thế một hướng về, trên người không khỏi lui về phía sau ngã đi qua, nếu không là (sức mạnh) thuộc tính tăng lên trên diện rộng, e sợ lúc này muốn 180° lộn mề; đi tới.

Nhưng nói đi nói lại, này kẹp thôi công xác thực tốt bá đạo. . .

"Vậy thì đồng quy vu tận!" Trần Y Lạp nắm lấy cơ hội, hai tay rút cục bái ở em trai gò má, khí thế hung hăng muốn triển khai xé miệng đại pháp !

"Cảm ứng được công kích, thu được 10 EXP!" Phần mềm hack hệ thống vẫn còn ở e sợ cho thiên hạ bất loạn.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, ngoài cửa sắt đầu truyền đến một trận kêu sợ hãi!

"Ai ở bên ngoài? !"

Hóa ra là vừa ở sân thượng ăn bèo cái kia đối với tiểu tình nhân nghe được động tĩnh, liền kéo cửa ra kiểm tra.

Trong nháy mắt đó, thế giới đều yên lặng.

Thân thể cứng ngắc, bát mực tương đối.

Cuối cùng, ăn bèo nam sinh bốn cợt cười cười, nói: "Anh em, tuy rằng sân bãi có hạn, các người cũng không cần ở đây liên hồi gấp chơi lên đi, vạn nhất vừa vận có người đi xuống lầu dưới nghe thấy, nên nào phiền thiên."

Nữ sinh kia trốn ở bạn trai phía sau, nhìn trộm hai người này cay tưng tưng động tác, từ trong thâm tâm bá phục chịu thua.

"Ồi chào, cái kia. . . Các người đừng nghĩ nhiều. . ."

Trần Diệp liền biết bị hiểu lầm thành là người trong đồng đạo, dư quang mắt liếc Trần Y Lạp Hồng Hà trải rộng kiêu dung, hỗn loạn dồn dập thờ ơ, còn có nâng chính mình gò má hai tay của (bản ý là muốn xé miệng động tác), có thể không phải là sống sờ sờ thân thiết xuân đồ mà!

Cho tới cái kia siết lại chính mình eo hai chân, như hầu ôm cây khô động tác. . . Chà chà, quả thực dơ được thể thâm không nở nhìn!

Thực sự là quá đòi phong bại tục!

"Không có chuyện gì, đều hiểu."

Nam sinh kia trở về một cái ngẫm hiểu ý lão tài xế nụ cười, dắt bạn gái tay phát tay chào từ giả: "Sân bãi để cho các người, nhớ đóng kín cửa, chớ học lần trước thiên đài cửa kẻ xui xẻo."

Hắn một bên đi xuống lầu dưới, còn vừa nhiều ngẫm thêm vài lần Trần Y Lạp, chỉ cảm thấy này hỗn huyết thiếu nữ đẹp không nói ra được mỹ lệ làm rung động lòng người, vị này người trong đồng đạo thực sự là thật là lớn điểm phúc a.

"Cô đó ta cũng chưa từng thấy, cũng không có mặc đồng phục học sinh, lại nói trường học của chúng ta thật giống không có hỗn huyết chứ?"

"Ai biết, không chừng là nhân gia nam bản lãnh lớn, từ ra ngoài trường gọi tới bán bên ngoài."

Trần Y Lạp: ? ? ?

Bán bên ngoài. . .

Lão nương là bán bên ngoài. . .

Lão nương là em trai bán bên ngoài. . .

"Hắn nói ta là bán bên ngoài. . . Là có ý gì?"

Trần Y Lạp nghĩ mãi mà không ra, hết sức hiển nhiên thân là học phách nòng, đối với hệ thống ngành không quá nghiên cứu.

". . . Ta làm sao biết."

Trần Diệp qua loa lấy lệ nói, chỉ lo như thực chất báo cho phía sau, bùng nổ Trần Y Lạp sẽ phóng đại chiêu đem toàn bộ trường học huyền não long trời lở đất.

"Náo đủ chứ, cút nhanh lên hạ xuống, biết không biết mình nặng bao nhiêu!" Trần Diệp chuyển đề tài câu chuyện, thuận lợi một đập Trần Y Lạp cái mộng. . . A, khoan hãy nói, này co dân cảm xúc vẫn là tương đối khá.

Bởi chính trực thanh xuân gây rối kỳ,

Như thế nhất phẩm vị, đề ý nửa đến Trần Y Lạp kẻ sát ở trên người thân thể cùng mặt mày, tiểu Trần điệp không thể nên có thức tỉnh quật khởi dấu hiệu.

Cũng còn tốt, Trần Y Lạp cũng thuận thể buông tay nhảy xuống, lại do với giáo quần tương đối rộng rãi, không cần thận cũng cũng không nhìn ra.

"Tỷ đương nhiên biết mình nhiều tầng, năm mươi kg cũng chưa tới tốt phạt, người tại sao không nói chính mình quá yếu gà!"

Trần Y Lạp tức giận lật cái xinh đẹp khinh thường, một con tay trắng không tự chủ cồng qua đi vuốt ve mộng mị.

Vừa cái kia một đập căn bản không dùng lực gì nói, nhưng chẳng biết vì sao, Trần Y Lạp chỉ cảm thấy có chút nóng bỏng cùng ngứa.

Bất quá hai chị em đều không có hướng về nơi sâu xa nghĩ, dù sao từ lúc năm đó gây dựng lại gia đình phía sau, liền ba ngày hai đầu xé bức bách lẫn

nhau oán giận, sớm oán giận thói quen.

Trầm mặc chốc lát, Trần Y Lạp từng mắt màu thủy lam đôi mắt đẹp, sân nói: "Người không phải nói tìm ta có việc mà, người cảm rồi?"

Trời đất chứng giám, Trần Diệp chỉ là chuyên tâm ở áp chế tiểu Trần diệp bạo động hồng hoang lực lượng, nhưng lão tài xế cũng hiểu, tình huống như thế, càng là lưu ý càng là khó mềm, nghe vậy, hần mau mau dời đi tư duy nói nói: "Tìm người là muốn hỏi thăm một chút, liên quan với ta một cái người hợp cách bạn học ghi danh võ đạo sinh tình huống."

"Lớp các người người hợp cách. . . Ta nhớ được là có năm cái đi."

Trần Y Lạp không chỉ có đối với danh sách nhiên trong tâm khảm, đảo mắt, liền đối với em trai ý đồ rõ ràng: "Đối với a, lớp các người bên trong có một bối vì thăm tra chính trị thất bại mà lạc tuyến người hợp cách, có vẻ như cùng người nhốt hệ cũng không tệ, đây chính là người hẹn mục đích của ta?"

Có một cái như vậy hiểu ý tỷ tỷ, cũng cũng để Trần Diệp bớt đi không ít nước miếng: "Ta muốn hỏi, liền thật sự một cơ hội nhỏ nhoi cũng bị mất sao?"

"Không có!" Trần Y Lạp rất thẳng thắn đáp lời.

"Cần phải như thế không có tình người mà, phạm tội là hần ba, cũng không phải hần gọi cha hần đi phạm tội." Trần Diệp phiền muộn nói.

"Nhỏ cừu con, không quy củ không thành tiêu chuẩn a, lại nói chế định quy củ chính là quốc gia, cũng không phải ta để quốc gia làm tội liên đới." Trần Y Lạp lại khôi phục cao lãnh ung dung ngự tỷ hình thức, hững hờ nói: "Người cũng nên biết ghi danh võ đạo sinh quy củ có bao nhiêu nghiêm khắc, ta chỉ là một giám khảo chân chạy tạm thời làm việc, chính là có này tâm cũng không có này lực a, lùi một bước nói, cái kia Vương Sâm, công lấy như vậy chỗ bần, dù cho đi ghi danh cơ sở công chức giống như được bị quét xuống."

Trần Diệp nở nụ cười, đột nhiên cảm giác thấy những quy củ này hết sức đồ phá hoại.

Hần hiểu được chính thức thăm tra chính trị mục đích là vì ngăn chặn nguy hiểm.

Thế nhưng, giống Vương Sâm những này quần thể, lại đã làm sai điều gì?

Cũng bởi vì đầu thai sai rồi, vì lẽ đó nên bị chụp lên tội nhân con trai mũ, vĩnh viễn không được cạo rùa!

"Kỳ thực cái kia Vương Sâm, ta vượt qua báo cáo điều tra, coi như là một tốt hải tử, cha hần phạm tội, kỳ thực cũng là vì bảo vệ mẹ nàng mới toàn bộ lâm hạ đến, kết quả độc nhất Phụ Nhân Tâm a, mẹ nàng chỉ chớp mắt liền mang theo gia sản cùng hải tử, gả cho cùng một giuộc chuyện làm ăn đối tác." Trần Y Lạp đem Vương Sâm cực khổ tuổi ấu thơ êm tai nói: "Hần ở kẻ phụ trong nhà trải qua uất ức ngọt ngào, vẫn ngóng nhìn có ngày có thể thay cha đòi lại công đạo, vì lẽ đó ghi danh võ đạo học sinh năng khiếu, thành hần duy nhất đột kích ngược cơ hội. . ."

"Được rồi, người nói thẳng có biện pháp nào hay không giúp hần một tay đi. . . Ta biết, người nhất định có chủ ý." Trần Diệp bình tĩnh nói.

Nếu như Trần Y Lạp lạng thinh không nữa cảm, hần cũng là cho rằng Trần Y Lạp là giải quyết việc chung, không thể ra sức.

Thế nhưng, Trần Y Lạp một mực còn xiển thuật một lần Vương Sâm tư liệu, này cũng làm người ta ngời ra đề ở ngoài tâm ý!

Hết sức hiển nhiên, Vương Sâm còn có một chút hi vọng sống!

"Thật thông minh mà, nhỏ cừu con." Trần Y Lạp xảo tiểu Yên Nhiên: "Không uống phí tỷ vừa cùng người cái kia thời mẫn kinh chủ nhiệm lớp lập đánh cược hẹn, liền người thông minh này trình độ, chỉ cần chịu học, thi hai bản hoàn toàn dễ như ăn cháo."

Trần Diệp nhìn của nàng nhẹ nhàng ý cười, lại nghĩ được của nàng đề ở ngoài tâm ý.

Trầm mặc nửa ngày, Trần Diệp bắt đầu nói: "Có phải là nếu như ta đáp ứng người, nhận thức thật chuẩn bị chiến tranh thi đại học, người liền đồng ý giúp Vương Sâm ghi danh thượng vũ nói học sinh năng khiếu?"

Trần Diệp đôi thương vốn là rất cao, hiện tại (tinh thần) thuộc tính lại tăng mạnh, rất dễ dàng liền lĩnh hội Trần Y Lạp ý đồ.

Trần Y Lạp cố ý chừa lại chỗ trống, lại kéo cái kia hay là thi đại học đánh cược hẹn, rõ ràng cho thấy muốn bàn điều kiện ý tứ!

Nói cách khác, chỉ cần mình chịu nghe an bài của nàng bé ngoan ứng phó thi đại học, nàng liền nguyện ý làm này thuận nước giong thuyền!

"Người đều có thành ý như vậy nhờ vả ta, làm tỷ khẳng định việc nghĩa chẳng từ a." Trần Y Lạp thân thiết khoác lên em trai cánh tay, một cái tay khác nhẹ nhàng đập đập Trần Diệp lồng ngực, một mặt phóng khoáng trượng nghĩa nụ cười: "Bằng hữu của người, cũng chính là tỷ bằng hữu, tỷ đáp ứng người, nhất định giúp người đem Vương Sâm hoạt động thượng vũ nói học sinh năng khiếu, người thi sao, chỉ cần quan tâm chính mình nhận thức thật học tập là được, những chuyện khác không cần người bận tâm ha."

"Ha." Trần Diệp noi theo miệng của nàng đầu tiên ngừng khí, cấp một tiếng.

Này bằng với là đạt thành thỏa thuận.

Ngược lại từ bị Trần Y Lạp hăm hại tiến vào thi đại học đánh cược hện cái này trong hăm phía sau, Trần Diệp vì oán giận thắng Diệt Tuyệt sư thái, cũng chỉ có thể nhận thức thật chuẩn bị chiến tranh thi tốt nghiệp trung học.

Cũng còn tốt, (tinh thần) thuộc tính tăng vọt, nguyên tưởng rằng phải trải qua một phen huyền lương thứ cổ phụ lục lịch trình, trở nên đơn giản buông lỏng.

Nếu như đón lấy nhiều hơn nữa kiếm lời một ít EXP tiếp tục tăng cao (tinh thần) thuộc tính điểm, phòng chừng nhắm mắt lại đều có thể hồn trôi qua.

"Người thật chắc chắn giúp Vương Sâm hoạt động trên?" Trần Diệp lại hồ nghi chất vấn nói.

Không phải hoài nghi Trần Y Lạp bảo đảm, mà là tò mò Trần Y Lạp chủ ý.

Dù sao ghi danh võ đạo sinh quá trình như thế nghiêm khắc, rất khó làm mờ ám.

Trần Y Lạp chỉ là một Sư Thế Giang nhân vật, theo lý thuyết không nên có lớn như vậy năng lực. . .

"Chị gái một lời, tứ mã nan truy!" Trần Y Lạp lại ngược lại đập nổi lên chính mình có thể nguy nga bộ ngực, nghĩa chánh ngôn từ nói: "Từ nhỏ đến lớn chị gái lúc nào hăm hại quá người? Người hoài nghi như vậy tỷ tỷ, tỷ tâm đều oa oa nguội tốt phạt!"

"Từ nhỏ đến lớn người cho ta đào hăm gộp lại, đều nhanh có thể thả xuống được tượng binh mã." Trần Diệp bữu môi nói.

Hồi tưởng khi còn nhỏ bị hăm hại trải qua, Trần Diệp một lần hoài nghi mình đời trước tạo quá nhiều nghiệt, đời này lão thiên chuyên môn phái Trần Y Lạp đến trừng phạt chính mình.

"Người đáng đáp này không có chút nào đáng yêu!"

Trần Y Lạp hào không nửa điểm xấu hổ, nhún nhún vênh mũi, đột nhiên nhớ tới cái gì, nhẹ nhàng hoàng du một hồi em trai cánh tay, hỏi nói: "Này, cái kia Vương Sâm, đối với người thật trọng yếu như vậy a? Như thế vì hắn giúp bạn không tiếc cả mạng sống, chị gái ta và người ít năm như vậy, cũng không hưởng thụ trên như vậy VIP chờ gặp a."

Cái kia thăm thăm oán oán biểu hiện ngữ khí, rất giống cái ăn vị cô dâu nhỏ.

"Ta cùng hắn ba năm giao tình, là người có thể so sánh sao?" Trần Diệp xem thường nói.

"Làm sao không thể so sánh, ta và người nhiều năm như vậy, lẽ nào không có tình sao?" Trần Y Lạp bất mãn nói.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Dị đoạn Giác tỉnh giả

". . ."

Trần Diệp luôn cảm thấy lời này có chút nghĩa khác, lại nhìn Trần Y Lạp một bộ điểm đậm đáng yêu biểu hiện, vốn định về oán giận ta và người trong đó rõ ràng chỉ có khổ tình, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn được.

Không cần thiết vì như vậy chút người thân công kích EXP, huyền não lải nhải, lại nói đón lấy còn hi vọng cô nàng này giúp mình làm việc đây.

"Trước tiên không kéo cái này, người đến cùng kế hoạch làm sao giúp Vương Sâm hoạt động thượng vũ nói học sinh năng khiếu?"

"Có đồng bọn đã quên tỷ, xú không có lương tâm cừu con!"

Trần Y Lạp vẫn còn đang giả bộ u oán tiểu nữ nhân, quyết miệng một cái, một phen mắt, uốn một cái đầu, hết sức ngạo kiều nói: "Không nói cho người!"

"Đừng nghịch, cùng người nói nghiêm chỉnh!"

"Liền không nói cho người! Làm sao tích!"

Trần Y Lạp hừ nói: "Hon nữa, cũng không thể nói cho người biết! Người chỉ để ý ứng phó người thi đại học đi!"

Trần Diệp giật mình, chắc là nghe rõ, thăm dò nói: "Kế hoạch của người, không phải chính quy con đường đúng không?"

"Phí lời, thăm tra chính trị đều không thông qua, ta chính là trời cao đều không có cách." Trần Y Lạp miệng kín như bưng: "Hắn muốn thật muốn thương vũ nói sinh, nhất định phải trả giá một ít giá cao quá mức! Hon nữa, người nhất định phải đáp ứng ta, đón lấy bất luận lòng tốt của người đồng bọn gặp phải tình huống thế nào, xảy ra chuyện gì, người đều không cho phép can thiệp nhúng tay, càng không cho phép lộ ra hôm nay ta và người đối thoại nội dung, bằng không không ngừng hai ta phải tao ương, lòng tốt của người đồng bọn tuyệt đối muốn xong đời!"

Trần Diệp trầm ngâm chốc lát, linh cảm đến Trần Y Lạp có thể sẽ sắp xếp Vương Sâm làm một ít người không nhận ra nhiệm vụ cơ mật, liền gật đầu nói: "Được! Chỉ cần người đừng hãm hại hắn."

"Cát! Nếu như không phải người nói tình, ta đều chẳng muốn nhìn lâu hắn một chút."

Trần Y Lạp tiếp tục ngạo kiều, linh lung đôi mắt nhất chuyển, lại đổi về mặt tựa như đôi thành ngây thơ họa phong, kéo lại Trần Diệp cánh tay, Yên Nhiên nói: "Có người như thế số một đệ đệ cho ta hãm hại, tỷ cũng rất hài lòng rồi, đón lấy ba tháng người nghe tỷ, cố gắng dụng công đọc sách thi đậu hai bản cạnh tranh không chịu thua kém, đến lúc đó vườn mình đột kích ngược, đập nát cái kia thời mẫn kinh chết bà tám xú mặt, làm cho nàng ngay ở trước mặt toàn trường thầy trò mặt nói xin lỗi với người, trong tiểu thuyết cái kia chút chó coi thường thiếu niên nghèo tình tưởng làm mất mặt động tác võ thuật đều là chơi như vậy, có thể đá kính."

"Ta cảm ơn người rồi!" Trần Diệp mặc dù (tinh thần) thuộc tính tăng mạnh, vẫn như cũ rất khó theo kịp cô nàng này quý dị não đường.

Bỗng nhiên, Trần Diệp nghĩ tới điều gì, chần chờ nói: "Ta nói. . . Người sẽ không phải vừa sáng liền biết Vương Sâm sẽ bởi vì thăm tra chính trị bị quét xuống, lại ngờ tới ta biết tìm người biện hộ cho, người mới có thể cố ý theo người hạ đánh cược hện, đào này hãm hại chờ ta nhảy đi?"

"Làm sao biết, tỷ tỷ ta như thế bản tính thuần hậu đơn thuần đẹp thiếu nữ, như là như thế tâm cơ như biển sâu xấu bụng nữ sao?" Trần Y Lạp gương mặt quang minh lấp lệt.

Trần Diệp: ". . ."

Ta tin người tà!

. . .

Buổi chiều vào học sau, bên trong phòng học dị dạng bầu không khí vẫn chưa thốn.

Chủ yếu hay là một đám người túm năm tụm ba vây tụ ở cái kia bốn vị Giác tỉnh giả bên người, diễn ra một ít hư tình giả ý kiều đoạn.

Nhưng hay là sáng sớm Trần Diệp ác miệng có tác dụng, này một hồi quay chung quanh trên người Từ Đồng ninh bọ giả ít ỏi.

E sợ ở Từ Đồng thành công thức tỉnh đồng thời về oán giận Trần Diệp trước, không có mấy người còn có thể mặt dày cùng người bình thường bại tướng dưới tay làm quen.

Bởi vì thứ sáu, sau khi tan học cũng không cần lại lớp tự học buổi tối.

Trần Diệp gặp Vương Sâm vẫn tâm sự nặng nề, suy nghĩ một chút, không đem Trần Y Lạp giúp đỡ sự tình báo cho, mà là đề nghị nói: "Buổi tối lại đi Internet cafe chơi hai cái?"

Vương Sâm biết bạn bè là muốn giúp hắn điều tiết một hạ tâm tình, lắc đầu nói: "Không được, có thể có thể tiếp được còn có hơi phiền toái được xử lý."

Vừa dứt lời, phòng giáo vụ Trương chủ nhiệm xuất hiện ở cửa, hướng về trong phòng học gọi nói: "Vương Sâm, người đi ra ngoài một chút."

Tất cả mọi người lại không hện mà cùng nhìn phía Vương Sâm, xì xào bàn tán.

"Nhìn đi, phiền toái tới rồi." Vương Sâm cười khổ, đứng lên đi ra ngoài.

Trần Diệp đại khái biết hắn nói phiền phức là chuyện gì.

Đại khái chính là đi tiếp thu thăm tra chính trị thất bại đến tiếp sau xử lý.

Lúc trước, Trần Diệp bởi vì tò mò cũng baidu tuần tra quá, vạn nhất thật có vị nào người hợp cách giống hắn như vậy không màng danh lợi từ bỏ ghi danh võ đạo sinh cơ hội, tiếp đó sẽ làm xử lý ra sao.

Tập hợp in tờ nét tin tức, tính ra một cái lập lòe nước đôi trả lời: Một khi từ bỏ ghi danh, vị này người hợp cách nhất định phải kí xuống một phần bảo đảm thỏa thuận, bảo đảm chính mình sẽ vĩnh viễn từ bỏ thức tỉnh cơ hội cùng quyền lợi, nếu như sau này ở không có đạt được chính thức cho phép dưới tình huống, cố ý thông qua những cách khác trở thành Giác tỉnh giả, đem lấy trọng đại tội hình sự tên luận xử! Nếu như lén lút sau khi giác tỉnh còn ẩn giấu không báo, càng là tội thêm một bậc!

Có người nói ở quốc gia vừa đẩy ra võ đạo học sinh năng khiếu sơ kỳ, đã từng có một cái cấp 3 thuộc khoá này sinh người hợp cách có thể là hoài nghi võ đạo sinh tương lai tiền cảnh, tự nguyện từ bỏ tiềm vào thức tỉnh ước số cơ hội, kết quả không mấy năm, mắt thấy đồng giới người hợp cách tiểu đồng bọn nhóm, từng cái từng cái đạp lên nhân sinh đỉnh cao, kết quả chính hấn còn khổ ha ha bồi bản, không khỏi hối hận thanh ruột, sau đó trần trở nhiều bộ ngành, khốc lóc xin hy vọng có thể lại đền đáp tổ quốc, kết quả lại là báo quốc không cửa.

Cơ hội chỉ có một lần, bỏ lỡ liền vĩnh bất tái đến.

Sau đó hàng này có lẽ là mang trong lòng may mắn đi rồi cực đoan, bí mật cùng đang mở lượng lớn lương cao chiêu nạp Giác tỉnh giả Đông Doanh chính phủ liên lạc với, câu đáp thành gian, mua mấy móc phiếu liên chuẩn bị thừa cơ đi chuyên đầu trại địch, hưởng thụ Đông Doanh phim tình yêu vai nam chính chờ gặp (đoạn này là bạn trên mạng nhớ lại), kết quả chưa đi đến hải quan đã bị ngăn lại mang đi.

Cách một trận, có truyền thông yêu sách, hàng này bị cơ quan kiểm soát lấy đi theo địch làm phản tội đưa ra công tố!

Cuối cùng, hàng này hình như là bị kêu án ở tù chung thân, cũng rất giống là bị cầm cắt miếng nghiên cứu, lấy thân thể đền đáp tổ quốc, nói chung, chuyện này ở quan phương ngầm đồng ý hạ, bị chúng đa phương tiện trắng trợn tuyên truyền, thành dọa khi bị giết con gà kia!

Người tình tường cũng nhìn ra được, chính thức là muốn nhờ vào đó sự tình cho quốc dân lập một cái: Thân là người hợp cách Giác tỉnh giả, sinh là tổ quốc người, chết là tổ quốc quỷ!

Muốn làm nước hấn hy sinh thân mình? Nửa phút tra biến nhà nguoi đồng hồ nước máy đo điện!

Sau đó, tương tự người hợp cách đi theo địch tin tức, tuy rằng tình cờ cũng gặp chư trên báo, nhưng mười mấy năm qua số lượng đã rất ít.

Dù sao, ở đây cái thần kỳ quốc gia, chỉ cần chính thức nhìn chăm chăm nguoi, cẩn thận đến sinh hoạt hằng ngày, cơ bản đều trốn không mở quan phương quản chế!

Nhất lại là giống người hợp cách, Giác tỉnh giả như vậy hiếm thế quốc bảo, chạy mất một cái, tương đương với lớn mạnh nước hấn thực lực, đương nhiên phải giữ chặt!

Coi như là cái kia chút không muốn thức tỉnh người hợp cách, cũng không thể vô có làm lợi nước hấn.

Hơn nữa, so với nước hấn phúc lợi chờ gặp, bản quốc đối với Giác tỉnh giả phúc lợi đã là rất cao.

Chỉ cần nguoi thành tâm đền đáp tổ quốc, thực sự không cần thiết bí quá hóa liều.

Lại nói nguoi rể ở đây, thành Giác tỉnh giả bị chiêu an hợp nhất, nhiều quang tông diệu tổ chuyện a, ở lại tổ quốc mới có thể tốt hơn tình tường mà.

Nói tóm lại, hiện nay chính thức đối với người hợp cách, Giác tỉnh giả khống chế hệ thống, đã đạt đến một cái mười phần nghiêm cẩn đẳng cấp, rất ít sẽ tồn tại cá lọt lưới.

Mà Vương Sâm mặc dù là bị ép từ bỏ ghi danh tư cách, nhưng kế tiếp chờ gặp, cơ bản cũng phải như vậy.

Vừa Trương chủ nhiệm đem người gọi ra đi, phải là để Vương Sâm cầm chuẩn bị trước tốt ký tên bảo đảm thỏa thuận, từ nay về sau trở thành một tương đối tự do cá chậu chim lồng.

Đối với lần này, Trần Diệp một cái bầy người ngoài không thể ra sức, chỉ mong Trần Y Lạp có thể thực hiện hứa hẹn, cho Vương Sâm sáng tạo một đường cơ duyên.

Đang tâm tư liên miên, bỗng nhiên, có người lâm vào học trước hô một tiếng: "Cmn! Xây ra chuyện lớn! Mọi người mau nhìn bày!"

Không có đợi mọi người đưa ra phản ứng, chủ nhiệm khóa lão sư đã tới rồi, mọi người không thể làm gì khác hơn là chôn đầu kiểm tra lên bạn học vừa phát đến tin nhắn lớp trong đám tin tức cùng chung.

Trần Diệp cũng điểm vào xem, không khỏi một trận kinh ngạc.

Là một cái đưa vào hoạt động công chúng hào, tuyên bố ở sáng nay trên, nội thành nào đó cao cấp nơi ở bên ngoài tiểu khu đầu xảy ra đồng thời Vụ án bắt cóc!

Thụ hại giả là vốn là một nhà xí nghiệp nổi danh lão tổng con trai độc nhất, căn cứ hiện trường người chứng kiến miêu tả, thụ hại giả vừa lái xe ra tiểu khu, đã bị một chiếc Kim Bôi xe tông vào đuôi xe, hạ xuống lý luận thời điểm, giả bộ gây chuyện bắt cóc giả trực tiếp đánh ngất xiu thụ hại giả, sau đó nhấc lên thụ hại giả lên Kim Bôi xe nghênh ngang rời đi!

Trên đường, tiếp cảnh dân cảnh cùng cảnh sát giao thông ở các lộ khẩu bố trí thiên la địa võng, không ngờ bắt cóc giả đem xe lái đến phụ cận núi rừng sau, càng bỏ xe mà chạy.

Có người nói bắt cóc giả lúc đó là tay không gánh thụ hại giả, lấy cực kỳ nhanh nhẹn nhanh chóng thân thủ cùng tốc độ, xông vào trong núi rừng, khiến cảnh sát ngoài tầm tay với!

Giác tỉnh giả? !

Cái này ý nghĩ, lập tức xuất hiện ở Trần Diệp đầu óc bên trong!

Còn lại một ít tư duy bén nhạy bạn học, cũng nhìn thấu này mưu sát án dị dạng đầu mối.

Bắt cóc thủ pháp như thế lưu loát, lưu vong bản lĩnh như thế trâu bò, người bình thường căn bản khó có thể làm được!

Vì lẽ đó Trần Diệp bọn họ cái thứ nhất suy đoán, chính là cái này hung thủ tuyệt không là người bình thường!

Rất có thể là thân thể hệ Giác tỉnh giả!

Sách!

Trần Diệp âm thầm lấy làm kỳ, vừa nói chính thức đối với người hợp cách, Giác tỉnh giả khống chế hệ thống nghiêm mật, đảo mắt liền toát ra hay là cá lọt lưới? !

Nhưng nghĩ lại, Trần Diệp cũng là bình thường trở lại.

Dù sao từ thiên thạch mảnh vỡ rơi xuống cầu đến nay mới qua hai mươi năm, đón lấy, nghiên cứu phá giải đến quân giáo chiêu an lại tồn đã lâu năm, bắt luận chính thức như thế nào đi nữa tập quyền hiệu suất cao, cũng khó có thể toàn bộ nắm giữ được hơn một tỉ nhân khẩu ở phương diện này tường tận tư liệu.

Học sinh cùng xí nghiệp cơ quan nhân viên cũng còn tốt tra, nhưng trong xã hội những người kia đây?

Luôn không khả năng toàn dân đều tới một lần đo lường giám định đi.

Lại làm mấy vòng nhân khẩu đại tổng điều tra cũng chưa chắc có thể làm được.

Vì lẽ đó này hơn mười năm qua, có quan hệ Giác tỉnh giả phạm tội tin tức vẫn không có đoạn, cho thể giới các quốc gia duy ổn chế tạo trọng vấn đề khó khăn không nhỏ, lúc này mới thúc đẩy các quốc gia tốn nhiều sức bồi dưỡng Giác tỉnh giả đội ngũ ngăn chặn tiêu diệt những này (dị đoạn)!

Thế nhưng, đây cũng kéo dài ra một vấn đề. . .

Thức tỉnh ước số đều nắm giữ ở quan phương trong tay, những quan này mới quân giáo ra người hợp cách, lại là thông qua phương thức gì thức tỉnh đây?

Trần Diệp lập tức ngược lại baidu đứng lên, đưa vào "Không dựa vào thức tỉnh ước số còn có thể làm sao thức tỉnh".

Cuối cùng, hần ở một cái diễn đàn thấy được một cái giải thích nghi hoặc tiếp mời:

"Hai mươi năm trước viên kia thiên thạch vũ trụ đi ngang qua tầng khí quyển thời gian, phát sinh tan vỡ giải thể, lượng lớn mảnh vỡ thông qua đại khí chuyển động tuần hoàn rải rác ở Địa cầu các nơi, tuy rằng đại bộ phận phân cuối cùng đều bị các quốc gia chính thức thu tập được, nhưng khó tránh sẽ có để sót, những này bỏ sót thiên thạch mảnh vỡ, có chút khả năng chưa bị người tìm tới, có chút khả năng bị tư nhân lén lút cất giấu, cũng có chút khả năng rơi vào một ít phần tử bất hợp pháp trong tay!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Ta nguyện ý vì hòa bình thế giới cống hiến 1 phần sức mạnh

Thì ra là như vậy.

Không cần lại nhìn này tiếp mời nội dung thảo luận, Trần Diệp cũng đã hiểu.

Nói trắng ra là, chế tạo những này duy ổn tai họa ngầm căn nguyên, chính là lưu lạc đến phần tử bất hợp pháp trong tay thiên thạch mảnh vỡ!

Có thể tưởng tượng, ở quần giáo ở ngoài, một số phần tử bất hợp pháp ở thu được thiên thạch mảnh vỡ phía sau, vì là tư lợi đem chế tạo ra kinh khủng đến mức nào uy hiếp!

Giống vừa phát sinh này lên Vụ án bắt cóc, bắt cóc giả rất có thể chính là hay là (dĩ đoán Giác tỉnh giả), còn gốc gác của hắn, hoặc giả sau lưng đội, phòng chừng cùng thiên thạch mảnh vỡ thoát không bắt đầu làm hệ!

Những này phần tử bất hợp pháp, chỉ cần có thể có lợi, đại khái có thể lợi dụng thiên thạch mảnh vỡ cái tạo ra từng cái từng cái siêu năng lực Giác tỉnh giả, sau đó làm các loại vi pháp loạn kỷ hoạt động, liền chính thức đều lực có thua!

Hiện ở một cái đại lão tổng con trai độc nhất bị dĩ đoán Giác tỉnh giả trời phiêu, đón lấy phải là vợ vết lượng lớn chuộc vàng đi.

Nếu như dựa vào siêu năng lực thoải mái như vậy mò đến đồng tiền lớn, so sánh với đó, quan phương chiêu an phúc lợi, xác thực thua kém không ít.

Này cũng sáng lập dĩ đoán Giác tỉnh giả này sinh thổ nhượng.

Cho tới chính thức đánh nhau đánh loại tội phạm này thái độ, không chỉ phí mẹ, Trần Diệp cũng lớn trí đoán được.

Không phải là ban bố cả rốt và cây gây chính sách điều, tỷ như có bách tính phát hiện thiên thạch mảnh vỡ cũng nộp lên quốc gia, có thể thu được các loại khen thưởng, nếu có tư tàng không báo, thậm chí dùng cái này kiểm lỗi phạm tội, đem xử là nghiêm khắc pháp luật trừng phạt!

Này hơn mười năm qua duy ổn kinh phí, e sợ có không ít bày lực soát tុ tập thiên thạch mảnh vỡ cùng đã kích trái pháp luật dĩ đoán mặt trên.

Thế giới này quá loạn.

Ta còn là muốn lẳng lặng.

Trần Diệp đột ngột sinh ra cảm khái, đồng thời kiên định hơn muốn lợi dụng phần mềm hack hệ thống thăng cấp ý nghĩ.

Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, hắn cũng không muốn nào đó ngày cố gắng đi ở trên đường cái, bị dĩ đoán Giác tỉnh giả cho gieo họa.

"Ồ ô ô. . ."

Lúc này, lớp tin nhắn groups bên trong cũng sôi sùng sục.

Cho phép nhiều bạn học đều ở đây lão sư ngay dưới mắt nhanh chóng đánh màn hình điện thoại di động.

"Lại tới! Tháng trước tỉnh thành cũng có đồng thời án mạng, một cái ông chủ lớn tại hội sở lúc chơi đùa bị người lặng yên không tiếng động giết đi, nghe nói cũng là Giác tỉnh giả phạm vào!"

"Trời ạ! Những này dĩ đoán đích thực quá đáng sợ! Phạm tội căn bản không theo động tác võ thuật xuất bài mà!"

"Đáng sợ nhất là, những này dĩ đoán Giác tỉnh giả phạm án trình độ quá cao, thông thường cảnh lực căn bản không bắt được!"

"Tin tức nghiệm chứng! Là thật, bị bắt cóc người là Tứ Hải tập đoàn cổ đông nhỏ đủ xà nhà bình! Hiện tại trong vòng ngoài vòng tròn đều não phiền thiên!"

"Ồc ngày! Hạ Giang nhà giàu nhất nhì từ đều bị cướp! Quá vô pháp vô thiên!"

Rất nhanh, khủng hoảng tâm tình liền lan tràn ra.

Dù sao lớp này bên trong vẫn có một ít con nhà giàu nữ, chưa chừng sau đó những này dĩ đoán Giác tỉnh giả thì có thể nhìn chăm chăm bọn họ!

Rất nhanh, có người @ Từ Đồng, Hoắc Kỳ Vi bốn cái người hợp cách, dùng nhỉnh bọ lấy lòng giọng điệu nói: "Mọi người huynh đệ một hồi, chờ các người sau khi giác tỉnh, cần phải chiếu cố nhiều một hồi a!"

"Đúng đấy, sau đó thủ vệ hòa bình thế giới trọng trách liền rơi ở trên người các người, lại tiếp tục như thế, ta cũng không dám ra phỏ."

"Nhìn đem Ban Hoa dọa cho, bằng không người từ mấy người bọn hắn bên trong chọn một cái làm bạn trai, cực kỳ có cảm giác an toàn."

"Nói nghiêm chỉnh, Từ Đồng mấy cái thành công sau khi giác tỉnh, muốn cảm thấy ở bên trong thể chế sống đến mức không thoải mái, có thể cân nhắc tới nhà của ta công ty, cha ta cũng đang cực lực muốn mời mọc Giác tỉnh giả đây."

"Tĩnh lại đi, liền nhà các người này điểm nội tình, cuối cùng Giác tỉnh giả đều không lọt nổi mắt xanh, hiện tại bao nhiêu ức vạn phú ông muốn cướp xin mời Giác tỉnh giả làm bảo tiêu, chính thức bên kia đều đứng hàng đầu số!"

Bằng không nói thế nào Giác tỉnh giả là cấp bậc quốc bảo bánh bao đây, gặp phải tình huống như thế này liền thể hiện ra.

Càng có tiền càng tích mệnh.

Hiện tại rõ ràng những này dị đoan Giác tỉnh giả chuyên nhìn chăm chăm người có tiền đào thịt ăn, nếu như nhân gia thật muốn hành hung động thủ, liền phổ thông cảnh lực đều không chống đỡ được, huống chi cái kia chút tầm thường các biện pháp an ninh đây?

Ở tình huống như vậy hạ,

Càng ngày càng nhiều phú hào bắt đầu hi vọng mời mọc Giác tỉnh giả thủ vệ chính mình cùng người nhà an toàn!

Nguyên bản chính thức là căn bản không cho phép Giác tỉnh giả làm xã hội làm thuê quan hệ.

Nhưng những năm gần đây, theo tương tự vụ án không ngừng phát sinh chuyển biến xấu, ở khắp nơi mặt dưới áp lực, cuối cùng chính thức vẫn là lỏng ra khâu, ban bố một cái điều:

Ở bảo đảm các địa khu công chức cương vị Giác tỉnh giả đầy đủ điều kiện tiên quyết, cho phép số ít Giác tỉnh giả tạm thời tính từ nhậm chuyển nghề, đảm nhiệm chức vụ với có hợp lý nhu cầu cùng điều kiện xí nghiệp tư nhân!

Nhìn cẩn thận, là có hợp lý nhu cầu cùng điều kiện xí nghiệp tư nhân!

Nói tục điểm, chính là chính thức phân công cho xã hội Giác tỉnh giả, chỉ giới hạn ở xí nghiệp phú hào!

Hợp lý nhu cầu, là những phú hào này bảo mệnh nhu cầu; hợp lý điều kiện, là những phú hào này tài lực điều kiện!

Phổ La đại chúng liền khỏi phải nghĩ đến!

Hơn nữa, còn chưa phải là những phú hào này có nhu cầu điều kiện là có thể mời đến người.

Đầu tiên, được có bị chính thức tạm thời "Tù bỏ" Giác tỉnh giả.

Thứ yếu, những này Giác tỉnh giả được đồng ý đến người này làm việc.

Cuối cùng, người được có đầy đủ sao phiếu, vận khí cùng quan hệ!

Cùng hiện tại thành phố lớn mua nhà mua xe rung hào chế độ gần như, có phương diện này ý nguyện phú hào, được đánh xin giao cho chính thức bên kia, trải qua tầng tầng phê duyệt phía sau, mọi người lại tụ lại cùng nhau rung hào, rung trúng rồi, chúc mừng người, xin mời nộp trước một số lớn bảo đảm vàng, công ích vàng cùng giúp đỡ vàng, xem như là quan phương một loại kiếm tiền thủ đoạn.

Theo quan phương đối đáp, dùng số tiền kia, có thể phát triển tốt hơn Giác tỉnh giả cùng các hạng xã hội phúc lợi sự nghiệp.

Chờ những thủ tục này quy trình đều đã xong, đón lấy chính là bọn phú hào cùng Giác tỉnh giả đàm luận hợp đồng khế ước.

Theo tin vỉa hè nói, chính là khoản này tiền lương, chính thức cũng phải ăn chia một bộ phận, lại là một cái vàng chói lợi kiếm tiền đường dẫn.

Hơn nữa, dựa theo quy định, một khi chính thức yêu cầu để Giác tỉnh giả trở về, bọn phú hào còn phải vô điều kiện thả người!

Hồ trời địa hãm hại, hãm hại bất quá một cái chữ quan a!

Nhưng là đều hãm hại thành như vậy, xin mời mọc Giác tỉnh giả bọn phú hào vẫn là nối liền không dứt, một mặt là muốn bảo mệnh, một phương mặt mà, cũng có tranh đua tâm thái.

Người có tiền sĩ diện hảo, nhìn người khác dẫn Giác tỉnh giả mặt mày rạng rỡ, diệu võ dương oai, mình tại sao có thể lạc hậu đây?

Bởi vậy, trực tiếp tạo thành Giác tỉnh giả chờ gặp nước lên thì thuyền lên hiện trạng.

Tuy rằng vẫn chỉ là không có bước qua Giác tỉnh giả ngưỡng cửa người hợp cách, nhưng giờ khắc này, Từ Đống mấy người không thể nghi ngờ nằm được chuẩn cấp bậc quốc bảo chờ gặp.

Mặt đối với xoát bình thối phồng nịnh bợ, Từ Đống mấy người tự nhiên tránh không được khiêm tốn khách sáo một trận, sau đó mở ra câu thả Phú Quý chớ quên đi các loại không đầu nhánh phiếu.

Người này đi, vừa được ý, liền dễ dàng hí hửng.

Từ Đống viên kia vừa bị bị thương thiên sang bách khổng tiểu tâm linh, bị an ủi phía sau ngay lập tức sẽ bành trướng, rất có loại ngoài ta còn ai cảm ngộ, đội cơ hội liền muốn làm yêu: "Đúng rồi, tiểu đội trưởng bây giờ, ta nghe nói người nào đó phải đi, lớp này cấp bây giờ có phải là nên dọn dẹp một chút?"

Nhất thời, lớp bây giờ từ xoát bình hình thức cắt đứt thành lặn dưới nước hình thức.

Tùy ý lão sư đang bực giảng trên nước miếng văng tung tóe, các bạn học nhưng là mỗi người một ý.

Bọn họ đương nhiên biết rõ Từ Đồng chỉ người nào đó là ai.

Mặc dù có người cảm thấy Từ Đồng có chút lòng dạ nhỏ mọn, tiểu nhân đắc chí, nhưng xét thấy hàng này chính được thế, cũng không dễ làm mất phá.

Tiểu đội trưởng bày chủ cũng là tình thế khó xử, bởi vì ... này điểm hạt vùng việc nhỏ, để hấn làm người xấu đem Trần Diệp đá ra bày, hiển nhiên không thích hợp cũng không dày nói.

Nhưng nếu như đắc tội rồi Từ Đồng, vạn nhất hàng này sau đó thức tỉnh phát đạt, khó tránh khỏi lại cũng bị thù dai.

Liên, hấn đơn giản làm bộ nghiêm túc nghe giảng bài trước tiên lặn dưới nước.

Trần Diệp nguyên bản không có tập hợp này náo nhiệt, mãi đến tận phát hiện rất nhiều người lại quăng tới quỹ dị ánh mắt, này mới nhìn tin nhắn groups tin tức.

Bản vẽ đồ sâm phá a!

Đến cùng vẫn là tự kỷ thiếu niên, hơi hơi đắc thế một hồi, liền cho rằng thế giới muốn vòng quanh chính mình chuyển, có thể không cố kỵ hoành hành bá đạo.

Này cũng còn không có thành Giác tỉnh giả võ đạo sinh đây, liền muốn vùng cánh tay hô lên cô lập mình.

Dùng một câu nói khái quát, không có nhân vật chính mệnh, một mực được nhân vật chính bệnh!

Đối với cái này dạng lù ngược khó chịu bị coi thường người, Trần Diệp đương nhiên phải hành sử nhân vật chính sứ mệnh về oán giận một hồi.

Hấn trực tiếp @ Từ Đồng, hỏi: "Người nào đó là chi ta?"

Từ Đồng chỉ trả lời một cái khuôn mặt tươi cười.

Ấn đưa các bạn học vừa còn cảm thấy lại muốn tới một hồi xé bức bách đại chiến, kết quả Trần Diệp chỉ bình tĩnh trả lời một câu: "Nếu như ta ly khai có thể loại trừ tâm lý của người bóng tối, ta nguyện ý vì hòa bình thế giới cống hiến một phần sức mạnh."

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

Không cần đi nhìn Từ Đồng sắc mặt, Trần Diệp liền biết người này thân công kích lực sát thương còn thượng khả.

"Xi!"

Có mấy người bạn học không nhịn được lại cười trộm.

Chỉ có Từ Đồng lại là hắc vân ép thành giống như sắc mặt, viên kia vừa chữa trị trái tim nhỏ lần thứ hai bị hung hăng một đòn!

Lần này, hấn liền thật cười hồ khó xuống.

Lại xa lánh, sẽ cho người cảm thấy hấn là thật đối với Trần Diệp có bóng ma trong lòng.

Không xa lánh, lại sẽ cho người cảm thấy hấn quá kinh sợ trứng loại nhút nhát!

Xúc động phần nộ một hồi, hấn chỉ có thể phần nộ biệt xuất một câu: "Tuần sau chờ ta thức tỉnh, để cho người thân thể biết cái gì gọi bóng ma trong lòng!"

"Không cần lĩnh hội, người đã giải thích được đủ đầy đủ."

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

Trần Diệp xem như là oán giận nghiền.

"Kho. . ." Liên giả bộ nghiêm túc nghe giảng bài tiểu đội trưởng cũng không kèm được.

Trận này không đáng nhắc tới xé bức bách lẫn nhau oán giận, xua tan không ít bạn học trong lòng thi đại học áp lực.

Trần Diệp vì cái này lớp cống hiến một lần cuối cùng tiểu Hoan vui, liền chuẩn bị xong việc thối lui.

Bất quá, tuy rằng thân thể của hấn thối lui ra khỏi nhị ban, thế nhưng, tài khoản của hấn còn trước sau treo ở tin nhắn lớp trong đám.

Lúc nào nhân rồi không thú vị, hoặc giả muốn thu gom EXP, oán giận oán giận một số khả ái bạn học cũ vẫn có thể xem là một việc chuyện đẹp.

Tan học thời điểm, Vương Sâm đã trở về, rõ ràng tâm sự nặng nề.

Xét thấy cùng Trần Y Lạp ước định, Trần Diệp không hỏi nhiều cái gì, đập đập vai hấn vai, cầm sách lên bao, đồng thời ly khai.

"Chờ chút, Trần Diệp."

Là buổi sáng bị Trương chủ nhiệm điểm danh đi làm chứng nữ sinh, nàng hơi ửng đỏ mặt chạy tới, do dự nói: "Bất luận người sau đó phải điều động đi đâu lớp cấp, ta đều mong ước người có thể tất cả thuận lợi. . ."

Trần Diệp ngó ngán, cười về cảm tạ.

Hắn nhớ nữ sinh này, có lần bị ra ngoài trường người quấy rầy, chính là Trần Diệp hỗ trợ giải vây, nghe Vương Sâm nói, nữ sinh tựa hồ thăm mền qua hắn.

Có chút xưa nay cùng Trần Diệp quan hệ cũng không tệ bạn học, cũng dồn dập chào hỏi nói lời từ biệt.

Tuy rằng những bạn học này tránh không được đều có chút ấu trĩ tự kỷ biểu hiện, nhưng so với người trưởng thành phức tạp thế giới, tâm thái vẫn là tương đối sạch sẽ.

Chờ bọn hắn ai đi đường nấy, bị cái này lợi ích tối thượng thế giới dần dần đồng hóa phía sau, hay là tình cờ cũng sẽ hoài niệm cái này kèm theo cái vĩ chơi đùa một ngày đi.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Bị miêu tình nhân công kích

Hôm nay thứ sáu, không cần tự học buổi tối.

Bình thường lúc này, Trần Diệp nên cùng Vương Sâm lên mạng giả đi tới, nhưng bây giờ Vương Sâm tâm sự nặng nề, Trần Diệp lại cùng Trần Y Lạp đạt thành hoàn lương thỏa thuận, liền hai đứa ở cửa trường học liền mỗi người đi một ngả.

Nhìn theo Vương Sâm đạp xe rời đi, Trần Diệp đang chuẩn bị đi phụ cận trạm xe buýt điểm, chiếc kia màu đỏ tươi AMG bất thành linh chạy tới bên cạnh hắn.

Đô!

Kèn đồng vừa vang, cửa sổ xe điều hạ, lộ ra tám kia hỗn huyết phương dung.

Trần Diệp không nét mực, trực tiếp ngồi lên rồi ghé lái phụ, thuận miệng nói: "Vương Sâm nên kí rồi bảo đảm thỏa thuận đi?"

"Trình tự nhất định phải đi a."

Trần Y Lạp không có lại quay lên cửa sổ xe, tùy ý gió đêm phát đến, tạo nên của nàng như thác nước tóc dài, cũng cuốn lên nàng khoe môi duyên dáng độ cong: "Bất quá ta nếu đáp ứng người, liền nhất định sẽ đem hắn lại từ đầu kéo lên, người a liền an tâm học tập, cũng đừng nghĩ từ ta đây thăm dò ý tứ rồi."

Trần Diệp sớm biết như vậy, ngược lại cùng với nàng nhắc tới buổi sáng cái kia lên Vụ án bắt cóc, hỏi dò bắt cóc giả có phải là Giác tình giả.

Nghe vậy, Trần Y Lạp đôi mắt sáng nơi sâu xa né qua một tia dị dạng hào quang, chỉ thuận miệng qua loa lấy lệ nói: "Hắn là đi, có thể tay không gánh người còn có thể hoạt binh loạn khiêu chạy trốn đuôi bắt, cũng là cái kia chút cảm thú thân thể Giác tình giả có thể làm được. . ."

Trần Diệp thử nói bóng gió: "Vậy nếu như cho người đối đầu như vậy Giác tình giả, người có bao nhiêu phần trăm chắc chắn?"

Trần Y Lạp lắc lắc đầu: "Khó nói, phải xem đối phương thức tình trình độ, bất quá theo lẽ thường tới nói, này loại thể chế bên ngoài Giác tình giả, phần lớn là đã con đường, không sẽ có bao nhiêu uy hiếp. . . Đương nhiên, là tương đối với ta mà nói không có uy hiếp, người muốn đụng phải, hay là chó treu chọc tuyệt vời."

Trần Diệp lại lấy được một ít tin tức tương quan.

Đúng như dự đoán, những này Giác tỉnh giả cũng là phân trình độ cùng cấp bậc.

Giống Từ Đồng những này người hợp cách, mặc dù có thể thành công thức tỉnh xuất siêu năng lực, phỏng chừng cũng chính là giai đoạn sơ cấp.

Muốn tăng cao thức tỉnh trình độ, ngoại trừ thiên phú, đại khái còn phải trải qua chuyên nghiệp hệ thống huấn luyện.

Mà phương diện này, chính thức khẳng định từ lâu lục lợi ra được một bộ hoàn thiện mà hiệu suất cao phương án.

"Cái kia giống này loại thông thường thân thể hệ Giác tỉnh giả, sức mạnh một loại có thể lớn bao nhiêu?" Trần Diệp đuổi hỏi, những vấn đề này ở trên internet bây giờ không có một cái thống nhất đáp án chuẩn xác, có nói một quyền đánh mặc tường cement, có nói một cước đạp đoạn thép, thậm chí còn có nói có thể giơ lên tạ xa.

"Cũng không tiện nói, sai biệt quá lớn, ngược lại ta tiếp xúc qua kém cỏi nhất thân thể hệ Giác tỉnh giả, đại khái một quyền mới có thể đánh ra năm, sáu trăm cân." Trần Y Lạp đối với điểm ấy đúng là không có ấn giấu.

Mới có thể đánh ra năm, sáu trăm cân. . .

Trần Diệp lần thứ hai lảng loạn.

Phổ thông người tráng niên, cơ bản một quyền quyền trọng có trăm cân tả hữu, Chức Nghiệp quả đấm có thể lên hai, ba trăm cân, mà quyền vương Tyson ở thời kỳ tốt cùng, có người nói có thể đạt đến 450 cân trình độ!

Mà Trần Y Lạp trong miệng vị kia kém cỏi nhất thân thể hệ Giác tỉnh giả, là có thể đánh ra năm, sáu trăm cân!

Cái này còn chỉ là Strength, phải nói, giống tốc độ, phản ứng cùng nhanh nhẹn lực, Giác tỉnh giả tất nhiên cũng là nghiền ép người bình thường!

Điều này cũng làm cho không khó quai vị kia Giác tỉnh giả bất cộc phạm, có thể giống xách con gà con tựa như nâng lên hơn 100 cân con nhà giàu ung dung đào thoát!

Đây hoàn toàn là hai loại chủng tộc sai biệt!

Nói như thế, nếu như Từ Đồng cái kia hàng có thể thành công thức tỉnh, sau đó lên quyền anh vô đài, chẳng phải là cũng có thể quét ngang quyền đàn? !

Mà Trần Diệp chính mình, đã từng có lần cùng bằng hữu đi tán đả quán chơi, chỗ ấy có đài hết sức chuyên nghiệp quyền trọng máy trắc nghiệm, trắc đi ra hấn quyền trọng gần như có chín mươi cân.

"Ban đầu sức mạnh thuộc tính điểm là 3, đổi thành quyền trùng dương mười cân, bỏ thêm 5 điểm lực, tương đương với sức mạnh vọt lên gấp đôi nhiều, có hơn 200 cân bộ dạng, cùng Chức Nghiệp quả đấm cũng không sai biệt lắm, nhưng nếu như muốn oán giận thân thể hệ Giác tỉnh giả thời gian không chịu thiệt, sức mạnh thuộc tính nhất định phải đạt đến 20 điểm tả hữu, dựa theo thăng cấp một lần thu được 5 điểm thuộc tính điểm, chính mình ít nhất còn phải lại tăng cấp hai cấp ba mới có thể chắc chắn thăng a. . ."

Thời khắc này,

Trần Diệp rốt cục đối với thân thể hệ Giác tỉnh giả thực lực có rõ ràng phán đoán.

Tuy rằng hiện nay chính mình khoảng cách tiêu chuẩn này còn có nhất định chênh lệch, hơn nữa tự thân liên thức tỉnh Tiên Thiên điều kiện đều không có, nhưng dựa vào phần mềm hack hệ thống, thuộc tính đạt đến là chuyện sớm hay muộn.

Mấu chốt nhất là, Giác tỉnh giả còn cần dựa vào gian khổ tu luyện mới có thể từng bước tăng lên, mà chính mình, chỉ cần oán giận người hoặc bị oán giận, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu liền có thể thu hoạch thăng cấp cần EXP.

Trần Y Lạp vậy mà nói này đệ đệ đang trù tính quyền đã Giác tỉnh giả, thấy hấn liên tục truy hỏi, còn tưởng rằng hấn là bởi vì lạc tuyển người hợp cách không cam lòng đây, liền lòng tốt trấn an nói: "Yên chí, nhỏ cừu con, ngươi cũng không cần lại muốn những thứ này nói chuyện không đâu, tuy rằng ngươi không đủ điều kiện thi võ đạo sinh, nhưng đầu của ngươi từ cũng không sai a, then chốt ngươi còn có ta như thế một vị khuôn mặt đẹp cùng thông minh tụ tập một thân đẹp thiếu nữ tiểu tỷ tỷ, đón lấy từ tỷ tỷ hộ giá hộ tống, bảo đảm ngươi dễ dàng đi trên nhân sinh đỉnh cao!"

". . ." Trần Diệp không biết lời này, rốt cuộc an ủi hấn vẫn ca ngợi nàng.

Lúc này, hấn phát hiện xe cũng không phải là hướng về Tỉnh Cốc phương hướng đi, liền hỏi này là muốn đi đâu.

"Đi mua món ăn a." Trần Y Lạp chuyển qua nửa tò lúm đồng tiền đẹp, cười tươi như hoa: "Buổi tối muốn ăn cái gì, cùng tỷ nói."

". . . Ngươi muốn chính mình nấu ăn?" Trần Diệp buồn bực nói: "Trực tiếp hạ tiệm ăn hoặc giả gọi bán bên ngoài là được rồi, làm gì phiền phức như vậy."

"Như vậy sao được, tỳ trở về trước đều cùng ba mẹ lập quân lệnh trạng, nói muốn giúp người chuẩn bị chiến tranh thi đại học đánh tốt hậu cần, phía ngoài đồ vật không sạch sẽ lại không dinh dưỡng, ăn hỏng rồi làm sao bây giờ!" Trần Y Lạp đại nghĩa lắm nên, đột nhiên đổi mắt sáng lại một ánh, hỏi nói: "Ài, người cũng còn không có cùng giải thích buổi trưa đưa bé trai kia nói ta là bán bên ngoài đến tốt cùng là có ý gì đây!"

"Ta tất cả nói ta không biết." Trần Diệp vội vàng đem đề tài xoay trở về: "Đừng đánh xóa, người biết nấu ăn sao? Năm đó ở gia người ngay cả trứng cơm chiên đều có thể cho xào dán, suýt chút nữa đốt nhà bếp, lẽ nào quên rồi?"

"Cái kia là năm đó, hiện tại tỳ trừ nghệ có thể là có bay vọt tiến bộ, chớ xem thường người a!" Trần Y Lạp thỏa thuê miễn nguyên nói: "Chờ, sau đó tỳ liền cho người lộ hai tay, để cho người nhìn một cái cái gì là lên phòng khách, xuống phòng bếp, mở được xe tốt thời đại mới kiệt xuất nữ tính!"

Cái kia một bộ lão tài xế tư thế, để Trần Diệp thấm được hoảng sợ. . .

...

Ở đại nhượn phát siêu thị một phen chọn mua, hai chị em thắng lợi trở về.

Mặt đối với Trần Y Lạp để chính mình làm trợ thủ yêu cầu, Trần Diệp không tình nguyện đồng ý, ở bên nhìn chăm chăm, cũng tốt bảo đảm cô nàng này sẽ không cạn nữa ra hòa thiêu phòng bếp trắng cừ.

Kết quả Trần Y Lạp còn không có lò nấu rượu, bước thứ nhất làm ra sự tình, liền để Trần Diệp lòng dạ treo lên.

Cô nàng này dĩ nhiên dùng điện thoại di động mở ra một cái thực đơn APP!

Hoá ra còn muốn chiếu bước đi tới làm!

"Kỳ thực mấy dạng này món ăn tỳ đều sẽ đốt, chính là bình thường tương đối ít thực tiễn, có chút mới lạ quên lãng, hồi tưởng một hồi ha."

Trần Y Lạp bịt tai trộm chuông giống như giải thích nói, nhưng nghiên cứu thực đơn bước đi về mặt tổng có vẻ tương đối xoắn xuýt vương tay chân.

"Đi tới một đạo chiến cá pecca đi." Trần Y Lạp trước tiên đã chọn tương đối món ăn đơn giản hào, sau đó liền. . . Không hề làm gì cả!

Hai chị em nhìn cái kia còn vẫn còn có sinh mệnh mới mẻ cá pecca, ai cũng không nhúc nhích.

"Không phải nói thật là người lộ hai tay sao?"

"Ta lộ nấu ăn tay, người không nỡ đánh ra tay sao?"

Cmm, như vậy lẽ trắng khí hùng, ta càng không có lời nào để nói!

Trần Diệp mặt xạm lại, quả nhiên lại bị cô nàng này hãm hại.

"Ta nói bằng không vẫn là để cho bán bên ngoài đi."

"Không được! Nào có ở nhà còn ăn bán bên ngoài đạo lý! Cái này còn kêu gia sao?"

Tỳ tỳ hai tay xiên eo thon, nói: "Thật muốn gọi bán bên ngoài, vậy người liền đem nam sinh kia nói ta là bán bên ngoài ý tứ giăng mình bạch!"

". . ." Trần Diệp lắc lắc đầu, nhặt lên cái kia cá pecca, mở nước đầu rồng thanh tẩy.

"Vậy thì đúng rồi mà, tỳ đề phối hợp, làm việc không mệt."

Trần Y Lạp ngọt xi xi nở nụ cười, khẽ hát, bắt đầu hết sức tao nhã nhanh nhẹn cho mình hệ tạp dề, thuận lợi còn từ trong túi lấy ra da gân đem cái kia một đầu tóc dài phiêu dật cắm thành nhẹ nhàng khoan khoái đuôi ngựa.

Tranh này gió, rõ ràng là đệ phụ trách làm việc rửa rau, tỳ phụ trách xinh đẹp như hoa.

Giặt xong cá, trên cái thớt gỗ, Trần Diệp cầm trong tay dao phay, cho này kéo dài hơi tàn cá pecca lại bù đắp mấy đao, sẽ ở thân cá trên mò muối cũng rượu đế, liền ném đến đĩa sứ bên trong bày đặt trước tiên ướp nửa giờ.

Vào!

Trần Diệp vừa đem đĩa sứ ném đến bệ cửa sổ một bên, đột nhiên một vệt bóng đen từ bên người thoáng qua!

Định thần nhìn lại, rõ ràng là một con xám trắng đường nét xen nhau ly hoa miêu!

"Ồ đâu ra mèo hoang!" Trần Diệp sợ hết hồn, gấp ly hoa miêu đem đầu sắp gần cá pecca, lập tức đưa tay đập tới.

Kết quả mèo này phản ứng tương đương nhanh chóng nhảy bèn, nhẹ nhàng một cái liền tránh ra, sau đó rơi xuống Trần Y Lạp bên cạnh, nheo lại con

ngươi, dựng thẳng lên đuôi, cảnh giác trừng mắt Trần Diệp.

"Được rồi, Nguyên Bảo, trước tiên đừng thèm, đợi lát nữa có phần của ngươi."

Trần Y Lạp đưa tay xoa xoa mèo đầu, ly hoa miêu lập tức ôn thuận hạ xuống.

"Mèo này ngươi biết?" Trần Diệp kinh ngạc.

"Ta nuôi làm sao sẽ không nhận biết." Trần Y Lạp cười mò mèo đầu, "Nguyên Bảo, đây chính là ta đệ rồi, nhanh chào hỏi."

Ly hoa miêu liếc một chút Trần Diệp, tự mình bò trên mặt đài, dùng nhỏ chân trước vờ đầu.

Chỉ vì nhìn nhiều cái nhìn kia, Trần Diệp càng từ nơi này mèo ánh mắt bên trong nhìn thấu coi thường ý tứ hàm xúc!

"Ngươi làm sao còn mang mèo trở về?" Trần Diệp tỉnh tỉnh đi lên: "Mau mau vứt đi!"

"Không vứt!" Trần Y Lạp vùng lên trợn ngổn mặt hò hét: "Nguyên Bảo cùng tỷ cùng ba mẹ sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm như vậy, là người nhà của chúng ta, cũng là người nhà của ngươi!"

"Ta không có số này miêu tinh nhân người nhà, đánh ở đâu ra liền ném đi đâu!"

"Không mà không mà ta liền không mà! Tỷ còn muốn nắm Nguyên Bảo làm đồ cưới!"

Ngao kiều ngư tỷ lại bán manh nũng nịu, còn lung lay em trai cánh tay, chớp diêm đạm đáng yêu mắt to: "Nhỏ cừu con, tin tưởng tỷ, Nguyên Bảo thật sự thật biết điều rất hiểu chuyện, còn rất yêu vệ sinh, chắc chắn sẽ không tùy chỗ đại tiện tiện, bình thường không phải ăn chính là ngủ, ngươi xem nó đều ở góc ngủ một ngày, hiện tại đói bụng mới chạy đến, ngươi nhẫn tâm đem nó chạy tới bên ngoài dầm mưa dãi nắng, ai đồng ý bị đói bụng, lẽ loi hiu quạnh. ."

"Được rồi được rồi, đình chỉ, đừng tiếp tục cho ta khoe chữ."

Lại như thế kẻ bên đạo đức gây to, Trần Diệp đều nhanh cảm giác mình thành bội tình bạc nghĩa đàn ông phụ lòng.

"Vậy thì đúng rồi mà, cùng với bị động tiếp thu, không bằng chủ động hưởng thụ." Trần Y Lạp trong nháy mắt chuyển bi thương vì là thích: "Nguyên Bảo, mau cùng đệ chào hỏi."

"Miêu."

Nguyên Bảo lười biếng liếc mắt Trần Diệp, chậm rãi đưa ra một móng vuốt.

Một tám mặt mèo, viết đầy ghét bỏ và khinh thường.

"Cảm ứng được công kích, thu được 5 EXP!"

Trần Diệp: ???

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Không biết xấu hổ cùng xú không có lương tâm

Nhìn ly hoa miêu vươn ra móng vuốt, có dường như bắt tay ý tứ, Trần Diệp lần thứ hai lảng loạn.

Cmm!

Không phải nói động vật xây quốc sau không cho thành tinh mà!

Nhưng Trần Y Lạp nuôi này con đồ cưới mèo, tựa hồ hoàn toàn nghe hiểu được người lời a!

Còn có. . . Đây một bộ ghét bỏ khinh miệt mặt mèo là mấy cái ý tứ a!

Đĩ nhiên xúc động phần mềm hack hệ thống bị oán giận cảm ứng!

"Mèo này có thể nghe hiểu chúng ta nói chuyện?"

"Đương nhiên rồi, ta tất cả nói Nguyên Bảo rất hiểu chuyện, tin tưởng tỷ, các người nhất định có thể trở thành tương thân tương ái người một nhà."

"Ai muốn cùng này miêu tinh nhân thành người một nhà. . . Người đừng lại ngắt lời, ta hỏi là mèo này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!" Trần Diệp chỉ vào này con ngao kiều ly hoa miêu, khó tin nói: "Người đừng nói cho ta, mèo này cũng là Giác tinh giả!"

"Cái này có gì kỳ quái, người có thể thức tỉnh, tại sao mèo liền không thể thức tỉnh rồi?" Trần Y Lạp xoa xoa ly hoa miêu đầu, ngao kiều đáp lời: "Huống chi nhà chúng ta Nguyên Bảo cùng tỷ ta sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm như vậy, tự nhiên cũng truyền thừa đến rồi khuôn mặt đẹp cùng thông minh làm một thể cao quý tính chất đặc biệt, thức tỉnh còn chưa phải là cùng ăn cá giống như chuyện đơn giản, đúng không, Nguyên Bảo."

"Miêu."

Ly hoa miêu chỉ có bị chủ nhân âu yếm, mới sẽ lộ ra gương mặt đáng yêu hình thái.

Thật giống như Trần Y Lạp thường thường chỉ có mặt đối với đệ đệ, mới có thể bán manh làm nũng.

Suốt xong chủ nhân non tay, ly hoa miêu gặp Trần Diệp còn hoá đá trạng thái, thu hồi móng vuốt, sau khi từ biệt đầu.

Tựa hồ hết sức không lọt mắt này nhân loại ngu xuẩn.

Khoan hãy nói, thời khắc này Trần Diệp, rất có loại người cách chịu đến làm nhục cảm ngộ.

Chính mình đường đường một cái chủ nghĩa xã hội người nổi nghiệp, lại bị một con mèo tinh nhân cho khách sáo!

Mấu chốt nhất là, của mình Tiên Thiên tư chất liền người hợp cách đều không phải là, mà con mèo tinh nhân cũng đã là thức tỉnh mèo!

Băng!

Nát được ào ào tam quan rơi vào nhóm bếp!

Mãi đến tận bị Trần Y Lạp giục tiếp tục hỗ trợ làm trợ thủ, Trần Diệp cũng miễn cưỡng hoá đá giải trừ.

Cắt hành thời điểm, Trần Diệp còn bất chợt nhìn một chút con kia ly hoa miêu, muốn quan sát cùng phổ thông mèo đến tột cùng có cái gì khác biệt.

Trần Y Lạp câu nói kia đánh thức hắn.

Căn cứ vừa bắt đầu baidu ra tin tức, trừ nhân loại, cái khác động thực vật nếu như tiếp xúc được thiên thạch mảnh vỡ, có số ít phân cũng xảy ra Đột biến gen.

Này con bị Trần Y Lạp coi như đồ cưới ly hoa miêu, hiện ra lại chính là miêu ngôi sao Nhân giới cấp bậc quốc bảo bánh bao!

"Con mèo này, người từ đâu lấy được, lại là thể nào thức tỉnh?" Trần Diệp không nhịn được hỏi.

"Chỉ ta ngày đó đi dạo phố đi dạo đến cửa hàng thú cưng, cách tù kính, một chút nhìn ra nó xương cốt tinh kỳ, liền mua về rồi."

Trần Y Lạp một bên nghiêng cứu thực đơn bước đi, một bên thuận miệng đáp lời: "Sau đó ủy thác tổ chức kiểm tra một hồi, quả nhiên là một con thích cách mèo, liền báo cáo xin cho nó chú xạ thức tỉnh ước số, sau đó đã tỉnh lại rồi."

Trần Diệp lại thích ngẩn ngang.

Này con miêu tinh nhân thỏa thỏa mèo sinh được lâu a!

"Vậy nó thức tỉnh xảy ra điều gì siêu năng lực, là thân thể hệ vẫn là tinh thần hệ?"

"Nòng đầu óc Oát rồi?"

Trần Y Lạp cũng đầu lấy coi thường biểu hiện, nói: "Động vật họ mèo làm sao có khả năng có tinh thần hệ, vậy còn không được thể giới đại loạn!"

Trần Diệp nghĩ lại, cũng tỉnh ngộ ra chính mình hỏi một một vấn đề ngu xuẩn.

Phải nói, tinh thần hệ Giác tinh giả căn bản nhất điều kiện căn bản, nói trắng ra là, chính là nhìn đầu thông minh!

Hiện nay, tuyệt phần lớn người loại đầu thông minh, đều không đủ lấy trở thành tinh thần hệ Giác tinh giả, càng không nói đến mèo chó gà vịt nga những

này phổ thông động vật đây?

Phòng chừng này con ngao kiều ly hoa miêu, cũng chính là tổ chất thân thể so với phổ thông mèo càng thêm xuất chúng mà thôi.

"Thế nhưng, mèo này có thể nghe hiểu nhân loại nói chuyện, chắc cũng là thức tinh mang tới đặc dị năng lực chứ?" Trần Diệp lại hỏi.

"Cái này rất bình thường a, những này thức tinh động vật, năng lực thích ứng cũng sẽ tăng cường, đặc biệt là mèo chó những này cùng Nhân loại ở chung lâu,

Năng lực phân tích tự nhiên sẽ cùng lên đến, không có gì mới lạ rồi."

Trần Y Lạp một bên chôn đầu đánh trứng quấy, một bên hững hờ nói: "Bất quá, ta ngược lại thật ra nghe trong bộ môn tiên bối đã nói, có đầu cực kỳ tốt động vật linh trưởng khả năng xuất hiện tinh thần thức tinh tình huống, nhưng cho tới nay mới thôi đều không được quyền uy chứng thực, hẳn là giả dối không có thật nghe đồn."

Chỉ mong là giả dối không có thật.

Bằng không thật muốn thế giới đại loạn!

Nhân loại còn tốt quản giáo khổng chế, có thể động thực vật căn bản nằm ở chính thức cai quản khu vực chân không!

"Cái kia con mèo này hiện tại thức tinh rồi, vạn nhất đi ra ngoài gặp rắc rối làm sao bây giờ? Trực tiếp làm thịt rồi?" Trần Diệp vẫn đối với đồ cưới miêu miệt thị cạnh cánh trong lòng.

"Miêu!" Đồ cưới mèo như là bị đã đâm vào đuôi, lập tức xù lông kêu gào, biểu đạt nghiêm chính kháng nghị.

Như không phải bởi vì Trần Diệp là chủ nhân đệ đệ, e sợ nó vừa sáng nhào tới bắt người một cái đầy mặt nở hoa rồi!

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

Ôi, không sai a, liên oán giận động vật đều có thể kiếm lời EXP.

"Đừng dọa nó, nó còn hài từ đâu!" Trần Y Lạp lại đưa tay vò vò động viên, sân nói: "Nguyên Bảo ngoan như vậy hiểu chuyện, làm sao có khả năng đi ra ngoài gặp rắc rối đây, lại nói ta đều thêm thụ nhận nuôi thỏa thuận, cho Nguyên Bảo trong thân thể trồng vào trí năng tâm phiền định vị, căn bản không xảy ra chuyện rồi."

Trần Diệp thoải mái, hoá ra những này thức tinh động vật, chỉ cho phép Giác tinh giả thuần dưỡng, nhưng vừa tò mò truy hỏi nói: "Nhưng nếu như có chút động vật, giống cái kia chút (dự đoán Giác tinh giả) giống như, không là thông qua chính thức đường dẫn thức tinh, vẫn như cũ rất có thể tại vị vô tội dân chúng chứ?"

"Đương nhiên rồi, năm đó không phải có một đồng bác hồ hại người sự kiện huyền não rất hung mà, chính là một chỉ không biết nói ở đâu cái trong hốc núi tiếp xúc được thiên thạch mảnh vụn biến dị hồ, da cứng đến nỗi cùng thiết bản tựa như, viên đạn đều đánh không mặc, sau đó chính thức phái nhiều cái Giác tinh giả mới hàng phục, bây giờ còn quan đang nghiên cứu trong sở cất miếng nghiên cứu đây." Trần Y Lạp êm tai nói: "Bất quá bây giờ tốt lắm rồi, nguyên bản thức tinh động thực vật thì ít, đại thể vẫn là chiến đấu năm mảnh vụn trình độ, từ bắt giết đội ứng phó liền thừa sức."

"Bắt giết đội. . ."

Trần Diệp nghe được ý tại ngôn ngoại.

Kết hợp trước sau văn, hiển nhiên chỉ này bắt giết thức tinh động thực vật chính thức đội ngũ, cơ bản là từ Giác tinh giả xây dựng!

"Đúng vậy, đây là trong tổ chức cơ tầng nhất bộ ngành cương vị, cơ bản đều là do cái kia chút vừa chọn rút ra võ đạo sinh, hoặc giả bản lĩnh kém cỏi nhất Giác tinh giả tạo thành, trường học các người lần này lựa ra võ đạo sinh, phòng chừng rất nhiều mọi người trước phải đi bắt giết đội thực tập rèn luyện một chút." Trần Y Lạp đối với những tổ chức này bên trong nhất cơ sở thông thường tân mặt ngược lại không có giấu giấu điểm điểm, chủ yếu đề lộ bí mật đối tượng vẫn là chính mình đệ đệ.

Hơn nữa năng phát hiện.

Này đệ đệ luôn luôn đối với mình ghét bỏ cực kì, chỉ có nói tới người hợp cách, võ đạo sinh cùng Giác tinh giả những câu chuyện này, liền thông gia gặp nhau gần thành khẩn thỉnh giáo nàng, này làm cho nàng hết sức có thành tựu cảm giác thỏa mãn.

Nếu như cho ngàn ấy ngọt đầu là có thể thuần phục nhỏ cừu con, Trần Y Lạp là vô cùng tình nguyện.

Vui một chút ah, tay run một cái, hướng về chảo nóng cũng có thêm dầu.

Ôi!

Trần Y Lạp cũng không muốn ở đệ đệ trước mặt lúng túng, nhân lúc hần không chú ý, mau mau lén lút múc một bầu nước chuẩn bị đổ vào pha loãng.

Trần Diệp hãy còn tiêu hóa những tin tức này, ngược lại không có chú ý Trần Y Lạp chuyện hồ đồ.

Vừa bị tuyển chọn võ đạo sinh, muốn đi bắt giết đội thực tập. . . Thời khắc này, Trần Diệp tự động nhớ lại ra Từ Đổng, Hoắc Kỳ Vĩ những người kia đầy đường đuổi chó bắt miêu hình tượng, không khỏi không nhịn được cười.

Đang muốn được mỉm cười, bỗng nhiên, một trận rít gào tuôn ra!

"A!"

Trần Y Lạp vừa đem nước đổ tiến vào nóng bỏng trong chảo dầu, dầu hỏa liền văng tứ phía, sợ đến lập tức lưu mở ra.

Trần Diệp thấy thế đuôi vội vàng nhật lên nắp nồi một cái che phủ đi tới, lúc này mới hữu kinh vô hiểm tránh khỏi hỏa thiêu phòng bếp thảm kịch.

Sau đó, chính là thời gian dài lặng im.

Đại mắt tròn to mắt.

Trần Y Lạp đôi mắt đẹp nhất chuyển, cười gượng nói: "Cái này. . . Quả nhiên là có chút lạnh nhạt, bất quá không liên quan, ngày sau còn dài, nhiều luyện có thể cải thiện, mấu chốt là muốn có bền lòng quyết tâm cùng thành tâm, người nói là phạt?"

Ha ha, ta tin người tà!

"Miêu."

Làm đồ cưới Nguyên Bảo nhìn một chút hai chị em, buồn bực ngán ngẩm hoảng du hạ đuôi, xoay đầu nhìn chăm chăm con kia đang ướp cá pecca.

Cuối cùng, nhân vật trao đổi, làm trợ thủ, đã biến thành lộ hai tay.

Nói chính xác hơn, làm trợ thủ vị tiểu thư kia tỷ, không có lại giúp qua loa, liền để lộ hai tay tiểu ca ca hết sức an ủi.

Cũng nhiều thiệt thòi như vậy, Nguyên Bảo may mắn nếm được non nửa cái không có đốt cháy mỹ vị chiên cá pecca.

"Miêu ô."

Nguyên Bảo hôn hển mấy lần liền ăn sạch sê mâm, sau đó còn chẳng biết xấu hổ nhảy đến Trần Diệp cái ghế bên cạnh, chớp đáng yêu đáng yêu làm người hài lòng mắt nhỏ.

Đạo mắt liền đối với này tân tân xúc cửt quan, từ coi rẻ biến thành kính trọng, quá không có cốt khí.

"Quả nhiên là có kỳ chủ tất có mèo, học ngạo kiều, liền bán manh bản lĩnh đều get đến rồi."

Trần Diệp một mặt bất đắc dĩ cấp lên một tảng lớn hiếp đáp, giữa lúc Nguyên Bảo xuẩn xuẩn dục động thời điểm, Trần Diệp lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai ném vào trong miệng của mình!

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

Nhìn Nguyên Bảo gương mặt khiếp sợ đại ra, Trần Diệp còn chưa đã ngửa liếm liếm môi.

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

"Miêu!"

Nguyên Bảo hét lớn một tiếng, bị phẫn rồi đi.

Cùng lúc đó, càng chẳng biết xấu hổ một vị kia, vẫn còn ở hồng học khối lớn đóa to lớn.

"Nhỏ cừu con, tỷ cũng phải đối với người nhìn với cặp mắt khác xưa, không nghĩ tới người còn có ẩn giấu trù nghệ thiên phú thuộc tính. . ."

Trần Y Lạp nhai miệng đầy cơm nước, mơ hồ không rõ bán manh nịnh hót, kết quả tựa hồ huyết dịch đều chảy tới dạ dày, dẫn đến đầu nhất thời không quá linh quang, tin khẩu đã tới rồi câu: "Phải chúng ta gia mấy người cũng đều không có trù nghệ thiên phú, ba mẹ nấu ăn cũng đặc biệt khó ăn, lần trước thiếu chút nữa ăn ngộ độc thức ăn nữa nha."

". . ."

Trần Diệp nguyên bản còn điểm có rồi rãnh thương thức được nàng không biết xấu hổ biện từ, nghe vậy, sắc mặt đột nhiên tối sầm lại, tự giấu nỏ nộ cười: "Tài nấu nướng của ta thiên phú, dĩ nhiên không phải di truyền từ cái nhà này."

Sau đó, hần buông chén đĩa xuống, đứng dậy đi về phòng ngủ: "Rửa chén xoạt nồi giao cho người."

Nhìn cửa phòng phịch một tiếng đóng lại, Trần Y Lạp ngậm lấy chưa nhai nát nuốt xuống com nước, chán nản đập kéo xuống đầu, quệt mồm lảm bảm nói: "Thật vất vả mới có chút cái thiện, một lời không hợp toàn bộ uống phí, ô. . . Nguyên Bảo, làm sao bây giờ, ta đây tỷ tỷ làm thật khổ cực a, ta làm nhiều như vậy, còn không phải là muốn cho hần sáng tạo một cái ẩm áp thân ái gia , còn bởi vì chút chuyện nhỏ như vậy ném sắc mặt mà, xú không có lương tâm!"

"Miêu!"

Giống như không biết xấu hổ Nguyên Bảo biểu thị tán thành.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Tỷ còn biết làm ẩm giường

Trăng sáng sao thưa ban đêm

Trần Diệp nằm ở trên giường, tâm tư liên miên.

Thần kỳ dường nào lại dài dòng một trời ạ.

Tỉnh lại sau giấc ngủ, xuyên qua đi tới một cái giống thật mà là giả tân thế giới.

Cái kia chút nguyên vốn chỉ tích trữ ở truyền hình trong tiểu thuyết ánh sáng quái Lục Ly, hoàn toàn không và trông vào sinh hoạt điểm giọt chi tiết nhỏ.

Chỉ có, người bên cạnh mình cùng sự tình, cơ bản không có gì thay đổi.

Chỉ là ở đây chút nhiều vô số người và sự việc bên trong, dần dần xen lẫn liên quan với người hợp cách, Giác tỉnh giả cùng với võ đạo sinh chờ mới nhân tố.

"Đại bối cảnh đều bóp méo được hoàn toàn thay đổi, chúng sinh trải qua nhưng không có gì thay đổi. . . Thật chẳng lẽ một chút thay đổi cũng không có?"

"97 năm trước đây lúc trước lịch sử không có thay đổi còn nói còn nghe được, nhưng có thiên thạch vũ trụ một cái như vậy to lớn hiệu ứng hồ điệp, này hai mươi năm thế giới lịch trình, chẳng lẽ còn cùng nguyên lai thế giới kia giống nhau như đúc?"

Trần Diệp trong óc lại diễn sinh ra quá đa nghi lo cùng nghi kỵ.

Trần trực trở mình, đơn giản vươn mình ngồi vào trước bàn máy vi tính, lần thứ hai vui đầu vào đối với tân thế giới thăm dò bên trong.

Nửa giờ phía sau, sự nghi ngờ chắc là biến mất hơn nửa.

Tổng kết quy nạp, đại bối cảnh bóp méo phía sau, tân thế giới lịch sử chảy về phía quả thật có vi diệu thay đổi.

Vĩ mô tầng mặt, tỷ như trên quốc tế, nguyên thế giới một số khu vực chiến tranh cùng xung đột không có bạo phát, hoặc giả kết thúc càng nhanh hơn, trong lúc thịnh thoàng sẽ có mấy vị dẫn đầu đại ca không giải thích được đi đòi.

Nhưng những này thay đổi nhỏ động, hoàn toàn không đủ để ảnh hưởng đã vững chắc hóa thế giới cách cục, đặc biệt là giống bản quốc, nước Mỹ như vậy thân thể lượng đại quốc.

Đương nhiên, tạo nên này một hiện trạng, cũng cùng các quốc gia chiều an hợp nhất Giác tỉnh giả mật thiết tương quan, không đến nỗi đánh sâu vào ổn định xã hội trật tự.

Vĩ mô tầng mặt, kinh tế, khoa học kỹ thuật cùng nhân văn chờ cùng sinh hoạt hàng ngày cùng một nhịp thờ lĩnh vực, căn bản không có bởi vì thiên thạch hiệu ứng phát sinh cái gì khác biệt quá lớn.

Dù sao, như là bất động sản tăng vọt, di động bùng nổ khắp, nghề giải trí phồn thịnh chờ chủ lưu đại sự ký, cùng dị năng thức tỉnh giả cũng không có gì

nhân quả liên quan.

Đúng là truyền thống giới thể dục, bị cái kia chút nắm giữ cảm thú thân thể Giác tỉnh giả nhóm lật đổ không ít.

Cho tới phổ phường bách tính, ảnh hưởng là có, nhưng không đến nỗi lớn bao nhiêu.

Tuyệt đại bộ phận người bình thường, luôn không khả năng nguyên do bởi vì cái này thiên thạch hiệu ứng, ảnh hưởng đến thành gia lập nghiệp cùng sinh lão bệnh tử đi.

Chân chính sẽ ảnh hưởng đến, cơ bản chính là cái kia chút bởi Giác tỉnh giả thân phận, cái biến tiền đồ vận mạng nhỏ một số người bấy!

Hơn nữa này một số người thay đổi vận mệnh phương hướng, cũng chính là này mười năm sau sự tình, cùng Trần Diệp tuổi đời này đoạn ra đời, sinh hoạt giao tụ tập tương đối không nhiều.

Mặt khác, Trần Diệp từ nhỏ ngay ở Hạ Giang trưởng thành sinh hoạt, vòng tròn nhỏ, giống hần học sinh phổ thông như vậy nhóm, đến tốt nghiệp trung học mới từ từ tiếp xúc được vô đạo sinh, Giác tỉnh giả tầng này mặt, cho tới Trần Diệp sau khi chuyển kiếp, người ở bên cạnh cùng sự tình mới nhìn, cũng không có cảm giác đến có cái gì ra vào.

Đương nhiên, hoặc là không có ra vào, vừa ra vào chính là rất đại, tỷ như cái kia tổng lấy tỷ tỷ tự xưng hỗn huyết nữ.

Tuy rằng Trần Y Lạp trưởng thành trải qua cùng tính cách đặc thù, hiện nay đến xem vẫn là tuần hoàn nguyên lai mạch lạc, nhưng hiển nhiên nàng ở tốt nghiệp trung học thời gian trở thành vô đạo sinh Giác tỉnh giả tể gặp, cho nàng tăng thêm một ít thần bí vàng sáng cùng bối cảnh.

Nhưng những này tất cả lớn nhỏ thay đổi cùng bất biến, vẫn rất khó gây nên Trần Diệp quá lớn tâm hải sóng lớn.

Trần Y Lạp làm sao thay đổi đều tốt, thế giới làm sao thay đổi đều tốt, đối với hần mà nói ý nghĩa cũng không lớn.

Hần cùng Trần Y Lạp, cái nhà này giữa ngăn cách, sẽ không bởi thế giới bối cảnh bóp méo mà thay đổi.

"Inmyhearth, IknowthatIcalledneverloveagain. . ."

Chuông điện thoại di động vang lên.

Cậu điện báo biểu hiện nhảy ra.

Trần Diệp trực tiếp cầm lấy chuyển được, cười hân huyên.

"Nhỏ điệp, ăn cơm chưa a? Muốn không có, cậu lái xe đi đón người."

"

"Không cần, cậu, ta vừa ăn xong."

"Sẽ không lại ăn bán bên ngoài chứ?" Cậu trách cứ nói: "Nói cho người mấy lần, phía ngoài đồ vật không sạch sẽ, dễ dàng ăn gặp sự cố, ta thà rằng người đi trường học phòng ăn ăn chút, không có khi đi học, vậy thì đến cậu gia ăn, cũng đừng khách khí, nhiều một đôi đĩa mà thôi. . ."

Như như thao thao trách cứ, tiết lộ ra ân cần ý tứ hàm xúc.

Cái này cậu, là số ít thật thương yêu Trần Diệp trưởng bối.

Đều nói cháu ngoại dường như cậu, đánh khi còn bé lên, Trần Diệp liền thường xuyên bị người nói hình dáng giống cậu, nếu như không có tuổi thơ trận kia bóng tối, ban đầu liền tính cách đều là giống nhau hoạt bát sang sảng.

Thêm vào huyết mạch tình thân, Trần Diệp từ nhỏ đến lớn thường thường Mong cứu cậu chăm sóc.

Những năm này Trần Diệp mặc dù có thể ở vật chất phương diện trải qua thật dễ chịu, may bị làm ăn cậu thỉnh thoảng nhét tiền tiêu vật.

Ngay sau đó, Trần Diệp cũng không có giải thích nói cơm tối là theo Trần Y Lạp ở nhà ăn, miễn cho trêu chọc cũng vậy tâm tình không thoải mái.

Lải nhải xong, cậu còn nói: "Hôm nay thứ sáu người không có tự học buổi tối, nguyên bản muốn gọi người đi ra ăn cơm, thuận tiện nhắc nhở người một chút thứ bảy đi ăn ông ngoại tiệc mừng thọ."

"Ông ngoại sinh nhật?"

"Bảy mươi đại thọ!"

Cậu nói: "Vì lẽ đó người đến lúc đó có thể nhớ muốn qua đi, một năm đến đầu không thấy được mấy lần người, ông ngoại bà ngoại không biết có bao nhiêu nhớ người, lại lo lắng ảnh hưởng người chuẩn bị thi đại học, bình thường cũng không dám đánh quấy nhiều người."

"Làm sao biết, bắt quá. . . Ta sợ ta trôi qua, sẽ để ông ngoại bà ngoại khổ sở." Trần Diệp thờ dài nói, trong ấn tượng những năm này, thật nhiều lần ông ngoại bà ngoại gặp được hấn cũng có khổ sở thậm chí rơi nước mắt.

Bởi vì nhìn thấy Trần Diệp, lão nhân khó tránh khỏi sẽ sầu não lên qua đời con gái.

Vì lẽ đó, Trần Diệp cố ý, bắt đầu giảm thiểu gặp lão nhân số lần.

Cậu cũng thờ dài, "Sẽ không, làm sao sẽ đây, gặp lại người, ông ngoại bà ngoại cao hứng còn không kịp, người đừng suy nghĩ nhiều, đến lúc đó có thể nhớ muốn tới, quay đầu lại đem ta địa điểm cùng thời gian phát tin nhắn cho người."

"Được!"

Trần Diệp vừa mở miệng đáp ứng, kỳ thực cũng không cách nào từ chối.

Cúp điện thoại, Trần Diệp đang muốn ném mở điện thoại di động, phát hiện trong ví tin tích góp đầy chưa đọc tin tức.

Hóa ra là lớp tin nhắn groups bên trong lại xao động.

Có người hồi báo Vụ án bắt cóc tiến triển mới nhất.

Nói bọn cướp mở miệng vợ vết mười triệu chuộc vàng!

Cùng lúc đó, trong thành phố thành lập tổ chuyên án, không chỉ có từ trong thành phố lãnh đạo chủ chốt tọa trấn, tỉnh sở công an còn phái một vị phó phòng lại đây chỉ đạo.

Nói chung vụ án huyền não tương đối lớn.

Chỉ có truyền thông ở quan phương dưới sự yêu cầu, vẫn duy trì im tiếng, tránh khỏi ảnh hưởng phá án và bắt giam công tác.

"Ta nghe tin tức ngầm nói, đủ thủ phủ đều ở đây tổ chuyên án văn phòng nổi dóa, tuyên bố chỉ cần có người có thể cứu ra con trai của hấn, hấn đồng ý lại cho mười triệu!"

"Oa tác! Thật giả cộc! Rất muốn kiếm lời số tiền kia a! Mười triệu, cả đời cái gì cũng không cần làm!"

"Đừng mộng, bắt luận thật giả, này chuyện tốt đều không tới phiên chúng ta người bình thường trên đầu, chính là Từ Đồng bọn họ có thể lập tức thức tỉnh, cũng cần bản không xen tay vào được."

"Chính là, ta nghe nói lúc này từ trong tỉnh trong thành phố điều tới không xuống hai mươi Giác tỉnh giả, thực lực đều tương đương mạnh, không ngừng muốn cứu người, còn muốn đem những này dị đoan Giác tỉnh giả nhỏ tận gốc!"

"Sợ là sợ, những này bọn cướp mặc dù cầm tiền, cũng sẽ xé phiếu a. . ."

Trần Diệp qua loa nhìn lướt qua tin tức, liền đem điện thoại di động bỏ qua.

Việc này, không phải hấn một cái cá mặ nên bận tâm.

Đối với người không liên quan cùng sự tình, hấn bạc bèo quen rồi.

"Rầm!"

"Ai nha!"

Nghe được bên ngoài động tĩnh, Trần Diệp nhú nhú mày, vẫn là kéo cửa đi ra ngoài.

Đi tới cửa phòng bếp, Trần Diệp đã nhìn thấy đầy đất đĩa sứ mảnh vỡ, cùng với một mặt lúng túng Trần Y Lạp.

"Món ăn lại đốt không được, bát lại tắm không được, cần người làm gì?"

Trần Diệp tức giận mắt tròn trắng.

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

Bị oán giận Trần Y Lạp một mặt không phục, "Tỷ biết có thể hơn nhiều, chớ xem thường người, liền nói đọc sách người có ta được không."

"Đọc sách cho dù tốt, còn chưa phải là liền đầu bếp rửa chén công phu cũng không bằng."

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

". . ."

Trần Y Lạp đã gần đến tức giận hơn, chợt hít sâu một hơi, đổi về mặt tựa như biến thành mê chết người không đèn mạng miệng cười, nghiêng vầng trán, lộ ra răng trắng, xinh đẹp lại không mất quyền rũ nói: "Tỷ còn sẽ làm ấm giường, tối nay. . . Nhỏ cừu con có muốn hay không lại giống như khi còn bé như vậy thử xem?"

Này đơn vị cũ phòng diện tích nhỏ, làm lúc còn tám bé, Trần Diệp bắt đắ dĩ muốn cùng Trần Y Lạp chen ở một cái trong phòng, trên giường dưới giường nhỏ, ghi lại bọn họ xé bức bách cuốn tra trải giường qua lại.

Lúc này hợp lẫn nhau oán giận, xú không có lương tâm, bại bởi không biết xấu hổ.

"Thiếu kéo những này có không có, mau mau thu thập." Trần Diệp chẳng muốn cùng với nàng hạt bài.

Trần Y Lạp mân mê miệng, khí huu huu ngồi chồm hồm xuống kiểm mảnh vỡ.

Trần Diệp thấy thế, không nhịn được hiếu kỳ nói: "Người không phải có công năng đặc dị mà, trực tiếp cuốn lại ném thùng rác là được rồi. "

"Nhiều như vậy mảnh vỡ, ý niệm căn bản không khóa lại được a." Trần Y Lạp hừ nói, trong miệng tiện thể lẩm bầm câu xú không có lương tâm

Trần Diệp gạt mình, xem ra Trần Y Lạp siêu năng lực là có hạn chế, mỗi lần chỉ có thể điều khiển đơn độc hoặc chút ít cá thể.

"Nha!"

Trần Y Lạp giống chạm điện thu về tay ngọc, sau đó lại từ ngạo kiêu cất thành kiêu khiếp, che có vẻ như bị cắt vỡ ngón tay, ủy ủy khuất khuất, làm bộ đáng thương nhìn đệ đệ.

"Người sẽ không dùng cái chổi sao? Thực ngốc!" Trần Diệp hoàn toàn không có thương hương tiếc ngọc giác ngộ, bởi vì hắn biết Trần Y Lạp không có bị thương, thuần túy đang làm, muốn để chính mình làm giúp.

Mười năm qua xé bức bách lẫn nhau oán giận kinh nghiệm, từ lâu để hắn xem thấu Trần Y Lạp động tác võ thuật.

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

Lại bị bù đắp một đao Trần Y Lạp rốt cục xù lông, nhảy dựng lên bị phần nói: "Anh! Xú cừu con, người hơi quá đáng! Dựa theo bình thường ăn khớp, cậu bé nhìn thấy nữ hài kiểm mảnh vỡ bị thương, không phải nên lập tức khẩn trương lại gần quan tâm kiểm tra sau đó hỗ trợ mà! Có tình điều còn sẽ cho nữ hài mút chỉ đầu vết thương đây! Người không có chút nào đáng yêu! Thật là máu lạnh a người! Còn như vậy từ, người biết mất đi tiểu tỷ tỷ ta!"

Trần Diệp liên y tay áo đều không có vùng một hồi liền xoay người rời đi.

Trần Y Lạp đang chuẩn bị bị thương nghịch chảy thành sông, không lâu lắm, Trần Diệp lại đã trở về, cầm trong tay cái chổi cùng cái ki.

Giữa lúc Trần Y Lạp hai con mắt lưu màu, mặt hiện ra vui mừng, cảm thấy đệ đệ lương tâm phát hiện thời điểm, Trần Diệp đem cái chổi đem nhét vào nàng ký thực hoàn hảo không hao tổn ngọc trong lòng bàn tay, ngữ trọng tâm trường nói: "Ồ mất đi người trước, còn xin người cố gắng quý trọng chúng ta chung đụng tháng ngày, sau đó tất cả thủ công nghiệp, liền nhờ người."

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

". . ."

Lúc này hợp lẫn nhau oán giận, không biết xấu hổ, bại bởi xú không có lương tâm.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Kinh thiên đại án!

"Đừng!"

Một xấp bài thi ngã ở trên khay trà.

Trần Diệp đang co quắp ở trên ghế sa lon xem ti vi trận bóng, dư quang liếc mắt, hỏi đây là cái gì.

"Ta phải đi ra ngoài một chuyến, người đem những đề mục này cho làm." Trần Y Lạp nhặt lên hộp điều khiển ti vi tắt ti vi, nghiêm nghị nói: "Sau đó ngoại trừ trường học tự học buổi tối, người cũng phải ở nhà ôn tập, không có trả giá chỗ trống, đây là thỏa thuận ước định một bộ phận!"

Đại khái là ở thủ công nghiệp phương diện bị oán giận được thương tích khắp người, Trần Y Lạp hết sức bức thiết muốn tại cái khác lĩnh vực tìm về đương gia tỷ tôn nghiêm.

Trần Diệp nhặt lên tùy tiện lật qua lật lại, mày kiếm giương lên, hỏi nói: "Những đề mục này người từ đâu tìm đến."

Hắn phát hiện những đề mục này tựa hồ là chấp vá lung tung lên.

"Đừng động nhiều như vậy, người chỉ cần làm xong là được." Trần Y Lạp bĩu môi, còn đối với mới vừa thương tổn cánh trong lòng, tức giận nói: "Vì ra những đề mục này, tỷ có thể là ngay cả một tuần lễ không có nghỉ ngơi thật tốt quá."

"Đều là người chính mình ra?" Trần Diệp khuôn mặt có chút động.

"Đó là, cũng không nhìn một cái tỷ cái gì thông minh." Trần Y Lạp tìm về đương gia tỷ cảm giác ưu việt, lại ngạo kiêu.

"Người là căn cứ cái gì ra đề, hay là lên mạng loạn lực soát tới."

"Người cái nào nhiều như vậy lòng hiếu kỳ, tỷ cũng sẽ không hại người!"

Trần Y Lạp hừ nói: "Rõ ràng cùng người nói đi, tỷ đem năm nay trong tỉnh ra đề mục lão sư giáo sư, tra xét thất thất bát bát, những người này ra đề mục yêu thích, cũng học thất thất bát bát, dù cho cuối cùng chọn đề người loạn chọn một trận, làm sao cũng có thể tạm giữ đối với thất thất bát bát. . . Điều kiện tiên quyết là người muốn đem những này đề thi đều hiểu rõ!"

Trần Diệp không khỏi tròn tròn mắt.

Hắn từng nghe trong lớp người ta nói quá, hàng năm thi đại học, ở một, hai tháng thi sẽ từ mỗi bên trung học cùng trong đại học chọn điều động người ra đề, tuy rằng việc giữ bí mật tương đương nghiêm khắc, nhưng chỉ cần hữu tâm có quan hệ, nhưng thật ra là có thể nghe được.

Vì lẽ đó hàng năm đều sẽ có người nỗ lực từ nơi này phân đoạn lợi dụng sơ hở.

Kỳ thực hiện nay trong lớp mặt có một ít con nhà giàu nữ, trong nhà nên cũng đã ở đây phân đoạn vận chuyển.

Thế nhưng, đây cũng không có nghĩa là chắc chắn thắng.

Bởi vì chọn đề này phân đoạn biến số quá lớn, dù cho một ra đề người ra một ngàn đề mất, khả năng cuối cùng một đạo đề cũng chọn không lên.

Hơn nữa thi đại học tự thi thành thi đều là cùng đi ra đề, ra đề mục thời điểm, người ra đề cũng không biết đến cùng tự cấp cái nào cuộc thi ra đề mục, bên trong bắt được thi cương nhưng là lẫn lộn qua.

Trần Y Lạp không biết thông qua cái gì đường dẫn tra được người ra đề, lại vẫn mơ phỏng theo lên những này người ra đề ra đề mục yêu thích, dựa vào bản thân đảo cô như thế một đại phân đề thi.

Trước tiên không nói tỷ số chính xác có bao nhiêu, ánh sáng là công việc như vậy số lượng, mặc dù Trần Y Lạp thông minh cao đến đâu, nói vậy cũng hao phí to lớn tinh lực.

Chẳng trách cô nàng này dám thay thế mình cùng Diệt Tuyệt sư thái hạ đánh cuộc.

Hoá ra dựa dẫm ở nơi này chút bài thi bên trong.

Thời khắc này, Trần Diệp khước miệng hơi co rút lại một hồi, không có lại oán giận Trần Y Lạp.

"Người trước làm bài, ta ra cửa." Trần Y Lạp hướng về phía đệ đệ vung lên ngón trỏ, giả bộ hung nhắc nhở nói: "Đừng quân nhân đào ngũ ừ, ta đề Nguyên Bảo nhìn chăm chăm người!"

"Miêu!"

Nguyên Bảo không biết từ đâu nhảy đến trên khay trà, biểu thị chính mình sẽ tận tâm thực hiện nhiệm vụ, đồng thời, cũng tựa hồ đối với Trần Diệp mới vừa chinh cổ cánh trong lòng.

"Người muốn đi đâu?" Trần Diệp thuận miệng hỏi.

"Giải nhân có hẹn."

Trần Y Lạp ở cửa mặc vào giày, bính bính khiêu khiêu kéo cửa ra đi ra.

Ở khe cửa sắp đóng trước, nàng lại sẽ đầu dò vào đến, xảo tiểu Yên Nhiên nói: "Vậy thì ngoan rồi, nhỏ cừu con."

Nàng là chỉ trước khi ra cửa Trần Diệp còn sẽ hỏi thăm một chút.

Vì bất tức đạo tiểu Quan tâm, đủ để làm cho nàng vui vẻ.

Trần Diệp rũ đầu nhìn đề thi, không có phản ứng, mãi đến tận cửa đóng lại, mới ngẩng đầu nhìn một chút.

"Miêu!"

Nguyên Bảo quả nhiên rất có làm mèo chân giác ngộ, một con mập mập tròn trịa chân đã dẫm vào bài thi trên, giục Trần Diệp mau mau cố gắng.

"Cút con bê, còn muốn giả ngu ở trước mặt ta." Trần Diệp phát tay đập tới.

Nguyên Bảo rất thoải mái né qua, nhảy đến máy nước uống mặt trên, méo lên mèo miệng, lấy ra mèo trảo, một mặt khinh miệt nhìn ngu xuẩn người Địa cầu.

"Cảm ứng được công kích, thu được 5 EXP!"

...

Hơn mười phút sau, AMG lái vào nội thành một nhà tắm thường ba sao cấp khách sạn.

Trần Y Lạp thừa thang máy đến tầng cao nhất, mới vừa đi tới trên hành lang, thì có thường phục nam tử giờ tay hơi ngăn lại, nhắc nhở nói: "Thật không tiện, tầng lầu này đã bị bao rồi."

Trần Y Lạp sáng giấy hành nghề: "Ta tìm Ngô đội."

Nam tử kia vừa nhìn giấy hành nghề, lập tức thả tay xuống, thấp giọng nói: "Ồ cuối hành lang trong phòng họp."

Trần Y Lạp gật gật đầu, dọc theo hành lang đến cùng, gõ cửa phòng.

"Mời đến."

Nghe vậy, Trần Y Lạp đẩy cửa ra, đã nhìn thấy phòng họp chen chúc chắc là mười mấy người.

Những người này nhìn thấy Trần Y Lạp, đại thể chỉ đơn giản điểm hạ đầu coi như chào hỏi.

Chỉ có hai người đàn ông tuổi trung niên chào đón.

Một tên trong đó súc tu nam tử mỉm cười nói: "Có thể coi là đem người vị này đại cứu tinh cho trông, giới thiệu cho người một chút, vị này chính là Hạ Giang thành phố cục công an Tôn cục trưởng."

"Tôn cục trưởng, đây chính là ta vừa cùng người đề cập tới Trần Y Lạp, đừng xem nàng tuổi còn nhỏ vẫn còn đi học, nhưng nàng thức tính đi ra tính thần năng lực, nhưng là vạn người chọn một xuất chúng, lần này Hạ Giang thành phố mấy trường học võ đạo sinh tuyển chọn, chính là do nàng phụ trách."

Dẫn tiến xong xuôi, bên cạnh cái kia có chút Địa Trung Hải ngọc trung niên nam lập tức đưa tay ra hàn huyên nói: "Xin chào, Trần tiểu thư, cảm tạ người trăm bận bịu bên trong còn có thể tới trợ giúp."

Tôn cục trưởng cũng không có lạnh nhạt tâm tư.

Phải nói, tính thần hệ Giác tỉnh giả có thể nói là hiếm như lá mùa thu, một loại ở trăm cái Giác tỉnh giả bên trong cũng chưa chắc có thể ra một cái.

Mà Trần Y Lạp tuổi còn trẻ, có thể bị bổ nhiệm phái tới phụ trách một cái địa cấp thành phố võ đạo sinh chọn lựa, có thể tưởng tượng được ở tổ chức bên trong có bao nhiêu được coi trọng!

"Khách khí, Tôn cục trưởng."

Trần Y Lạp không còn mặt đối với Trần Diệp lúc xinh đẹp động lòng người, mỗi tiếng nói cử động, đều lộ ra già dặn cùng nghiêm cẩn, xoay đầu đối với súc tu nam tử nói nói: "Ngô đội, vụ án này trở ra tương đối đột nhiên, điện thoại liên lạc bên trong, tình huống ta chỉ nghe một cách đại khái, làm phiền người có thể không cho ta lại nói rõ tường tận một hồi?"

"Đương nhiên có thể." Ngô đội gật gật đầu, gọi người mở ra đầu ảnh cơ.

Hình chiếu màn sân khấu trên, đầu tiên hiện ra một tấm thanh niên anh tuấn bức ảnh.

"Đây chính là người bị hại đủ xà nhà bình, Hạ Giang thành phố Long Đầu xí nghiệp Tứ Hải tập đoàn con trai của chủ tịch, ngày đó buổi sáng theo thường lệ lái xe muốn đi làm, ly khai nơi ở không lâu đã bị bọn cướp lái xe cộ tông vào đuôi xe. . ."

Ngô đội nhanh chóng giảng giải: "Chạng vạng thời điểm, bọn cướp đã đưa ra mười triệu chuộc thoi vàng món, yêu cầu nhất định phải ở trong vòng hai ngày giao qua."

"Có thể xác định tên bắt cóc đại khái phương vị sao?" Trần Y Lạp hỏi dò.

Ngô đội lung lay đầu, "Này tên bắt cóc chạy trốn kế hoạch hết sức cẩn mật, ở đem người bị hại vác vào núi rừng phía sau, liền tiêu thất vô tung."

"Còn tương đối giao hoạt, đem người bị hại trói sau khi lên xe, hấn lập tức đem người bị hại điện thoại di động tắt, sợ bị hậu trường định vị, sau đó cũng không có trực tiếp cùng người bị hại gia thuộc liên hệ, mà là liên lạc một nhà bán bên ngoài tiệm ăn uống, để cho bọn họ báo cảnh sát báo cho điều kiện, cho phá án và bắt giam tạo thành độ khó rất cao." Tôn cục trưởng tiếp tra nói, lại vung tay lên, hình chiếu màn sân khấu trên cắt đổi thành Hạ Giang thành phố bản đồ: "Cũng may, đi qua tỉnh thị hai cấp hiệp đồng nỗ lực, cùng với đưa vào hoạt động thương phản hồi số liệu, chúng ta đại thể minh xác bọn cướp xuất hiện qua vị trí."

Trần Y Lạp hí híp mắt nhìn lên, sắc mặt ngưng trọng hơn.

Hạ Giang thành phố tuy là thành thị duyên hải, nhưng ở vào đồi núi khu vực, ba mặt toàn núi, một mặt giáp biển, đặc biệt là thành phố phía tây có thể nói là núi non trùng điệp, liên miên bất tuyệt.

Mà tấm bản đồ này trên, làm mấy chỗ màu sắc khác nhau đánh dấu.

Căn cứ Tôn cục trưởng giảng giải, màu đỏ đánh dấu, là bọn cướp bỏ xe gánh người bị hại biến mất địa điểm.

Một chỗ màu vàng vẽ ra vòng vòng, nhưng là đưa vào hoạt động thương căn cứ cơ trạm tín hiệu, phản hồi ra bọn cướp số điện thoại di động từng xuất hiện khu vực.

Nhưng đáng lưu ý chính là, màu đỏ đánh dấu cùng màu vàng vòng vòng, cách nhau khoảng cách phi thường xa!

Khoảng cách thẳng tắp liền có tới hơn sáu mươi km!

"Thần long thấy đầu mà không thấy đuôi a, mấy tiếng, bọn cướp là có thể lấy tốc độ nhanh như vậy chạy khắp hai chỗ này, vẫn là ở xe cộ khó đi vùng núi, trừ phi là lái máy bay trực thăng mới có thể làm đến." Tôn cục trưởng mặt ủ mày chau.

"Không, ngoại trừ lái máy bay trực thăng, còn có một cái biện pháp có thể làm được, chính là dùng chạy." Ngô đội nói ra điểm mấu chốt.

Nói đến đây, mọi người trong lòng đều nắm chắc rồi, này bọn cướp tuyệt đối là một cái Giác tỉnh giả, vẫn là thức tỉnh trình độ rất cao thân thể hệ!

Phải nói, một cái thân thủ thoăn thoắt Giác tỉnh giả, thể năng cùng tốc độ là thường người không cách nào tưởng tượng!

Tại người bình thường xem ra không thể tưởng tượng nổi việc khó, Giác tỉnh giả nhưng có thể dễ như trở bàn tay làm được!

"Bọn cướp mục đích làm như vậy, một mặt là nhiễu loạn tầm mắt, một phương mặt, phóng chừng cũng là muốn cảnh cáo chúng ta, đừng vọng tưởng dùng thường quy thủ đoạn truy bắt hấn!"

"Đúng đấy, phạm vi quá lớn, địa hình quá phức tạp, chính là cho chúng ta một tuần lễ thăm thức lục soát, cũng lật không được xong nhiều như vậy gò núi cánh rừng."

Hai người điểm ra vụ án trước mắt vướng víu nhất vấn đề.

Trần Y Lạp ánh mắt lóe lên mấy lần, suy đoán nói: "Nếu trong lúc nhất thời không tìm được bọn cướp, vậy trước tiên cứu người bị hại đi. . . Hơn nữa ta cảm thấy được, người bị hại cũng đã bị trói phi giấu ở một nơi nào đó."

Ngô đội cùng Tôn cục nhìn nhau, ánh mắt đều sáng.

Này suy đoán, bọn họ cũng sớm có, thật không nghĩ đến Trần Y Lạp một cái tư lịch còn thấp người mới, có thể một hồi bắt lấy như thể nhỏ bé then chốt!

"Nói tiếp." Ngô đội đốt lên một điếu thuốc, đưa cho tán thưởng tỏ thái độ.

"Mặc dù bọn cướp là Giác tỉnh giả, ở không dựa vào xe cộ dưới tình huống, nếu như phải dẫn người bị hại chạy khắp nơi, còn một khẩu khí chạy xa như vậy, rất dễ dàng xảy ra cái sự." Trần Y Lạp nghiêm nhiên hóa thân thành phân lái gộp Tiểu Ngũ mẹ, có bài có bản phân tích nói: "Vi lẽ đó, suy đoán của ta là, bọn cướp rất có thể giữa đường cũng đã trước đem người bị hại giấu đi bắt đi!"

"Ròng rã hai ngày nhiều, bọn cướp cũng không sẽ kéo người bị hại làm phiền toái, lại phải bảo đảm người bị hại có thể sống sót, nên đem người bị hại

giấu đi ở một cái đồ ăn nguồn nước còn đủ đầy đủ địa phương bí mật."

"Ta kiến nghị tổ chuyên án đón lấy một tay chuẩn bị chuộc vàng, có thể bảo đảm người bị hại bình an trở về là tốt nhất. Một tay kia, căn cứ đường dây này đường, từng cái thôn lạc điều tra hỏi thăm, nhìn có thể không phát hiện người bị hại bị ẩn náu địa điểm!"

Ngô đội cùng Tôn cục trăm miệng một lời: "Được! Cứ làm như thế!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mạn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Hoa rau cải

Nhìn thấy Ngô đội trên mặt tựa như cười mà không phải cười, Trần Y Lạp bất đắc dĩ nở nụ cười: "Yên tâm, phía trên đều lên tiếng, ta nhất định sẽ trợ một chút sức lực."

"Vậy thì khó cực người một chút." Ngô đội cười nói: "Công tác của người, chính là cuối tuần này hai ngày, dẫn đội đi chỗ đó mảnh khe suối thôn xóm đi dạo, tận lực không làm lỡ người chiều sinh công tác."

Trần Y Lạp tinh thần hệ siêu năng lực, là bọn hắn hiện nay cần nhất, không chỉ có thể điều khiển ngoại vật, còn có thể bắt lấy chung quanh nhỏ bé động tĩnh.

Bọn cướp là một cái thân thể tổ chất nổ tung Giác tỉnh giả, hành động còn quỷ dị như vậy cần mật, chính là tăng phái mười mấy phổ thông Giác tỉnh giả trợ giúp, e sợ cũng lực có thua.

Mấu chốt nhất, Ngô đội muốn giam giữ cái này dị đoan Giác tỉnh giả!

Nghĩ cùng ở đây, Ngô đội cùng Tôn cục trưởng hỏi thăm một chút, lấy buồn bán làm cho chiều sinh công tác danh nghĩa, lĩnh Trần Y Lạp tiến vào cách vách gian phòng nhỏ.

"Năm nay Hạ Giang thành phố đám này người hợp cách tiềm chất, ta nghe nói không sai?" Ngô đội rót một chén nước đưa tới.

"Hiện nay đến xem vẫn được, sẽ không biết nói cuối cùng có thể có bao nhiêu thành công thức tỉnh." Trần Y Lạp rút rờ nụ cười.

"Vậy cũng được nói xong rồi, nếu có xuất sắc, tận lực cho nhiều ta đây lưu một ít, đừng đem hết tốt đi lên mặt điều động, lưu một ít canh thừa thịt nguội cho ta."

"Đây không phải là ta có thể làm chủ, hướng hồ Hạ Giang thành phố cũng không có mấy trọng điểm trường đại học, nhân gia thật vất vả thi đậu võ đạo sinh, tự nhiên là hướng về chỗ cao chen lấn."

Trần Y Lạp mỉm cười nói: "Quay đầu lại ta tận lực đuổi tới đầu nói giúp một chút, cho nhiều người này phân phối một ít tốt thành viên."

"Mỗi lần đều nói như vậy, quay đầu lại đưa hết cho những đại lão bản kia dùng tiền đào đi rồi, làm hại ta đây duy ổn áp lực núi lớn, chờ coi đi, lúc này con nhà giàu Vụ án bắt cóc nháo trò, sau đó phải xin mời mọc Giác tỉnh giả hộ vệ ông chủ lớn nhất định phải xé rách cửa." Ngô đội tức giận nói, suy nghĩ một chút, thấp giọng nói: "Tổng hợp tình báo trước mắt, này tên bắt cóc, phải là đoàn kia hỏa nòng cốt đi?"

"Nên không sai được, hiện tại trong tỉnh thậm chí tổng bộ, đều ở đây mật thiết điều tra, phía trên có ý tứ là, để cho chúng ta tận lực đào sâu nguyên đầu, để một lưới bắt hết!" Trần Y Lạp trầm giọng nói: "Tên này trong tay, rất có thể có thiên thạch mảnh vỡ!"

"Một lưới bắt hết, cái nào dễ dàng như vậy a. . ." Ngô đội đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi nói: "Ta nghe nói lên đầu có ý định phát triển nằm vùng gián điệp, lên vào này đội bên trong?"

Trần Y Lạp đôi mắt sáng lóe lên một vết thâm ý, dựa vào uống nước khoảng cách qua loa lấy lệ nói: "Ta đây thì không biết, du quan cơ mật, không phải ta đây tàng mật có thể biết đến. . ."

...

Cuối tuần hai ngày, ở nơi này giấu diếm mãnh liệt bình tĩnh trung trôi đi.

Trước ở sáng sớm, Trần Diệp ở vận chuyển hành khách đứng ngồi lên rồi xe tuyến.

Hắn là trộm chạy ra ngoài.

Trần Y Lạp này hai ngày không biết đang bận rộn gì sự tình, đều là đi sớm về trễ, chỉ có thể để đồ cưới mềo Nguyên Bảo phụ trách giám sát.

Nhưng tiếc là, Nguyên Bảo cái kia không biết xấu hổ trình tiết, không có chút nào so với chủ nhân thua kém.

Mấy cái chiên cá pecca, Trần Diệp thì ung dung thu mua này kẻ tham ăn.

Sắp tới một canh giờ lộ trình, nhờ ba xe dừng sát ở một con đường mòn bên cạnh.

"Muốn trong tầm mắt suối thôn ở dưới nắm chặt lại!"

Tài xế thét to một tiếng.

Trần Diệp theo lời đi xuống xe.

Lập tức, Thanh Sơn lục rừng phong cảnh, theo ẩm áp xuân gió đập vào mặt.

Cái này ở vào Hạ Giang thành phố xa xôi phía tây chân núi thôn xóm, tựa hồ sớm hơn nghênh đón sáng mùa xuân.

Thôn lạc nho nhỏ, chỉ có năm trăm nhà, hai ngàn người không tới, khắp nơi lộ ra an bình tường hòa.

Phòng ốc đường phố cứ như vậy điểm địa phương, Trần Diệp đi vào thôn xóm đi vòng vo một vòng, liền căn cứ biển số nhà hào tìm được một tòa hai tầng ngồi lâu.

Thử gõ cửa một cái, nhưng thật lâu không người theo tiếng.

"Tiểu tử, người tìm ai?" Cách vách đại thẩm hỏi.

Trần Diệp cười nói: "Xin chào, xin hỏi Dương Tư Ninh là ở đây sao?"

"A, tìm tiểu Ninh a, nàng cùng người trong nhà chắc ở ngoài đồng." Đại thẩm rất nhiệt tình chỉ rõ phương hướng: "Ày, ngay ở phía trước cái kia phim trường đầy hoa rau cải địa phương.

Đi qua liền có thể tìm được."

Dừng một chút, đại thẩm quan sát một chút Trần Diệp: "Người là tiểu Ninh ở trường học bạn học chứ?"

Trần Diệp gật đầu thừa nhận.

Đại thẩm nhưng thở dài: "Người hữu tâm rồi, lúc này còn thật xa chạy tới nhìn tiểu Ninh, tiểu tử, người hỗ trợ tiếp tục khuyên khuyên tiểu Ninh, sớm một chút về trường học đọc sách đi, chỉ có thi đậu đại học tốt, nàng đời này mới có làm trò, tuổi quá trẻ ở lại trong hốc núi này làm ruộng có thể có cái gì tiền đồ."

"Ta hiểu rồi."

Trần Diệp đáp một tiếng, xoay người hướng về một mảnh kia vàng lóng lánh hoa rau cải đi đến.

Đang chính lúc mùa xuân bận bịu, này một đám lớn đồng ruộng tất cả đều là xới đất gieo giống đám người.

Trần Diệp tìm một ở đồng ruộng mang hoạt lão nông, lại hỏi thăm một chút, người lão nông kia liền hướng về phía bên cạnh cái kia đất ruộng gọi nói: "Tiểu Ninh! Có người tìm!"

"Ai?"

Hoa rau cải phía sau, truyền đến một trận lạnh lạnh dễ nghe uyển thanh âm.

Tiếp đó, một tấm thanh tú vấn khí gương mặt lộ ra.

Khi nàng nhìn thấy Trần Diệp, vẻ mặt nhất thời hơi ngưng lại.

Trần Diệp đi tới, đứng ở ruộng một bên cười nói: "Sẽ không kể cả học đều nhận không ra đi?"

". . . Sẽ không, chính là không nghĩ tới người sẽ tới."

Dương Tư Ninh lúng túng nở nụ cười, lặng yên đem bản thi hai tay bỏ vào sau lưng, hơi dà hồng hai gò má, tiết lộ ra eo hẹp cùng quần bách.

"Tiểu Ninh, đến bạn học rồi?" Trong ruộng một lão già thao phuong ngôn hỏi.

"Tôi tìm ta nói điểm trường học sự tình, gia gia, ta trước tiên ly khai một hồi, có việc gọi ta." Dương Tư Ninh dùng phuong ngôn đáp lời.

"Đi thôi đi thôi, cố gắng cùng bạn học tâm sự, cùng lão sư nói lời xin lỗi, kịp lúc về đi học." Lão nhân phát tay nói.

Dương Tư Ninh ngoan ngoãn ừm một tiếng, sau đó đi tới, đồ mặt nhỏ giọng nói: "Đi theo ta."

Trần Diệp nhìn nàng vội vã hướng về bờ sông đi bóng hình xinh đẹp, nhất thời ngũ vị tạp trần.

"Người. . . Làm sao sẽ tới này?"

Dương Tư Ninh ngồi xổm ở bờ sông nhỏ, một bên rửa tay, một bên thùy đầu hỏi.

"Tiểu đội trưởng bọn họ muốn phái cái đại biểu tới thăm người, tất cả mọi người vội vàng chuẩn bị thi đại học, này việc xấu đã bị ta ôm đồm xuống." Trần Diệp ngồi ở bờ sông trên tảng đá.

"Người không cần thiết chuyên vì ta chạy chuyển này, có chuyện gọi điện thoại là được." Dương Tư Ninh ánh mắt lộ ra khác thường ánh sáng lộng lẫy, nỗ miệng than nhẹ nói: "Lúc này người cũng nên chuẩn bị cẩn thận thi đại học, kỳ thực chỉ cần người chịu học, thi cái trường tốt là không có vấn đề."

"Người không phải so với ta càng không thành vấn đề sao, cam lòng liền như thế hoang phế?"

"Không có hoang phế a, tuy rằng ở nhà, nhưng ta mỗi ngày đều có ôn tập bài tập đây."

Dương Tư Ninh gạt xong tay, đứng lên, bỏ rơi trên tay vệt nước, có chút ít âm nhiên nói: "Hiện tại, ta tạm thời còn không muốn trở về."

Trần Diệp thảm than một hơi thở.

Dương Tư Ninh, chính là hần ngày đó đang giáo vụ nơi công bố chính là cái kia bị Diệt Tuyệt sư thái mắng ra vấn đề tâm lý đáng thương cô gái.

Dương Tư Ninh nghèo khó gia cảnh vừa xem hiểu ngay, tốt đang học cố gắng, thành tích không sai, theo lý thuyết trên một bản tuyến không thành vấn đề.

Nhưng có lần Anh ngữ lão sư xin nghỉ thiếu giờ học, bản ý là để học sinh tự học, lại bị Diệt Tuyệt sư thái đoạt tới trên ngữ văn.

Làm lớp Anh ngữ đại biểu Dương Tư Ninh không nhận được nhắc nhở một câu.

Kết quả là chọc vào tổ ong vò vẽ, bị Diệt Tuyệt sư thái tại chỗ mắng khóc.

Cái này còn chỉ là mở đầu, có lẽ là cảm thấy quyền uy gặp phải khiêu khích, sau đó thường thường, Trịnh Hồng Ngọc liền làm nhân thân công kích, nhân cách sỉ nhục.

Dương Tư Ninh tính tình dịu ngoan, cha mẹ hàng năm ở bên ngoài làm công, trong nhà chỉ có một gia gia, chỉ có thể yên lặng chịu đựng.

Nhẫn lâu, liền ra vấn đề tâm lý.

Một lần thể dục buổi sáng ngắt sau, Dương Tư Ninh liền cùng trường học thân thỉnh tạm nghỉ học.

Nói là bởi vì thân thể khó chịu muốn ở nhà chính mình ôn tập chuẩn bị thi đại học.

Nhưng thật ra là đối với Diệt Tuyệt sư thái sinh ra to lớn tâm lý hoảng sợ.

Thấy thế, Trần Diệp cũng không có khuyên nhủ, từ balo lệch vai bên trong móc ra một xấp vừa phục in tốt bài thi, nói: "Ta lại đây, chủ yếu là cho người đưa cái này, cố gắng đối với người có trợ giúp."

"Đây là cái gì?" Dương Tư Ninh tay còn ướt, chỉ có thể trừng mắt tò mò mắt to.

"Một ít có thể sẽ thi được đề." Trần Diệp gấp Dương Tư Ninh một mặt kính ngac, liền cười nói: "Yên tâm, là dùng chính quy con đường đem ra, trong lớp không ít bạn học đều có."

Dương Tư Ninh nửa tin nửa ngờ, nhưng cũng không có bào căn cứ để.

Nàng cũng biết trong lớp không ít hai đời bạn học thông qua quan hệ, sẽ sớm bắt được một ít từ đặc thù đường dẫn chảy ra đề thi, tuy rằng tạm giữ bên trong xác suất không chắc cao bao nhiêu, nhưng tóm lại giúp ích rất lớn.

"Lòng tốt của người ta tâm linh, thế nhưng. . ."

"Chúng ta cũng đừng làm kiêu, người không muốn, ta liền bạch bào chuyển này."

Trần Diệp đem bài thi đưa tới trước mặt nàng, cười nói: "Coi như người hai, ba năm qua, phụ đạo ta tiếng Anh báo đáp đi."

Cấp 3 thường xuyên có một chơi một giúp đỡ tình huống.

Trần Diệp cái này tiếng Anh sức khỏe, chính là Dương Tư Ninh giúp đỡ đối tượng.

Một cái kiêu căng khó thuận, một cái đường hoàng ra dáng, có thể tưởng tượng được sẽ chung đụng được như thế nào.

Trộn quá miệng, cãi nhau, đánh cược quá khí, so sánh quá mức, đức thành cũng vậy phân chia quan hệ đặc thù.

Dương Tư Ninh biểu hiện trở nên hoảng hốt, đón nhận Trần Diệp trong suốt nụ cười, ngập ngừng một hồi bờ môi, cuối cùng đưa tay nhận lấy.

"Cảm tạ."

"Không cần."

Trần Diệp đứng lên, phui mông một cái, cười nói: "Đường muốn thế nào đi, nhìn chính người, ta chỉ có thể mong ước người thuận buồm xuôi gió."

Sau đó rất thẳng thắn phát tay chào từ giả.

"Ồi chào, chờ chút!" Dương Tư Ninh muốn nói lại thôi một hồi, ngưng ngừng nói: "Không lưu này ăn cơm trưa sao. . . Tuy rằng không có vật gì tốt chiêu đãi người, thế nhưng ta. . ."

"Lần sau đi, ta cũng là trộm chạy ra ngoài, đi về trễ cũng bị đọc." Trần Diệp cao giọng nở nụ cười: "Chờ đã thi trường ĐH xong, trở lại người này nấu cơm đãi ngoại, đến lúc đó người cần thận chiêu đãi ta."

Dương Tư Ninh nắm bài thi tay có chút chặt chẽ, chần chờ nói: "Tốt, cái kia. . . Người nghĩ kỹ thi chỗ nào rồi sao?"

"Không nghĩ tới, người biết ta chính là một cái cá mập." Trần Diệp xoay đầu rồi đi.

Dương Tư Ninh cắn răng một cái, lấy hết dũng khí, gọi nói: "Vậy người nghĩ kỹ thi cái nào phải cùng ta nói!"

"Tĩnh lại đi, còn muốn quản ta đến lớn học." Trần Diệp cũng không quay đầu lại, tức giận nói: "Có bản lĩnh đến lúc đó đến trường học nhìn ta chăm chăm điền bảng nguyện vọng."

Nhìn cậu bé biến mất ở hoa rau cải tùng, Dương Tư Ninh nhất thời thất vọng mất mát.

. . .

Trần Diệp chính là như vậy, mọi việc không thích dây dưa dài dòng, đem chuyện muốn làm làm, cũng không cần phải lại nét mực.

Dọc theo đường cũ, Trần Diệp đi tới cửa thôn trạm dừng, đang chờ về thị lý xe tuyến đi qua, bỗng nhiên, một trận âm trầm trầm nói nhỏ truyền vào trong lỗ tai của hắn.

"Người chỉ cần nói cho cảnh sát, để cho bọn họ cùng gia thuộc đem mười triệu tiền mặt giả bộ sáu cái trong rương hành lý, tối mai năm giờ chuẩn bị trước tốt, quá hạn, con tin mệnh liền khó giữ được!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mập Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Tên bắt cóc tự mình tu dưỡng

Trong phút chốc, Trần Diệp trong lòng rung mình, bản năng muốn nhìn bốn phía, nhưng trong xương bình tĩnh cùng dứt khoát, đúng lúc ngăn lại này một lỗ mông hành vi!

Bởi vì khi hắn nghe thấy câu này hàm nghĩa rõ ràng lời nói thời gian, bốn phía nhưng là không có một bóng người!

Nhưng hắn có thể xác định, đoạn văn này tuyệt không phải là của mình huyền thánh!

Nói cách khác, (tinh thần) thuộc tính tăng vọt hắn, nghe được một ít người bình thường không nên nghe được đồ vật. . .

Suy nghĩ một chút, Trần Diệp làm bộ ở trong túi quần đảo thuốc lá thời điểm, dư quang nhanh chóng ngắm một vòng xung quanh, cuối cùng, tầm mắt rơi vào cách đó không xa dọc theo đường rừng cây.

Rừng cây nơi sâu xa, mơ hồ hên hên, có thể nhìn thấy một người đàn ông từ đang đưa lưng về mình đang nhường, lỗ tai cùng bả vai trong đó còn kẹp điện thoại di động. . .

Trần Diệp không nhúc nhích thanh sắc, đốt thuốc, một bên nuốt mây nhà khói, một bên dốc lòng lắng nghe.

Đồng thời, đầu óc bên trong không kỳ nhiên toát ra cái kia lên kinh thiên Vụ án bắt cóc!

Đều là mười triệu chuộc vàng, cũng là muốn cầu ngày mai giao dịch, nên tám chín phần mười đi.

Lần này ra ngoài thực sự là không coi ngày tà môn, dĩ nhiên thật vừa đúng lúc bị chính mình bắt gặp.

Bất quá nam tử này biểu diễn kỹ xảo đúng là hết sức có thể.

Làm bộ ở ven đường trong bụi rậm một bên đảo cái ống nhòm, một bên có vẻ như tùy ý gọi điện thoại, ở đây nhân số thừa thối thôn xóm, mặc dù tình cờ có người đi qua, nhìn thấy tình cảnh này cơ vốn cũng không sẽ tới gần.

Hơn nữa cách như thế một khoảng cách lớn, người bên ngoài để ý nữa nghe, cũng rất khó nghe rõ ràng đối phương đang nói cái gì.

Nếu như không phải Trần Diệp hiện nay tinh thần có thể lực lớn tăng, làm cho thánh giác chờ năng lực cảm ứng tăng gấp bội, mặc dù xề gần, chắc là cũng chỉ có thể nghe thấy xuyt hư thanh.

Trên thực tế, hắn hiện tại cũng chỉ có thể nghe thấy xuyt hư thanh.

Nam tử kia đang nói cái kia đoạn lời phía sau liền cúp điện thoại.

Sau đó còn như không có chuyện gì xảy ra buộc lên khóa kéo, nghênh ngang từ rừng cây bên trong đi ra.

Mãi đến tận nhìn thấy đang đứng ở cách đó không xa ven đường Trần Diệp, nam tử sắc mặt mới mới lộ ra một tia vi diệu biến động, sau đó chậm rãi đến gần lại đây.

Trần Diệp thăm than xúi quẩy.

Hắn làm sao không muốn tránh đi, nhưng kẻ ngu si đều biết như thế nhất lưu nên xảy ra vấn đề rồi!

Phải nói, cái tên này không chỉ có là một cái gian trá hung ác bọn cướp, càng là một cái thực lực siêu quần Giác tỉnh giả!

Đừng nói Trần Diệp liền người hợp cách cũng không tính là, chính là dựa vào phần mềm hack hệ thống mạnh mẽ thăng cấp thuộc tính, lấy trước mắt chiến đấu năm căn bản trình độ oán giận trên vị này, liền chạy cơ hội cũng không có!

Bởi vậy, hắn chỉ có thể cùng đối phương bảo biểu diễn kỹ xảo.

"Ha, tiểu huynh đệ."

"Hả?"

Trần Diệp ngậm thuốc lá, khí tràng vững vàng liếc xéo mắt đối phương, rốt cục thấy rõ đối phương hình dáng.

Một đầu rối bù tóc, giữ lại Tiểu Hồ Tử, lúc cười lộ ra một cái răng vàng, lại có thêm cái kia một thân quần jean hoa áo sơ mi phối hợp, thỏa thỏa nông thôn không phải chủ lưu nông dân công phu.

Cái tuổi này, làm bọn cướp đều có cao như vậy tự mình tu dưỡng, cái kia chút dựa vào mặt ăn cơm tiểu thịt tươi thật nên bị bản thủ chết.

"Cho mượn hộp quẹt." Nông dân công phu móc ra một bao năm đồng tiền hồng song hỷ, cười đến đặc biệt hàm hậu.

Trần Diệp có vẻ không nhận được móc ra cái bật lửa.

Nào ngờ nông dân công phu lại muốn đưa tay đến nắm

"Hay là ta giúp ngươi chọn đi. . . Tay ngươi vừa. . ." Trần Diệp liếc một cái nông dân công phu vừa móc trả ống tay.

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

Bị tiếp xúc không kịp đề phòng oán giận một hồi, nông dân công phu co quắp một cái khóe miệng, nhưng vẫn là lúng túng cười ngậm lên thuốc lá.

Đốt thuốc, thu hỏa, Trần Diệp cố ý hướng về bên cạnh dõn hai bước.

Giương mặt đó, còn kém đem ghét bỏ viết rõ ràng.

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

"Keng! Chúc mừng lên cấp LV4(400/800), thu được 5 điểm thuộc tính điểm số, ngoạn gia có thể tự do phân phối đến bốn hạng cơ sở thuộc tính bên trong!"

"Trạng thái thuộc tính lan: Thể chất: 4; sức mạnh: 8; tinh thần: 13; nhanh nhẹn: 6 "

Nông dân công phu sắc mặt càng khó coi.

Không phải là vừa móc trả cái ống xuyết xuyết mà,

Không phải là trang phục không phải chủ lưu một chút mà, cần phải cùng trốn ôn dịch tựa như mà!

"Tiểu huynh đệ, là trở về thành phố khu a?" Nông dân công phu giả bộ hút thuốc, thuận miệng hỏi một câu, dư quang mấy lần đảo qua Trần Diệp thân thể.

Trần Diệp lại không mẫn không nhậy ừ một tiếng.

Cùng lúc đó, đem 5 điểm thuộc tính điểm, toàn bộ thêm ở (nhanh nhẹn) mặt trên!

Rõ ràng cùng này bọn cướp Giác tỉnh giả oán giận đứng lên không có phản kháng, chỉ có thể tranh thủ đang chạy đường bảo mệnh phương diện tích góp thực lực.

Sau một khắc, hần liền cảm thấy thân thể trở nên đặc biệt mềm mại nhảy bển, rất có một loại người nhẹ như yển cảm giác.

Nếu như lúc này cho hần lại đi tham gia giáo đại hội thể dục thể thao, hần chắc chắn toàn bộ đánh vỡ tất cả giáo kỷ ghi hình!

Nông dân công phu cái nào biết mình bị oán giận kết quả, quý thần xui khiến cổ vũ Trần Diệp thuộc tính, hãy còn hết sức làm hết phận sự tận nghiệp diễn kịch một vai, thỗn thức cảm khái nói: "Ai nha, vẫn là người thành phố tốt, giống ta này loại đi làm, không biết đời này có hay không phúc khí ở trong thành an cái ổ, cưới một trong thành người vợ."

"Đừng nản chí, giấc mơ đều là phải có." Trần Diệp xoay quá đầu, nghiêm trang nói: "Ngược lại làm mộng ban ngày lại không cần bỏ ra tiền."

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

Nông dân công phu mang theo thuốc lá tay đều đang run rẩy.

Hiện tại những này thăng nhóc thực sự là không có chút nào đáng yêu a!

Cố gắng nói chuyện phiếm liền như thế bị tán gẫu chết rồi, nông dân công phu cũng không có lại tự đòi không thoải mái, yên lặng cùng nhau chờ xe tuyến.

Qua mười phút tả hữu, lại một chiếc đường về nhỏ ba xe lái tới.

"Trở về thành phố khu đúng không?"

Nông dân công phu giống chạy đi đầu thai tựa như, vội vàng muốn chạy lên xe, trong lúc lơ đãng đụng phải Trần Diệp một hồi.

"Thật không tiện." Nông dân công phu quay đầu lại áy náy nở nụ cười, gặp Trần Diệp bị đụng phải lao đảo một cái, còn mạnh mẽ nhìn mình lom lom, trong mắt lóe lên một vết thâm ý.

"Nhìn một chút!"

Trần Diệp lăm bằm một câu, sự chú ý căn bản không đặt ở vừa bởi vì bị va mà vào số 5 điểm EXP.

Hần biết, hàng này là có ý đang thăm dò mình là hay không là siêu năng Giác tỉnh giả.

Cũng còn tốt, anh em cũng là dựa vào mặt ăn com làm trò tình.

Giữa lúc Trần Diệp muốn đi theo lên xe thời điểm, bỗng nhiên nhìn thấy nông dân công phu đập ở cửa xe nấc thang giấy dưới đáy, tất cả đều là vàng

vàng hoa rau cải dầu ăn!

Trần Diệp giật mình, lên xe mua vé thời điểm, xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn quanh mắt vừa nông dân công phu đào cái ống xuyết xuyết rừng cây, rõ ràng không có hoa rau cải.

Này bọn cướp vừa còn có rồi rãnh vào thôn bên trong nhìn hoa rau cải?

Áng chừng này nghi hoặc nhỏ, Trần Diệp tự mình tìm chỗ ngồi xuống đến.

Nông dân công phu bọn cướp thì lại cách quá nói ngồi ở một bên khác.

Hắn cũng không tính lo chuyện bao đồng, chỉ cần bảo đảm này bọn cướp sẽ không nhìn chăm chăm chính mình, thậm chí giết người diệt khẩu!

Khoan hãy nói, nông dân công phu một lần từng có này ý nghĩ, nhưng ở Trần Diệp không chệ vào đâu được biểu diễn kỹ xảo hạ, lại xét thấy hiện nay khăn trương tình thế, vẫn bỏ qua.

Địt con mẹ, đừng để lão tử biết tiểu tử ngươi nghỉ ngơi ở đâu, bằng không lần sau về Hạ Giang không phải hại chết ngươi một cái thẳng nhóc!

Cũng không biết mình ở Quỷ Môn Quan đi rồi một lần Trần Diệp, lấy điện thoại di động ra bắt đầu chơi.

Vốn nên một đường không nói chuyện, có thể vừa chạy khỏi đi mấy cây số đường, nhỏ ba xe đụng phải đường kiểm

Từ cảnh sát giao thông cùng dân cảnh hỗn hợp đội ngũ nhỏ, phát tay cản lại nhỏ ba xe.

"Đào thẻ căn cước!"

Dân cảnh tới thét to nói.

Nghe vậy, một xe từ thêm vào tài xế bảy người đều phối hợp kiểm tra rồi.

Rất nhanh, liền đến phiên Trần Diệp cùng nông dân công phu nơi này.

Cái kia dân cảnh đi tới, kiểm tra xong nông dân công phu đưa tới thẻ căn cước, lại nhìn một chút nông dân công phu hàm hậu mặt, thuận miệng hỏi một hồi ắt công phu tình huống liền thông qua.

"Ngươi." Dân cảnh hướng về Trần Diệp nhắc khiêng xuống ba.

"Không mang." Trần Diệp thẻ căn cước năm trước sẽ làm, đều bỏ ở nhà, theo lý thuyết Báo Thân phần chứng hào liền có thể, nhưng giờ khắc này bọn cướp ngay ở bên cạnh, một khi báo, quay đầu lại bắt mạnh mới này tìm tới chính mình có thể làm sao bây giờ?

Đang cù kết, Trần Diệp bỗng nhiên nhìn thấy một chiếc quen thuộc màu đỏ AMG lái đến đường kiểm điểm, cửa sổ xe thả xuống, lộ ra một tám quen thuộc hỗn huyết phương dung!

Trần Diệp động linh cơ một cái, lập tức lôi kéo giọng tiếng hô: "Tỷ!"

Sau đó ở dân cảnh cùng nông dân công phu kinh ngạc dưới ánh mắt, trực tiếp chạy xuống xe, rất là vui vẻ tiến tới AMG bên cạnh.

Trần Y Lạp vừa quay cửa kính xe xuống cùng dân cảnh tán gẫu sự tình, nghe được tiếng này, lệch đầu vừa nhìn, cũng kinh ngạc một hồi: "Ngươi làm sao chạy tới đây?"

Dừng một chút, nàng lại kinh ngạc một hồi, thầm nghĩ tiểu tử này vừa thật giống có vẻ như phăng phát gọi ta gọi tỷ. . .

"Ở nhà trạch không được, đi ra hóng mát một chút." Trần Diệp rất thức thời đáp lời, bị nhắc tới hai câu, dù sao cũng hơn bị trói phi nhìn chăm chăm cường!

Lúc này, nhỏ ba xe kết thúc kiểm tra, cũng một lần nữa lên đường.

Trần Diệp không dám xoay đầu nhìn xung quanh, nhanh chóng lên AMG.

"Ai, ngươi còn không có Báo Thân phần chứng hào đây!" Mới vừa lên xe kiểm tra dân cảnh còn đi theo qua.

"Không cần tra xét." Một cái khác dân cảnh tiến đến đồng bạn bên tai nói thầm mấy câu, sau đó cái kia dân cảnh lập tức lui qua một bên, hiển nhiên là biết rồi Trần Y Lạp thân phận.

Cái tuổi này, Giác tỉnh giả địa vị siêu phàm sớm đã thâm nhập nhân tâm.

Huống chi Trần Y Lạp hay là từ trong tình đặc phái đến hiệp trợ phá án.

Trần Diệp còn không có lĩnh hội đủ cáo mượn oai hùm tư vị, Trần Y Lạp liền dọa nghiêm mặt nói: "Nhỏ cừu con, ngươi có biết không chính ngươi hành vi có bao nhiêu ác liệt, ngươi đây là xảo trá, nói không giữ lời, bội tình bạc nghĩa. . ."

Hả?

Cuối cùng cái kia thành ngữ là cái gì quý?

Trần Diệp tức giận bừa bãi nói: "Cần phải trên cương thượng tuyến mà, ta là đáp ứng ngươi biết cố gắng chuẩn bị chiến tranh thi đại học, lại không nói cũng bị ngươi bao vây."

"Cái kia ngươi cần thận phụ lục sao?"

"Đương nhiên, bài thi đều viết xong."

"Viếng mồ mà đốt báo chí lừa gạt quý đâu!"

Trần Y Lạp khi hừ hừ nói: "Nhiều như vậy đề mục, ngươi chính là dốc hết toàn lực, ít nhất cũng phải một tuần lễ mới có thể làm xong, này hai ngày cũng không đến phiên ngươi nói với ta viết xong? Uống phí mù rồi tỷ dụng tâm lương khổ!"

"Nếu không tin, ngươi trở lại kiểm tra, bằng không Nguyên Bảo chịu thả ta đi ra không?" Trần Diệp mắt tròn trắng nói.

"Nhất định phải tra. . . Chờ chút, Nguyên Bảo làm sao chịu thả ngươi đi ra?" Trần Y Lạp khi cấp bách vội một cái tay lái, quét mắt nói: "Xú Nguyên Bảo! Hai ngày không tới liên lạc khúc, xem ta trở lại làm sao trừng trị nó!"

Trần Diệp bình tĩnh sống chết mặc bay.

Trần Y Lạp đi phía trước chạy một đoạn đường, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên một hồi, từ Trần Diệp dưới mông mắt truyền tới.

"Đem điện thoại di động cho ta. . . Cho ngươi ngồi ở." Trần Y Lạp vừa nhìn lái xe phía trước, vừa để bàn tay đưa tới.

Trần Diệp từ dưới mông lấy ra còn có hơi ấm còn dư ôn lại điện thoại di động, đang muốn đưa tới, không ngờ xe bỗng nhiên dừng lại.

Nguyên lai phía trước xảy ra đường buồn phiền, hai xe nói đã biến thành xe công thức một nói.

Trần Y Lạp thận trọng làm phiền đi qua, nói: "Ngươi xem một chút là tin tức gì." Sau đó báo giải tỏa mặt mũi.

Trần Diệp giải tỏa phía sau, liền thấy một cái ghi chú tên là Ngô đội người, phát tới một cái tin tức.

"Vừa lại có bán bên ngoài cửa hàng báo cảnh sát, nói bọn cướp yêu cầu chúng ta đem mười triệu tiền mặt cất vào sáu cái vali, tối mai năm giờ chuẩn bị trước tốt, nếu không thì muốn xé phiếu!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Không theo lẽ thường xuất bài thấy việc nghĩa hăng hái làm

Trần Diệp con ngươi nhất chuyển, chắc là rõ ràng Trần Y Lạp hai ngày này sự vụ, ngoài miệng như thực chất báo cho ngắn nội dung bức thư.

Nghe vậy, Trần Y Lạp chỉ thoáng gật đầu, tiếp tục tự tình hội thần di chuyển xe.

Trần Diệp nhìn dọc theo con đường này đường kiểm cùng cảnh sát, hỏi nói: "Các ngươi đây là muốn sưu tầm bị trói con tin chứ?"

"Đúng vậy, đánh giá bọn cướp hẳn là đem người giấu ở đường dây này đường xung quanh khu vực, ta cũng đi qua giúp đỡ đi dạo." Trần Y Lạp ở phương diện này không có gạt dè dặt, thuận tiện nhỏ nước bọt nói: "Bất quá tìm một hai ngày, đừng nói chung quanh đây mười dặm tám thôn, chính là mỗi cái đỉnh núi đều gần như lật toàn bộ, vẫn là không thu hoạch được gì, còn bọn cướp, càng là liên ảnh đều không có. . . Thực sự không được, chỉ có thể ngày mai đi giao dịch chuộc người."

Trần Diệp vốn định cảm vừa nhắc tới người nông dân kia công phu, nhưng lại không biết nên giải thích như thế nào hoài nghi của mình căn cứ.

Cũng không thể nói mình (tinh thần) thuộc tính quá mạnh, có Thuận Phong nhĩ siêu năng lực.

Nếu như nói vậy nói mình vừa vặn đi ngang qua nghe thấy, Trần Y Lạp cùng cảnh sát phỏng chừng còn phải nghi vấn thân là Giác tỉnh giả bọn cướp làm sao có thể bỏ qua chính mình.

Hắn thực sự không muốn tự dung cuốn vào như thế một hồi kinh thiên đại án bên trong.

Đồ!

Điện thoại di động lại vang lên.

Ngô đội phát tới tin tức mới.

"Đưa vào hoạt động thương truyền quay lại số liệu, căn cứ cơ trạm tín hiệu nguyên, suy đoán ra bọn cướp vừa xuất hiện qua khu vực."

Tiếp đó, Ngô đội lại phát tới một tấm đi qua dấu hiệu bản đồ, bao quát vọng suối thôn ở bên trong chu vi năm dặm đều bị nhét vào màu vàng vòng vòng.

Trần Y Lạp tranh thủ lấy quá điện thoại di động liếc nhìn, lắc đầu nói thầm nói: "Địa phương lớn như vậy làm sao tìm được, lại nói bọn cướp nói chuyện điện thoại xong nên lưu, chẳng lẽ còn sẽ xử ở tại chỗ chờ người đến bắt."

Câu nói vô tâm này nhỏ nước bọt, xúc động Trần Diệp tiếng lòng.

Sự thông minh của hắn đã không kém hơn Trần Y Lạp, Trần Y Lạp có thể đoán được, hắn cũng có thể học một biết mười.

Vị này Giác tỉnh giả tên bắt cóc năng lực hoạt động cố nhiên siêu bầy, nhưng chắc chắn sẽ không đại đột mang theo người bị hại chạy trốn tứ phía, bởi vậy, rất có thể là đem người bị hại ẩn nấu đến rồi nào đó cá ca lạp giác.

Như vậy, vấn đề đã tới rồi. .

"Bọn cướp từng ở cái địa phương kia từng xuất hiện, như vậy có khả năng hay không người bị hại cũng bị ẩn nấu ở một mảnh kia đây?"

". . . Bọn cướp không có khả năng lắm sẽ làm chuyện ngu xuẩn như vậy đi, như vậy không phải một hồi liên lộ vui lạp mà."

"Tại sao không thể? Bọn cướp đem người bị hại vòng cấm mấy ngày mấy đêm, chung quy phải bảo đảm người bị hại sẽ không chết đói chết khát đi, đến lượt ta là bọn cướp, khẳng định cũng phải tranh thủ đi kiểm tra một hồi." Trần Diệp nói xong, đột nhiên nhớ tới cái kia nông dân công phu bán chân hoa rau cải dầu ăn!

Này bọn cướp cải trang thành nông dân công phu, đã rất dễ dàng che dấu tai mắt người, làm gì còn đặc biệt chạy vào hoa rau cải trong ruộng đập lên hoa hoa thảo thảo?

Lẽ nào. . .

"Lẽ nào bọn cướp là cố ý muốn chế tạo đứng ở sau đèn thì tới? Liên liệu định chúng ta sẽ không trắng trợn lục soát hắn đã từng xuất hiện địa phương? Thậm chí, cái kia một khu vực ngược lại có thể là ẩn nấu người bị hại địa phương?"

Trần Y Lạp cũng là một chút liên thông, đôi mắt đẹp lấp lóe mấy lần, bỗng nhiên một đánh tay lái, dừng sát ở ven đường: "Nhỏ cừu con, người ở đây chờ xe tuyến chính mình trở lại, ta lượn quanh về đi xem xem."

". . . Người nếu không chờ ta một khối trở về đi thôi , ta nghĩ thuận nói đi một chuyến vọng suối thôn." Trần Diệp có chút sầu lo.

Không phải thay người bị hại lo lắng, mà là lo lắng Dương Tư Ninh sẽ bị cuốn vào vụ án này bên trong.

Nếu như suy đoán của chính mình thật sự ứng nghiệm, người bị hại cho bọn cướp ẩn nấu trong tầm mắt suối thôn, chờ ngày mai bọn cướp đi mang người bị hại đổi tiền chuộc thời điểm, vạn nhất bị vọng suối thôn thôn dân đánh vỡ phát hiện, khó bảo toàn bọn cướp sẽ không giết người diệt khẩu!

Ước định thời gian giao dịch là chạng vạng năm giờ tà hữu, lúc này phụ cận trong ruộng nhưng là còn có người!

Trần Diệp tuy rằng tính tình bạc bẽo, nhưng luôn không khả năng mắt thấy bạn tốt rơi vào hiểm cảnh!

Nếu như có thể, hắn muốn tìm cơ hội khuyên bảo Dương Tư Ninh trước về trường học tránh né, hoặc giả, thẳng thân chính mình trực tiếp tìm ra người bị hại tẩm tích, sớm đem án này phá tan, bảo đảm vọng suối thôn sẽ không lại bị tai vạ tới!

"Người đi chỗ đó làm cái gì? Đúng rồi,

Người còn chưa nói người trộm chạy ra ngoài làm gì vậy!" Trần Y Lạp ngừng vực nói.

"Ta có một bạn học ở chỗ ấy, lúc trước nàng bị Trịnh Hồng Ngọc làm hại nghỉ học, ta nghĩ lại đi khai đạo khuyên nhủ."

Trần Diệp đơn giản đem Dương Tư Ninh tình huống tự thuật một phen.

Trần Y Lạp con người nhất chuyển, tựa như cười mà không phải cười: "Như thế tâm tâm niệm niệm cái kia bạn học nữ, nhỏ cừu con, người thành thật khai báo, sẽ không phải là..."

"Trong đám bạn học thuần hữu nghị đều có thể bị người nghĩ bản thù như vậy, lão tài xế, người xe này sớm muộn phải lật." Trần Diệp mắt tròn trắng nói.

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

Trần Y Lạp tức giận thay đổi xe đầu, quyết định chủ ý lần này đi qua, không chỉ có muốn trình tra án, còn phải mật thiết trình Tra đệ đệ yêu sớm vấn đề!

...

Xe đứng ở vụng suối thôn cửa thôn.

Hai chị em dắt tay nhau đi vào thôn đường phố.

Thừa dịp Trần Y Lạp trực cửa trực nhà hỏi dò điều tra, Trần Diệp trực tiếp lại chuồn êm đi tới đất ruộng.

Chính trực buổi trưa, trong ruộng lao động thôn dân đều về đi ăn cơm.

Dương Tư Ninh cùng gia gia nàng, cũng không thấy tăm hơi.

Trần Diệp đứng ở đồng ruộng nhìn bốn phía một vòng, không nhìn ra có cái gì dị dạng.

Cuối cùng, tầm mắt của hắn rơi vào suối bờ sông, cái kia phim trường đầy rậm rạp hoa rau cải cánh đồng.

Trần Diệp đứng ở hoa rau cải ngoại vi dò xét một trận, dần dần, khóa được một chỗ hơi chút thấp lùn khóm hoa.

Cùng chung quanh hoa rau cải so ra, một mảnh kia thoáng thấp bé một chút.

Bất quá người bình thường, mặc dù cẩn thận quan sát, e sợ cũng nhìn không ra đầu mối gì.

Cũng nhiều thiệt thòi Trần Diệp tinh thần năng lực siêu bầy, có thể bắt lấy này một hơi chi tiết nhỏ.

Nhìn quanh bốn phía một cái, xác định không ai, Trần Diệp thận trọng đi vào hoa rau cải bên trong.

Khi đi đến chỗ này thoáng thấp lùn địa điểm, Trần Diệp liền phát hiện bị người dẫm đạp lên dấu vết!

Nhưng là, nhìn ngang liếc dọc nửa ngày, cũng nhìn không ra có cái gì dị dạng.

Bởi vì nơi này căn bản không như là có thể chỗ giấu người.

"Xem ra là mình cả nghĩ quá rồi."

Trần Diệp lắc lắc đầu, liền chuẩn bị cất bước ly khai, trong lúc lơ đãng, quét mắt chính mình ngồi qua khối đá kia đầu.

Lúc đó, hắn chính là ngồi ở đây khối trên tảng đá cùng Dương Tư Ninh tự trò chuyện.

"Hà?"

Đứng ở bờ sông còn không có phát hiện, nhưng đứng ở hoa rau cải ruộng góc độ nhìn sang, Trần Diệp thỉnh linh phát hiện tảng đá dưới đáy bùn đất, có vẻ như có tân trang qua dấu vết!

Quý thần xui khiến, Trần Diệp đến gần đi qua, sau đó ngồi chồm hồm xuống, nhìn thấy tảng đá dưới đáy chỗ bóng tối, lại có hai cái ống dẫn vuron ra lỗ nhỏ lỗ!

Suy nghĩ một chút, Trần Diệp duỗi ra nắm nắm, gõ một hồi khối thổ địa này.

Tuy rằng truyền về âm thanh rất nhỏ, Trần Diệp vẫn là bén nhạy đã nhận ra tiếng vang quý dị!

Bên trong trống không!

Trần Diệp lại liên tiếp gõ nhiều lần.

Ngay ở chỉ chốc lát sau, hần lờ mờ nghe thấy được một trận rất nhỏ nỉ non!

Bên trong còn có người!

Trần Diệp nhịp tim tần suất đột nhiên gia tốc.

Không nghĩ nhiều, Trần Diệp đưa tay sờ một cái khối này không lồ dày nặng tảng đá.

Hai, ba cái tảng hán hợp lực, phỏng chừng cũng chưa chắc có thể di chuyển này tảng đá lớn đầu.

Trần Diệp hít một hơi thật sâu, hai tay chặn lại tảng đá, thông suốt xuất toàn lực!

Sau đó, khối này tảng đá bị một chút một tắc dòi.

Chờ hoàn toàn chuyển sau khi đi, phía dưới nhưng vẫn là một mảnh bùn đất.

Trần Diệp lập tức bắt tay đào mở bùn đất, rất nhanh đào được một khối kim loại thiết bản!

Chờ kim loại thiết bản hoàn toàn hiển hiện ra, Trần Diệp không khỏi một trận liú lười.

Cái này tỏ rõ là một cái rương sắt tử a!

Khung hoàn toàn bị hàn chết, chỉ có một kim loại khóa, còn có hai cái lỗ nhỏ lỗ, từ bên trong kéo dài ra hai cái đồ nhựa ống dẫn!

Ầm ầm!

Trần Diệp lại gõ hai lần.

Lần này thanh âm bên trong liên rõ ràng rất nhiều: "Cứu ta, cứu ta. . ."

"Người là Tề Lương Bình?" Trần Diệp hỏi dò nói.

"Đúng. . . Là ta. . . Nhanh cứu ta. . ." Âm thanh hết sức suy yếu.

Trần Diệp này sanh cảm khái không thôi.

Tên bất cóc tự mình tu dưỡng thực sự là gạch thẳng.

Ngụy trang thành nông dân công phu, còn đem người chất ầm náu ở một cái như vậy người thường căn bản không tưởng tượng nổi trong không gian nhỏ!

Dù cho cảnh sát ở Hạ Giang thành phố xung quanh bố trí thiên la địa võng, đem mỗi cái thôn xóm hoặc giả đình núi bay lên ngọn nguồn hướng lên trời, cũng căn bản sẽ không đoán được con tin bị giấu ở dưới lòng đất!

Nếu như không phải Trần Diệp vừa vặn đến vọng suối thôn tìm Dương Tư Ninh, lại vừa lúc nghe được tên bất cóc lời, nhìn thấy tên bất cóc giày, lại có cường đại tinh thần thuộc tính, cũng căn bản phát giác không ra!

"Chờ!"

Trần Diệp đưa mắt nhìn bốn phía, nhìn thấy bờ sông có khối tảng đá, lúc này chạy đi bắt, sau đó ngồi xổm rương sắt tử bên, nắm tảng đá liên tục đánh mạnh khoá sắt.

Mười mấy lần đánh mạnh, khoá sắt bị đập ra!

Loảng xoảng.

Trần Diệp hất mở sắt cái nắp, một mùi tanh hôi phả vào mặt.

Phẩy phẩy không khí, Trần Diệp thăm dò đầu một nhìn, cũng thấy rõ.

Này cao một mét, dài nửa mét chiều rộng trong rương sắt nhỏ, đang ở một người thanh niên.

"Kéo ta đi tới. . ." Thanh niên kia hip mắt thích ứng một hồi tia sáng, lập tức đi lên đưa tay ra.

"Người có thể chính mình bò lên sao?" Trần Diệp có chút ghét bỏ, người này bị khóa ở bên trong hai ngày hai đêm, có thể tưởng tượng được cái kia mùi tanh hôi là thể nào tới.

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

Tề Lương Bình bị oán giận được bi thương từ bên trong đến, nhớ hẳn một cái nhà giàu đại thiếu chưa từng rơi xuống quần bách như vậy hoàn cảnh, bị phần sau khi, còn phải trở mặt ra nói: "Xin nhờ. . . Bọn cướp cho thức ăn của ta cùng trong nước có trấn định được tề. . ."

Nguyên lai ăn trấn định được tề, chẳng trách vui ở bên trong đầu thành thật như thế.

Cứu người cứu được ngọn nguồn đi.

Trần Diệp nhìn nhin tanh tươi, nắm chặt Tề Lương Bình tay, một cái kéo lên.

"Hong học. . . Mau giúp ta báo cảnh sát. . . Sau đó ta biết trọng vàng báo đáp ngươi." Tề Lương Bình xui lơ ở trên bùn đất, cả người tàn tạ không thể tả.

"Cảnh sát ngay ở trong thôn, phụ cận trong ruộng thì có thôn dân, chính ngươi kêu cứu đi." Trần Diệp ngồi chồm hổm bờ sông rửa tay, cũng không quay đầu lại nói: "Ta chính là đi ngang qua này đi tiểu, không muốn thêm phiền phức."

Tề Lương Bình khóc không ra nước mắt, cái tên này thấy việc nghĩa hăng hái làm làm sao không theo lẽ thường xuất bài a!

"Vậy làm phiền ngươi giúp ta đi theo cảnh sát nói một tiếng đi, ta hiện tại liền kêu khí lực đều không có. . ."

"Được thôi, chờ."

Trần Diệp cũng lo lắng bọn cướp lúc nào sẽ trở về, trước đó, phải mau làm tốt chuẩn bị ứng đối.

Vừa đi hai bước, Trần Diệp đột nhiên nhớ tới cái gì, lấy điện thoại di động ra cho Tề Lương Bình chụp mấy bức ảnh.

"Ngươi làm cái gì?" Tề Lương Bình ngạc nhiên nói.

"Lưu cái kỷ niệm." Trần Diệp lấy lại điện thoại di động, cười híp mắt nói: "Nhớ kỹ, sau đó phải có người hỏi tới, tuyệt đối đừng đem ta lộ ra ngoài, bằng không ngươi tề ra quần bức ảnh. . . Ha ha."

Tề Lương Bình: ? ? ?

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Chạm thử ngực cũng sẽ không sinh con

Trần Diệp cũng không trông mong dựa vào này nhỏ nhược điểm, là có thể để Tề Lương Bình miệng kín như bưng.

Hắn mục đích chỉ muốn cho một cái ám chỉ, để Tề Lương Bình đừng rồi rãnh đau "bi" khắp nơi tuyên dương là mình cứu hắn.

Rõ ràng này tên bắt cóc sau lưng rất có thể có một Giác tình giả nhóm người phạm tội, vạn nhất lan truyền ra ngoài, chính mình liền muốn rước họa vào thân!

"Nhớ kỹ, quay đầu lại phải có người hỏi tới, liền nói là ngươi dùng sức gõ thiết bản, vừa vặn bị ta nghe thấy được, bằng không khẩu cung này nếu như không giống, ngươi này tướng mạo tốt đẹp. . . Ha ha, ngươi hiểu."

"Công kích thành công, thu được 5 EXP!"

Lại đang Tề Lương Bình tâm linh trên vết thương ngóng cuồng tàn năm muối, Trần Diệp nghênh ngang rời đi.

Mới từ trong ruộng đi ra, Trần Diệp trước mặt nhìn thấy Trần Y Lạp, suy nghĩ một chút, liền đi tới nói: "Ta mới vừa ở bờ sông thuận tiện, có một một thân tao mùi thú vị gia hỏa từ trong đất bò ra ngoài, nói mình là bị tên bắt cóc công tử nhà giàu."

Trần Y Lạp: ? ? ?

Tình tiết này làm đến có chút tiếp xúc không kịp đề phòng.

Về thần hậu, Trần Y Lạp lập tức giục đệ đệ lĩnh chính mình đi nhìn một cái, đi tới bờ sông hoa rau cải từng, đã nhìn thấy vị kia đầy người dơ bẩn bữa bãi thanh niên.

"Người chính là Tề Lương Bình?"

"Đúng! Chính là ta, xin mời người nhanh cứu ta ly khai, ta nhất định sẽ tăng tăng báo đáp các người!"

Tề Lương Bình nói liền muốn đứng lên dựa vào đi qua.

"Chờ chút, người có lời cứ nói được rồi! A. . ."

Trần Y Lạp nghĩ được cái kia tiêu hồn vô cùng tao mùi thối, liền ăn cơm trưa thêm ăn đều thua sạch.

Nàng thậm chí hoài nghi, vừa Trần Diệp nói đến phương này liền, sẽ không phải phương tiện địa phương ngay ở. . .

Tề Lương Bình vừa nhìn này đẹp kỳ cục hỗn huyết nữ cũng đối với chính mình ghét bỏ được nhượng bộ lui binh, muốn muốn bị phần gần chết!

Nếu như không phải thân thể suy yếu, hân hận không thể lập tức dẫn thân vào đến trong sông tắm sạch sành sanh!

"Đừng dây dưa, mau mau để cảnh sát đến lĩnh đi thôi, bằng không người còn dự định để hân ngồi xe của người a?" Trần Diệp thấp giọng nói.

Nhưng cách gần như vậy, người nói được nhỏ nữa tiếng nhân gia cũng không điếc a!

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

Không đợi Tề Lương Bình lĩnh hội đủ buồn tim đâm đao tư vị, Trần Y Lạp lại tới nữa rồi một cái Thần bỏ đao!

Nàng không nói hai lời, trực tiếp gọi điện thoại gọi cảnh sát đến lĩnh người, tự hồ sợ Tề Lương Bình sẽ làm bẩn của nàng xe yêu!

Cmm!

Này hai hàng cứu người làm sao đều không theo cơ bản pháp tới a!

Đã trải qua nhân sinh bên trong bị thảm nhất bắt cóc cùng nhất buồn khổ cứu viện, cuối cùng, Tề Lương Bình bao hàm u oán liếc nhìn này đối tỷ đệ, tâm ẽ âm ngồi lên rồi xe cảnh sát rồi đi.

Trần Y Lạp tâm tình lại giống như nở rộ hoa rau cải, khỏi phải nói mỹ lệ đến mức nào.

Không nghĩ tới tùy tiện tới đây loanh quanh một chuyến liền đem người cho tìm tới cứu ra!

Nhân phẩm của chính mình thật đúng là thật to giọt không sai a!

Quả nhiên internet canh gà nói tới đúng, dung mạo xinh đẹp vận khí liền được!

"Khắc. . ."

Một trận không hợp thời ho khan truyền đến.

Trần Y Lạp xoay đầu nhìn một chút đệ đệ, lúc này lại là mê chết người không đèn mạng quyền rũ miệng cười, còn thân thiết hơn kéo lại em trai cánh tay, yêu kiều tích tích nói: "Yên chí, quay đầu lại báo lên thời điểm, tỷ tuyệt đối đem công lao của người viết lên người thứ nhất, chỗ tốt tuyệt không thể thiếu người, không chừng còn có thể cho người thi đại học thêm điểm đây. . . Này, đúng rồi, người rốt cuộc là làm sao phát hiện hân?"

"Không phải nói mà, nguyên bản dự định trốn cái kia tảng đá phía sau đi tiểu, kết quả nghe thấy tảng đá dưới đây có kỳ quái tiếng đánh, liền ngồi chồm hổm đi xuống xem một chút, liền phát hiện hai cái đạo khí quỷ. . ." Trần Diệp bịa chuyện một trận.

"Cứ như vậy?" Trần Y Lạp một bộ lão nương tin người tà khinh bỉ biểu hiện, chất vấn nói: "Ta vừa lưu ý một hồi, cái kia tảng đá thật nặng, hai người trưởng thành cũng chưa chắc mang nổi, người là thể nào chuyển mở?"

"Àn, xác thực thật nặng, ta phí đi lão đại kinh lực đây." Trần Diệp nghiêm trang giả ngu.

Trần Y Lạp lại hồ nghi xem xét hân vài lần, tạm thời đem chi tiết nhỏ nhất này tình lược rơi mất.

Trần Diệp cũng không có quá lo lắng.

Tuy rằng cùng Trần Y Lạp quan hệ rất cách ứng,

Nhưng dù sao vẫn là người thân, làm cho nàng hơi nhỏ nghi kỵ cũng không trở thành sẽ hại chính mình.

Hướng hồ Trần Y Lạp đôi thương cao như vậy, sau đó viết như thế nào báo cáo nhớ ghi hình, nàng nhất định có thể nắm giữ đúng mực, cũng không sẽ để chính mình quá đáng chú ý, còn có thể cho mình nhớ một công.

Không chừng tự lấy chính mình đi tiểu cứu người cáo kết liễu.

"Đừng bám vào những này vụn vặt, mau mau khắc phục hậu quả đi." Trần Diệp ngắt lời nói: "Ta khuyên ngươi tốt nhất mau mau thông báo những cảnh sát kia, đừng tiếp tục một mạch toàn bộ chạy nơi này khám định hiện trường. . . Nếu như các ngươi còn muốn bắt ở cái kia tên bắt cóc."

Trần Y Lạp bĩu môi trầm ngâm một chút, gật đầu nói: "Có lý!"

Sau đó lập tức đảo điện thoại di động người liên lạc, bố trí một vòng mới bắt phi kế hoạch!

Nói trắng ra là, chính là muốn làm bộ vẫn không có tìm tới Tề Lương Bình, chờ ngày mai trước khi giao dịch, bọn cướp lần thứ hai chạy dẫn người này chạy, tới một người ôm cây đợi thỏ!

Nhanh chóng cùng tổ chuyên án lãnh đạo trao đổi một hồi, Trần Y Lạp để điện thoại di động xuống, càng thân thiết ôm lấy em trai cánh tay, ngọt tí tách nói: "A! Nhỏ cừu con, tỷ thực sự là yêu ngươi chết mất, có biết không nhân gia đại lãnh đạo đem tỷ khen thành dạng gì, lại là giải khai cứu con tin, lại là công hiến diệu kế, quay đầu lại nhất định phải thật to giọt luận Công ban Thường, càng xem ngươi càng đáng yêu! Tới một người!"

Tiếp đó, cô nàng này cũng thật là khó kìm lòng nổi lại gần hôn một cái Trần Diệp gò má.

Hương hương, mềm nhũn, hoạt hoạt, ẩm ướt, làm tron. . .

Chuối này tuyệt vời xúc cảm, như thanh tuyến nước không ngừng lưu chú tiến vào Trần Diệp thanh xuân gây rối tâm can.

Tuổi này tao niên lang vốn liền máu nóng, lại do với Trần Y Lạp đẩy đà uyển chuyển thân thể mềm mại chặt chẽ dính sát. . .

"Đừng không biết xấu hổ không có nóng, ban ngày ban mặt, ngươi không biết xấu hổ, ta còn muốn đây." Trần Diệp làm bộ hết sức chê đẩy ra gia tỷ, nhưng khi lòng bàn tay trong lúc vô tình chạm được tỷ tỷ ngực tà phía trên, một tấm tay trực tiếp liền đã tê rần.

Lúc này, Trần Diệp mới bừng tỉnh phát hiện, cô nàng này đi ra ngoài lên đại học phía sau, có vẻ như lại trở mã không ít, phải có 34D đi. . .

Hắn bản năng muốn cẩn thận quan sát, đáng tiếc bị lý trí ngăn lại.

Hắn cũng không muốn bị Trần Y Lạp siêu năng lực ném đến cái kia * trong huyết đi.

Trần Y Lạp nhưng không hề để ý, từ nhỏ đến lớn giống như vậy nô đùa giỡn sớm thói quen, chính là sát người vật lộn cuốn ga trải giường đều cơ hồ bình thường như ăn cơm.

Niên đại nào rồi, cho đệ đệ chạm thử ngực cũng sẽ không sinh con.

"Ồi yêu, nhỏ cừu con còn học được then thùng, quá Kawaii ha." Trần Y Lạp vẫn còn ở không biết xấu hổ dính sát cho đậu hũ ăn, cười tủm tỉm bất quá nói: "Ồi chào, đến lâu như vậy, ngươi còn không có đem ngươi cái kia bạn học nữ kéo ra ngoài cho tỷ nhìn một cái, nếu không ngươi nói trước đi nói đáng đáp ra sao? Là yêu kiều nhỏ, vẫn là đáng yêu loại hình, vẫn là. . ."

"Ngươi xong chưa, lại nét mực xuống, đợi lát nữa bọn cướp nên đã trở về!" Trần Diệp không biết là không nhận được trong lòng khô hóa vẫn là bụng khô hóa, lại chê đem người đẩy ra.

"Hừ! Xú không có lương tâm, không nói thì không nói, đợi lát nữa tỷ chính mình đến xem!" Trần Y Lạp trề lên đỏ tươi môi, hết sức khinh bỉ em trai đứng núi này trông núi nọ.

Sau đó, trăng diện một lần rơi vào lúng túng.

Đại mắt tròn to mắt, sau đó đồng thời nhìn về phía cái kia tao xú xông trời hang động.

"Tỷ cũng không phải thân thể hệ."

"Ta cũng không phải Giác tỉnh giả!"

"Nhưng ngươi là đệ đệ ta a."

"Nhưng ngươi là Giác tỉnh giả a!"

"Có thể tỷ cũng là nữ nhân a."

"Có thể ta cũng là nam nhân a!"

Trần Diệp về oán giận xong câu này, liền ý thức được chính mình lại tiến vào Trần Y Lạp bọc bên trong.

Mắt nhìn thấy Trần Y Lạp sạch sẽ động lòng người, đáng yêu đáng yêu mê người mắt to, cuối cùng, xú không có lương tâm, vẫn là bại bởi không biết xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Ngực nhỏ lời thiếu về mặt treo

Ở Trần Y Lạp hiện trường giám sát hạ, Trần Diệp trước đem rương sắt từ một lần nữa dùng thổ trên chôn, sau đó làm bộ hàng xích hàng xích dùng sức đẩy tảng đá.

Cuối cùng Trần Y Lạp thực sự không nhìn nổi, đơn giản dụng ý niệm hiệp trợ hấn một cái.

Một lần nữa nguy trang kỹ hiện trường, hai chị em lập tức rút đi.

Không khi đi đến thôn đường phố một loạt phòng ốc thời gian, Trần Y Lạp chân bước ngừng lại, thủy thanh nói: "Nhỏ cừu con, ngươi trước chính mình ngồi xe trở về, này hai Thiên tỷ tạm thời không về nhà."

Trần Diệp gật đầu, biết Trần Y Lạp sau đó phải hiệp đồng cảnh sát, ở trong thôn bố trí ôm cây đợi thỏ nhân mã, "Vậy ngươi phải đáp ứng ta, tận lực bảo đảm thôn dân an toàn."

"Bảo đảm thôn dân an toàn." Trần Y Lạp mô phỏng theo em trai giọng điệu lặp lại một lần, vây quanh bộ ngực mềm, bốn cọt nở nụ cười: "Là bảo đảm tiểu tình nhân của ngươi an toàn đi, lừa gạt ai đó."

Tiếp đó, Trần Y Lạp nảy sinh ý nghĩ bất chợt, hứng thú bộc phát nói: "Cũng tốt, đang cần một cái gối chồm hồm điểm địa phương đây, liền chọn ngươi tiểu tình nhân gia thôi!"

Trần Diệp cau mày nói: "Cũng thật không khách khí, ngươi biết nhân gia là ai ở đâu sao?"

"Muốn biết còn không dễ dàng, tùy tiện tìm người hỏi một chút chung quanh đây có cái nào tiểu cô nương là ở trung học thực nghiệm đọc sách lại tạm nghỉ học là được rồi." Trần Y Lạp quả nhiên không phụ phần lãi gộp Tiểu Ngũ mẹ ôi danh hiệu.

Trần Diệp bắt nàng không có cách, xoay đầu muốn đi.

"Chờ chút, vội vàng đem tỷ tin nhắn thêm bạn tốt thân xin thông qua, này cũng bỏ thêm ngươi mấy năm, tỷ dầu gì cũng là mỹ lệ trí tuệ tụ tập một thân Cực phẩm đẹp thiếu nữ, ngươi làm đệ đệ có thể hay không cho chút mặt mũi a." Trần Y Lạp nói đến đây sự tình liền giận không chỗ phát tiết: "Ngươi lại muốn không chịu thêm, quay đầu lại đừng trách ta đối với ngươi cái kia tiểu tình nhân phóng đại chiêu a!"

Xác thực kiên nhẫn không bỏ bỏ thêm đến mấy năm, chỉ là Trần Diệp vẫn bỏ mặc.

Muốn nói hấn là tùy hứng bướng bỉnh cũng hợp lý, nhưng Trần Diệp bản ý, thuần túy là không muốn Trần Y Lạp lại tiếp tục mạnh mẽ chen vào thậm chí can thiệp cuộc đời của chính mình.

Nhưng lúc này, hấn chợt nhớ tới Trần Y Lạp tỉ mỉ vì hấn mô phỏng ra cái kia chút đề thi. . .

"Muốn buông liền buông a, ngược lại ta cùng nàng chỉ là thông thường bạn học quan hệ." Trần Diệp không để ý rồi đi.

"Xú không có lương tâm cừu con!" Trần Y Lạp giận hờn giậm chân một cái, đang quyết tâm quay đầu lại ở em trai tiểu tình nhân chỗ ấy làm phá hoại, bỗng nhiên điện thoại di động chấn động một chút, móc ra vừa nhìn, cảnh "xuân" bên dưới, nàng thoáng chốc cười tươi như hoa.

Đệ đệ chủ động phát tới tin nhắn thêm bạn tốt xin.

Nhưng là, vừa nhìn thấy em trai tin nhắn tên là một cái cá mặn, tỷ tỷ tâm tình lại không đẹp để.

"Ta Trần Y Lạp đệ đệ làm sao có thể là cá mặn đây!"

Trần Y Lạp lần thứ hai kiên định dạy dỗ em trai quyết tâm, sau đó thông qua xin, tràn đầy phấn khởi điếm tiến vào em trai bằng hữu vòng. . .

. . .

Làm một cái nước chảy bèo trôi cá mập có cái gì không được chứ?

Quá tốt rồi!

Đây chính là Trần Diệp nhân sinh lý tưởng.

Bất quá, ở thật hiện cái lý tưởng này trước, hẳn trước tiên cần phải lướt qua học sinh cấp ba nhai đoạn này kết thúc.

Mà thay ca, chỉ là đoạn này kết thúc một người trong vì bất tức đạo khúc nhạc đạo ngắn.

Chu một sáng sớm, Trần Diệp trực tiếp đi phòng giáo vụ đưa tin.

Mới vừa vào cửa, Trương chủ nhiệm đang ngồi ở trên ghế sa lon, cùng đi một tên duyên dáng sang trọng phụ nhân trò chuyện với nhau, bên cạnh còn ngồi một cô gái, một đầu tam thất phân chạm vai tóc ngắn, diện mạo thanh lệ, ngũ quan tiêu chí, không thể nói là đẹp đẽ, đúng là hết sức con gái rượu. . .

Trần Diệp trong lúc vô tình mắt liếc cô gái kia bộ ngực. . . Ân, xác thực rất nhỏ.

"Trần Diệp cũng tới, vừa vặn, ta đồng thời cho các người đưa mới lớp đi thôi."

Trương chủ nhiệm đứng lên, đối với người mỹ phụ kia nói: "Lục nữ sĩ, thời gian không còn sớm, sau đó còn phải cùng chủ nhiệm lớp chào hỏi đây."

"Được rồi, vậy thì phiền phức Trương chủ nhiệm." Người mỹ phụ ngậm lấy đoạn trang mỉm cười, ánh mắt chỉ cướp một hồi Trần Diệp, liền quay đầu đối với nữ hài nói: "Tiểu Vũ, đi thôi, nhớ mẹ ngày hôm qua cùng người nói, đến rồi mới lớp, muốn học cố gắng cùng bạn học ở chung, cũng không cho phép lại phát cáu."

Nữ hài ác một tiếng,

Hai tay nắm quai đeo cặp sách đứng lên, sắc mặt một bộ hững hờ.

Như thế vừa đứng lên, Trần Diệp mới phát hiện, cô bé này vóc dáng còn rất cao, cùng Trần Y Lạp gần như.

Trương chủ nhiệm nhìn nhiều mắt cô bé này, sắc mặt hình như có chút quý dị, nhưng vẫn là ân tình tạ ơn dẫn dắt mấy người đi trước mới lớp.

Ba năm một tốp.

Chính là chủ nhiệm lớp cấp sát vách.

Mới chủ nhiệm lớp Trần Diệp cũng nhận thức, là dạy mình tiếng Anh Lâm lão sư, phong bình danh tiếng vẫn là thật không tệ, ít nhất không có Diệt Tuyệt sư thái như vậy thái quá ác liệt.

Lâm lão sư tự nhiên một đã sớm chuẩn bị xong, ở cửa phòng học hoàn thành giao tiếp công việc, sau đó cho Trần Diệp cùng cái kia gọi Lục Tiểu Vũ nữ hài an bài vào xếp sau góc ngồi cùng bàn vị trí.

Cho tới cái gì tự giới thiệu mình trực tiếp liền bỏ đi.

Liền còn lại ba tháng không tới thời gian, không cần thiết chinh những thứ này.

Lại nói trường học chính là cho này số hai vấn đề học sinh dự thính một hồi, liền học tịch đều không thay đổi.

Một ... khác tầng ý tứ, cũng là hy vọng này hai đâm đầu, tận lực không muốn ảnh hưởng những học sinh khác ôn tập.

Trần Diệp cũng không có rồi rảnh lại gây chuyện thị phi, ở mới trong lớp hoàn toàn nạp làm người ẩn hình.

Cho tới ngồi cùng bàn Lục Tiểu Vũ, càng là trước sau không nói một lời.

Một lần có mấy người nam sinh nỗ lực đến gần, cũng ở nàng trừng trừng lãnh đạm dưới con mắt vô lực bại lui.

Liền, Trần Diệp cho này mới ngồi cùng bàn tổng kết ra một cái đánh giá: Ngực nhỏ lời thiếu về mặt treo!

Này một ngày buồn bực ngán ngẩm.

Đúng là nguyên lai lớp bấy đang làm âm i không ngừng.

Còn đang bàn luận tuần trước hai việc: Vụ án bắt cóc cùng người hợp cách.

Quả nhiên ở tổ chuyên án bày mưu đặt kế an bài xuống, liên quan với Tề Lương Bình được cứu tin tức vẫn còn ở nghiêm ngặt bảo mật, mọi người quan tâm điểm đều ở đây tới nay giao dịch trên.

Cho tới Từ Đồng những này người hợp cách, nay sớm tới tìm một khúc giờ học, đã bị gọi đi rồi.

Cùng bị gọi đi, còn có năm thứ ba đoạn cái khác người hợp cách.

Để Trần Diệp hết ý là, vị kia mới ngồi cùng bàn, dĩ nhiên cũng là người hợp cách.

Lâm tan học thời điểm, Lâm lão sư còn chuyên vì thế tới tìm Lục Tiểu Vũ.

"Tiểu Vũ, vừa cục giáo dục lãnh đạo đã điện thoại qua, bởi vì người công việc dự thánh nguyên nhân, vẫn không có sáng tỏ trả lời chắc chắn có hay không phải báo thi vô đạo sinh."

"Không có hứng thú."

Lục Tiểu Vũ rất thẳng thắn trả lời chắc chắn.

Lâm lão sư chần chờ nói: "Người thật không suy nghĩ thêm một chút? Cơ hội này rất khó được, hơn nữa có người nói chiêu sinh tổ bên kia đối với người rất xem trọng."

Lục Tiểu Vũ lắc đầu nói: "Mẹ ta không để, nói làm cái này quá bị tội, để ta chuyên tâm thi học viện âm nhạc."

Lâm lão sư cũng không có kiên trì: "Tốt lắm, quay đầu lại khả năng còn cần người ký một bản hiệp nghị thư, người có chuẩn bị tâm lý."

"Hừm, tạ ơn lão sư." Lục Tiểu Vũ rất lễ phép nói.

Lâm lão sư mỉm cười mang theo vẻ cổ quái, lúc đi, còn dùng hết sức âm thanh rất nhỏ lầm bầm một câu: "Không phải rất ngoan mà, Trương chủ nhiệm còn nói được kinh khủng như vậy. . ."

Trần Diệp nghĩ lực tự nhiên có thể nghe, liếc mắt ngồi cùng bàn, xem ra cũng là một vị có chuyện xưa cô nương.

Buổi trưa tan học tiếng chuông vang lên.

Trần Diệp ra phòng học sau, đã nhìn thấy Vương Sâm ở hành lang chờ mình, đi phòng ăn trên đường, Vương Sâm không có hỏi Trần Diệp ở lớp cách vách tình huống, trực tiếp nói: "Thông tri tới, để ta xé chiều đi ký bảo đảm thỏa thuận."

"Không muốn người, là sự tồn thất của bọn họ, cuối cùng ba tháng gia tăng kinh lực đi, người trên hai bản cũng không có vấn đề." Trần Diệp nói, càng làm đề thi bản sao móc ra, khẳng tỷ tỷ chỉ cảm khái: "Cảm, phải có điểm tác dụng."

Vương Sâm tiếp nhận bài thi vội vã quét mắt, liền đoán được cái gì, ngầm hiểu ý cất đi.

Bạn bè giữa hiểu ngầm, không cần đông dài nhiều lắm.

"Đúng rồi, cùng ta một khối vừa mới chuyển học được nữ hài tử kia, cũng là bỏ qua ghi danh cơ hội, phòng chừng muốn cùng người một khối ký thỏa thuận." Trần Diệp thuận miệng vừa nhắc tới.

"Còn có đồng thời chuyển bạn cô gái a, dài thế nào?" Tuổi đời này đoạn tao niên, đề tài câu chuyện tự nhiên không thể thiếu nữ hài.

"Không ra sao." Trần Diệp chặc lưỡi nói: "Một câu nói khái quát, ngực nhỏ lời thiếu vẻ mặt treo."

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

". . ."

Trần Diệp hồ hởi chấn động, theo bản năng xoay đầu liếc nhìn.

Chỉ thấy vị kia ngực nhỏ lời thiếu vẻ mặt treo mới ngồi cùng bàn, đang mang tai nghe, chậm rì rì tiêu sái ở phía sau đầu.

Biểu tình như cũ giềng nước yên tĩnh, bình tĩnh như hồ, đón nhận Trần Diệp ánh mắt, chỉ nhàn nhạt liếc một cái, cứ tiếp tục hơi rũ xuống cái đầu, tựa hồ đang say sưa với âm nhạc bên trong.

Nhận ra được đồng đảng quái dị ánh mắt, Vương Sâm cũng mắt liếc Lục Tiểu Vũ, chờ ở đầu ngã rẽ tránh khỏi sau, liền thấp giọng nói: "Chính là nàng?"

Trần Diệp lúng túng gật đầu, quả nhiên không nên ở người sau lưng nói nói xấu, này không còn chưa kịp nhận thức, liền đắc tội chết rồi!

"Sẽ không có nghe được đi, ta nhìn nàng còn mang tai nghe. . ." Vương Sâm trấn an nói.

"Ha ha. . ." Trần Diệp cười không nói.

Bởi vì ... này nhạc đệm, dẫn đến này đối với mới ngồi cùng bàn quan hệ trở nên hơi quý dị.

Buổi chiều khi đi học, Trần Diệp lưu ý quá Lục Tiểu Vũ, còn cân nhắc qua nếu không nói lời xin lỗi, nhưng Lục Tiểu Vũ cái kia sanh nhân vật cận cao lãnh khí tràng, làm hắn chùn bước.

Cũng may, Lục Tiểu Vũ cũng không có biểu hiện ra đối với Trần Diệp địch ý, vào học chuyên tâm nghe giảng, tan học chuyên tâm nghe ca nhạc, từ đầu tới đuôi đều đắm chìm ở thế giới của chính mình bên trong.

Năm tháng qua tốt, đại khái nói đúng là này một loại.

Liền làm Trần Diệp cảm thấy cảnh báo giải trừ, bỗng nhiên, một tờ giấy vút xuống trước mặt hắn.

Một nhóm hết sức ngay ngắn thanh tú chữ: Tự học buổi tối sau đến sân bóng rổ nói cho người sự tình.

Ach.

Quả nhiên vẫn là lòng dạ nhỏ a.

Trần Diệp mắt liếc, Lục Tiểu Vũ vẫn là hàng nhái như vô sự giống như.

Như thế điềm đạm khéo léo nữ hài, sẽ không có lực sát thương gì đi.

Mất tập trung, điện thoại di động bỗng nhiên rung một hồi.

Lại là lớp bày.

Bởi thiết trí tin tức miễn quấy rối, lần này theo thường lệ có người @ tất cả nhân viên, công bố một cái tin tức nặng ký:

"Tin tức lớn! Tổ chuyên án nguyên lai sớm giải cứu con tin, phá được vụ án, cố ý giấu giấu diếm diếm, chính là muốn đặt mai phục bắt nắm bọn cướp, hiện tại tây giao một cái làng đang bạo phát cảnh phi đại chiến đây, mục kích giả thuyết hiện trường ánh lửa trùng thiên, đường cảnh giới đều phong tỏa đến chu vi ngoài năm dặm, nên đến rồi không ít Giác tỉnh giả!"

Các bạn học lần thứ hai tao động, mồm năm miệng mười bắt đầu nghị luận.

Trần Diệp vừa nhìn thấy ánh lửa trùng thiên chữ này mắt, biết vậy nên không ổn, lập tức dựa vào đi WC từ đầu, đi ra ngoài cho Dương Tư Ninh trong nhà gọi điện thoại, nhưng căn bản không gọi được.

Xem ra, chính thức vì bắt nắm này tên bắt cóc Giác tỉnh giả, đã đem một mảnh kia tín hiệu đưa hết cho cắt đứt!

Chỉ mong không muốn xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22: Xã hội người nhỏ ngực em gái, người tàn nhẫn không nhiều lời

Sau đó quả nhiên xảy ra vấn đề rồi!

Trần Y Lạp trở về tin nhắn, công bố Thự Quang Nữ Thần vừa ra tay, yêu ma tà nhân dồn dập liều mạng chạy tán loạn.

Trần Diệp chỉ trở về ba con trai viết: Nói người lòi.

Trần Y Lạp tưởng người chính là. . . Bọn cướp chạy.

Trần Diệp mặt xạm lại.

Nấu ăn không được, rửa chén không được, vô liên tục kẻ trộm cũng không được, muốn nguoi còn để làm gì!

Nhưng hắn vẫn bỏ qua oán giận tỷ kiếm lời EXP cơ hội, ngược lại hỏi dò Dương Tư Ninh những thôn dân kia tình huống.

"Yên chí, vừa sáng liền sơ tán đi rồi, đặc biệt là nguoi cái kia tiểu tình nhân, tỷ cho nguoi bảo vệ thỏa thỏa đương đương, bất quá nói lương tâm lời, nhỏ cừu con nguoi thường thức thực sự là không lớn địa, cô nương kia tuy rằng lớn rất Thủy Linh thanh thuần, nhưng không chắc rất dễ nhìn mà, lẽ nào nguoi bảo vệ tỷ này như hoa như ngọc đại mỹ nhân nhiều năm như vậy, ném đi cột thẩm mỹ quan đều không có tăng cao sao?"

Trần Y Lạp cuối cùng còn phát ra một cái bĩu môi mắt tròn trắng ảnh chân dung.

Trần Diệp chỉ đơn giản về oán giận một câu: "Đừng cho thất bại của mình tìm đánh trống lảng." Cuối cùng bù đắp một cái bye bye ảnh chân dung.

"Công kích thành công! Thu được 5 EXP!"

Trần Diệp lung lay đầu, thả hổ về rừng, còn không biết sẽ diễn sinh ra cái gì mỗi họa, chỉ mong đừng tai vạ tới đến chính mình.

Đăm chiêu, Trần Diệp liếc mắt một vị kia ngực nhỏ lời thiếu về mặt treo ngời cùng bàn.

Chỉ mong tới nay sau khi tan học gặp cũng không cần phát sinh cái gì mỗi họa. . .

. . .

"Xú không có lương tâm cừu con, có người vợ đã quên tỷ. . ."

Trần Y Lạp một bên đọc một chút nát, vừa dùng ngón tay nhỏ bé đầu tàn nhẫn đâm em trai ảnh chân dung, bất quá nghĩ lại, có vẻ như này đệ đệ xưa nay đều không có ghi lại nàng tốt, không khỏi lần thứ hai buồn bã ủ rũ.

Bên cạnh Ngô đội thấy thế, còn tưởng rằng nàng đang vì bị tiết lộ tặc nhân mà buồn nản, liền trấn an nói: "Đừng quá để ý, ai cũng không nghĩ tới tên bất cóc kia thức tỉnh trình độ cao như vậy, thời khắc mấu chốt còn lại tới nữa một cái lợi hại cứu viện, đem ngay ngăn một cái thôn đưa hết cho điểm gặp, cũng may bọn cướp bị trọng thương, hiện tại phát động toàn thành lùng bắt, hắn còn có cơ hội bắt được."

Trần Y Lạp không yên lòng ừ một tiếng.

Đêm nay này chiến đấu cảm giác bị thất bại quá mạnh mẽ.

Nguyên tưởng rằng chắc chắn thắng, không ngờ nửa đường giết ra một tên bất cóc đồng bọn, vẫn có thể khống chế nguyên tố "Lửa" tinh thần hệ Giác tỉnh giả, dĩ nhiên mang người đột phá trùng vây!

Hơn nữa, nàng còn bởi vậy bị đệ đệ khách sáo, nhà này tỷ uy nghiêm không còn sót lại chút gì!

Đầy bụng u oán, Trần Y Lạp liếc mắt đang ở thôn đầu ngóng nhìn đám cháy thôn dân, nhìn thấy Dương Tư Ninh, suy nghĩ một chút, liền vẫy tay đưa nàng gọi tới.

"Trần thư thư, hiện tại làng đều bị đốt, chúng ta. . ." Dương Tư Ninh vẻ mặt buồn thiu nói.

"Yên tâm đi, đã liên lạc bộ ngành liên quan, sẽ cho các nguoi tiến hành an trí, trong thôn tồn thất, cũng sẽ phụ trách tới cùng. . . Nói chung ngưng ngưng." Trần Y Lạp áy náy nói.

"Sẽ không, phối hợp phá án là chúng ta ứng tấn nghĩa vụ, hơn nữa. . . Nguoi chính là Trần Diệp tỷ tỷ." Dương Tư Ninh có chút xấu hổ, vẫn như cũ còn xoắn xuýt với Trần Y Lạp lấy phá án tên tuổi vào ở nhà nàng, cũng không ngừng đề ra nghi vấn nàng cùng Trần Diệp quan hệ sự tình.

"Thật hiểu ý, sau đó thường tới nhà làm khách ha." Trần Y Lạp ngoài cười nhưng trong không cười, chuyển khẩu nói: "Đúng rồi, nguoi ngày đó cũng còn không có cùng ta thắng thần, ngã đệ ở trong trường học, đến cùng có hay không yêu sớm đây. . . Chủ yếu ngã đệ là trong nhà chín đời đơn truyền ra độc nảm, bình thường nhưng lão thích làm một ít không được năm, sáu chuyện hư hỏng, có thể để trong nhà thao toái liễu tâm, ta hi vọng nguoi cũng có thể nhiều thông cảm ta đây làm tỷ khó xử, đây không phải là lập tức muốn thi tốt nghiệp trung học mà, ta quá hỏi cái này, cũng là hy vọng hắn nhiều đem tinh lực dùng đang học mặt trên."

"Ta thật sự không rõ ràng, Trần thư thư. . ." Dương Tư Ninh không nghĩ tới Trần Y Lạp này mấu chốt còn có rồi rãnh bát quái em trai vấn đề tình cảm, nhất thời dờ khóc dờ cười, suy nghĩ một chút, vẫn là nhỏ giọng nói: "Bất quá ta cho rằng là không có, đúng là ngảm, có chút nữ sinh đối với hắn rất có hảo cảm, nhưng hắn thật giống căn bản không phương diện kia ý tứ. . . Chỉ là thành ngày cùng Vương Sâm đi được quá gần."

Trần Y Lạp trong lòng một hồi hộp.

Nàng còn buồn bực nhỏ cừu con đều như thế phản bội, làm sao chỉ có không có yêu sớm dấu hiệu.

Kết hợp với hấn chịu vì bạn bè đáp ứng cố gắng thi vào trường cao đẳng sự tình. . . Mẹ trứng! Lẽ nào ngã đê thực sự là cong? !

. . .

Hắt xì!

Tự học buổi tối sau khi tan lớp, Trần Diệp lý hện đi trước sân bóng rổ, bị lạnh ban đêm gió vừa thổi, không khỏi rùng mình lạnh lẽo.

"Xem ra vẫn là (thể chất) thuộc tính quá yếu. . ."

Trần Diệp chỉ đem này phản ứng sinh lý đổ cho thể chất vấn đề, sau đó đứng ở u ám tràng địa thượng, chờ đợi Lục Tiểu Vũ hưng binh vẫn tội .

"Sẽ không là cô ý không để ý ta đi."

Chờ một hồi lâu, Trần Diệp cũng chưa thấy một cái quý ảnh, xuân hàn se lạnh, thực sự vác không tốn sức, đang nghĩ ngợi muốn không tính là, bỗng nhiên bên tai truyền đến một trận xì xào bàn tán.

"Sẽ không tới thật sao? Trần Diệp thật muốn hiện trường biểu lộ?"

"Ta cũng là nghe người ta nói, có người lưu lại tấm giấy đang bọc giấy, nói tự học buổi tối sau sân bóng rổ có biểu lộ vở kịch lớn."

"Trần Diệp gần đây không phải là không gần nữ sắc mà, làm sao làm tốt nghiệp mới đổi tính, hấn đến cùng coi trọng nhà ai muội tử?"

". . ."

Hả?

Biểu lộ?

Trần Diệp dựa vào cường đại tính thần thuộc tính, bắt được đang ẩn náu ở cách đó không xa trong buổi cỏ mấy người kia, lại nghe thấy bọn họ tiếng lẩm bẩm, nhất thời ý thức được chính mình khả năng trung sáo!

Hẹn mình đến sân bóng rổ đàm luận, nhưng lộ ra chính mình muốn theo người biểu lộ, dẫn tới một bầy ăn dưa quần chúng chạy tới tham gia trò vui. . .

Này liên tiếp chuỗi suy đoán lục tục hiện lên Trần Diệp trong đầu, cuối cùng, Lục Tiểu Vũ cao lãnh khuôn mặt chiếm hết tư duy!

Đệt!

Quả nhiên lòng dạ Tiểu!

Liền vì trả thù sau lưng mình nói nàng nói xấu chuyện đây, lập tức làm như thế một vòng bộ cho mình xuyên!

Rõ ràng là muốn trước mặt mọi người để chính mình tự tâng dương a!

Trần Diệp giận quá mà cười, bất quá cũng hiểu kì, Lục Tiểu Vũ trong hồ lô đến cùng mua bán cái gì thuốc, chẳng lẽ chính là đơn giản đem mình dẫn đến nơi này diễn kịch một vai?

Nhưng rất nhanh, trận này biểu lộ vở kịch vai nữ chính xuất hiện. . .

"Nhanh đi a, đừng cảm điểm."

"Chính là, mọi người hẹn ngươì, rõ ràng chính là vì chuyện này."

"Hiểu Huy, ngươì có thể! Trần Diệp vừa mới chuyển lớp lại đây thì nhìn trúng ngươì, cũng đủ để chứng minh mị lực của ngươì!"

Um tùm bóng đêm bên trong, Trần Diệp cấp tốc cảm ứng được đang có mấy nữ sinh hướng về này đi tới, híp mắt cẩn thận ngó nhìn, chờ nhìn rõ ràng đang bị mấy nữ sinh chen chúc ở chính giữa mập mập kia nữ sinh thời gian, cả người nhất thời bối rối!

Mập mập kia nữ sinh hấn có ấn tượng, ba năm một trong lớp, được xưng phiên bản như hoa, thường xuyên bị mấy cái lớp học nam sinh làm đề tài câu chuyện trò cười.

Tuy rằng Trần Diệp không từng tham dự này loại tẻ nhạt chuyện xấu xa, nhưng vừa nhìn thấy phiên bản như hoa cái kia xấu hổ kiều dung, lại vừa nghĩ tới tức sắp đến biểu lộ vở kịch lớn. . . Một khắc đó, ban đêm càng lạnh lẽo!

Không cần phải nói, phiên bản như hoa khẳng định cũng là bị lừa dối lừa gạt tới!

"Lục Tiểu Vũ, hãy đợi đây!"

Trần Diệp giật từ đám một bên sinh, tức khắc làm ra phản chế các biện pháp bước thứ nhất. . . Tẩu vi thượng sách!

Không đợi bụi cỏ bên trong ăn đưa quần chúng ồn ào, Trần Diệp lập tức xoay người chạy về phía tường vây, bằng vào siêu quần (nhanh nhẹn) thuộc tính, vừa chạy nhảy một cái, buông lỏng leo tường mà qua!

"Cmn! Ta nhìn thấy gì? Phi nhân a!"

"Này đập đặc hiệu đây! Tường vây hai thước rưỡi cao đây!"

"Không nghe nói Trần Diệp thể dục như thể trâu bò a!"

"Sẽ không phải tiểu tử kia là truyền thuyết Giác tỉnh giả?"

"Không thể! Hắn liền người hợp cách đều không phải là. . ."

Ăn đưa quần chúng mỗi người trợn mắt lú lười, cho tới đều bỏ quên bị lâm thời bội tình bạc nghĩa như hoa em gái. . .

...

Trần Diệp từ tường vây lật qua phía sau, liền dọc theo đen như mực ngõ nhỏ nhanh chóng ly khai.

Đùa gì thể.

Tuy rằng hắn căn bản không nghĩ tới luyện ái.

Chỉ khi nào để người đưa hắn cùng như hoa kéo tại một cái, một đời anh danh chẳng phải hủy hoại trong một ngày?

"Còn đánh giá thấp nhỏ ngực em gái, điển hình người tàn nhẫn không nhiều lời, cũng lòng dạ quá nhỏ!"

Trần Diệp lâm bầm, này mới thù xem như là bền chắc, đang nghĩ ngợi ngày mai làm sao phản chế, đột nhiên, một trận rất nhỏ bé rên rĩ thờ dốc trôi dạt đến trong tai.

Bước chân chậm rãi ngừng lại, Trần Diệp men theo âm thanh, nhìn về ngõ nhỏ lại sâu nơi.

Hắc không gặp ánh sáng.

Nhưng hắn có thể cảm giác được.

Nơi đó mặt đang có một người, có hô hấp, tim có đập, còn có một cỗ mùi máu tanh.

Hắn vốn không muốn quản việc không đâu, nhưng một cảm giác được người kia hơi thở mong manh, không làm được muốn chết người, vẫn là chần chờ quay người sang.

Mặt khác, hắn có thể xác định, ngõ nhỏ lại sâu nơi, ngoại trừ cái kia một tên trọng thương nhân viên, không còn những người khác.

Sẽ không có nguy hiểm gì.

Rón rén đến gần rồi một ít, sâu trong bóng tối truyền đến suy yếu lại cảnh giác giọng nam "Ai ở cái kia?"

Có vẻ như có chút quen tai.

Trần Diệp giật mình, đứng lại, lấy điện thoại di động ra, mở ra đèn pin cầm tay công năng.

Một đạo cường quang xuyên qua hắc ám, chiếu sáng ngõ nhỏ tận đầu!

Chỉ thấy bản thù thùng rác rác, đang lura thừa rồi rác rơi vết máu, một cái cả người bừa bãi nam tử đang quỵ rúc ở đây!

Hơn nữa, người đàn ông này hắn còn nhận thức!

Là cái trang thành nông dân công phu bọn cướp!

Không nghĩ tới, này bọn cướp xông qua Trần Y Lạp vòng vây của bọn họ, cuối cùng dĩ nhiên trốn chạy đến trường học phía sau trong ngõ hẻm!

Còn vừa vịn để leo tường đi ra chính mình cho bắt gặp!

Thực sự là oan gia ngõ hẹp!

"Là người. . ."

Bọn cướp giờ tay cầm một hồi cường quang, nhận ra ban ngày oán giận quá của mình tiểu tử thối, sắc mặt lập tức đại biến, nhưng vẫn là già mù sa mưa nói: "Tiểu tử, ta bị người cướp, mau tới đây cứu ta một cái."

"Dĩ nhiên có loại chuyện thế này? Có còn lẽ trời hay không vương pháp?" Trần Diệp nghĩa chính ngôn từ, một lần để bọn cướp cảm thấy những này thẳng thóc vẫn đủ thân ái: "Liên người như thế nghèo đều cướp, hiện tại những này phần tử tội phạm thực sự là một chút tự mình tu dưỡng cũng không có!"

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

Tôn thương trên thêm thương bọn cướp đã không muốn nói chuyện, giống như một người sắp bị chết, hướng về Trần Diệp đưa ra cầu cứu tay.

"Người chờ, ta đây liền giúp người báo cảnh sát." Trần Diệp mau đánh 110.

"Báo cảnh sát. . ."

Tên bắt cóc đầu than một tiếng, bỗng nhiên thâm trầm nói: "Ngày hôm qua cũng là tiểu tử người báo cảnh chứ?"

Trong nháy mắt, ngõ nhỏ bên trong không khí lạnh đến cực hạn.

Chợt, một luồng mùi máu tanh phóng lên trời!

"Muốn chết!"

Bọn cướp đột nhiên nổi lên, ưỡn một cái thân đứng lên, chạy như bay đánh úp về phía Trần Diệp!

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Điên cuồng xoạt kinh nghiệm!

Nhìn thấy bọn cướp ở trọng thương thời khắc còn có thể nổi lên tập kích chính mình, Trần Diệp kiên định thi hành lúc trước phương án!

Chạy là thượng sách!

Giữa lẫn nhau vốn liền cách một khoảng cách, thêm nữa tinh thần năng lực cảm ứng rất mạnh, hầu như chính là bọn cướp vừa muốn hành động chớp mắt, Trần Diệp liền quay đầu chạy ra!

"Chạy đi đâu!"

Tên bắt cóc dữ tợn sắc mặt bị vết máu chèn ép càng thêm khủng bố, thân thủ như là báo đi săn đánh về phía Trần Diệp, đảo mắt càng ào tới Trần Diệp sau lưng của, vung lên nắm đấm liền mạnh mẽ vung đánh tới!

Trần Diệp tâm đầu một kéo, rốt cục thiết thân cảm nhận được thân thể hệ Giác tỉnh giả thực lực khủng bố, của mình nhanh nhẹn thuộc tính đều cao như vậy, nhưng đối đầu với trạng thái trọng thương hàng này, nhưng ngay cả nửa điểm ưu thế cũng không có!

May tinh thần của hắn thuộc tính vẫn còn bọn cướp bên trên, phối hợp tốt nhanh nhẹn, một cảm ứng được kinh phong kéo tới, tựa vội vàng ngồi xổm xuống, miễn cưỡng tránh khỏi này nhất trí mệnh đánh!

"Ồ!"

Bọn cướp không khỏi kinh ngạc, động tác nhưng không ngừng chút nào, đánh hụt phía sau, thân thể vốn đã mất thăng bằng, nhưng nhưng mượn quán tính miễn cưỡng đập Trần Diệp một cước!

Ầm!

Trần Diệp cả người lúc này bị đá bay ra ngoài, đụng vào tường!

"Cảm ứng được công kích! Thu được 55 EXP!"

Trần Diệp rơi trên mặt đất, đau đến hít vào một hơi.

Không kịp nhiều lấy hơi, một đôi tràn đầy vết máu tay trực tiếp bắt được y phục của hắn, vào một hồi, cả người hắn bị trôi phi lãng không nhấc lên!

"Cảm ứng được công kích! Thu được 20 EXP!"

"Đi chết đi tiêu tử thôi!"

Bọn cướp gầm nhẹ một tiếng, sức tích lực lượng, làm đáng phải đem Trần Diệp nện trên mặt đất!

Trần Diệp kinh hãi, trong lòng biết lần này té xuống, chính mình không có bị ngã thành thịt nát, cũng nhất định phải tổn thương gân xương gãy!

Bỗng dung, tên bắt cóc thân thể hoảng du một hồi, mơ hồ giống tiết thở ra một hơi, còn phát ra một trận đau ngâm!

Hoá ra là thương thế phát tác!

Cơ hội ngàn năm một thuở!

Trần Diệp được ăn cả ngã về không, một quyền đầu mạnh mẽ tấn công dữ dội hướng về tên bắt cóc trán huyết Thái Dương!

"Công kích thành công! Thu được 50 EXP!"

Bọn cướp nghiêng đầu một cái, chỉ lao đảo một bước, nhưng mạnh mẽ đứng lại thân hình, sau đó đem Trần Diệp té xuống!

Cùng với nói là ngã, chẳng bằng hình dung vì là ném

"Cảm ứng được công kích! Thu được 30 EXP!"

Bọn cướp hiển nhiên chính thể lực không chống đỡ nổi, lần này căn bản không trên tóc lực!

Trần Diệp rơi trên mặt đất bên trên, lập tức linh hoạt lộn mèo, lăn tới thùng rác một bên, ôm lấy thùng rác một mạch đập về phía bọn cướp.

"Công kích thành công! Thu được 20 EXP!"

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

Đòn đánh này hiển nhiên đối với bọn cướp không tạo thành được thực chất thương tổn, nhưng bị tanh tưới rác rưởi hôn mê mặt, tầm mắt bị nghẹt, lại cảnh tối lửa tắt đèn, lần thứ hai xông lên liền vồ hụt!

Trần Diệp không thèm đến xỉa một cái đá chéo, vốn muốn đem bọn cướp đá lật, nhưng không ngờ một cước này phăng phát đá vào xi măng trụ trên, cảm giác đau đớn!

"Công kích thành công! Thu được 20 EXP!"

Cmm!

Hoá ra mình là cho này Giác tỉnh giả cù lét!

Các loại. . .

Vừa đánh đầu đều có 50 EXP vào sổ a!

Trần Diệp trong nháy mắt đã nhận ra cái gì, mắt thấy bọn cướp một tay bắt hướng mình, lại vội vã lăn lộn trốn mở.

Ngay sau đó, một cái truy kích, một cái né tránh, ở trong ngõ hẻm trình diễn mở ra!

Cuối cùng, Trần Diệp bị dồn đến ngõ nhỏ góc!

"Hắc!"

Bọn cướp cười gằn nói: "Có chút bản lĩnh a, vừa thiếu chút nữa nghĩ đến nguoi cũng là Giác tỉnh giả đây."

Trần Diệp cắn răng không nói.

Thực lực chênh lệch quá khác xa.

Lợi dụng phần mềm hack hệ thống mạnh mẽ tăng cao cơ sở thuộc tính, hiện nay chỉ để hấn có rồi cao hơn thường nhân thực lực, nhưng oán giận trên giống bọn cướp tăng thứ này Giác tỉnh giả, không thể nghĩ ngờ là con kiến oán giận voi lớn!

Cũng ngay tại lúc này bọn cướp trọng thương, tinh thần của chính mình thuộc tính lại cao hơn hẳn, lúc này mới sợ bị một cước giẫm chết!

Nhưng tiếp tục hao tổn nữa,

Bất luận tên bất cóc thể lực còn có thể chống đỡ bao lâu, chính mình cũng tất nhiên lãnh ít dữ nhiều!

"Nhưng cũng chỉ có thể đến nơi này, tiêu tử, người một người bình thường, có thể chết trong tay ta, nên vinh hạnh." Tên bất cóc bấp thịt cả người đột nhiên tăng vọt, mùi máu tanh càng thêm nồng đậm!

Sinh tử một đường, bỗng nhiên, trên đỉnh đầu của hai người truyền đến một trận chửi bới: "Ồn ào được rồi không có! Xong chưa! Muốn đánh đi bên ngoài đánh đủ, ta khuê nữ còn muốn ôn tập thi đại học!"

Không đợi hai người về Thần, một chậu xà phòng nước từ ngày rơi ra.

Vừa còn sát cơ lăm lăm bọn cướp, lập tức bị lâm thành ướt sũng!

Vậy thì lúng túng. . .

Chính trang bức đến thời khắc máu chốt đây. . .

Ngay ở tên bất cóc tâm thần cùng thân thể đình trệ một khắc đó, lại một thùng rác rưởi bay tới!

"Công kích thành công! Thu được 20 EXP!"

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

"Uổng!"

Hai người đồng thời hét lớn một tiếng, trước mặt cứng rắn vừa!

Mất thấy muốn va tại một cái, Trần Diệp bỗng nhiên thân hình uốn một cái, nhảy một cái nghiêng người đáp ở vẩy trên mặt tường, sau đó dựa thể đánh về phía bọn cướp!

Trong ngõ hẻm quá đen, tên bất cóc tinh thần sức cảm ứng hiển nhiên không cao, tiếp xúc không kịp đề phòng đã bị Trần Diệp cỡi đến trên người!

Trần Diệp dùng hai chân mạnh mẽ kẹp lấy bọn cướp, lúc này một quyền chùy đã ở tên bất cóc trên gáy!

"Công kích thành công! Thu được 50 EXP!"

Quả nhiên!

Trần Diệp tinh thần đại chấn, lại là liên tục mấy quyền bạo nổ đầu!

"Công kích thành công! Thu được 50 EXP!"

"Công kích thành công! Thu được 50 EXP!"

"Công kích thành công! Thu được 50 EXP!"

"Keng! Chúc mừng lên cấp LV5(860/1600), thu được 5 điểm thuộc tính điểm số, ngoạn gia có thể tự do phân phối đến bốn hạng cơ sở thuộc tính bên trong!"

"Trạng thái thuộc tính lan: Thể chất: 4; sức mạnh: 8; tinh thần: 13; nhanh nhẹn: 11 "

"Sức mạnh!"

Hơi suy nghĩ, (sức mạnh) thuộc tính giá trị lập tức tăng tới rồi 13!

Lập tức! Cuộn cuộn không dứt năng lượng tràn ngập toàn thân cốt nhục!

Trần Diệp đem này mới tăng thêm tất cả sức mạnh tập trung đến vùng lên nắm đấm, vùng đánh về phía tên bất cóc huyết Thái Dương! ,

"Ầm!"

"Công kích thành công! Thu được 80 EXP!"

Bọn cướp bị đánh mất nổ đom đóm, thân thể mềm nhũn, trực đĩnh đĩnh đi xuống ngã chổng vó!

Trần Diệp hết sức nhanh nhẹn lại nhảy lên, cuối cùng còn lẳng không hai chân đạp tên bắt cóc ngực một hồi, trực tiếp đem người cho đạp bay ra ngoài!

"Công kích thành công! Thu được 140 EXP!"

Hô. . .

Trần Diệp sau khi rơi xuống đất, chỉ hơi thở hỗn hển một hộp nhỏ tức, lại xông tới đánh kẻ sa cơ!

"Công kích thành công! Thu được 50 EXP!"

"Công kích thành công! Thu được 50 EXP!"

"Công kích thành công! Thu được 100 EXP!"

"Công kích thành công! Thu được 30 EXP!"

Một trận loạn đạp, Trần Diệp bỗng nhiên phát hiện đạp vị trí bất đồng, làm cho thu hoạch EXP cũng rất bất đồng!

Ôm học tập nghiên cứu tinh thần, Trần Diệp lại đạp hàng này đầu một hồi!

"Công kích thành công! Thu được 50 EXP!"

Công kích đầu là 50.

Lại đạp một cái ngực!

"Công kích thành công! Thu được 100 EXP!"

Công kích đầu là 100.

Lại đạp một cái cái bụng!

"Công kích thành công! Thu được 30 EXP!"

Công kích cái bụng là 30.

Tiếp theo lại là ngực!

"Công kích thành công! Thu được 100 EXP!"

"A! Cầu người đừng đạp ngực ta, xương sườn gãy hết. . ."

Bọn cướp phát sinh như giết heo kêu rên, muốn cực kỳ bị thương!

Muốn đánh thì đánh chứ, nhưng nào có ảnh hình người này con bê giống như, lần lượt từng cái vị trí đổi lại đánh!

Càng để bọn cướp đau thương là, Trần Diệp ở đạp trước, tựa hồ còn phải cẩn thận nghiên cứu một chút đạp vị trí nào có thể làm cho mình đau hơn!

Hiện tại những này thằng nhóc nào chỉ là không đáng yêu, rõ ràng là mất sạch Thiên Lương, tuyệt diệt nhân tính!

"Thì ra là như vậy, vừa còn tưởng rằng hàng này nhược điểm là đầu đây, kết quả trọng thương ngực mới là đưa lương thực nhà giàu."

Trần Diệp tổng kết ra kinh nghiệm quý báu.

Mà điên cuồng xoát bình gia tăng mãnh liệt EXP, cũng đề đẳng cấp lại tấn tăng lên một cấp!

"Keng! Chúc mừng lên cấp LV6(1610/3200), thu được 5 điểm thuộc tính điểm số, ngoạn gia có thể tự do phân phối đến bốn hạng cơ sở thuộc tính bên trong!"

"Trạng thái thuộc tính lan: Thể chất: 4; sức mạnh: 13; tinh thần: 13; nhanh nhẹn: 11 "

Trần Diệp đang lo lắng nên phân phối như thế nào này 5 điểm thuộc tính điểm, đã triệt để mất đi sức chiến đấu bọn cướp về mặt đưa đám nói: "Tiểu huynh đệ, van cầu người. . ."

"Ai là của người huynh đệ a!" Trần Diệp lại đạp một cái tên bắt cóc cánh tay.

"Công kích thành công! Thu được 20 EXP!"

Sách, xem ra cánh tay cùng đi đứng đều là hàng này thân thể cường hãn nhất vị trí, căn bản xoay không ra bao nhiêu EXP.

Đã trải qua đại trận này tràng, Trần Diệp đã căn bản không thoả mãn với lúc trước ngoài miệng oán giận người này điểm đẳng đầu tiểu lợi.

"Phải phải, ngươi không phải ta không huynh đệ. . . Không đứng hay không, ngài là ta đại gia!" Bọn cướp hoảng sợ vội vàng đổi lời nói, cầu xin nói: "Gia! Cầu ngài tha cho ta đi, hai ta không cừu không oán, ngài không cần thiết đuổi tận giết tuyệt a."

"Phi! Vừa lại là cái nào con chó điên muốn đẩy ta vào chỗ chết!"

Trần Diệp trực tiếp thóa hấn nước miếng đầy mặt, lại một chân đạp đến ngực hấn trên, thân thể cùng tinh thần song trọng chà đạp, lại kiếm được 100 EXP.

"Là ta nhất thời hồ đồ, gia, cầu ngài đại nhân không nhớ tiểu nhân quá, làm ta là rắm, thả ta đi. . . Nếu không ta cho ngươi tiền, ta có rất nhiều tiền!" Bọn cướp đau đến cả người co giật, âm thanh đều run lên.

"Tiền? Xem ra ngươi trừ cái này lần bắt cóc, lúc trước còn phạm vào không ít vụ án a." Trần Diệp cười gằn nói: "Hơn nữa, nếu như ta thật đem ngươi thả, chờ ngươi đã khỏe sau đó, sẽ không tới trả thù ta? Thật sự cho rằng tất cả mọi người cùng ngươi giống như cái cỏ trở lên tê liệt!"

Cái này cũng là Trần Diệp ban đầu gặp phải bọn cướp không có trực tiếp chạy trốn nguyên nhân!

Bọn cướp khẳng định đã đoán được là mình hỏng rồi chuyện tốt của hấn, lại nhìn thấy mặc đồng phục học sinh chính mình từ trong trường học nhảy ra đến, nếu như liền như vậy thả hổ về rừng, lại bị sau lưng hấn đội biết được, như vậy chính mình đừng hòng có thể an ổn sống tiếp!

Vì lẽ đó, Trần Diệp ban đầu cũng là đang đánh cược, đánh cược bọn cướp đã trọng thương hấp hối, không có uy hiếp, liền muốn kéo gọi người đến trợ giúp, đem hàng này đưa quan điều tra, chấm dứt hậu hoạn!

Ai nghĩ đến hấn tầng thứ này Giác tỉnh giả dĩ nhiên kiểu như trâu bò thành như vậy!

Nếu như không phải là mình khác thường với thường nhân cơ sở thuộc tính, hàng này lại sức chiến đấu giảm nhiều, cho mình phát hiện kẻ hở, đêm nay bỏ muốn mạng sống!

Đương nhiên, còn phải nhờ có trên lầu vị kia gặp chuyện bất bình gia trưởng.

"Ta cái cỏ trở lên không có cơ bắp a. . ." Bọn cướp chết đến lâm đầu vẫn còn ở xoắn xuýt với này không có chứng cứ nhục nhã.

"Nào tàn không phải là cái cỏ trở lên bại liệt!" Trần Diệp vừa mắng vừa giẫm, vừa tàn nhẫn dầy xéo hàng này tinh thần cùng thân thể.

Liền, lại là 100 điểm EXP vào sổ.

Lúc này, xa xa lờ mờ truyền đến tiếng còi cảnh sát.

Gặp bọn cướp sắc mặt như tro tàn, Trần Diệp vẫn chưa hết giận, máu chót nhất là, điên cuồng như vậy xoay EXP cơ hội có thể gặp không thể cầu a!

Sau đó lại nghĩ không chút kiêng kỵ như vậy oán giận Giác tỉnh giả, còn không biết được muốn hầu niên mã nguyệt nào nữa!

Mà oán giận người bình thường là căn bản không này tiền lời!

"Nếu không, ở cảnh sát trước khi tới, lại xoay mấy lần sóng?"

"Cũng chỉ đạp mấy đá, chứ đem người đạp đánh rắm là được."

"Đạp đến đá tới, vẫn là ngực đạp thoải mái nhất bên."

"Ai nha, làm sao bây giờ, hoàn toàn không dừng lại được!"

"Đứng rồi, đạp tiểu đệ đệ có thể hay không càng lợi ích thực tế. . ."

Chương 24: Lẽ nào nhìn thấy một cái giả đê đê

Lý Văn Bằng làm cảnh sát gần mười năm, phụ trách đại án nhỏ án kiện nhiều vô số kể, nhưng đêm nay vụ án này, không thể nghi ngờ đem đề hấn suốt đời khó quên.

Vừa bắt đầu tiếp cảnh lời giải thích là có người ở trung học thực nghiệm phía sau trong ngõ hẻm ầu đã, khởi đầu tưởng tầm thường tranh cãi, nhưng vừa tới chỗ, nhìn thấy cái kia cả người chầy máu người trong cuộc, Lý Văn Bằng miễn cưỡng dọa nhảy.

"Đây là người làm ra?" Lý Văn Bằng kinh nghi nhìn người học sinh kia.

Trần Diệp một mực phủ nhận: "Ta thấy hấn thời điểm, cứ như vậy."

Lý Văn Bằng đang muốn truy hỏi, bên cạnh phụ cảnh nhắc nhở nói: "Lý sỏ, nam này cùng cục thành phố vừa truyền tới bọn cướp bức ảnh thật giống a."

Lý Văn Bằng lại sợ hết hồn, một bên lấy đèn pin rọi sáng, vừa móc ra điện thoại di động điều tra cục thành phố vừa ban bố bọn cướp bức ảnh, hai người so sánh nửa ngày, lập tức kích động!

Cái này đang náo động toàn bộ Hạ Giang thành phố Vụ án bắt cóc, náo cho bọn họ những cảnh sát này này mấy ngày không có một khác sống yên ổn, đêm nay càng truyền ra bọn cướp chạy trốn tổ chuyên án tiêu trừ kinh ngạc nghe, hiện nay, chính thức đã hướng về toàn quốc phát ra cấp A lệnh truy nã, Hạ Giang thành phố càng là khởi động toàn thành lùng bắt.

Tuy nói bắt được này Giác tỉnh giả tên bắt cóc công lao rất lớn, nhưng nguy hiểm càng to lớn hơn, làm là người bình thường Lý Văn Bằng cũng không muốn nhiều sảm cùng, xử lý những này đánh nhau đánh lộn tranh cãi càng phù hợp hấn cá mẫn lý tưởng.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, một lần theo thường lệ xuất cảnh, càng đề hấn cùng này công lao ngắt trời đưng thẳng!

Bỗng nhiên, bọn cướp di chuyển, một cái tay nắm chặt rồi Lý Văn Bằng căng chân!

Lý Văn Bằng sợ đến run run một cái, còn tưởng rằng bọn cướp muốn mạnh mẽ lên, kết quả lại nghe bọn cướp vô cùng đáng thương, hơi thở mong manh nói: "Nhanh, mau đưa ta tóm lại đi. . ."

Lý Văn Bằng cùng đồng nghiệp liếc nhau một cái, lập tức mạnh mẽ lên, nhanh chóng đem bọn cướp trở tay chế phục, mang theo xiềng xích!

Vốn nên đau thương bọn cướp, sắc mặt nhưng có chút giải thoát ý tứ hàm xúc, cuối cùng, còn lòng vẫn còn sợ hãi liếc nhìn Trần Diệp.

Lý Văn Bằng nhìn ở trong mắt, tâm giác được buồn bực, rõ ràng một cái ác quán mẫn doanh bọn cướp, một cái bình thường không có gì lạ học sinh, làm sao tranh này gió có gì đó không đúng a.

Nói chính xác hơn, ai sợ ai lập trường sai vị.

Quan sát một chút trước sau trấn định như thường Trần Diệp, Lý Văn Bằng thăm dò nói: "Ta nghe tiếp cảnh phản hồi, nói là hai người các người vừa ở trong ngõ hẻm tranh đấu?"

Bọn cướp cái kia một thân thương thế, hấn ngược lại không có quá đề ý, cũng đều là cùng tổ chuyên án ác chiến thời điểm tạo thành.

Hấn đề ý là, người học sinh này làm sao cùng bọn cướp oán giận bắt đi, còn dĩ nhiên bình yên vô sự.

Ngược lại bọn cướp bị oán giận được có tổn thương trên thêm thương dấu hiệu.

Đây hoàn toàn không hợp với lẽ thường mà.

Trong nhấp nháy, Lý Văn Bằng nhớ lại vừa bọn cướp nhìn thấy mình, không những không có kinh hoảng, trái lại còn giống nhìn thấy cứu tinh tựa như, chẳng lẽ. . .

Trần Diệp đối với lần này ngược lại không có phủ nhận, "Đúng vậy, bất quá là tên kia động thủ trước, ta là tự vệ, chỉ là không nghĩ tới như thế không khỏi đánh, ta đánh mấy quyền liền ngừng."

"Công kích thành công! Thu được 10 EXP!"

Đang nằm trên đất nằm ngay đơ bọn cướp lần thứ hai bị thương từ bên trong đến.

Đánh mấy quyền. . . Mấy quyền. . . Quyền. . .

Ngày gặp đáng thương a!

Ai có thể tưởng tượng đến hần vừa đã trải qua cỡ nào thảm tuyệt nhân hoàn ngược đãi!

Hơn nữa Trần Diệp còn chuyên chọn đầu hần, ngực thậm chí tiểu đệ đệ những này bộ vị yếu ớt đập!

Hần đều lẫn lộn đầy đất cầu xin tha thứ, Trần Diệp nhưng là càng đập càng hưng phấn, càng đập càng zô ta nào!

Nếu như không là cảnh sát cây cao lương đúng lúc chạy tới, hần tin tưởng mình tuyệt bức bách không sống quá đêm nay!

Này chính là một cái thỏa thỏa ác ma!

Nhưng hần biết chính là lên án cũng vô dụng, đơn giản cầu xin cảnh sát mau mau đưa chính mình chạy chữa quan lồng sắt, cũng không tiếp tục muốn cùng này ác ma ngốc một khối!

Lý Văn Bằng cũng là một mặt ta tin người tà về mặt.

Đùa gì thế.

Này nhưng là một cái tội ác tày trời, năng lực siêu quần Giác tỉnh giả a!

Liên tập hợp cảnh đội tinh anh cùng Giác tỉnh giả tổ chuyên án đều không hàng phục được, kết quả lại bị người một cái thẳng nhóc cho oán giận lật? !

Dù cho bọn cướp đã bị bị thương nặng,

Có thể cũng không trở thành lưu lạc tới bị mặc người chà đạp mức độ đi.

Giám chuyện nơi này điểm đáng ngờ tầng tầng, lại liên lụy rất lớn, Lý Văn Bằng không dám đọc đoạn, liền mau mau liên lạc tổ chuyên án cùng với xe cứu thương.

Cho tới Trần Diệp, tự nhiên cũng phải bị một khối mang đi điều tra.

Trần Diệp đối với lần này sớm có dự liệu.

Bọn cướp bị tóm, chính thức tìm hiểu đứng lên, nhất định sẽ tra được chính mình, chạy cũng chạy không được.

Cũng may liền bọn cướp đều nhận định chính mình chỉ là người bình thường, đón lấy chính mình tiếp tục ẩn giấu thực lực, giả vờ ngây ngốc, nghĩ đến cũng không sẽ có phiền toái gì.

Tiếc nuối duy nhất là, cảnh sát tại sao không nữa đến chậm một phút đây.

Nhìn thanh trạng thái cao tới hơn ba ngàn EXP, Trần Diệp thâm biểu tiếc hận.

Chỉ cần nhiều hơn nữa đập hai chân, chính mình là có thể hoàn thành tam liên thắng.

Còn kém như vậy hai chân a!

Ai, sau đó muốn đi đâu tìm tốt như vậy đánh quái thắng cấp cơ hội tốt đây.

...

Oán giận người ý do vị tấn Trần Diệp, bị Lý Văn Bằng dẫn tới thị cục công an.

Vụ án lớn như vậy, phổ thông đồn công an khẳng định thừa không tiếp được, được giao cho lãnh đạo chủ chốt xử lý.

Rất nhiều tiểu thuyết nhân vật chính đánh nhau xong tiến vào Cục cảnh sát thường thường sẽ gặp phải không công bằng chờ gặp, nhưng hay là hiệp trợ phá được đại án, Trần Diệp chiếm được quý khách cấp chờ gặp, lại là quan tâm lại là chuyển nước, thậm chí Lý Văn Bằng nhìn Trần Diệp trên mặt trên tay có vết máu, còn lấy khăn lông ướt cho hần lau chùi.

Bắt quả chân tâm không có dối lấy thực lòng, vừa đến lấy khẩu cung, Trần Diệp lại bắt đầu nghiêm trang nói bậy.

Cho tới đến cuối cùng, liền thâm niên cảnh sát hình sự đều chỉ có thể đem việc này đổ cho Trần Diệp tiểu vũ trụ bạo phát.

"Người là học sinh cấp ba, lần này có hay không bị giám định vì là người hợp cách?" Cảnh sát cuối cùng lại nhiều hỏi một câu, gặp Trần Diệp phủ nhận, không thể làm gì khác hơn là áng chừng đầy bụng nghi hoặc, kết thúc hỏi dò.

Ở khẩu cung trên kí rồi đại danh, Trần Diệp vừa ra cửa, cửa một vệt bóng hình xinh đẹp liền tiến lên đón.

"Nhỏ cừu con, thế nào? Có hay không cái nào bị thương?"

Trần Y Lạp hai tay ấn lại em trai vai đầu, vội vã cuống cuống trên dưới đánh giá.

Vừa tổ chuyên án người còn chất đống ở phòng họp tổng kết thất bại giáo huấn, ai nghĩ phía dưới một cái đồn công an gọi điện thoại tới, nói bọn cướp bị bắt.

Càng để mọi người thang mục kết thiết là, căn cứ cái kia đồn phó báo cáo, này tội phạm, là bị trung học thực nghiệm một học sinh cho hàng phục!

Ôm khiếp sợ lại thất bại ngôn ngang tâm tình, mọi người chia làm hai đường, một đường chạy tới bệnh viện không chế bọn cướp, một đường đến nhìn một chút cái kia học sinh cấp ba đến cùng lớn có bao nhiêu xương cốt tình kỳ.

Trần Y Lạp vốn là đi bệnh viện, nhưng ở giữa đường, Ngô đội cho nàng phát ra Trần Diệp tin tức cá nhân, hỏi dò này xương cốt tình kỳ học sinh cấp ba có phải là đệ đệ của nàng.

Trần Y Lạp đâu còn ngồi yên, trực tiếp dưới nửa đường xe, vô cùng lo lắng chạy đến thị cục công an.

Đang hỏi ý của phòng bồi hồi đội vài phút, cho tới giờ khắc này xác nhận đệ đệ trừ quần áo ra dư bản một chút, đúng là không có tổn thương gì, lúc này mới lỏng ra một ngụm lớn tức.

Trần Diệp gặp được nàng một mặt rõ ràng quan tâm cùng căng thẳng, trong lòng tiếp xúc nhúc nhích một chút, nói rồi ta không sao.

"Không có chuyện gì liên tốt, vừa nghe được tin tức sợ đến hồn đều sắp hết." Trần Y Lạp đập đập có thể nguy nga ngực, lại nói thâm nói: "Tà môn, thật vừa đúng lúc dĩ nhiên cho người đụng phải tên bắt cóc kia, có thể sống sót, cũng không biết nên nói người vận khí là tốt hay xấu. . ."

Nghe vậy, phụ trách lấy khẩu cung cảnh sát hình sự lộ ra quý dị cười mỉa.

Tiểu tử này vận khí là tốt hay xấu, hần không có cách nào nói, nhưng này tên bắt cóc vận khí, không thể nghi ngờ là xui vãi cả nín rồi, lại bị một học sinh trung học đánh sưng mặt sưng mũi.

Trần Y Lạp còn khí thể hung hăng muốn thay đệ đệ lấy lại danh dự: "Chờ, tỷ vậy thì đi đem cái kia chó kẻ trộm bắt tới đại hình hầu hạ, cho người xả giận!"

Còn lớn hơn hình đây.

Nhỏ nữa hình hầu hạ mấy lần, phỏng chừng bọn cướp cũng phải đem mệnh cho thông báo.

Bất quá, nhìn Trần Y Lạp tức giận nhỏ đáng đáp, Trần Diệp vẫn đủ thụ dụng.

"Phía ta bên này đã không thành vấn đề, bằng không trước tiên để đồng nghiệp đưa người đệ trở lại, quay đầu lại muốn có cái gì vẫn cần hần phối hợp điều tra địa phương, ta trực tiếp liên hệ người đi." Cảnh sát hình sự điều đình nói.

Trần Y Lạp gật gù đầu, nhìn nhiều mắt đệ đệ, nói: "Miệng của hần cung cấp cùng tư liệu, phía ta bên này quay đầu lại muốn thu sạch tới, hy vọng các người lý giải."

Cảnh sát hình sự suy nghĩ một chút, biểu thị chính mình yêu cầu xin chỉ thị lãnh đạo, nhưng ngoài miệng bảo đảm công an khẩu bên này sẽ bảo mật Trần Diệp tin tức.

Trần Diệp biết Trần Y Lạp là muốn tránh khỏi chính mình cuốn vào vụ án này tiến tới lộ ra ánh sáng!

Hần có công lao không giả, nhưng như vậy công lao, đối với hiện giai đoạn hần tới nói, sẽ chỉ là gánh nặng cùng mằm họa!

Trước tiên không nói cái này sẽ để hần phải chịu dư luận tập trung, ảnh hưởng đến bình thường sinh hoạt học tập, hơn nữa một khi để tên bắt cóc đồng bọn biết rõ bản thân mình tồn tại, không chừng liền muốn khởi binh trả thù!

Câu thông xong xuôi, nhìn theo Trần Diệp lên xe rồi đi, Trần Y Lạp sắc mặt để lộ ra vô hạn nghi ngờ.

Mà nghi ngờ, ở nàng cùng Ngô đội bọn họ suốt đêm thăm vấn xong bọn cướp phía sau, trở nên lớn hơn!

"Chiếu tên bắt cóc thuyết pháp, hần bị đồng bọn mang đi sau, nửa đường đồng bọn bỗng nhiên trở mặt, dự định đối với hần diệt khẩu, hần lại gặp phải một lần trọng thương phía sau, liều mạng dư lực tiềm chạy trốn tới nội thành, vốn định nhân màn đêm chạy vào trung học thực nghiệm phòng y vụ tìm được phẩm trị liệu, nhưng ở trong ngõ hẻm vừa vận gặp Trần Diệp, một phen tranh tài sau, bị Trần Diệp đánh đổ. . . Có người nói, bị đánh ngã xin tha phía sau, Trần Diệp vẫn còn kéo dài đánh đập hần."

Phòng họp, Ngô đội lật lên khẩu cung, càng nói, giọng điệu càng là quái lạ, không nhịn được liếc mắt Trần Y Lạp.

Đừng nói Trần Y Lạp, tổ chuyên án cái khác Giác tỉnh giả, nghe vậy cũng là đồn dập lú lười không ngớt.

Liên tục gặp phải hai lần trọng thương, bọn cướp tuy là cung giương hết đà, nhưng làm sao cũng không nên bị một cái tầm thường học sinh cấp ba cho oán giận, còn bị oán giận được thể thảm như vậy, quả thực mất hết bọn họ Giác tỉnh giả tôn nghiêm!

Ngô đội lại dùng máy tính bảng điểm mở Trần Diệp tin tức cá nhân, nhiều lần xác nhận tiểu tử này xác thực liền người hợp cách đều không phải là, không thể làm gì khác hơn là trung cầu Trần Y Lạp: "Người thấy thế nào?"

Ta thấy thế nào?

Chính là ngày ngày nhìn a!

Chẳng lẽ ta vừa thấy được một cái giả đệ đệ? !

Trần Y Lạp chân chờ nói: "Phòng chừng liên là vận khí tốt đi, vừa vận tên bắt cóc kia trọng thương hấp hối, cho hắn lợm sẵn có."

"Nếu không lại kiểm thử xem, không chừng phía trước đo lường xảy ra sơ suất." Có người đề nghị.

"Ta tuần trước năm vừa đo lường quá, liên ý niệm của ta đều hoàn toàn tránh không thoát được, liên sơ cấp nhất Giác tỉnh giả đều không phải là." Trần Y Lạp tức giận nói.

". . . Quên đi, quay đầu lại có cơ hội tìm người nữa đệ hỏi một chút đi."

Ngô đội không thể làm gì khác hơn là đem việc này tạm gác lại, tiếp tục thảo luận vụ án: "Căn cứ hiện nay tên bắt cóc bàn giao, hắn ở cái tổ chức kia chỉ tính địa vị tương đối thấp thành viên, ban đầu bên trong trình độ văn hóa, vốn là ngoại lai ất công phụ giả, sau đó bị cái tổ chức kia khai quật, cũng bị bịt mắt mang tới một chỗ, sở soạn một khối hòn đá nhỏ, sau đó đã tính lại ra thân thể cường hãn tổ chất, cơ bản có thể xác định, đó chính là thiên thạch mảnh vỡ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Một chén rượu, một đời bằng hữu

Lúc này, Trần Diệp ngược lại nên vui mừng Trần Y Lạp đã từng dụng ý niệm oán giận quá hắn, bằng không cái này sẽ hắn nên bị bộ ngành liên quan mang đi cắt miếng nghiên cứu.

Bất quá, trải qua này một lần, đón lấy hắn thế tất được càng cẩn thận hơn che giấu thực lực.

Lúc trước thăng cấp đến LV5, hệ thống phần thưởng 5 điểm có thể tự do phân phối thuộc tính điểm, Trần Diệp cũng dự định tạm thời mang theo, miễn cho một hồi tăng tiến quá nhanh lời đuổi.

Ngược lại căn cứ quy tắc của trò chơi, chỉ cần tại hạ lần thăng cấp trước phân phối rồi thì sẽ không bị rõ linh.

Nhưng này chung quy chỉ là kế tạm thời.

Nguyên bản thăng không thăng cấp, đối với hắn này cá mặn tới nói sao cũng được, nhưng thấy nghe thậm chí đã trải qua này tân thể giới hung hiểm, lại quần vào đồng thời kinh thiên đại án, này bọn cướp sau lưng tựa hồ còn có một tổ chức khổng lồ, không khỏi khơi dậy Trần Diệp tự vệ ý nghĩ.

Bởi vậy, đón lấy không ngừng xoay EXP thăng cấp là tất nhiên.

Đến rồi nhất định cấp độ, thực lực của hắn sớm muộn sẽ bại lộ.

Chớ nói chi là hắn bây giờ còn bị chính thức theo dõi.

Đến lúc đó lộ vùi lấp, có thể không biết nên làm sao che lấp.

Dù sao, mình không phải là dựa vào chính quy con đường tăng lên. . . Ân, chính quy con đường!

Nghĩ đến dựa vào không phải chính quy con đường thức tỉnh bọn cướp, Trần Diệp trầm tư nửa đêm, dần dần nghĩ ra một cái có thể tự bào chữa kế hoạch!

Nhưng ở biến thành hành động trước, hẳn trước tiên cần phải vững vàng vượt qua trước mắt phong ba.

Cũng may, sự thực chứng minh Trần Diệp lo xa rồi.

Những ngày kế tiếp, bình tĩnh phảng phất cái gì cũng không từng đã xảy ra.

Ngoại trừ có người điên truyền bọ cướp là ở trường học phía sau ngõ nhỏ bị chính thức Giác tỉnh giả chế phục, hẳn người trong cuộc này hoàn toàn không đếm xỉa đến.

Chính thức không có lại tìm quá hẳn.

Trần Y Lạp cũng lại chưa từng hỏi hẳn.

Đúng là có lần lúc ăn cơm tối nói ra đưa hẳn hiệp trợ phá án công lao báo lên, nhất định có thể đánh giá một cái thấy việc nghĩa hăng hái làm, thi đại học cũng có thể thêm điểm không ít!

Kỳ thực, chính là không thêm phần, Trần Diệp cũng có tự tin thi đậu hai bản.

May tinh thần thuộc tính, hẳn học tập càng phát thành thạo điều luyện, căn bản là đã gặp qua là không quên được, một chút liên thông.

Nói đến học tập, thì không khỏi không cảm vị kia ngực nhỏ lời thiếu về mặt treo ngồi cùng bàn.

Từ khi đêm đó thiết sáo trả thù Trần Diệp, đón lấy mấy ngày Lục Tiểu Vũ như là người không liên quan tựa như, như thường lệ vào học nghe giảng, tan học nghe ca nhạc, căn bản không phản ứng Trần Diệp.

Tuy rằng Trần Diệp bị bấy gián tiếp suýt chút nữa làm mất mạng, nhưng nghĩ tới nhân gia đang yên đang lành lại không trêu chọc chính mình, chính mình lại nói của nàng nói xấu, tổng là mình có lỗi trước.

Tiểu cô nương ngực nhỏ khí lượng nhỏ, chính mình thực sự không cần thiết có thù tất báo, bám vào không tha.

Bất quá, lĩnh giáo qua nhỏ ngực em gái xấu bụng, Trần Diệp cũng sẽ không bị nàng ngoan ngoãn hướng nội bề ngoài che mắt.

Nên phòng hay là muốn phòng, tận lực tránh thật xa đi.

Ở đây đoạn yên tĩnh thời kỳ, chợt có vài vòng gọn sóng nổi lên.

Tỷ như trường học cái kia chút lập chí ghi danh võ đạo sinh người hợp cách có đoạn sau.

Ở ký tên các loại thỏa thuận phía sau, trường học lớp 12 đoạn những này người hợp cách không biết bị mang đi nơi nào, mãi đến tận thứ sáu buổi chiều mới trở về trường học.

Trong đó, có người vui mừng có người buồn.

Trần Diệp cũng kiến thức chính thức chọn lựa võ đạo sinh Giác tỉnh giả nghiêm khắc.

Có người nói lần này 12 lớp tổng cộng báo lên 60 cái tã hữu người hợp cách, nhưng lúc trở lại, chỉ có mười mấy người sớm thu được ghi danh võ đạo sinh tư cách!

Này liền nói rõ, chỉ có mười mấy người này tiêm vào xong thức tỉnh ước số phía sau, thành công thức tỉnh ra siêu năng lực!

Những người còn lại đều bị quét!

Nhưng cũng không toán bị triệt để quét.

Có người nói tiêm vào xong thức tỉnh ước số, ngoại trừ số ít thiên tư tốt sẽ tại chỗ thức tỉnh, đại bộ phận phân người hợp cách không sẽ lập tức thức tỉnh, mau có thể phải ba lạng ngày, chậm, có mười ngày nửa tháng, cũng có mấy tháng, dài nhất không cao hơn một năm.

Nhưng nếu như thức tỉnh cần thời gian càng dài, liền mang ý nghĩa này người hợp cách thiên tư càng kém, đừng nói cái này đã bỏ lỡ trường đại học trúng tuyển võ đạo sinh thời gian,

Chính là nửa năm thậm chí một năm sau thức tỉnh rồi, chính thức cũng chỉ biết sắp xếp một ít hết sức cơ tầng công tác, thuộc về Giác tỉnh giả hệ thống bên trong cấp thấp nhất!

Vì lẽ đó, trừ phi thực sự sống đến mức quá kém, cơ bản bộ này phân thiên tư hơi kém người hợp cách, một khi tự biết thức tỉnh thời gian quá lâu, cơ bản đều sẽ chủ động từ bỏ chiêu an hợp nhất, ký tên thỏa thuận, trở về xã hội công việc bình thường, hoặc giả đi cho tư nhân làm hộ vệ.

Có giám sát ở đây, này mười mấy chuẩn võ đạo sinh, đều là ở trong vài ngày này thì thành công thức tỉnh rồi, thuộc về chính thức sau đó phải trọng điểm

tài bồi thiên chi kiều tử.

Có vẻ như phía dưới còn sẽ tiếp thu một trận huấn luyện cùng kiểm tra, cuối cùng đi ra thành tích khảo hạch, sắp trở thành quốc nội các đại trường đại học trúng tuyển căn cứ.

1 lớp lúc trước bị giám định ra 8 tên người hợp cách, cuối cùng có ba cái thành công thức tỉnh, trong đó một cái thậm chí còn là hiếm như lá mùa thu tỉnh thần hệ Giác tỉnh giả, ở cả lớp đoạn thậm chí Hạ Giang hết thầy trung học bên trong chiếm số một!

Có rất nhiều lớp, thì lại trực tiếp toàn quân bị diệt.

Cho tới nguyên lai 2 lớp, ngoại trừ Vương Sâm bởi vì thẩm tra chính trị vấn đề từ bỏ, giám định ra cái kia năm cái, thức tỉnh rồi hai cái, bao gồm Từ Đồng.

Liên quan với Từ Đồng thức tỉnh, căn cứ trở về người hợp cách nói tới, là nhất quanh co.

Tiền vào xong thức tỉnh ước số, Từ Đồng vừa bắt đầu cũng không có thức tỉnh, thứ hai thứ ba ngày vẫn không có, mất thấy chính thức muốn kết thúc này vòng chọn lựa, sẽ bị kéo lên xe buýt xe thời điểm, Từ Đồng một sốt ruột, dĩ nhiên thành công thức tỉnh rồi, ngồi lên rồi ở cuối xe.

Mặc dù là này một nhóm chuẩn võ đạo sinh bên trong cuối cùng, nhưng tốt xấu là thức tỉnh rồi, lần này đến, Từ Đồng đương nhiên phải bắt đầu hấn tỉnh tướng biểu diễn.

Liên, thứ sáu một buổi trưa, đám này chuẩn võ đạo sinh thành toàn trường chú mục chính là tụ điểm, trong giờ học tan học thời điểm, bên cạnh bọn họ tổng không thể thiếu một đám người chen chúc.

Bởi ký tên hiệp nghị bảo mật, bọn họ không cách nào tiết lộ quá nhiều tin tức, đơn giản thông qua triển khai hiện ngành thực lực xoay tồn tại cảm giác.

Tỷ như Từ Đồng, sau khi tan học ở sân bóng rổ, lấy ở ba phân tuyến bên ngoài chạy lấy đà nhảy lấy đà hoàn thành một lần đại ném rổ, kỹ kinh tứ tọa.

Cái kia tài năng như thần siêu năng lực, các bạn học đặc biệt là các nữ sinh ánh mắt nóng bỏng, như vậy được cả danh và lợi chuyện đẹp, chẳng trách sẽ dẫn tới toàn dân đối với Giác tỉnh giả vây chờ.

"Nếu như ta thành công thức tỉnh, nên cũng có thể làm được đi."

Vương Sâm đi qua sân bóng rổ thời điểm, nhìn phong quang vô hạn Từ Đồng, cảm khái không thôi.

Trần Diệp đứng là không có cảm giác gì.

Mức độ này, lấy trước mắt hấn mười mấy ra mặt sức mạnh cùng nhanh nhẹn thuộc tính cũng có thể làm được.

Bất quá hấn cũng biết, giống Từ Đồng này loại vừa thức tỉnh, thân thể khắp nơi mặt siêu năng lực đều vẫn còn vừa nảy mầm giai đoạn, theo thời gian cùng huấn luyện thâm nhập, tiền kỳ sẽ nghênh tới một người cao tốc giai đoạn phát triển, sau đó chính là dần dần ổn định thành thực, như cùng nhân loại sinh trưởng phát dục.

Hơn nữa căn cứ tương quan nghiên cứu khoa học thuyết pháp, theo tuổi già, siêu năng lực còn sẽ dần dần suy yếu, chỉ là Giác tỉnh giả mới tồn tại hai mươi năm, thuyết pháp này còn có chờ nghiệm chứng.

Bất lấy Vương Sâm trong lời nói thất lạc, Trần Diệp có thể hiểu được tâm tình của hấn.

Nếu như không phải là bởi vì thẩm tra chính trị, hấn bây giờ cũng có thể hưởng thụ được tất cả những thứ này.

Nghĩ đến Trần Y Lạp lời thề son sắt biểu thị sẽ giúp Vương Sâm đạt thành mong muốn, Trần Diệp hết sức muốn hỏi một chút bạn bè gần nhất có hay không đặc thù tế gấp, nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng vẫn là nhịn được.

Vương Sâm không nói, hấn không cần hỏi.

"Đi mò tiểu táo?" Trần Diệp hữu tâm bồi bạn bè giải sầu một tình cảm xuống.

"Người không cần về nhà sao?" Vương Sâm biết bạn bè bây giờ là cái tỷ quản nghiêm.

"Nàng này mấy ngày bận rộn cũng không thấy ánh, không để ý tới ta."

Trần Y Lạp gần nhất là thật bận bịu, giúp xong Vụ án bắt cóc, liên không ngừng không nghỉ vui đầu vào võ đạo chiêu sinh công tác, thường thường màn đêm thăm thẳm mới gia.

Hôm nay nhóm đầu tiên chuẩn võ đạo sinh mới ra đến, nói vậy còn muốn vội vàng một ít phần kết công việc.

Hai người như dĩ vãng như vậy, đi tới trường học phụ cận cửa hàng lớn, điểm mấy nói ăn sáng, mở ra bia, một bên hút thuốc một bên đối ẩm.

Vô vị khô khan trường học sinh hoạt, đây là bọn hấn khó được tiêu khiển.

Nói chuyện tào lao một trận, Vương Sâm dần dần có mùi rượu, đột nhiên không tên đến rồi câu: "Diệp tử, nếu có ngày ta thân bại danh liệt, chúng bạn xa lánh, ngươi còn sẽ nhận thức ta đây hào bằng hữu sao?"

Trần Diệp nhú nhú mày: "Không có uống say đi nguoi, nói cái gì ngốc lòi."

"Ta nói nếu như."

"Một chén rượu, một đời bằng hữu, không có nếu như."

Trần Diệp giờ ly rượu lên, ngôn từ kiên nghị.

Vương Sâm cười cợt, đối với đụng một cái.

Hai người đang rượu hàm tai nóng, bỗng nhiên bài đương lai tới nữa rồi một thuốc nhuộm màu xanh biếc năm.

Bọn họ chính tuyến vị trí gọi món ăn, trong đó một cái giữ lại ngăn tắc thanh niên nhìn thấy Vương Sâm, khoe miệng hơi xé một hồi, lộ ra một tia ngoạn vị ý cười.

"Rất vừa vặn a, ở nhà chạm không gặp, nhưng ở này đụng phải."

Thanh niên đi tới, ở trên cao nhìn xuống nhìn Vương Sâm, cười nhạt nói: "Có khoẻ hay không a, hảo đệ đệ của ta."

Vương Sâm từ lúc thanh niên đi lúc tới đã nhìn thấy, nghe vậy, cũng không ngẩng đầu lên nói: "Đừng làm loạn làm thân thích, ta cũng không nguoi số này gấu thân thích."

"Nguoi nói không có là không có a, nếu không muốn nhận thức ta đây ca ca, vậy nguoi mẹ lúc trước cần gì phải mặt dày mày dạn không phải muốn gả cho cha ta a. " thanh niên châm biếm nói.

Đừng nói Vương Sâm, Trần Diệp sắc mặt cũng trong nháy mắt âm trầm.

Hắn chưa từng thấy cái tên này, nhưng thông qua đối thoại, liền biết người nọ là Vương Sâm kế phụ nhi tử, Trịnh Hoan!

Nói đi nói lại, bởi vì đều là gây dựng lại gia đình hải tử, làm cho Trần Diệp cùng Vương Sâm đối với cũng vậy đều có chút đồng bệnh tương liên tâm tư.

Nhưng so với Vương Sâm, Trần Diệp có khi lại cảm giác mình rất may mắn.

Tuy rằng gia đình có ngăn cách, nhưng người nhà chờ chính mình cuối cùng cũng coi như không tệ.

Giống Trần Y Lạp, tuy rằng hết sức đáng ghét, vừa già thích lấy gia tỷ thân phận mạnh mẽ can thiệp cuộc sống của chính mình, có thể quan tâm tới mình bảo vệ đều là chân thành.

Tỷ như thay mình thi thử đề, tỷ như ở cục công an đối với mình căng thẳng.

Mà Vương Sâm tình cảnh thì không được, lợi ích tối thượng mẫu thân, vô tình vô nghĩa kế phụ, còn có một cái coi hắn là cái đinh trong mắt ác độc ca ca, đang ở hoàn cảnh như vậy bên trong, Vương Sâm kỳ thực trải qua hết sức ngột ngạt buồn khổ.

Bởi vậy, hắn mới có thể nghĩ như vậy ghi danh võ đạo sinh, bức thiết thay đổi vận mệnh.

"Lăn xa chút, ta hôm nay không muốn cùng nguoi ồn ào." Vương Sâm cố nén lửa giận.

"Thực sự là chó cắn Lã Động Tân, ta không phải là đến cùng nguoi ồn ào, mà là để an ủi nguoi." Trịnh Hoan cố ý thả mở giọng, nói cho tất cả mọi người nghe: "Ta nghe nói nguoi bị giám định vì là người hợp cách, nguyên bản tốt vô cùng sự tình, đáng tiếc a, bởi vì nguoi cái kia lớn mạnh lao tiền nhậm cha, dẫn đến thẩm tra chính trị không có thông qua, ta đều thay nguoi tiếc nuối, bất quá nguoi cũng đừng nhụt chí, tốt xấu hữu duyên làm nguoi một nhà, yên tâm đi, chờ ta sau đó tiếp nhận ba của ta vị trí, ta nhất định an bài cho nguoi một phần công việc tốt, ta nghĩ muốn a, đội trưởng an ninh thế nào? Lui về phía sau gặp người nói đến, có một người hợp cách cho công ty gác thường trực, nhiều có mặt mũi, chà chà."

Hắn không để ý Vương Sâm xanh mét sắc mặt, cúi người xuống âm hiểm cười nói: "Nhưng điều kiện tiên quyết là, mẹ nguoi có thể tiếp tục tại trên giường hầu hạ tốt cha ta!"

Chương 26: Các người yếu các người có lý

Rào!

Vương Sâm rộng mở đem rượu trong chén hướng trịnh vãi đi qua.

Trịnh Hoan này phản phái diễn viên quần chúng cũng không phải thuần nào tàn, hẳn sớm đoán được chính mình lần này ác độc chí cực ngôn luận sẽ đưa tới Vương Sâm phản kích, làm Vương Sâm vừa có động tác thời điểm, hẳn liền nhanh chóng chuyển mở, tránh được bị giới đầu vận rủi.

Có thể còn chưa kịp tiếp tục phản phái biểu diễn, một luồng cảm giác mát mẻ, liền kèm theo rượu từ đỉnh đầu của hắn chảy lại đến!

"Một lại gần liền xú hồng hồng, hay là trước dùng mùi rượu xây đắp một cái đi."

Trần Diệp nắm bình rượu, quay về Trịnh Hoan đầu hết thấy tưới lại đi, gặp Trịnh Hoan đang kinh ngạc sau khi muốn há mồm bạo nổ thô, lại lạnh lệ trở tay đập một cái, đem miệng bình trực tiếp nhét vào hàng này miệng bên trong!

"Công kích thành công! Thu được 20 EXP!"

Hiển nhiên, đây không chỉ là người bình thường thân công kích, mà là nhân cách si nhục!

Vẫn là ngay ở trước mặt nhiều như vậy con mắt, không thể nghi ngờ đối với Trịnh Hoan cả người tạo thành kịch liệt thương tổn!

Trần Diệp vẫn như cũ chưa hết giận, đừng nói hắn hiện tại tửu hứng phía trên, chính là không có uống rượu, tận mắt thấy bạn bè bị như thế nhục nhã, hẳn cũng không có bỏ mặc đạo lý!

"Đệt! Người mẹ hắn muốn chết a!"

Cùng Trịnh Hoan cùng đi cái kia năm người thanh niên lập tức xông tới, Vương Sâm cũng thừa cơ vỗ bàn lên, nắm bình rượu quát mắng nói: "Ai đi lên nữa thử xem? !"

"Người mẹ hắn. . ."

"Đùng!"

Cái kia vẫn thăm hỏi người khác mẫu thân gia hỏa vừa muốn mạnh mẽ lên, đột nhiên thấy hoa mắt, chặt chẽ vững vàng đã trúng một cái tát tai, lúc này mắt nổ đom đóm, đầu ong ong.

"Ta thay mẹ người giáo dục một chút người làm như thế nào cố gắng nói chuyện!" Trần Diệp tóm chặt hàng này cổ áo, ban tay hay mu bàn tay, nhanh tay nhanh mắt!

Thấy thế, bao quát vừa đem bình rượu từ rút ra miệng Trịnh Hoan nhất thời đều nhìn bối rối.

Một phương mặt không nghĩ tới Trần Diệp sẽ làm được như vậy tàn nhẫn ác liệt.

Một phương mặt, Trần Diệp nhanh nhẹn mạnh mẽ thân thủ là bọn hắn bất ngờ!

Mãi đến tận đồng bạn khuôn mặt đều sắp bị đánh sưng lên, mới có nhân đại rống nói: "Tiến lên! Chơi chết hắn!"

Trịnh Hoan cũng đang muốn xông lên, lại bị Vương Sâm chen chân vào cho đẩy ta chó ăn cứt.

Vương Sâm đang muốn đi giúp bạn bè, kết quả hình ảnh trước mắt lần thứ hai làm hắn trọn mắt lú lười!

Hầu như ngay ở mấy người kia phát động thế công đồng thời, Trần Diệp liền một cước đạp lộn mào mặt kia súng kẻ đáng thương, sau đó quyền cước lẫn nhau, mấy hiệp, như cắt rau gọt dưa giống như đem mấy cái này thanh tráng niên toàn bộ đánh ngã!

Chờ Trịnh Hoan chặt vật từ dưới đất bò dậy, cùng tất cả mọi người chậm quá Thần thời điểm, mấy tên này đã toàn bộ nằm địa lên rồi, trong miệng không được kêu rên gào lên đau đớn.

"Còn lại người." Trần Diệp vẫn ung dung áp sát Trịnh Hoan, nói: "Cho người hai cái lựa chọn, hoặc là chủ động quỳ xuống xin lỗi, hoặc là bị động quỳ xuống xin lỗi."

Trịnh Hoan như tựa như thấy quỷ, sợ xanh mặt lại kinh sợ, làm sao cũng không nghĩ đến này bình thường không có gì lạ gia hỏa, thân thủ càng hung hãn

như vậy.

Hắn ý thức được cái gì, chỉ vào Trần Diệp sao tử nói: "Ngươi là Giác tỉnh giả?!"

Trần Diệp hàng nhái như không nghe thấy, một bước xa đạp phải bên cạnh hắn, khẽ mỉm cười, đạp này căn đầu gối, để căn bị động quỳ xuống nói xin lỗi!

"Công kích thành công! Thu được 20 EXP!"

Không để ý Trịnh Hoan cùng với người chung quanh sợ hãi ánh mắt, Trần Diệp phát hiện đi qua này mấy vòng lẫn nhau oán giận, EXP đã đạt đến 3150, thăng cấp sắp tới, suy nghĩ chốc lát, đem lưu giữ cái kia 5 điểm thuộc tính điểm phân phối đồng đều đến rồi bốn hạng cơ sở thuộc tính.

"Trạng thái thuộc tính lan: Thể chất: 6; sức mạnh: 14; tinh thần: 14; nhanh nhẹn: 12 "

Vương Sâm chần chờ một chút, thăm dò nói: "Diệp tử, lẽ nào ngươi. . ."

Trịnh Hoan chịu đủ thân tâm to lớn thương tích, sợ hãi nói: "Ngươi nếu là Giác tỉnh giả, nên biết lên lút ầu đã sẽ bị ký đại lột qua phân!"

"Ta là Giác tỉnh giả? Ta làm sao không biết."

Trần Diệp cười lạnh một tiếng, không biết là rượu còn tác dụng, hay là thực lực tăng cao đưa đến tâm tình bản ra, càng bắt đầu đối với tàn ác với người sinh ra hứng thú.

Một tay tóm chặt Trịnh Hoan cổ áo, Trần Diệp đem hàng này một cái nâng lên, "Miệng của ngươi vẫn là quá thối, lại cho ngươi hai cái lựa chọn, hoặc là chủ động vả miệng xin lỗi, hoặc là bị động vả miệng xin lỗi."

"Ta, ta. . ." Trịnh Hoan gặp cái tên này căn bản không có chính thức Giác tỉnh giả nên có kiêng kỵ, triệt để lòng nguội lạnh, xoay đầu liếc mắt Vương Sâm, ngập ngừng môi còn đang chần chờ, một cái bạt tai liền quất xuống!

Tuy là Trần Diệp đã hết sức khống chế sức mạnh, một chưởng này nhưng đem Trịnh Hoan cho đánh được suýt nữa ngất đi, làm ho hai tiếng, ho ra một viên mạng máu hàm răng!

"Công kích thành công! Thu được 20 EXP!"

Gặp tình thế nếu không khống chế được, Vương Sâm khuyên can nói: "Diệp tử, gần như là được, không cần thiết bởi vì ta chọc phiền phức. . ."

"Không chỉ là vì ngươi, cũng là vì chính ta a." Trần Diệp âm thầm nghĩ, nhưng tay vẫn là buông lỏng ra.

"Khái khái. . ." Trịnh Hoan lau một hồi mạng máu khóe miệng, sắc bên trong nội liễm trùng mắt Trần Diệp, cũng không dám làm lần nữa.

Mà lúc này, người vây xem bây đã không ít.

Rất nhanh, tiếng còi cảnh sát truyền đến.

"Ai báo cảnh?"

Có ba cảnh sát từ phía ngoài đoàn người chen vào, nhìn thấy lần này cảnh tượng thực tại lấy làm kinh hãi.

Mà giật mình nhất, không gì bằng trong đó một cái mập phụ cảnh.

Bởi vì cái kia muộn nhưng là cùng đồn phó Lưu Vân Bằng một khối chứng kiến Trần Diệp ngược đánh tên bất cóc hiện trường!

Bởi ở phía trên cấp hạ lệnh cấm khẩu, phụ cảnh không dám đối với người chung quanh tiết lộ nhiều lắm, nhưng đối với Trần Diệp ấn tượng có thể nói ký ức chưa phai, không nghĩ tới thời gian qua đi mấy ngày, lại cho đụng phải.

Vẫn là ở tương tự như vậy dưới tình huống.

Thực sự là tà tính!

"Là ta. . ." Cửa hàng lớn ông chủ đáp lại nói.

Mập phụ cảnh nhìn lướt qua tràng diện, cân nhắc đến Trần Diệp tình huống đặc biệt, kịp thời quyết đoán nói: "Dem người đều mang đi, có thương trước đưa bệnh viện xử lý một chút."

Trần Diệp rất phối hợp, cùng Vương Sâm ngồi lên rồi xe cảnh sát.

Trịnh Hoan mấy người kia, thì bị còn lại hai cái cảnh giác đưa chữa bệnh đi tới.

Mập phụ cảnh ở hiện trường lục soát tụ tập xong khẩu cung phía sau, lâm lên xe trước còn cho Lưu Văn Bằng đi tới điện thoại, ngăn gọn báo cho một chút tình huống.

"Diệp tử, liên lụy người." Vương Sâm áy náy nói.

"Nói ít những này có không có." Trần Diệp vung vung tay, sau đó xuyên thấu qua cửa sổ xe, liếc một cái trong đám người hai nam tử.

Này hai nam tử, đã đầy đủ theo dõi hắn vài ngày!

Theo dõi rất có trình độ, nhưng cũng chạy không thoát hẳn sức cảm ứng.

Cho tới này hai thanh niên lai lịch, Trần Diệp chắc là có thể đoán được.

Cái này cũng là thúc đẩy hắn hôm nay say rượu thì bạo nhân tố!

...

Chờ xe cảnh sát ly khai, hai người đàn ông kia cũng ngồi lên xe.

"Điều quay phim lại đi, mau mau phân phát Ngô đội đi." Trong đó một cái thấp giọng nói.

"Gửi tới, Ngô đội đoán không lầm, tiểu tử này quả nhiên là Giác tỉnh giả, giấu đi đủ sâu a." Một cái khác đáp lời: "Nhưng vấn đề là, khi trước đo lường báo cáo, tiểu tử này liên người hợp cách đều không phải là, đây cũng là làm sao thức tỉnh đây?"

"Ai biết, giao cho mặt trên định đoạt đi, không hiểu ra sao ra một cái Giác tỉnh giả, mặt trên nhất định phải tra cứu kiểm tra, chỉ mong tiểu tử này tình huống thuần khiết, bằng không tỷ tỷ của hắn cũng phải bị liên lụy."

Cùng lúc đó, nhận được hồi báo Lý Văn Bằng, vội vội vàng vàng trở về đồn công an, tìm tới mập phụ cảnh sát giải khai xong ngọn nguồn, sắc mặt lập tức ngưng trọng đứng lên.

"Mấy cái bị thương thế nào?"

"Vừa truyền trả lời điện thoại, ngoại trừ dẫn đầu cái kia bị một lòng bàn tay đánh rớt răng khôn, cơ bản đều là một ít mềm tổ chức bầm tím."

Mập phụ cảnh vẫn là rất có nhãn lực, trong lòng biết Lưu Văn Bằng bởi bắt được bọn cướp lập công, đón lấy rất có thể sẽ lên chức, ắt sẽ đọc Trần Diệp ân tình, liền đề nghị nói: "Căn cứ mục kích người khẩu cung, có thể xác định là bị đánh những người kia khiêu khích trước, hoặc là việc này liên ngầm hiệp thương giải quyết rồi đi, cũng đừng báo trường học bên kia đi tới."

Này rất rõ ràng là thiên vị Trần Diệp, tránh khỏi hắn bị trường học truy cứu nơi phân.

Lưu Văn Bằng cũng cảm thấy biện pháp này không sai, bất quá nghĩ lại nghĩ đến hiện trường miêu tả, chần chờ nói: "Người là nói, lại là tiểu tử kia một người làm lật năm, sáu người?"

Gặp mập phụ cảnh gật đầu, Lưu Văn Bằng sách một tiếng, thấp giọng nói: "Xem ra chuyện phiền toái còn không chỉ những này a!"

Đúng như dự đoán, sau một khắc, điện thoại di động của hắn liền vang lên.

Một cái xa lạ toà số điện thoại.

Lưu Văn Bằng sau khi tiếp nghe xong vài câu, sắc mặt ngưng trọng hơn, cuối cùng có chút câu nệ nói: "Được rồi, ta đây liền đem việc này xử lý xong, sau đó đem người giao đưa qua."

Mập phụ cảnh chờ hắn cúp điện thoại, không nhịn được hiếu kỳ nói: "Lưu, là liên quan với tiểu tử kia?"

Lưu Văn Bằng gật gật đầu, thờ dài nói: "Cũng không biết nên nói tiểu tử kia là phúc tinh vẫn là sát tinh, quên đi, trước tiên chùi đi đi."

...

Trần Diệp cùng Vương Sâm làm xong bút ghi hình phía sau, trước sau bị dẫn tới một gian phòng làm việc.

Bên trong một đám người đang tụ tập dưới một mái nhà.

Ngoại trừ Lưu Văn Bằng, mập phụ cảnh cùng với Trịnh Hoan này bảy người trong cuộc, còn có mấy trung niên nhân, nhìn bọn họ nhìn Trần Diệp hai người oán hận ánh mắt, không cần nghĩ cũng biết là gia trưởng.

"Được rồi, người cũng đến đông đủ, rốt cuộc là chuyện ra sao, trong lòng các người đều nên nắm chắc rồi. . ." Lý Văn Bằng hết sức thông thạo ba phải: "Xét thấy song phương đều có sai lầm, may mà hậu quả cũng không phải rất nghiêm trọng, y theo ta nhìn, nếu không các người liền cũng vậy nói lời xin lỗi, hiệp thương giải quyết rồi chứ?"

"Cứ như vậy còn hòa giải? Nghĩ hay lắm!" Có một lão nương khách giận dữ, chỉ vào bị Trần Diệp đánh mặt sưng nhĩ tử, "Nhìn một cái, con trai của ta nguyên bản nhiều thanh tú mặt, bị đánh thành dạng gì, còn nhỏ tuổi liền ác độc như vậy, nhất định phải bắt hắn ngồi tù!"

"Đúng! Nhất định phải tạm giam! Còn phải đền tiền! Tiền chữa bệnh, dinh dưỡng phí, ngộ công phí còn có tiền tổn thất tinh thần, giống như cũng không thể thiếu!"

"Người nhà của hắn đây? Mau kêu lại đây nói chuyện, cũng không biết nói làm sao dạy dỗ!"

"Cảm ứng được công kích, thu được 10 EXP!"

"Cảm ứng được công kích, thu được. . ."

Ai, nhĩ tử vừa nập xong cống, gia trưởng lại tới đưa ẩm áp, đây chính là hay là một mạch kẻ thừa đi.

Nhìn EXP đã lái vào 3195, lại căn cứ vào trả lễ lại nguyên tắc, Trần Diệp quyết định dùng về oán giận phương thức lên một tầng nữa đăng cấp: "Không sai, trong chuyện này, ta quả thật có sai, ta nên tỉnh lại. . ."

Đang khi mọi người ngạc nhiên nghi ngờ bất quyết, Trần Diệp nghiêm trang bổ sung nói: "Nếu như sớm biết con trai của các ngươi lại không có giáo dục lại nạo, ta nên đem bọn họ đánh ngay cả cha mẹ đều không nhận ra, tình được các ngươi cũng mất mặt theo. . . Còn có các ngươi mấy tên cũng thật là, đánh nhau bị ta ngược món ăn, còn muốn đem gia trưởng tìm đến tiếp theo bị tra tấn, người lớn như vậy, còn muốn gia trưởng chùi đít, có hay không tối thiểu dây thần kinh xấu hổ a? Ai, quên đi, các ngươi yêu các ngươi có lý đi."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Văn võ song toàn làm mất mặt tư thế

"Công kích thành công! +15 EXP!"

"Keng! Chúc mừng lên cấp LV7(3210/6400), thu được 5 điểm thuộc tính điểm số, ngoạn gia có thể tự do phân phối đến bốn hạng cơ sở thuộc tính bên trong!"

Hoàn thành thăng cấp, hệ thống màn hình tiếp tục xoát bình hình thức, ngăn ngắn một cái hô hấp công phu, khắp phòng bị oán giận gia trưởng cùng thanh niên lại cho Trần Diệp đầy đủ công hiến một trăm EXP.

"Ngoại trừ oán giận Giác tỉnh giả, quả nhiên vẫn là bày trò hiệu quả nhất gạch thẳng, đáng tiếc chính mình xuyên việt không phải giải trí thiếu thôn thể giới song song, bằng không làm một người kẻ chép văn kiểm lời chút tiếng tăm, lại hóa thân công biết khắp nơi phun người, này thăng cấp còn không cùng ăn cơm tựa như ung dung."

Trần Diệp oán giận người kiểm lời xong EXP sau, vẫn có chút hơi nuôi tiếc.

Lý Văn Bằng khỏe miệng giật một cái, lòng nói tiểu tử này oán giận người cũng thật là đủ văn võ song toàn, mấu chốt là oán giận con người toàn vẹn, không những không yên tĩnh, còn muốn vội vàng đập thêm mấy đá, đây không khỏi quá tổn âm đức.

Gặp những gia trưởng kia thanh niên có bùng nổ dấu hiệu, Lý Văn Bằng mau đánh giảng hòa: "Được rồi! Đầu nói ít đi một câu, này có còn nên hiệp thương giải quyết vấn đề? Ai lại ồn ào một câu, hết thấy đầu trước tiên quan ngưng lại phòng tạm giam mấy ngày, chờ đầu tỉnh táo lại nói sự tình!"

Rốt cuộc là quanh năm làm cơ tăng, đàn áp những này chuyện vật vãn sự tình lưu cực kì, ung dung một câu nói, liền cố gắng toàn trường.

Nhưng vẫn có gia trưởng không phục, "Vậy hắn đem chúng ta gia hài tử đánh thành như vậy, món nợ này làm như thế nào toán?"

"Vừa không phải nói mà, song phương đều có sai, quay đầu lại để của đứa nhỏ này gia thuộc gánh chịu các ngươi tiền chữa bệnh liền gần đủ rồi." Lưu Văn Bằng làm bộ thanh sắc câu lệ nói: "Nếu như lại nhất định phải so sánh thật, các ngươi hài tử hành vi đã quá được với gây hấn gây chuyện tội, đến lúc đó thì không phải là mấy câu nói có thể giải quyết vấn đề!"

Hống liên tục mang sợ hãi đến, những gia trưởng này rốt cục triệt để yên tĩnh.

Lưu Văn Bằng yên lặng cho sự nhanh trí của chính mình điểm cái khen, đang chuẩn bị phản kết, văn phòng cửa phòng bị liên đẩy ra!

Đi tới một cái mặc cảnh phục gã đeo kính, cùng một cái Âu phục trung niên nam.

"Ba!"

Vừa mới thẳng ừ nữ nghiêm mặt Trịnh Hoan lập tức nghênh hướng trung niên kia nam.

Mà Vương Sâm vừa nhìn thấy người đàn ông này, sắc mặt càng thêm khó coi.

Trịnh phụ vừa nhìn thấy nhi tử sung cùng man đầu tựa như nửa bên mặt, tức khắc giận dữ: "Ai làm!"

"Liên Vương Sâm bên cạnh tiểu tử kia!"

Có dựa dẫm, Trịnh Hoan lại chỉ cao khí dương, lên án xong Trần Diệp, lại liếc mắt cảnh phục gã đeo kính, bỏ tức một câu: "Vừa cái này Lý đồn trưởng còn mạnh hơn được muốn bức bách chúng ta hòa giải!"

Nghe vậy, Lý Văn Bằng liền biết không ổn, nhìn đâm đầu đi tới gã đeo kính, cùng mặt phụ cảnh một khối chào hỏi: "Ngựa, người cũng tới rồi."

Mã đồn trưởng hừ một tiếng, trừng mắt nói: "Ta nếu là không đi theo, ai biết vụ án này sẽ làm đập thành ra sao!"

Lý Văn Bằng nhủ nhủ mảy, lòng nói người chính là đồn trưởng cũng không đáng trước mặt mọi người tháo dỡ ta đi, liền không mềm không cứng đỉnh nói: "Ngựa lời này của người ta liền nghe không hiểu lắm, chẳng lẽ là đối với hiệp điều động như thế đồng thời trị an nhỏ tranh chấp phương án giải quyết không hài lòng, chuẩn bị trên cương thượng tuyên đến?"

Một loại đồn công an xử lý những này trị an nhỏ tranh cãi, cơ bản đều là ba phải đầu rồi, dù sao nhiều người bận rộn, cảnh lực có hạn, cũng là không gì đáng trách.

Nhưng Trịnh phụ là vốn là một cái có chút danh tiếng xí nghiệp lão tổng, hiện tại nhi tử bị đánh rụng một cái răng răng, lại tự mình chạy tới làm cho thuyết pháp, Mã đồn trưởng điểm ấy tư tình thế nào cũng phải bán.

Huống hồ, Mã đồn trưởng gần đây đối với Lý Văn Bằng nhưng là hết sức có ý kiến.

Từ lúc Lý Văn Bằng trước mấy ngày đi đại vận không bắt được bọn cướp, này mấy ngày liền thường xuyên hướng về thành phố cục lãnh đạo cái kia chạy, có người nói còn ngầm bên trong chuẩn bị khôi thông, chuẩn bị điều động đi khu phân cục đảm nhiệm phân quản trị an cục phó.

Mà công việc béo bở chức vị, vừa vận là hấn vẫn tâm tâm niệm niệm.

Tư tình cùng ý kiến giao một cái thêm, Mã đồn trưởng trực tiếp tận diệt: "Lý sở, không phải ta nói người, người cũng hồ đồ, ác liệt như vậy vụ án, người làm sao có thể qua loa chấm dứt đây, nhìn mấy hài tử này bị đánh sưng mặt sưng mũi, cái này đã đạt đến ác ý hại người, nghe nói vẫn là học sinh,

Vậy càng được thông báo phương pháp giáo dục, còn có gia trưởng người đâu, đánh như thế nào người không cần gánh chịu trách nhiệm rồi?"

Mã đồn trưởng hiển nhiên càng kẻ già đời, pháo liên châu chất vấn, lập tức chiếm đoạt quyền chủ động.

Trịnh Hoan cũng mau mau thừa thắng truy kích: "Ba, tiểu tử kia vẫn là Giác tỉnh giả đây!"

Còn lại gia thuộc vừa nghe lại không làm!

"Là Giác tỉnh giả, chẳng trách đem chúng ta hài tử đánh cho thảm như vậy!"

"Giác tỉnh giả thì ngon mà, là có thể đánh người không chịu trách nhiệm mà."

"Ta nói người cảnh sát này làm sao kéo lệch chống đây, thì ra là vậy!"

"Nói cho người biết! Việc này không cho cái bàn giao, chúng ta liền cáo trạng đi!"

Trịnh phụ càng là oán độc nhìn chằm chằm Trần Diệp, nói: "Ta nghe nói Giác tỉnh giả lên lút ầu đã muốn ăn trừng trị thậm chí khai trừ, vẫn là học sinh, hấn là năm nay vừa đi ra võ đạo sinh đi, cái kia không cần nói, trực tiếp nào tới trường học cùng chiêu sinh tổ cái kia, để tiểu tử này chịu không nổi!"

Các gia trưởng cảm phần sục sôi, chúng Chí Thành thành, đại có phải đem Trần Diệp chính vĩnh viễn không vuron mình lên được tư thế.

Mỗi một con gấu con sau lưng đều tất nhiên có một Hùng gia dài a. . .

Trần Diệp cùng Lý Văn Bằng đồng thời cảm khái.

Bất quá hấn hai cũng còn bình chân như vại.

Dù sao hai người bọn họ đều có một lớn hơn dựa dẫm!

"Việc này đều là do ta một người lên, là ta cùng Trịnh Hoan tư nhân tranh cãi, không có quan hệ gì với hân!" Vương Sâm chủ động đứng ra ôm đồm trách nhiệm

"Này không có chuyện của ngươi! Hồi đầu lại tìm ngươi tính sổ!" Trịnh phụ quát lớn nói: "Lúc trước nhìn ngươi tuổi còn nhỏ đáng thương, mới để cho ngươi mẹ mang theo ngươi tới ở, kết quả không có một ngày để ta bớt lo, bây giờ còn cùng này loại học sinh bất lương hợp lại đánh ngươi ca, ta nhìn cái nhà này lại cũng không tha cho ngươi, kịp lúc rút ra ngoài tìm việc làm, ngược lại ngươi coi như thi lên đại học, cũng đừng hòng lại từ ta đây phải đến một phân tiền!"

Trịnh Hoan cũng ồn ào nói: "Chính là, nuôi ngươi còn không bằng nuôi một con chó. . ."

"Đừng!"

Trần Diệp giống như quý mỹ giống như hăng hái nhảy đến Trịnh Hoan trước mặt, lại là một cái bạt tai quất tới.

Ở tất cả mọi người kinh ngạc dưới ánh mắt, Trịnh Hoan bên kia khuôn mặt cũng bầm tím, vừa vặn tả hữu đối xứng.

"Ngươi lại sủa vậy, ta để cho ngươi từ nay về sau liền bước đi đều chỉ có thể bị động!" Trần Diệp chỉ vào Trịnh Hoan mũi, sắc mặt uy nghiêm đáng sợ.

"Ngươi! Ngươi!"

Trịnh Hoan chán kinh rồi, Trịnh phụ tức giận rồi, nhưng lại không dám cứng rắn hơn nữa vừa Giác tỉnh già, chỉ phải tìm Mã đồn trưởng cáo trạng.

Mã đồn trưởng mặt cũng quái bất trụ, rống to nói: "Còn lo lắng cái gì! Nhanh đem điều này tên côn đồ bắt lại!"

Lý Văn Bằng chần chờ nói: "Ngựa, thật muốn đem này vụ án nhỏ làm lớn lên? Nếu không trước tiên cùng chiêu sinh tố cái kia liên lạc một chút?"

"Đều ở đây đồn công an công nhiên thi bạo! Còn chưa đủ lớn mà! Chẳng lẽ ngươi còn muốn nuôi chiều dung túng?" Mã đồn trưởng cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc: "Lý đồn trưởng, tư tưởng của ngươi giác ngộ hết sức có vấn đề a, chờ rảnh rồi, ta phải cố gắng đuổi tới mặt phản ứng một hồi!"

Có mấy cái này gia trưởng phối hợp lên tiếng ủng hộ, Mã đồn trưởng lại đi cáo một màu đen, có lòng tin có thể áp đảo Lý Văn Bằng bắt lần này lên cấp cơ hội.

Lý Văn Bằng không những không có bất mãn, trái lại đối với Mã đồn trưởng có chút chăm sóc.

Lão đầu, này bộ không phải là ta không nên ép ngươi chui vào, là ngươi thấy không rõ lắm tình thế a, đều nhắc nhở ngươi, còn muốn dùng sức tìm đường chết!

Đang lúc này, Lý Văn Bằng điện thoại di động vang lên.

Nhìn thấy thị cục máy bay riêng điện báo, hân lập tức chuyển được đứng lên, một mực cung kính nói: "Chào ngài, Tôn cục trưởng. . . Là, ta đã nhận được chỉ lệnh ở xử lý. . . Bất quá, trong sở có người không đồng ý ta hiệp thương phương án giải quyết, công bố vụ án này đã quá được với ác ý hại người, yêu cầu ta lập tức thực thi bắt giữ. . ."

Vừa nghe đến Tôn cục trưởng đại danh, Mã đồn trưởng trực tiếp hít vào một hơi, không ngờ tới Lý Văn Bằng đều trấn hệ leo tới cục thành phố người đứng đầu chỗ ấy.

Hơn nữa, nghe phía sau lời giải thích, tựa hồ vụ án này liền Tôn cục trưởng đều đã sớm biết cùng hỏi tới!

Trong phút chốc, một luồng mãnh liệt không rõ linh cảm nổi lên trong lòng!

Không chờ hân chậm quá Thàn, Lý Văn Bằng liền đưa điện thoại di động đưa tới, cho một cái ánh mắt thương hại.

"Này, Tôn cục trưởng. . ." Mã đồn trưởng vừa nom nớp lo sợ thăm hỏi một hồi, liền bị đồ ập xuống răn dạy!

"Lão Mã, đầu ngươi có phải là nước vào! Mấy đứa trẻ đánh nhau, ngươi liền muốn làm lớn chuyện, có phải là khí lực nhiều lắm rồi rãnh không có nơi dùng! Cơ sở dân cảnh muốn đều chiếu ngươi như thổ phạ án, mọi người toàn bộ được lao chết đột ngột!"

Tôn cục trưởng này loại làm đại lãnh đạo, cỡ nào tai thính mắt tinh, vừa nghe Lý Văn Bằng hàm hồ tìm từ, liền đoán được là cao hơn Lý Văn Bằng nửa cấp Mã đồn trưởng ở sử bán từ, "Việc này ngươi liền không cần phải để ý đến, giao cho Lý Văn Bằng toàn quyền phụ trách!"

Việc này không cần hân quản.

Như vậy những chuyện khác phỏng chừng cũng không có phần của hân.

Vừa nhìn trực tiếp bị đầu đầu tuyên bố tử hình, Mã đồn trưởng một trái tim toàn bộ lạnh thấu, ruột càng là hồi hận xanh roi mắt.

Hắn làm sao đều không nghĩ ra, một cái như vậy vụ án nhỏ càng để Tôn cục trưởng như vậy để bụng, còn là nói, cái kia Giác tỉnh giả học sinh lại lịch không đơn giản?

Mã đồn trưởng vốn định mang ra Trịnh phụ cứu vẫn một hồi, có thể Tôn cục trưởng đã không giải thích cúp.

Nhìn Mã đồn trưởng như bị làm định thân nguyên rủa giống như ngốc đứng ở đó, Lý Văn Bằng mặc niệm một hồi, liền đánh nhịp nói: "Vụ án này mặt trên lãnh đạo đã qua hồi, ý tứ cùng ta gần như, nếu như các vị cố ý muốn ồn ào xuống, những hài tử này đều không thể thiếu muốn ở tạm giam nơi ở một trận, các vị cần phải biết."

Làm gia thuộc dẫn đầu lão đại, Trịnh phụ gặp Mã đồn trưởng đã không trông cậy nổi, lại nhận ra được việc này kỳ lạ, kháng nghị cũng yếu ớt một ít: "Nhưng tiểu tử này vừa còn công nhiên đánh đập con trai của ta, này nói thế nào?"

"Hài tử mà, khó tránh khỏi sẽ kích động một ít." Lý Văn Bằng rất muốn nói con trai của người chính là miệng tiện thích ăn đòn, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Yên tâm đi, ta cũng đã cùng võ đạo chiêu sinh tổ liên lạc qua, bọn họ sẽ đến lĩnh đưa nhỏ này về đi xử trí, các vị hài tử tiền chữa bệnh, sẽ một quy tắc gánh chịu."

Vừa đám vừa xoa, những gia trưởng kia cũng không cách nào lại xen vào.

Chỉ có Trịnh phụ cùng Trịnh Hoan khó có thể nuốt xuống này uất khí.

Bọn họ đều từng nghe nói, Giác tỉnh giả lên lút phạm tội sẽ bị trừng trị là không giả, nghiêm trọng còn sẽ bị khai trừ, nhưng nếu như chỉ là một ít trò đùa trẻ con, không có nguy hại chính thức lợi ích, cơ bản cũng là bên trong xử lý giáo huấn phát biểu, cùng quân đội tự bệnh một bộ kia rất giống!

Trần Diệp bị mang đi, có thể thấy được đến tiếp sau căn bản sẽ không cho cái gì thông báo!

Bọn họ có tiền nữa, cũng không cách nào cùng công quyền lực chống lại, hướng chỉ vẫn là địa vị cao cả Giác tỉnh giả hệ thống!

Làm không được Trần Diệp, này hai phụ tử chỉ có thể giận chó đánh mèo cho Vương Sâm!

Viên này quả hồng nhũn, bọn họ vẫn là có thể rất tốt chà đạp!

Nhận ra được Trịnh Hoan phụ tử nham hiểm ánh mắt, Vương Sâm nắm đám nắm đến đặc biệt chặt chẽ!

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 28: Ăn thuốc cảm mạo thức tỉnh rồi

Án kiện kết liễu, người tán đi, trời cũng tối.

Trần Diệp đi ra đồn công an, nhìn thấy Trịnh Hoan phụ tử ngồi lên xe nghênh ngang rời đi, liếc mắt tâm sự nặng nề Vương Sâm, nói: "Nếu không đi nhà ta ở mấy ngày?"

Wương Sâm cha đẻ nóc nhà kia từ nhỏ đã bị sung công đầu giá, ngoại trừ Trịnh gia, hắn hầu như không nhà để về.

Wương Sâm lung lay đầu, "Ngược lại cuối tuần, ta trước tiên về nhà gia gia ngụ ở đâu, yên tâm đi, ta không chết đói."

"Vậy thì có cái gì sự tình lập tức cùng ta nói." Trần Diệp trong lòng biết Trịnh Hoan phụ tử quay đầu lại nhất định sẽ đem oán khí rơi tại Vương Sâm trên đầu, thậm chí đuổi tận giết tuyệt!

Wương Sâm gật gật đầu, nhìn nhiều bạn bè hai mắt, chần chờ nói: "Diệp tử, xem ra sau này ta còn phải dựa vào người bảo bọc, người bây giờ đều mạnh như vậy, ta lúc trước đều đang không có nhận ra được. . ."

Thông qua lần này không hợp với lẽ thường oán giận người, Vương Sâm đã nhận định bạn tốt là Giác tỉnh giả.

Nhưng dù cho có đầy bụng hiếu kỳ, hắn cũng không có trực tiếp bào căn cứ để.

Hai người đều giống nhau, đối phương không nói, cũng không cần hỏi.

"Những việc này, chờ này một trận kết thúc, ta lại tìm cơ hội cùng ngươi nói chuyện, hiện tại. . ."

Trần Diệp liếc nhìn nụ cười cổ quái Lý Vân Bằng.

Lý Vân Bằng rốt cuộc là ghi nhớ Trần Diệp ân tình, tới gần thấp giọng nói: "Đừng có gánh nặng trong lòng, nên chỉ là tìm người nói chuyện lời, đem sự thực rõ ràng mười mười nói rồi là không sao."

Không có chuyện gì mới có quý!

Trần Diệp ở hướng về Trịnh Hoan nào đỉnh rót rượu thời gian, cũng đã dự liệu đến sẽ có này một tra!

Bại lộ thực lực, không chỉ là vì cho ca nhóm xuất đầu, cũng là muốn giải trừ chính thức đối với mình theo dõi.

Hắn không ngốc, quan phương người càng không ngốc!

Từ chính mình hàng phục bọn cướp lên, chính thức lại bắt đầu hoài nghi đối với mình cùng điều tra.

Đừng xem chính thức vẫn không có đi tìm chính mình, nhưng này mấy ngày, Trần Diệp ở trong trường ra ngoài trường đều thời khắc bị người theo dõi giám thị.

Trần Diệp rất rõ ràng, một ngày tra không ra đầu mối, chính thức liền sẽ không bỏ qua.

Dù sao mình ở trong mắt bọn họ, rất có thể là một cái kế hoạch ra Giác tỉnh giả!

Đêm đó về nhà, hắn liền biết che giấu thực lực chỉ là kế tạm thời, theo đẳng cấp tăng lên, sớm muộn sẽ lộ hãm.

Cùng này vẫn trải qua lo lắng đề phòng, không bằng sớm một chút "Thăng thấn sẽ khoan hồng".

Đương nhiên, "Thăng thấn" nội dung, hắn cũng vừa sáng biên được rồi.

Sau đó phải thử thách nhân viên điều tra thông minh.

"Đô!"

Một tiếng kèn đồng, màu đỏ AMG lái tới.

Cửa sổ xe thả xuống, lộ ra tám kia hỗn huyết kiều dung.

"Người ta mang đi, làm phiền." Trần Y Lạp hướng về Lý Vân Bằng lượng mình giấy chứng nhận, liền cho đệ đệ nháy mắt ra dấu.

Trần Diệp cáo biệt Vương Sâm, vòng tới ghé lái phụ.

Vương Sâm hướng về Trần Y Lạp gật gật đầu, cũng rời đi.

"Nhân gia xung quan giận dữ tốt xấu có Hồng Nhan này màu đầu, ngươi vì đồng bọn đem mình ném vào, đáng giá sao?" Trần Y Lạp tức giận nói, mơ hồ có chút ăn vị.

"Ta ném vào rồi, bất chính làm thỏa mãn tâm ý của ngươi sao?" Trần Diệp mắt tròn trắng nói.

"Công kích thành công! +15 EXP!"

"Làm sao nói chuyện?"

Trần Y Lạp ngoác miệng ra, có vẻ không vui, ủy ủy khuất khuất nói: "Lẽ nào ở trong mắt ngươi, tỷ chính là này loại nham hiểm xấu bụng nữ a, ngươi cũng không phải không biết, này mấy Thiên tỷ bạn bị thành dạng gì, mỗi ngày tận nhìn chăm chăm cái kia bầy tiểu thí hài thức tỉnh tình huống, lúc ngủ cũng không đủ, nào còn có thời gian rảnh rồi tính toán tiêu tử ngươi a."

"Không sai, vừa bắt đầu là có đồng nghiệp hỏi qua ta liên quan với chuyện của ngươi, ta cũng thay ngươi che trôi qua, bọn họ không tin ta cũng không có cách, càng thêm không nghĩ tới bọn họ này mấy ngày đều ở đây phái người nhìn chăm chăm ngươi, ta vừa kết thúc công tác đang muốn về nhà cố gắng ngủ bù, liền bị run lên nhiên tập kích, mặt trên hỏi ta có ý gì, tỷ còn nghĩa vô phản cố thay ngươi người bảo đảm, vội vội vàng vàng từ trên giường bỏ lên vội vàng tới đón ngươi, miễn cho ngươi bị những người khác bắt cóc làm sợ, thật có lòng tốt làm lòng lang dạ thú, xú không có lương tâm cừu con! Tỷ cũng không tiếp tục muốn cùng ngươi đã khỏe!"

Nói, Trần Y Lạp hai con ngươi nước long lanh,

Mắt thấy muốn là chảy rơi lệ.

Trần Diệp nghe xong không khỏi trong lòng xúc động, biết mình xác thực là hiểu lầm Trần Y Lạp.

Lại nhìn thấy Trần Y Lạp phương dung không che giấu được ủ rũ, hiển nhiên một tuần này liên tục bắt lấy bọn cướp cùng chọn lựa kiểm tra người hợp cách, đã làm cho nàng tương đương mệt mỏi.

Lại vừa lúc chính mình ra việc này, có thể tưởng tượng được, Trần Y Lạp ở nhận được tin tức thời gian, nên là bực nào vội vàng căng thẳng.

"Được rồi, xin lỗi, là ta muốn xóa hiểu." Trần Diệp hết sức có trách nhiệm chủ động xin lỗi.

Trần Y Lạp thê thê thăm thẳm ưu tư: "Một câu xin lỗi liền muốn xong rồi, tỷ mấy ngày nay trải qua dễ dàng mà, ở nhà làm bà chủ, ở ngoài làm người đàn bà chanh chua, người không những không thông cảm, còn đem tỷ nghĩ đến hư như vậy. . ."

"Ta thật sai rồi còn không được mà, liền đừng để trong lòng. . . Được rồi, người muốn thế nào liền mới không tức giận." Trần Diệp đối với động viên nữ hài thực sự không am hiểu.

"Đón lấy một tháng đều do người nấu ăn rửa chén kiêm quét tước giặt quần áo!" Trần Y Lạp hầu như không có suy nghĩ liền ném ra liên tiếp chuỗi điều kiện, hoá ra lại là lập bày chờ đợi xuyên đây!

". . ." Trần Diệp hết sức muốn hỏi một chút nàng phụ trách làm gì, nhưng phỏng chừng chỉ phải nhận được một cái "Tỷ phụ trách xinh đẹp như hoa" trả lời.

"Chờ chút, không được a, người đều nhanh thi tốt nghiệp trung học, phải cho cha mẹ biết rồi cần phải giáo huấn ta." Trần Y Lạp cuối cùng cũng coi như còn có chút nhân tính: "Vậy thì nợ đến thi đại học sau đi, không cho chơi xấu! Bằng không tỷ liền thật không cùng người đã khỏe."

Trên quầy như thế một vị nào động mắt mê gia tỷ, Trần Diệp có thể nói cái gì đó.

"Đúng rồi, còn có một chuyện quan trọng nhất. . ."

Nhân lúc xe đứng ở giao lộ chờ đèn xanh, Trần Y Lạp bỗng nhiên đem đầu đưa tới em trai trên người.

"Người lại muốn làm mà." Trần Diệp gặp được Trần Y Lạp gương mặt kiều mị hầu như muốn kẻ sát tới trên cổ, lại là rùng mình.

Trần Y Lạp thu về đầu, nhún nhún vành mũi, dùng nhỏ dài ngón trỏ điểm nhẹ nhẹ, mặt cười hàm sát nói: "Ở trước kỳ thi tốt nghiệp trung học không cho lại uống rượu!"

Trần Diệp tức giận nói: "Ta đều mười tám, cần phải quán rộng như vậy mà, lại nói ta đều chiều người nói nhận thức thật học tập."

"Liền còn lại ba tháng không tới, người nhin một chút sẽ chết a!" Trần Y Lạp phồng lên cái má sần nói, chợt linh lung đôi mắt nhất chuyển, đổi thành dụ dỗ từng bước: "Lại nói khi trời còn lạnh, uống rượu có ý gì, chờ trời nóng uống ướp lạnh mới có kinh lực, đến lúc đó người thật muốn uống, tỷ cùng người thiếu đốt tuốt chuỗi đi lên, khối thịt lớn miệng lớn rượu, không say không nghỉ đều thành!"

Tỷ tỷ hiển nhiên đã am hiểu sâu dạy dỗ này con lạc đường nhỏ cừu con tâm đắc sách lược, một vị mạnh mẽ nuôi nhốt chỉ sẽ hoàn toàn ngược lại, ngược lại là đề ý động tác võ thuật, một bộ một cái chuẩn.

Nói trắng ra là, chính là thích mềm không thích cứng.

Đúng như dự đoán, Trần Diệp lại túi chữ nhật đường, "Được thôi, bắt quá, người đến tốt cùng lúc nào đổi hiện cam kết của người, Vương Sâm lần này đánh hẳn kẻ phụ nhi tử, chỉ sợ sẽ không có quả ngon để ăn."

"Yên chí, tỷ này mấy ngày không phải quá bận rộn mà, chờ xem, phỏng chừng này mấy ngày nên có triển vọng." Trần Y Lạp thoả thuê mãn nguyện cười nói, chợt phương dung hơi trầm xuống: "Có rồi rành bạn tâm lòng tốt của người đồng bọn, vẫn là suy nghĩ nhiều muốn chính mình đi, cũng lớn khó trước mắt còn mơ mơ màng màng."

Trần Diệp lại giả vờ ngây ngốc: "Ta có cái gì khó, cảnh sát đều cho đi."

"Đừng si nhục tỷ tự sự thông minh của ta được không?" Trần Y Lạp giọng điệu bắt đầu nghiêm nghị: "Nhân lúc hiện tại không có người khác, người mau mau thông báo, người làm sao bỗng nhiên liền thành Giác tỉnh giả?"

"A, việc này a." Trần Diệp vẫn còn tiếp tục biểu diễn: "Kỳ thực đi, ta cũng cảm thấy ta hẳn là thức tỉnh rồi, vừa bắt đầu bởi vì không xác định, người thức khuya dậy sớm bận bịu, chưa kịp cùng người thông khí, đêm nay thử một lần mới đại khái xác định."

"Ta tuần trước năm vừa nhìn thấy người thời gian, người rõ ràng vẫn là người bình thường, là lúc nào thức tỉnh." Trần Y Lạp nghi vấn nói.

"Chính là mấy ngày này sự tỉnh đi." Trần Diệp làm bộ đang nhớ lại suy nghĩ: "Chuẩn xác mà nói, là đêm đó cùng bọn cướp ở trong ngõ hẻm đánh một trận, nguy cấp quan đầu, cũng không biết nói nơi nào khí lực đem bọn cướp cho làm gục xuống, vừa bắt đầu còn tưởng rằng là tiểu vũ trụ bạo phát, không nghĩ tới bạo phát đến bây giờ đều không dừng được."

"Cũng bởi vì như vậy?" Trần Y Lạp nửa tin nửa ngờ, nhưng vừa nghĩ, lại là có căn cứ có thể y theo.

Dù sao, ngoại trừ số ít phân thiên tư thật tốt người hợp cách, đại bộ phận phân người hợp cách đều cần thông qua hệ thống huấn luyện, cùng trình độ nhất định kích thích mới có thể thành công thức tỉnh.

Giống lần này thu nhận một nhóm kia, trong đó có một cùng Trần Diệp nguyên lai cùng lớp con trai, chính là đến cuối cùng quan đầu muốn lên xe rồi đi, một sốt ruột cho thức tỉnh thành công.

Mà Trần Diệp đêm đó cùng tên bất cóc chính diện giao thủ, có thể tưởng tượng được nên có bao nhiêu mạo hiểm, ở nguy nan quan đầu kích phát tiềm năng thức tỉnh, đúng là hết sức nói còn nghe được.

Duy nhất, không nói được là, này nặn Ngư đệ đệ đo lường báo cáo, nhưng là liền người hợp cách đều không phải là!

Hơn nữa, hẳn đều không có tiềm vào quá thức tỉnh ước số.

"Cái kia người trước lúc này, có hay không dùng hoặc tiềm vào quá loại thuốc nào, hoặc giả giả. . . Gặp được cái gì tương đối chuyện quái dị vật?"

"Ta suy nghĩ a, liền hồi trước ăn hai bao ba chín cảm mạo linh có tính hay không?"

". . ."

Ăn thuốc cảm mạo thức tỉnh?

Ta tin người tà!

Trần Y Lạp gấp thực sự hỏi không ra cái nguyên do, trầm ngâm chốc lát, thử dùng một tia ý niệm khóa chặt đệ đệ.

"Cảm ứng được công kích! +10 EXP!"

Trần Diệp trong lòng biết hơi động, không cần hệ thống nhắc nhở, hẳn cũng cảm thấy Trần Y Lạp ý niệm bao phủ toàn thân.

Nhưng cùng lần trước bất đồng chính là, lần này, hẳn ngoại trừ thân thể có chút cứng ngắc, sẽ không lại bị hoàn toàn không chế lại!

Mặt khác, lần trước hệ thống cảm ứng được công kích, là gia tăng rồi 20 EXP.

Lần này hạ thấp 10 EXP, liền chứng minh ý niệm đối với ảnh hưởng của mình ở cực lớn giảm xuống.

Khả năng này cùng mình tăng tiến cơ sở thuộc tính có quan hệ, cũng có thể cùng Trần Y Lạp không có toàn lực ứng phó có quan hệ.

"Sau đó có thể dùng một cái bất chuyện không đánh liền chơi này bộ mà." Trần Diệp dùng vẫn còn có thể miễn cưỡng hoạt động miệng đưa ra kháng nghị, lập tức ràng buộc thân thể cảm giác liền đột nhiên biến mất.

"Quái." Trần Y Lạp đọc một chút lời nhai: "Nếu như người thực sự là thân thể hệ Giác tỉnh giả, ta đây sao điểm ý niệm nên đối với người vô hiệu, nhưng người chỉ là có thể miễn cưỡng tránh thoát, không nên a, theo lý thuyết, không nên có người kém cỏi như vậy Giác tỉnh giả."

"Cảm ứng được công kích, +5 EXP!"

Trần Diệp tức xạm mặt lại.

Ta kém cỏi như vậy Giác tỉnh giả. . .

Làm phiền ngài lúc nói lời này suy tính một chút cảm thụ của ta tốt phạt?

Nhưng hẳn cũng rõ ràng Trần Y Lạp này câu nghi vấn nguyên do.

Lần trước nàng tất cả nói, gấp kém nhất thân thể hệ Giác tỉnh giả, một quyền trọng đều có thể đạt đến năm, sáu trăm cân, tương đương với (sức mạnh) thuộc tính muốn đạt đến 20 điểm tả hữu.

Mà hiện nay của mình (sức mạnh) thuộc tính mới 14 điểm, phải căn cứ Giác tỉnh giả tiêu chuẩn đến định nghĩa, đúng là kém đến vô cùng thâm.

Thế nhưng, này vừa vặn là Trần Diệp mong muốn hiệu quả!

Chương 29: Bắt đầu người biểu diễn

Vẫn là lần trước nhà kia ba sao cấp khách sạn.

Vẫn là lần trước tầng cao nhất phòng họp.

Vẫn là lần trước Ngô đội trưởng.

"Xin chào, ta là quản lý Hạ Giang này một mảnh Giác tỉnh giả người phụ trách, Ngô Nguyên Kỳ, cùng chị người toán nửa cái đồng nghiệp, vì lẽ đó người cũng không cần quá câu nệ, quản ta gọi Ngô ca là được."

Ngô đội trưởng rất thân thiết hòa ái nắm tay hàn huyên, nhưng Trần Diệp rõ ràng thấy được cái kia trong ánh mắt đầu trộm đuôi cướp, phảng phất chính mình thật thành một con cừu con.

Từ bước vào nơi này thời điểm, Trần Diệp liền biết, đón lấy cùng Ngô Nguyên Kỳ đối thoại, đem rất có thể ảnh hưởng chính mình kế tiếp sinh hoạt, thậm chí cả đời vận mệnh quỹ nói.

Mời Trần Diệp tỷ lệ ngồi vào trên ghế salông phía sau, trước tiên từ một cái mặc nhỏ tây trang nữ tử xinh đẹp hỗ trợ rót nước trà, Ngô Nguyên Kỳ thì lại có vẻ như tùy ý nói nói: "Lần này xin mời người tới, chủ yếu vẫn là muốn tâm sự người ngày đó gặp phải tên bất cóc chi tiết nhỏ tình huống, lúc trước mấy ngày, người nên nên cũng biết, ta và chị người bọn họ đều làm việc xấu, mà người lại muốn lên học, không thể làm gì khác hơn là chọn ở tới nay."

Trần Diệp cười không nói.

Luận nghiêm trang bịa chuyện bản lĩnh, hàng này có thể không kém hơn chính mình.

Hay là hần này mấy ngày xác thực bận bịu, nhưng bận rộn nữa, còn chưa phải là thời khắc phải người giám thị nhất cử nhất động của mình?

Nếu như không phải là mình nay Thiên Lộ sơ sót, e sợ còn không biết phải tiếp tục bị theo dõi bao lâu!

Trần Diệp sẽ không bên trong hần viên đạn bọc đường, càng không biết bị hần nắm giữ lời nói quyền chủ đạo, trực tiếp nói: "Ngô ca, người là muốn hỏi ta là thế nào thức tỉnh chứ?"

Ngô Nguyên Kỳ ngó ngẩn, nguyên còn muốn nói bóng gió, từng bước một mở ra tiểu tử này tâm lý phòng tuyến, không nghĩ tới hoàn toàn không theo lẽ thường xuất bài.

Cùng Trần Y Lạp liếc nhau một cái, Ngô Nguyên Kỳ gật đầu nói: "Nói vậy chị người đã sớm hỏi qua người, bắt quá, căn cứ vào kỷ quy tắc trình tự, phía ta bên này còn phải lần nữa hỏi ý một hồi."

Tiếp đó, ngồi ở Ngô Nguyên Kỳ bên cạnh cô gái xinh đẹp kia đem bút ký bản đặt ở trên đùi lật mở, bắt đầu cầm bút chuẩn bị nhớ ghi hình.

Ngay từ đầu vấn đề vẫn là Trần Y Lạp một bộ kia.

Trần Diệp tự nhiên vẫn là dùng một bộ kia lừa gạt.

Bắt quá, đến rồi hần không có tiêm vào thức tỉnh ước số vấn đề máu chốt, cũng có chút "Lừa gạt" không nổi nữa.

"Đi qua khoa học nghiệm chứng, một loại người hợp cách nằm ở nguy cấp quan đầu, xác thực rất dễ dàng kích phát tiềm năng do đó thức tỉnh, nhưng đề ta tò mò là, người rõ ràng không có tiêm vào thức tỉnh ước số đúng không?" Ngô Nguyên Kỳ đúng là không có hỏi Trần Diệp không phải người hợp cách ngu xuẩn vấn đề, dù sao đo lường báo cáo cũng không phải Trần Diệp viết, muốn tìm nguyên nhân cũng là tìm tương quan đo lường bộ ngành.

"Ta đây thật không biết, ta còn muốn hỏi các người đây."

Trần Diệp dĩ nhiên diễn kín kẽ không một lỗ hổng.

Ngô Nguyên Kỳ nhú nhú mày, ánh mắt đột nhiên thâm thúy ác liệt, tựa hồ muốn tình huống này khó lường cậu bé xem rõ ngọn ngành.

Sau đó, hần lại liếc mắt Trần Y Lạp, nói: "Y Lạp, người mấy ngày nay đều cùng hần tại một cái, có hay không phát hiện bên cạnh hần có chuyện gì không giống tầm thường vật?"

"Hần là không đi, duy nhất phải có, chính là hần trong tầm mắt suối thôn bờ sông đi tiểu thời gian ngoài ý muốn phát hiện người bị hại." Trần Y Lạp tự nhiên không muốn đề đề có phiền phức, cực lực ở che che, tiện thể cũng chỉ ra đề đề tại lần này vụ án bên trong lập được công lao lớn, nỗ lực để phía trên hạ thủ lưu tình.

"Nàng cái gì cũng không biết, người không đáng để ra nghi vấn nàng." Trần Diệp bỗng nhiên rất kích động lại rất ngại thẹn gọi nói: "Nàng cũng chính là tuần trước năm mới vừa về nhìn thấy ta, mấy ngày nay đều ở đây ở ngoài đầu không ngày không đêm khó khăn công sự, chuyện của ta, nàng không rõ ràng, càng không thể mượn chức vụ tiện lợi lên lút nắm thức tỉnh ước số cho ta dùng!"

Gặp đệ đệ như vậy kích động khẩn trương bảo hộ chính mình, Trần Y Lạp lúc này cảm động đến ào ào, này đệ đệ đều là còn có lương tâm, sẽ ghi nhớ tốt.

Ngô Nguyên Kỳ cũng bị chọc cười, xoa tay nói: "Người đừng kích động, chúng ta tuyệt đối không thể hoài nghi chị người."

Trước tiên không nói Trần Y Lạp căn bản không cần phải liều lĩnh lớn nguy hiểm lớn, vì phạm bộ ngành điều lệ. Hơn nữa, chính thức đối với thức tỉnh ước số trông giữ cùng vận chuyển, là lấy cao nhất bảo vệ quy cách, sánh vai thi vận bài thi còn nghiêm khắc không biết bao nhiêu lần!

Một loại đều là cùng ngày trực tiếp từ quân đội cùng chính thức Giác tỉnh giả không vận vận chuyển đường bộ đến địa điểm chỉ định,

Mỗi một nhánh thức tỉnh ước số đều cùng báo lên người hợp cách đối ứng trên, một người một châm, căn bản không chỗ trống xuyên.

Đừng nói Trần Y Lạp cùng hân, chính là chủ quản toàn tỉnh Giác tỉnh giả đầu đầu đều tiếp xúc không tới.

Bất quá nhìn thấy Trần Diệp không chút tâm cơ nào phản ứng, Ngô Nguyên Kỳ hoài nghi biến mất rất nhiều, suy nghĩ một chút, cảm điện thoại di động lên xoa bóp cái kèn cóc nê, nói: "Đại khâu, đem đồ vật cầm vào đi."

Lập tức, cái kia phụ trách ghi chép nữ tử liền đứng dậy đi đến kéo cửa ra, sau đó liền gấp một cái đại hán khôi ngô ôm một cái màu xám đen hình trụ tiến vào, sau đó bị đặt vào một cái trống trải vị trí.

Ngô Nguyên Kỳ chỉ vào cái kia hình trụ, nói: "Đây là kiểm tra quyền anh các phương diện trị số máy móc, người thử xem."

Trần Diệp đi tới, có chút hoài nghi này to nhỏ không khác mình là mấy ngoạn ý có thể không ngăn trở chính mình hiện nay sức mạnh, liền thử đẩy một hồi, phát hiện hoàn toàn vẫn không nhúc nhích!

"Máy này là chuyên môn cho thân thể hệ Giác tỉnh giả chuẩn bị, vật liệu dùng nhiều loại đại mật độ hợp thành kim loại, nặng đến 1 tấn, người nếu có thể đánh hư, ta lập tức bảo đảm người tiến vào Hoa Thanh đại học." Ngô Nguyên Kỳ giải thích nói.

Trần Diệp nghe vậy kinh ngạc một hồi, không phải vì máy móc, mà là vì là đứng ở bên cạnh khí cụ bên cái kia nam tử khôi ngô!

Không thể nghi ngờ, đây là một cái có thể nâng lên mười mấy thậm chí nhiều hơn chính mình này thể trọng siêu cấp thân thể hệ Giác tỉnh giả!

Mà toàn thân kim loại hình trụ, có một mặt vây quanh một khối hình vuông nệm êm từ cùng dịch tinh biểu hiện màn.

"Đứng tại chỗ, hướng về nệm êm từ, dùng toàn lực đánh một quyền." Khôi ngô nam nhắc nhở nói.

Trần Diệp đứng vào vị trí, hít sâu, ra quyền!

Ầm!

Một tiếng vang giòn, dịch tinh biểu hiện màn trên nhảy ra các loại trị số.

Nhưng là, ngoại trừ Trần Diệp, Ngô Nguyên Kỳ bọn họ thấy được quyền trọng trị số, cũng đã không có hứng thú lại nhìn nhiều.

"Mới hơn 300, đầu, người xác định này nhóc con là Giác tỉnh giả?" Khôi ngô nam gương mặt buồn bực cùng xoắn xuýt.

Trần Diệp không để ý, nếu như hân đem còn mang theo cái kia 5 điểm thuộc tính điểm toàn bộ thêm ở (sức mạnh) trên, cơ bản có thể đạt đến năm, sáu trăm cân tiêu chuẩn thấp nhất.

Bất quá, hân cũng không ngờ đến để chính mình tiếp tục trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích!

"Khái khái."

Ngô Nguyên Kỳ nỗ lực che giấu tràn diện lúng túng, cũng đã triệt để xác định, Trần Diệp là danh chính ngôn thuận Giác tỉnh giả. . . Tuy rằng này thức tỉnh trình độ, xác thực kém đến có thể, có thể nói bao năm qua tới bá kiến kém cỏi nhất một trong!

Bình thường tôi nói, mặc dù là lần này vừa thu nhận cái kia chút người hợp cách, nhưng phạm là này mấy ngày thức tỉnh thân thể hệ, đều cơ bản ổn trên bốn trăm cân.

Đúng là có một đến muốn ly khai căn cứ một sót ruột mà thức tỉnh, cùng thành tích này gần như.

Bất quá đó cũng là nhân gia vừa thức tỉnh ban đầu trình độ!

Mà Trần Diệp, nói ít cũng thức tỉnh rồi vài ngày.

Đừng xem mới kém mấy ngày, một loại thân thể hệ Giác tỉnh giả các phương diện thực lực, đều là ở vừa thức tỉnh ban đầu tăng trưởng được nhanh nhất!

Mấy ngày, phát triển được tốt, quyền trọng tăng cường mấy chục cân không thành vấn đề.

Nhìn ngang liếc dọc nửa ngày, Ngô Nguyên Kỳ thực sự xem không hiểu kế hoạch này ra Giác tỉnh giả, suy nghĩ nửa ngày, trước hết đem Trần Diệp phải đi bên ngoài chờ.

"Ngô đội, bất luận ngươi làm sao phỏng đoán, ta đều tin tưởng ta đệ tuyệt không có cố ý xúc phạm pháp luật kỷ cương hành vi, ta có thể cho hấn người bảo đảm, nếu như thật ra bất kỳ bất ngờ, ta toàn quyền phụ trách!" Trần Y Lạp lại vội vàng thay đệ đệ giải vây, ngôn từ cùng sắc mặt, lộ ra lao không thể gây kiên nghị.

Ngô Nguyên Kỳ cười khỏ nói: "Y Lạp, ta đã nói rồi, tìm người đệ đến chỉ là hỏi một chút lời, cũng không phải là muốn đối với hấn thái lấy vật gì tư pháp biện pháp, huống hồ các người người một nhà đều bối cảnh thân thể thuần khiết, muốn nói người đệ tồn tại trái pháp luật hành vi, ngay cả ta đều không tin."

Lại suy nghĩ một chút, Ngô Nguyên Kỳ nói: "Nếu như người đệ nói đều là thật tình, vậy hấn phải là cùng bọn cướp tranh đấu thời gian vô ý thức tỉnh, hiện nay còn sót lại hai cái điểm đáng ngờ, một cái hấn đo lường báo cáo, một cái hấn là làm sao đạt được thức tỉnh ước số, đây mới là ta cùng phía trên coi trọng nhất."

"Hàng năm mấy trăm hơn triệu đo lường số liệu, tình cờ có chút sai lầm cũng bình thường, lại nói cái kia nhóc con thức tỉnh trình độ quá kém, phỏng chừng liền đo lường bộ ngành đều nhận định không có gì thức tỉnh giá trị, liền không đem hấn định vì người hợp cách." Nam tử khôi ngô xem thường nói, hiển nhiên không có coi Trần Diệp là một chuyện.

Lời này Trần Y Lạp liền không thích nghe, mặt cười phát lạnh, hừ nhẹ nói: "Đúng đấy, ngã đệ thức tỉnh trình độ quá kém, nhưng kém thành như vậy, còn có thể ung dung chế phục một bầy tình anh đều không chống đỡ được bọn cướp, ở trong này có cái gì ... không giá trị cho chúng ta nghĩ lại địa phương đây?"

Nam tử khôi ngô nhất thời mặt đỏ lên, tốt không xấu hổ.

Lúc trước mai phục vây bắt bọn cướp, hấn cũng có tham dự, đáng tiếc, hấn vị này Hạ Giang thức tỉnh đội ngũ vương bài năng lực giả, nhưng cho cái kia nông dân công phu bối cảnh Giác tỉnh giả cho phản oán giận.

Mấu chốt nhất là, cuối cùng oán giận lật tên bất cóc, càng là một cái qua quyết bình bình học sinh cấp ba, tuy rằng trong đó có bọn cướp trọng thương hấp hối chờ nhân tố, nhưng tóm lại đề hấn những quan này mới Giác tỉnh giả rất thật mất mặt.

Hiện tại Trần Y Lạp lại lần nữa bốc lên này tra, không thể nghi ngờ lại cho hấn bị thương tâm linh bù đắp một đao, thêm vào miệng lưỡi không lạnh lợi, chỉ phải cắn giận nuốt vào này đầy bụng giận dữ và xấu hổ cùng uất ức.

Ngô Nguyên Kỳ cũng bởi vì chuyện này rất mất không nén giận được, nhưng cũng không dám kêu thêm trên chộc này hết sức bao che cho con đệ không tiêu tử tử.

Chỉ còn cái kia vừa phụ trách ghi chép nữ tử xinh đẹp điều đình nói: "Cho tới đứa bé kia là làm sao đạt được thức tỉnh ước số, đầu, tên bất cóc kia không chính là một cái ví dụ mà, hiện tại ai cũng không biết trên thế giới này đến cùng còn có bao nhiêu cái kia vẫn thạch mảnh vỡ, này chừng mười thời kì, cũng thỉnh thoảng có người hoặc động thực vật lơ đãng tiếp xúc được mảnh vỡ mà bất ngờ thức tỉnh, nghĩ đến, này cũng liền đứa bé kia chính mình cũng không biết nhân sinh kỳ gặp đi."

Trần Y Lạp hướng về nữ tử đầu đi cảm tạ ánh mắt.

Ngô Nguyên Kỳ khẽ vuốt cằm, thêm vào Trần Diệp thức tỉnh trình độ phế vật, cơ bản không thể đang tu hành con đường trên có cái gì phát triển, liền giải trừ đối với Trần Diệp đề phòng.

Thế nhưng, xem thường không có nghĩa là không nhìn.

Chính thức sẽ không để mặc cho một cái vượt qua người bình thường tồn tại nằm ở quản giáo ở ngoài!

"Y Lạp, việc này ta biết như thực chất báo lên sếp, nghĩ đến sẽ không có vấn đề gì, bất quá nhà các người tốt nhất trước tiên thương lượng một chút, đón lấy người đệ muốn lựa chọn thể nào tương lai đường, nhưng bất luận hấn lựa chọn gia nhập vẫn là từ bỏ, nên ký đồ vật phải ký, đây là cho mọi người đều tốt."

"Ta minh bạch."

Chương 30: Không kẻ hở con đường

"Nói cho người nha, tỷ trước khi vào cửa đều nghĩ xong, nếu như Ngô Nguyên Kỳ bọn họ thật muốn gây bất lợi cho người, tỷ dù cho liều mạng lưỡng bại câu thương cũng phải mạng người chạy trốn, quá mức chạy về tỉnh thành trốn cha mẹ cái kia một trận. . ."

Trên đường trở về, Trần Y Lạp nói tới được kêu là một cái tình cảm dạt dào, đại có một bộ muốn cùng đệ đệ đồng sinh cộng tử, liều mạng uyên ương bi tráng hào hùng.

Trần Diệp kết thúc xong của mình biểu diễn, An Nhiên nhìn của nàng biểu diễn.

Kỳ thực từ lúc Ngô Nguyên Kỳ đuổi mình khi ra cửa, hẳn liền biết mình không sao rồi.

Giống như mình này loại chiến đấu năm mảnh vụn Giác tỉnh giả, chính thức căn bản sẽ không quá chú ý.

Chính như Ngô Nguyên Kỳ nói, bọn họ chỉ là tự trách mình là thể nào thức tỉnh.

Thông qua không chính thức đường dẫn thức tỉnh, đây chính là trọng đại cảm ký!

Đối với lần này, Trần Diệp chỉ có thể nói một nửa giấu đi một nửa.

Nói mình là ở cùng bọn cướp lẫn nhau oán giận thời gian thức tỉnh, mặc dù là nói dối, nhưng tóm lại có căn cứ có thể theo.

Về phần mình là làm sao đạt được thức tỉnh ước số. . . Trần Diệp một lần nghĩ tới bịa chuyện chính mình tại công viên thể dục buổi sáng gặp một cái quái lạ lão đầu, nói mình xương cốt tỉnh kỷ, cho mình sờ soạn một khối quái thạch đầu, nhưng vừa nghĩ cầu kia đoạn quá máu chó, hơn nữa rất dễ dàng sẽ cho chính thức tìm ra kẻ hở đào sâu xuống, đến lúc đó phiền phức liền đại phát.

Vì lẽ đó, tốt nhất ứng với đối pháp từ, chính là trầm mặc là vàng.

Ngược lại internet tất cả nói, mười mấy năm qua thỉnh thoảng sẽ có người trong lúc vô tình tiếp xúc được thiên thạch mảnh vỡ mà thức tỉnh, thêm một cái mình tại sao?

Thêm vào chính mình bất luận bối cảnh hay là thực lực đều không có sức uy hiếp, còn vừa lập xuống đại công, chính thức thể tất sẽ không đối với tự mình động thủ đoạn.

Nói tóm lại, một cửa ải này là xông qua.

Thế nhưng, sự tình khẳng định vẫn chưa xong. . .

"Nói đi, sau này chuẩn bị xử lý như thế nào ta?" Trần Diệp đi thẳng vào vấn đề.

"Xử lý lạnh chứ." Trần Y Lạp đầu cũng không chuyển lái xe, giọng điệu hết sức thanh đạm "Chuyện này khẳng định được đề xuống, một cái kế hoạch ra Giác tỉnh giả, nếu như truyền ra, nhất định phải tạo thành ảnh hưởng xấu, vì lẽ đó quá hai ngày muốn dẫn người đi ký một ít bảo đảm thỏa thuận, đại khái chính là bảo mật chính mình thức tỉnh ngọn nguồn, mặt khác không cho ý vào siêu năng lực làm một ít vi pháp loạn kỷ, thương thiên hại lý, bắt nạt nam bá nữ, cướp giật câu coong. . ."

Trần Diệp bữu môi nói: "Phiền phức xin mời nói điểm chính."

"Trọng điểm a, ta nghĩ muốn." Trần Y Lạp rất nghiêm túc ngẫm lại, nói: "Không còn."

Trần Diệp kinh ngạc nói: " Vẫn là đề ta đang Thường Niệm thư sinh sống?"

"Vậy còn có thể sao giọt, chẳng lẽ bắt người đi cắt miếng nghiên cứu a, người bây giờ đều thức tỉnh rồi, đã không có nghiên cứu khoa học giá trị tốt phạt." Trần Y Lạp nói nói, rốt cục không kềm được, xì một tiếng, nở nụ cười xinh đẹp, sắc mặt ranh mãnh nói: "Nhỏ cừu con, người nên sẽ không cảm thấy phía trên muốn thu nạp hợp nhất người đi?"

"Cảm ứng được công kích, +5 EXP!"

". . ."

Lập chí cá nạnh cả đời Trần Diệp đương nhiên không muốn bị chiêu an, nhưng bị động không bị chiêu an, tóm lại là rất tổn thương mặt mũi.

Bất quá hẳn cũng liệu đến, chính mình vừa triển hiện thực lực kém như vậy, chính thức khẳng định đối chiều an chính mình không bao nhiêu hứng thú.

"Kỳ thực Ngô đội trưởng vừa là có nói để cho người cân nhắc có muốn hay không gia nhập." Trần Y Lạp lại đưa cho tiểu An an ủi: "Nhưng không phải tỷ đã kích người, nói thật, căn cứ trước sau như một kinh nghiệm, giống người vừa cho thấy thức tỉnh trình độ, coi như đề cử người thượng vũ nói học sinh năng khiếu, e sợ cũng rất khó có quá tốt trường học sẽ phải, trước đây còn có chút đại học muốn mượn này bởi đường vận động viên cạnh tranh vinh dự, nhưng theo thể dục thi đấu sự tình dần dần loại bỏ Giác tỉnh giả, này nói cũng ngăn chặn."

"Dĩ nhiên, nếu như để cho người thượng vũ nói sinh, cố gắng sẽ để cho người ở ngang hàng thành tích thi vào đại học thời gian, càng chịu đến một ít trường đại học coi trọng, bất quá người yêu cầu vì thế trả giá không thiếu thời gian tinh lực, chịu đựng quan phương các loại gian khổ huấn luyện, thậm chí tốt nghiệp sau này phát triển, khả năng cũng phải bị quan phương chế ước. . . Cha mẹ ý của bọn họ, là hy vọng người sau đó xuất ngoại du học đào tạo sâu."

Có chiếm được thì có mất đi, trở thành võ đạo sinh, được cả danh và lợi, nhưng ở cá nhân sinh hoạt phương diện tất nhiên muốn mất đi một ít tự do,

Tỷ như xuất ngoại.

Trần Diệp không thích bị chính thức ràng buộc, tương tự cũng không thích bị gia đình ràng buộc, "Tương lai ta đi như thế nào, tự quyết định, không cần các người bận tâm."

"Công kích thành công! +5 EXP!"

Chính là thuận miệng một câu mâu thuẫn thức kháng nghị, nhưng đối với Trần Y Lạp tâm linh tạo thành nhỏ đã kích.

Gặp Trần Y Lạp lại thăm thăm oán oán, Trần Diệp đơn giản bỏ qua đề tài này: "Rốt cuộc muốn không muốn ghi danh võ đạo sinh, để ta tự cân nhắc một chút đi."

Hắn cũng không phải là thêm nhỏ dãi võ đạo sinh hậu đãi chờ gặp, mà là thêm nhỏ dãi kiếm lấy phong phú EXP cơ hội!

Lần trước bạo ngược Giác tỉnh giả bọn cướp, để hắn nếm được quá lớn ngọt đầu!

Tùy tiện một cước chính là trên trăm EXP, đi đâu tìm.

Mặt khác, hắn hiện tại thăng cấp cũng gặp phải một bình cảnh, theo thăng cấp cần EXP càng ngày càng nhiều, hằng ngày oán giận người bình thường chỉ có thể coi là mưa bụi, hắn cũng không có rồi rãnh ngày ngày tìm có theo người cãi nhau, xã hội pháp trị lại không thể khắp nơi gây sự đánh nhau.

Nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là chen vào cái vòng này, tìm kiếm cùng Giác tỉnh giả nhóm tranh tài lẫn nhau oán giận cơ hội nhất là nhanh và tiện.

Đăng cấp dừng thăng được gần đủ rồi, thực lực cá nhân đủ để ở thế giới này tự vệ, lại tìm từ đâu thối lui ra khỏi chính là.

Chỉ cần mình tiếp tục nguy trang thành cá mập, nghĩ đến chính thức cũng sẽ không cột chính mình không tha.

Trần Y Lạp cũng không muốn lại xoắn xuýt với đề tài này, lại mở ra những lời khác tráp: "Trở về vẫn bận bịu, ngày mai rốt cục có thể nghỉ ngơi, hơn nữa. . ."

Nàng hết sức liếc xéo mắt đệ đệ, nói: "Hơn nữa này mấy ngày ta nhìn người cũng nghe lời cố gắng, lại lập công lớn, làm khao thưởng, bằng không hai ta ngày mai đi ra ngoài đạp thanh vui đùa một chút chứ."

Trần Diệp không biết có nghe hay không ra nàng ngôn từ bên trong ước ao cùng mong đợi, nhàn nhạt nói: "Trưa mai ta muốn đi tham gia ông ngoại ta bảy mươi đại thọ, người tự mình ăn đi."

". . . Ừ, tốt." Trần Y Lạp ngớ ngẩn, lại rất thẳng thắn đáp ứng rồi, duy Độc Nhãn con người nơi sâu xa tràn ra có chút thất lạc cùng vô vị.

Chờ xe đến Tỉnh Cốc trong tiểu khu, hai chị em đang muốn lên lầu, bỗng nhiên Trần Y Lạp điện thoại di động vang lên.

Liếc nhìn điện báo dây số, Trần Y Lạp liền để Trần Diệp trước tiên lên lầu, chính mình lưu ở trong xe chuyển được.

"Này, là Trần Diệp tỷ tỷ sao? Ta là Vương Sâm."

"Ta biết, có chuyện gì không?"

Trầm mặc chốc lát, Vương Sâm nói: "Lần trước người tìm ta nói qua sự tình ta suy nghĩ kỹ, ta quyết định tiếp thu nhiệm vụ của các người."

"Thật nghĩ xong? Không hối hận?" Trần Y Lạp thay đổi mặt đối với đệ đệ lúc ngao kiêu ti suất thật, giọng điệu phá lệ bình tĩnh trầm ổn, thậm chí là có chút không có tình người: "Người phải hiểu được, đi tới con đường này nhưng là khó quay đầu lại, ta không hy vọng sau đó người xảy ra chuyện, để em trai ta oán hận ta."

"Đây là ta đoán suy nghĩ sau trả lời chắc chắn, ta đồng ý gánh vác tất cả nguy hiểm cùng hậu quả." Vương Sâm dứt khoát nói: "Diệp tử ta biết chào hỏi,

sẽ không để cho người khó làm người, hơn nữa, ta hết sức cảm kích người cho ta cơ hội này."

Trần Y Lạp thủ đoạn hơi run lên, nhưng tiếp tục giả vờ giải quyết việc chung: "Tốt lắm, tiếp đó sẽ có người chuyên liên lạc với người."

"Ừm. . ." Vương Sâm chần chờ một chút, nói: "Trần thư thư, có một số việc theo lý thuyết không tới phiên ta lắm miệng, nhưng ta còn là hi vọng người đón lấy có thời gian nhiều bồi tiếp điệp tử đi, người đừng nhìn tiểu tử kia tổng một bộ mọi việc đáng về không sao cả, kỳ thực hắn rất sợ một người một chỗ."

"Tốt, cảm ơn người, cũng cầu chúc người bình an hoàn thành nhiệm vụ."

Trần Y Lạp biết, mỗi người đều có chính mình phải đi đường.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Ân cứu mạng trực tiếp chiết hiện đi

Ngày mai, buổi trưa.

Trần Diệp dựa theo cậu vừa sáng gửi tới tin nhắn thông báo, đi tới nội thành Hi lai đăng quán rượu lớn.

Tiến vào phòng khách, Trần Diệp đi tới một hàng kia biểu diễn bài trước, chuẩn bị nhìn ông ngoại bọn họ là cái nào phòng khách, nhưng thấy được một cái ngoài ý muốn lại tên quen thuộc.

"Chúc mừng Từ Đổng trở thành Giác tỉnh giả, tiền đồ dường như cảm! Lầu ba phú quý thính!"

Trần Diệp: ". . ."

Nhiều loại ân tình tiệc rượu hắn đều từng trải qua, nhưng mắt thấy như vậy lập dị tiệc rượu, hắn cảm giác mình tam quan còn có chờ quét mới một hồi.

Từ Đổng, người cái quái gì vậy thành thật nói cho ta biết, nhà người thật không phải là ý định tìm từ đầu thu tiền quà?

Đang ngồn ngộn bên trong, phía sau truyền đến cậu tiếng gọi, một cái hết sức có khí chất trung niên anh chàng đẹp trai.

"Tiểu Diệp, còn đứng này làm gì, đi lầu ba Cẩm Tú thính."

"Ngài không đi lên sao, cậu."

"Người mợ đang bồi ông ngoại người bà ngoại quá trên đường tới, ta chờ ở đây."

"Vậy ta bồi ngài một khối chờ đi, ta cũng đã lâu không thấy ông ngoại bà ngoại."

Cậu nhìn Trần Diệp như vậy hiểu chuyện, liền cười gật đầu.

Cậu cháu hai người ngồi đến đại sảnh, tình cờ kéo việc nhà, tình cờ tán gẫu học nghiệp.

"Thi đại học liền cố gắng hết sức của mình đi, người cũng là người lớn rồi, biết nên làm như thế nào, cậu liền không cảm râm." Cậu vẫn là như vậy rộng rãi sang sảng, vô cháu ngoại vai đầu: "Bất quá vẫn là câu nói kia, muốn gặp phải thực sự khó giải quyết phiền phức, nhớ đến cùng cậu thương lượng, người một nhà, đừng khách khí."

Trần Diệp có chút cảm giác khó chịu gật đầu.

Bồi mẩu thân sớm có, hắn cùng mẩu thân nương gia người bên kia tình vắng lai đã rất ít, ngày lễ ngày tết cũng chưa chắc có thể đụng với.

Trần Diệp là kiêng kỵ ông ngoại bọn họ gặp được chính mình sầu não khó chịu, cậu bọn họ lại làm sao không kiêng dè Trần Diệp nhìn mọi người toàn gia đoàn viên mà âm u thất lạc đây?

Nhưng nội tâm, cũng vậy đều là lo lắng đối phương.

Lúc này, cửa đi tới một đôi vợ chồng, thật vừa đúng lúc, cậu cháu hai phân biệt nhận thức một cái trong đó người!

"Ồ, đây không phải là Hà tổng mà, lâu ngày không gặp."

Vợ chồng bên trong nam tử nhìn thấy cậu, trực tiếp đi tới hàn huyên.

"A, Hoàng tổng a." Cậu cũng đứng dậy nắm tay, bất quá, Trần Diệp có thể nhận ra được cậu sắc mặt có chút bất mãn.

Tựa hồ hai người này có cái gì không vui, nhưng vẫn là ngậm hiểu ý lời kéo nhạt.

"Cha ta bảy mươi đại thọ, ở đây bày tiệc mừng thọ, người thì sao?"

"Vậy bọn ta sẽ phải đến kính chén rượu, vừa vặn, lão bà ta một học sinh nói là vừa thức tỉnh rồi, đặc biệt mời chúng ta đến cổ động."

Hoàng tổng ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Hơn nữa người học sinh kia gia trưởng vẫn là Tứ Hải tập đoàn phụ trách hậu cần khối này, ta chỉ muốn thừa cơ hội đem này đơn đặt hàng lớn bắt lại đến, nói xong rồi, người cũng cùng ta cướp."

"Người Hoàng lộ da nhìn trúng tờ khai, ai dám cướp a." Cậu sắc mặt càng lộ vẻ đông cứng.

Người được trong giọng nói mùi thuốc súng, Trần Diệp lại xoay đầu liếc nhìn cái kia xấu xí phụ nhân.

Thật đáp lại không phải oan gia không tự đầu.

Có thể không phải là Diệt Tuyệt sư thái.

Đoán chừng là được mời tới tham gia Từ Đồng chúc mừng tiệc rượu.

Trịnh Hồng Ngọc cũng là một mặt không thoải mái, lầm bầm nói: "Thực sự là một chút tôn sư trọng nói cũng không hiểu, để hỏi tốt cũng sẽ không, dạy không ba năm."

"Cảm ứng được công kích, +5 EXP!"

"Nể tình người dạy ta ba năm mặt trên, mặc kệ ta có hay không từ người cái kia học được cái gì, ta đích xác nên hỏi hậu một câu." Trần Diệp đương nhiên sẽ không làm kẻ bên oán giận nhỏ cừu con, mỉm cười nói: "Trịnh lão sư, người chính là thiếu phát hỏa tức giận đi, nhìn người trên mặt nếp nhăn càng ngày càng nhiều, da dẻ càng ngày càng âm đậm, tiếp tục như vậy, chồng người nên không thích."

"Công kích thành công, +20 EXP!"

"Người!" Trịnh Hồng Ngọc thời mãn kinh hỏa khí còn là lớn như vậy, một chút liền đốt.

"Ồi chào, chờ chút, đây là chuyện gì a?" Trịnh Hồng Ngọc lão công Hoàng tổng giận tái mặt sắc, nhìn chằm chằm Trần Diệp, "Cái này cũng là người học sinh?"

"Trước kia là, nhưng thành tích quá kém, còn ba ngày hai đình đầu va ta, trước mấy ngày cho điều động những lớp khác." Trịnh Hồng Ngọc mặt tối sầm lại nói.

Nghe vậy, cậu sắc mặt cũng khó coi, nói: "Ta là tiểu Diệp cậu, ở trong này có phải là có hiểu lầm gì đó?"

"Có phải là hiểu lầm, người hỏi người cháu ngoại liền rõ ràng." Trịnh Hồng Ngọc châm biếm nói.

"Đúng, xác thực không là hiểu lầm." Trần Diệp nhìn Hoàng tổng, tựa như cười mà không phải cười nói: "Không hỏi tới ta người trong cuộc này, khó tránh khỏi có sai lầm bất công, ta cảm thấy được, hỏi một chút Trịnh lão sư chồng người đối với chuyện này cái nhìn, nên nhất là công bằng hợp lý."

"Ta? Ta cũng không biết nói đây đầu chuyện gì xảy ra đi qua, tốt như thế nào nói." Hoàng tổng nhưng phản bác được có chút trung khí không đủ, thậm chí là chột dạ.

Chính mình lão bà tính xấu, hấn làm sao không rõ ràng.

Vừa kết hôn nào sẽ cũng tạm được, nhưng tuổi tác càng lớn càng không được, sau đó hấn * bại lộ, trong nhà ba ngày hai trên đầu diễn toàn vũ hành.

Từ đó về sau, Trịnh Hồng Ngọc tính khí cũng càng thêm ác liệt, thêm nữa thời mãn kinh cảm tới trước, hấn đừng nói đụng vào, chính là nhìn nhiều một chút đều cách ứng.

Làm sao Trịnh Hồng Ngọc vì mặt mũi, liều chết không chịu ly hôn.

Liền, hai người ngoại trừ còn ở một cái hộ khẩu bản trên, gặp người giả bộ giả vờ giả vịt, kỳ thực hôn nhân từ lâu chỉ còn trên danh nghĩa.

Giống hôm nay, hấn vốn là không quá muốn dự tiệc, nhưng vì chăm sóc thiếu phụ luống tuổi có chồng bộ mặt, lại nghe nói người học sinh này gia trưởng là Tử Hải tập đoàn hậu cần bộ quản lý, lúc này mới đi theo, lại không nghĩ rằng đụng với này ra trò khôi hài.

Cậu cũng là chuyện làm ăn tràng thượng tinh ranh, vừa nhìn Hoàng tổng eo hẹp sắc mặt, cùng với sự thái ác liệt tính khí, mơ hồ trong lòng có đếm, điều đình nói: "Đều là ngày vui, cũng đừng kéo những này không về vang chuyện, Hoàng tổng, người có việc người trước bận bịu."

"Được, hồi đầu lại tán gẫu."

Hoàng tổng cũng không muốn trước công chúng bị người chế giễu, lời thiếu phụ luống tuổi có chồng đi ra ngoài.

"Dạng gì vai nước mức dạng gì nước, cùng tin đồn giống như, hai người này. . . Ai." Cậu rất sâu biết lý lẽ, căn bản không đem trách nhiệm nghĩ đến cháu ngoại trên người, còn trấn an nói: "Bất kỳ nghề nghiệp đều có con sâu làm rầu nồi canh, lão sư cũng không ngoại lệ, đặc biệt là xã hội bây giờ gió to tức cũng không tiện, giống người biểu diễn cũng bởi vì vừa bắt đầu không có tham gia lão sư hấn lớp bỏ tức, thỉnh thoảng bị làm khó dễ, cũng là người mơ gát ta đưa một đồng lễ mới giải quyết, gấp gờ như vậy hắc lão sư chỉ có thể nói vận khí kém, người tránh ra cũng tốt, không cần thiết tìm cho mình không thoải mái."

Trần Diệp gật đầu, hỏi ngược lại: "Cậu, người cùng cái kia Hoàng tổng quan hệ cũng không hay lắm chứ?"

"Được đó, người đưa nhỏ này, đều nhìn sắc mặt nghe lời nói biết người, có người cậu ta thật tình tường." Cậu khen ngợi nở nụ cười, lập tức lắc đầu thán nói: "Cũng không phải là cái gì tét lớn, không phải là đồng hành giữa chuyện làm ăn ma sát, đều là làm vận chuyển hàng hóa, hai năm qua, hấn lão Hoàng từ ta đây đào không ít đoàn xe đi qua, liên khách hàng đều dùng sức cướp, liên nói vừa hấn nhắc tới Tử Hải tập đoàn, gần nhất hậu cần khối này gọi thầu, cùng ta liều mạng rất hung."

"Đều như vậy, ngài vừa còn có thể nhện tính khí cùng hấn chuyện trò vui vẻ?" Trần Diệp bật cười nói, đột nhiên nhớ tới phụ thân của Tử Đống có đồn đại là Tử Hải tập đoàn cao quản.

"Không đành lòng còn có thể thế nào? Chẳng lẽ vừa gặp được người, một quyền đầu đem người đánh thổ huyết a." Cậu cười cợt: "Người khác như thế nào, chúng ta không xen vào, chỉ muốn làm tốt chính mình chuyện là được, giống lão Hoàng này loại tâm thuật bất chính, còn ác tính ép giá nhiều loạn thị trường, chuyện làm ăn làm không lâu dài."

Trần Diệp rất muốn vì là cậu rộng rãi lòng dạ đánh call, nhưng nghĩ đến Diệt Tuyệt sư thái vợ chồng mới vừa sắc mặt, muốn liên như thế nuông chiều, trong lòng lại khó tránh khỏi có chút không thoải mái.

Suy nghĩ, trong túi điện thoại di động vang lên.

Một cái số xa lạ.

Trần Diệp sau khi tiếp, truyền đến một trận hết sức trong trẻo giọng nam: "Là Trần Diệp tiên sinh đi, chào người, ta là Tề Lương Bình."

Trần Diệp nhíu mày, bất động thanh sắc cùng cậu đi nói chuyện phòng rửa tay, sau đó vừa đi vừa nói: "Tề tiên sinh khôi phục được không "

"Bị cứu ra đầu một tuần lễ, cả người cơ bản đều khôi phục, này mấy ngày cũng là chuyện hư hỏng một đồng, thật vất vả hôm nay yên tĩnh, liền lập tức liên hệ người."

Cho tới Tề Lương Bình là thế nào bắt được Trần Diệp đích số điện thoại. . . Làm vốn là đại tài phiệt cổ đông nhỏ, muốn tra một người vẫn dễ như trở bàn tay, chớ nói chi là Trần Diệp vẫn là ân nhân cứu mạng của hấn, e sợ Trần Diệp bối cảnh tư liệu, đều từ lâu đặt tại Tề gia bàn đầu.

"Trần tiên sinh, mọi người đều là người trẻ tuổi, làm việc nói chuyện đều nên sáng khoái một chút, trong điện thoại cái gì lập dị lời nói khách sáo ta cũng không nói nhiều, không biết người hôm nay có thời gian hay không , ta nghĩ mời người ăn bữa cơm, ở trước mặt bày tỏ lòng cảm kích."

"Ăn cơm coi như xong đi, ta cảm thấy được mọi người thực sự không cần thiết làm này loại tràng diện công phu."

Trần Diệp rất thẳng thắn cự tuyệt.

Mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng bởi nhân sinh mấy lần biến cố, hấn đối với đối nhân xử thế thấy rõ vượt xa bạn cùng lứa tuổi.

Tề Lương Bình cố nhiên sẽ niệm tình hấn cứu mạng ân tình, nhưng không sửa đổi được cũng vậy là hai cái giai tầng sự thực.

Gặp mặt ăn cơm, tiếp thu vài câu khen tặng cảm tạ, là có thể dễ dàng trở thành cớ mở bạn tri kỉ?

Đừng ngây thơ!

Lại nói Trần Diệp này cá mẫn cũng không có dã tâm, không phải mặt dày mày dạn muốn chen vào cái kia hay là thượng tầng giai cấp.

Cái kia chút đồ con động tác võ thuật tiểu thuyết, tổng kéo nhân vật chính cứu đại nhân vật, do đó vẫn phải chịu tôn sùng.

Nhưng thực tế thì, địa vị càng cao đại nhân vật, càng sẽ không câu nệ với tình thân cùng lợi ích ra tư nhân tình nghị.

Bọn họ thà rằng một lần dùng thực tế thù lao bồi thường toàn bộ, cũng tốt hơn không biết lúc nào nhân gia tới cửa làm cho muốn nhân tình khoản nợ.

"Nếu như Tề tiên sinh thực sự bắn khoan, vậy không bằng trực tiếp chiết hiện đi." Trần Diệp vừa đạo đức tốt một hồi, bất thành linh liền con buồn nói nói: "Người cũng nói mà, mọi người đều là người trẻ tuổi, làm việc nói chuyện đều nên sáng khoái một chút."

". . ." Tề Lương Bình còn có thể nói cái gì đó, gặp phải như thế không theo lẽ thường xuất bài ân công, hẳn cũng rất bất đắc dĩ a.

Bất quá, nợ ơn nếu như có thể dùng tiền tài trực tiếp kết toán, cũng cũng đối với khẩu vị của hắn.

Hơn nữa hắn cũng cảm thấy, Trần Diệp cũng không hy vọng công khai cùng quan hệ của mình, tránh khỏi liên lụy vào Vụ án bất cóc sự kiện bên trong.

"Đúng rồi, nghe nói các người tập đoàn gần nhất ở hậu cần gọi thầu?" Trần Diệp lại dời đi đề tài.

"Ta đây không rõ lắm, đều không phải là ta phụ trách." Tề Lương Bình hiếu kỳ nói: "Người hỏi cái này làm gì?"

"Ta cậu chính là mở vận chuyển hàng hóa công ty." Trần Diệp nói thẳng vào vấn đề.

Tề Lương Bình liền đã có tính toán, trầm ngâm nói: "Một loại khối này cũng là muốn công khai chiêu đầu tiêu, nhưng nếu Trần tiên sinh lên tiếng, ở không sai biệt lắm dưới điều kiện, ta có thể làm chủ đem bút nghiệp vụ này giao cho người cậu."

Trần Diệp cười nói: "Vậy ta an tâm, vừa vặn, ta cùng ta cậu bọn họ ở Hi lai đăng khách sạn ăn ông ngoại ta tiệc mừng thọ, nghe nói các người tập đoàn phụ trách hậu cần khối này người cũng ở đây làm rượu, thẳng thần tác hợp bọn họ chạm một mặt đem cuộc mua bán này nói xong đi."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Làm mất mặt một cái cũng không thể hạ xuống

Làm Trần Diệp ông ngoại của bà ngoại đến khách sạn phía sau, tiệc mừng thọ sẽ chính thức bắt đầu rồi.

Một hồi hết sức chuyện nhà thức phở thông liên hoan.

Không có xé bức bách, không có tranh đua, chỉ có tường hòa cùng ấm áp.

Trong bữa tiệc, bà ngoại vẫn lôi kéo Trần Diệp hỏi han ân cần không ngừng, trả lại cho gần nhất vừa đi trong miếu cầu tới bình an phù cùng với mấy trăm khối tiền tiêu vật, đây chính là cái khác đồng hồ anh chị em cũng không có "Chờ gặp".

Trần Diệp vốn định khéo léo từ chối, nhưng đón nhận cậu ám chỉ ánh mắt, vẫn là nhận.

"Tiểu Diệp, muốn thi tốt nghiệp trung học cũng đừng có áp lực, bà ngoại không trông mong người sau đó có thể đại phú đại quý, chỉ cần cả đời bình an liền tốt rồi." Bà ngoại ánh mắt tràn đầy hiền lành cùng tha thiết, hai cái khó khan lên nhũn tay, liên tục vuốt ve cháu ngoại tay.

Trần Diệp không được gạt đầu.

Ông ngoại cũng nói: "Một mình người ở, chúng ta tổng không yên lòng, nhanh cuộc thi, được có người chăm sóc a."

"Bằng không trước tiên ở ta vậy đi đi, mặc dù cách trung học thực nghiệm xa chút, quá mức để cậu của người lái xe đưa đón, ngược lại cũng là ba tháng không tới." Mợ chủ động đề nghị nói, cũng là một cái lòng nhiệt tình.

Từ lúc Trần Diệp năm đó một người về Hạ Giang trên lớp mười thời điểm, bọn họ liền đêm không hết khuyên Trần Diệp bao nhiêu lần chuyển bọn họ ngụ ở đâu, làm sao Trần Diệp tổng lấy khoảng cách quá xa từ chối.

Cho tới cấp độ sâu nguyên do, có lẽ là Trần Diệp không muốn ăn nhờ ở đậu, có lẽ là lão gia ký túc xá đầy ắp một ít đặc thù dấu ấn.

Mà lần này, Trần Diệp cho ra một cái mới có: "Không cần phiền phức như vậy, gần nhất. . . A đi kia con gái vừa vặn có chuyện trở về, thuận tiện chăm sóc cuộc sống của ta sinh hoạt thường ngày."

A đi kia con gái, chỉ tự nhiên là Trần Y Lạp.

Nghe vậy, mọi người liền từ bỏ khuyên nhủ.

Bởi vì kéo một cái cái đề tài này, tránh không được muốn thêm buồn phiền.

"Được rồi, trước tiên không nói những thứ này, đến, ba, mong ước ngài nhiều năm trăm tuổi." Cậu điều đình nói, bắt chuyện mọi người cùng nhau nâng chén.

Trần Diệp hiểu ý nở nụ cười, chắc là chỉ có vào lúc này, hắn có thể miễn cưỡng cảm giác được một ít gia đình bầu không khí. . . Ân, chỉ là miễn cưỡng.

Tiếng cười nói nói thời khác, bỗng nhiên, từ bên ngoài đi tới một đôi phụ tử, vị trí kia, chính là Từ Đổng!

Mà vị kia phụ, nhưng là cậu người quen.

"Ôi, Hà tổng, nguyên lai người ở đây a." Từ phụ một tay thổi phồng chén một tay thổi phồng rượu, trên mặt tràn đầy nhiệt tình nụ cười, thuận lợi còn kéo nhi tử tiến tới bàn rượu một bên.

"Từ quản lý. . . Người làm sao đích thân đến, ta còn muốn đợi lát nữa đi sát vách thỉnh kính người một chén chúc đây." Cậu mới bắt đầu kính ngạc phía sau, đứng lúc phản ứng lại, vội vàng đứng dậy đón lấy.

"Người còn không thấy ngại nói, một hồi bằng hữu, phụ thân người làm đại thọ, còn vừa vặn ở ta sát vách, làm sao cũng không cái bắt chuyện a, cần phải ta chủ động tới cổ động." Từ phụ hàn huyên xong, lại hướng về trên bàn rượu mọi người giải thích nói: "Chào mọi người, ta cùng lão Hà cũng là bằng hữu nhiều năm, hôm nay hữu duyên, ở các người sát vách thỉnh cho hải tử của ta làm rượu, đến, ta đây trước tiên kính mọi người một chén."

Mọi người đối với vị này khách không mời mà đến đến cảm thấy không hiểu ra sao, nhưng nhìn gặp người ta đều uống trước rồi nói, cũng nâng rượu đáp lễ.

"Mặc dù là con trai của ta làm rượu, nhưng trời đất bao la đều không có người được chúc thọ công lớn, đến, lão gia tử, ta kính ngài một chén, chúc ngài phúc như Đông Hải, thọ so với Nam Sơn." Từ phụ lớn giống như Từ Đổng khôi ngô cao lớn, nhưng là thô trung hữu tế (trong thô kịch có tình tề), lời nói đến mức kín kẽ không một lỗ hổng.

Gặp được Từ phụ lại là một chén xuống, cậu cũng nhìn sững sờ.

Phải nói, lúc trước hắn cùng Từ phụ chỉ đánh qua mấy lần liên hệ, hơn nữa Từ phụ thái độ đối với hắn hoàn toàn là bất tiết nhất cố.

Ai để Từ phụ phụ trách Hạ Giang Long Đầu xí nghiệp Từ Hải tập đoàn hậu cần sự vụ, bao nhiêu vận chuyển hàng hóa công ty thấy thêm muốn từ nơi này đầu phân một chén đại canh.

Cậu đã ném thư muốn từ cái kia tranh thủ một khối nhỏ nghiệp vụ làm, có thể đánh mấy lần liên hệ, nhưng phát hiện cái tên này khó chơi.

Nói trắng ra là, chính là ngại hiếu kính cho không đủ!

Luôn thì không có kết quả, cậu liền từ bỏ.

Hiện tại vận chuyển hàng hóa ngành nghề cạnh tranh lớn, thành bản lớn, nguy hiểm lớn,

Chỉ có lợi nhuận càng ngày càng ít, hắn thực sự không có rồi rảnh lại hầu hạ này Diêm Vương phía dưới tiểu quý.

Cho tới vừa Trịnh Hồng Ngọc lão công Hoàng tổng nói Từ phụ ở đây cho nhi tử làm rượu, hắn cũng lười thờ một chân vào.

Nhưng không thể tưởng tượng nổi là, hiện tại, Từ phụ càng chủ động rất là vui vẻ chạy tới, còn lấy cực thấp tư thái, hướng mình cùng phụ thân chúc. . . Đây chẳng lẽ là uống say rồi chứ?

Nhưng từ Phụ Thần thái sáng láng ánh mắt, cho thấy hắn không chỉ có không có uống say, còn dị thường tỉnh táo, chính mình uống xong, trả đòn hô nhi tử tiếp tục kính: "A tào, đến, người cũng kính bố chồng một chén."

Từ Đổng vừa lúc tiến vào, vẫn là một mặt mộng bức, sau đó nhìn thấy Trần Diệp cũng ở chỗ ngồi, biểu hiện triệt để ngốc trẻ, hiển nhiên là theo không kịp phụ thân nào đường cùng với tình tiết động tác võ thuật.

Bây giờ còn bị phụ thân thúc giục chúc rượu, hắn gương mặt trực tiếp sụp đổ, thật giống như. . . Cùng chết rồi cha không kém bao nhiêu đâu.

Mẹ trứng, ta mới là tới nay nhân vật chính a, dựa vào cái gì chạy đến một cái cực kỳ xa tiệc rượu, còn phải cho tử đối đầu trường bối chúc rượu, ngại chính mình còn không có bị đánh đủ mặt mà!

Gặp Từ Đổng một mặt không vui, cậu mơ hồ nhìn thấu một ít đầu mối, mắt liếc cháu ngoại, ngắt lời nói: "Đúng rồi, ta nhớ được, Từ quản lý hải tử, cùng ta cháu ngoại cũng là bạn học cùng lớp chứ?"

"Còn có việc này?" Từ phụ men theo tầm mắt liếc nhìn Trần Diệp, liền, lại là cảm khái duyên phận lại là giục nhi tử chúc rượu.

Bị như thế đành đi ra, Từ Đồng dù cho lại không tình nguyện, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nâng chén chúc rượu.

Nhưng đều như vậy, bạn học cũ còn nồng cuồng hơn hướng về vết thương của hắn trên xát muối.

"Từ Đồng quả nhiên là người thành thật, hiện tại cũng thành Giác tỉnh giả, vẫn như thế biết lễ phép thưởng thức cơ bản." Trần Diệp cười tủm tỉm điểm cái khen.

"Công kích thành công! +25 EXP!"

Từ Đồng bị oán giận đến độ muốn khóc, làm sao thức tỉnh rồi còn phải bị hàng này cười ở trên đầu đây, có còn lẽ trời hay không vương pháp?

Hắn lại ngu xuẩn, cũng đại khái nghe được Trần Diệp lời này ý tại ngôn ngoại.

Nhìn một cái, lúc trước không đánh lại được ta, bây giờ còn thức tỉnh rồi, còn không phải cùng dạng ta ngồi, người kính rượu!

Các đại nhân cái nào nhìn ra được những hài tử này giữa quan hệ, nghe nói Từ Đồng hóa ra là Giác tỉnh giả, cũng đồn dập vui lòng ca ngợi.

Từ phụ bị thổi phồng đến mức mặt mày hơn hờ, tâm tình một khoan khoái, lại lôi kéo nhi tử uống nhiều một chén.

Tuy rằng không rõ ràng Từ phụ đây là đùa cái nào vừa ra, nhưng cậu bọn họ vẫn là rất khách khí phải cho hai người thêm chỗ ngồi.

Từ phụ tự nhiên là từ chối, muốn trước khi đi, còn nóng lặc đối với cậu nói nói: "Đều chính mình anh em, cũng đừng khách sáo, nếu không phải là ta bên kia còn phải chào hỏi khách khứa, đêm nay nói cái gì cũng phải lôi kéo người không say không nghỉ, liền dứt khoát ngày mai đi, ngày mai chúng ta đơn độc đi ra ăn cơm, thuận tiện đem lần này tập đoàn chúng ta hậu cần chiêu đãi tiêu bản bạc một hồi, buồn bán, làm sinh không bằng làm quen, người ở trong vòng danh tiếng nhân phẩm là không cần phải nói, nếu như đem tập đoàn tương lai hậu cần khối này giao cho người làm, ta là 10 ngàn cái yên tâm!"

Cậu hơi có chút thụ sủng nhược kinh.

Này mời rượu xong, còn đưa đại lễ.

Lớn như vậy khối thịt mỡ, liền cho mình độc thôn?

Hỏi như vậy đề đến rồi, cách vách lão Hoàng làm sao bây giờ?

"Cậu, Từ thúc thúc, cách vách Hoàng tổng ở cửa thật giống có chuyện đáng về." Trần Diệp phát hiện đang trốn ở cửa đi đến đầu nhìn xung quanh Hoàng tổng, lên tiếng nhắc nhở nói.

Mọi người thuận thế nhìn lại.

Làm chủ nhân gia không tiện nói cái gì, nhưng Từ phụ vị này người trung gian liền tương đối buông ra, trực tiếp tiến lên bắt chuyện nói: "Hoàng tổng, xử ờ vậy làm gì, ta xin lỗi không tiếp được một hồi liền ngồi không yên rồi, nếu đều tới, liền một khối đi vào kính chén rượu đi, cho ông cụ mong ước chúc thọ."

Hoàng tổng mặt một hồi liền tái rồi.

Hắn bất quá là kỳ quái Từ phụ chạy đi sát vách thỉnh làm cái gì, liền trốn cửa quan sát một chút, đang ngạc nhiên với Từ phụ nhiệt tình thái độ, không nghĩ tới đã bị người phát hiện, bây giờ còn muốn hắn cũng tiến vào đi mời rượu, này để da mặt của hắn hướng về cái nào thả? !

Vốn định tránh đi, Từ phụ đã một phát bắt được cánh tay của hắn, cười híp mắt nói: "Ai, đừng khách khí, tốt xấu người cùng Hà tổng cũng là người quen, đừng phải chung quy phải bày tỏ một chút mà, ta bên kia còn có khách muốn vơi hồ, trước tiên cùng nhi tử từ đi trở về, người lưu này nhiều uống hai chén a."

Người khác không hiểu được Từ phụ động tác võ thuật, Từ phụ lại làm sao không hiểu được lãnh đạo động tác võ thuật.

Vừa tại chính mình cái kia trên bàn rượu chính trang bức trang được niềm vui tràn trề, ai nghĩ đến tập đoàn tổng giám đốc gọi điện thoại tới, nói thẳng tập đoàn cao tầng đã quyết định đem tương lai một năm hậu cần đơn đặt hàng hết thảy giao cho Trần Diệp cậu, còn nói nhân gia cũng đang Hi lai đẳng khách sạn làm tiệc rượu, để Từ phụ thuận tiện đi mời rượu chúc mừng một phen.

Lúc đó Từ phụ cảm giác say liền tỉnh rồi hơn một nửa, thử hỏi dò lại đụng vào một mũi hơi, liền ý thức được Trần Diệp cậu rất có thể là vòng qua hắn đi rồi cao tầng con đường!

Tuy rằng không cao hứng, cũng buồn bức lãnh đạo cấp cao làm sao sẽ để ý một cái nhỏ vận chuyển hàng hóa công ty, nhưng Từ phụ vẫn là quyết định kẻ thức thời mới là tuần kiệt .

Nhi tử vừa thức tỉnh, vẫn chưa hoàn toàn xác định thi đậu võ đạo sinh đi tới nhân sinh đỉnh cao, hắn còn phải nỗ lực bảo vệ bát ăn cơm.

Mất mặt, lại bán mặt mũi, vì là bảo vệ mặt mũi, hán đơn giản đem Hoàng tổng đẩy ra ngoài làm chịu tội thay, dắt nhừ từ bỏ của chạy lấy người.

Hoàng tổng đặt ở cửa, đi cũng không được, tiến cũng không được, giận dữ và xấu hổ được hận không thể xuyên vải màn phía sau đi.

Cuối cùng, vẫn là lòng dạ to lớn cậu cho bậc thang.

"Lão Hoàng, sẽ không chê ta ở đây quy cách, không sánh được Từ quản lý chỗ ấy chứ?"

"Sẽ không. . . Làm sao sẽ đây, trời đất bao la không có người được chúc thọ công đại mà."

Hoàng tổng lúng túng nở nụ cười, sau đó nhắm mắt đi tới chúc rượu nói may mắn lời.

Trần Diệp phối hợp diễn xuất, làm như không thấy, nhưng siêu bén nhạy sức cảm ứng, vẫn là bắt được cũng trốn ở cửa dòm ngó Trịnh Hồng Ngọc.

"Cậu, Hoàng thúc thúc, Trịnh lão sư có phải hay không cũng muốn đi vào chúc rượu a?" Trần Diệp lại lên tiếng nhắc nhở nói.

Hoàng tổng đang khô được hoảng sợ, vừa nhìn thiếu phụ luống tuổi có chồng cũng tới, liền muốn noi theo Từ phụ kéo chịu tội thay động tác võ thuật: "Lão bà, làm đến vừa vặn, người học sinh ông ngoại bảy mươi đại thọ, người cũng mau ý đồ đến nghỉ một chút đi."

"Người chậm rãi ý tứ đủ đi!"

Diệt Tuyệt sư thái há chịu chịu nhục, từ lúc da mặt, tức giận quăng ra lời này, xoay đầu liền chạy.

"Ây. . . Thật không tiện, nàng có thể là quá mệt mỏi, chờ để ý a." Hoàng tổng lúng túng nở nụ cười hai tiếng, nội tâm nhưng là lên cơn giận dữ.

Người làm ăn coi trọng nhất mặt mũi, hán vốn là ném được rồi mặt, hiện tại Trịnh Hồng Ngọc còn trước mặt mọi người rồi hán mặt mũi, rõ ràng không có đem hán coi là chuyện đáng kể!

Nếu không đem hán coi là chuyện đáng kể, hán cần gì phải đem thiếu phụ luống tuổi có chồng xem là sự tình?

Gái điểm thối! Lão nương khách!

Lần này nói cái gì cũng phải đem này phá hôn cho rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 33: Cố gắng yêu thương lâu dài

Vẫn còn không biết đánh sủng lên người ta da mặt, còn thuận tiện phá hủy nhân gia hôn nhân Trần Diệp, ở thứ hai buổi sáng, điện thoại di động nhận được ngân hàng thu khoản tín nhắn, nhắc nhở tài khoản của chính mình bị tụt hợp vào năm triệu nhuận mười tiền!

Đây chính là ân cứu mạng chiết hiện khoản.

"Những thương nhân này thực sự là một cái so với một cái hầu tinh có thể tính tính toán!"

Trần Diệp một bên đánh răng vừa nhìn tin nhắn một bên phúc phi.

Hán lúc trước nhưng là nghe bạn cùng lớp nói Tề Lương Bình người nhà định giá mười triệu treo giải thưởng cứu người, trước tiên không nói lời đồn đãi chân thực tính, chỉ cần bọn cướp bên kia, lúc trước nhưng là rõ bày muốn vợ vét mười triệu chuộc vàng.

Kết quả chính mình cứu người, đây đưa một tuần lễ, cuối cùng tạ ơn vàng còn đánh cái chiết khấu!

Hết sức hiển nhiên, bị đánh gãy rơi cái kia năm triệu, lại tương đương thành Tử Hải tập đoàn dành cho cậu khoản đặt hàng kia nghiệp vụ.

Vì lẽ đó vẫn là câu nói kia, tuyệt đối đừng vọng tưởng dựa vào tư nhân tình nghị, cùng không cùng cấp tăng người ký kết ra chân thiện mỹ cảm tình.

Bất quá ở đây bề lù xu nịnh thế nói, Tề Lương Bình toàn gia vẫn là đủ hậu đạo, ít nhất có nguyên tắc, chịu nhận thức món nợ.

Phải thay đổi làm tâm hắc gian xảo điểm, phỏng chừng sẽ cho mấy vạn khối tiền li xì y tứ một hồi, thậm chí nếu như đối phương không chủ động liên hệ, liền dứt khoát già bộ hồ đồ.

Mặt khác, Tề Lương Bình hàng này cũng thật có ý tứ, chuyển xong món nợ, còn bỏ thêm tin nhắn, cất hồi xong thù vàng tới sở tình huống phía sau, còn hết sức uyển chuyển biểu thị chính mình được cứu vớt ngay đó hình tượng tương đối chặt vật, mong rằng Trần Diệp thay mình che che bảo mật.

Trần Diệp tự nhiên rõ ràng hàng này còn kiêng kỵ mình đương thời vỗ bức ảnh.

Nhất giới đường đường Cao Phú Soái Quý công tử, nhưng đây người không thể miêu tả ô uế vật, xác thực rất hủy người bỏ trí.

Bất quá, chỉ cần hàng này không tiết lộ chính mình cùng Vụ án bất cóc liên quan, hẳn đương nhiên sẽ không rồi rãnh bóc người chuyện xấu.

Liếc mắt nhìn cái kia thật dài kim ngạch con số, Trần Diệp tiện tay đưa điện thoại di động nhét vào trong túi quần, tiếp tục cọ rửa xoạt.

Đổi thành nhất quán động tác võ thuật tiểu thuyết nhân vật chính, một hồi lấy được như vậy tiền của phi nghĩa, nhất định phải hồ khu chấn động, rất vui mừng, sau đó chính là rất là vui vẻ mua nhà mua xe, tình huống làm mất mặt đi tới.

Đáng tiếc, đối với hắn này ham muốn hưởng thụ vật chất cực thấp cá mặn tới nói, tiền nhiều tiền ít, ý nghĩa đều không phải là quá to lớn.

Là một người điển hình giai cấp trung lưu hải tử, hắn vốn là có năng lực một đời áo cơm Vô Ưu, số tiền kia, không phải là để cuộc sống của hắn nhiều hơn một khối bảo đảm.

Có như vậy tâm thái, khả năng cùng hắn còn không có bị xã hội thể thái bầu không khí tiêm nhiễm có quan hệ, cũng có thể ở sâu trong nội tâm của hắn, còn có một chút so với tiền tài càng quan trọng càng đồ quý báu.

Mà những thứ đồ này, không phải tiền tài có thể mua được.

Nhưng liền hiện nay mà nói, số tiền kia, ngược lại là có thể giúp hắn giải quyết một chút phiền toái.

Tỷ như Vương Sâm phiền phức.

Đương nhiên, hắn biết Vương Sâm tuyệt sẽ không tiếp nhận bút gần như bỏ thí biểu tặng, hắn cũng không có ý định ngóc bên trong bẹp đi thương tổn đồng đảng tôn nghiêm.

Hắn nghĩ dùng số tiền kia mua bán lại một ít buôn bán nhỏ, chính mình bỏ tiền, Vương Sâm xuất lực, đến lúc đó lợi nhuận phân trưởng tiền, cơ bản có thể giải quyết Vương Sâm tương lai đi học chi tiêu.

Nhưng là, kế hoạch rất mỹ mãn, hiện thực hết sức cốt cảm, một hồi bất ngờ tin dữ, thốt nhiên phủ xuống!

Wang Sam, bị bắt bớ!

Lý do là đã thương kẻ phụ nhi tử Trịnh Hoàn!

Đem người đánh cho da tróc thịt bong, liền xương sườn đều cắt đứt!

Mà kẻ phụ, hoàn toàn không để ý tới Vương Sâm mẫu thân cầu xin, cố ý muốn truy cứu Vương Sâm trách nhiệm hình sự!

Tin tức này, là Trần Diệp ở nguyên 2 ban tin nhắn groups bên trong thấy!

Sau đó, hắn không để ý đang dạy, ở bạn học lão sư dưới ánh mắt kinh ngạc, trực tiếp chạy đi nhị ban phòng học.

Nhìn trống rỗng Vương Sâm chỗ ngồi, hắn lại không Cố Đồng học lão sư la lên, lao xuống lầu leo tường chạy ra khỏi trường học.

Hắn trước tiên cho Trần Y Lạp gọi điện thoại, nỗ lực làm cho nàng tìm quan hệ khơi thông.

Nhưng Trần Y Lạp rất rõ ràng cự tuyệt: "Tuy rằng tỷ ở trong bộ môn rất lần đầu kiến, nhưng nói cho cùng chỉ là một tân đinh, hơn nữa sự tình nào đến nước này, chính là để Ngô Nguyên Kỳ bọn họ ra mặt, cũng không cách nào can thiệp trình tự tư pháp."

"

"Người không phải đáp ứng rồi ta, sẽ giúp Vương Sâm hoạt động thương vụ nói học sinh năng khiếu mà, người muốn đổi ý? !" Trần Diệp phần nhiên nói.

Trần Y Lạp trầm mặc nửa ngày, đáp lời: "Đây là Vương Sâm tự chọn con đường, ta đã tận lực."

Tiếp đó, điện thoại truyền đến bị treo cắt âm thanh bận.

Hắn còn không hết hi vọng, chạy đi mảnh này khu đồn công an, tìm Lý Văn Bằng hỏi thăm tình huống.

Lý Văn Bằng hết sức kiên nhẫn tiếp đãi hắn, cũng liên lạc gánh vác án này khu phân cục đội hình sự, cuối cùng chuyển cáo một cái không tính quá tệ gay go tin tức.

"Xét thấy vụ án phát sinh thời gian, bằng hữu ngươi còn kém hai ngày tròn mười tám tròn tuổi, lại vẫn là học sinh, cảnh sát bên này cũng là hy vọng xử lý khoan hồng, hơn nữa căn cứ kiểm chứng manh mối, có thể nhận định là Trịnh Hoan gây hấn trước, hiện tại khu phân cục bên kia đang cùng bằng hữu ngươi kể phụ câu thông, hi vọng hắn ký tên lượng giải sách, hiện nay đến xem, thái độ đại thể là dân ra, phỏng chừng không bao lâu nữa, bằng hữu ngươi lẽ ra có thể thả ra. . . Thế nhưng."

Lý Văn Bằng lấy cái này kiệt tác chuyển ngoặt từ, nói rồi một cái hết sức sự thật tàn khốc: "Thế nhưng, bằng hữu ngươi phóng thích phía sau, không cách nào nữa thuận lợi hoàn thành học nghiệp, chớ nói chi là thi đại học. . ."

Đối với kết quả này, Trần Diệp chỉ có bất đắc dĩ tiếp nhận phần, hắn duy nhất có thể làm, chính là chờ Vương Sâm thả ra ngay lập tức đi đón hắn, cho hắn bày một bàn rượu đi xúi quẩy, lại theo hắn thương lượng gây dựng sự nghiệp kế hoạch, cổ vũ làm bạn hắn đi ra thung lũng.

Nhưng là, một cái như vậy tiểu kế hoạch, cuối cùng cũng rơi vào khoảng không.

Một tuần lễ sau tự học buổi tối, Trần Diệp nhận được Vương Sâm gửi tới tin tức, đánh trả lời điện thoại thời điểm, nhưng nhắc nhở tắt điện thoại.

Hắn chỉ có thể mua một túi bia, một mình chạy đến trên sân thượng, vừa thưởng thức cay đắng lạnh như băng bia, vừa đọc lại Vương Sâm thơ từ biệt.

"Diệp tử, rất đáng tiếc lấy như thế một loại không vẽ vang phương thức cùng ngươi nói lời từ biệt, nhưng cũng là bởi vì chân tâm coi ngươi là bằng hữu, mới không muốn để ngươi trông xem ta thất vọng nhất chán nản đáng đáp, ta đi rồi, ly khai này, đi hay là phương xa đánh liều, bất luận có thể hay không dốc sức làm xuất đầu, ta đều trước sau hi vọng ngươi sau này hết thảy đều tốt. Tỷ như ghi tên bảng vàng, đừng đến thời điểm trên cái gà rừng trường học, để ta xem thường ngươi, nam nhân nên đỉnh thiên lập địa, nắm giữ vận mệnh, coi như ngươi quyết định chủ ý làm cả đời cả mệnh, cũng phải tranh thủ làm một cái có thể bất cứ lúc nào vươn mình dẫn vật ra bọt nước cá mập. Còn có, tuyệt đối đừng oán giận chị ngươi, nàng đã hết cố gắng hết sức giúp ta, là chính ta không hăng hái, kỳ thực ngươi rất may mắn, ít nhất có một cái như vậy thành thực thực lòng vì muốn tốt cho ngươi người. Cuối cùng, ngươi nên tìm người bạn gái, cố gắng yêu thương lâu dài. Đừng phụ lòng chính mình, đừng phụ lòng nhân sinh, sau này còn gặp lại!"

"Khốn kiếp, ở trước mặt nói gặp lại có khó khăn như vậy mà."

Trần Diệp lầm bầm nói, sau đó gơ bia lên bình, hướng về phương xa nhắc lên, ngẩng đầu rầm uống.

Làm tự học buổi tối tiếng chuông tan học vang lên, Trần Diệp đã uống xong tất cả rượu, nằm ở trên xi măng.

Mơ mơ màng màng bên trong, hắn lơ mơ nhớ được bản thân thật giống cho Trần Y Lạp gọi điện thoại, nói cho nàng biết, tự quyết định phải báo thi vô đạo sinh.

Sau đó, hắn lại bất tỉnh nhân sự, trên đường làm một giấc mộng.

Mộng cảnh bên trong, hắn lại nhìn thấy tấm kia đã lâu mỹ lệ khuôn mặt, đoan trang thanh tao lịch sự khảm đàn dương cầm, một bài rất êm tai nhạc thiếu nhi, trong lúc tỉnh cờ hiên lành mỉm cười đang nhìn mình.

(hết quyển 1)

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

QuyểnII: gió nổi lên lúc đó Chương 34: Thán hung bình như kính

Sáng mùa xuân khí tức đã che ngập bầu trời bao phủ Hạ Giang thành phố mỗi một góc.

Nhiệt độ thư dật ban đêm, Trần Diệp từ trường học sau khi ra ngoài, bước chậm với yên tĩnh giang tân lục nói, một tay đẩy xe đạp, một tay nâng một quyển sách.

Tĩnh cờ có đường người nhìn thấy, không khỏi sẽ cảm khái thời gian ở dưới học sinh có bao nhiêu chăm chỉ khắc khổ không dễ dàng.

Nhưng nếu cẩn thận quan sát, liền có thể phát hiện, vị này chăm chỉ khắc khổ học sinh, sách trong tay tịch, trang bìa tất cả đều là màu vàng nhạt, một cái

vấn tự cũng không có!

Quyển sách này, là Trần Diệp quyết định ghi danh võ đạo sinh phía sau, hướng về con đường tu hành trên bất được đệ nhất bản công pháp.

Đêm đó say rượu phía sau ngày thứ ba, Trần Diệp liền đi theo Trần Y Lạp lần thứ hai đi tới cái kia ba sao cấp khách sạn, ký tên một đồng thỏa thuận cùng giấy cam đoan phía sau, Ngô Nguyên Kỳ thì cho hắn quyển sách này cùng một bình bao con nhộng thuốc, sau đó. . . Liền không có sau đó.

Chỉ đơn giản như vậy?

Cái này không phù hợp quan phương nghiêm cấm động tác võ thuật chứ?

Lẽ nào bởi vì mình là kẻ hoạch ra Giác tỉnh giả, bị đặc thù đối đãi?

Sau đó căn cứ Trần Y Lạp giải thích, chứng minh Trần Diệp cả nghĩ quá rồi.

Cho dù là đi chính quy quy trình, lớp 12 thuộc khoá này người hợp cách nhóm bị mang tới lệ thuộc thành phố căn cứ phía sau, một khi thức tỉnh, cũng phải cần ký tên các loại thỏa thuận giấy cam đoan, sau đó đồng thời tuyên thệ đền đáp tổ quốc, phục tùng tổ chức vân vân, cuối cùng phải đi, cũng chỉ phân phát đến quyển sách này cùng bao con nhộng.

Trần Diệp so với Từ Đồng bọn họ, chỉ là thiếu một tuyên thệ phân đoạn.

Về phần tại sao không để hắn tuyên thệ. . . Ai cũng không có cầm này một tra, cũng không ai cảm thấy không đúng.

Trước khi đi, Ngô Nguyên Kỳ còn bàn giao, còn lại hai tháng chỉ để ý chuyên tâm học nghiệp, chỉ cần mỗi ngày tu tập một lần quyển sách này công pháp, dùng bao con nhộng thuốc liền có thể, chờ thi đại học kết thúc, chính thức sẽ thông báo cho bọn họ đưa tin hội hợp thời gian địa điểm.

Mà bây giờ, Trần Diệp lại lật xem một lần quyển sách này, khi đi ngang qua một cái rác rưởi thùng thời gian, tiện tay liền ném vào!

Trên thực tế, từ khách sạn đi ra thời điểm, Trần Y Lạp liền để hắn đem sách ném đi.

"Người cho rằng thật là cái gì bí tịch võ lâm, cái thể công pháp a, đừng mộng, các người chỉ là vừa thức tỉnh chim non, liền chân chính Giác tỉnh giả ngưỡng cửa đều không có vượt qua, nhân gia làm sao có khả năng trực tiếp cho hoa quả khô đây, quyển sách này nội dung, người tùy tiện baidu một hồi đạo giáo thổ nạp pháp là có thể lục soát được."

". . ."

Trần Diệp tam quan lần thứ hai nát đầy đất.

Hắn xin thẻ, vừa bắt đầu hắn thật sự cho rằng sẽ bắt được cái gì tài năng như thần công pháp bí tịch, tỷ như cái gì Cửu Chuyển Kim Thân Quyết, chín sao Thiên Thần quyết, đầu gì, cũng nên là Thối Thể quyết, luyện khí quyết những này trụ cột đi.

Ai nghĩ đến, một phần quá quen thuộc đạo giáo thổ nạp pháp đem hắn đuổi rồi!

Các người này bày Giác tỉnh giả xác định không phải đùa giỡn ta chơi?

"Đừng suy nghĩ nhiều, mọi người cũng không rồi rãnh đùa giỡn người chơi, hiện tại quốc nội Giác tỉnh giả, cơ bản vừa bắt đầu đều phải học đồ chơi này, thậm chí ngay cả cái kia chút người nước ngoài cũng bắt đầu lấy làm gương noi theo, không thể không nói, chúng ta lão tổ tông truyền xuống những thứ đồ này, đối với sự tu hành vẫn là rất có cao hiệu."

Tiếp đó, Trần Y Lạp liền giải thích cho hắn nổi lên này huyền bí trong đó.

Lúc trước đã nói, vừa thức tỉnh người, liền như còn chỉ có thể bò sát học sinh mới của đây, đối với tự thân đều vẫn còn hồ đồ lục lợi giai đoạn.

Đi qua mười mấy năm qua nghiên cứu khoa học thí nghiệm, tạo thành một cái quyền uy phổ biến nhận thức chung: Vừa thức tỉnh thời gian, tốt nhất trước tiên để thân thể có một quá trình tiến lên tuần tự, một bên từ từ thích ứng vừa lấy được siêu năng lực, một bên để tiềm năng thân thể tự nhiên phóng thích.

Bởi vậy, vừa thức tỉnh đoạn thời gian đó, tốt nhất liền là không hề làm gì, càng không muốn lấy đốt cháy giai đoạn huấn luyện, bằng không trái lại dễ dàng tàn phá vẫn chưa ổn định thân thể, cái được không đủ bù đắp cái mất.

Chính thức cũng căn cứ này nghiên cứu tâm đắc, để người hợp cách nhóm sớm mấy tháng tiêm vào thức tỉnh ước số, tiếp theo liền để cho bọn họ an tâm chuẩn bị thi đại học, tình cờ tranh thủ tu tập thổ nạp pháp, chờ thi đại học kết thúc, thân thể cũng gần như ổn định, liền tốt tiếp thu vòng kế tiếp tu hành huấn luyện cùng kiểm tra khảo hạch.

Cho tới chính thức cho này bản thổ nạp pháp, là tổng kết đạo giáo nội công biên soạn ra,

Đạo giáo tu luyện, coi trọng nhất tức với thân thể người tác dụng, cho rằng "Tức tụ thì lại sinh, khí mất thì lại chết", thiên địa vạn vật hoàn toàn cần tức lấy sinh.

Cát Hồng Bảo Phác Tử có đề cập: Uống thuốc mặc dù vì trường sinh chi bản, nếu có thể kiêm hành khí giả, ích rất nhanh, nếu không thể được thuốc, nhưng hành khí cạn sạch kỳ lý giả, cũng đáp số trăm tuổi.

Thở nạp chính là một loại hành khí phương pháp, chỉ giản đến dễ, quanh năm kiên trì, thì lại có thể cả đời được lợi.

Trước tiên không kéo cái gì trăm tuổi suốt đời, ít nhất đi qua nghiên cứu phát hiện, vừa thức tỉnh người, tu tập thở nạp pháp, đối với ổn định thích Ứng Thân thân thể tiềm năng có tốt hiệu dụng.

Nếu như thật sự có hiệu quả như vậy, Trần Diệp cố gắng còn sẽ thử nghiệm tu tập một hồi, kết quả Trần Y Lạp phía dưới nhổ nước bọt, lại trực tiếp sục đồ hẩn tam quan.

"Ta lúc đó bởi vì ngồi không yên, ba trời giáng cả hai ngày phơi lưới, còn tưởng rằng sẽ ảnh hưởng thức tỉnh trình độ, sau đó có tiền bối nói cho ta biết, kỳ thực một khi nắm giữ công pháp bước đi, luyện luyện nhiều ít, không có khác biệt lớn, chỉ cần vừa sau khi thức tỉnh đoạn cuộc sống kia ăn ngon ngủ ngon, nhiều chậm chạy làm có đường vận động, hiệu quả nguyên lý kỳ thực là giống nhau, mới bắt đầu cái kia chút người nước ngoài Giác tỉnh giả đều làm như thế, sở dĩ này bộ thở nạp pháp bị phổ cập, rất lớn trình độ là bởi vì giản tiện ung dung, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể khai triển."

Cứ như vậy, nhiều lần nghiên cứu hai ngày này bản địa than giáo tài, xác nhận đối với mình không có tác dụng gì, Trần Diệp rốt cục vứt bỏ.

Cho tới tu tập. . . Hẩn thở nạp hai ngày, ngoại trừ cảm giác cả người thoáng thoải mái một ít, hiện nay là không nhìn ra có cái gì hiệu quả rõ ràng.

Lại nói, hẩn lại không phải thật Giác tỉnh giả, thân thể tự nhiên không tồn tại hay là tiềm năng, các loại cơ sở thuộc tính, trực tiếp đơn giản thô bạo liền tăng lên rồi.

Cho tới cái kia một bình bao con nhộng, tự nhiên cũng không phải tiên đan linh dược. . . Thuần túy là cho bọn họ bổ sung vi-ta-min cùng nguyên tố vi lượng!

Chỉ là so với thành phố mặt dinh dưỡng phẩm, những này bao con nhộng phối hợp tổ hợp, đối với thân thể hệ Giác tỉnh giả càng có châm đối tính hiệu dụng.

Mà Trần Y Lạp làm tinh thần hệ Giác tỉnh giả, liền căn bản không ăn xong.

Nói cách khác, Ngô Nguyên Kỳ bọn họ ở không có nghiêm ngặt giám định dưới tình huống, đã đem Trần Diệp vạch đến thân thể hệ Giác tỉnh giả cái kia một cột.

Ngược lại không phải là bọn họ sợ ý bất cần, mà là thường quy trong tài liệu, vẫn không có xuất hiện thân thể cùng tinh thần đồng thời gồm nhiều mặt siêu năng lực Giác tỉnh giả!

Huống chi Trần Diệp vẫn là liền người hợp cách đều đo lường không ra được chiến đấu năm cận bã Giác tỉnh giả, ai sẽ rồi rảnh dỗi "bỉ" làm điều thừa.

Một nghĩ đến lúc này, như Từ Đồng như vậy đông học sinh kiêm chuẩn Giác tỉnh giả đang ở chôn đầu phấn đấu, Trần Diệp đối với làm một cái cá mập càng phát. . . Yên tâm thoải mái!

Thậm chí, làm lui về phía sau Từ Đồng bọn họ vì theo đuổi cường đại hơn siêu năng lực mà khắc khổ tu hành, này cá mập, nhưng là muốn thông qua lẫn nhau oán giận phương thức hèn mọn phát dục!

Ai, xem ra liền ông trời đều bổ nhiệm hẩn đời này làm một cái cá mập là đủ.

Đang cảm khái tạo hóa trên người, bỗng dưng, Trần Diệp tâm thần rung mình, lập tức nghiêng người né tránh một hồi, mạo hiểm tránh được một viên từ sau đầu đánh tới tảng đá!

Trần Diệp nhấc đầu vừa nhìn, nhìn thấy phía sau cách đó không xa kẻ đầu tiêu thối xấu, là một cô gái, vẫn là một cái người quen.

Chính là vị kia ngực nhỏ lời thiếu vẻ mặt treo xấu bụng ngồi cùng bàn, Lục Tiểu Vũ!

Nhìn thấy Lục Tiểu Vũ trong tay thôi phồng mấy khối đá cuội đầu, Trần Diệp không khỏi tức giận nói: "Lục Tiểu Vũ, người xong chưa, đã nói người một lần nói xấu, đáng giá để ý như vậy mất mà."

Từ khi ngồi cùng bàn ngày thứ nhất, không giải thích được lẫn nhau oán giận một phen, cũng vậy không còn quá đôi câu vài lời giao lưu.

Trần Diệp nhớ tới chính mình có lỗi trước, cũng lười truy cứu nữa Lục Tiểu Vũ cho mình bố trí bộ, thật không nghĩ đến, cách lâu như vậy, ngực em gái còn ghi hận trong lòng, vừa lại vẫn nắm tảng đá từ phía sau lưng đập chính mình!

Người ngực là rất nhỏ, nhưng lòng dạ lẽ nào cũng như vậy nhỏ?

Lục Tiểu Vũ bị mắng, chỉ cau mày nhìn Trần Diệp một chút, sau đó sẽ lần nắm lên một viên đá cuội mạnh mẽ ném ra ngoài!

Còn đến!

Trần Diệp bản năng muốn lại tránh né, nhưng chợt liền phát hiện viên kia đá cuội là hướng về trên trời ném đi. . . Nói chính xác hơn, là hướng về mặt cỏ viên kia cây Ngọc Lan trên ném qua!

Tiếp đó, viên kia đá cuội đập trúng thân cây, rơi xuống.

Sau đó, Lục Tiểu Vũ tiếp tục vút.

Trần Diệp không nhìn được tò mò xè gần một ít, ngẩng đầu nhìn trên cây, khi thấy rõ đỉnh đầu cành tình cảnh đó, không khỏi ngó ngàng.

Chỉ thấy cái kia cành lá xum xuê nơi kín đáo, có một tổ chim, thông qua Trần Diệp nhạy bén sức cảm ứng, có thể nhìn thấy có vài con chim non ở trong ổ lú ra lú rú.

Mà ở tổ chim phía trước, đang có một cái màu xám đen xà quấn vòng quanh cành cây, xà nhãn nhìn chăm chú nhìn chăm chú vào!

Tựa hồ vừa Lục Tiểu Vũ ném qua tảng đá đã quấy rầy nó đi sẵn, này con xà bắt đầu tê tê nồn nỏi lên lưỡi, khí thế hùng hăng nhìn chăm chăm dưới ngọn cây nữ hải.

Những năm này theo thành phố lớn xanh hoá càng ngày càng tốt, tình cờ cũng sẽ một lần nữa xuất hiện rắn tung tích, nhưng đại thể không độc, cũng sẽ không chủ động người tập kích loại, bất quá con chuột, ếch những này hay là muốn ăn.

Hết sức hiển nhiên, này con xà thừa dịp chim mù mù không ở, chuẩn bị dùng những này chim non ăn no nê.

Phát hiện Lục Tiểu Vũ hóa ra là muốn thấy việc nghĩa hăng hái làm, Trần Diệp liền không có truy cứu nữa, vốn định xoay đầu rời đi, nhưng nghe thấy kia chút chim non kinh hoàng hót vang, đột nhiên nhớ lại tuổi thơ cô độc không chỗ nương tựa chính mình, không khỏi động lòng trắc ẩn.

"Ta tới!"

Trần Diệp lấy tay từ Lục Tiểu Vũ trong tay bắt được một viên đá cuội, khóa chặt con rắn kia, mạnh mẽ ném lên!

Căn cứ cái kia khoản quy tắc của trò chơi, (nhanh nhẹn) thuộc tính ngoại trừ liên quan đến tốc độ cùng linh hoạt, còn quyết định viễn trình vũ khí cận chiến mệnh bên trong độ cùng đánh mạnh tỉ suất.

Bằng vào 12 điểm nhanh nhẹn thuộc tính, này ném một cái, tảng đá chuẩn xác đánh trúng con rắn kia!

Thêm nữa không tầm thường sức mạnh, xà ngoe đầu, trực đỉnh đỉnh rơi xuống từ trên cây lại đến.

"Công kích thành công! +30 EXP!"

Trần Diệp ngó ngàng, không nghĩ tới oán giận một con xà đều có thể thu hoạch nhiều như vậy EXP.

Ngay ở hấn xuất thần thời khắc, con kia rơi vào trên sân cỏ nguyên đã mềm nhũn xà, một hồi nhảy lên, hăng hái chui vào bụi cỏ bên trong!

"Mệnh thật cứng quá a. . ."

Trần Diệp luôn cảm thấy này con xà có chút quái lạ, nhẹ thờ nhẹ một cái, tiếp theo xoay đầu liếc nhìn Lục Tiểu Vũ.

Lúc đó, gió xuân chợt đến, này một mảnh cây Ngọc Lan đầu cành ào ào dập chòn, trong khoảnh khắc, hoa ngọc lan bay lá tả tơi không trung rơi ra, đảo mắt liền đem cậu bé nữ hải bao phủ ở mảnh này mưa hoa bên trong.

Yên lặng đối lập, yên lặng đối diện.

Mãi đến tận một mảnh trắng thuần cánh hoa phiêu linh rơi xuống Lục Tiểu Vũ ngực xiêm y trên, Trần Diệp con người mới nhúc nhích một chút, không tên thi hứng quá độ, trong đầu nhớ lại một câu hợp với tình hình thi từ.

Hoa lạc yến phi đình hộ, thán hưng bình như kính. . .

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Chim cất hồng báo ân

"Công kích thành công! +10 EXP!"

Phần mềm hack gọi ý của hệ thống Trần Diệp, vô thanh thắng hữu thanh công kích hết sức có hiệu quả.

"Nhìn cho rõ sao?"

Lạnh lạnh lại không mất thanh thúy yêu kiều thanh âm phá vỡ yên lặng, Lục Tiểu Vũ lặng lẽ không biểu tình nhìn chăm chú vào Trần Diệp, vẫn như cũ hết sức khốc hết sức treo.

Trần Diệp làm bộ trấn định dời đi ánh mắt, thẹn thùng sau khi, cũng kinh ngạc nhỏ ngực em gái năng lực cảm ứng có vẻ như không thua gì chính mình, vừa mới liếc một cái, đã bị đã nhận ra.

Lục Tiểu Vũ lại nhìn chăm chú Trần Diệp một hồi, sau đó ngẩng đầu nhìn cái kia một tổ may mắn thoát khỏi với khó khăn chim non, giữa hai lông mày lặng yên trôi qua một tia kỳ dị, tựa hồ đang kinh ngạc với Trần Diệp trăm phát trăm trúng thủ đoạn.

Nhưng nàng không có nói thêm cái gì, đem còn thừa lại đá cuội ném đi, vỗ tay một cái bên trong hồi tăng, nhàn nhạt nói: "Hòa nhau rồi."

Hòa nhau rồi?

Này không phải là của mình lời kịch sao?

Trần Diệp thấy buồn cười, quơ quơ đầu, đang muốn ly khai, đột nhiên một trận nhộn sắc bén chim hót truyền đến.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một con gạch màu đỏ chim lớn xoay quanh vu thượng không.

Nói chính xác hơn, đây cũng là chuẩn!

Trần Diệp nhớ trước đây ở tự nhiên trên sách học từng thấy, hình như là gọi chim cất hồng, trong thành thị cũng có thể thường gặp được loại nhỏ ác điều!

Này con chim cất hồng vòng quanh cây Ngọc Lan đã xoay quanh một vòng, lại rơi vào tổ chim một bên ngồi một hồi, nghe xong một hồi chim non nhóm lú ra lú rú, chột nhẹ lưng lay rơi xuống.

Trần Diệp còn tưởng rằng nó muốn công kích chính mình cùng Lục Tiểu Vũ, kết quả này con chim cất hồng chỉ là vẫy cánh vai nằm ngang ở giữa không trung bên trong, lặng lẽ nhìn chăm chú vào hai người.

Lục Tiểu Vũ con người lóe lên, thử đuổi ra cực kỳ thon dài tinh tế mà ngọc nhuận tay trắng.

Đây là Trần Diệp lần thứ nhất cảm giác được, tay của người có thể so với mặt càng đẹp mắt.

Tiếp đó, chim cất hồng liền vũng vàng rơi vào trên ngón tay của nàng, phát sinh đặc hữu kêu to: "ak, áp, áp. . ."

Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ không tự chủ được nhìn nhau một chút, đều từ trên mặt của đối phương thấy được vẻ ngạc nhiên.

Nhưng mà, càng ngạc nhiên hơn vẫn còn ở sau đầu!

Chim cất hồng thu nạp cánh chim, dĩ nhiên hướng về Lục Tiểu Vũ hơi cúi thấp thân thể, đáng đáp kia, liền như ở thành kính lễ bái. . .

". . ."

Trần Diệp nhìn mà tròn tròn mắt.

Này, đạo diễn, không phải nói tốt kiến quốc sau không cho thành tinh mà!

Ngay sau đó, chim cất hồng lại thoáng xoay người lại, giống nhau như đúc hướng về Trần Diệp cúi người lễ bái !

Liền như vậy, Trần Diệp dĩ nhiên vững tin, này con chim cất hồng tuyệt bức bách là thành tinh, thông linh tính!

Nghĩ lại nhớ tới Trần Y Lạp đồ cưới mèο Nguyên Bảo, cơ bản có thể xác định là thức tinh rồi!

Nhưng này con chim cất hồng rõ ràng cho thấy hoang dã, lại là thông qua cái gì con đường thức tinh đây?

Chim cất hồng báo xong ân, mang xong đức, liền bay trở về đầu cành, chăm sóc nổi lên chim non, lú ra lú rú, vô cùng náo nhiệt.

Dưới tàng cây, cậu bé cùng nữ hài nhìn phía ánh mắt của bọn nó, từ kinh dị dần dần biến thành thâm thúy, khi thấy này loại khác niềm hạnh phúc gia đình, hai người con người bất giác lộ ra mấy phần hướng tới thần thái.

Mãi đến tận, một tiếng vang ầm ầm Lôi Minh dẫn trở về hai người bọn họ tâm tư.

Gió càng ngày càng nhanh, đảo mắt mây đen nằm dày đặc, không chờ hấn hai nghĩ kỹ nên làm gì, nước mưa liền giàn giụa mà rơi.

Phụ cận không có chỗ tránh mưa, hai người bọn họ không thể làm gì khác hơn là núp ở dưới gốc cây.

Hai cái tiểu oan gia, lại lấy phương thức như thế tiến tới một khối.

Bất quá hơn nửa tháng ngồi cùng bàn đều không có câu kết, giờ khắc này đương nhiên sẽ không giống tiểu thuyết tình cảm động tác võ thuật kiểu đoạn, bởi vì đồng thời ở dưới ngọn cây tránh thoát mưa, là được hay là ông trời tác hợp cho.

Thế nhưng, Lục Tiểu Vũ vẫn là phá thiên hoang chủ động nói thêm một câu.

"Người biết theo người nói những này chim sự tình sao?"

"Đương nhiên sẽ không. . . Người thì sao?"

"Đương nhiên cũng sẽ không."

"Ừm."

Sau đó, hai người tiếp tục yên lặng nhìn mưa, nghe tích tích đáp đáp vang lên giòn giã, tựa hồ các hoài tâm sự.

Trần Diệp suy nghĩ tâm sự, tự làm nóng là đang ở trên đầu kêu to chim cất hồng, đây là tự Nguyên Bảo phía sau, hấn lại một lần thiết thân tiếp xúc thức tình loại động vật.

Tuy nói này con chim cất hồng đối với người không có gì tính chất công kích, nhưng nếu là để hung ác tàn bạo đã thú thức tình rồi, đối với trong nhân thể nguy hại, e sợ không thua gì cái kia chút dị đoan Giác tình giả.

Liên thí dụ như Trần Y Lạp từng nhắc qua con kia thức tình con cạp.

Bỗng nhiên, Trần Diệp lại nghĩ tới con kia quý dị xà.

Lúc trước Trần Diệp từng làm qua thí nghiệm, bắt nạt bị một ít phổ thông động vật nhỏ, thí dụ như côn trùng, kim ngư cùng rùa đen, kết quả phần mềm hack hệ thống trực tiếp duy trì im tiếng.

Bởi vậy, Trần Diệp ra kết luận: Muốn đạt đến hệ thống sáng tạo EXP phát động điểm, ngoại trừ lẫn nhau oán giận, một phương khác còn nhất định phải đối với mình tạo thành minh xác sức uy hiếp chặt!

Từ nhân thân công kích được tứ chi công kích, chỉ có cũng vậy đồng thời có thương tổn đối phương khách quan năng lực, là thuộc với phát động phạm trù!

Mà cái kia chút đối với mình căn bản không tạo thành được nửa điểm uy hiếp động vật nhỏ, tự nhiên không ở đây phạm trù bên trong.

Đúng là hấn trước nãy ngày ở trong tiểu khu đập bay quá một con nhào lên Teddy chó, thu hoạch 5 EXP.

Mà vừa, hấn chỉ là nắm tảng đá đập trúng con rắn kia, hệ thống liền nhắc nhở thu hoạch 30 EXP, điều này hiển nhiên không hợp với lẽ thường!

Kết hợp lần trước oán giận tên bất cóc kinh nghiệm. . . Chẳng lẽ nói, xà này cũng là thức tình? !

Hỏi như vậy để lại tới nửa rồi, xà này lại là thông qua phương thức gì thức tình đây?

Ai, nói chung cái này bị thiên thạch bóp méo tâm thế giới, thâm thúy khó lường sự vật thực sự nhiều lắm, càng nhiều thường quy không tương tượng nổi nguy hiểm cũng mang theo, chính mình vẫn là nắm chặt nhiều lên nãy cấp, có đầy đủ tự vệ thực lực đi.

Đang đầy bụng tâm tư, bỗng nhiên, Trần Diệp nghe được một trận sâu sắc hơi thở tiếng, quay đầu nhìn lại, lúc này sừng sốt.

Chỉ thấy Lục Tiểu Vũ sâu sắc hô một ngụm lớn tức, tiếp theo tiện tay nắm một cái tương tự nhỏ hình đĩa bay trạng đồ vật, mở ra một cái khai quan lỗ hồng, sau đó nhắm ngay trong miệng, hít một hơi thật sâu!

Trần Diệp thấy rất rõ ràng, cái kia nhỏ đĩa bay mặt trên dán vào nói rõ: Cát đẹp rất la thay thế nói lòng phần hút vào được tề!

Thờ khò khè!

Cùng lúc đó, con kia chim cất hồng cũng tựa hồ cảm ứng được cái gì, nóng nảy vẩy lên cánh chim, lần thứ hai bay nhảy xuống, vòng quanh Lục Tiểu Vũ loanh quanh.

Trần Diệp nhíu nhíu mày, không nhận được nói: "Ngươi không sao chứ?"

Lục Tiểu Vũ mặt cười tiết lộ ra trắng xám, khí tức nhưng có chút ông loạn, nhìn chim cất hồng, nói người lời: "Không có chuyện gì, chính là trời mưa khi trời dề thấp, một lúc nữa liền tốt."

Tên gọi Tiểu Vũ, thế nhưng gặp phải trời mưa ngày liền sẽ phạm bệnh, này nghe làm sao có chút lo lắng.

"Ápk, ápk. . ."

Chim cất hồng kêu hai tiếng, đột nhiên bay lên đầu cành, một lát sau lại trở về, trong miệng ngậm lấy hai viên hòn đá nhỏ đầu.

Trần Diệp giật mình, lại đưa bàn tay ra.

Chim cất hồng liền đem một viên hòn đá nhỏ đầu bỏ vào hân trong lòng bàn tay.

Tàng đá liền người ngón út nhúc đầu, hắc lưu lưu.

Trần Diệp tỉ mỉ quan sát một phen, trong lòng bỗng nhiên run lên!

Chẳng lẽ, đây chính là năm đó roi xuống cầu thần kỳ thiên thạch mảnh vỡ!

Mà chỉ chim cất hồng chính là dựa vào đồ chơi này thức tỉnh!

Xoay đầu nhìn lại, Lục Tiểu Vũ cũng lấy được hòn đá nhỏ đầu, nắm ở trong lòng bàn tay mà sa một hồi.

Không biết có phải hay không Trần Diệp ảo giác, trong lúc hoảng hốt, Lục Tiểu Vũ khí sắc tựa hồ tốt vòng vo, hô hấp cũng vững vàng!

Hai người lại không hẹn mà cùng quen biết một chút, đón lấy, Trần Diệp thử hỏi dò chim cất hồng: "Ngươi muốn dùng đá này đầu báo đáp chúng ta?"

"Ápk! Ápk!"

Chim cất hồng đáp lại nói, sau đó bay trở về trên ngọn cây.

Trần Diệp nhìn cái kia tổ chim, nội tâm rung động thật lâu không có lắng lại, chỉ cảm thấy tối nay té gặp cùng phim khoa học viễn tưởng tựa như.

Quý thần xui khiến cứu một tổ từ chim non, không nghĩ tới chim mẹ dĩ nhiên là một con thức tỉnh chim!

Càng không có nghĩ tới chính là, thức tỉnh chim lại vẫn cầm hai viên độ cao hư hư thực thực thiên thạch mảnh vụn tảng đá báo đáp chính mình cùng Lục Tiểu Vũ!

Trong nháy nháy, Trần Diệp lại nghĩ tới con kia quý dị xà.

Hay là, con rắn kia sở dĩ dòm ngó trộm tổ chim, mục đích cũng không chỉ là cái kia một tổ từ chim non, mà là. . .

"Cái này. . . Cho ngươi."

Lục Tiểu Vũ trầm mặc một hồi, trực tiếp đem hòn đá nhỏ đầu vứt xuống Trần Diệp trong tay, nói: "Chim là ngươi cứu."

". . . Không phải ngươi phát hiện chúng nó gặp nguy hiểm, ta cũng không có cơ hội cứu, ngươi nên có một phần." Trần Diệp lại muốn đem hòn đá nhỏ đầu trả lại cho nàng, hơn nữa, hân mơ hồ nhận ra được này thiên thạch mảnh vỡ có vẻ như đối với Lục Tiểu Vũ bệnh hữu hiệu dùng.

"Nói rồi không muốn cũng không cần, ta ngươi này ân oán rõ ràng." Lục Tiểu Vũ hết sức kiên quyết nói, lại gặp nước mưa ngừng nghỉ, liền bước bước nhẹ rời đi.

Trần Diệp do dự một chút, ở phía sau mặt gọi nói: "Nếu không ta tiễn ngươi trở lại?"

"Không cần, ta gần nhất ở phía trước tiểu khu đó." Lục Tiểu Vũ quay lại nửa tờ thanh lệ gương mặt liếc nhìn hân, nhưng hào không đình trệ đã đi xa.

Phía trước tiểu khu đó, Trần Diệp biết, rất nổi tiếng thi đại học tiểu khu.

Bởi cách trung học thực nghiệm rất gần, vì lẽ đó thường thường có thí sinh gia trường ở cái kia ngắn thuê, thuận tiện chăm sóc hài tử.

Lục Tiểu Vũ nói gần nhất ở đâu, rất rõ ràng là nàng chuyển trường lại đây sau, người trong nhà ngay ở cái kia thuê phòng.

Này cũng có thể giải thích tại sao lúc trước về nhà trên đường đều chưa từng dừng phải.

Hân là vừa ở cái kia không có mấy ngày đi.

Trần Diệp nhìn biến mất ở trong bóng đêm bóng hình xinh đẹp, lại nhìn một chút trong lòng bàn tay hai viên thiên thạch mảnh vỡ, lặng im hồi lâu, cuối cùng cười lên xe đạp rời đi.

Cây Ngọc Lan đây cũng yên ắng hồi lâu, bỗng nhiên, một con đầu rắn từ trong bụi cỏ chui ra!

Nó nhìn Trần Diệp rồi đi phương vị, co rúc lại thụ động, toát ra âm lãnh cùng oán độc, còn có một tia tia tham lam.

"ak!"

Chim cắt hồng phát hiện thiên địch lại xuất hiện, lảng không mắt nhìn xuống.

"Hí!"

Xà phun nhỏ ra lưỡi, không yếu thế chút nào.

Giăng co một hồi, nhưng tựa hồ cân nhắc đến bị thương trên người, xà vẫn là bỏ chạy.

...

Trở lại Tinh Cốc tiểu khu, Trần Diệp lên lầu mở cửa, nhìn thấy sáng sủa gian nhà, không biết thế nào, tâm thần cũng dần dần an định hạ xuống.

"Nhì? Đã về rồi?"

Một vết uyển chuyển nhẹ nhàng đáng người từ trong phòng ngủ vọt ra, một bên tát lạp dép đi tới, một bên nói: "Vừa bên ngoài trời mưa, còn tưởng rằng người không về được, còn muốn lái xe đi đón người đây."

Trần Y Lạp không có mặc đồ mặc ở nhà, mà là một bộ nữ thức quần áo thể thao, rất rõ ràng vẫn là vừa đổi, hẳn là chuẩn bị phải ra ngoài.

Trần Diệp giật giật môi, nói: "Ta né một hồi mưa."

"Người trốn đi đâu rồi, tóc để nguyên quần áo phục đều ướt, nhanh đi tắm nước nóng, lúc này tiết dễ dàng nhất bị cảm."

Trần Y Lạp bản trừ mặt cười tức giận nói, nhưng ở Trần Diệp chuẩn bị muốn đi tìm đồ giặt quần áo thời điểm, lấy một bộ mới tinh đồ mặc ở nhà cho hắn: "Người một cái từ lại dài ra, nguyên lai cái kia chút sớm mặc không nổi nữa, tỷ ngày hôm qua tranh thủ đi thương trường mua hai bộ, giặt sạch hôm nay mới vừa khô, người thử xem có vừa người không."

Cầm mới tinh đồ mặc ở nhà, người giặt quần áo dịch lưu lại mùi thơm ngát, lại nhìn Trần Y Lạp thao thao bất tuyệt, Trần Diệp đột nhiên cảm giác thấy cổ họng có chút phát buồn phiền.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Bị thế giới bóp méo mộ chủ nhân!

Đáng tiếc, dịu dàng thăm thiết điều động điều động cũng không có kéo dài bao lâu.

Làm Trần Diệp tắm xong đi ra, nhìn thấy đang ngồi xếp bằng ở trên ghế sa lon mua bán lại bút ký vốn Trần Y Lạp, không khỏi nhìn mà tròn tròn mắt.

Ngược lại không phải là phát hiện này tỷ tỷ càng ngày càng họa quốc ương dân gương mặt cùng tư thái, mà là ở mình tắm trong lúc, Trần Y Lạp cũng thay đổi một bộ đồ mặc ở nhà.

Nhìn một bộ kia bao vây lấy linh lung đầy đủ thân thể mềm mại đồ mặc ở nhà, Trần Diệp lại cúi đầu nhìn của mình bộ kia, ngoại trừ to nhỏ, kiểu dáng màu sắc hoàn toàn giống nhau như đúc, "Hoá ra người mua là tình nhân trang phục a."

Trần Y Lạp đưa tay từ mâm đựng trái cây bên trong bắt được một khối cắt gọn quả táo ném vào trong miệng, một bên nhai, một vừa quan sát em trai hình tượng mới, chuẩn bị hiện ra hải lòng xảo tiểu nói: "Đúng vậy, ta mùa màng này thật nhiều quần áo đều đặt tinh thành trong nhà, nếu muốn mua, liền một khối mua lạc, nhiều có lời a, như thế nào, có phải là bị tỷ ánh mắt cùng hiền lành thuyết phục rồi?"

". . ."

Trần Diệp có thể nói cái gì đó?

Nói ngơoi Trần Y Lạp dám để hai người mình mặc tình nhân áo ngủ đứng trước mặt cha mẹ sao?

Dù cho hấn thật luyện thành Đồng Bì Thiết Cốt, cũng không xác định mình liệu có thể thoát khỏi Đức Quốc khoa chính hình.

Thế nhưng, hấn có thể xác định, Trần Y Lạp những thứ khác cái kia chút quần áo, chỉ sợ cũng là tình nhân đồng bộ!

Chỉ có mặc đồ mặc ở nhà bên trong. . . Hấn không có cách nào xác định.

"Đừng xử đó, cho ngơoi để lại sữa bò cùng trứng gà luộc, mau ăn cố gắng ôn tập." Trần Y Lạp dùng sáng bóng chân chỉ chỉ bàn trà.

Trần Diệp nhìn thấy sữa bò trứng gà, quả nhiên lại túi chữ nhật đường.

Đi tới đang muốn lấy đồ trở về nhà bên trong ăn, bỗng nhiên, sự chú ý của hấn bị trên bàn uống trà cái kia một xấp tư liệu hấp dẫn!

Đây là một phần danh sách!

Bao gồm trung học thực nghiệm cùng với Hạ Giang mỗi bên khu huyện lớp 12 đoạn cái kia chút người hợp cách tư liệu!

Trừ những thứ này ra người hợp cách họ tên, trường học lớp, điện thoại liên lạc cùng tình huống gia đình ở ngoài, ở ghi chú một cột, còn có ABCDEF những chữ này.

Bắt quá, kỳ quái là, những chữ này phía sau, có mấy người còn tiêu chú +, có mấy người nhưng là .

Giống Từ Đồng, chính là E.

"Những chữ này, nên không phải là hay là tư chất đẳng cấp chứ?" Trần Diệp đại thể có phán đoán,

"Đúng vậy, nếu tư chất có cao thấp khác biệt, tự nhiên được hoa phân một hồi." Trần Y Lạp hững hờ đáp lời, tự mình ăn trái cây chơi máy vi tính.

Hết sức hiển nhiên, đệ đệ đều ghi danh võ đạo sanh thành người mình, nàng cũng không để ý tiết ngăn ấy cơ mật.

Trần Diệp đối với lần này cũng sớm có nghe nói cùng dự liệu, một bên tiện tay lại lật vài tờ, một bên lại hỏi nói: "Các ngơoi hoa phân căn cứ là cái gì?"

"Trung tâm kiểm tra đo lường hoa phân căn cứ tương đối phức tạp, dăm ba câu không giải thích được, bắt quá ta đây hoa phân căn cứ, chính là này Hi Nhĩ thức tính hiệu quả, toán nhất quyền uy." Trần Y Lạp đại khái xiển thuật một hồi.

Thực tiễn mới có thể kiểm nghiệm chân lý.

Trung tâm kiểm tra đo lường giám định báo cáo, chỉ là đưa ra một cái tham khảo căn cứ, theo nghiên cứu khoa học từng bước tiến bộ, khác biệt càng ngày càng nhỏ.

Thế nhưng, đến cuối cùng chân chính hạch định những này Giác tính giả thiên tư tiềm lực, vẫn là Trần Y Lạp đây nắm giữ được thực tiễn số liệu!

Tiền vào xong thức tính ước số sau, có thể làm tràng thức tính, tự nhiên chính là A.

24 giờ lấy bên trong thức tính là B, 48 giờ là C, 72 giờ là D, 96 giờ chính là E!

Cho tới vượt qua bốn ngày còn không có thức tính, hết thầy thuộc về đến F!

Đồng thời, căn cứ những này người hợp cách mới bắt đầu thức tính trình độ, cùng với sử dụng thời gian dài ngắn, còn sẽ ở mỗi cái cấp bậc bên trong tỉ mỉ đi nữa phân ra ba cái cấp độ.

Giống Từ Đồng cái này thức tính ở cuối xe, số liệu lại là kém cỏi nhất, E tuyệt đối là thực chí danh quy!

So với hấn hơi hơi khá hơn một chút, nhưng là E cùng E+.

Đứng hàng hấn phía sau, đã có những người này tiêu chú F+, nói rõ là từ căn cứ sau khi trở lại đến này mấy ngày trong đó thức tính, nhưng căn cứ nhất quán kinh nghiệm, nhóm người này cơ bản không chiếm được nhiều lắm coi trọng.

Trần Diệp lật một vòng, đem xung quanh một vòng người tư chất đẳng cấp nhớ thất thất bát bát.

Chính hấn, cũng bị đánh dấu thành E, vẫn là sau đó dùng bút thêm. . .

Suy nghĩ một chút, Trần Diệp lại hỏi nói: "Vương Sâm đây?"

"Giám định báo cáo nói là B, nên thiên tư thật không tệ." Trần Y Lạp tựa hồ không muốn nhiều kéo liên quan với Vương Sâm đề tài, miễn cho hai chị em lại nào không vui, chuyển khẩu nói: "Đúng rồi, người vị kia mới nữ đồng bàn thật lợi hại, cùng tỷ lúc trước giống như, đều là A."

Trần Diệp liền nhớ lại ngày thứ nhất đi mới lớp, chủ nhiệm lớp còn chuyên môn chạy tới hỏi Lục Tiểu Vũ có hay không thật muốn từ bỏ ghi danh võ đạo sinh cơ hội, còn nói chiêu sinh tổ đối với nàng hết sức coi trọng.

Bất quá, tựa hồ Lục Tiểu Vũ cùng người nhà nàng đối với lần này đều không thích.

Bỗng nhiên, Trần Diệp nhớ lại Lục Tiểu Vũ ít ỏi cảm ứng của mình lực.

Không có thức tỉnh đều như thế nhạy bén cẩn thận, có thể thấy được thiên tư đúng là cao cấp nhất thượng thừa!

Lúc này, trên bàn uống trà điện thoại di động reo, Trần Y Lạp cảm lấy liếc nhìn điện báo, liền giục đệ đệ vào nhà trước học tập.

Trần Diệp bụng sữa bò trứng gà vào trong nhà, phát hiện Nguyên Bảo không biết lúc nào chạy tới bên người, còn động mũi thiếp dựa đi tới, tựa hồ Trần Diệp trên người có vật gì đặc biệt hấp dẫn nó.

Trần Diệp cho rằng hàng này là thêm ăn đồ ăn, trực tiếp lách mình tiến vào phòng ngủ, rộng mở khép cửa phòng lại!

"Công kích thành công! +5 EXP!"

"Miêu!"

Nguyên Bảo không thể làm gì khác hơn là một mặt u oán nhảy đến trên ghế salông ngủ gà ngủ gật.

Trần Y Lạp một vừa đưa tay vò vò đồ cưới mèo, một bên nhận điện thoại: "Đúng, chủ yếu chiêu thu công tác đều chấm dứt, còn lại chính là một ít F cấp. . . Cái kia Lục Tiểu Vũ, ta cùng Ngô Nguyên Kỳ bọn họ cũng làm rất nhiều công tác, nhưng nhà nàng thái độ hết sức kiên quyết, cơ bản đừng đùa, chỉ có thể nói đáng tiếc. . ."

Trần Diệp ở sau cửa mặt, nghe những câu nói này, không nhịn được từ trong túi tiền móc ra cái kia hai viên hắc lưu lưu thiên thạch mảnh vỡ, một bộ đắm chiêu hình. . .

...

Thứ ba thanh minh nghỉ.

Trần Diệp nổi lên đại sớm, ở cửa tiểu khu đợi đến cậu lái xe lại đây, liền đồng thời đi tới tây giao nghĩa trang.

Quét sạch tro bụi, điểm châm hương chúc, thay phiên cúng tế.

Cuối cùng, cậu nhìn trên mộ bia bức ảnh cùng tục danh, thổn thức nói: "Loáng một cái đều mười năm."

Trần Diệp im lặng lặng lẽ ngưng mắt nhìn cái kia khuôn mặt xinh đẹp đoan trang khuôn mặt, cái kia lập lại vô số lần mộng cảnh hiện lên ở đầu óc bên trong.

Chuyến này, chỉ có hán cùng cậu một nhà, ông ngoại bà ngoại hết sức không gọi, chỉ sợ lão người đến rơi nước mắt.

Cậu đột nhiên nhớ ra cái gì đó, hỏi dò nói: "Tiểu Diệp, lần trước quên hỏi người, quay đầu lại chuẩn bị đem chí nguyện viết cái nào?"

Trần Diệp suy nghĩ một chút, nói: "Nguyên bản còn không nghĩ tới, thế nhưng. . . Đoán chừng phải báo tình thành trường học."

"Đây là người ba ý tứ?" Mọi người không nhịn được nói, bất quá chột liền ngậm miệng.

Ở trường hợp này, phụ thân của Trần Diệp, sợ là không ai đồng ý đề cập.

Trần Diệp lung lay đầu, trước tiên đem mình ghi danh võ đạo sinh sự tình nói một lần.

"Người đã thức tỉnh rồi?" Cậu kinh ngạc một hồi: "Việc này người làm sao đều không có đề cập với ta?"

"Bởi vì căn cứ bên kia đẳng cấp hoa phân, ta là đứng hàng lót đáy, liền thật không tiện nói ra." Trần Diệp cười khổ nói, chỉ là không muốn đem chân tướng nói ra để cậu lo lắng.

"Nhưng cái này cũng là trọng yếu đại sự, người được theo chúng ta nói." Cậu cau mày nói: "Người báo võ đạo sinh, là ý của chính người?"

Gặp Trần Diệp gật đầu, cậu liền không nói thêm nữa.

Trần Diệp chủ kiến tính rất mạnh, hướng hồ báo đều báo, cũng không sao tốt xen vào.

Mợ điều đình nói: "Không có chuyện gì, nếu như có thể thi đậu võ đạo sinh, quay đầu lại trúng tuyển còn có thể rất nhiều phân đầu, còn sau đó, nếu như tiểu Diệp không muốn sẽ ở phương diện này phát triển, cũng là có thể lui ra ngoài mà."

Dùng một chút, nàng lại bùng tỉnh nói: "A, khó trách người phải báo tỉnh thành trường học, ta nghe người ta nói, mỗi cái tiết kiệm võ đạo sinh, được ưu tiên báo tỉnh thành trường học, nói là thuận tiện sau đó tập hợp huấn luyện."

Trần Diệp gật gật đầu.

Cái này cũng là hấn sau đó nghe Trần Y Lạp nói.

Những khu vực kia tiểu nhân thành phố trực thuộc trung ương ngược lại cũng dễ nói, những tỉnh khác võ đạo sinh, theo quy định, đều phải ưu tiên ghi danh tỉnh thành trường đại học, thuận tiện sau đó liên lạc tập hợp.

Đương nhiên, nếu có võ đạo sinh có ý muốn thi được cái khác tỉnh, cũng cho phép, nhưng giống như phải là tỉnh thành.

Bất quá, lệ thuộc tỉnh Giác tỉnh giả bộ ngành, không hấn đồng ý cho đi.

Nói là có bất thành văn khu vực bảo vệ chính sách.

"Người con đường của chính mình, chính người nghĩ kỹ quyết định chứ." Cậu đập đập cháu ngoại bả vai, lại hướng một đôi con cái nói: "Các người quay đầu lại tuyệt đối đừng ở những thân thích khác, đặc biệt là gia gia nãi nãi những lời ấy lên việc này, biết rồi không có?"

Hấn nhưng không hi vọng cha mẹ già lại do với ngoại tôn mà lo lắng sợ hãi.

Biểu đệ biểu muội cùng nhau đáp ứng, lại tràn đầy phấn khởi chen qua đến, hỏi dò Trần Diệp thành Giác tỉnh giả phía sau biến hóa, còn thúc giục biểu ca hiện trường triển khai hiện một hồi thần thủ.

"Bạn học ta hấn ca năm ngoái cũng thấy tỉnh thi đậu võ đạo sinh, có người nói nhẹ nhàng nhảy một cái, có thể từ nơi này đầu bay đến cái kia đầu đi, biểu ca, người có được hay không a?"

"Ca, ta ngồi cùng bàn lão bất hấn cái kia thức tỉnh anh họ ở trong lớp điều võ dương oai, có thể lỗi, bất quá bây giờ được rồi, ta cũng có một Giác tỉnh giả ca ca, quay đầu lại oán giận chết tên kia!"

Cậu nghe vậy liền dọa nghiêm mặt nói: "Các người nếu dám ý vào biểu ca các người tên tuổi làm xằng làm bậy, xem ta như thế nào thu thập các người!"

Gặp biểu muội biểu đệ đều tưng, Trần Diệp cảm thấy khá mỉm cười, nói: "Các người yên tâm, nếu như ca sau đó thật luyện thành bản lãnh lớn, nhất định đảm bảo kê, nhưng bây giờ, nhiệm vụ của chúng ta vẫn là học tập cho giỏi."

Quyết định ghi danh võ đạo sinh, ngoại trừ muốn đạt được kiểm lấy phong phú EXP cơ hội, Trần Diệp cũng là muốn ở tự vệ sau khi, dùng hết khả năng bảo vệ cậu những này chỉ thân người.

Ai cũng không ngờ được này tân thế giới còn ẩn giấu như thế nào ám lưu sóng lớn.

Lại đợi một hồi, đoàn người chuẩn bị ly khai.

Thế nhưng, giữa đường quá bên cạnh bia mộ thời gian, Trần Diệp chân bước mạnh mẽ ngừng lại!

Nhìn này trên mộ bia bà lão di ảnh cùng họ tên, Trần Diệp trong mắt cấp tốc tràn ngập tột đỉnh khiếp sợ cùng kinh ngạc!

Thậm chí, thân thể của hấn còn không nhận được run lên một hồi!

"Tiểu Diệp, làm sao vậy?" Cậu nhìn thấu hấn tình huống khác thường.

". . . Không có, không có gì."

Trần Diệp dù cho mạnh mẽ muốn ổn định tâm tình, nhưng thanh tuyến nhưng có chút run, hít sâu một hơi, làm bộ tùy ý hỏi nói: "Đúng rồi, ta đều thiếu chút nữa đã quên rồi này bia mộ là lúc nào lập."

Cậu mơ mơ ngẩn, nhớ biểu đệ cười quái dị nói: "Ca, người so với ta còn gốc hơn, năm đó ta nhỏ như vậy đều còn nhớ rõ, này bà lão, không phải là cùng cô cùng một năm an táng ở đây mà."

Trong nháy mắt đó, một tia hàn khí từ trong lòng bắn ra, cấp tốc tràn ngập toàn thân, mang theo một mảnh nổi da gà!

Trần Diệp khó tin nhìn này bia mộ, tâm tình đã triệt để đại loạn!

Biểu đệ nói hấn nhớ rõ, thế nhưng, hấn càng nhớ rõ rõ ràng ràng, an táng ở mẫu thân bên cạnh cái này mộ chủ nhân, từ đầu tới cuối đều không phải là lão nhân gia này! !

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 37: Biến mất người chết, quỷ dị án giết người

Trần Diệp chắc chắn sẽ không nhớ lắm an táng ở mẫu thân bên cạnh này bia mộ.

Mộ chủ nhân không phải lão nhân gia này!

Mà cậu một nhà phản ứng, lại chứng minh đây là thiết tranh tranh sự thực.

Như vậy, chỉ có một nguyên nhân có thể giải thích. . .

Là cái này bị soạn sửa đổi tân thể giới!

Lúc trước hắn liền phân tích qua, đại bối cảnh bị bóp méo qua đi, này hai mươi năm không tới, tuy rằng đối với phổ phùng dân chúng vận mệnh không có ảnh hưởng quá lớn, nhưng hồ điệp nếu vỗ cánh vai, liền tất nhiên sẽ thay đổi một nhóm người vận mệnh quỹ tích.

Nói cách khác, trước mắt đứng ở mẫu thân bên cạnh ông già này gia bia mộ, là tồn tại ở cái này bị soạn sửa đổi tân thể giới.

Hỏi như vậy đề đã tới rồi. . . Nguyên thể giới, an táng ở chỗ này mộ chủ nhân, ở đây tân thể giới bên trong đi đâu?

Là chết hay là sống?

Mọi nhìn Trần Diệp sắc mặt không đúng, quan tâm nói: "Tiểu Diệp, có phải là thân thể không thoải mái?"

"A. . . Ta không sao, đi trước đi."

Trần Diệp chạy đi chạy, lại không nhìn được nhìn thêm một cái cái kia rục rờ hẩn lên bia mộ.

. . .

Trên đường trở về, Trần Diệp ngồi ở hàng sau, nhìn cậu một nhà hồ hững dửng dưng, nội tâm nhưng là nổi sóng chấp trùng.

Đến nay, hắn còn nhớ mười năm này, mỗi lần cùng cậu đến cúng tế mẫu thân thời gian, đều sẽ đi qua cái kia bên cạnh bia mộ!

Đúng hơn nói, là tồn tại ở nguyên thể giới cái kia bia mộ.

Sở dĩ sẽ đối với cái kia bia mộ đặc biệt lưu tâm, ngoại trừ bởi vì là cùng một năm an táng ở mẫu thân bên cạnh, còn có một cái nguyên do.

Mộ chủ nhân là cái bé gái, căn cứ trên mộ bia sinh ra thời đại, cùng Trần Diệp cùng tuổi, nghe nói là bởi vì bị bệnh mà yêu chết!

Mười năm này, Trần Diệp cùng cậu đi cúng tế mẫu thân, tình cờ có ba, bốn lần từng từng đụng phải mộ chủ nhân thân thuộc.

Thời gian qua đi quá lâu, hình dạng không nhớ rõ, chỉ nhớ mang máng cô bé mẫu thân là một cái đeo kính mắt phụ nhân, tại cái khác thân thuộc đi cùng, mỗi lần đều nằm ở trước bia mộ khóc ròng không thôi.

Trong lúc này, còn có quá một đoạn nhạc đệm.

Hình như là ở an táng sau năm thứ hai, đến rồi một người đàn ông, mà cô bé mẫu thân nhìn thấy nam nhân, trực tiếp nhào tới lại mắng lại đánh, còn kêu như là "Người còn có mặt mũi đến", "Nữ nhi chết đều tại ngươi" các loại khóc tiếng mắng.

Ở vậy sau này, người đàn ông kia lại chưa xuất hiện.

Trần Diệp mỗi lần tới cúng tế mẫu thân thời gian, đi ngang qua đều sẽ liếc mắt nhìn, từ đi ảnh đến xem, là một người đáng đáp hết sức xinh đẹp bé gái.

Cho tới tên. . .

"Hình như là gọi Hứa Trác Nghiên. . ."

Trần Diệp nỗ lực đang nhớ lại, còn càng nhiều có quan hệ cái này mộ chủ nhân tin tức, cũng không biết.

Đoạn lịch sử này đều bị bóp méo qua, đi đâu hỏi a.

Chỉ mong, cái này gọi Hứa Trác Nghiên nữ hài, ở đây cái thân thể giới bên trong, có thể bình an trưởng thành, nàng một nhà không có nặng hơn đạo một cái khác thể giới song song bị kịch.

Bất quá, nếu như Hứa Trác Nghiên thật còn sống, nàng lại là bởi vì cái gì tránh thoát cái kia mệnh bên trong kiếp số đây?

Là thiên thạch mảnh vỡ? Vẫn là thức tỉnh ước số? Cũng hoặc giả bởi những thứ khác hiệu ứng hồ điệp?

Nhưng bất luận Trần Diệp làm sao suy đoán, trừ phi hẳn có cơ hội ở đây cái mệnh mong thể giới bên trong gặp phải tổ chưa mưu mạt qua Hứa Trác Nghiên, bằng không, chân tướng vĩnh viễn không thể biết. . .

Các loại!

Hay là còn có một cái đường dẫn có thể tra ra được!

Trần Diệp nghĩ tới một cái biện pháp, liền là thông qua ngành công an hộ tịch hệ thống tra tìm!

Lúc này, Trần Diệp liền đem chủ ý đánh tới Lý Vân Bằng trên người.

Đang đem chủ ý quyết định, bỗng nhiên, ngồi kế bên tài xế mợ nhìn phía trước phá hồng xe nói, buồn bực nói: "Chẳng lẽ tai nạn xe cộ phong đạo, đội ngũ đứng hàng dài như vậy."

"Ta đi xuống xem một chút, các người ngồi trong xe." Cậu đỗ xe xoa bóp đôi nhảy đèn, kéo cửa ra đi về phía trước.

Trần Diệp bản không có ý định cùng đi ra ngoài, nhưng hẳn năng lực cảm ứng quá tốt rồi, vừa vặn nghe được xe nói phụ cận mấy người đối thoại.

"Các người tới đã muộn không thấy, thi thể kia bị chó hoang cắn ra đến bỏ vào trên đường, ngực lão một cái lớn hồ máu đây!"

"Đây nên là dùng chày sắt cho đâm đi vào đi,

Cái này cần có bao nhiêu thù hận a."

"Chưa chắc là bị người giết, cái kia cái cổ còn bị cái gì ghim, nhỏ nhỏ hai cái hồ máu, thân thể lộ ra màu xanh đen, có một bố chồng nói là bị độc rắn cắn!"

"Nói đùa sao! Hiện ở trong thành phụ cận liền xà đều khó nhìn đến một cái, chó nói chỉ là có thể cắn chết người rắn độc."

"Chính là, ngực cái kia hồ máu giải thích thể nào?"

Trần Diệp theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy mấy người mặc áo ngủ rõ ràng cho thấy ở phụ cận lão nương khách đang tụ tập cùng một chỗ châu đầu ghé tai.

Hạ Giang thành phố ngoại thành phía tây một vùng tất cả đều là gò núi, mộc rừng tươi tốt, kênh rạch chằng chịt ngang dọc, tình cờ có rắn qua lại đứng là nói còn nghe được.

Nhưng muốn nói là rắn độc cắn chết người, còn bị chết thể thâm như vậy, e sợ không có mấy người sẽ tin.

Nhưng nhớ tới trước mấy thiên na chỉ quỷ dị xà, Trần Diệp mơ hồ có chút bất an, thẳng thắn cũng xuống xe đi về phía trước.

Đi rồi xa mười mấy mét, đã bị đường cảnh giới ngăn cản, có dân cảnh duy trì trật tự, cách trở quần chúng vây xem.

Thi thể kia đã che lên vải trắng hướng về trên xe mang tới, hiện trường cũng nhìn không ra có dấu vết gì, hiển nhiên này không phải thứ nhất hiện trường phát hiện án.

Không nhìn ra cái nguyên do, Trần Diệp lại nghe thấy pháp y cùng dân cảnh xì xào bàn tán.

"Nội tạng bộ phận cơ bản không còn, bị chết hết sức kỳ lạ. . . Nhưng nguyên nhân tử vong, cùng rắn độc phương thức công kích rất giống, đều là trước dùng nọc độc cắn chết vật còn sống, sau đó nuốt chửng. . ."

Dân cảnh sắc mặt cảm thấy rừng mình, cố kỵ nhìn lướt qua xung quanh quần chúng, bắt chuyện pháp y lên xe bên trong nói nữa.

Nghe vậy, Trần Diệp tâm tình dĩ nhiên ngưng trọng.

Thi thể cổ vết cắn, trứng độc bỏ mình, nội tạng toàn bộ bị thôn phệ sạch sẽ, ngực lỗ thủng. . . Một chút manh mối đan xen vào nhau, tạo thành một bộ sơ hải hình tượng!

Mà hết thầy này, hay là thật có thể là thức tinh biến dị rắn độc gây nên!

"Tiểu Diệp, không sao rồi, trở về đi thôi." Cậu ở đám người bên trong nhìn thấy Trần Diệp, liền một khối đi trở về.

Bất quá, từ cậu thâm trầm sắc mặt có thể thấy được, hẳn cũng cảm thấy này lên án mạng hết sức quý dị.

Trở lại trong xe, cậu cũng chỉ qua loa lấy lệ nói chính là tai nạn xe cộ, còn đặc biệt nhìn nhiều mắt cháu ngoại.

Ám chỉ Trần Diệp không cần nhiều lộ ra, miễn cho người một nhà hoảng loạn.

Cũng không lâu lắm, trước mặt phong tỏa giải trừ.

Chờ xe trở lại nội thành, Trần Diệp tìm một từ đầu ở trung học thực nghiệm phụ cận xuống xe, sau đó đi tới mảnh này khu đồn công an.

Tìm tới Lý Văn Bằng, Trần Diệp trực tiếp tương lai ý nói rồi.

Lý Văn Bằng tuần hỏi cái này gọi Hứa Trác Nghiên nữ hài cùng hẳn quan hệ gì, Trần Diệp bịa chuyện nói là mình một cái thất lạc nhiều năm tiểu học bạn học.

"Theo lý thuyết, không có lý do chính đáng, chúng ta là sẽ không thụ lý yêu cầu như thế. . ." Lý Văn Bằng đẩy cho rằng Trần Diệp là muốn tìm tiểu học đối tượng thâm mền, có vẻ hơi không vui, nhưng nhớ tới chính mình không lâu nữa liền muốn thăng chức khu phân cục Cục phó, liền ngoại lệ trả lại phản nhân tình này.

Tiếp đó, hẳn tự lấy cá nhân quyền hạn đăng vào hồ tịch hệ thống, căn cứ Trần Diệp cung cấp một loạt mơ hồ tin tức tìm tới một trận, kết quả biểu hiện tra không người này!

"Người có có tin tức gì nhớ lộn?" Lý Văn Bằng chỉ vào họ tên, sinh ra năm cùng hồ tịch tịch.

"Vậy nếu không nhiên đem hồ tịch tịch này bôi bỏ, toàn quốc phạm vi tìm một chút đi." Trần Diệp cũng không xác định Hứa Trác Nghiên an táng địa chính là hồ tịch địa.

Kết quả như thế thao tác, đúng là thật lục soát ra một vị, vấn đề cô nương kia là H rác rưởi, hơn nữa mắt nhỏ miệng rộng lỗ mũi hướng lên trời, cùng Hứa Trác Nghiên di ảnh không có nửa điểm ăn khớp!

Tuy nói tám kia di ảnh là mười năm trước, thêm nữa ấn tượng không sâu, hiện tại người lớn lên chính là đứng ở Trần Diệp trước mặt đều không nhận ra, nhưng người này như thế nào đi nữa dài méo, cũng méo không thành như vậy a.

Bất đắc dĩ, Trần Diệp chỉ có thể từ bỏ.

"Lẽ nào bởi 97 năm chính là cái kia thiên thạch, diễn sinh ra một loạt biến cố, dẫn đến Hứa Trác Nghiên ở cái thế giới này chưa bao giờ từng xuất hiện. . ."

Trần Diệp cuối cùng được ra này kết luận.

Thất vọng sau khi, thật cũng không quá để trong lòng.

Dù sao, hẳn tìm kiếm Hứa Trác Nghiên mục đích, chủ yếu là hiếu kỳ này vốn nên chết vào mười năm trước nữ hài là thế nào tránh được kiếp số.

Nếu người ở đây cái tân thế giới bên trong căn bản không tồn tại, cũng không cần phải tăng thêm chi tiết.

Đang muốn cáo từ rồi đi, Lý Văn Bằng nhận được một thông điện thoại.

Làm Trần Diệp kéo cửa lên sau khi đi ra ngoài, ngăn cách bằng cánh cửa, nghe thấy Lý Văn Bằng kinh thanh nói: "Thật xác định là biến dị xà phạm vụ án a? Mịa nó! Chuyện này đại phát, không tới sớm không tới trễ, một mực đuổi vào lúc này đến, ta không có mấy ngày liền muốn điều động đi khu phân cục quản trị an, này quan mới nhậm chức hòa cũng còn không có điểm, ta chỉ sợ cũng được không ngày không đêm đây đường dập tắt lửa. . ."

Chương 38: Mài dao soàn soạt giết dê béo

Vụ án bắt cóc dư âm còn không có biến mất, ngay sau đó, này lên ly kỳ án mạng xôn xao.

Quan phương đối đáp, nói người bị hại là ở vùng ngoại ô cho rắn độc cắn chết, cũng nhắc nhở cư dân gần nhất tận lực ít đi ngoại thành phía tây khu vực kia.

Trong lúc, từng có người ở trên internet đồn đại nói là thức tỉnh biến dị rắn độc gây nên, bất quá không chờ đến đến xác định, đã bị xóa topic 404.

Hết sức hiển nhiên, chính thức không hy vọng gây nên dân gian khủng hoảng tâm tình.

Trần Diệp thử từ Trần Y Lạp chỗ ấy nghe một ít tin tức, biết được lấy Ngô Nguyên Kỳ cầm đầu Giác tỉnh giả đội ngũ, đang cùng cảnh sát đại quy mô tìm tòi ngoại thành phía tây núi rừng.

Chính như Trần Diệp suy tưởng qua, thức tỉnh hưng thú, đối với trong nhân thể nguy hại độ, không thua gì cái kia chút dị đoan Giác tỉnh giả!

Nhưng hiện nay đến xem, những việc này, cùng Trần Diệp cũng không tồn tại cái gì liên quan.

Cuộc sống của hắn, vẫn là làm từng bước đọc sách ôn tập, tình cờ tu tập một hồi thổ nạp pháp.

Nhưng là, nhìn vẫn không nhúc nhích cơ sở thuộc tính, hắn hiểu được, đang tu hành trên con đường này, hắn không thể làm từng bước.

Khoảng cách lần kế tiếp thăng cấp còn cần ròng rã ba ngàn EXP, thường quy lẫn nhau oán giận phương thức, đã xa xa không thỏa mãn được.

Vẫn phải là từ một số dê béo trên người nhục lông dê a!

Kết quả là, Trần Diệp cái kia khát khao khó nhịn đại đao, không thể tránh khỏi khóa được bên người mấy vị kia Giác tỉnh giả bạn học.

Hơn nữa, ở thi đại học trước, chính thức thả mặc cho những này Giác tỉnh giả bạn học tự nhiên phóng thích tiềm năng, cơ bản không có gì quản thúc, trái lại cho Trần Diệp nhục lông dê tuyệt hảo cơ hội tốt.

Thừa dịp mọi người còn ở một cái trong chuồng dê, không nhiều nhục mấy cái, chẳng phải là phụ phần này khó được cùng trường tình nghĩa?

Bạn học mà, liền nên muốn lẫn nhau oán giận. . . Ừ, nên muốn hỗ trợ mà.

Bất quá, này hỗ trợ phương thức, còn phải bàn bạc kỹ càng. . .

...

Cuối tháng tư thi đại học hai khuông sau khi kết thúc, nhiệt độ liên tục tăng lên, chính là một cái thích hợp bên ngoài hoạt động tốt thời tiết.

Lớp 12 học sinh bên ngoài hoạt động một loại đều rất ít, giống tiết thể dục đều bị cái khác chương trình học chiếm dụng hoặc tự học, nhưng sáng suốt Trương chủ nhiệm cân nhắc đến học sinh áp lực quá lớn, cách thi đại học lại còn sót lại một tháng dư, lâm thời cũng ôm không tới cái gì chân phạt, liền để lớp 12 năm đoạn khôi phục tiết thể dục, hoạt động gân cốt, lao dật kết hợp.

Nhưng động tác này nhưng không chống đỡ được các bạn học học tập nhiệt tình.

Trên thao trường, khắp nơi có thể nhìn thấy tay nâng sách vốn bạn học, hơi khô giòn trực tiếp lưu trở về phòng học tiếp tục hăng hái.

Chân chính lưu lại thông khí bạn học, hai thái cực, hoặc là không cầu phát triển, hoặc là chắc chắn thắng.

Nhưng này hai đại quần thể, lại có điểm giống nhau, chính là lớn nhiều đã có đường lui.

Cái kia chút hai đời nhóm cũng không nhắc lại, còn có chút là sớm chắc chắn trên trường tốt.

Thí dụ như Từ Đồng những này đã thức tỉnh chuẩn võ đạo sinh!

Giờ khắc này, Từ Đồng ngay ở trên sân bóng rổ quảng vãi thanh xuân mờ mờ. . . Không đúng, hắn liền mờ mờ đều không có ra mấy giọt.

Nhưng này không ngăn cản được sự thống trị của hắn cấp biểu hiện.

Từ khi ở cuối xe sau khi giác tỉnh, Từ Đồng ở trong trường học yêu thích nhất, chính là ở trên sân bóng rổ tình trạng.

Hắn thành tích vốn là không lớn địa, bình thường chỉ có thể dựa vào đại hội thể dục thể thao xoay xoay tồn tại cảm giác, bây giờ thành công thức tỉnh rồi,

đương nhiên phải nắm lấy thanh xuân đuôi chừa chút mỹ hảo hồi ức.

Bất quá, cho hẳn là mỹ hảo hồi ức, đối với những khác người mà nói, chính là bi thảm nhớ lại.

Ở Từ Đồng tàn phá sân bóng gần một tháng sau, đã không có người bình thường đồng ý cùng hẳn chơi đùa.

Từ Đồng rõ ràng quá tự kỷ, oán giận người cũng phải cần chú ý cơ bản pháp mà, hoặc là tiết kiệm, hoặc là một lần oán giận đủ bản.

Giống mài dao soàn soạt giết dê béo cái vị kia, chính là hai loại cơ bản pháp đều chú ý.

Bởi 1 lớp cùng 2 ban tiết thể dục là cùng tiến lên, Trần Diệp lại chứng kiến Từ Đồng tình tượng biểu diễn.

Hàng này hay là Độc Cô Cầu Bại lâu, cũng hay là muốn thử nghiệm điểm mới động tác võ thuật, lần này đồng thời đánh banh, đổi thành hai cái lớp học Giác tỉnh giả nhóm.

Hai cái lớp, hiện nay thức tỉnh rồi năm cái, trừ đi cái kia tỉnh thần hệ,

Còn lại vừa vận phân biệt có hai cái thân thể hệ, lại lòi hai tên tạm thời chưa thức tỉnh người hợp cách, vừa vận tập hợp thành đánh nửa trận.

Giác tỉnh giả trận bóng rổ, hấp dẫn không ít người nghi chân quan sát, liền mấy cái giáo viên thể dục đều nhìn ra hết sức nhận thức thật.

Không chắc trình độ cao bao nhiêu, trên thực tế, hiện nay trên sân ngoại trừ Từ Đồng là giáo đội bóng rổ, mấy người còn lại đều là bán điều từ trình độ.

Nhưng không chịu nổi những người này nắm giữ vượt xa người thường thậm chí nghề nghiệp cầu thủ tố chất thân thể, mặc dù kỹ thuật chênh lệch chút, nhưng vẫn có thể làm ra một ít quả mức bình thường động tác.

Hơn nữa, thông qua cẩn thận quan sát, còn có thể phát hiện mấy cái này thân thể hệ Giác tỉnh giả có có chút bất đồng.

Tỷ như Từ Đồng rõ ràng cho thấy lực lượng sở trường, dùng thân thể cứng rắn vừa, cùng xe tăng xe ủi đất tựa như hoàn toàn nghiền ép.

Hoặc Kỳ Vĩ tuy rằng sức mạnh hơi kém, nhưng linh hoạt nhanh nhẹn tính càng xuất chúng, vận lên cầu cùng hoa điệp tựa như, buông lỏng qua lại đi tới.

1 lớp cái kia hai cái, một cái tốc độ cực nhanh, cùng báo săn tựa như, một người khác chính là ném rổ Thần chuẩn, sao cầu chặn banh cũng hết sức lưu loát.

Hết sức hiển nhiên, thân thể hệ Giác tỉnh giả trọng điểm điểm cũng là không cùng một dạng.

Cho tới cái kia hai cái chưa thức tỉnh người hợp cách. . . Thuần túy chính là té đi nạp người đầu.

Nửa ngày trôi qua, liền cầu đều không có mò hai lần, còn bị ngược chết đi sống lại.

Bất quá cái kia cổ bính kính đúng là rất đáng giá khen ngợi.

Này không, đối mặt Từ Đồng nghiền ép, vị kia người hợp cách bạn học càng cứng rắn đội lên đi tới, sau đó. . . Bị đụng ngã lăn, đưa mắt nhìn Từ Đồng hoàn thành một lần kỹ kinh tứ tọa ném rổ.

Trần Diệp có thể đoán được, này hai cái người hợp cách, đoán chừng là biết ở nghịch cảnh bên trong có rất lớn xác suất có thể thức tỉnh, này mới cam tâm bị không ngừng chà đạp.

Bên này, Từ Đồng lại thoải mái xếp vào một hồi bức bách, duy nhất không được hoàn mỹ chính là, bởi vào học, vậy xem nữ sinh bớt chút.

Tốt đi ngang qua hẳn chăm chỉ không ngừng một tháng tuyên truyền, đã thu hoạch không Thiếu nữ fan, chủ động thêm tin nhắn không nên quá nhiều, đón lấy ngày ngày thảo phẩn ngay trong tầm tay.

Đây đối với chính trực thời kỳ trưởng thành hẳn tới nói, không nên quá tính phức.

Đang đắc ý hưởng thụ chung quanh hâm mộ ánh mắt, Từ Đồng nhưng ở trong đám người phát hiện Trần Diệp, về mặt lập tức liền cùng ăn phải con ruồi tựa như.

Trước tiên không nói phía trước cái kia mấy lần bị oán giận trải qua, liền nói lần trước làm tiệc rượu, vốn nên đắc ý vô cùng chính hẳn, nhưng cứng rắn bị phụ thân lòi chạy đi cho Trần Diệp người nhà chúc rượu, thỏa thỏa vô cùng nhục nhã!

Sau đó hẳn hỏi qua phụ thân nguyên do, biết được hóa ra là Trần Diệp cậu leo lên Từ Hải tập đoàn cao tầng quan hệ, bắt đắc dĩ làm về cháu.

Thù mới hận cũ cùng nhau xông lên trong lòng, Từ Đồng có thể không muốn mang theo lớn như vậy bóng ma trong lòng tốt nghiệp.

Suy tư một chút, hẳn nhớ tới một cái báo thù diệu chiêu .

Liền, khai cầu phía sau, hấn chủ động muốn quá cầu quyền, lại kéo không dẫn bóng tiến vào ba phân tuyến bên trong, mà là chỉ vung Hoắc Kỳ Vĩ hai người khắp nơi chạy lung tung.

Tóm lại Hoắc Kỳ Vĩ chạy đến Trần Diệp trước mặt cơ hội, Từ Đổng lập tức súc lực, nhưng một mực đợi đến Hoắc Kỳ Vĩ chạy tới, mới đưa cầu ném tới!

Này một cái chuyển bóng rõ ràng vừa nhanh vừa mạnh, chạy thẳng tới Hoắc Kỳ Vĩ phía sau, Trần Diệp trước mặt đi!

Cầu thể sét đánh không kịp bưng tai, đổi thành bất kỳ một người bình thường đều khó tránh qua được!

Mất thấy phải chứng kiến từ đầu bị cầu đập cái đầy mặt nở hoa, Từ Đổng đang muốn lắng đọng tâm tình biểu diễn sai lầm tạ lỗi tiết mục, nhưng sau một khắc, sắc mặt của hấn trực tiếp cứng ngắc ở.

Chỉ thấy đang lúc mọi người kinh ngạc thốt lên bên trong, Trần Diệp nhẹ nhàng ngẹo đầu, miễn cưỡng tránh khỏi bóng rỏ!

Trần Diệp chéch đầu ngấm nhìn cái kia bay ra đi thật xa cầu, lại quay đầu lại mắt liếc hơi có chút ngốc lăng Từ Đổng, tựa như cười mà không phải cười nói: "Không có đập phải ta, xem ra ngươi vụng về biểu diễn kỹ xảo không có cơ hội để phát huy, lão Từ, xem ra thân thể ngươi là thức tỉnh rồi, nhưng tựa hồ một cái nào đó vị trí then chốt còn như cũ a."

"Công kích thành công! +20 EXP!"

Đây chính là hay là tình huống không thành ngược lại bị làm mất mặt.

Từ Đổng mặt trực tiếp tăng thành trư can sắc, kế hoạch thất bại cùng bị đương chúng tháo dỡ mặc thất bại, để nội tâm mù mịt càng dày đặc.

Giáo viên thể dục cũng nhìn ra Từ Đổng là có ý hướng về người ném tới, tuy rằng không rõ ràng Từ Đổng mục đích là cái gì, nhưng không khỏi xảy ra bất trắc, liền để Trần Diệp cùng những nam sinh khác đều đi nơi khác hoạt động, chớ lãng phí thả lỏng thân tâm cơ hội.

Trần Diệp không đi xa, đi tới bên cạnh sân bóng, gia nhập một hồi người bình thường nửa cuộc tranh tài.

Trần Diệp không yêu chơi bóng, kỹ thuật đá bóng cũng giống như vậy, thắng thua chủ phải nhận lãnh phòng thủ nhiệm vụ.

Hơn nữa, hấn có ý định không chế sức mạnh, tận lực không cùng bạn học phát sinh va chạm, chỉ là dựa vào nhanh nhẹn cùng tinh thần thuộc tính ưu thế, tính cách tượng trưng hoàn thành hiệp phòng cùng ngăn cản.

Hướng về điểm ấy, Trần Diệp giác ngộ liền cao hơn Từ Đổng nhiều lắm.

Đều thức tỉnh rồi, cùng người bình thường có cái gì tốt trang bức.

Mất thấy tất cả quay về thái bình, bất thành linh, cao su bóng rỏ chạy như bay xuyên qua một khối sân bãi, gào thét đánh úp về phía mấy vị kia Giác tỉnh giả nơi so tài!

Oành!

Một trận trầm trọng vang trầm, Từ Đổng cái ót cửa mạnh mẽ đã trúng nổ tung một đòn, liền kêu thảm thiết cũng không có, trực đỉnh đỉnh nằm úp sấp ngã trên mặt đất.

Hoắc Kỳ Vĩ bọn họ cũng giật mình, vội vã chạy tới dìu người.

Từ Đổng vừa mới dậy nào sẽ, vẫn một mặt mòng bức, ánh mắt đại ra, tựa hồ có hơi não chấn động dấu hiệu.

Chờ lấy lại tinh thần phía sau, hấn một màn sau gáy, sưng ra một cái túi lớn!

"Tên khốn kiếp nào làm ra? !" Từ Đổng lập tức cuồng bạo, trừng mắt hung quang suu tầm thủ phạm.

"Thật không tiện, cầu không mở to mắt." Trần Diệp chủ động chạy tới hỏi thăm tạ lỗi, nhìn thấy phần mềm hack gợi ý của hệ thống +80 EXP, suýt chút nữa vui nở hoa, nhưng về mặt vẫn cứ đặc biệt chân thành.

Vừa nhìn là Trần Diệp, Từ Đổng khóe mặt giật một cái động, giận nói: "Cầu không mở to mắt, ngươi có hay không mắt dài? Ta nhìn ngươi chính là ý định!"

Trần Diệp không có phản bác, chỉ là một mặt vô tội nhìn cùng chính mình đánh banh bạn học.

"Từ Đổng, Trần Diệp thực sự là vô tâm, hấn vừa từ trong tay của ta đập cầu, cầu lúc này mới không cẩn thận đập trên đầu ngươi."

"Đúng vậy, chúng ta đều nhìn thấy, nào sẽ Trần Diệp mắt đều không có hướng về ngươi bên kia nhìn, làm sao có khả năng cố ý."

"Lại nói khoảng cách còn cách xa như vậy, đừng nói loạn đập, chính là ý định muốn đập ngươi, cũng chưa chắc có thể chuẩn như vậy."

Mắt thấy có nhiều người như vậy làm chứng, Từ Đồng dù cho lửa giận ba ngàn trượng, nhưng vẫn không cách nào nữa truy cứu Trần Diệp, lược câu tiếp theo "Nhìn một chút" liền phần nộ thôi.

Hay là, này thật chỉ là một cái ngoài ý muốn.

Từ Đồng thử khuyên bảo chính mình.

Thế nhưng, không đợi đầu của hắn khôi phục thanh minh, liền lại một lần gặp phải hung hăng một đòn!

"Công kích thành công! +80 EXP!"

Hoàn thành một lần cái mạo Trần Diệp rơi trên mặt đất, liếc mắt một cái đã ngã chổng vó lên trời té xuống đất Từ Đồng, lại nhìn một chút tay của chính mình, quay về tròn mắt hốc mồm các bạn học cười khổ nói: "Ta thật không phải là ý định, các người cũng có thể làm chứng."

Các bạn học: "..."

Chúng ta tin người tà!

Bạn đang đọc truyện *Cá Mạn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Dùng mặt chặn bóng không phạm quy sao?

"Ai cũng đừng can ta! Ta muốn giáo huấn tên khốn kiếp này! Trần Diệp, lão tử không để yên cho người!"

"Từ Đồng, chuyện gì cũng từ từ, chớ làm loạn!"

Sân bóng rõ ràng nhiên có diễn biến thành đấu võ tròng xu thế.

Mắt thấy Từ Đồng từ dưới đất bò dậy sau, khí thế hung hăng thẳng đến Trần Diệp đi, lập tức có bạn học chạy lên khuyên can.

Bất quá, phổ thông bạn học trực tiếp bị đụng vớ, cuối cùng vẫn là dựa vào Hoắc Kỳ Vĩ ba cái Giác tỉnh giả hiệp lực, mới chế trụ này đầu cuồng bạo thú.

"Từ Đồng, người bình tĩnh đi!" Hoắc Kỳ Vĩ làm bạn học cùng lớp, lại là đồng thời thức tỉnh, tự nhiên là thiên hướng Từ Đồng, nhưng cũng bởi vì thiên hướng, hắn mới nhất định phải hóa giải xung đột: "Đừng quên lúc trước ký thỏa thuận, nếu như gây ra chuyện bùng, tiền trình của người sẽ phá hủy!"

Câu nói này như trấn định được tề, lập tức để Từ Đồng tỉnh táo rất nhiều.

Đừng xem chính thức ở trước kỳ thi tốt nghiệp trung học không có làm sao can thiệp ràng buộc bọn họ, kì thực đối với bọn họ hết thảy cử động đều rõ như lòng bàn tay.

Vì để tránh cho những này vừa thức tỉnh hài tử đắc ý vênh vào, gây chuyện thị phi, chính thức ở tiềm vào thức tỉnh ước số trước liền cho mỗi một người hợp cách ký tên bảo đảm hiệp nghị thư.

Quy định nghiêm khắc, có ai dám to gan ở trong đáy lòng xúc phạm pháp luật pháp quy, bất luận thiên phú tốt xấu, bối cảnh mạnh yếu, lập tức vĩnh cửu khai trừ ra đội ngũ!

Lúc này mới vừa thức tỉnh đây, liền ngay cả tối thiểu tự mình hành vi đều ràng buộc không được, sau đó truyền thụ bản lĩnh, vẫn không thể thượng thiên?!

Cái này sát quy tắc như khăn cô chú, át chế trụ Từ Đồng kích động.

Hắn cũng không muốn vì là chút chuyện nhỏ này phá hủy tốt đẹp tiền đồ.

Thở hổn hển hai câu chữ thề, Từ Đồng chỉ vào Trần Diệp, giận dữ nói: "Người đừng nói cho ta, đây cũng là vô tâm!"

"Lão Từ, ta biết nói như vậy người rất khó tiếp thu, nhưng ta thực sự là vô tâm, các bạn học có thể làm chứng." Trần Diệp biểu tình như cũ đặc biệt chân

thành, để người không khơi ra một tia tật xấu.

Từ Đổng vừa không có cơ hội cho thấy biểu diễn kỹ xảo, dĩ nhiên bị Trần Diệp phát huy vô cùng nhuần nhuyễn.

"..."

Các bạn học hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể không tiếng động ngầm thừa nhận.

Dù sao, vừa này một câu, là Trần Diệp cái mạo phiến đi ra.

Nếu như cái mạo đều có thể chính xác viễn trình đập trúng mục tiêu người, cái kia tài nghệ này thật có thể đi NBA.

Nhưng vấn đề là, liên tiếp hai lần đều đập trúng Từ Đổng đầu, kết hợp lúc trước Từ Đổng còn từng trải qua cố ý muốn đập Trần Diệp, muốn nói tới thực sự là vô tâm, ai cũng không dám đóng gói phiếu!

"Công kích thành công! +30 EXP!"

Từ Đổng yếu ớt trái tim nhỏ lại bị hung hăng bù đắp một đao tử, cổ mất, tròng mắt Trần Diệp, đại có đem người ăn tươi nuốt sống tư thế.

"Lại làm gì vậy."

Giáo viên thể dục đứng lúc chạy tới làm dự, hiểu rõ xong ngọn nguồn, hồ nghi nhìn một chút Trần Diệp, suy nghĩ một chút, nói: "Nếu là bất ngờ, thì thôi, này nhanh thì tốt nghiệp trung học, đều thu thu tính khí." Lại đối với Trần Diệp nói: "Trần Diệp, cùng lão sư đá bóng đi, vừa vận bên kia thiếu người."

Lão sư ước nguyện ban đầu cũng là tốt, bất luận Trần Diệp có phải hay không ý định trả thù vừa Từ Đổng khiêu khích, hẳn đều không hy vọng ở đêm trước kỳ thi tốt nghiệp trung học ra cái gì yêu thiếu thân.

Hơn nữa, hẳn đều đem Trần Diệp sắp xếp đến sân đá banh khác một đầu, chuyện này làm sao cũng không thể lại oán giận lên đi.

Trần Diệp cũng rất phối hợp lão sư dụng tâm lương khổ, ngoan ngoãn chạy đi đối nghề đá bóng.

Khi mọi người cho rằng này dù sao cũng nên bình an vô sự, kết quả sau năm phút. . .

Oành!

Túc cầu cũng giống như dài ra mắt tựa như, xẹt qua khoảng cách thật xa, lần thứ hai đập trúng Từ Đổng đầu!

"Công kích thành công! +100 EXP!"

"..."

Sân đá banh, sân bóng rổ, thậm chí toàn bộ thao trường đều yên lặng như tờ.

Tập trung các bạn học kinh ngạc chỉ cực ánh mắt, Trần Diệp đối thành hết sức vô tội nhấc lên chân, đối với lão sư nói: "Lão sư, người thấy được, ta chính là tùy tiện một cước muốn giải vây."

Lão sư không muốn nói chuyện, cũng về cho người một cái "Tin người tà" ánh mắt.

Theo lý thuyết, đây quả thật là lại là một cái ngoài ý muốn.

Nhưng tận mắt nhìn túc cầu cùng chỉ đạo đạn đạo tựa như viễn trình đập trúng Từ Đổng.

Vẫn là liên tiếp ba lần đều bên trong cùng một mục tiêu, người Trần Diệp lại nói mình là vô tâm, có thể hay không quá si nhục mọi người thông minh.

"Trần Diệp!"

Từ Đổng thông thạo từ dưới đất bò dậy phía sau, không có lại chạy tới giận oán giận, mà là đầy mặt dữ tợn, cách không kêu gào nói: "Trần Diệp! Người nếu như cái mạng bó, liền đường đường chính chính đến trên sân so với ta đồng dạng trắng, lão trốn ở bên ngoài dùng ám chiêu có gì tài ba! Ai muốn tung ai loại nhút nhát!"

Hoắc Kỳ Vĩ ở bên cũng không tiện lại khuyên nhủ cái gì.

Này cũng bị oán giận đến nước này, đối ai cũng phải bị bức bách đỏ mắt.

Huống hồ, hẳn chắc hẳn phải vậy cho rằng, Trần Diệp thà rằng bị Từ Đổng chửi thành loại nhút nhát, không có khả năng tiếp thu đơn này chọn.

Nhưng ngoài ý liệu, Trần Diệp rất nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói: "Cái này không được đâu, các người mọi người đây."

Từ Đồng còn chỉ sợ hấn không đáp ứng, nghe vậy, xoay đầu trừng mắt về phía này hai cái đã tương du người hợp cách.

Trong đó một cái hết sức thức thối nói: "Ta cũng mệt mỏi, tặng cho Trần Diệp đi."

Chớ nhìn hấn là người hợp cách, nhưng chỉ cần vẫn còn chưa thức tỉnh, sẽ trả là người bình thường.

Ở đây bị Từ Đồng bọn họ nhiều lần chà đạp, chỉ là đồ một cái nghịch cảnh thức tỉnh cơ hội.

Mà bây giờ Từ Đồng rõ ràng muốn cùng Trần Diệp lẫn nhau xúc phạm tới ngọn nguồn, hấn có thể không muốn trở thành bị giận chó đánh mèo đối tượng.

Chỗ trống có, Trần Diệp cũng không nét mực, rất là vui vẻ lại chạy về sân bóng rổ.

Tình cảnh này, mọi người xem đến độ là sai ngạc không ngừng, nghĩ thầm cái tên này sẽ không phải là thất tâm phong đi, như thế đi tới không phải ý định tự tìm ngược bị mà.

Không biết, Trần Diệp trong lòng sớm hồi hộp.

Hấn luân phiên làm tức giận Từ Đồng, chờ chính là cái này cơ hội tốt!

Thậm chí, vì chế tạo cái này cơ hội tốt, hấn còn đem lúc trước tích góp lên 5 điểm thuộc tính khen thưởng, hết thầy thêm đến rồi (nhanh nhẹn).

Nắm giữ cao tới 17 nhanh nhẹn trị số, hấn đối với viễn trình công kích vật lý không chế, không chỉ có đạt tới chỉ đâu đánh đó khủng bố trình độ, hơn nữa, này sẽ rất có lợi cho hấn đón lấy hao Từ Đồng này con đại dê béo lông!

Gia nhập vào 1 ban đội ngũ phía sau, hai vị kia Giác tỉnh giả nhớ tới ngăn ngừa cùng trường hữu nghị, cũng tốt bụng nhắc nhở nói: "Đội lát nữa người chỉ cần đem cầu truyền cho chúng ta là được rồi, không cần thiết cậy mạnh."

"Tốt, ta liền phụ trách chuyển bóng hòa hợp phòng."

Trần Diệp tâm bình khí cùng, không hề giống đến cùng Từ Đồng lẫn nhau oán giận.

Từ Đồng nhưng sẽ không bỏ qua rửa nhục cơ hội, kéo qua cái kia phụ trách tránh phòng Trần Diệp người hợp cách, nói: "Đội lát nữa người liền cuốn lấy hấn, đừng cho hấn xuất cầu cơ hội, ta sẽ tới hiệp phòng."

Hấn đem hiệp phòng chữ này mắt cần đặc biệt trọng, sát khí lăm lăm.

Cái kia người hợp cách chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu, hấn hiểu được Từ Đồng có ý tứ là muốn ngăn cản Trần Diệp, lại cho Từ Đồng cơ hội báo thù.

Vừa nghĩ tới Từ Đồng vậy mạnh mẽ thân thể va vào Trần Diệp đơn bạc thân thể, vị này người hợp cách bạn học chỉ có thể thay Trần Diệp yên lặng cầu xin.

1 lớp tiến công, Trần Diệp ở hình cung đỉnh cầm bóng, đối mặt bức bách đi lên cái kia người hợp cách, rất thẳng thắn liền đem banh ném cho Giác tỉnh giả tiểu đồng bọn.

Bất quá Từ Đồng đối với lần này đã sớm chuẩn bị, hấn giữ nghiêm dưới giỏ, linh hoạt nhanh chóng Hoắc Kỳ Vĩ thì lại phòng thủ ngoại vi, trong ngoài hiệp đồng, trực tiếp đem đối thủ cho phòng chết rồi.

Thực sự không tìm được khe hở, một cái Giác tỉnh giả tiểu đồng bọn phát hiện Trần Diệp chạy ra khỏi chỗ trống, liền đem banh truyền đi muốn quá độ một hồi!

"Này!"

Tiểu đồng bọn truyền xong cầu, lập tức chạy muốn hoàn thành gặp trở ngại thức phối hợp.

Trần Diệp tức khắc hiểu ý, phải đem cầu truyền trở về, ai ngờ đắm nghiêng bên trong bỗng nhiên lao ra tới một người ảnh!

"Cẩn thận!"

Có người nhìn thấy Từ Đồng chạy như bay va về phía Trần Diệp, bản bụ lên tiếng nhắc nhở một hồi.

Đáng tiếc đã chậm.

Từ Đồng đã tới gần Trần Diệp bên cạnh người, lại có thêm một giây không tới, e sợ Trần Diệp sẽ bị đánh bay đi ra ngoài!

Một mực Trần Diệp như là căn bản không phản ứng kịp, vung lên bóng rổ liền vút ra ngoài.

Chỉ là hấn chuyển bóng con đường cũng không phải là phải cho lúc ban đầu tiểu tử kia bạn, mà là chạy bị Từ Đồng lọt phòng tiểu tử kia bạn!

"Tiếp theo!"

"Oành!"

Cuối cùng, lần này phối hợp hay là đã thất bại.

Bởi vì bóng rổ đập vào Từ Đồng trên mặt!

Làm bóng rổ bắn rơi trên mặt đất mất, Từ Đồng thân thể rung hoảng nhất hạ, cũng đặt mông ngã ngồi trên mặt đất.

Toàn trường lại là một trận yên tĩnh.

Trần Diệp buông tay một cái, một mặt buồn bực nói: "Dùng mặt chặn banh không phạm quy sao?"

"..."

Các bạn học có thể nói cái gì đó, bọn họ cũng rất bất đắc dĩ a.

Hơn nữa bọn họ đều thật sự thấy được, Trần Diệp thật không phải là ý định vút cầu đập người, mà là Từ Đồng chính mình chủ động dùng mặt đi chặn banh. . . Tuy rằng Từ Đồng ước nguyện ban đầu có vẻ như cũng không phải là chặn banh.

Tiếp đó, lại là động tác võ thuật thức an ủi động viên.

Trần Diệp lại qua chân thành quan tâm một hồi.

Tuy rằng Từ Đồng xú nghiêm mặt căn bản không ăn hấn này bộ, nhưng tâm tình của hấn vẫn tương đương ôn hòa, thậm chí là lạc quan.

"Công kích thành công! +150 EXP!"

Nhìn hệ thống giới diện, Trần Diệp vui mừng đồng thời, cũng rất có chút nghi vấn.

Theo lý thuyết, Từ Đồng chỉ là một vừa thức tỉnh chim non, cho dù là đập đầu, cũng không trở thành thu được nhiều như vậy EXP.

Nhớ lúc đầu, đập cái kia tên bắt cóc đầu cũng là 100 EXP.

Không thể Từ Đồng so với bọn cướp còn kiểu như trâu bò đi.

Chú ý tới vậy xem bạn học trên tức cười trộm vẻ mặt, cùng với Từ Đồng gan heo dường như sắc mặt, Trần Diệp đại thể sáng tỏ.

Nghĩ đến, công kích như vậy hiệu quả, không ngừng làm thương tổn Từ Đồng thân thể, liên đới tâm lý cũng bị trọng thương!

Từ Đồng này loại vô cùng sĩ diện hảo người, ở nhiều bạn học như vậy trước mặt xuất hiện làm trò cười cho thiên hạ, cho cả người tạo thành thương tổn, có thể tưởng tượng được nên bao lớn.

Ai, tội nghiệt a!

Trần Diệp sâu cảm giác mình thật giống ở tàn phá tổ quốc tương lai đóa hoa.

Bất quá, nếu trời giáng chức trách lớn với Từ Đồng, Trần Diệp lại cảm giác mình làm cùng trường, tất yếu lại cho Từ Đồng cố gắng trên một bài giảng, để để hấn tương lai có một viên bèn bi trái tim.

Cho mình ép EXP, dù sao cũng tốt hơn bị phần tử tội phạm ép tính mạng.

Liền, tiếp đó, Trần Diệp lợi dụng siêu phẩm tinh thần cùng nhanh nhẹn thuộc tính, tiếp tục nguy trang yếu giả, chỉ một vị vị trí chạy chuyển bóng, tránh khỏi cùng Từ Đồng chính diện lẫn nhau oán giận.

Thế nhưng, trên cầu trường tiếng va chạm, vẫn là không dứt bên tai.

"Oành!"

"Oành!"

"Oành!"

Vậy xem bạn học có thể nói là đại bão phúc được thấy.

Không ít thấy thương thức Giác tỉnh giả nhóm năng lực siêu phẩm, còn chứng kiến một vị Giác tỉnh giả các loại tư thế chó ăn cứt.

Bị lăn dưới đất trên bóng rổ vấp ngã, va chạm chưa toại vô hụt ngã xuống, thậm chí thật vất vả Từ Đồng bắt được một lần cầu quyền, lại bị Trần Diệp gà kê gian cho đập đi rồi!

Càng buồn khổ là, bị đập đi cầu, thật vừa đúng lúc, là đi lên vô tới.

Dẫn đến Từ Đồng gương mặt lại nghênh đón một lần thân mật va chạm!

"Công kích thành công! +180 EXP!"

"Keng! Chúc mừng lên cấp LV8(4600/5750), thu được 5 điểm thuộc tính điểm số, ngoạn gia có thể tự do phân phối đến bốn hạng cơ sở thuộc tính bên trong!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Trời trong

Lần này, tất cả mọi người chỉ thấy, không ai lại dám lên nâng ủy lạo.

Cách vài giây, Từ Đồng rũ đầu chậm rãi từ dưới đất bò dậy, bình tĩnh hơi dọa người.

Nhưng là, khi hắn đón xán lạn cảnh "xuân", giờ lên tầm kia tràn đầy sung đỏ hồng ẩn nấp, lập tức có mấy người không nhìn được xi bật cười.

Trong nháy mắt, toàn trường ồn ào cười to!

Từ Đồng gò má thịt không được co quắp mấy lần, phát hiện đã có không ít bạn học lấy điện thoại di động ở cho mình đập đặc tả, lập tức rít gào nói: "Đều không cho phép đập! Ai dám đem đoạn này truyền đi, ta không tha cho hắn!"

Bất quá, liền chính hắn đều biết, câu này đe dọa hào không nửa điểm lực uy hiếp.

Chỉ sợ không cần chờ ngày mai, hắn bộ này khuất nhục tôn vinh nên mọi người đều biết!

"Từ Đồng, nếu không đừng đánh, nhanh tan lớp. . ." Hoắc Kỳ Vĩ do dự khuyên nói.

Trận này cầu đánh cho cũng quá tà môn.

Nói chính xác hơn, là Trần Diệp quá tà môn!

Rõ ràng không chắc có cái gì kỹ thuật đá bóng, chỉ phụ trách chuyển bóng vị trí chạy hòa hợp phòng, dĩ nhiên đem Từ Đồng cho chính mặt mày xám xịt, xuất tần làm trò cười cho thiên hạ.

Thỏa thỏa chính là một cái gây quấy cứt mà!

Duy nhất để Hoắc Kỳ Vĩ hơi kinh ngạc chính là, Trần Diệp thân thủ có chút nhạy bén được hơi quá, hầu như cùng làm Giác tỉnh giả chính mình có thể liều một trận.

Lẽ nào tiểu tử này cũng thức tỉnh rồi?

Không nên a!

Từ Đồng đã tức giận công tâm, cho tới đều không có nhận ra được cái này chi tiết quý dị, bị người khuyên bảo, cũng không hề bị lay động, âm trầm trầm trừng mắt Trần Diệp, hít sâu một hơi, cổ nén lửa giận nói: "Ta cũng không quản người có đúng hay không ý định, ta cuối cùng liền một yêu cầu, đường đường chánh chánh khoa tay một hồi, một chọi một, ba ván thắng hai thì thắng, mặc kệ thắng thua, hai ta trong đó từ đây đều thanh toán xong!"

Nói tóm lại, hắn hôm nay là nhất định không xuống đài được, lúc trước tích góp độ hot cùng mê muội, đều đem trôi theo dòng nước.

Cùng với liền như thế ảo não nhận tưng cú đi, hắn càng muốn lại không thềm đến xia bác một hồi!

Cùng này tử đối đầu chính diện tranh tài một hồi!

Ít nhất còn có rửa sạch nhục nhã cơ hội!

Trần Diệp không có lại hư tình giả ý, rất nghiêm túc gật đầu đáp ứng.

Chính mình từ trên thân Từ Đồng ép nhiều như vậy EXP, nhân gia điểm nhỏ này yêu cầu dù sao cũng nên muốn thỏa mãn.

Huống chi, gặp một khúc giờ học chà đạp, e sợ chính mình để cho Từ Đồng đã không chỉ là bóng ma trong lòng, mà là tâm ma nghiệp chướng!

Nếu như mình không đường đường chính chính cùng hấn lấn nhau oán giận một phen, lấy hấn này loại kiêu căng tự phụ cá tính, là tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, hấn cũng không muốn phiền phức không ngọt.

Cũng được, ân ân oán oán ở nơi này lần làm hoàn toàn chấm dứt.

Mặt khác, Trần Diệp còn cần hấn lại giúp mình diễn một tuồng kịch.

Giác tỉnh giả cùng người bình thường tranh tài vốn liền vô cùng bất bình đẳng, nhưng thấy hai vị người trong cuộc đều tâm ý đã quyết, Hoắc Kỳ Vĩ bọn họ không thể làm gì khác hơn là để mở màn địa, cho bọn họ một mình đấu.

Đồng thời, Hoắc Kỳ Vĩ bọn họ cũng muốn thừa cơ sẽ cố gắng quan sát Trần Diệp lần này tình huống quý dị.

"Người trước!"

Từ Đồng đem cầu quyền trước tiên giao ra.

Trần Diệp lấy được banh, ở hình cung đình chính giữa trước tiên chờ một hồi, sau đó ngay ở Từ Đồng vừa bày mở phòng thủ tư thế thời điểm, cấp tốc đem cầu đầu đi ra ngoài!

Oành!

Bóng rổ nện ở trên nền, phản bắn vào trong vòng rổ!

Tốt một chiêu đánh bản ném rổ. . .

Thật là bi ối. . .

Toàn trường lần thứ hai yên lặng như tờ.

Từ Đồng kinh ngạc quay đầu lại liếc nhìn trên mặt đất lên đạn lên bóng rổ, lại kinh ngạc nhìn về phía Trần Diệp, một bộ "Ta chưa từng gặp như vậy vô liêm sỉ người" vẻ mặt.

"Quy tắc cho phép đi." Trần Diệp buông tay một cái.

"Công kích thành công! +100 EXP!"

Từ Đồng trong lòng lần thứ hai bị một trăm điểm thương tổn, nếu như không phải quan phương khản cô chú, hấn tại chỗ xé ra Trần Diệp tâm tư đều có!

Nói xong đường đường chính chính đi đâu? !

"Coi như người!"

Từ Đồng cũng là đủ thoải mái, nhặt được cầu lại ném tới.

Lần này,

Trần Diệp vừa lấy được banh, hấn liền nhanh chóng dán vào, không nữa cho Trần Diệp nửa điểm ném rổ cơ hội.

Mà Trần Diệp nếu là muốn dẫn bóng, hấn chính là mau lẹ sớm phong tỏa con đường, cũng lợi dụng thân thể tạo áp lực!

Tuy rằng chỉ là nghiêng người đụng vào nhau, nhưng Trần Diệp vẫn cứ cảm thấy Từ Đồng mạnh mẽ cương mãnh sức mạnh.

"Cảm ứng được công kích, +10 EXP!"

Chính mình trước mắt sức mạnh thuộc tính là 14, e sợ Từ Đồng đã vượt qua số này giá trị.

Chính diện hợp lực số lượng, Trần Diệp không có bao nhiêu phần thắng.

Nhưng hắn cũng không chuẩn bị đem vừa lấy được 5 điểm thuộc tính điểm phân phối ra sức số lượng, mà là tiếp tục phát huy chính mình tại tinh thần cùng nhanh nhẹn phương diện ưu thế.

Bất quá, hắn vẫn hết sức thu liễm một chút, miễn cho chơi được quá mức, đem này con dê béo cùng với khác dê béo đều triệt để hù chạy, sau đó lại không có cơ hội hao lông dê.

Bởi vậy, tràng diện liền giằng co.

Trần Diệp chạy tới lượn quanh đi, Từ Đồng rạp khuôn từng bước.

Có lẽ là bị mù quáng, Từ Đồng bắt được một cái không tính lỗ hồng lỗ hồng, như mảnh hổ giống như nhào tới cướp giật bóng rổ.

Trần Diệp nhìn ra hơi kinh ngạc, hắn đột nhiên phát hiện Từ Đồng lực bộc phát tựa hồ lại tăng cường một ít.

Chẳng lẽ là hay là nghịch cảnh, kích phát rồi trong cơ thể hắn tiềm năng?

Ở nơi này thất thần trong nháy mắt, hắn cầu quyền mất rồi, nhưng Từ Đồng cũng không có bắt được, một lòng bàn tay, mạnh mẽ đem cầu hô đi ra ngoài!

Bóng rổ lần thứ hai hăng hái hướng về bên ngoài sân chạy như bay!

Trực tiếp đập về phía cầu bên sân xanh tươi!

"Trốn mỏ!"

Mọi người đột nhiên phát hiện dưới tán cây mặt còn đứng một người nữ sinh.

37 phút chạm vai tóc ngắn, dựa lưng vào thân cây tựa hồ đang tránh né ánh mặt trời, còn mang tai nghe, thanh lệ gò má căn bản không hướng về này nhìn!

Trần Diệp định thần vừa nhìn, gặp bóng rổ đánh úp về phía chính là Lục Tiểu Vũ, trong đầu trong nháy mắt hiện ra Lục Tiểu Vũ thở hồng hển lúc sắc mặt tái nhợt, không chút nghĩ ngợi dậm chân, như rời dây cung mũi tên, nhanh chóng chạy mau, cuối cùng thả người nhảy một cái, duỗi thẳng cánh tay, mò về bóng rổ!

Lục Tiểu Vũ tựa hồ từ lúc bóng rổ đập tới trong nháy mắt thì có cảm ứng, vừa mới chuẩn bị di chuyển trốn thân cây phía sau đi, lại phát hiện thả người nhảy tới Trần Diệp, thân hình không khỏi dừng lại một chút.

Phản nghịch giây trong đó, ánh mắt của hai người ở giữa không trung bên trong đan xen.

Đùng.

Trần Diệp vẫn cứ đem khoảng cách Lục Tiểu Vũ cách chỉ một bước cầu cho vỗ xuống đi, sau đó thân thể lấy quán tính rơi vào trên sân cỏ, xoay chuyển ngưỡng mặt nằm xong, vào mắt là bị rừng rậm rồi ra được loang lổ linh tinh nhật quang.

Vừa hơi thở một hơi, bỗng dưng, một tấm thanh tú trắng nõn Ngọc Dung xuất hiện ở tầm mắt của hắn bên trong.

"Không có chuyện gì?"

Lục Tiểu Vũ thoáng cúi người, một tay lấy xuống tai trái tai nghe, nghiêng vàng trán, mở to đôi mắt sáng, động bờ môi, lấy rừng rậm ánh mặt trời làm bối cảnh, lẳng lặng nhìn vị hiệp sĩ này.

Gió xuân phát đến, lá cây vang sào sạt, Lục Tiểu Vũ rơi vào bên mặt tóc đen cũng đang nhẹ nhàng nhộn nhạo, có vẻ đặc biệt thích ý.

Trần Diệp ánh mắt có chốc lát hoảng hốt, lơ mơ nghe thấy từ Lục Tiểu Vũ lấy xuống trong tai nghe truyền đến chu đồng trời trong, thấp giọng nói: "Không có chuyện gì."

Lục Tiểu Vũ nghe vậy, liền hướng hắn đưa ra cái kia so với mặt cũng muốn giỏi hơn nhìn thon dài tay trắng.

Trần Diệp cũng dứt khoát đưa tay ra, vốn nên có nhất thân phương trạch cơ hội, kết quả Lục Tiểu Vũ nhưng ở hai cái tay sắp đụng vào thời điểm, tay lại đi trước tìm tòi, nắm chặt rồi Trần Diệp thủ đoạn, sau đó hai cái tay hiệp đồng, mang theo Trần Diệp đứng lên.

Đứng thẳng người phía sau, hai thân thể của con người không thể tránh khỏi tiếp ở rất gần.

Trần Diệp theo bản năng cúi đầu liếc nhìn thân thể hai người giữa khoảng cách, không biết thế nào toát ra một cái phỏng đoán mơ màng: Nếu như nhỏ ngực em gái có Trần Y Lạp như vậy bá đạo tư thái, cái này sẽ nên đụng tới một khối đi.

"Công kích thành công! +10 EXP!"

Gợi ý của hệ thống Trần Diệp nên thu thu niệm đầu.

Lục Tiểu Vũ vẫn như không có chuyện gì xảy ra điềm tĩnh biểu hiện, ở buồng tay trước, còn rất lễ phép nói tiếng "Cảm tạ" .

"Cảm ứng được công kích, +10 EXP!"

"Không khách. . . Ạch, tức!" Trần Diệp nhếch nhếch miệng, thủ đoạn thịt bị hung hăng bấm một cái.

Làm tay tránh khỏi, Trần Diệp giờ tay vừa nhìn, sung đồ một khối nhỏ, nhìn lại nhỏ ngực em gái phiên nhiên đi đáng người, không khỏi thấy buồn cười.

Này lòng dạ, vẫn là nhỏ như vậy a.

"Oa nha, anh hùng cứu mỹ nhân ôi chào!"

Làm Trần Diệp đi lúc trở về, không thể tránh khỏi gặp phải các bạn học sĩ nhục.

Một thuốc nhuộm màu xanh biếc xuân gây rối thiếu niên, nhìn thấy có nam nữ sinh trước mặt mọi người tay thân cận bắt tay, khó tránh khỏi muốn lên ồn ào, ngược lại không có ác ý.

Chỉ có Hoắc Kỳ Vĩ mấy cái có nhãn lực, cau mày chần chờ nói: "Trần Diệp, người mới vừa tốc độ, lực bộc phát cùng sức bật. . ."

Trần Diệp giả bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ hình, lại nhận thức thật nghĩ lại một hồi, nghiêm nghị nói: "Xem ra là thức tỉnh rồi!"

Vừa dứt lời, toàn trường người tiến nhập đệ N loại này yên lặng như tờ cùng trợn mắt lú lười.

Tin tức này, so với Trần Diệp cùng Từ Đồng lẫn nhau oán giận càng kính bạo!

"Người cũng thức tỉnh rồi?" Từ Đồng chen lên đến gào to nói: "Người đều không phải là người hợp cách, làm sao có khả năng thức tỉnh?"

"Ai nói ta không phải người hợp cách." Trần Diệp không cho là đúng nói: "Hồi trước tỷ của ta nói cho ta biết, trung tâm kiểm tra đo lường báo cáo có chút mất chính xác, chỉ nói là ta thức tỉnh độ khả thi tương đối thấp, không có hy vọng quá lớn tiền đồ, nhưng ta không phục, tự yêu cầu chú xạ thức tỉnh ước số."

Này bộ lời giải thích, là Trần Y Lạp bịa đặt, để Trần Diệp tìm một cơ hội tròn đi qua.

Tuy rằng chính thức đã thừa nhận hấn cái kế hoạch này bên ngoài Giác tỉnh giả, nhưng chung quy phải có cái cớ, đem Trần Diệp có thức tỉnh ước số quý dị sự tình cho bỏ qua đi.

Từ Đồng bọn họ tự nhiên biết Trần Diệp tỷ tỷ là Giác tỉnh giả, lại là lần này Hạ Giang địa khu sát hạch huấn luyện viên, nghe vậy, không khỏi tin thất thất bát bát.

Nhưng vẫn có người hiếu kỳ nói: "Vậy người là lúc nào chính, lại là lúc nào thức tỉnh?"

"Có hơn nửa tháng đi, chính là các người ly khai căn cứ phía sau, ta đi chính." Trần Diệp trầm ngâm nói: "Cho tới lúc nào thức tỉnh, khả năng liền là mới vừa cái kia một chút đi, một hồi bạo phát tiềm năng."

". . ."

Hoắc Kỳ Vĩ bọn họ lại cảm giác sâu sắc sự thông minh của chính mình bị sỉ nhục.

Từ Đồng càng là tức bễ phổi, rất muốn oán giận 10 ngàn câu MMP.

Náo loạn nửa ngày, hoá ra người cái quái gì vậy giả heo ăn hổ đùa giỡn ta chơi đùa a!

Họ Trần, người còn dám hay không lại vô liêm sỉ một chút!

"Công kích thành công! +200 EXP!"

"Công kích thành công! +50 EXP!"

"Công kích. . ."

Nhìn hệ thống xoát bình hình thức, Trần Diệp cảm giác sâu sắc vô hình tình tượng làm mất mặt trí mạng nhất.

Kinh nghiệm kiếm được, làm trò cũng diễn đến rồi, hấn liền chuẩn bị ẩn sâu công danh tránh đi.

"Chờ chút! Một mình đấu vẫn chưa xong đây!" Từ Đồng không phục nói, bất luận Trần Diệp có phải hay không Giác tỉnh giả, hấn đều không cam lòng bị

đề xuống.

"Xác định còn phải tiếp tục so với?" Trần Diệp hơi nhíu mày lại đầu, gặp Từ Đồng một mặt quạt cường, liền quyết định xiếc diễn nguyên bộ.

Sau ba phút, theo Từ Đồng một tay ném rỏ trắng củ, bị Trần Diệp một lòng bàn tay đánh bay, cái này sáng mùa xuân buổi sáng lại khôi phục yên tĩnh.

Bóng rỏ lăn xuống đến mới vừa xanh tươi bên dưới, đắm chìm trong loang lổ nhỏ vụn nhạt quang bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Trần Y Lạp tiểu kinh thích

Khi thiếu niên nhóm hưởng thụ trường học sinh hoạt, nhưng không biết, trung học thực nghiệm cách đó không xa công viên trên núi, đang có một đôi nam nữ đang nhìn chăm chú đây.

"Người đoán ta thấy cái gì?"

Một tên mặc hắc tuyến y tóc dài nam tử đứng ở công viên đỉnh núi trên quảng trường, nhìn trung học thực nghiệm phương hướng.

Đáng giá vừa nhắc tới chính là, hắn cũng không có kính viễn vọng, nhưng phảng phất có thể thấy rõ trong trường học tất cả, mà nhìn ra hứng thú dạt dào.

"Có đầu mối phát hiện?" Một người khác ngồi ở trên băng đá tác đầu đàn ông cường tráng, một bên đào thức ăn gia súc này bỏ câu, một bên thuận miệng hỏi.

"Không có." Tóc dài nam tử lắc đầu cười nói: "Đúng là thấy được mấy cái vừa thức tỉnh chim non, ở trên cầu trường so đầu, nhìn rất nhiệt huyết thú vị."

"Đều là thân thể hệ đi, phẩm chất làm sao?" Tác đầu nam tử có vẻ hứng hờ.

"Kém một chút, một cái gốc giống như gấu tựa như, chỉ một mực dựa vào man lực, một cái khác tốt hơn một chút điểm, nhanh nhẹn độ nhìn thật cao, hơn nữa. . . Ta luôn cảm thấy đứa nhỏ này có giữ lại, bất quá ta đoán chính là phát huy toàn lực, cũng chính là E+ trình độ." Tóc dài nam bĩu môi nói.

"Người còn đừng xem thường E+, nếu như bây giờ cho tổ chức chiêu nạp tới một người D đẳng cấp tả hữu, phía trên đều nên sướng đến phát rồ rồi, người cũng không phải không biết hiện tại người của chúng ta mới đứt gãy nghiêm trọng đến mức nào, không còn mới mẻ huyết dịch cung cấp tới, lui về phía sau tương tự như vậy chân chạy làm việc vất việc đều cho chúng ta đích thân đến." Tác đầu nam tức giận nói.

"Không có cách a, hiện tại quan phương xúc tu càng đuổi càng dài, hầu như nắm trong tay hết thấy vừa độ tuổi người hợp cách danh sách, chính là ngay cả này tiểu học tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp, cũng bắt đầu nghiêm mật quản chế, còn tiếp tục như vậy, đừng nói nông dân công, chính là cái kia chút không có đăng ký trong danh sách không hộ khẩu, chúng ta cũng không tốt khai quạt tiềm lực." Tóc dài nam cười khổ nói: "Người còn không biết sao, phía trên gần nhất cũng bắt đầu tiếp xúc viện mồ côi cùng bọn buôn người, muốn từ bên trong tìm một ít tư chất tốt từ nhỏ bồi dưỡng."

"Cái này cần nuôi đến năm nào tháng nào đi a, chiếu ta nói, hay là trực tiếp xúi giục một ít sống đến mức không như ý hạt giống tốt." Tác đầu nam nhân lúc xung quanh không ai, lấy cực nhanh tốc độ tay bắt được một con chim bồ câu, thả ở trên tay chậm rãi thưởng thức, tùy ý cái khác bồ câu tư tán thoát đi.

"Nguy hiểm quá lớn, ai có thể bảo đảm sẽ không lẫn vào nằm vùng nội gian đây."

Tóc dài nam thu hồi ánh mắt, cũng ngồi vào trên băng đá, đốt một cây nhang thuốc lá, thấp giọng nói: "Gần nhất tổ chức đã sưu tập không ít có cơ hội xúi giục người hợp cách, so với như trung học thực nghiệm, liền có một bởi vì thẩm tra chính trị nguyên nhân bị quét xuống, hơn nữa hồi trước cũng bởi vì đã thương kế phụ nhi tử, suýt chút nữa ngồi chồm hổm nhà tù, hiện tại thả ra rồi lại không thể đọc tiếp sách, bỏ chạy đi nam vừa làm việc, hiện tại tổ chức đã phái người mật thiết quan sát. . . Bất quá nhất định phải quan sát rất lâu, tối thiểu, phải đem người này bức đến tuyệt lộ, mới càng dễ dàng sách ngược lại."

"Cũng đến cuối cùng Trúc Lam mức nước, công dã tràng a, làm sao cũng phải trước tiên biết rõ này chim non tư chất rốt cuộc đẳng cấp nào, có đáng giá hay không chúng ta đầu tư bồi dưỡng, ta nghe nói, phía trên trong tay mảnh vỡ, linh lực đã không nhiều lắm, tính toán lại kích hoạt mười mấy người hợp cách nên đã tiêu hao hết."

"Ai để trong tay chúng ta thiết bị đo lường quá lạc ngũ đây, cũng may, gần nhất dùng giá cao từ A Tam bên kia thái mua được thiết bị sắp đến rồi, đón

lấy có thể tăng cao trên diện rộng đo lường giám định độ chính xác."

Tóc dài nam rất có văn nghệ phong phạm gỡ một hói tóc mái, ngâm thuốc lá nói: "Cho tới linh thạch mảnh vỡ, nên còn có thể lại chống đỡ một hói, thực sự không được, không phải còn có mấy nhánh thức tỉnh ước số đồ dự bị mà."

"Người còn dám nói cái kia mấy nhánh thức tỉnh ước số, cái kia bày A Tam làm IT vẫn được, chế được thuần túy chính là mù loạn son trại, lần trước ta thật vất vả phát triển đến rồi một tư chất tốt chim non, kết quả đánh một châm, tổ chất thân thể không thấy tăng bao nhiêu, đúng là phía dưới cái kia lõi kia đầy đầy máu vài ngày, suýt chút nữa thì cắt, thành toàn thể giới có thể đếm được trên đầu ngón tay thái giám Giác tỉnh giả!" Tác đầu nam từ hùng hùng hồ hồ, "Sau đó vừa hỏi, mới biết cái kia bày A Tam đi vào bên trong thêm không ít thức / tỉnh được, muốn mượn này liệt được tính kích thích người tiềm năng thức tỉnh, mẹ hi thất! Quả nhiên tiện nghi không có hảo hóa!"

". . ." Tóc dài nam ngưng ngưng nở nụ cười: "Không phải đều lui thay mới hàng mà,

Lại nói trong tay chúng ta kinh phí quá khẩn trương, bằng không phía trên cũng sẽ không thúc giục chúng ta nắm chặt làm nhiều vài nét bút đại nghiệp ất, góp đủ tiền, mới tốt đi mua lông gấu chỗ ấy chính phẩm hàng mà."

Tác đầu nam mặt tối sầm lại nói: "Mặt trên một cái miệng phía dưới chạy gãy chân a, lão thúc giục chúng ta chạy nghiệp vụ có ích lợi gì, nếu không phải là bị làm cho quá gấp, hành động trù bị không hoàn toàn, ta cũng không trở thành bẽ đi một cái thủ hạ đắc lực."

"Còn đang oán trách ta giết hẩn diệt khẩu a? Lão đầu, tuy nói người thủ hạ kia biết đến không nhiều, nhưng đều bại lộ, một khi cảnh sát theo hẩn đường dây này, một chút tới, sớm muộn sẽ xảy ra chuyện." Tóc dài nam thờ dài nói: "Hiện tại hẩn đào tẩu lại rơi xuống chính thức trong tay, cũng không biết nói thư sướng bao nhiêu ngon nguồn."

"Sợ cái bướm, hẩn liền mặt của chúng ta cũng chưa từng thấy." Tác đầu nam đem cái kia con chim bồ câu cho phép cất cánh, nói thầm nói: "Hiện tại, vẫn là mau mau làm chính sự đi. . . Người nói tới đây thật sẽ cất giấu linh thạch mảnh vỡ?"

"Chỉ có thể nói độ khả thi rất lớn, không ngừng lần trước bị phát hiện bộ thi thể kia, ngoại thành phía tây chỗ ấy, kỳ thực đã chết nhiều người, tử trạng đều giống nhau, nhưng đều bị chính thức đè xuống, hiện nay tổng hợp khắp nơi tin tức, cơ bản xác định là thức tỉnh rắn độc gây nên." Tóc dài nam trầm ngâm nói: "Đã có thức tỉnh động vật qua lại, liền đại biểu Hạ Giang đây, rất có thể còn lưu giữ linh thạch mảnh vỡ, chúng ta lấy được ở chính thức trước tìm tới."

"Mô kim đáy biển a, người cũng không phải không biết, linh thạch linh lực nếu như quá yếu, chính là người cái này tinh thần hệ tới gần, cũng chưa chắc có thể cảm ứng được."

"Yên tâm đi, phía trên đã đem con kia Ô Nha thả ra rồi, có nó giúp đỡ sưu tầm, hi vọng đều là có một ít."

...

Trần Diệp "Sau bỏ phiếu" trở thành Giác tỉnh giả tin tức, cấp tốc ở trong trường học truyền ra, tự nhiên đưa tới một phiếu ước ao đồ ký, đương nhiên, cũng không có thiếu nghi vấn.

Dù sao Trần Diệp lấy phương thức này thức tỉnh, chính thức không khỏi có làm trái quy tắc chi ngại.

Nếu như đều như thế qua loa tùy hứng, như vậy bọn họ những này không được chọn người bình thường có phải là cũng còn có thể xin một lần nữa đo lường?

Bất quá, khi biết được Trần Diệp tỷ tỷ là lần này phụ trách Hạ Giang khu vực võ đạo sinh tuyển chọn sát hạch huấn luyện viên, những người này liền ngâm miệng.

Hết cách rồi, có một số việc là hăm mộ không hết, tỷ như cái kia chút hai đòi.

Lại nói Giác tỉnh giả gia thuộc, vốn liền hưởng thụ một ít đặc thù ưu đãi.

Mặt khác, khi biết Trần Diệp là chú xạ thức tỉnh ước số có hơn nửa tháng mới thức tỉnh, lòng của mọi người hình thái nhất thời thăng bằng rất nhiều.

Hiển nhiên ở tại bọn hẩn trong nhận thức biết, phạm là vượt qua bốn thiên tài thức tỉnh, cơ bản cũng có thể thuộc về đến mảnh vụn phạm trù bên trong.

Như vậy cận bã Giác tỉnh giả, mặc dù thi đậu võ đạo sinh, cũng rất khó đảm tới quá đại học tốt, sau khi tốt nghiệp công tác phân phối, một loại cũng sẽ hết sức cơ sở.

Trần Diệp không thêm đề ý những này lời đàm tiếu, tiếp tục quá cá mạn thức sinh hoạt, bình tĩnh tháng ngày, tình cờ nổi lên một chút gọn sóng.

Nói thí dụ như hai lần thi thử thành tích đi ra.

Hẩn phát huy không sai, theo qua lại mấy năm bốn tính phân số, vững vàng có thể lên hai bản.

Trần Y Lạp ngay đầu tiên biết được tin tức này, hào hứng gọi điện thoại tới, đem đệ đệ tốt một trận biểu dương khen, còn để Trần Diệp hôm nay tan học về nhà sớm, phải cho hẩn một phần kinh hi làm khao thưởng.

Vô dục vô cầu cá mẫn, nguyên bản đối với lần này cũng không chú ý.

Bất quá, làm về đến nhà, hấn cũng thật là kinh ngạc một chút.

Vừa mở cửa, trong phòng tối lửa tắt đèn, Trần Diệp thử theo mở cửa, nhưng phát hiện không có động tĩnh.

Bị cúp điện?

Bên ngoài đều sáng a.

Trần Diệp đang chuẩn bị đi thăm dò có phải là đứt cầu dao, bất thành linh, trong phòng toát ra một đoàn thăm thăm ánh lửa, còn có một mảnh bạch y lung lay bóng người!

Không đợi Trần Diệp phản ứng lại, đỉnh đầu bỗng nhiên bịch một thanh âm vang lên động, ngay sau đó từng cái từng cái đeo ruybăng lững lờ hạ xuống.

"Khanh khách, nhỏ cừu con, sợ không kinh hi, ý không ngoài ý muốn?"

Trần Y Lạp tay nâng ngọn nến, thăm đậm ánh lửa ánh sắc trứ tẩm kia như hoa kiều dung, rõ ràng nên rất vui tai vui mắt gương mặt, cười rộ lên sững sờ là có chút khiếp người.

"Người có ngữ văn không có học giỏi, không nhận rõ kinh hi cùng kinh hải khác nhau." Trần Diệp tức giận vuốt ve trên đầu trên người đeo ruybăng, sau đó phải đi tìm tông hạp.

"Chậm đã, nghi thức không có kết thúc đây."

Trần Y Lạp chập chờn uyển chuyển đáng người, cộng lại lung lay quần sam, đi tới bên cạnh bàn ăn, cầm lấy chi kia ngọn nến, lại cấp tốc đốt một vòng kéo vút.

Mà ngọn nến phía dưới, rõ ràng là một khối bánh gatô!

Cuối cùng, nàng cầm trong tay ngọn nến cũng cắm vào bánh gatô trên, hai tay vỗ tay, đặt trước ngực, vung lên tuyệt sắc tịnh lệ trướng ngổng mặt, mở ra môi đỏ răng trắng, Yên Nhiên nói: "Thịch thịch thịch! Nhỏ cừu con! Sinh nhật vui vẻ! Chúc mừng người hôm nay rốt cục trưởng thành! Ở đây, tỷ mong ước người sau này học nghiệp sự nghiệp thành công, đẹp mỹ mãn đây, khoái khoái lạc lạc, hạnh phúc đến vĩnh viễn."

"Miêu."

Nguyên Bảo cũng từ góc nhảy ra rồi, nhảy đến trên bàn, đứng đưa lục lạc, đối với luôn luôn khinh bỉ xúc cút quan hỏi thăm.

Trần Diệp kinh ngạc nhìn tình cảnh này, nhìn nụ cười hoa mỹ Trần Y Lạp, nhìn hiếm thấy ôn thuận Nguyên Bảo, nhìn đã lâu bánh sinh nhật, nhìn một chút, hốc mắt của hấn lạng yên đã uon ướt một chút.

Sinh nhật, cỡ nào xa lạ chữ a.

Nhưng hấn đứng lúc nhin được tâm tình, chậm rãi đi tới cạnh bàn ăn, ánh mắt xẹt qua bánh gatô chung quanh thức ăn, nhìn còn rất tinh xảo.

"Như thế nào, hết sức phong phú đúng không, tỷ cực khổ rồi ngay ngắn một cái ngày đặc biệt vì người phan chế." Trần Y Lạp vẫn còn tiếp tục huyền của mình thành quả, cái kia nhấp nháy tỏa sáng mắt to, tựa hồ đang khát vọng được tán thưởng.

"Người đốt?" Trần Diệp đương nhiên sẽ không tin của nàng tà, lại không trực tiếp bóc trần, mà là giật giật mũi, nói: "Nhưng ta làm sao nghe đã có cổ mùi khét a."

"Làm sao sẽ! Ta đều mở cửa sổ thông gió cả ngày, cửa phòng bếp đều đóng chặt."

Trần Y Lạp bận bịu chột dạ nguy biện nói, nhưng lời vừa ra khỏi miệng, tràng diện một lần lúng túng.

"Ha ha, là ai làm kỳ thực không có trọng yếu như vậy, quan trọng là ... Có phần này tâm . ." Trần Y Lạp hết sức cơ trí nói sang chuyện khác, giơ lên tay như ngó sen, phát phát bánh gatô: "Được rồi, nhanh thôi cây nến đi, thôi xong ngọn nến cầu nguyện xong vọng, sẽ chính thức Thành đại nhân."

Trần Diệp nhẹ nhẹ cười cười, cúi người, đem mười tám cây nến toàn bộ thổi hết.

Trong phòng lại lâm vào hắc ám bên trong.

"Ước nguyện ước nguyện."

"Ta không có nguyện vọng."

"Không có cũng phải cho phép một cái."

"Để ta làm cả đời cá mập."

"... Thật nên đem người đút mèo!"

"Miêu."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mập Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Linh thạch bí mật

Đối với Trần Y Lạp, Trần Diệp vẫn nói không rõ là cái gì cảm thấy, cũng không biết nên dùng thái độ gì mặt đối với cái này mạnh mẽ xông vào cuộc đời mình tỷ tỷ.

Hắn thường xuyên sẽ cảm thấy cô nàng này hết sức phiền, lão thích lấy gia trưởng tư thái mạnh mẽ can thiệp cuộc sống của chính mình, như hoa như ngọc tuổi thanh xuân thiếu nữ, nhất định phải khiến cho cùng lão mục tử tựa như.

Nhưng hắn không thừa nhận cũng không được, gần nhất đoạn này Trần Y Lạp sống chung mấy ngày này, tình cờ cũng vẫn có thoải mái thời khắc.

Tỷ như về nhà rốt cục không cần lại mặt đối với trống rỗng, đen như mực gian nhà, tỷ như tự học buổi tối trở về trên bàn có nóng hầm hập trứng gà cùng sữa bò, tỷ như quần áo cũ nhỏ bé không thích hợp đều sẽ có chuẩn bị xong quần áo mới, tỷ như rời giường ngủ đều có người lẫn nhau chào buổi sáng an cùng ngủ ngon, tỷ như sinh nhật của mình còn sẽ bị nhớ. . .

Đoạn này hoang đường tỷ đệ quan hệ, đã trải qua phía trước mười năm gặp ghềnh trắc trở, theo riêng mình tâm tính trưởng thành, tựa hồ đang ở một lần nữa xây dựng mới ở chung phương thức.

"Đến, nhỏ cừu con, xin mời lấy thành kính trang trọng tâm thái, nghênh tiếp thuộc về người lễ trưởng thành vật đi."

Trần Y Lạp hai tay dâng một cái hộp quà tặng đưa tới, Minh Diễm động nhân miệng cười, méo đầu tóc thề đáng vẽ, cùng với tinh xảo tiểu lệ lúm đồng tiền, ở ánh nến chiếu rọi, không nói hết thiên hương lệ sắc.

Sở dĩ còn sẽ có ánh nến, là bởi vì. . . Trần Y Lạp yêu thích này loại ánh nến bữa ăn tối điều động điều động.

Dựa vào mấy nhánh nghệ thuật ngon nền vàng sáng, Trần Diệp tháo dỡ mở hộp tử, phát hiện là một con ngày thoi nhân cơ giới biểu.

"Nếu trưởng thành, sau đó liền muốn học phần đầu tiên tới, tranh thủ trở thành một vạn chúng chúc mục nam thần, mang khối này đồng hồ, cố gắng nắm bắt thời gian, tranh thủ từng phút từng giây." Trần Y Lạp êm tai nói nói, đột nhiên, Ngọc Dung nghiêm lại, phồng lên hạnh nhân, hướng về Trần Diệp đứng đưa ngón trỏ, khá là nghiêm túc nói: "Không cho sẽ ở tỷ trước mặt cảm làm cái gì cá mập, nghe được không?"

Nể tình cô nàng này hôm nay phần tâm ý này, Trần Diệp khẩu thị tâm phi qua loa lấy lệ tới.

"Nhanh, mang theo, nhìn một cái có thích hợp hay không. . . Quên đi, vẫn là tỷ tự tay cho người mang, lúc này mới có nghi thức cảm giác."

"Này, người không không tệ nhạt. . . Được rồi, chính ta mang còn không được mà."

Kỷ oai một trận, cuối cùng, Trần Diệp vẫn là vươn tay trái ra, tùy ý Trần Y Lạp cho mình bội phục đeo đồng hồ.

Khoảng cách gần bên dưới, Trần Diệp niệng mũi quanh quẩn lên một luồng thơm người mùi thơm ngát, nhìn lại Trần Y Lạp cúi người cho mình đeo đồng hồ nhận thức Chân Thần tình, nhịp tim đập của hắn tần suất thoáng gia tốc một chút.

Tuy rằng đối với Trần Y Lạp khuôn mặt đẹp sớm đã thành thói quen, nhưng ở này loại bầu không khí bên trong, ở đây loại tiếp xúc bên trong, Trần Diệp nhưng cảm nhận được một loại chưa bao giờ có kinh nghiệm thị giác.

Từ góc độ này, mũi rất cao, trắng nõn da thịt, thon dài lông mi, tròn bóng môi anh đào, nhu thuận tóc dài cùng với thích hợp đường viền, hết thảy liếc mắt một cái là rõ mồn một.

Đương nhiên, còn không thể thiếu bị áo đầm áo lót câu lạc đặc tiêm nùng hợp, thon dài uyển chuyển tư thái, đặc biệt là nhãn nheo nơi cổ áo lộ ra cái kia

một đoàn có thể nguy nga đầy đủ.

Trắng, lớn, rất, tròn. . .

"Có muốn hay không gần thêm chút nữa cho người nhìn rõ a?" Bất thình lình, Trần Y Lạp cũng không ngần ngại cúi đầu lên bốc lên một câu.

Bình tĩnh này, để Trần Diệp không khỏi nhớ lại trước mấy ngày Lục Tiểu Vũ hướng về tay mình cô tay bóp cái kia một hồi.

Vọng thiên! Hoá ra những này tinh thần thuộc tính tốt đều là mắt nhìn xung quanh tai nghe bát phương chủ!

"Áy. . . Ta nhìn nhìn a."

Hấp hối thời khắc, Trần Diệp phát huy sát ruột trí kỷ năng, nhắc từ bản thân vừa mang xong đồng hồ đeo tay tay trái, tỉ mỉ nhìn một hồi lâu, đạo mạo nghiêm trang gật đầu nói: "Àn, thật đẹp mắt."

Trần Y Lạp nhếch lên khóe miệng rõ ràng mang theo giọng mỉa mai ý cười, tràn đầy đối với vụng về diễn kỹ trào phúng, sau đó chậm rãi thiếp dựa đi tới, một tay còn chống được Trần Diệp phía sau lưng ghé dựa trên.

Nhìn gần trong gang tấc Ngọc Dung, Trần Diệp trừng mắt nói: "Người làm gì thế."

"Không làm gì, chính là phát hiện người trên mặt có chút ướt." Trần Y Lạp một bên hơi thở như lan, một bên cẩn thận thẩm thị.

"Không có chứ." Trần Diệp còn theo bản năng sờ soạng một hồi mặt.

Bất quá,

Làm chậm đến Trần Y Lạp cân nhắc ý cười, Trần Diệp một hồi phản ứng lại.

Mình là cá mặn, trên mặt ướt nữa, chẳng phải là lại mặn vừa ướt? !

"Bản thân!"

Trần Y Lạp co lại ngón trỏ, cho Trần Diệp trán đến rồi một hồi, sau đó rên lên lạnh giọng, dáng người thành thực trở lại chỗ ngồi.

Bầu không khí chỉ một thoáng hơi có chút lúng túng.

Chỉ có Nguyên Bảo trên mặt đất hạ thở hổn hển thở hổn hển ăn rán cá

Trần Y Lạp gấp đệ đệ có chút cục xúc sắc mặt, đừng xem mặt cười hàm sát, trong lòng nhưng khẽ thờ phào nhẹ nhõm.

Có vẻ như nhỏ cừu con vẫn là một cái sinh lý tâm lý phát dục bình thường tao niên mà.

Lúc trước nhìn hần cùng cái kia Vương Sâm sớm chiều chung sống ba năm, Trần Y Lạp thiếu chút nữa cho rằng lão đệ lão đệ là cong đây.

Tuy rằng nàng không muốn lão đệ yêu sớm, nhưng cũng không thể thành biến thái đi.

Lúc này, đặc ý ăn no nê xong Nguyên Bảo liếm xong miệng phía sau, bỗng nhiên mềm mại nhảy một cái, nhảy tới Trần Diệp trong lòng ngực, dán vào bụng của hần, lấy rất mê hoặc lẫn lộn nhiều thứ đặt tư thế co rúc chuẩn bị ngủ say.

Trần Y Lạp đôi mắt đẹp lóe lên, quệt mồm, chua chất nói: "Này Nguyên Bảo quá không tiết tháo, mới cùng người ở hơn một tháng, ăn người mấy con cá, liền triệt để phản bội. . . Bất quá, ta còn là lần đầu thấy nó như thể thân cận người, ta đều không có này chờ gặp."

Trần Diệp thùy đầu liếc nhìn không ngừng hướng về trên người mình gộp Nguyên Bảo, trong lòng áy náy hơi động.

Trên thực tế, hần cũng nhận ra được này mấy ngày Nguyên Bảo tựa hồ đặc biệt thích dán chính mình.

Vừa bắt đầu còn tưởng rằng hàng này là thêm ăn, bất quá trải qua Trần Y Lạp như thế vừa nhắc tới, lại nghĩ tới giấu đi ở trên người thiên thạch mảnh vỡ, hần mơ hồ đoán được cái gì!

Chim cất hồng đưa tặng cái kia hai viên thiên thạch mảnh vỡ, Trần Diệp mang sau khi trở về, một lần từng có nộ lên quốc gia ý nghĩ.

Cùng dân chúng phát hiện cây mun, bảo tàng và văn vật nhất định phải nộp lên quốc gia giống như, đối với năm đó vẫn lạc địa cầu những thần kia kỳ mảnh vỡ, chính thức có quy định rõ:

Dân gian một khi có người phát hiện, nhất định phải nộp lên, có cố ý cất giấu, thậm chí phi pháp kiểm soát, sẽ lấy tội hình sự luận xử!

Có thể Trần Diệp lại thực tại có chút không tình nguyện.

Mĩa nó bản lĩnh bất được mảnh vỡ, dựa vào cái gì muốn lên giao?

Hơn nữa, hẳn rất có chút hứng thú muốn nghiên cứu một chút, này thiên thạch mảnh vỡ đến tốt cùng cụ bị dạng gì thần kỳ hiệu lực.

Liền, ngày đó sau khi về nhà, hắn đem hai viên mảnh vỡ nhét vào bà ngoại cho mình bùa hộ mệnh bên trong, treo ở ngực.

Hiện tại, Nguyên Bảo hưng hăng đem đầu hướng về ngực tập hợp, hiển nhiên là bên trong bám thân phù đang hấp dẫn nó.

Nói chính xác hơn, là cái kia hai viên thiên thạch mảnh vỡ!

Thế nhưng, nhìn Trần Y Lạp biểu hiện, rõ ràng cho thấy không có nhận ra được này một chi tiết nhỏ.

Ngẫm nghĩ chốc lát, Trần Diệp quyết định mượn cơ hội sẽ hỏi thăm một ít liên quan với mảnh vụn bí mật.

Bước thứ nhất, chính là nói bóng gió.

"Đúng rồi, cái kia cần chết người rắn độc tìm được không có?"

Trần Y Lạp lắc đầu nói: "Không có đâu, phát động rồi một đại phiếu cảnh lực, liền Ngô Nguyên Kỳ đều tự mình suất đội thăm thú tìm tòi, kết quả cũng chỉ chụp được vài món ăn hoa xà. . . Ta đã nói với người nhà, chuyện này tuyệt đối đừng ở bên ngoài lộ ra, bằng không chính xác làm lòng người bàng hoàng."

Trần Diệp đối với con kia thức tỉnh rắn độc tự nhiên không có hứng thú gì, mượn cơ hội nói sang chuyện khác nói: "Ta từ internet nghe được một câu trả lời hợp lý, nói là chỉ cần có thức tỉnh động vật hoang dã qua lại, liền đại biểu phụ cận có thiên thạch mảnh vỡ."

"Thuyết pháp này vẫn tính là đáng tin." Trần Y Lạp cũng không ngắt đầu lên ăn hành đầu thu Quý, thuận miệng nói: "Vì lẽ đó càng phải tập trung vào to lớn nhân lực đi tìm tòi, những mảnh vỡ này, liền cùng dị đoan Giác tỉnh giả giống như, là xã hội nhân tố không ổn định, tuyệt không có thể chảy vào đến dân gian."

"Nhưng theo ta được biết, những mảnh vụn kia bề ngoài phần lớn là một ít bình thường không có gì lạ hòn đá nhỏ đầu, các người làm sao tìm được?" Trần Diệp rốt cục đã hỏi tới điểm mấu chốt trên.

Trần Y Lạp quai hàm ngừng một chút, nhắc đầu bình tĩnh nhìn một chút đệ đệ, bỗng nhiên bốn cọt nở nụ cười: "Nhỏ cừu con, lại muốn bộ tỷ lời đây."

"Ta chính là hiếu kỳ, không nói là xong." Trần Diệp làm bộ dừng dừng như không.

"Cát, ngoài miệng nói không muốn, trong lòng thẳng ngứa một chút đi."

Trần Y Lạp gạt cái khăn giấy lau lau rồi một hồi miệng, sau đó hai tay khoát lên bên cạnh bàn, nói: "Được rồi, ngược lại người đón lấy cũng phải thành người mình, tỷ trước tiên sớm cho người lên bài học. Kỳ thực đi, thiên thạch mảnh vỡ là dân gian cách gọi, chúng ta quản những mảnh vỡ này gọi linh thạch mảnh vỡ. . . Đúng, không sai, chính là người bình thường nhìn cái kia chút tiểu thuyết huyền ảo bên trong như vậy, cái gì linh thạch cực phẩm, linh thạch thượng phẩm, mà hai mươi năm trước rơi vào địa cầu viên kia thiên thạch, ẩn chứa đại lượng linh lực, có thể kích phát tiềm năng sinh mạng thức tỉnh."

"Chờ chút, người tranh này gió có thể hay không nhảy vào được quá nhanh, chúng ta đây là chú ý chủ nghĩa duy vật hiện đại đô thị, người kéo cái gì huyền Huyền Linh lực, lại nói thật sự có linh lực này tồn tại sao?" Trần Diệp lại có chút theo không kịp Trần Y Lạp nào đường.

"Đương nhiên là có, thế nhưng, người phải hiểu được, linh lực không phải sức mạnh, mà là một loại năng lượng vũ trụ."

Tiếp đó, Trần Y Lạp bắt đầu triển khai hiện năng làm học phách uyên bác học vấn, từ Vật lý học cùng Sinh vật học chờ góc độ, xiển thuật linh lực hàm nghĩa.

Đơn giản rõ ràng nói tóm tắt giải thích, linh lực này loại năng lượng vũ trụ, có thể cung cấp nhân loại khiếm khuyết sinh vật năng lượng.

Lúc bình thường, thân thể hao tổn năng lượng, có thể từ vận động, ẩm thực cùng thiên nhiên chờ con đường thu được bổ sung, nếu bổ sung quá trình trường kỳ xảy ra vấn đề, năng lượng phung phí quá nhiều, thì sẽ gây ra thân thể, tinh thần cùng tâm linh đều sản sinh khó chịu, khiến người sản sinh mất tính bệnh tật hoặc á khỏe mạnh trạng thái, mãi đến tận già yếu tử vong.

Mà linh lực vừa lúc dễ dàng đưa đến chữa trị chữa khỏi tác dụng.

Ở tế bào hấp thu năng lượng vũ trụ đồng thời, cũng sẽ phóng thích nặng nề phụ năng lượng, ở đây loại tiếp thu cùng thả ra quá trình bên trong, thân thể cho tới nay bị ẩn giấu áp chế tiềm năng, cũng sẽ bị kích thích ra.

"Tiềm năng của con người đến tốt cùng lớn bao nhiêu, khoa học đến nay không có định luận, nhưng có một chút là có thể minh xác, đó chính là hiện nay người bình thường có năng lực, đều là thích ứng hoàn cảnh sinh tồn tiến hóa kết quả, quá trình tiến hóa bên trong, một ít không cần thiết năng lực liền dần dần ẩn giấu thậm chí đánh mất, so với như nhân loại thích ứng lực địa sinh hoạt, liền mất đi ở nước bên trong hô hấp năng lực. Tỷ như kỷ Băng hà đồ ăn ít ỏi, nhân loại liền giảm bớt năng lượng thu hút cùng hao tổn đi duy trì sự trao đổi chất, cho tới sức mạnh thể năng cực lớn biến mất. Lại tỷ như ở bình nguyên sinh hoạt lâu, cường hãn nhảy lên leo lên chờ kỹ năng cũng mất. Mà viên kia thiên thạch mang theo linh lực năng lượng, nhưng có thể kích thích ra

những này ẩn giấu cùng mất mát ẩn tại năng lực."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Bánh xe cùng làn váy

May Trần Diệp tinh thần thuộc tính rất cao, bằng không còn thật không dễ dàng nghe hiểu lần này mới lạ lý luận.

Tiêu hóa một trận, Trần Diệp tổng kết ra một cái kết luận: "Như vậy, sở dĩ Giác tính giả nhóm siêu năng lực mỗi người có cao thấp cùng bất đồng, có phải là từ bọn họ bản thân có tiềm năng quyết định?"

"bingo! Không hồ là ngã đệ, một chút liên thông!"

Trần Y Lạp cho lão đệ cơ trí điểm cái khen, tiếp theo giảng giải nói: "Này kỳ thực hết sức bình thường, mỗi người sinh ra được, đều có từng người am hiểu lĩnh vực thiên phú, tỷ như chạy trốn nhanh, nhảy đến cao, đầu óc tốt, chỉ cần chăm đối tính huấn luyện một chút, tiềm năng liền thả ra, tiềm năng càng nhiều, thành quả càng tốt, thế nhưng mấy triệu năm tiến hóa kết quả, đúc thành tiềm năng bình cảnh hoàn toàn không phải dễ dàng như vậy bị phá vỡ."

"Mà linh lực cái năng lượng này, chính là kích thích tế bào biến dị, trực tiếp đánh vỡ cầm cố sinh vật tiềm năng bình cảnh, mà cho người hợp cách nhóm kích thích tình ước số, chính là ẩn chứa linh lực."

Trần Diệp tiếp tục truy vấn nói: "Cái kia theo lý thuyết, mỗi người hoặc nhiều hoặc ít đều có tiềm lực, tại sao không phải người hợp cách tiềm vào thức tình ước số liền vô hiệu đây?"

"Bình cảnh quá to lớn!"

Trần Y Lạp có trật tự nói: "Ta đây sao ví dụ đi, chỉ số IQ cao cùng thông minh thấp người, đang học phương diện thành quả sở dĩ có khác biệt một trời một vực, nói trắng ra là, chính là chỉ số IQ cao người, tinh thần bọn họ tăng diện bình cảnh càng dễ dàng đánh vỡ, tiềm năng càng dễ dàng được phóng thích, mà thông minh thấp, phải trả giá cấp ba lần thậm chí gấp mấy chục lần nỗ lực mới có thể đạt đến ngang hàng hiệu quả."

"Cùng lý, người hợp cách tiềm năng bình cảnh, chỉ cần một chút linh lực năng lượng là có thể đánh vỡ, tiềm năng sẽ lấy cực nhanh tốc độ thả ra ngoài, do đó dễ thân thể hoặc tinh thần phát sinh bay vọt về chất. Mà không phải người hợp cách, bình cảnh không phải là không thể đánh vỡ, mà là cần linh lực tương ngộ đối với bàng lớn hơn nhiều, hoàn toàn cái được không đủ bù đắp cái mất."

"Đúng là đã từng có người từng làm thí nghiệm, cho một cái không phải người hợp cách chú xạ liều lượng cao thức tình ước số, nhưng kết quả không tốt lắm . ."

"Làm sao một cái không tốt?" Trần Diệp bảo căn cứ đề.

Trần Y Lạp bĩu môi nói: "Tại chỗ nổ chết, mạch máu đều trực tiếp bể mất!"

Trần Diệp thoáng chốc trong lòng rung mình.

Không cần Trần Y Lạp giải thích, hẳn cũng lớn hên rõ ràng, cái này thí nghiệm giả là bởi vì trong cơ thể một hồi tích góp linh lực năng lượng quá mạnh mẽ, mạnh đến thật to vượt ra khỏi thân thể gánh nặng, dẫn đến huyết áp chờ sinh lý trị số triệt để tăng cao!

"Nếu như đem linh lực ví von thành thuốc nổ, như vậy bình cảnh liền giống với một phiến phong tỏa tiềm năng cửa, người hợp cách cánh cửa này có thể so với so sánh mỏng, chỉ cần một chút linh lực là có thể nổ tung ván cửa, để tiềm năng phóng thích thức tình. Nhưng không phải người hợp cách cánh cửa này liền tương đối dày, cần thuốc nổ cũng nhiều hơn, liều lượng cao linh lực cố nhiên có thể nổ tung cửa, nhưng cùng lúc cũng sẽ đem chính tòa nhà cho một cùng nổ hư rồi!"

"Vi lẽ đó, có cái quyền này uy báo cáo, các quốc gia chính thức một quy tắc cấm chỉ cho không phải người hợp cách tiềm vào thức tình ước số, tiềm vào được thiếu, bình cảnh đánh không mở, tương đương với uống phí. Tiềm vào hơn nhiều, đó là một con đường chết! Hơn nữa để bảo đảm an toàn, người hợp cách còn nhất định phải tuổi tròn mười tám tuổi, đẳng thân thể phát dục kiện toàn."

Liền như vậy, Trần Diệp rốt cục đối với thức tình ước số cùng người hợp cách khoa học nguyên lý có một cái toàn diện nhận thức.

Trần Y Lạp đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nói thêm một câu: "So sánh với đó, linh thạch liền so với thức tình ước số an toàn nhiều lắm, thức tình ước số là

nhân công mạnh mẽ tiềm vào, mà nếu như người tiếp xúc được linh thạch, linh thạch sẽ tự động cùng người này sản sinh một cái năng lượng tuần hoàn, chỉ cần này thể chất của con người chịu nổi, linh thạch ẩn chứa linh lực lại có đủ nhiều, dù cho bình cảnh to lớn hơn nữa, trên lý thuyết cũng có thể phá tan. Nhưng nếu như trong đó có một điều kiện không thành lập, như vậy linh thạch đối với người này cũng sẽ không có tác dụng gì cùng ảnh hưởng."

Nghe vậy, Trần Diệp liền nhớ tới nhét ở ngực cái kia hai viên linh thạch mảnh vỡ.

Chẳng trách linh thạch thả bên người lâu như vậy cũng không có phản ứng gì, hoá ra là của mình bình cảnh quá lớn, đồng thời linh thạch ẩn chứa linh lực năng lượng quá ít!

Trừ phi giống Trần Y Lạp giả thiết cái lý này luận, thể chất của chính mình chịu nổi, lại có thật nhiều linh lực, cái kia hay là còn có cơ hội kích phát tiềm năng thân thể.

Tiếp đó, Trần Diệp hỏi một cái hết sức người thường vấn đề: "Nếu như thế dễ sử dụng, làm gì bắt nhất thẳng dùng linh thạch kích phát tiềm năng thức tỉnh?"

Trần Y Lạp cũng không có thiếu kiên nhẫn, nói: "Bởi vì năng lượng đều là có hạn a, pin lượng điện sẽ dùng hết, linh thạch cũng không ngoại lệ, năm đó viên kia thiên thạch chia ra thành nhiều như vậy mảnh vỡ, một viên lớn chừng quả trứng linh thạch, một loại chỉ có thể cung cấp chừng trăm người thức tỉnh, hai mươi năm qua, mảnh vỡ đã bị phát hiện thất thất bát bát, đến bây giờ linh lực cơ bản cũng đã còn dư lại không có mấy."

Trần Diệp gật gù đầu.

Quả trứng lớn linh thạch cũng chỉ có thể cung cấp chừng trăm người thức tỉnh, này hai viên chừng đầu ngón tay mảnh vỡ, phỏng chừng có thể thức tỉnh mười mấy người liền là cực hạn.

Lúc trước bị cái kia chút chim cất hồng không biết dùng bao nhiêu lần, liền Lục Tiểu Vũ cái này người hợp cách đều tiếp xúc qua, e sợ đã không bao nhiêu linh lực.

Bỗng nhiên, Trần Diệp liền nghĩ tới đêm đó Lục Tiểu Vũ thờ khò khè lúc phát tác, tay cầm đến linh thạch thời gian, sắc mặt lập tức trở nên khá hơn không ít.

Kết hợp với Lục Tiểu Vũ cấp A tiềm chất, e sợ Lục Tiểu Vũ đã thức tỉnh rồi, nhưng nàng không la lên, chính mình cũng không cần thiết nói nhiều.

"Cho tới người vừa hỏi làm như thế nào sưu tầm cái kia chút linh thạch mảnh vỡ, hiện nay đại thể có hai cái biện pháp, một cái phái tinh thần hệ Giác tỉnh giả đi sưu tầm, bởi vì giống ta loại người này, đối với sóng linh lực có thể so với so sánh miễn cảm, nhưng nếu như linh thạch ẩn chứa linh lực quá yếu ớt, đó chính là đi tới bên cạnh cũng chưa chắc có thể nhận ra được." Trần Y Lạp câu nói này, để Trần Diệp vừa thờ phào nhẹ nhõm, lại bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Dùng một chút, Trần Y Lạp liếc nhìn ở trong ngực Trần Diệp Nguyên Bảo, nói: "Một cái biện pháp khác, chính là để thức tỉnh động vật đi sưu tầm, người học được sinh vật nên biết, rất nhiều động vật tuy rằng tiến hóa được không nhân loại cao đẳng, nhưng có một ít nhân loại không có sẵn năng lực, tỷ như dự đoán địa chấn con ốc chờ tai nạn, tương tự, thức tỉnh động vật, đối với linh lực dị thường miễn cảm, trong bộ môn liên chuyên môn thuần dưỡng một chút thức tỉnh chó, dùng làm phương diện này công tác."

Trần Diệp trong lòng căng thẳng, nhưng vẫn là giả trang ra một bộ khiêm tốn thụ giáo dáng dấp, thuận lợi xoa xoa trong ngực Nguyên Bảo.

Xem ra, này hai viên linh thạch mảnh vỡ vẫn là tận lực không muốn giữ ở bên người tốt hơn.

Tuy rằng linh lực yếu ớt dẫn đến liền Trần Y Lạp đều không phát hiện ra được, có thể vạn nhất sau đó bị quan phương cái kia chút thức tỉnh câu tìm kiếm được, liền không tốt giải thích. . .

Hả?

Giải thích. . .

Trần Diệp bỗng nhiên toát ra một ý kiến.

Phải nói, Ngô Nguyên Kỳ thậm chí Giác tỉnh giả ngành thượng cấp, nhưng đối với mình nắm giữ thức tỉnh ước số nguyên do rất tò mò.

Dù cho tạm thời không có truy cứu còn đem mình thu biên, đó cũng là nhìn thiên tư của chính mình trình độ quá cận kề, lại có Trần Y Lạp người bảo đảm mặt trên.

Nhưng nếu như một ngày tra không ra chân tướng, e sợ Ngô Nguyên Kỳ bọn họ cũng sẽ không đối với mình hoàn toàn thả xuống cảnh giác cùng lòng nghi ngờ.

Nguyên bản Trần Diệp còn không biết nên bịa chuyện có gì lấp liếm cho qua, nếu hiện tại có hai viên linh thạch mảnh vỡ, vừa vặn cho mình che lấp cơ hội.

Ngược lại dựa theo Trần Y Lạp nói, này hai viên mảnh vỡ đã không cụ thể bao nhiêu linh lực, đối với bình cảnh quá lớn chính mình, tác dụng cùng phổ thông tảng đá không khác nhau gì cả.

Còn không bằng nộp lên quốc gia đồ cái an bình.

Bất quá, Trần Diệp không có vội vã lập tức cùng Trần Y Lạp thẳng thắn sẽ khoan hồng.

Bởi vì trước đó, hần trước tiên cần phải để cái kia chút chim cất hồng chuyển đến nơi khác.

. . .

Sau đó một tuần, Trần Diệp mỗi thiên kinh qua sông tân lục nói, đều sẽ nhắc đầu quan sát một chút viên kia cây Ngọc Lan.

Ồ chim vẫn còn, nhưng chim cất hồng lại không có xuất hiện qua.

"Sợ là ngày đó bị xà đánh lên phía sau, chim cất hồng liền chuyển nhà đi."

Trần Diệp nhìn yên tĩnh đầu cảnh, chỉ còn dư lại đầy đất hoa ngọc lan cánh hoa.

Một khắc đó, hần không tên nhớ lại gió đêm phát đến sau trận mưa kia ngày.

Cộc cộc đất. . .

Nhỏ vụn tiếng bước chân của truyền đến.

Trần Diệp như có cảm giác xoay đầu liếc mắt nhìn.

Sáng lạng nắng sớm bên dưới, Lục Tiểu Vũ đang giấu ở dưới tán cây từng bước một đi tới, trắng thuần áo đầm, màu trắng giày vải thường, tóc ngắn che lại tai nghe, vẫn như vậy tiểu Thanh mới.

Lục Tiểu Vũ liếc nhìn Trần Diệp, đi tới bên cạnh sau, liền nghiêng chân nhắc đầu ngấm nhìn trên cây, nhàn nhạt nói: "Ta mấy ngày nay đi qua này, đều không nhìn thấy chúng nó, hần là dò đi."

Trần Diệp gật gật đầu: "Con chim này thông linh tính, biết lưu lại nơi này đã không an toàn."

Ngẩn ngừ lặng im, mắt thấy thời gian đi học sắp đến rồi, Trần Diệp liền cười lên xe đạp, thuận miệng nói nói: "Có muốn hay không ta năm ngườì một đoạn."

Hần cũng chính là thuận miệng khách sáo một câu, dựa theo vị này ngực nhỏ lời thiếu về mặt treo ngời cùng bàn trước sau như một, nguyên tưởng rằng sẽ từ chối. . .

Thế nhưng.

Lục Tiểu Vũ mắt liếc xe đạp chỗ ngồi phía sau, mím môi môi anh đào dường như cân nhắc một chút, nhẹ nhẹ gật gật đầu: "Tốt."

Trần Diệp ngược lại kinh ngạc.

Chợt, hần nhảy cảm nhận ra được, Lục Tiểu Vũ sắc mặt tiết lộ ra mấy phần trắng xám, tay trái còn cố ý bung bít bên eo bộ, suy nghĩ vừa kéo, nhất thời bưng tỉnh.

Hần là đến kỳ kinh nguyệt đi. . .

Đau đến liên đường đều không nhúc nhích.

Lục Tiểu Vũ cũng không có tuổi tác nữ hài thường có lập dị e lệ, thoải mái nghiêng người ngồi ở xe đạp phía sau.

"Bất tốt."

Trần Diệp nhắc nhở một câu, đạp bàn đạp cười đi ra ngoài.

Long lanh rực rỡ sáng sớm cảnh "xuân", thanh xuân tung bay cậu bé, xe đạp chỗ ngồi phía sau nữ hài, vốn nên làm người hướng tới họa phong, thế nhưng, lại tới nữa rồi một cái thế nhưng. . .

Chi!

Không có cười bao xa, bánh xe im bật đi!

Sau đó, Trần Diệp đứng trên mặt đất, nhìn bị cuốn tiến vào xoay lên bên trong làn váy, có chút lúng túng ngấm nhìn Lục Tiểu Vũ.

Lục Tiểu Vũ thử xé một hồi váy, không làm nên chuyện gì.

"Ta tới đi."

Trần Diệp ngồi chồm hổ xuống nỗ lực mấy lần, nhưng nhưng tháo dỡ không tẩn được xe đạp cùng vấy dây dưa, tay quỳnh lên, chính là tê rồi một tiếng.

Liền lúng túng hơn.

Trần Diệp nhìn bị xé ra làn váy một góc, ngẩng đầu nhìn một chút nhỏ ngực em gái.

Lục Tiểu Vũ vẻ mặt vẫn như cũ điềm tĩnh vững vàng, yên lặng nhìn ngồi chồm hổ ở trước người cậu bé.

"Keng keng keng. . ."

Phurong xa trường học ngừng ngợ truyền đến vào học dự bị chuông.

Tiếng chuông tựa hồ thúc đẩy Lục Tiểu Vũ quyết tâm, nàng duỗi ra thon dài tay trắng, nắm lấy bị xé mở giác làn váy, hướng ngang một vút, lại là tê rồi một tiếng.

Cổ găng quần dài đã biến thành đến gối váy ngắn.

Chỉ có bánh xe cùng làn váy còn chặt chẽ dây dưa.

"Muốn tới trễ rồi."

Lục Tiểu Vũ gặp Trần Diệp còn chưa tỉnh hồn, thuận lợi kéo một hồi tay hấn cổ tay, chạy đi bước nhanh ly khai.

"Chờ ta." Trần Diệp vội vàng đem xe đạp khóa ở bên cạnh cột đèn đường trên, lập tức đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Kỳ Hồng cùng Thiết Trà

Trung học thực nghiệm dựa lưng vào sông lớn, đang dạy học sau lầu mặt cùng bờ sông trong đó có một khối Nhân Nhân bãi cỏ.

Sớm tự học thời điểm, Trịnh Hồng Ngọc một mình đi tới bãi cỏ chỗ yên tĩnh, cầm điện thoại di động, ngôn từ kịch liệt tranh chấp.

"Ly hôn, ly hôn, người cho rằng ta không muốn cách a!"

"Ta sớm chịu đủ lắm rồi người này đàn ông phụ lòng, gạt ta ngay cả con riêng tất cả đi ra!"

"Nói cho người biết, muốn ly hôn có thể a, bé ngoan giao ra một nửa tài sản, người thích lúc nào cách đều được!"

"Ta vọng tưởng? Tốt lắm a, chúng ta đến tòa án gặp chứ, đến thời điểm đem người nuôi nhĩ nãi sự tình thông cáo thiên hạ!"

Trịnh Hồng Ngọc mắng được rồi một hồi lâu, khí huu huu cúp điện thoại, lên con giận dữ thời khác, nhấc đầu ngắm nhìn tầng cao nhất một tốp phòng học.

Cái kia trong phòng học, có một nàng nhất cảm hận học sinh!

Nguyên tưởng rằng đem người đánh đuổi liền yên tĩnh, kết quả của nàng vận xui mới vừa mới bắt đầu.

Cũng bởi vì ở Từ Đồng ăn mừng tiệc rượu xảy ra không vui tranh chấp, nàng ấy chỉ còn trên danh nghĩa trưởng phụ về nhà một lần, lập tức thái độ cường ngạnh yêu cầu tức khắc ly hôn!

Này một ồn ào liền giăng co nửa tháng.

Gặp tháng ngày thực sự không vượt qua nổi, Trịnh Hồng Ngọc chỉ có thể thỏa hiệp, thế nhưng, này cô oán giận, liền dòi đi cho Trần Diệp!

Nếu như lúc đó không phải ông ngoại hẳn ở sát vách chuẩn bị tiệc thọ rượu, chuyện gì đều sẽ không phát sinh!

Lại nghĩ tới lần này hai khuôn cuộc thi, Trần Diệp đột nhiên tăng mạnh thành tích, Trịnh Hồng Ngọc khỏi phải nói có bao nhiêu biệt khuất.

Đương nhiên, còn cái kia ấu trĩ hoang đường đánh cược hên, nàng căn bản không có để ý quá.

Mặc dù đến cuối cùng thật dễ Trần Diệp thi đậu hai bản, nàng quá mức vô lại, chẳng lẽ Trần Diệp còn có thể ép buộc nàng ngay ở trước mặt toàn trường thầy trò mặt xin lỗi a.

"Chờ xem!"

Trịnh Hồng Ngọc mặt tối sầm lại đang muốn đi trở về, bỗng nhiên, sau lưng bụi cỏ một trận vang sào sạt.

Trịnh Hồng Ngọc quay đầu nhìn lại, phát hiện bụi cỏ đang lay động, tựa hồ có động vật gì ở bên trong chuyển động loạn lên.

Bởi vì tiếp giáp sông lớn, Trịnh Hồng Ngọc tưởng ếch gì gì đó, đang muốn chạy đi rồi đi, đột nhiên từ trong bụi cỏ nhảy ra một vệt bóng đen, thẳng đến Trịnh Hồng Ngọc mặt đi!

"A!"

Trịnh Hồng Ngọc vừa thảm kêu một tiếng, nỗ lực muốn giãy dụa né tránh, nhưng phát hiện thân thể của chính mình nhanh chóng cứng ngắc ở, một trận đau thấu tim gan từ cổ bốc lên, cấp tốc lan khắp quanh thân!

Đầu đi ngang qua xót ruột đau nhức phía sau, mất đi ý thức!

Khi nàng mất trợn trắng thời điểm, một lần cuối cùng, nhìn thấy cảnh tại chính mình trên cỏ sinh vật!

Hình tam giác đầu, đầu lưng có một sẫm màu "Λ" hình Madara, âm lãnh thật nhỏ con người, to dài thân thể!

Hoa Ban Xà!

Trịnh Hồng Ngọc mở ra miệng rộng, còn muốn kêu cứu, nhưng cuối cùng một đầu ngã xuống đất, lại không còn hô hấp.

"Hi!"

Hoa Ban Xà buông ra răng nhọn, phun nhỏ ra lưỡi, vừa muốn xác nhận một chút con mồi có hay không đã chết xuyên thấu qua, bỗng nhiên tựa hồ có vật gì đã quấy rầy nó.

Hoa Ban Xà vận vẹo đầu rắn, con người nhìn chăm chú vào giáo học lầu tầng cao nhất, tỉ mỉ nhìn chung quanh một vòng, cuối cùng, ánh mắt rơi vào bên trên nhất phòng học.

Ngay ở Hoa Ban Xà có vẻ hơi chần chờ không quyết định thời điểm, từ trong sông lại bơi lên đến một cái màu xám đen rắn!

Nếu như Trần Diệp ở đây, tuyệt đối có thể xác nhận, đây là lần trước tập kích ổ chim hắc lông mày cầm rắn!

"Hi!"

Hoa Ban Xà hung tợn trừng mắt hắc lông mày cầm rắn.

Hắc lông mày cầm rắn hiển nhiên biết mình không phải là đối thủ của Hoa Ban Xà, bàn rúc thân thể làm yếu thế hình, sau đó, lại sẽ đầu rắn chỉ hướng tầng cao nhất bên trên cái kia phòng học, tựa hồ đang chỉ dẫn cái gì.

Thấy thế, Hoa Ban Xà trong mắt lập tức toát ra vẻ tham lam, yên lặng chốc lát, hướng về hắc lông mày cầm rắn phun nhỏ ra lưỡi, sau đó hay dùng thân rắn quấn lấy Trịnh Hồng Ngọc đã lộ ra màu xanh đen thân thể, lòi vào trong bụi cỏ.

Hắc lông mày cầm rắn liếc nhìn bụi cỏ, lại quay người một nhảy vào sông lớn bên trong.

...

Tối trường học thời điểm tự nhiên là đến muộn.

Hoàn hảo là sớm tự học, Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ một trước một sau từ cửa sau hướng đi vị trí.

Nguyên bản các bạn học đều không để ý hai người, thế nhưng hàng sau mấy người bạn học một phát hiện Lục Tiểu Vũ cái kia đặc biệt "Tân triều" váy, như phát hiện mới đại lục, lập tức nghị luận sôi nổi.

Có chút còn dùng mập mờ ánh mắt nhìn hai người.

"Nhìn cái gì, quan tâm chính mình!" Trần Diệp cau mày nhìn chung quanh một vòng, trực tiếp đem từng tia ánh mắt đều ép trở lại.

Từ khi trở thành Giác tỉnh giả tin tức truyền mở sau, Trần Diệp ở trong lớp địa vị tăng vọt lên, phổ thông bạn học bị trợn mắt, liền phần nộ đòi ánh mắt.

Tuy nói Trần Diệp thiên tư dù sao tương đối kém, nhưng tốt xấu là thức tỉnh rồi, oán giận người bình thường vẫn là rất thoải mái.

Bất quá, sau một khắc, bọn họ lại bị Lục Tiểu Vũ thu hút tới.

"Hô. . ."

Lục Tiểu Vũ trước đem lá phổi không khí hết thấy hô đi ra ngoài, lại cầm "Nhỏ đĩa bay" lỗ hồng nút im miệng mũi, hít một hơi thật sâu.

Hiển nhiên, vừa dồn dập bước chậm, làm nàng lại mắc bệnh.

"Không có sao chứ?" Trần Diệp chần chờ một chút, tập hợp quá đầu, hạ thấp giọng nói: "Nếu không lại thử viên kia tăng đá?"

"Không cần." Lục Tiểu Vũ rất thẳng thắn cự tuyệt, nhìn nhiều mắt Trần Diệp, thấp giọng nói: "Cái kia hai viên tăng đá, ngươi muốn không có ích gì đường, tốt nhất sớm một chút nộp lên đi, giữ lại không có chỗ tốt."

Trần Diệp gật gật đầu.

Nếu chim cất hồng đã rời đi, không cần Lục Tiểu Vũ cầm, hẳn cũng chuẩn bị này hai ngày đem mảnh vỡ nộp lên.

Nghĩ lại lại nghĩ tới Lục Tiểu Vũ rất có thể đã thức tỉnh sự tình, Trần Diệp giật giật mũi, nhưng nhìn thấy nàng sau khi từ biệt đầu, vẫn là quyết định trước tiên không xen vào chuyện người khác.

"Cạc cạc cạc. . ."

Bất thành linh, bên ngoài truyền đến một trận thô khan khan tiếng kêu, Trần Diệp theo tiếng nhìn về phía ngoài cửa sổ, thành linh nhìn thấy một con Ô Nha đang xoay quanh với lớp học trước bầu trời.

Không biết thế nào, nghe được này con Ô Nha làm người ta sợ hãi tiếng kêu, Trần Diệp đột nhiên có chút buồn bực mất tập trung.

Ở quốc nhân trong quan niệm, Ô Nha cơ bản chính là không rõ chim.

Cũng may, Ô Nha đã xoay quanh vài vòng, liền rời đi.

Nhưng Ô Nha không có bay xa, chỉ chốc lát, nó bay chống đỡ đến rồi công viên đỉnh núi trên quảng trường.

Trên quảng trường nguyên bản có một bầy bồ câu, nhưng theo Ô Nha đến, dồn dập kinh hoảng tứ tán thoát đi.

"Cạc cạc!"

Ô Nha rơi vào trên một cái cây, hướng về phía bên cạnh trên băng đá hai nam tử kêu to.

Tóc dài nam tử đứng lên, nhìn trung học thực nghiệm phương hướng, sắc mặt nghiêm túc: "Nói như vậy, mảnh vỡ ở nơi đó?"

Tắc đầu nam tử nhìn Ô Nha kịch liệt phản ứng, cau mày nói: "Hơn nữa nhìn phản ứng này, tựa hồ linh lực còn rất khổng lồ, xem ra lúc này là muốn đào được bảo! Lúc nào hành động?"

"Việc này không nên chậm trễ, lập tức!" Tóc dài nam tử quyết đoán nói: "Ngươi đi cửa trường học thông khí, ta đi trước bên trong đi dạo, vừa có phát hiện, lập tức động thủ!"

...

Cùng lúc đó, Trần Y Lạp lần thứ hai đã tới nhà kia ba sao cấp khách sạn phòng họp.

Đẩy cửa ra, gặp Ngô Nguyên Kỳ đã cùng một bầy đồng liêu bắt đầu hội nghị, Trần Y Lạp áy náy nói: "Xin lỗi, trên đường tương đối buồn phiền."

"Không có chuyện gì, vừa nói xong lời dạo đầu." Ngô Nguyên Kỳ giương lên cằm, đã có người cho Trần Y Lạp đưa đi một xấp tư liệu.

Trần Y Lạp cầm tư liệu ngồi xuống, một phen duyệt, mày liễu lúc này vầy một cái.

Tờ thứ nhất, là liên quan với Hoa Ban Xà tin tức.

"Tất cả mọi người nhìn thấy, này con Hoa Ban Xà, vô cùng có khả năng chính là này mấy lần án mạng thủ phạm, cũng có thể là một con thức tỉnh rắn độc!" Ngô Nguyên Kỳ tiếng điều động chìm xuống, chỉ vào hình chiếu bày lên Hạ Giang thành phố bản đồ, mặt trên đánh dấu bảy tám cái điểm đỏ: "Trở

lên, đều là rắn độc hành hung địa điểm, gần nhất hai lên, là dựa vào gần Hạ Giang bờ sông đây, phía trước đồng thời, là tối hôm qua, một đôi tình lữ buổi tối ở giang tân lục trên đường ước hẹn, kết quả từ bờ sông trong bụi cỏ xông tới rắn độc cắn một cái trúng rồi tình nhân bên trong nam tử, cô gái kia thì lại an toàn thoát đi, căn cứ năng khiếu tả đặc thù tin tức, có thể xác định là Hoa Ban Xà, dài hện hai mét, bề ngoài đặc thù, tựa hồ cùng phổ thông Hoa Ban Xà cũng không hề khác gì nhau."

"Cho tới cái kia ngộ hại nam tử, hôm nay hừng đông, đã ở trên bờ sông phát hiện, tử trạng cùng phía trước người bị hại đều giống nhau, nội tạng bộ phận toàn bộ bị ăn sạch! Căn cứ những này vụ án phát sinh phương vị, này con Hoa Ban Xà rất có thể là từ ngoại thành phía tây núi rừng bắt đầu, dọc theo Hạ Giang bờ sông một đường gây án, hôm nay đem mọi người cho đòi tụ tập lại đây, chính là muốn một lần nữa bố trí sơ tâm phạm vi, trọng điểm bố không Hạ Giang bờ sông xung quanh, dù sao Hoa Ban Xà sinh hoạt tập tính, chính là tới gần nguồn nước địa."

Trần Y Lạp lại lật xem một hồi tư liệu, mang tới một hồi tay, nói chen vào nói: "Nhìn như vậy đến, ta có thể lớn mật làm ra một cái giả thiết, nếu như này con Hoa Ban Xà là dựa vào linh thạch mảnh vỡ thức tỉnh, như vậy, mảnh vỡ rất có thể ở trong cơ thể nó!"

Ngô Nguyên Kỳ tán dương nhìn nàng một cái, gật đầu nói: "Khả năng này cũng không nhỏ, tham chiếu qua lại cái kia chút thức tỉnh động vật hoang dã, một loại mảnh vỡ đều sẽ bị bọn họ nuốt đến trong thân thể."

Động vật tư duy cùng Nhân loại bất đồng, đừng tới linh thạch mảnh vỡ, đồng phát hiện đối với tự thân rất có ích lợi, cơ bản đều sẽ trực tiếp nuốt mất, lấy thuận tiện trường kỳ giữ lấy cùng mang theo.

Tiếp đó, Ngô Nguyên Kỳ liền bắt đầu phái xuống nhiệm vụ.

Bọn người linh mệnh sau khi rời đi, Ngô Nguyên Kỳ đơn độc để lại Trần Y Lạp.

"Bọn cướp Triệu Nhạc Bình khẩu cung sửa sang lại, cơ bản có thể thu đều chiêu, đầu mối hữu dụng không nhiều, liền hai cái." Ngô Nguyên Kỳ nói: "Cái thứ nhất, tổ chức của bọn hắn khủng, cùng trực tiêu tương tự, một đám người từ một cái nhà trên thông linh, định kỳ sẽ cho mỗi một người tuyên bố nghiệp vụ chỉ tiêu, nói trắng ra là, chính là không chờ thủ đoạn nào kiếm lấy tiền tài, chính bọn hắn đánh một chút trích phần trăm, còn lại giao tất cả cho nhà trên, lần này Vụ án bắt cóc, có quan hệ Tề Lương Bình tin tức cá nhân cùng hằng ngày hành tung, đều là do Triệu Nhạc Bình nhà trên cung cấp."

"Cái kia nhà trên, Triệu Nhạc Bình chưa từng gặp hình dáng, lần thứ nhất tiếp xúc, Triệu Nhạc Bình bị đánh ngất xỉu dẫn tới một cái hắc trong phòng, đối phương trực tiếp hỏi hắn có muốn hay không gia nhập, Triệu Nhạc Bình ở uy bức lợi dụ bên dưới đồng ý, sau đó bị mang đi sờ soạng mảnh vỡ sau khi giác tỉnh, bình thường liên hệ đều dựa vào dùng bồ câu đưa tin."

"Đù nguyên thủy a, bất quá cũng đủ bí ẩn." Trần Y Lạp cười gằn nói, "Tên bắt cóc kia bình thường đều là xưng hô như thế nào vị này nhà trên?"

"Cái này cũng là thứ hai manh mối." Ngô Nguyên Kỳ cười đến có chút quái dị: "Thật giống cái tổ chức này người, mỗi người đều có một danh hiệu, danh hiệu tên gọi, tất cả đều là lá trà. Triệu Nhạc Bình danh hiệu gọi thúy mằm, hắn nhà trên gọi Thiết Trà, tựa hồ là một cái thực lực rất mạnh thân thể hệ Giác tỉnh giả."

"Cái kia lúc đó cứu giúp hắn lại muốn giết hắn diệt khẩu đồng bọn đây, vị kia nhưng là có thể điều khiển nguyên tố "Lửa" tinh thần hệ Giác tỉnh giả."

"Nguyên bản Triệu Nhạc Bình căn bản không nhận thức vị kia, sau đó được cứu đi, vị kia nguyên bản muốn giết Triệu Nhạc Bình diệt khẩu, vừa vặn hắn nhà trên Thiết Trà xuất hiện, muốn để vị kia hạ thủ lưu tình, Triệu Nhạc Bình nhân cơ hội đào tẩu." Ngô Nguyên Kỳ thăm thẳm nói: "Triệu Nhạc Bình lúc đó nghe thấy, Thiết Trà quản hắn người gọi Kỳ Hồng!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mạn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Đêm đen rắn tập kích!

Yên ắng trường học ở tự học buổi tối thời gian, xảy ra đồng thời sóng gió nhỏ.

Diệt Tuyệt sư thái mắt tích!

Từ sớm tự học trên đường sau khi rời đi, đến ban ngày hết thầy chương trình học, Trịnh Hồng Ngọc lại chưa xuất hiện, gọi điện thoại gửi tin nhắn đều không có hồi phục, sau đó vẫn là phòng Giáo dục Trường chủ nhiệm cho chồng của nàng gọi điện thoại, mới biết sớm tự học hai người ở sáng sớm đại ẩm ỉ một trận.

Khởi đầu, Trương chủ nhiệm còn tưởng rằng Trịnh Hồng Ngọc là tâm tình buồn bực đi ra ngoài giải sầu.

Nhưng thẳng đến tối vẫn còn liên lạc không được người, mọi người mới ý thức tới mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Đầu tiên là phát hiện Trịnh Hồng Ngọc xe còn ngừng ở trong trường học, sau đó an ninh giữ cửa cũng nói thẳng cũng không có nhìn thấy Trịnh Hồng Ngọc ly khai trường học, liền Trương chủ nhiệm bận bịu để người đi tra trong trường học quản chế nhớ ghi hình.

"Các người nói, sự thái cũng không phải là muốn không mở tự sát đi?"

2 ban tin nhắn groups có người đưa ra cái suy đoán này, bắt quá cái tin tức này vừa phát ra không bao lâu đã bị rút về.

Dù sao lớp trong đám đám thọc người vẫn phải có, nếu như Diệt Tuyệt sự thái còn sống cho thật tốt, quay đầu lại cần phải kẻ bên oán giận.

Trần Diệp căn bản không coi là chuyện đáng kể.

Trước tiên không nói Trịnh Hồng Ngọc chết sống cùng hần không có nửa xu quan hệ, hơn nữa lấy Trịnh Hồng Ngọc vì tư lợi, lợi ích tối thượng diễn xuất, làm sao có khả năng bởi vì ly hôn liền muốn tự sát đây.

Đang tiện tay lật xem đề thi, đột nhiên, ánh đèn dập tắt!

Không chỉ là cái này phòng học, bên ngoài cũng là một mảnh đen nhánh!

"Oa!"

Toàn trường tuôn ra từng trận la lên.

Không phải kêu sợ hãi, mà là vui mừng gọi.

Hoi có chút đọc sách trải qua mọi người nên biết, trường kỳ trải qua vắng lặng đơn điệu bọn học sinh, một khi gặp lớp tự học buổi tối bị cúp điện, tránh không được đều có chút xao động, phảng phất hắc ám cho bọn hần phát tiết háo hức cơ hội.

Trung học thực nghiệm dưới tình huống này, bầu không khí tương đối vẫn tính khắc chế, chính là một ít ham chơi hội học sinh mù cổ vũ một trận.

Còn có người dùng điện thoại di động đèn pin cầm tay công năng, ở trong phòng học loạn lác lư.

Kỳ thực, mặc dù cảnh tối lửa tắt đèn, Trần Diệp vẫn có thể rõ ràng cảm ứng được quanh mình tình huống, nhưng không biết tại sao, tâm thần của hần mơ hồ có chút không vững vàng.

Hần liền nghĩ tới ban ngày con kia Ô Nha.

"Đi nhanh lên!"

Bỗng nhiên, bên cạnh Lục Tiểu Vũ thấp giọng nói một câu: "Trước tiên ly khai này."

Trần Diệp xuyên thấu qua hắc ám nhìn Lục Tiểu Vũ sắc mặt, lại vô hình có chút nghiêm nghị, hỏi nói: "Làm sao vậy?"

Lục Tiểu Vũ trầm mặc một hồi, lắc đầu nói: "Ta cũng không nói lên được, chính là. . . Cảm thấy thật giống muốn phát sinh chuyện gì đó không hay."

Trần Diệp nghe được nghi ngờ không thôi, bỗng nhiên, nhớ lại đêm đó Trần Y Lạp trình bày một bộ kia sinh vật thuyết tiến hoá!

Nhân loại bởi tiến hóa được rất cao cấp, cho tới đánh mất một ít động vật vốn nên có năng lực, nói thí dụ như dự đoán địa chấn con lóc chờ tai nạn.

Mà tinh thần hệ Giác tỉnh giả, có một bộ phận thức tỉnh trình độ cao, thì lại sẽ từng bước khôi phục những năng lực này.

Nói trắng ra là, có chút tương tự với biết trước siêu năng lực!

Xét thấy Lục Tiểu Vũ cấp A tư chất, nếu như nàng thức tỉnh, nắm giữ này loại siêu năng lực cũng không kỳ quái!

Nhanh chóng ngẫm nghĩ một phen, Trần Diệp nói: "Chúng ta đi ra ngoài trước, đừng ngốc này."

Sau đó hai người ly khai chỗ ngồi, ra bên ngoài mặt đi.

Thế nhưng, đi tới sau cửa thời điểm, Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ đột nhiên như có cảm giác, đồng thời xoay đầu nhìn về phía mặt hướng sông lớn phương hướng cửa sổ, sợ hãi nhìn thấy, một cái đang ngồi ở bên cửa sổ nam sinh sau lưng, đang dò ra đến một đôi lạnh sâu kín thụ đồng!

...

Lớp học tầng cao nhất, tóc dài nam rất có văn nghệ phong phạm đem mái tóc dài ghim lên đến, nhìn tới tấm rậm rạp trường học, khoe miệng giương lên hài hước ý cười.

Lúc này, tai của hắn máy móc bên trong truyền đến đồng bọn thanh âm "Kỳ Hồng, nghe được nói chuyện không có? Trường học này nguồn điện là người hủy diệt?"

Kỳ Hồng chậm rì rì nói: "Vội cái gì, lão Thiết, trò hay mới đang muốn bắt đầu đây."

"Người đến cùng muốn ồn ào dạng nào, mảnh vỡ có phát hiện không có?" Thiết Trà cấp hồng hồng.

"Phát hiện, một con Hoa Ban Xà, ta suy đoán mảnh vỡ rất có thể ở trong thân thể hắn." Kỳ Hồng ở trên cao nhìn xuống nhìn tiếm tàng ở bờ sông trong bụi cỏ rần độc.

"Vậy còn chờ gì, mau mau bắt tới mở ngực bẻ bụng!"

"Đừng nóng vội, để này con rắn trước tiên xong xuôi chuyện tốt." Kỳ Hồng cười gằn nói: "Ta nhìn chăm chú này con rắn một ngày, vẫn trốn ở bờ sông quan sát đến lớp học tầng cao nhất, phải nói, tầng cao nhất phòng học, đều là cao năm thứ ba đoạn a."

Nghe vậy, Thiết Trà nhất thời hoảng nhiên mấy phần, ngạc nhiên nghi ngờ nói: "Người là nói, súc sinh này muốn săn bắn cái kia chút chim non?"

"Độ khả thi không nhỏ, nó sở dĩ chuyên chọn người nội tạng bộ phận nuốt chừng, đơn giản vừa thức tỉnh, cần gấp tinh huyết bổ sung dinh dưỡng, nhưng ăn nhiều người bình thường, nếu như nó phát hiện người hợp cách thậm chí Giác tỉnh giả tinh huyết sẽ càng ngon lành hữu dụng, đương nhiên sẽ không từ bỏ cơ hội tốt." Kỳ Hồng nói: "Này con Hoa Ban Xà rõ ràng đã thành tinh thông linh, nó ở trường học này ẩn núp lâu như vậy, chỉ sợ là muốn trước tiên xác định những này chim non bản lĩnh làm sao, hiện tại nó phỏng chừng đã xác định chính mình chắc chắn ăn được những này mỹ vị sơn hào hải vị, liền triệu tập một đoàn rắn, chuẩn bị phát động tập kích!"

"Vậy người cắt điện là muốn cho nó sáng tạo cơ hội?" Thiết Trà chần chờ nói: "Chỉ khi nào đây phát sinh náo loạn, chính thức rất nhanh sẽ phái người giết tới, đến lúc đó. . ."

"Đến lúc đó ta biết sớm đem con rắn này mang đi." Kỳ Hồng trầm giọng nói: "Này Hoa Ban Xà tiềm lực không thấp, mặt khác, ta đánh giá trong cơ thể nó mảnh vỡ, linh lực cũng rất cường đại, một cái như vậy bảo bối, giết rất đáng tiếc, nếu như có thể nuôi nhốt đứng lên, cho chúng ta sử dụng, chẳng phải là đặc ý?"

Thiết Trà trầm mặc nửa ngày, nói: "Ta nghe nói, những này đem linh thạch mảnh vỡ nuốt đến trong cơ thể động vật, bởi lâu dài linh lực thấm vào, xương cốt tinh huyết đều sẽ tương đối cứng cỏi dồi dào, thậm chí huyết dịch của bọn họ trong tế bào, đều sẽ ẩn chứa một ít linh lực."

"Không sai, vì lẽ đó càng phải đem nó mang đi." Kỳ Hồng nghe trong tòa nhà dạy học những học sinh kia cô vũ, cười gằn nói: "Nhưng trước đó, trước tiên cần phải khiến nó ăn no nê, tốt nhất ăn nhiều một ít chim non tinh huyết, trưởng thành cũng có thể càng nhanh hơn càng tốt hơn chút."

"Được thôi, người nhìn kỹ chút, ăn gần đủ rồi liền thu internet, đừng chờ quan binh tới cửa, gà bay trứng vỡ công dã tràng."

"Yên tâm, vài con rắn vài con chim non, ta nghĩ chơi thế nào đều dễ như trở bàn tay."

Kỳ Hồng đóng lại bên tai làm nha bộ đàm, nhìn cái kia chút không ngừng leo lên đến đỉnh tầng rắn, phát ra cú đēm tựa như tiếng cười khê.

...

"A!"

"Cẩn thận!"

Trần Diệp vừa phát ra một tiếng báo động trước, nam sinh kia ngồi cùng bàn cũng nhìn thấy quái vật kia, lập tức sợ hãi thất thanh.

Nam sinh kia quay đầu nhìn lại, nhìn thấy rõ ràng là một con phun ra lưỡi đầu rắn bò trước cửa sổ, dọa đến cơ hồ hồn vía lên mây, há mồm ra đang muốn kêu to, ai ngờ con rắn kia như mũi tên nhọn bay xông vào trong miệng của hắn!

"Cứu mạng! Có rắn!"

Bên trong phòng học trong khoảnh khắc đại loạn, có chút không thấy rõ trạng huống bạn học lấy điện thoại di động đèn chiếu một cái, nhìn thấy một con Trường Xà càng chui vào nam sinh kia trong miệng, cuồng quật tứ tán chạy trốn.

"Ach!"

Cái kia bị tập kích nam sinh hoảng mang đứng lên, một tay nắm lấy thân rắn, một tay loạn vung vẩy, tựa hồ đang khấn cầu các bạn học cứu viện.

"Đi mau, còn rất nhiều rắn!" Lục Tiểu Vũ đưng một cái Trần Diệp cánh tay, chăm chú nhìn một hàng kia trước cửa sổ!

Lại có hai cái đầu rắn nhô ra!

Trần Diệp cũng có thể thoáng cảm ứng được ngoài cửa sổ mặt cái kia chút bò hí rắn, vừa xê dịch một bước, nhìn thấy cái kia mặt xám như tro tàn

nam sinh, thoáng chần chờ, một bước xa vọt tới, lấy tay nắm lấy thân rắn 7 tấc vị trí, mạnh mẽ nhéo đi!

Làm phát hiện thân rắn nhũn dần, Trần Diệp thừa thế xông lên đem rắn lôi đi ra, lắc tại phòng học phía sau trên bảng đen!

"Chạy!"

Trần Diệp nhìn thấy trước cửa sổ một bên cái kia vài con sâu thẳm thụ động nhìn chăm chú lại đây, xé một hồi nam sinh kia, xoay người chạy hướng về phía bên ngoài.

"Trước tiên xuống lầu!"

Trần Diệp kéo Lục Tiểu Vũ tay trắng, xen lẫn trong xóc xếch dòng người bên trong hướng về cửa thang gác chạy đi!

"Vọng thiên! Đây là thế nào? Từ đâu tới nhiều như vậy rắn!"

Sát vách 2 ban phòng học cũng sớm đại loạn, Từ Đồng bọn họ lao ra, nhìn thấy những lớp khác cấp cũng là như thế, vội vã nhanh chân hướng về cửa thang gác chạy.

"Không chạy khỏi!"

Trần Diệp đang che chở Lục Tiểu Vũ ra bên ngoài mặt chen, bỗng nhiên tay bị Lục Tiểu Vũ lôi một hồi, nhanh tiếng nói: "Người cẩn thận nghe."

Như thế bình hoang mã loạn hoàn cảnh, dù cho Trần Diệp tinh thần thuộc tính không tầm thường, cũng toàn bộ luống cuống.

Nhưng rất nhanh, phía trước truyền đến kịch liệt hơn kêu sợ hãi!

"A! Cửa thang gác cũng tốt nhiều rắn, tất cả đều là!"

"Rắn quấn chân người lên!"

"Người lên lưng cũng có!"

"A! Rắn a!"

"Lão sư!"

"Cứu mạng!"

Làm trước mặt học sinh phát hiện cửa thang gác đã đều bị rắn chiếm cứ, nghiêm nhiên không đường có thể trốn!

Hơn nữa, trong khi giãy chết, cửa thang lầu cái kia mấy con rắn chính phản hướng về tiến tới gần!

Nhìn một con kia chỉ sờ bố liêu mặt đầu rắn, dòng người triệt để rối loạn!

Ở chen chúc hỗn loạn bên trong, Trần Diệp cứng rắn dựa vào sức mạnh, hai tay chống ở hai bên lan can, dùng cũng không tính thân thể cường tráng tạo thành một mảng nhỏ an ổn thiên địa, đem Lục Tiểu Vũ bảo hộ ở trong ngực!

Lục Tiểu Vũ giờ lên lệ dung đôi mắt sáng, liếc mắt nhìn chăm chăm trước mặt cậu bé.

Bên này lầu nói bị chặn lại, bọn học sinh vội vã chạy về phía một bên khác lầu nói, kết quả cùng mới từ bên kia chạy trốn tới bọn học sinh đụng vào nhau.

Này mới kinh sợ phát hiện, hai bên lầu nói đều bị thành đoàn rắn cho chặn lại!

Một tầng lầu sáu cái lớp, gần hai trăm hào học sinh, liền như thế bị nhốt rồi!

Mà chút rắn thể tiến công căn bản không có đình chỉ.

Chốc lát đi qua, đã có mấy học sinh bị rắn cắn, hoặc bị thân rắn cuốn lấy!

Bọn học sinh chỉ có thể kéo mở giọng kêu cứu, hoặc là gọi điện thoại báo cảnh sát báo cha mẹ, căn bản không có thực chất tính tự cứu thủ đoạn.

Nếu không là lầu sáu rất cao, e sợ nhảy lầu cũng phải tiên phó hậu kế.

Duy nhất điểm sáng, vẫn là Từ Đồng những này người tài cao gan lớn Giác tỉnh giả, ý vào siêu phàm tố chất thân thể trốn mở rắn bầy công kích, tình cờ cũng cứu giúp một hồi bạn học.

"Từ Đồng, nhanh tới cứu ta!"

"Cái kia chút Giác tỉnh giả đây? Là các người phát huy lúc!"

"Gặp! Có người té xỉu sùi bọt mép! Bên trong có độc xà!"

"A! Rắn tiến vào người kia trong miệng!"

"Oa! Ta còn không muốn chết a!"

"Giác tỉnh giả, nhanh mang chúng ta giết ra ngoài đi!"

"Cứu ta đi ra ngoài! Ta cho các người tiền!"

Hồ hết loạn lên bên trong, Lục Tiểu Vũ đột nhiên vẻ mặt trở nên nghiêm túc, gơ tay xé một hồi Trần Diệp góc áo, ngôn từ thoảng gấp gấp nói: "Nhanh! Trốn mở này! Phía trước cái kia phòng học có. . ."

Trần Diệp sức cảm ứng đã bị nhiễu loạn, quay đầu lại trưng liếc mắt một cái cái kia tối tăm rậm rạp phòng học, nói: "Có cái gì?"

"Không biết, nhưng ta cảm giác. . ." Lục Tiểu Vũ sắc mặt dĩ nhiên trắng xám, hoảng sợ nói: "Là một cái thứ rất nguy hiểm!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Ngàn cân treo sợi tóc!

Cục diện mặc dù hết sức hỗn loạn, nhưng kỳ thật đều phát sinh ở ngăn ngủi chốc lát.

Thêm nữa toàn trường bị cúp điện, vừa bắt đầu dưới đáy tầng trệt cùng đối diện đại lâu sư sinh căn bản không phát hiện tình hình, mãi đến tận tầng cao nhất hành lang lít nha lít nhít đây ập người, lại phát sinh liên tiếp kêu sợ hãi kêu cứu, mọi người này mới phản ứng được.

Có mấy người lão sư đã từng thử muốn chạy lên, có thể trực tiếp bị trên hành lang vài con rắn dọa cho túng trở lại.

Mà càng nhiều hơn sư sinh, nghe nói mái nhà tất cả đều là rắn tin tức, dồn dập trốn chạy đến lớp học dưới đáy, nghỉ chân đứng xem tầng cao nhất kinh sợ tình hình.

Có người nỗ lực dùng điện thoại di động quay chụp quay video, làm sao quá đen.

Có học sinh đang tiếc hận để điện thoại di động xuống, bất thành linh, trán bị món đồ gì đập một cái, mềm hồ hồ, còn mơ hồ đang ngơ ngậy.

Hắn gơ tay nắm một cái, lấy tới trước mặt, đã nhìn thấy một con đầu rắn đang hướng hắn phun ra lưỡi, sợ đến lập tức buông tay kêu to.

Trong khoảnh khắc, dưới đáy cục diện cũng loạn cả lên, lão sư cùng các nhân viên an ninh không thể không trước tiên khống chế khai thông, vừa đem học sinh sơ tán ra trường học, một bên vội vàng gọi điện thoại báo cảnh sát.

"Đây là xảy ra chuyện gì?!"

Trương chủ nhiệm vô cùng lo lắng chạy tới, hắn vừa vội vàng đi điều động quân chế tra Diệt Tuyệt sư thái hành tung, ai nghĩ đến toàn trường bỗng nhiên đại bị cúp điện, hắn lại lĩnh người đi tra, càng phát hiện kết hợp điện phòng xảy ra hoả hoạn, vội vã lại gấp cứu hoả.

Kết quả hóa còn không có cứu xong, phía dưới lại bão đến rồi đòi mạng điện thoại, nói thẳng lớp 12 năm đoạn tầng lầu kia tất cả đều là rắn, học sinh đều bị khốn ở bên trong!

Mấy tia đèn pin đi lên chiếu một cái, Trương chủ nhiệm vừa nhìn thấy cái kia chút thất kinh học sinh, cùng với vài con chiếm giữ ở trên lan can rắn, lúc này suýt nữa sợ vãi tè rồi!

Vọng thiên!

Đây là viên thuốc a!

Ngày này là làm sao vậy!

Làm sao một chuỗi tà môn sự tình đều chen chung một chỗ!

"Nhanh! Đi tới cứu học sinh a!" Trương chủ nhiệm vẫn là rất có trách nhiệm, vung tay lên, liền muốn hướng về trong lầu hướng về.

"Chủ nhiệm, mặt trên tất cả đều là rắn, không vào được a!" Có người khiếp đảm.

"Không vào được cũng phải tiến vào! Học sinh muốn xảy ra chuyện, tất cả mọi người đừng nghỉ dễ chịu!" Trương chủ nhiệm nghĩa chánh ngôn từ quát nống nói, lại đi đến mặt chạy, nhưng chạy đến một nửa, đột nhiên phát hiện mình tay không tác sát, chỉ phải vội vàng giục lão sư bảo an nhanh đi tìm gây các loại vũ khí.

Đồng thời, hần mau mau ở trong điện thoại di động tìm được Trần Y Lạp số liên lạc. . .

. . .

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh.

Tầng cao nhất hỗn loạn cục diện, theo rần bầy công kích, dĩ nhiên triệt để trở nên ác liệt.

Có không ít học sinh ngã trên mặt đất, có chút là bị rắn quấn ở, có chút là bị rắn cắn, có chút là trúng độc, càng có chút, là bị người chen ngã!

"Không muốn giã ta! A!"

Trần Diệp nghe tiếng, xoay đầu đã nhìn thấy cách đó không xa có một nam sinh ngã trên mặt đất, hai tay ôm lấy đầu, tránh né đám người dẫm đạp!

Nhưng hần không có vội vã đi cứu, tình thế quá loạn, tương tự bạn học còn có thật nhiều, một mình hần căn bản cứu không được.

Phát hiện Từ Đồng bị đẩy ra bên ngoài, Trần Diệp đem hần kéo qua đến, gọi nói: "Cho người một cái nổi tiếng cơ hội! Có làm hay không?"

"Người muốn làm gì?" Từ Đồng buồn bực nói.

"Loạn như vậy xuống, không đợi rắn cắn tới, tất cả mọi người cho hết trứng, muốn mạng sống, liền nghe chỉ huy!" Trần Diệp trầm giọng nói: "Dem mọi người đều tập trung ở hai cái phòng học, đóng chặt cửa cửa sổ, chờ cứu viện, trong thời gian này hai cái phòng học từ các người những này Giác tỉnh giả canh gác!"

Từ Đồng vừa nghe liền cảm thấy có đạo lý, lại nói nguy cấp quan đầu, hần cũng không doái hoài tới với nhau quan hệ, lập tức nhảy một cái nhảy đến một cái phòng học trên bệ cửa sổ, rống to nói: "Đều tỉnh táo! Nghe ta chỉ huy. . ."

Tốt xấu là trường học nổi danh tiểu bá vương kiêm Giác tỉnh giả, vừa lại dẫn đầu oán giận mấy con rắn, cứu chút bạn học, Từ Đồng vung cánh tay hô lên, tràng diện lập tức có chút chậm chạp.

"Không cần loạn, còn an toàn bạn học đều tiên tiến đằng sau ta này phòng học, căn này kín người phải đi sát vách phòng học, gác cửa cửa sổ đều quan trọng, còn lại cùng ta đều là Giác tỉnh giả bạn học, tận lực đem trong phòng học mặt rắn cho thanh trừ sạch! Chờ đợi phía ngoài cứu viện!"

"Không được! Sau lưng hần cái kia phòng học không thể đi vào! Có thứ rất nguy hiểm nằm vùng ở ngoài cửa sổ đâu!"

Lục Tiểu Vũ bỗng nhiên chăm chú nhìn lấy Trần Diệp góc áo,

Sắc mặt hết sức nghiêm túc.

Trần Diệp trong lòng giật mình, cũng thử đi cảm ứng nhận biết, nhưng căn bản không cái gì phát hiện.

Hoặc là tình huống quá loạn ảnh hưởng hần sức cảm ứng, hoặc là Lục Tiểu Vũ tinh thần thuộc tính so với hần tốt hơn quá nhiều!

Mất thấy các bạn học cũng đã chen vào Từ Đồng sau lưng phòng học, Trần Diệp cũng không kịp nói thêm cái gì, kiên quyết nói: "Chúng ta trước tiên ly khai này, người có thể cảm ứng được cái nào phòng học rắn tương đối ít sao?"

"Cái kia!"

Lục Tiểu Vũ lập tức chỉ về 2 ban phòng học.

"Đi!"

Trần Diệp không quản được nhiều như vậy, nắm chặt Lục Tiểu Vũ tay trắng, trực tiếp ngược lại đám người hướng về cái kia phòng học chen qua đi.

Lục Tiểu Vũ thùy đầu liếc nhìn mình bị nắm chặt tay, giật giật môi, bỗng nhiên đôi mắt sáng lóe lên, nhanh tiếng nói: "Cẩn thận đầu!"

Trần Diệp sống lưng phát lạnh, nhận ra được một luồng bén nhọn gào thét hướng về cái đầu kéo tới, vội vàng ngồi xổm xuống, miễn cưỡng tránh khỏi đòn đánh này!

"Hi!"

Thảm đạm dưới ánh trăng, một con màu xám đen rần ròi vào trên lan can, đang khí thế hung hăng phun ra lưỡi!

Trần Diệp một chút liền kết luận, con rắn này chính là lần trước tập kích chim cắt hồng ổ chim con kia hắc long mây cảm rắn!

Hắc long mây cảm rắn con người bắn ra sâu sắc oán độc, một đòn không thành, lập tức lại bay vọt ra ngoài, lúc này nhưng là chạy thẳng tới Lục Tiểu Vũ đi!

Cũng may Trần Diệp nhanh nhẹn thuộc tính dị thường cao, cũng bỗng nhiên nhảy lên, ở giữa không trung bên trong, một quyền chuẩn xác đập trúng thân rắn!

"Công kích thành công! +30 EXP!"

Hắc long mây cảm rắn bị chùy rơi trên mặt đất phía sau, còn muốn tiếp tục nổi lên, kết quả thân rắn ba tấc vị trí trực tiếp bị Trần Diệp cho đập lên!

"Còn muốn báo thù!"

Trần Diệp dùng chân nhiều lần nghiền mấy lần, hắc long mây cảm rắn liền phát sinh một trận lâm người ta sợ hãi rít gào, ba tấc bộ vị xương sống trực tiếp gãy lìa!

Trần Diệp còn không bỏ qua, lại một chân đập trúng hắc long mây cảm rắn 7 tấc vị trí!

Đó là rắn vị trí trái tim.

Bị như thế một cước tàn nhẫn giẫm, trái tim tức khắc tan vỡ!

Ở tử vong trước, hắc long mây cảm tóc rắn ra kêu rên tuyệt vọng, rốt cục đi đòi nhà ma!

"Công kích thành công! +100 EXP!"

"Công kích thành công! +200 EXP!"

Nhìn hệ thống kinh nghiệm tốc độ tăng, Trần Diệp sắc mặt trái lại ngưng trọng.

Đúng như dự đoán, này con hắc long mây cảm rắn là thức tỉnh.

Nhưng tựa hồ thức tỉnh trình độ lại không cao lắm, dù cho bị chính mình giết chết, cũng chỉ thu được 200 EXP.

"A!"

Trong phòng học đột nhiên truyền đến một trận tê tâm liệt phế kêu sợ hãi!

Hơn nữa còn là một đám người vọng lại!

Kéo dài rất lâu!

Đồng thời còn kèm theo từng trận tiếng kêu thảm thiết, tiếng va chạm cùng tiếng rống giận dữ!

"Cái vật kia. . . Đến rồi!"

Lục Tiểu Vũ thân thể run rẩy một hồi, cảm điện thoại di động lên, lấy đèn pin chiếu sáng hướng về cái kia phòng học.

Nhưng vừa chiếu một cái, nàng liền vội vàng đung phải Trần Diệp!

"Cảm ứng được công kích, +5 EXP!"

Lục Tiểu Vũ đem hết toàn lực một cái đụng này, mặc dù đối với Trần Diệp không có tạo thành ảnh hưởng gì, nhưng thân thể nhưng bị nàng lui về phía sau dẫn tới, hai người cùng nhau nhào lộn ở trên mặt đất!

Rào!

Oành!

Sau một khắc, hai bóng người nổ nát phòng học cửa sổ thủy tinh sau, nhanh chóng nhắm phía hai nàng trước kia chỗ đứng, đập dùm ở hành lang tường thấp tiến lên!

Trần Diệp ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời sắc mặt đại biến!

Chỉ thấy Từ Đồng đang nằm tựa ở tường thấp trên lan can, hai cái tay liễu mạng nắm lấy một con rắn!

Đó là một cái Hoa Ban Xà!

Chiều cao đầy đủ hơn hai mét!

Càng nhìn thấy mà giật mình chính là, Hoa Ban Xà thân rắn trên trái rộng đỏ tươi huyết dịch!

"Gào!"

Hoa Ban Xà trương mở um tùm răng nanh, đầu rắn hết sức muốn đánh úp về phía Từ Đồng!

Mà Từ Đồng thân thể đã bị thân rắn vững vàng quấn lấy, chỉ có thể liễu mạng dùng hai tay ngăn cản Hoa Ban Xà công kích, nhưng từ hấn run rẩy hai tay đến xem, nghiêm nhiên là nỏ hết đà!

"Cứu, cứu ta. . ."

Từ Đồng rất muốn lớn tiếng la lên, nhưng không biết là sợ đến sức mạnh không đủ, vẫn là đã không có dư thừa khí lực, hàm răng không cảm được đang run rẩy!

Mà cái kia trong phòng học bạn học lục tục trốn trốn ra, mắt thấy Hoa Ban Xà lưỡi đã liếm đến rồi Từ Đồng trên mặt, hết thấy chứng kiến già đều tuân ra sợ hãi tuyệt vọng la lên.

Hoắc Kỳ Vĩ đám người một lần muốn lên trước cứu giúp, nhưng cuối cùng lại phần nộ lui về.

"Chạy mau! Con rắn này rất lợi hại!"

Lục Tiểu Vũ giấy giữa bò lên, kéo Trần Diệp cánh tay, gấp hoang mang nói nói.

Trần Diệp đương nhiên biết con rắn này lợi hại bao nhiêu.

Trước tiên không nói Hoa Ban Xà độc tính mạnh bao nhiêu.

Phải nói, Từ Đồng sức mạnh còn cao hơn hấn, nhưng toàn lực ứng phó, nhưng căn bản không phải này con Hoa Ban Xà đối thủ.

Có thể tưởng tượng được, mặc dù tại chỗ hết thấy Giác tỉnh giả hết thấy liên hợp lại, e sợ đều không phải là con rắn này đối thủ!

Trần Diệp đương nhiên sẽ không bồi thêm tính mạng đi cứu người không liên quan, kéo Lục Tiểu Vũ, một cước đạp bay chặn ở trước mặt một cái Tiểu Thanh rắn, trực tiếp hướng về cái kia rắn ít nhất phòng học chạy.

Nhưng bên trong còn có lòng tốt xoay đầu nhắc nhở một câu: "Từ Đồng! Mạnh mẽ bám nó ba tấc!"

"Ba tấc ở đâu a. . ."

Từ Đồng trên mặt đã rõ ràng tiếp nhận được rắn phun ra ngoài mãnh liệt hơi thở tanh hôi!

"Đầu rắn lên, hai phần ba vị trí!" Trần Diệp nói.

Ở dục vọng cầu sinh điều động, Từ Đồng theo lời di chuyển trong đó một cái tay, bóp đầu rắn hơi hơi hơi nhỏ vị trí, sau đó lớn tiếng hồng một tiếng, liễu mạng bám một cái đi.

Nhưng nửa ngày trôi qua, Hoa Ban Xà căn bản không có bất kỳ ảnh hưởng, trái lại càng phát hung mãnh cuồng bạo!

Trần Diệp cũng nhìn run lên, ba tấc đây chính là thân rắn trên xương sống địa phương yếu ớt nhất.

Hoặc là Từ Đồng bất lộn vị trí, hoặc là. . . Con rắn này đã tiến hóa đến nỗi ngay cả nhược điểm cũng bị mất!

Lúc này thực sự là hoàn thuốc!

Nhưng cũng may, Từ Đồng tựa hồ lại đang tuyệt cảnh bên trong kích phát rồi tiềm năng, vốn liền cường tráng to lớn bắp thịt bày lần thứ hai nổi lên, vẫn cứ nắm rắn ba tấc vị trí, tạo thành giằng co cục diện!

Hoa Ban Xà nhưng mất kiên trì, bỗng nhiên thân rắn một trận vận vẹo, quấn lấy Từ Đồng thân rắn bỗng nhiên một trận vận vẹo, trực tiếp đem Từ Đồng

ném bay ra ngoài, đập vào phòng học trên vách tường.

Từ Đồng rơi trên mặt đất phía sau, co quắp một cái, không có động tĩnh nữa.

"Hi!"

Hoa Ban Xà nhanh chóng trượt mà đến, thế nhưng, mục tiêu của lần này cũng không phải Từ Đồng, mà là phụ cận Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ!

Trần Diệp trong nháy mắt nhớ tới những ngày thức tỉnh động vật đối với sóng linh lực dị thường miễn cảm, theo bản năng nhớ lại treo ở ngực cái kia hai viên mảnh vỡ!

Hoá ra con rắn này là phát hiện trên người mình mảnh vỡ!

"Nhanh trốn vào!"

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Trần Diệp vội vàng đem Lục Tiểu Vũ đẩy tới trong phòng học, kéo cửa lên, sau đó sẽ Hoa Ban Xà phi phác tới trước một giây, thả người né tránh một hồi!

Oành!

Rắn va ở trên vách tường, văng vàng rơi trên mặt đất, lại như lợi kiếm vậy bắn về phía Trần Diệp!

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Chim cắt hồng ở phía sau

Oành!

Lại là một tiếng kịch liệt rung động!

Xa xa ngắm nhìn các bạn học trợn mắt ngoác mồm!

Hoa Ban Xà năng lực hoạt động có thể nói sét đánh không kịp bưng tai, căn bản không làm cho người ta nửa điểm cơ hội thở lấy hơi.

Trần Diệp lần thứ nhất vừa né tránh đi qua, Hoa Ban Xà lại lập tức phát động lần công kích thứ hai, may Trần Diệp nhanh nhẹn tính quá mức bình thường, nguy hiểm lại càng nguy hiểm lại tránh khỏi một đòn trí mạng này.

Nhưng khi hắn đứng lại thân hình phía sau, sợ hãi phát hiện, trước kia chỗ đứng, bên cạnh cái kia hành lang tường thấp, càng bị Hoa Ban Xà mạnh mẽ đụng nát!

Từng khối từng khối xi măng phá nát bóc ra, lộ ra bên trong thép!

Mịa nó!

Độc này rắn thức tỉnh ra Đồng Bì Thiết Cốt? !

Mất thấy Hoa Ban Xà lại cấp tốc điều chỉnh tốt phương vị, muốn súc thế công kích, Trần Diệp làm sấp lên lần hệ thống tương thưởng 5 điểm thuộc tính điểm hết thấy thêm đến rồi (nhanh nhẹn)!

Hắn nhìn ra rất rõ ràng, hợp lực số lượng, chính mình căn bản không đấu lại súc sinh này, nếu đánh không lại, chạy còn không được mà!

"Trạng thái thuộc tính lan: Thể chất: 6; sức mạnh: 14; tinh thần: 14; nhanh nhẹn: 22 "

Nhưng là, chưa kịp hắn phát huy lên mạnh hơn nhanh nhẹn lực, Hoa Ban Xà cũng đã tập kích đến rồi trước mặt hắn.

Trần Diệp chỉ có thể hấp hối dựa vào bản thân lui về phía sau né tránh một hồi.

Đầu rắn là né tránh đi.

Nhưng Hoa Ban Xà dị thường giao hoạt, giữa không trung bên trong bỗng nhiên xoay chuyển thân rắn, lấy đuôi bén nhọn quay về căn quét đi!

"Oành!"

"Cảm ứng được công kích, +100 EXP!"

"Trần Diệp!"

Có chút học sinh không hèn mà cùng kêu sợ hãi nói, liền trở mắt nhìn Trần Diệp cũng giống như Từ Đồng bị quét bay đi ra ngoài!

Ngã xuống đất phía sau, Trần Diệp ngoại trừ cả người đau đớn, càng thấy dạ dày phiến giang đảo hải buồn nôn, còn không tới kịp nhiều thở một cái, bên tai truyền đến Lục Tiểu Vũ lạnh giọng!

"Cẩn thận!"

"Hi!"

Nguyên lai Trần Diệp té ngã phía sau, trước kia chiếm giữ ở trên hành lang vài con rắn cũng lập tức chạy trốn, lao thẳng tới Trần Diệp mặt!

Bất quá này vài con rắn hiển nhiên không có phát giác tính, Trần Diệp trên mặt đất trên lộn hai lần liền tránh ra, cuối cùng còn có một con Thanh Xà muốn nhào lên, hần trực tiếp lấy tay bóp thân rắn, ắn tới ba tấc vị trí mạnh mẽ một bẻ!

Này con rắn liền lập tức nghi xả hơi.

"Công kích thành công! +30 EXP!"

"Hi!"

Hoa Ban Xà thấy thế, vốn muốn tiếp tục tập kích, đột nhiên thụ đồng nhất chuyển du, dời về phía đứng ở phòng học cửa cửa sổ Lục Tiểu Vũ!

Hay là một chuỗi kinh hoàng cùng chạy trốn, giờ khắc này, Lục Tiểu Vũ khí tức dĩ nhiên có chút không thuận, có thờ khò khè phát tác dấu hiệu!

Mà tình cảnh này rơi ở trong mắt Hoa Ban Xà, lập tức tinh quang mãnh liệt, phảng phất thấy được thế gian ngon lành nhất sơn hào hải vị, điên cuồng nhào tới!

Lục Tiểu Vũ vội vàng kéo theo cửa sổ, cũng ngồi xuống thân thể.

Kết quả Hoa Ban Xà cứng rắn đụng nát cửa sổ pha lê!

Mắt thấy rắn vọt vào trong phòng học, Trần Diệp cũng vội vàng ngay lập tức chạy đi kéo cửa ra, vọt vào cứu Lục Tiểu Vũ.

Con rắn kia bởi to lớn quán tính, bay vào phòng học sau rơi vào rất xa, thấp người ngồi xổm Lục Tiểu Vũ lập tức muốn chạy ra cửa.

Nhưng Hoa Ban Xà hiển nhiên đối với Lục Tiểu Vũ nhất định muốn lấy được, càng dùng đuôi cán quét ra một cái bàn học, ngăn trở Lục Tiểu Vũ lưu vong.

Gặp Hoa Ban Xà còn muốn khí thế hung hăng hướng về Lục Tiểu Vũ xông tới, Trần Diệp trong lòng giật mình, lập tức kéo xuống cổ bùa hộ mệnh, ném tới phòng học một góc!

Bùa hộ mệnh bên trong cất giấu hai viên linh thạch mảnh vỡ, vừa rơi xuống đất, lập tức đưa tới Hoa Ban Xà chú ý, thân hình hơi chậm lại.

"Mau tới đây!"

Trần Diệp một bên hướng về Lục Tiểu Vũ chạy đi, vừa đưa tay ra.

Khi hai người tay cầm đến một khối, Trần Diệp liền xoay người lôi kéo Lục Tiểu Vũ chạy ra ngoài, mắt thấy muốn chạy trốn ra sinh thiên, cái kia Hoa Ban Xà càng không để ý cái kia hai viên mảnh vỡ, tại chỗ bay lên không nhảy một cái, ngăn ở cửa!

...

Này ngàn cân treo sợi tóc từng hình ảnh, tất cả đều rơi vào đối diện lớp học trên sân thượng Kỳ Hồng trong mắt của.

"Tiểu tử này nhanh nhẹn tính có thể a, E+ còn đánh giá thấp, e sợ đã áp sát cấp D."

Kỳ Hồng tự nhiên có thể thấy Trần Diệp quá mức bình thường nhanh nhẹn, nếu như không phải có này nhanh nhẹn tính, phỏng chừng cái này sẽ chết sớm nhiều lần.

Nhưng hắn cũng chỉ đem Trần Diệp biểu hiện, đổ cho tuyệt cảnh bên trong tiềm lực bạo phát, ngược lại không có quá dễ trong lòng.

"Kỳ Hồng, không chờ được, cảnh sát sắp đến rồi, phòng chừng quan phương cái kia chút Giác tỉnh giả chó săn cũng không xa." Thiết Trà thanh âm từ lam nha bộ đàm truyền đến.

"Biết rồi, người lại chế tạo điểm hỗn loạn."

Kỳ Hồng trả lời một câu, nhìn cái kia tối tăm rậm rạp lại hồ hết loạn cào cào phòng học, lâm bẩm nói: "Này con chim non đúng là thật thú vị, đáng tiếc, không thể biến thành của mình, nếu nói như vậy. . ."

Kỳ Hồng đang muốn giết tới chỗ cỏ tận gốc, hàng phục rắn độc, đột nhiên, phía chân trời truyền đến từng trận nhồn nhột kêu to!

Kỳ Hồng theo tiếng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy vài chỉ gạch màu đỏ chim lớn đón nơi này phá không bay tới!

"Chim cắt hồng!"

Kỳ Hồng vừa phân biệt rõ ràng, đã nhìn thấy chim cắt hồng trực tiếp bay về phía phía trước cái kia tòa giáo học lâu cái kia phòng học!

"Rắn hổ mang săn mồi, chim cắt hồng ở phía sau. . . Muốn gặp!"

Kỳ Hồng sắc mặt chợt biến, vội vàng chạy đi chạy về phía liên tiếp hai tòa giáo học lâu xà ngang. . .

. . .

Cửa phòng học bị ngăn chặn, Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ liên nỗ lực từ trước cửa sổ cùng cửa sau phá vòng vây, kết quả Hoa Ban Xà lại dùng đuôi vẫy đi ra vài tờ cái bàn, từng bước một đem hai người bức đến góc chết!

"Hi!"

Hoa Ban Xà một chút di chuyển đi qua, há mồm ra, lấy ra răng nanh sắc bén, còn kèm theo một đại mùi tanh hôi vị!

"Người, người hướng về bên kia chạy đi, con rắn này là hướng về phía ta tới. . ." Lục Tiểu Vũ nắm Trần Diệp tay rõ ràng đã còn run rẩy.

Trần Diệp thoáng xoay đầu, nhìn thấy Lục Tiểu Vũ ở thâm đạm nguyệt quang chiếu rọi sắc mặt tái nhợt, ánh mắt ngưng lại, kiên quyết lắc đầu, thân thể còn đi phía trước một chuyển, đem Lục Tiểu Vũ hộ tống ở sau lưng.

Lục Tiểu Vũ cũng chuyển đầu liếc mắt nhìn hắn, bờ môi mím một cái, đem Trần Diệp tay cầm thật chặt.

Hoa Ban Xà nhưng là không hiểu phong tình động vật máu lạnh, dựng lên phóng qua, lại giờ lại trò cũ, đem đuôi mạnh mẽ quay về tới!

Trần Diệp lập tức ôm Lục Tiểu Vũ hướng về bên cạnh bay nhào tới, nhưng phần lưng vẫn là mạnh mẽ đã trúng một đòn!

"Cảm ứng được công kích! +150 EXP!"

"Ach!"

Trần Diệp trong cơ thể rung động cuộn cuộn so với trước kia càng mãnh liệt, hầu khẩu ngòn ngọt, liền học ra một vũng máu!

Đỏ sẫm dòng máu, chiếu xuống Lục Tiểu Vũ trắng thuần áo đầm cổ áo, nhìn thấy mà giật mình!

Lục Tiểu Vũ bị đặt ở trên đất, nhìn trên người biểu hiện tan rã cậu bé, thoáng thất thần, ngay sau đó cắn răng một cái, từ Trần Diệp dưới thân bò ra ngoài đi, chạy đến một bên, hấp dẫn Hoa Ban Xà sự chú ý, dứt khoát kiên quyết nói: "Hướng ta đến!"

Hoa Ban Xà hiển nhiên đối với Trần Diệp không có hứng thú gì, ánh mắt tham lam cấp tốc áp sát Lục Tiểu Vũ.

Lục Tiểu Vũ thì lại nhắm hai mắt lại.

Mất thấy con mồi sắp đến miệng, bỗng nhiên Hoa Ban Xà sững người lại, con người căng lại đứng lên, lập tức không tên vận vẹo đứng thẳng người, có vẻ hết sức buồn bực bất an.

"Hi! Hi!"

Hoa Ban Xà thân thể xử ở tại chỗ loạn ném loạn lắc, gào gào thét lên, khoảng cách chỉ có thể hung tợn trừng mắt Lục Tiểu Vũ!

Tựa hồ có chuyện gì vật ở chất cóc nó!

"Ây. . ."

Lục Tiểu Vũ hô hấp càng ngày càng rối loạn, chân chân mềm nhũn, ngã ngồi trên mặt đất, lại mở mắt ra thời điểm, trên mặt viết đầy giấy dựa cùng tuyệt vọng.

"Hi!"

Lúc này, Hoa Ban Xà lại khôi phục bình thường, dữ tợn hồng một tiếng, đánh về phía Lục Tiểu Vũ.

"Vào!"

Hầu như cùng trong nháy mắt, một đạo hồng ảnh từ trước cửa sổ qua lại đi vào, bút bắn thẳng về phía Hoa Ban Xà!

Hai người tụ họp, lập tức tách ra, chờ Trần Diệp gian nan lúc bò dậy, thỉnh linh nhìn thấy, tràng bên trong lại thêm một con chim cắt hồng!

Là lần trước con kia chim cắt hồng? !

Mà Hoa Ban Xà gặp thiên địch, không chỉ có mới vừa công kích gặp khó, còn không dám lại tùy ý hành động, chỉ có thể cuộn lại thân rắn, oán hận nhìn giữa không trung khuây sự tình giả!

"Áp!"

Chim cắt hồng phát sinh đặc hữu kêu to, vững vàng che ở Lục Tiểu Vũ trước người, tựa hồ đang đưa ra cảnh cáo!

Hoa Ban Xà còn đang chần chờ, từ ngoài cửa sổ lại bay tới năm con chim cắt hồng, cùng nhau đánh úp về phía Hoa Ban Xà!

Một hồi chuẩn rần đại chiến bạo phát!

Tuy rằng Hoa Ban Xà thức tỉnh trình độ có vẻ như càng cao hơn, nhưng mặt với thiên địch, vẫn là vài chỉ cũng thức tỉnh thiên địch, một hồi rơi xuống hạ phong.

Đáng lưu ý chính là, những này chim cắt hồng tựa hồ đối công đánh thân rắn làm bên trong hơi đi lên vị trí đặc biệt cảm thấy hứng thú.

Vài con chim cắt hồng phân công hợp tác, dùng nhọn mỏ, từ mỗi cái góc độ phi toa tập kích.

Hoa Ban Xà rốt cục thấy rõ thế cuộc, không cam lòng liếc nhìn Lục Tiểu Vũ, gãy giữa hướng về trước cửa sổ chuyển đi!

Chim cắt hồng nhưng cũng không tính buông tha nó, có hai cái chim cắt hồng bắt được cơ hội, đồng thời đánh úp về phía này cái "Trọng điểm công kích vị trí" !

Lần này, trực tiếp ở thân rắn trên cắn ra hai cái hố máu!

Hoa Ban Xà phát ra một trận kêu rên!

Sôi trào muốn đem chim cắt hồng ném mở, liền rơi vào Trần Diệp bên cạnh!

Trần Diệp vừa nhẫn nhịn đau xót đứng lên, nhìn thấy gần trong gang tấc kẻ thù, trong lòng xúc động phần nộ bên dưới, theo một cước bay đập tới!

"Công kích thành công! +120 EXP!"

"Keng! Chúc mừng lên cấp LV9(5850/7040), thu được 5 điểm thuộc tính điểm số, ngoạn gia có thể tự do phân phối đến bốn hạng cơ sở thuộc tính bên trong!"

Nhìn thấy Hoa Ban Xà đập bay sau khi rơi xuống đất, thống khổ cuộn mình một đoàn, Trần Diệp liền ý thức được cái bộ vị đó, rất có thể là súc sinh này mệnh môn nhược điểm!

Cái bộ vị đó, hình như là rắn dạ dày đi . .

Thừa dịp cái kia vài con chim cắt hồng tiếp tục đột kích gây rối, Trần Diệp có thể sẽ không bỏ qua ra sức đánh rơi xuống nước rắn cơ hội, dựa dẫm không tâm thường nhanh nhẹn lực, xông lên chờ đến cơ hội vừa ngoạn đập rắn dạ dày hai chân!

"Công kích thành công! +120 EXP!"

"Công kích thành công! +120 EXP!"

Hoa Ban Xà kêu rên kịch liệt hơn, bỗng nhiên thân rắn bay nhảy một hồi, há mồm ra, học ra một cái nhỏ hình tảng đá!

Trong phút chốc, hết thấy người và động vật, đều bị này hình tảng đá hút đi ánh mắt.

Chim cất hồng nhóm cùng Hoa Ban Xà đồng thời quát to một tiếng, đánh về phía khối này tảng đá!

Cuối cùng vẫn là một con chim cất hồng rút ra thứ nhất, dùng móng vuốt bắt đi tảng đá, sau đó hướng ngoài cửa sổ bay lượn đi.

"Luu lại đồ vật lại đi!"

Theo trận này đột ngột giọng nam, phía ngoài đêm đen quý dị phóng tới một đạo hỏa mào!

Con kia chim cất hồng không tránh kịp, trên người lông chim trực tiếp cho đốt, vấy mang hỏa cánh chim gãy trở về phòng học bên trong, rơi xuống đất.

Trần Diệp đương nhiên sẽ không tùy ý "Ân chim" biến đốt chim, vội vã cởi áo khoác xuống che lại con kia chim cất hồng, bọc lại một trận theo phù, cấp tốc đem hỏa cho dập tắt!

Mà viên kia bị chim cất hồng bắt được hình tảng đá, thì lại cút rơi xuống Trần Diệp chân một bên.

"Đem tảng đá giao ra đây! Bằng không ta để toàn bộ các ngươi chôn thầy đám cháy!"

Dưới ánh trăng, trên bệ cửa sổ, thỉnh linh đứng một cái nam tử mặc áo đen, miệng mũi bị mặt nạ che ở, trên đầu mang nhất định mũ lưỡi trai, chỉ lộ ra lạnh lẽo mắt chết nhìn chòng chọc Trần Diệp.

Đồng thời, hấn về phía trước đưa ra lòng bàn tay, liễu lĩnh một đoàn nhỏ hỏa mào!

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 48: Loạn quyền oán giận chết Giác tỉnh giả!

Tỉnh thần hệ Giác tỉnh giả!

Nhìn thấy người đàn ông này trong tay bông bành hỏa mào, Trần Diệp lập tức nhớ lại cái kia cướp đi bọn cướp tỉnh thần hệ Giác tỉnh giả!

Một cái có người nói có thể sinh thành khổng chế ngọn lửa siêu cường tỉnh thần hệ Giác tỉnh giả!

Thực lực như vậy trên to lớn hồng cầu, khiến Trần Diệp lần đầu cảm nhận được hoang mang cùng vô lực!

Nếu như nói lúc trước cùng trọng thương tên bất cộc tranh tài, hấn còn có thể dựa vào tỉnh thần cùng nhanh nhẹn ưu thế thắng hiểm, nhưng đối mặt trước mắt cái này sức chiến đấu tăng mạnh hắc y nam, hấn liền may mắn thắng mặt cũng không có!

Thậm chí, không hấn có thể ở dưới tay hấn sống quá một hiệp, phỏng chừng muốn bị miểu sát!

"Hừ! Muốn chết!"

Kỳ Hồng cũng lùi cùng này chim non phí lời, lòng bàn tay hỏa mào đột nhiên thịnh vượng đứng lên, sát cơ lăm lăm!

"Không cho ngươi động đến hấn. . ."

Bỗng nhiên, bên cạnh truyền đến vô cùng suy yếu mà kiên định rõ tiếng.

Lục Tiểu Vũ không biết khi nào đứng lên, trong tay thì lại cầm lấy vừa Trần Diệp ném đi hấp dẫn rắn chú ý bám thân phù.

Tựa hồ bên trong cái kia hai viên linh thạch mảnh vỡ lại có tác dụng, Lục Tiểu Vũ thở khò khè bệnh trạng hóa giải rất nhiều, nhưng nàng nhưng gắng gượng vịn bàn đứng thẳng, sau đó, khép lại con mắt.

"Hà?"

Kỳ Hồng không tên ngăn ra.

Một cái hô hấp sau, Kỳ Hồng thân thể hơi run rẩy một chút, đứng ở trên bệ cửa sổ đi đứng mơ hồ có chút bất ổn, vội vã một tay nắm chặt khung cửa

sổ, lại nhìn về phía Lục Tiểu Vũ biểu hiện, tất cả đều là khó mà tin nổi!

"Đáng chết! Lẽ nào người này nha đầu là. . ."

Kỳ Hồng bị đau rên rĩ một tiếng, lòng bàn tay hỏa diễm tiêu tan không kịp, ngược lại bùng bít đầu, tựa hồ đầu rất là đau đớn!

Đồng thời, vừa con kia đã trọng thương Hoa Ban Xà, lại lần nữa nôn nóng bất an sôi trào, gào thét một tiếng, điên cuồng hướng về bên cửa sổ bò qua đi!

Mà cái kia vài con chim cắt hồng cũng buồn bức bất an vỗ cánh vai, nha nha kêu loạn, lục tục bay ra phòng học.

Mất thấy tất cả những thứ này, Trần Diệp vừa liếc nhìn nhú mày nhắm mắt Lục Tiểu Vũ, trong lòng áy náy hơi động!

Chẳng lẽ Lục Tiểu Vũ thức tỉnh ra siêu năng lực là công đánh nhiễu loạn đại não của người khác tâm thần? !

Nhưng là, tại sao cô đơn chính mình bình yên vô sự?

Bởi vì mình không phải chân chính Giác tỉnh giả?

Không kịp nghĩ nhiều, Trần Diệp khoanh tay giơ lên một cái bàn học, trực tiếp đập về phía Kỳ Hồng!

"Oành!"

"Công kích thành công! +200 EXP!"

Kỳ Hồng bởi tâm thần đại loạn, làm bàn học bay đến trước mắt thời điểm mới nhận ra được, vội vàng tránh né một hồi, có thể thái dương nhưng bị đập bên trong, trong nháy mắt bầm tím một tảng lớn!

Trần Diệp đánh lên thành công, cũng không ham chiến, nắm lên bên chân hình tảng đá, lại chạy đi nắm chặt Lục Tiểu Vũ lạnh lẽo tay trắng, nói: "Đi mau!"

Lục Tiểu Vũ thân thể lay động một cái, theo một trận sâu thăm thẳm dốc, mở mắt ra, lập tức trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất, hô hấp như máy quạt gió ô ô vang lên!

Đang lúc này, con kia Hoa Ban Xà bò đến trên bệ cửa sổ, đang chuẩn bị nhảy xuống đào tẩu, đột nhiên thân rắn bị một bàn tay lớn cho văng văng bắt được!

"Tiểu tử thôi! Dám ám hại ta!"

Kỳ Hồng một tay nắm chặt Hoa Ban Xà, một tay lần thứ hai đi phía trước đuổi, bốc lên một đám lửa lớn, oán hận trừng mắt Trần Diệp, trên mặt hiện ra phá lệ phẫn hận cùng nổi giận.

Hắn một cái siêu cường tinh thần hệ Giác tỉnh giả, lại bị hai cái chim non liên thủ cho oán giận được vỡ đầu chảy máu, không khác nào vô cùng nhục nhã!

Hắn lại trừng mắt Lục Tiểu Vũ, thâm trầm nói: "Thiên phú rất tốt a, đáng tiếc thể chất quá kém, như thế mạnh mẽ sử dụng là muốn chết! Tiểu nha đầu!"

"Đi!"

Trần Diệp khoanh tay chặn ngang ôm lấy Lục Tiểu Vũ, nhanh chân hướng về cửa chạy!

"Cùng chết đi!"

Kỳ Hồng trong tay hỏa đoàn như bị điều khiển từ xa giống như, hăng hái bắn về phía cửa, trong nháy mắt liền đem trọn cánh cửa cho đốt!

Dù chỉ như thế, hắn hỏa diễm công kích vẫn chưa chút nào đình trệ, một đoàn đoàn quả cầu lửa pháo liên châu tựa như bắn về phía Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ!

Cũng may Trần Diệp nhanh nhạy tính phát huy kỳ hiệu, ôm Lục Tiểu Vũ liên tục né tránh.

Kỳ Hồng cũng phát hiện không cách nào một đòn đem đối phương giết chết, đơn giản đem quả cầu lửa bắn về phía phòng học mỗi một góc!

Bởi lớp 12 bên trong phòng học thư tịch khá nhiều, thêm vào rèm vải cửa sổ, trong nháy mắt, nơi này đã thành biển lửa!

"Nhìn người còn chạy đằng nào! Đem tảng đá giao ra đây!"

Kỳ Hồng gấp cuối cùng đem hai người làm cho một góc, liền dọc theo biển lửa từng bước một tới gần.

"Khái khái khặc. . ."

Vận dụng siêu năng lực, thêm vào kịch liệt hỏa diễm khói đặc, không thể nghi ngờ để Lục Tiểu Vũ hấp quản nói càng thêm trở nên ác liệt, giờ khắc này, khí tức dĩ nhiên hết sức gây yếu, thậm chí hấp tức còn xa chưa ra tức nhiều!

"Kiên trì nữa một hồi, nắm chặt bám thân phù, bên trong có linh thạch mảnh vỡ." Trần Diệp một bên ôm Lục Tiểu Vũ ở biển lửa bên trong qua lại, một bên lợi dụng nhanh nhẹn ưu thế cùng Kỳ Hồng độ sức vòng quanh.

"Vô dụng. . . Ta, ta đã không cảm ứng được linh lực bên trong." Lục Tiểu Vũ hơi thở mong manh nói.

Trần Diệp trong lòng một hồi hộp, rõ ràng vừa Lục Tiểu Vũ dựa vào cái kia hai viên nhỏ bé mảnh khôi phục thân thể, linh lực bên trong sợ là đã tiêu hao hết.

"Đúng rồi, mò ta bên trái túi áo, đây còn có một viên đại!"

Trần Diệp trong nháy mắt động linh cơ một cái, từ chìm cất hồng, Hoa Ban Xà cùng với hỏa diễm nam đối với này hình đá tranh cướp đến xem, không thể nghi ngờ là một viên ẩn chứa to lớn linh lực linh thạch mảnh vỡ!

"Vật này không phải là các ngươi kết hợp dùng!" Kỳ Hồng thấy thế giận dữ, lại quăng ra một quả cầu lửa đi qua!

Hồ!

Này đoàn quả cầu lửa cơ hồ là dán vào Trần Diệp méo đi qua đầu bay qua, cháy rụi bên đầu một ít tóc!

Lục Tiểu Vũ biết lại không phản kháng liền nhất định một con đường chết, nhanh chóng đưa tay vào Trần Diệp trong túi tiền, mò tới viên kia tảng đá!

Đồng thời, nàng cũng lần thứ hai nhắm hai mắt lại, sắc mặt giấy giữa lần thứ hai vận dụng siêu năng lực!

"Ây. . . Khốn kiếp!"

Kỳ Hồng đầu lần thứ hai làm đau, mà trong tay con kia Hoa Ban Xà cũng phiến não ném chuyển động!

Trần Diệp cũng là bị ép, ở Lục Tiểu Vũ phát động siêu năng lực thời điểm, liền đem vừa thu hoạch 5 điểm thuộc tính điểm toàn bộ gia chú đến rồi (sức mạnh)!

"Trạng thái thuộc tính lan: Thể chất: 6; sức mạnh: 19; tinh thần: 14; nhanh nhẹn: 22 "

Tiếp đó, hần trước đem Lục Tiểu Vũ phóng tới một cái còn chưa lửa cháy trên đất trống, liền thả người xông về Kỳ Hồng!

"Chết đi!"

Kỳ Hồng chung quy chỉ là tinh thần hệ Giác tỉnh giả, tố chất thân thể chỉ là tương đối tốt hơn, nhưng giờ khắc này tâm thần đại loạn, lại gặp gỡ Trần Diệp cái này nhanh nhẹn cùng lực lượng hoàn toàn không hợp suy luận quái thai chim non, một cái không kịp phản ứng, đã bị Trần Diệp cho đụng phải!

Hai người đồng thời lăn xuống đến biển lửa bên trong!

"Công kích thành công! +200 EXP!"

Trần Diệp không có chút nào dừng lại, cười ở Kỳ Hồng trên người, song quyền liều mạng hướng về Kỳ Hồng trên đầu chùy đá!

Chính là loạn quyền đánh chết sư phụ già.

Kỳ Hồng lợi hại đến đâu, cũng chỉ là xây dựng ở có thể sinh thành thao túng ngọn lửa trên căn bản, bây giờ bị Lục Tiểu Vũ siêu năng lực tạm thời phá đại chiêu, Trần Diệp sức mạnh cùng nhanh nhẹn lợi hại đến mức căn bản không giống E+, đánh nhau tay đôi bên dưới, từng nhất quả đâm lập tức đưa hần đánh cho mất nổ đom đóm, sưng mặt sưng mũi!

"Công kích thành công! +200 EXP!"

"Công kích thành công! +200 EXP!"

"Công kích thành công! +200 EXP!"

"Công kích thành công! +200 EXP!"

"Keng! Chúc mừng lên cấp LV10(7050/8400), thu được 5 điểm thuộc tính điểm số, ngoạn gia có thể tự do phân phối đến bốn hạng cơ sở thuộc tính bên trong!"

Trần Diệp đang phải tiếp tục tăng lên (sức mạnh), đã bị đánh mọng đầu Kỳ Hồng bỗng nhiên đưa bàn tay mang lên Trần Diệp trước mặt, lòng bàn tay cấp tốc ngưng tụ hình thành quả cầu lửa nhanh bắn ra ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Bị thức tỉnh!

"Cẩn thận!"

Lục Tiểu Vũ chẳng biết lúc nào lại mở mắt ra, co quắp trên mặt đất, vô lực lên tiếng nhắc nhở.

Trần Diệp vừa nhìn Kỳ Hồng hướng hướng về lòng bàn tay của chính mình bắn ra ánh lửa, vội vàng vươn mình trở mình một cái né qua.

Kỳ Hồng vươn mình ngồi dậy, lại là liên tục mấy cái quả cầu lửa loạn bắn ra, kết quả cơ bản đều đánh hụt, duy nhất một cái bắn bên trong Trần Diệp quần áo quả cầu lửa, cũng ở Trần Diệp nhào lộn bên trong bị dập tắt!

Kỳ Hồng sát khí dọn ra đứng bật dậy, bị đánh bầm tím mắt phải không ngừng run rẩy!

Đến đó, hấn bộ mặt tôn nghiêm đã hoàn toàn bị Trần Diệp loạn quyền cho đánh như từ!

Đây là trước đó làm sao đều không nghĩ tới cục diện!

Muốn trách, thì trách hấn quá đánh giá thấp này hai cái chim non!

Đầu tiên là cái kia nhìn như mảnh mai nữ sinh dĩ nhiên là một cái có thể nhiều loạn công kích tâm thần tinh thần hệ Giác tỉnh giả.

Tiếp đó, cái kia vẫn cho rằng tới đa chỉ là E+ tư chất nam sinh, tố chất thân thể lợi hại đến mức vượt xa dự đoán!

Theo lý thuyết, một cái vừa thức tỉnh thân thể hệ, cơ bản đều có của mình trọng điểm ưu thế điểm, hoặc là sức mạnh, hoặc là tốc độ, hoặc là nhanh nhẹn chò.

Có thể Trần Diệp vừa một chuỗi biểu hiện, rõ ràng là thân thể các phương diện thuộc tính đều kiêm bị toàn tài!

Đây hoàn toàn không hợp với lẽ thường!

Thậm chí, Trần Diệp còn có thể đứng lúc tránh né hấn khoảng cách gần quả cầu lửa công kích. . . Tựa hồ, tinh thần sức cảm ứng cũng quá mức bình thường!

Này chim non đến tột cùng là như thế nào quái thai? !

"Ta giết các ngươi. . ."

Ngạc nhiên nghi ngờ, nổi giận cùng táo bạo đan dệt tại một cái, kiên định hơn Kỳ Hồng trầm thảo trừ căn ý nghĩ, đem con kia Hoa Ban Xà ném qua một bên, giang hai tay ra lòng bàn tay, phân biệt bấm một cái quyết, ngay sau đó lẳng không toát ra vài đoàn hỏa mẫn!

Trần Diệp theo bản năng liếc nhìn Lục Tiểu Vũ.

Lục Tiểu Vũ thì lại tuyệt vọng lung lay đầu.

"Linh lực chỉ có thể bổ sung ngăn ngừa hao tổn năng lượng, ngươi này nha đầu thân thể vốn là kém đến không được, có thể phát huy đến mức độ này đã là đèn cạn dầu!"

Kỳ Hồng tiếng cười lạnh xuyên thấu qua khẩu trang tản mát ra: "Đáng tiếc, tốt như vậy mằm, nếu phải cùng ta đối đầu, liền càng không thể lưu ngươi!"

Nói chuyện khoảng cách, hấn trên lòng bàn tay mấy cái hỏa mẫn cũng đã tráng đại thành quả cầu lửa!

"Đi chết!"

"Àm!"

Liền làm Kỳ Hồng phải đem quả cầu lửa hết thấy hát ra thòi khắc máu chót, một trận tiếng súng từ phía sau lưng truyền đến, trực tiếp bắn thùng Kỳ Hồng ba sừn!

"Đệt!"

Kỳ Hồng xoay đầu vừa nhìn, càng là nổi trận lôi đình!

Chỉ thấy hòa diễm hùng hực phòng học trước cửa sổ, thỉnh linh xuất hiện một người cảnh sát, đang nhắc súng nhắm ngay mình!

"Dừng tay! Dừng nhúc nhích!"

Lý Văn Bằng cách trước cửa sổ lớn tiếng cảnh cáo nói, bởi cửa lớn cùng cửa sổ toàn bộ đốt, hần chỉ có thể cách một khoảng cách cứu viện.

Kỳ Hồng đương nhiên sẽ không bó tay chịu trói, liền với quăng ra mấy đám quả cầu lửa, trực tiếp đem Lý Văn Bằng sợ đến tránh ra.

Nhìn lại lần nữa vây ở ngọn lửa hùng hực bên trong Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ, Kỳ Hồng một lần còn muốn lên trước cướp tầng đá, nhưng lại kiêng kỵ giờ khắc này chính mình sợ rằng phải bị vây quét.

"Đi mau! Cảnh sát đến rồi, quan phương Giác tỉnh giả chó săn cũng sắp rồi, ta cái này đã không chịu nổi!" Lúc này, Thiết Trà kêu la lại từ bộ đàm truyền đến.

"Đáng chết!"

Kỳ Hồng không cam lòng khê cắn răng, tay bụng ba sừn vết thương, từ bên trong phòng học bay nhảy ra ngoài!

Lầu sáu cao, người bình thường nhảy xuống sợ là muốn tan xương nát thịt.

Mà Kỳ Hồng làm tinh thần hệ Giác tỉnh giả, tựa hồ cũng không thể chịu đựng như vậy, bất quá, cái hông của hần mang theo một cái dây thừng dẫn đất khí, một đầu trói lại bộ cửa sổ, người liền lanh lẹ rơi xuống trên sân cỏ.

Tiếp đó, Kỳ Hồng đứt rồi cũng thiêu hủy dây thừng, ở đêm đen bên trong hăng hái thoát đi. . .

...

"Các người kiên trì một hồi! Vậy thì đập tắt lửa!"

Lý Văn Bằng đứng ở trong hành lang, cách biển lửa hướng về bên trong gọi nói, tiếp theo vội vã chạy đi chỗ rẽ lầu, nhảy ra chót cứu hỏa.

Lúc này phòng học hỏa đã thiêu đến hết sức hung, mà khói đặc cuộn cuộn, Trần Diệp chỉ có thể ôm Lục Tiểu Vũ trốn đến trước cửa sổ nơi,

Nỗ lực làm cho nàng nhiều hô hấp một ít không khí mới mẻ.

Nhưng chính là cái này duy nhất khu vực an toàn, e sợ lại quá nửa phút không tới sẽ bị đốt tới!

Lục Tiểu Vũ chếch đầu liếc nhìn đã đốt tới trước mặt biển lửa, khuôn mặt bị ánh lửa chiếu sáng đỏ chót, thờ hồn hèn nỉ non nói: "Chúng ta kế tiếp là muốn nhảy lầu sao?"

Trần Diệp thì lại đem đầu mò về bên ngoài, liếc nhìn dưới đáy phòng học, vạn hạnh, phía dưới cửa sổ là mở.

Bằng trước mắt nhanh nhẹn độ, Trần Diệp chắc chắn nhảy xuống sau nắm lấy bộ cửa sổ.

Nhưng vấn đề là, hiện vào trong ngực còn có một cái chứng khí hư người yếu Lục Tiểu Vũ.

"Nếu không, chính người trước tiên nhảy xuống đi." Lục Tiểu Vũ tựa hồ có thể hiểu rõ Trần Diệp tâm tư, chủ động đề nghị nói.

Trần Diệp ngó ngần, chột rất thẳng thắn lắc đầu.

Lục Tiểu Vũ liền không nháy một cái ngưng mắt nhìn hần.

Mà Trần Diệp sự chú ý thì lại đặt ở vừa thu hoạch cái kia 5 điểm thuộc tính điểm.

Từ cao lầu nhảy rụng, đối với người lớn nhất thương tổn tự nhiên là sức hút của trái đất đối với xương cốt thân thể xung kích, nhưng nếu như thể chất của hần thuộc tính tăng lên, hay là là có thể kháng được!

Kỳ thực vừa cùng Hoa Ban Xà oán giận một phen, hần liền sâu sắc cảm nhận được thể chất mình khiếm khuyết, nếu như hơi cao một chút, làm sao cũng không trở thành bị một cái đuôi vỗ thổ huyết.

Đối mặt tuyệt cảnh, Trần Diệp thẳng thắn ôm thử một lần ý nghĩ, đem cái kia 5 điểm thuộc tính điểm, toàn bộ thêm đến rồi (thể chất).

"Trạng thái thuộc tính lan: Thể chất: 11; sức mạnh: 19; tinh thần: 14; nhanh nhẹn: 22 "

Gặp hỏa mãm đã đốt tới bên cạnh, Trần Diệp quyết tâm liều mạng, liền chuẩn bị muốn nhảy xuống!

"ak!"

Lúc này, phía trước bỗng nhiên truyền đến một trận quen thuộc kêu to.

Lục Tiểu Vũ nhìn cái kia chút đi vòng vèo bay trở về chim cất hồng, rên rí nói: "Chúng nó về tới cứu chúng ta."

Tiếp đó, này vài con chim cất hồng bay đến Trần Diệp phía sau, dòn đập dùng móng vuốt bắt được Trần Diệp sau lưng của quần áo.

Chim cất hồng hình thể không lớn, tuy là vài con chim cất hồng đã thức tỉnh rồi, vẫn là tận cố gắng lớn nhất vẫy cánh chim, nỗ lực đem Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ cho mang theo đến.

Trần Diệp cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, lại sẽ Lục Tiểu Vũ ôm chặt mấy phần, nói: "Nhắm mắt lại! Ôm chặt ta!"

Lập tức hai chân vừa rút lui, nhảy xuống!

Bởi chim cất hồng liên luy, sức hút của trái đất thật to hạ thấp, làm cho hai người mặc dù ở rũ xuống, nhưng tốc độ không thể nghi ngờ hết sức bằng phẳng, để Trần Diệp rất thoải mái rơi xuống trên sân cỏ.

Cuối cùng cũng coi như an toàn!

Trần Diệp dài thở phào nhẹ nhõm, lại đi nhìn trong ngực Lục Tiểu Vũ, nhưng phát hiện nàng căn bản chưa từng nhắm mắt, không nháy một cái nhìn mình.

Trần Diệp hỏi: "Có thể hạ xuống sao?"

Lục Tiểu Vũ nhẹ nhàng gõ đầu.

Trần Diệp cẩn thận đưa nàng bỏ vào trên sân cỏ.

Lúc này, cái kia vài con chim cất hồng bắt đầu vây quanh hai người loanh quanh, trong miệng kêu to mơ hồ lộ ra khẩn cầu cùng mong đợi ý tứ.

"Chúng nó thật giống muốn khối này tảng đá đây, nói đá này đầu vốn là bọn họ, sau đó bị răn cho trộm đi, đối với chúng nó rất trọng yếu." Lục Tiểu Vũ tựa hồ nghe đã hiểu chim cất hồng ý tứ, liền cầm trong tay khối này hình tảng đá đưa về phía Trần Diệp, để chính hắn quyết định.

"ak!"

Có một con chim cất hồng rơi vào Lục Tiểu Vũ bên người, lại kêu hai tiếng.

Lục Tiểu Vũ rất nghiêm túc nghe, nhắc đầu đối với Trần Diệp phiên dịch nói: "Nó nói dùng xong sau sẽ trả lại cho ngươi."

". . ." Trần Diệp lần thứ hai khiếp sợ, hoá ra nhỏ ngực em gái còn nắm giữ cùng động vật trao đổi siêu năng lực!

Nhìn một cái này chỉ chim cất hồng khẩn cầu ánh mắt, Trần Diệp chỉ thoáng suy nghĩ một chút, liền từ Lục Tiểu Vũ trong tay tiếp nhận viên kia hình tảng đá, giao cho chim cất hồng.

Trước tiên không nói này vài con chim cất hồng đối với mình cùng Lục Tiểu Vũ có cực đại cứu mạng ân tình, hơn nữa, viên này hình linh thạch nói cho cùng, vẫn là chim cất hồng từ Hoa Ban Xà trong bụng đoạt lại, nhân gia đều như thể khẩn cầu, chính mình cũng không thể mặt dày chiếm làm của mình.

Hơn nữa, khối này chỉ bảo giữ ở bên người, chung quy là tệ hại lớn hơn lợi.

Nhưng ngay khi tay trái của hắn vừa cùng hình linh thạch tiếp xúc được trong nháy mắt đó, lòng bàn tay trái đột ngột truyền đến một cỗ nhiệt lực!

Sau một khắc, còn như suối trào, dư thừa dòng nước ấm chui vào trong cơ thể các nơi!

Lập tức để Trần Diệp từ đầu đến chân, từ ở ngoài đến bên trong cảm nhận được một trận nhẹ nhàng khoan khoái thư dật!

"Đá này đầu, chẳng lẽ là. . ."

Trần Diệp âm thầm ngạc nhiên.

Hắn nhớ Trần Y Lạp đề cập tới, tiềm lực bình cảnh lớn hơn nữa không phải người hợp cách, chỉ cần có dư thừa linh lực, bản thân thể chất lại chịu nổi, cái kia trên lý thuyết liền tồn tại thức tỉnh khả năng!

Mà bây giờ, thể chất của chính mình thuộc tính vừa tăng lên, liền tiếp thu được đến từ linh thạch linh lực năng lượng, há chẳng phải là nói rõ chính mình

"Bị thức tỉnh"? !

Nhưng vấn đề là, trạng thái thuộc tính lan tri số lại không thay đổi chút nào.

Không kịp suy nghĩ sâu sắc, con kia chim cất hồng đã dùng móng vuốt bắt đi hình linh thạch, cùng cái khác đồng bạn quay về Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ lại là một trận kêu to, tựa hồ đang biểu đạt cảm kích, sau đó liền vỗ cánh chim bay khỏi.

Nhìn chim cất hồng biến mất ở màn đêm bên trong, Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ lại liếc nhau một cái.

"Thật sự không sao rồi?" Trần Diệp lại hỏi.

Lục Tiểu Vũ lắc đầu: "Chính là rất mệt, nghỉ ngơi một hồi sẽ khỏe."

Trần Diệp gật gật đầu, trầm ngâm chốc lát, thừa dịp còn không có người tới rồi, liền thấp giọng nói: "Ta biết ngươi đã thức tỉnh rồi, nếu như sau đó chính thức truy cứu tới, có thể sẽ có phiền phức, vì lẽ đó ta muốn. . ."

"Ta biết đến." Lục Tiểu Vũ hết sức "Hiểu ý" nói: "Đến lúc đó nếu có người hỏi tới, ta liền nói là sáng sớm hôm nay ta thở khô khè phát tác, ngươi tốt bụng cầm bắm thân phù cho ta dùng. .. Còn vừa khối đá kia đầu, liền nói cho chim cất hồng đoạt đi rồi."

Trần Diệp ngó ngẩn.

Lục Tiểu Vũ không thể nghi ngờ đem ý nghĩ của hắn đều nói toàn!

Trải qua việc này, chính mình cùng Lục Tiểu Vũ nắm giữ thức tỉnh ước số sự tình khẳng định không bùng bít được.

Vì lẽ đó, thỏa đáng nhất phương pháp xử lý, chính là bịa chuyện nói mình trước sớm cứu con kia chim cất hồng, thu được hai viên linh thạch mảnh vỡ, phía sau nhét ở trên người, cùng bọn cướp lúc giao thủ thành công thức tỉnh rồi.

Như vậy cơ bản là có thể tròn trôi qua.

Vấn đề duy nhất vẫn còn ở Lục Tiểu Vũ.

Nếu như nàng cùng chính thức thăng thần bàn giao cứu chim cất hồng là hai người đồng thời làm, như vậy thời gian điểm trên thì có trọng đại lỗ thủng!

Dù sao, hai người cứu chim cất hồng thu được linh thạch mảnh vỡ, là phát sinh ở cùng bọn cướp sau khi giao thủ!

Vì lẽ đó nói láo này lời có thể không tròn đi qua, xem hết Lục Tiểu Vũ có nguyện ý hay không phối hợp chính mình giả bộ cung cấp!

Nguyên tưởng rằng muốn phí một phen miệng lưỡi cùng Lục Tiểu Vũ giải thích, không nghĩ tới Lục Tiểu Vũ chỉ một cái ánh mắt, tựa hồ liền nhìn ra chính mình nội tâm ý nghĩ.

Bỗng nhiên, Trần Diệp nhớ tới trước tiên mấy lần trước Lục Tiểu Vũ quý dị tinh thần sắc quan sát, trong lòng hơi động, thăm dò nói: "Ngươi còn nắm giữ có thể nhìn thấu người khác ý tưởng siêu năng lực?"

Lục Tiểu Vũ yên lặng lắc đầu, khoe miệng nhưng không ức chế được hơi có chút cong lên, mang theo một tia bồn chồn vẻ giảo hoạt.

Trần Diệp: ". . ."

Ta làm sao lại như vậy không tin đây?

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Tinh Uẩn Đồ

"Đùng!"

Giữa lúc cũng vậy các hoài tâm tư, bất thành linh, một cái điều trạng vật thể từ dưới lầu rơi xuống, đập vào Trần Diệp bên cạnh cách đó không xa.

Rõ ràng là con kia bị Kỳ Hồng phóng đại chiêu thời gian vút bỏ roi thức tỉnh Hoa Ban Xà!

Giờ khắc này, này con siêu hung mãnh thức tỉnh hẳn không còn mới vừa uy thế, cả người bị hoả hoạn hun đến đen như mực, rơi vào trên sân cỏ giấy dựa gãy dựa chốc lát, nhìn về phía Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ ánh mắt tràn đầy đề phòng cùng cảnh giác.

Trần Diệp giật giật mũi, ngửi được một luồng mùi thịt.

Xem ra cho dù là thức tỉnh ra Đồng Bì Thiết Cốt, như thường vẫn là tránh không được bị trở thành xà nướng chờ gặp.

"Yên tâm, ta không phải người Linh Nam, không ăn người." Trần Diệp từng bước một tới gần.

"Công kích thành công! +30 EXP!"

Hoa Ban Xà phun ra lưỡi không ngừng lui về phía sau chuyển, rõ ràng cũng ở biểu đạt "Ta làm sao lại như vậy không tin" cảm xúc.

Hết sức hiển nhiên, liền lần trọng tảo, lại bị đại hỏa hun nướng một trận, Hoa Ban Xà dĩ nhiên không có sức lại oán giận Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ.

Trần Diệp nhưng sẽ không bỏ qua ra sức đánh hun nướng hẳn cơ hội tốt, ngay ở Hoa Ban Xà làm đáng muốn xông vào bụi cỏ thoát đi chớp mắt, hẳn cũng sớm đuổi chân nháy một cái, một cước đạp trúng súc sinh này ba tấc vị trí.

Đầu rắn bị chế trụ, thân rắn còn đang kịch liệt bốc lên.

Trần Diệp không có lại đi giẫm nó 7 tấc vị trí, mà là một cước đè xuống rắn đã da mặc bụng nát bụng!

Tiếp đó, mạnh mẽ nghiền mấy đá!

"Công kích thành công! +150 EXP!"

"Công kích thành công! +150 EXP!"

". . ."

Kèm theo hệ thống tươi đẹp tiếng nhắc nhở, Hoa Ban Xà nhưng phát ra thảm tuyệt nhân hoàn gào thét!

"Nó đang nói cái gì?" Trần Diệp xoay đầu hỏi, đối với Lục Tiểu Vũ siêu năng lực còn thật tò mò.

Lục Tiểu Vũ bĩu môi một cái: "Chính là một ít thường quy xin tha động tác võ thuật."

"Ai, đều tu nói thành tình, làm sao còn tận theo nhân loại học một ít không tốt nhận tưng truyền thống." Trần Diệp một bên cảm khái thở dài, vừa tiếp tục đưa nó đè xuống đất nhiều lần ma sát.

Liền lại là một chuỗi EXP tiến triển!

Mãi đến tận cuối cùng. . .

"Công kích thành công! +1000 EXP!"

Nhìn thấy EXP sáng lập mới kỷ ghi hình, Trần Diệp ngưng mắt vừa nhìn, này trâu bò hồ hết thức tỉnh hẳn dĩ nhiên bị ma sát tới chết.

"Keng! Chúc mừng lên cấp LV11(9000/9945), thu được 5 điểm thuộc tính điểm số, ngoạn gia có thể tự do phân phối đến bốn hạng cơ sở thuộc tính bên trong!"

Trần Diệp đang chuẩn bị thu chân, ai ngờ phần mềm hack hệ thống lại toát ra một cái tin tức: "Ngôi sao bao hàm mở ra!"

Tiếp đó, Trần Diệp ý thức bên trong đột ngột dần hiện ra một cái long đồ văn!

Trần Diệp một trận lưu lười.

Vọng thiên!

Đây không phải là xuyên qua trước một đêm chơi chính là cái kia trong trò chơi Tinh Uẩn Đồ trình tự mà!

Cái này Tinh Uẩn Đồ trình tự, Trần Diệp làm cái kia trò chơi thâm niên ngoạn gia tự nhiên không thể quen thuộc hơn nữa.

Ở cái kia trò chơi thế giới quan bên trong, từng cái linh hồn cũng có một phần từ thời đại viễn cổ truyền thừa mà đến, độc nhất vô nhị ký ức khác in, phần này khác in bên trong bao hàm thượng cổ linh lực cùng sinh mạng bí mật, cũng hình thành một loại cụ thể hình vẽ, này loại hình vẽ bị tu nói đám người xưng là Tinh Uẩn Đồ!

Ngôi sao bao hàm phân vì là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ tứ đại loại, người tu đạo thông qua nhất định phương thức đến tinh lại tự thân ngôi sao bao hàm, sau đó hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, củng cố tăng mạnh ngôi sao bao hàm, cũng từ bên trong thu được các loại năng lực khác nhau, thậm chí học được phi thường lợi hại phép thuật kỹ năng đặc biệt!

Ở cái kia trò chơi bên trong, thông thường mà nói, Tinh Uẩn Đồ cũng sẽ ở nhân vật cấp mười sau đó mở ra, công năng liền là thông qua thấp sáng ngôi sao bao hàm bên trong ngôi sao phách, thu được kỹ năng tương ứng pháp thuật, tiến tới tối đại hóa phát huy tự thân công kích, phòng chống cự cùng chữa trị chờ năng lực.

Có thể vạn vạn không ngờ tới, Tinh Uẩn Đồ dĩ nhiên theo phần mềm hack hệ thống một khối bị dẫn tới sau khi xuyên việt thế giới hiện thực bên trong, còn một khối chuyên chờ ở ý thức của mình bên trong!

Càng vạn vạn không ngờ tới, dĩ nhiên tại tinh huống như vậy hạ bị kích hoạt rồi!

Chẳng lẽ là vừa linh thạch linh khí dẫn nhập,

Thừa dịp đánh vỡ chính mình tiềm năng bình cảnh cơ hội, mở ra hệ thống cái này phụ thuộc công năng? !

Tận lực khắc chế nội tâm khuấy động, Trần Diệp dư quang mắt liếc Lục Tiểu Vũ, có chút bận tâm bí mật của chính mình cũng bị nàng hiểu rõ phát hiện.

Nhưng kỳ quái là, Lục Tiểu Vũ chỉ là trừng mắt mắt to, hiểu kỳ nghi ngờ nhìn lại Trần Diệp.

Lặng im nửa ngày, Lục Tiểu Vũ tựa hồ hiểu cái gì, thấp giọng nói: "Rất nhiều nội tâm ý nghĩ ta là không cảm ứng được, trừ phi ánh mắt của chúng ta đối với tại một cái, sự chú ý của mọi người lại độ cao tụ tập bên trong, ta mới có thể miễn cưỡng đoán được một ít đại khái ý tứ. . ."

Trần Diệp thấy nàng nói tới rõ ràng, nhất thời hoảng nhiên mấy phần.

Nói cách khác, Lục Tiểu Vũ này loại xem ý nghĩ siêu năng lực, chỉ hạn chế với song phương đều ở đây nhận thức thật đối diện dưới điều kiện, hơn nữa còn chỉ là có thể cảm ứng một cái đại khái ý nghĩ.

Mồ hôi.

Chẳng trách mỗi một lần chính mình oán thầm nàng ngực nhỏ, đều sẽ bị ngay lập tức nhận ra được!

"Người còn không có nhắc tới đủ việc này sao?" Lục Tiểu Vũ đột nhiên mặt cười nghiêm, còn cố ý nghiêng đi thân thể, hai gò má mơ hồ lộ ra một tia đỏ bừng sắc.

Trần Diệp vội vàng dời mắt đi, quyết định lui về phía sau oán thầm nhỏ ngực em gái thời điểm tuyệt không nhìn con mắt của nàng!

Nhưng đáng giá vừa nhắc tới chính là, hay là phần này ở bên bờ sinh tử đúc thành thâm hậu cảm tình, khiến Lục Tiểu Vũ chịu với hướng về Trần Diệp thẳng thắn của mình siêu năng lực bí mật.

Xác định nhỏ ngực em gái không có phát hiện mình bí mật trọng đại, Trần Diệp tinh thần sự chú ý lần thứ hai chuyển đến cái này ngôi sao bao hàm trình tự.

Hắn chợt nhớ tới vừa nhỏ ngực em gái dựa vào linh thạch bổ sung năng lượng sự tình.

Đồng thời, hắn cũng dần dần rõ ràng, tại sao hệ thống sẽ vào lúc này mở ra Tinh Uẩn Đồ.

Ở trò chơi bên trong, sử dụng kỹ năng pháp thuật, là muốn xây dựng ở tiêu hao năng lượng trên căn bản.

Mà vừa linh thạch linh lực năng lượng phá vỡ tiềm năng bình cảnh, khiến thức tỉnh chính mình, từ chân chính về mặt ý nghĩa có linh lực năng lượng!

Nói trắng ra là, liền là mới vừa dung nhập vào thân linh lực trong cơ thể năng lượng, cho mình sử dụng ngôi sao bao hàm kỹ năng pháp thuật thời cơ!

Vừa nghĩ tới đây, Trần Diệp sự chú ý liền rơi vào hệ thống giới diện bên trái thượng giác.

Chỗ ấy có một icon: ★=2

Mang ý nghĩa chính mình nắm giữ hai cái có thể tự do phân phối ngôi sao phách điểm.

Cho tới thu được ngôi sao phách điểm đường dẫn. . . Chính là nhân vật mỗi thăng cấp 4, tức có thể được 1 điểm ngôi sao phách điểm.

Mình bây giờ level 11, vừa vặn có thể thu được 2 điểm ngôi sao phách điểm.

Mà Trần Diệp ở trò chơi trúng tuyển nhân vật, ban cho Tinh Uẩn Đồ là Thanh Long, tổng cộng từ 16 cái ngôi sao phách tạo thành.

Mỗi thấp sáng một cái ngôi sao phách, tức có thể được một loại kỹ năng pháp thuật, sau đó còn có thể lại nhiều nhất gia cố hai lần ngôi sao phách, tăng

cao cái này kỹ năng pháp thuật đẳng cấp uy lực.

Ở trong game, những kỹ năng này pháp thuật ý nghĩa cơ bản chính là để PK hình tượng càng thêm kéo oanh rục rờ.

Nhưng nếu là vận dụng ở trong thực tế, cố gắng đối với mình đem rất có ích lợi!

Dù sao, chính mình cũng không thể mỗi lần gặp phải đối thủ, đều giống như bây giờ tay không tranh đấu, thực sự quá roi phần!

Đang hạch toán nên làm gì thấp sáng ngôi sao phách, đột nhiên, phương xa tuôn ra một trận âm âm nổ vang!

Đồng thời, tóe ra cái kia một đám lửa trụ, đem đêm đen Thương Khung chiếu sáng đỏ sẫm một mảnh!

Dốc lòng lắng nghe, lỗ mờ còn có thể nghe được dày đặc còi cảnh sát cùng reo vang tiếng súng thanh âm!

Trần Diệp ngóng nhìn một trận, liền đoán được, rất có thể là Ngô Nguyên Kỳ những quan này mới Giác tỉnh giả, cùng cái kia hỏa điểm nam oán giận lên!

Trầm tư chốc lát, Trần Diệp lại ngẩng đầu nhìn một chút trên lầu đã bị tưới tắt đại hỏa, cuối cùng nhìn Lục Tiểu Vũ nói: "Một mình người lưu lại nơi này không thành vấn đề chứ?"

Lục Tiểu Vũ ngưng mắt nhìn con mắt của hắn, nhú mày nói: "Người muốn qua đi tham chiến?"

Trần Diệp gật gù đầu, không có giải thích thêm, nhưng Lục Tiểu Vũ lẽ ra có thể nhìn thấu tâm tư của hắn.

Không phải hắn rồi rãnh mạng lớn nhất định phải đi sẫm cùng một cuộc này, mà là vì đón lấy bảo mệnh, hắn nhất định phải đi một chuyến!

Hỏa điểm nam tại chính mình cùng Lục Tiểu Vũ liên thủ ăn thiệt thòi lớn như thế, không nói này một việc thâm cừ đại hận, chỉ cần hướng về phía khối này linh thạch, hỏa điểm nam liền tuyệt sẽ không dễ dàng buông tha chính mình cùng Lục Tiểu Vũ!

Chớ nói chi là, hỏa điểm nam sau lưng rất có thể còn có một cái dị đoan Giác tỉnh giả tổ chức!

Nếu là để hỏa điểm nam chạy đi, đem trên tình huống báo cáo tổ chức, quay đầu lại chính mình cùng Lục Tiểu Vũ rất có thể trong buổi họp cái tổ chức này trả thù danh sách!

Hắn cũng không muốn tháng ngày trải qua như băng mỏng trên giày, nom nớp lo sợ.

Nói chung, nếu như muốn lấy sau kế tục gôi cao Vô Ưu, hắn nay Thiên Tuyết không thể thả hổ về rừng!

"Người chắc chắn sao?" Lục Tiểu Vũ biểu hiện có chút lo lắng.

Trần Diệp thì lại xoay trở về đầu, không muốn lại làm cho nàng nhìn ra ý nghĩ của chính mình.

Nếu như là vài phần chung trước, hắn chưa chắc có này dũng cảm.

Nhưng bây giờ mở ra Tinh Uẩn Đồ, chính mình dĩ nhiên có đầy đủ tự vệ thậm chí chế địch sát chiêu!

"Ta trước tiên qua xem một chút, có cơ hội liền chơi hắn một ván, nếu như không được thì lui về." Trần Diệp quăng ra lời này, lập tức hướng về kia một ánh lửa bước nhanh chạy đi.

Lục Tiểu Vũ co quắp ngồi dưới đất, nhìn hắn biến mất ở trong đêm tối bóng người, thờ nhệ hai cái, rõ ràng rất muốn lớn tiếng kêu gọi, nhưng chung quy chỉ là lấy suy yếu vô lực giọng hát nói nói: "Người muốn an toàn trở về a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Tinh hỏa liệu nguyên!

Lúc này, giang tân lục nói dĩ nhiên thành một cái biển lửa!

Ánh lửa trùng thiên, khói đặc cuộn cuộn, khác nào Luyện Ngục!

Tiếng súng vang triệt một trận, liền chôn vùi rơi mất.

Không phải không có đạn, mà là cảnh sát nhóm hết thấy đều lui tránh sang ngoại vi, căn bản là không có cách tới gần tên kia phóng hỏa hung đồ!

Đội phòng cháy chữa cháy cũng đã chạy tới, từng con từng con nước súng nổ lực không chế được hỏa thế lan tràn.

Thị cục Tôn cục trưởng cũng tự mình đến hiện trường tọa trấn chỉ huy.

"Cục trưởng!"

Lý Văn Bằng vô cùng lo lắng từ chạy đến, cả người từ lâu một mảnh ngăm đen.

Tôn cục trưởng nhanh tiếng hỏi nói: "Thế nào rồi?"

"Cơ bản đều không chế được, bị thương học sinh hết thấy đưa lên xe cứu thương, hiện trường cái kia chút rắn cũng đều tiêu diệt sạch sẽ, lầu hỏa cũng diệt." Lý Văn Bằng thở một hơi, dùng trước tin tức tốt làm nền một hồi, tiếp theo lại lấy "Thế nhưng" đến rồi một cái thường quy tính chuyển ngoặt: "Thế nhưng có hai tên học sinh đã bỏ mình, bị cái kia thức tỉnh rắn độc cắn chết cũng nuốt chứng nội tạng bộ phận, còn phóng hỏa chính là cái kia Giác tỉnh giả, đã trúng ta một súng, nhảy cửa sổ chạy trốn. . ."

Nói, Lý Văn Bằng dư quang mắt liếc bên cạnh biển lửa.

Hắn biết, cái kia dị đoan Giác tỉnh giả đang ở bên trong!

"Lẽ nào có lý đó!"

Tôn cục trưởng nghe xong báo cáo, càng là giận không nhịn nổi.

"Vậy người còn chạy tới này làm cái gì, mau mau tập trung nhân thủ, đi bắt giết con độc xà kia a! Phải tiếp tục lần trốn ở dân gian, còn phải ra thương vong sự cố!" Tôn cục trưởng giận chó đánh mèo răn dạy nói.

Lý Văn Bằng rục rục cổ lại, giải thích nói: "Vừa, con kia thức tỉnh rắn độc cũng bị phát hiện chết ở lầu phía sau trên sân cỏ. . ."

Tôn cục trưởng ngăn ra, lửa giận thoáng hạ thấp một chút, ngạc nhiên nghi ngờ nói: "Bị các người bắn súng xạ kích giết chết?"

Căn cứ hắn biết, con kia thức tỉnh rắn độc dị thường hung tàn uy mãnh, còn thức tỉnh ra Đồng Bì Thiết Cốt, thông thường đạn súng lục phòng chừng đều không hàng phục được.

Lý Văn Bằng lung lay đầu, sắc mặt mang theo mấy phần quý dị: "Cụ thể ngọn nguồn, ta còn không có hiểu rõ ràng, nhưng ta ở cái kia lửa cháy dưới đáy trên sân cỏ tìm được một tên lúc đó bị vây ở biển lửa nữ học sinh, nàng nói con kia rắn độc, là bị một người khác cũng bị vây ở biển lửa học sinh nam đạp cho chết!"

Bị giẫm chết? !

Tôn cục trưởng nhất thời kinh ngạc không chịu nổi, lại nghe Lý Văn Bằng bổ sung nói: "Thật giống giẫm chết con rắn kia nam sinh, chính là lần trước ngược đánh tên bắt cóc cái kia Giác tỉnh giả học sinh. . ."

Tôn cục trưởng triệt để bối rối.

Nguyên tưởng rằng có thể oán giận chết con độc xà kia, làm sao cũng nên là chính thức dưới quyền vương bài Giác tỉnh giả, kết quả quay đầu lại càng bị một cái vừa thức tỉnh người mới đạp chết!

Cái kế hoạch kia ra Giác tỉnh giả, hắn cũng có nghe thấy, có người nói chỉ là một thiên tư nghèo nàn chiến đấu năm cận bã F cấp, ngoại trừ nắm giữ thức tỉnh ước số việc này tương đối kỳ lạ, căn bản không giá trị vừa nhắc tới.

Lần trước mặc dù có thể làm nằm úp sấp bọn cướp, cũng là vận khí tốt, vừa vận gặp phải bọn cướp trọng thương, tái bút thời gian thức tỉnh.

Nhưng bây giờ, nghe nói vị kia chiến đấu năm cận bã chìm non lại oán giận chết rồi hung tàn cuồng bạo thức tỉnh rắn độc, Tôn cục trưởng chỉ cảm thấy tam quan còn chờ quét mới một hồi.

Bất quá, trước mắt hắn cũng không kịp quét mới tam quan, mắt thấy phía trước vẫn mãnh liệt hỏa thế, lập tức điều binh khiển tướng, lập lời thề phải đem cái kia dị đoan Giác tỉnh giả đem ra công lý!

Đối với dị đoan Giác tỉnh giả, quan phương thái độ rất rõ ràng: Giết không tha!

Dù cho bắt giữ không được, cũng nhất định phải giết chết!

Bằng không tùy ý tiềm tàng với dân gian, tất nhiên là sinh linh đồ thần!

Ngô Nguyên Kỳ làm Hạ Giang địa khu Giác tỉnh giả đội ngũ lãnh đạo giả, biết rõ điểm này, mặc dù xung quanh hỏa điểm tàn phá, cả người quần áo và tóc tai cũng thiêu hủy hơn nửa, hấn nhưng kiên nghị trú lưu ở biển lửa bên trong, cùng Kỳ Hồng chính diện cứng rắn vừa!

"Tiếp tục cùng ta tồn tại này, tất cả mọi người phải chết. . ."

Kỳ Hồng đứng ở một loạt hỏa điểm phía sau, dữ tợn nghiêm mặt sắc nói nói: "Nói vậy ngươi cũng có người nhà hài tử, đáng giá vì chức vụ lập công liên lụy tính mạng sao? Thà ta đi, tất cả mọi người còn có thể sống!"

"Muốn đi? Trừ phi từ thi thể của ta trên dẫm lên!"

Ngô Nguyên Kỳ không nhúc nhích chút nào,

Vung lên hai tay tư thế quý dị không nói lên lời!

Bấm quyết!

Trong nháy mắt, mảnh này đám cháy không khí đột nhiên chấn động một hồi!

Chỉ có Kỳ Hồng cái này tinh thần hệ Giác tỉnh giả có thể nhìn thấy, ở Ngô Nguyên Kỳ trước người ngưng tụ mấy nói tức mũi tên, cũng hăng hái bắn về phía chính mình!

Kỳ Hồng cũng quăng ra một quả cầu lửa, sau đó lác mình tránh né.

Làm sao đêm nay liền lần thất bại, không chỉ có tiêu hao đại lượng linh lực năng lượng, bụng còn bị đạn bắn thủng, liều mạng né mấy lần, thân thể nhưng bị hai nói tức mũi tên bắn thủng!

Tức mũi tên vô hình vô sắc, bắn vào thân thể phía sau, cũng không có xuất hiện máu vết thương động, nhưng Kỳ Hồng có thể cảm giác được rõ ràng, nội tạng bộ phận bị hung hăng quán xuyên!

Kịch liệt quận đau làm hấn thất thanh gào lên đau đớn, hầu như khó hơn nữa đứng vững!

Mà Ngô Nguyên Kỳ tựa hồ bởi muốn bấm quyết điều khiển tức mũi tên, dẫn đến mặc dù phản ứng đúng lúc cũng không cách nào động tác, trên người lại vừa cứng đã trúng mấy đòn quả cầu lửa, hỏa điểm bắt đầu thiêu đốt thân thể của hấn da thịt!

"Đừng tưởng rằng Hạ Giang là tùy theo các ngươi gây sóng gió!"

Ngô Nguyên Kỳ nhưng đừng vội mà tiêu diệt ngọn lửa trên người, còn phải tiếp tục bấm quyết ngưng Tụ Khí mũi tên, ý đồ muốn đem điều này dị đoan đánh chết tại chỗ!

Bất quá, gò má của hấn bấp thịt cùng với bấm quyết tay, cũng bắt đầu run rẩy. . .

"Đầu!"

"Kỳ Hồng!"

Thời khắc máu chót, mảnh này biển lửa bên trong lại nhảy ra đến hai bóng người.

Một cái Thiết Trà, một cái rõ ràng là ba sao khách sạn vị kia nâng lên nửa tấn nặng máy trục nghiệm siêu cường thân thể hệ, Đại Khâu!

Hai người hướng về sau khi đi vào, phân biệt chạy về phía đồng bạn của chính mình.

Thiết Trà nâng lên Kỳ Hồng, Đại Khâu thì lại tay cầm diệt hỏa khí vội vàng tiêu diệt Ngô Nguyên Kỳ trên người hỏa.

"Đừng động ta! Bắt người!"

Ngô Nguyên Kỳ lớn tiếng rống nói, trước người mấy nói tức mũi tên lần thứ hai hăng hái phát bắn đi!

Nhưng hay là hấn đã là cung giương hết đà, cũng hay là hỏa thế dẫn đến không khí giảm thiểu, những này tức mũi tên tương đối một chút nào yếu ớt rất nhiều!

Thêm vào Thiết Trà thân thể nhanh nhẹn tính không thể nghi ngờ tốt hơn nhiều, gánh Kỳ Hồng bỏ một cái liền né mở.

Đại Khâu khế cắn răng, bỏ lại diệt hỏa khí, hét lớn một tiếng: "Các anh em, ở đây, thế sống chết tiêu diệt những này tên khốn kiếp!"

Vừa dứt lời, Đại Khâu thả người đánh úp về phía Thiết Trà cùng Kỳ Hồng.

Thiết Trà trên người cũng là vết thương chồng chất, hiển nhiên đi vào trước cùng Đại Khâu bọn họ vừa ác đấu một phen, đôi mắt Đại Khâu truy sát, hẳn chỉ có thể dựa vào nhanh nhẹn ưu thế ở biển lửa bên trong qua lại né tránh.

"Này độc tử sức mạnh quá mạnh mẽ, bên ngoài những thứ khác chính thức chó săn, chờ hỏa thể một yếu, cũng muốn xông vào đến, đến lúc đó chúng ta liền thật một con đường chết." Thiết Trà trầm giọng nói.

Kỳ Hồng nhẫn nhịn đau tê tâm liệt phế rõ, cắn răng nói: "Mang ta đi đến một cái khu vực an toàn, ta đem bọn họ hết thảy đều thiêu chết!"

Thiết Trà trong lòng rung mình, chất vấn nói: "Lẽ nào ngươi muốn dùng chiêu kia. . . Vậy ngươi đời này thì xong rồi!"

"Xong thì xong rồi, dù sao cũng tốt hơn ở đây xong đời!" Kỳ Hồng xich mắt đỏ, lộ ra vô hạn oán độc: "Chỉ cần có thể sống sót đi ra ngoài, tổng có cơ hội báo thù. . . Đến lúc đó, ta nhất định muốn cái kia hai cái chim non chết không có chỗ chôn!"

Thiết Trà hơi run run, nhất thời không hiểu Kỳ Hồng nói hai cái chim non đến cùng là chỉ ai.

Nhưng từ nơi này oán độc ngữ khí có thể nghe ra, Kỳ Hồng kế hoạch thất bại, còn bị trọng thương đến đây, tựa hồ chính là cái kia hai cái chim non ban tặng!

"Đi!"

Kỳ Hồng gặp Đại Khâu lại bay nhào lên, cắn răng lại vút ra một cái quả cầu lửa.

Nhân cơ hội này, Thiết Trà vội vàng gánh Kỳ Hồng chạy ra khỏi mảnh này biển lửa!

Lúc đi ra, trước mặt vừa vặn đứng cạnh mấy cái tiêu phòng viên cùng cảnh sát.

Kỳ Hồng liên thủ với Thiết Trà hợp tác, một cái phóng thích quả cầu lửa, một cái quyền đâm cước đá, đảo mắt liền đem mấy cái này cảnh sát cho làm năm!

Thiết Trà đoạt hai cái súng, chính mình lưu một cái, lại ném cho một cái Kỳ Hồng.

Kỳ Hồng trực tiếp trước tiên nhét trong túi, lùi tới một cái tương đối vị trí an toàn, trầm giọng nói: "Thay ta hộ pháp!"

Tiếp đó, hắn cũng múa hai tay, bấm một cái quyết, đồng thời miệng lầm bầm.

Một khắc này trở đi, Kỳ Hồng trên người bắt đầu nổi lên một tầng quỹ dị hồng quang, không khí chung quanh cũng cấp tốc nồng nhiệt nóng lên!

Thiết Trà dư quang mắt liếc xung quanh còn chưa lửa cháy cây cỏ, cũng đã bị nướng được héo rút, biển lửa bên trong còn không ngừng có hỏa tinh bị hấp dẫn mà đến, trời nổi ở Kỳ Hồng xung quanh cơ thể!

Tinh hỏa liệu nguyên!

Làm tiêu đồng bọn, Thiết Trà tự nhiên biết, Kỳ Hồng sắp phát động cái này đại chiêu, sẽ đem trước mắt chu vi một dặm toàn bộ biến thành hừng hực biển lửa!

Phía ngoài cái kia chút xe cảnh sát, xe cứu hỏa cùng tất cả mọi người, đều sẽ bị ngọn lửa hừng hực nuốt chửng!

Chỉ là, muốn phát động này nhất trí mệnh sát chiêu, chắc chắn tiêu hao hết Kỳ Hồng trong cơ thể hết thảy linh lực năng lượng, thậm chí tinh nguyên sự sống, mặc dù trốn về tổ chức, dựa vào cái kia mấy khối linh thạch mảnh vỡ tiếp tế, cũng khó khôi phục bao nhiêu.

Nói cách khác, không ngừng tu vi đại diệt, đời này cũng đừng hòng lại có thêm tăng lên, chờ phế nhân không khác nhau gì cả!

Lúc này, Đại Khâu cũng gánh Ngô Nguyên Kỳ từ trong biển lửa xông đi ra.

Thấy thế, Thiết Trà giờ tay liền mở ra hai súng.

Ngoại trừ cái kia chút thức tỉnh ra Đồng Bì Thiết Cốt siêu cường thân thể hệ, đại bộ phận phân Giác tinh giả đều vẫn là sợ viên đạn chờ vũ khí nóng, Đại Khâu còn miễn cưỡng có thể đỡ được, trọng thương hấp hối Ngô Nguyên Kỳ nhưng hầu như thành mục tiêu sống!

Bên bờ sinh tử, đột nhiên này một vòng không khí chấn động, cái kia hai viên tốc độ của viên đạn mạnh mẽ chậm chậm lại.

Đại Khâu nhân cơ hội gánh Ngô Nguyên Kỳ né mở, sau đó hướng về phía phía trước gọi nói: "Trần Y Lạp! Ngươi còn biết tới trợ giúp! Ta nghĩ đến ngươi phải chờ cho mọi người nhất xác đây!"

"Hồn đạ! Không phải nói ngã đệ bị vây ở trong đại hỏa mà, lão nương khẳng định trước tiên cần phải đi cứu hắn!"

Phía trước chạy tới một đám nhân ảnh, dẫn đầu một màn kia bóng hình xinh đẹp, nhờ ánh lửa chiếu rọi, hiện ra một tấm tuyệt sắc hồng huyết kiều dung, có thể không phải là tiểu tỷ tỷ Trần Y Lạp!

"Người đệ thế nào rồi?" Ngô Nguyên Kỳ thở hổn hển hỏi.

Bọn họ nhận được tin tức ngay lập tức liền chạy đến, làm sao nội thành quá chặn lại, vẫn là Đại Khâu gánh Ngô Nguyên Kỳ từ trên cầu cao nhảy xuống trước hết giết đến, đúng lúc ngăn chặn Kỳ Hồng bọn họ!

Mà bao quát Trần Y Lạp chờ đại bộ phận ăn chia viên, còn rải rác ở ngoại thành phía tây cùng sông lớn khu vực kia suu tầm răn độc, tương đối làm đến trễ hơn một chút.

Kỳ Hồng không thể nghi ngờ cũng là bắt của bọn hắn nhân mã phân tán cơ hội tốt, này mới dám tại động thủ hành hung.

Chỉ là, Kỳ Hồng đầu tiên là đánh giá thấp cái kia hai cái chim non bản lĩnh, tiếp theo lại đánh giá thấp Ngô Nguyên Kỳ liều mạng quyết tâm!

Trần Y Lạp làm đến chậm một chút với Ngô Nguyên Kỳ, nhưng nghe nói đệ đệ còn vây ở răn bấy cùng biển lửa bên trong, nào còn có rồi răn diệt địch, trực tiếp chạy trước tiến vào đi cứu người.

Nghe vậy, Trần Y Lạp một bên trừng mắt Kỳ Hồng cùng Thiết Trà, một bên phần nhiên nói: "Nói là trốn ra được, nhưng không biết được đã chạy đi đâu, khôn kiếp dám đụng đến ta đệ, lão nương không phải làm thịt bọn họ!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Bể Phong Thủy Sinh Cốt

"Vậy phải xem người còn có thể sống bao lâu, hồn huyết nữ!"

Thiết Trà thả ra lời hung ác, có thể chẳng những không có lên trước, trái lại liên tục lui về phía sau.

Mạnh đi nửa cường nhân, cũng có đầu óc phân rõ được tình thế tình hình.

Đối mặt một bày Giác tinh già vây quét, Thiết Trà mạnh mẽ đến đâu, cũng không dám chơi cái gì mặc kệ ngàn vạn người Ta vẫn hướng tới nào tàn động tác võ thuật.

Hướng chỉ hán nhìn ra rồi, trước mắt cái này hồn huyết nữ siêu năng lực, dĩ nhiên là dụng ý niệm điều khiển ngoại vật, đây đối với hán thân thể này hệ tới nói có thể nói là thật to bất lợi!

Tuy rằng lấy hán thức tình trình độ, Trần Y Lạp ý niệm căn bản cảm cố hán không được, nhưng thân hình động tác phương diện rất có thể sẽ gặp phải lực cản, lúc này lại phối hợp Đại Khâu này bày thân thể hệ mạnh mẽ tấn công phối hợp, hán cùng trên thốt cả không khác nhau gì cả.

"Thiết Trà, người trước đi, đám người kia hết thấy giao cho ta giải quyết!"

Kỳ Hồng lúc này rất có nghĩa khí nói nói.

Thiết Trà xoay đầu nhìn tiểu đồng bọn một chút, dĩ nhiên rất thẳng thắn thả người chạy trốn, Đại Khâu bọn họ còn muốn đuổi, lại bị Thiết Trà mấy thương tử đạn chặn lại, chỉ có thể trở mắt nhìn người nhảy vào sông lớn bên trong!

Liền như vậy, tràng bên trong chỉ còn dư lại Kỳ Hồng cùng chính thức đại bộ đội giằng co.

Này rõ ràng hán là một hồi không huyền niệm chút nào chống lại.

Nhưng là. . .

Oành!

Có cảnh sát thử bắn súng xạ kích Kỳ Hồng, kết quả quả tử bắn ra đến giữa đường, như là đụng phải tấm thép, trực tiếp đình trệ cũng rơi xuống!

Còn có cảnh sát không tin tã, lại là mấy súng, vẫn là như vậy kết quả.

Đại Khâu đứng mãnh hướng về va tới, cũng miễn cưỡng bị chặn lại rồi!

"Vô dụng! Hấn mở ra tuyệt đối lĩnh vực!" Trần Y Lạp sắc mặt trước nay chưa có nghiêm nghị!

Ngô Nguyên Kỳ cũng nghiêm nghị nói: "Hấn sợ là muốn phát động Tinh hỏa liệu nguyên!"

Nghe vậy, người ở chỗ này hoàn toàn hoàn toàn biến sắc.

Bọn cảnh sát còn có chút hồ đồ, nhưng những quan này mới Giác tỉnh giả dĩ nhiên ý thức được chuyện gấp gấp nghiêm trọng!

Tuyệt đối lĩnh vực, là một cái chỉ tồn tại ở Giác tỉnh giả trong vòng thuật ngữ chuyên nghiệp!

Đương nhiên, một ít quen thuộc hoạt hình người nên cũng từng nghe nói cái này thuật ngữ chuyên nghiệp!

Đơn giản rõ ràng nói tóm tắt giải thích, đây là Giác tỉnh giả vì bảo vệ mình mà mở ra không gian kết giới, bất kỳ thực thể đều không thể xâm nhập bức tường ngăn cản trường lực!

Nhưng có thể mở ra tuyệt đối lĩnh vực, trước mắt mới chỉ chỉ có số ít phân siêu cường tinh thần hệ Giác tỉnh giả.

Hơn nữa một loại thời điểm chiến đấu, những người này chắc chắn sẽ không mở ra.

Dù sao, này muốn hao tổn rơi đại lượng lĩnh lực năng lượng.

Thời gian rất lâu bên trong đều không thể bổ sung trở về.

Lại nói, kéo dài thời gian một loại đều cũng không dài lắm.

Vì lẽ đó, tinh thần hệ Giác tỉnh giả nhóm đại thể sẽ chọn ở phát động một ít cường đại kỹ năng pháp thuật thời gian mở ra tuyệt đối lĩnh vực, một mặt là tránh khỏi phát động kỹ năng pháp thuật thời gian bị ngoại vật công kích quấy nhiễu, một mặt là chờ kỹ năng pháp thuật phát động phía sau, bảo vệ mình sẽ không bị lan đến gần!

Mà bây giờ, Kỳ Hồng ở sức thể muốn phóng đại chiêu thời điểm, mở ra tuyệt đối lĩnh vực, nói rõ là phải đem hết thầy trước mắt đều thiêu hủy!

Tinh hỏa liệu nguyên, chính là một loại làm người nghe tiếng đã sợ mất mật siêu cấp lớn chiêu!

"Tên khốn kiếp! Lão tử cũng không tin xé không nát này phá lĩnh vực!" Đại

Khâu gầm nhẹ một tiếng, hai bàn tay vỗ vào tầng kia vô hình kết giới trên, theo cầu kết bính phát bấp thịt, mấy ngón tay càng nỗ lực khu đi vào!

Ngô Nguyên Kỳ sắc mặt âm trầm biến ảo một trận, xoay đầu hướng về những cảnh sát kia nói: "Các người lập tức làm cho tất cả mọi người lui ra chung quanh đây chu vi một dặm bên trong! Nhanh!"

Mấy cái cảnh sát thấy thế, trong lòng biết chiến đấu thăng cấp tới mức này, đã không phải là bọn họ những người bình thường này có thể tả hữu.

Hơn nữa, Ngô Nguyên Kỳ ở đây sao nguy cấp quan đầu còn để cho bọn họ toàn bộ rút đi, lại nhìn cái kia dị đoan Giác tỉnh giả tư thế, không thể nghi ngờ mang ý nghĩa sẽ có một hồi khủng bố tai họa bao phủ phương này tròn một dặm bên trong!

Mất thấy thực sự không giúp được gì, những cảnh sát này không thể làm gì khác hơn là phần nộ rút đi.

"Đến!"

Đại Khâu hét lớn một tiếng, cả người bấp thịt lần thứ hai tăng vọt, một tầng ánh sáng chậm rãi chảy xuôi với trên thân thể!

Tinh thần hệ Giác tỉnh giả có thể phóng đại chiêu,

Thân thể hệ Giác tỉnh giả tự nhiên cũng có độc đáo chung cực kỹ năng có thể!

Mà bây giờ, Đại Khâu đã thúc phát khởi lĩnh lực trong cơ thể năng lượng, nỗ lực dựa vào sức mạnh mẽ đánh vỡ Kỳ Hồng tuyệt đối lĩnh vực!

Đúng như dự đoán, sau một khắc, Đại Khâu mấy ngón tay càng cứng rắn chậm chậm đâm tiến vào tầng này không gian kết giới bên trong!

Trần Y Lạp thấy rất rõ ràng, Đại Khâu trước mặt không khí ờ hơi gợn sóng, đây là muốn xé rách tuyệt đối lĩnh vực dấu hiệu!

Nếu như lại cho Đại Khâu một ít thời gian, đánh vỡ cái này tuyệt đối lĩnh vực, cố gắng độ khả thi rất lớn.

Nhưng là, nhìn Kỳ Hồng cả người càng thêm đỏ đậm mang, Trần Y Lạp trong lòng biết e sợ không kịp đợi đánh vỡ cái này tuyệt đối lĩnh vực, mọi người phải trước tiên chôn thân biển lửa!

"Đại Khâu, không còn kịp rồi! Ngươi cũng đi nhanh lên!" Ngô Nguyên Kỳ rồi hướng còn lại Giác tỉnh giả thủ hạ, gọi nói: "Các ngươi cũng mau đi! Đây từ đây ta đối phó!"

Hết sức hiển nhiên, Ngô Nguyên Kỳ là chuẩn bị lưu lại cùng Kỳ Hồng đồng quy vu tận!

Chờ Kỳ Hồng thả xong đại chiêu, linh lực năng lượng tiêu hao hết, tuyệt đối linh vực tự nhiên sẽ biến mất!

Chỉ cần chống được cái kia thời cơ, Ngô Nguyên Kỳ ắt có niềm tin đem Kỳ Hồng chém giết!

"Không! Đi!"

Đại Khâu tiếp tục ra sức xé rách không gian kết giới, âm thanh từ trong hàm răng đung tới, phá lệ leng keng mạnh mẽ: "Thề! Chết! Cống! Tồn! Vong!"

"Chúng ta cũng phải cùng đội trưởng thề sống chết cùng chết sống!" Còn lại Giác tỉnh giả nhóm cũng dồn dập xông lên trước, kích phát riêng mình linh lực năng lượng, nỗ lực đánh vỡ tuyệt đối linh vực!

"Đi! Người nhà của các ngươi còn chờ các ngươi trở lại!" Ngô Nguyên Kỳ mắt đỏ gào thét nói.

"Đừng hòng đi! Đồng thời xuống đất phủ đưa tin đi thôi!" Kỳ Hồng Kiệt nhiên nở nụ cười, thanh tuyến thể thâm được như cú đêm hót vang, nhưng nét cười của hắn cùng với cả khuôn mặt, giờ khắc này cũng đã bị đỏ tươi ánh sáng lộng lẫy bao phủ lại.

Lại quá nửa phút không tới, này một mảnh mạng đều đem bị trở thành Luyện ngục!

"Ngươi cũng đừng nghĩ sống!" Đại Khâu giận mắ, lại rống lên một cỗ hống: "Trần Y Lạp! Bảo vệ tốt đội trưởng!"

Trần Y Lạp thì lại bắt đầu bấm quyết.

Nàng cũng mở ra tuyệt đối linh vực!

"Các ngươi đều đi! Ta một người có thể đứng vững!" Trần Y Lạp dứt khoát kiên quyết nói, sắc mặt nhưng có chút gian khổ, hiển nhiên nàng đối với tuyệt đối linh vực nắm giữ không có Kỳ Hồng vững như vậy cố.

Thế nhưng, đối mặt cái này cường đại dị đoan Giác tỉnh giả, các nàng ai cũng không chịu xem thường thỏa hiệp!

Liền khi này nhóm người chen lấn cướp chịu chết, lại không chú ý tới một bóng người lặng yên nhích tới gần, đứng ở một viên xanh um đại thụ bóng tối bên trong.

"Tuyệt đối linh vực. . ."

Trần Diệp lẩm bẩm nói, trên mặt cũng lộ ra vẻ nghiêm túc.

Nhìn đáng đáp, không chỉ có công kích vật lý đánh không lại đi, liền ngay cả thường quy pháp thuật cũng chưa chắc có thể xuyên thấu kết giới này, bằng không Ngô Nguyên Kỳ cùng Trần Y Lạp đã sớm nên phát động.

Nhưng hắn cũng không có nhụt chí.

Nếu chính diện đánh không mặc tuyệt đối linh vực, như vậy từ cái khác phương vị hay là có thể. . . Nói thí dụ như, Kỳ Hồng dưới bàn chân!

Trần Diệp bắt đầu cẩn thận nghiên cứu ý thức bên trong Thanh Long Tinh Uẩn Đồ.

Kỳ thực cũng không cần nghiên cứu, trò chơi này bên trong Thanh Long Tinh Uẩn Đồ, hắn sớm chơi được giá khinh tự thực.

Làm như thế nào thấp sáng tâm hồn thu được hiệu suất cao nhất thực dụng kỹ năng pháp thuật, hắn cũng thuộc nằm lòng.

Quét mắt một lần tạo thành Thanh Long Đồ văn 16 ngôi sao phách, ánh mắt của hắn cuối cùng rơi xuống đuôi rồng bộ vị viên kia ngôi sao phách: Đổng băng!

(Băng Phong Thủy Sinh Cốt): Tại mục tiêu dưới chân gọi ra băng trụ tiến hành công kích, thuộc tính "hước" thương tổn. Chú: Nhân vật đẳng cấp 10, hao tổn linh lực 30

Làm Trần Diệp ý niệm vừa rơi xuống đến (đổng băng ngôi sao phách), lập tức nhảy ra tương quan giải thích nói rõ.

Trần Diệp lập tức dùng một viên ngôi sao phách điểm, đốt sáng lên (đổng băng ngôi sao phách).

Ngay sau đó, đuôi rồng viên này ngôi sao phách lảnh sáng lên một cái.

Đồng thời, Trần Diệp ý thức bên trong bị lổm vào một loại huyền bí kỹ năng pháp thuật!

Không kịp nhiều linh hội, Trần Diệp ngóng nhìn gặp Kỳ Hồng trên người hồng mang tăng vọt, liền đối Đại Khâu chờ người chung quanh quần áo tóc đều tự dấy lên đến, liền biết cái kia đại sát chiêu sẽ phải thả ra!

"Khiến một cái!"

Trần Diệp nhanh chóng bấm một cái thủ quyết, ý thức phong tỏa lại tuyệt đối lĩnh vực bên trong Kỳ Hồng!

"Đều đi chết đi!"

Kỳ Hồng hét lớn một tiếng, đang muốn phát động Tinh hóa liệu nguyên, đột nhiên dưới bàn chân không tên truyền đến một cỗ lạnh lẽo âm trầm hơi lạnh!

Không chờ hắn phản ứng lại, một khối nhon băng trụ càng bỗng dựng từ dưới lòng đất xông ra, cực hạn hơi lạnh đảo mắt lan khắp toàn thân, đảo mắt liền đem cả người đều đông cứng băng trụ bên trong!

"Này! ! !"

Trong phút chốc, nguyên vốn muốn liều mạng Đại Khâu bọn người nhìn ngây ngẩn cả người, liền xé rách không gian kết giới động tác đều bỗng nhiên đình trệ!

Cách đó không xa Ngô Nguyên Kỳ cùng Trần Y Lạp cũng là nhìn ra trọn mắt lú lười!

Biến cố này, phát sinh thực sự quá đột ngột, quá ly kỳ!

Suy nghĩ còn không có lộn lại, khối này đông băng Kỳ Hồng băng trụ ầm ầm vỡ vụn, ở trên không tức bên trong hóa thành vô hình!

Đồng thời, tuyệt đối lĩnh vực cũng đã biến mất!

Kỳ Hồng kinh ngạc ngốc đứng ở đằng kia, trên người hồng quang cũng đều tiêu tan không còn hình bóng, con người chuyển lưu một hồi, thỉnh linh từ khóe mắt chảy ra dòng máu!

Còn có miệng mũi cũng theo máu tươi chảy ròng!

Cuối cùng cả người hắn hoảng du một hồi, trực đỉnh đỉnh ngã trên mặt đất!

Đại Khâu cấp tốc ngồi chồm hổm xuống tóm chặt y phục của hắn kéo lên, đưa tay dò xét một hồi Kỳ Hồng hơi thở, xoay đầu kinh ngạc quay về Ngô Nguyên Kỳ nói: "Chết rồi. . ."

Ngô Nguyên Kỳ một cái giật mình, cũng vội vàng chạy tới quan sát, mãi đến tận xác nhận Kỳ Hồng đã chết tuyệt, lập tức ngấm nhìn bốn phía, hô to nói: "Là vị tiền bối nào ra tay giúp đỡ?"

Nhưng là bốn phía ngoại trừ ngọn lửa hùng hực và tiếng gió, lại không bất kỳ động tĩnh nào.

"Đội trưởng, sông lớn bên trong còn có một cái!" Đại Khâu nhắc nhở nói.

Ngô Nguyên Kỳ gặp vị cao nhân kia không chịu hiện thân, lại thử cảm ứng bốn phía một cái, nhưng không phát hiện được linh lực cường đại sóng năng lượng, chỉ có thể quyết đoán nói: "Lập tức gọi về cảnh sát, phong tỏa xung quanh sông nói cùng các lộ khẩu, cần phải chặn lại cái kia Thiết Trà. . . Nếu như bọn họ còn gặp gỡ cái gì không rõ lai lịch cao thủ, thì lại tận lực không nên tùy tiện nổi lên va chạm, có tin tức lập tức thông báo ta!"

Chờ Đại Khâu bọn họ tiếp tục bắt lấy hành động, Trần Y Lạp chậm rãi đi tới, mắt nhìn xuống Kỳ Hồng thi thể, cau mày nói: "Thủ đoạn cao cường! Dĩ nhiên có thể bỗng dựng từ dưới lòng đất cho gọi ra băng trụ, hơn nữa nắm bắt thời cơ được vừa đúng, vừa vặn này Kỳ Hồng linh lực năng lượng đều thả ra, không hề sức chống cự, thân thể bị băng hóa hai tầng xung kích được trực tiếp nổ chết."

"Đúng đây, phần này thủ đoạn, ta đều hít khói, cũng may, hắn đúng lúc cứu mọi người tính mạng." Ngô Nguyên Kỳ đứng ở biển lửa trước, nhìn yên tĩnh thâm trầm bốn phía, lo lắng nói: "Ta hiện tại lo lắng nhất chính là, cái này lai lịch khó lường cao thủ, nếu không phải chúng ta bên này, có thể ngàn vạn cũng đừng là cái kia chút dị đoan trận doanh, bằng không này thế nói còn phải muốn không yên ổn."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mạn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Dư âm không ngừng

Trận này rắn họa cùng nhân họa cộng đồng chế tạo tai nạn sự cố, ở một mảnh thảm trạng bên trong hạ màn.

Bị thiêu huỷ giảng tân lục nói cùng phòng học vẫn chỉ là trên kinh tế tổn thất, nhân viên thương vong mới là nhất nhìn thấy mà giật mình!

Thí dụ như rắn bảy đột nhiên tập kích thời gian, cái kia một số người bị cắn xé công kích học sinh, tuy rằng đại bộ phận phân chỉ là bị chút bị thương da thịt, nhưng vẫn có một số người bị độc rắn cắn, hoặc ngã chổng vó bị đâm đạp, trải qua khẩn cấp đưa đi bệnh viện cứu giúp, cuối cùng coi như hữu kinh vô hiểm đều cứu về rồi.

Bất quá, nhưng đã chết hai người học sinh.

Này hai học sinh đều là trực tiếp ở trong phòng học đã bị sát hại!

Hung thủ là con kia thức tỉnh Hoa Ban Xà, lúc đó Từ Đồng dẫn một bầy học sinh trước tiên trốn đến một gian trong phòng học tị nạn, kết quả con kia Hoa Ban Xà từ lâu ngủ đông ở cửa sổ, thừa dịp hắc ám cùng hỗn loạn, một khẩu khí cắn chết cái kia hai học sinh, sau đó cấp tốc cắn nuốt bọn họ nội tạng bộ phận, mãi đến tận phải tiếp tục giáo sát Từ Đồng, bị Từ Đồng cho may mắn chống đỡ đỡ lấy.

Chết cái kia hai học sinh, sau đó trải qua nhận định, đều là vừa thức tỉnh chuẩn vô đạo sinh!

Này đề vốn liền vấn đề nghiêm trọng nặng hơn.

Có người nói sau đó gia trưởng còn đến trường học náo quá, bất quá không bao lâu, đã bị quan phương khắc phục hậu quả tổ công tác cho dưới sự trấn an đi tới.

Mà chút, Trần Diệp cũng là không lâu sau trấn trở nghe người ta nhắc tới.

Đêm đó phía sau, Trần Diệp liền cùng cái khác bị thương học sinh cùng được đưa vào bệnh viện.

Kỳ thực Trần Diệp thương thế không nặng, chủ yếu là bị Hoa Ban Xà đuổi cho quét sạch hai lần.

Sau đó hay là thể chất thuộc tính bị tăng cao tới, mới một ngày thời gian hần liền khôi hần.

Nhưng ở Trần Y Lạp cứng rắn dưới sự yêu cầu, nhưng ở thêm viện quan sát hai ngày.

Mà hần ở chỗ đó được viện tăng trật, tất cả đều là tại việc này cố bên trong người bị thương.

Có trường học bạn học, cũng có cảnh sát tiêu phòng viên, còn có một chút chính thức Giác tỉnh giả.

Giống Hạ Giang địa khu Giác tỉnh giả đội trưởng Ngô Nguyên Kỳ, cả người bị diện tích lớn vết bồng, bắt đầu còn bị đưa vào ICU, vạn hạnh chỉ là biểu bì bị dả thương, vết bồng trình độ không nặng, thêm nữa thể chất của hần khác hần với người thường, hai ngày sau đã bị chuyển đến phòng bệnh bình thường quan sát.

Trần Diệp cũng theo Trần Y Lạp đi thăm viếng quá, không thể không nói đây là một cái đàn ông, cả người quán đầy băng vải, vẫn như cũ rộng rãi sang sáng.

Nhưng Ngô Nguyên Kỳ giữa hai lông mày nhưng có chút nghi ngờ.

Một mặt là lần này nhân viên thương vong, một mặt là vụ án bên trong đủ loại điểm đáng ngờ.

Giống Trần Diệp lần gặp, liền tồn tại không ít điểm đáng ngờ.

Tỷ như hần cùng Lục Tiểu Vũ là thế nào từ rắn độc cùng Kỳ Hồng vây quét bên trong chạy ra sinh thiên.

Đối với lần này, Trần Diệp đã sớm chuẩn bị, nắm vừa sáng bịa đặt tốt cố sự qua loa lấy lệ tới.

Nói thẳng hần cùng Lục Tiểu Vũ ở cái kia phòng học kề bên tuyết cảnh thời điểm, bay tới một bầy chim cắt hồng cứu bọn họ, cũng đem con kia rắn độc cho bị thương nặng, còn đem rắn độc làm cho liên trong cơ thể linh thạch cũng cho phun ra ngoài, nguyên bản gần như không sao rồi, bỗng nhiên lại từ trước cửa sổ chạy vào một cái hỏa diễm nam, cũng phải cướp giật linh thạch.

"Sau đó ta liền ôm Lục Tiểu Vũ ở trong phòng học né tránh, bị đại hỏa bức đến không đường có thể trốn thời điểm, hình như là Lục Tiểu Vũ bỗng nhiên thức tỉnh ra siêu năng lực, nhiễu loạn cái kia hỏa diễm nam thần kinh, ta cũng đánh bạo nhào tới cho hần mấy nắm đấm, nhưng vẫn là bị cái kia hỏa diễm nam bức lui, cũng còn tốt, vị kia Lý Vân Bằng cảnh sát đứng lúc tới rồi, đứng ở cửa sổ nổ súng bắn tổn thương cái kia hỏa diễm nam, hần thoát đi sau, ta cùng Lục Tiểu Vũ đã bị cái kia chút chim cắt hồng cầm lấy quần áo, từ không trung cứng rắn nã bỏ vào trên sân cỏ. Cuối cùng, cái kia chút chim cắt hồng cướp đi khối này linh thạch liền bay đi. . ."

Ngô Nguyên Kỳ hết sức nhận thức thật hết sức kiên nhẫn nghe thuật, mãi đến tận Trần Diệp nói đến đây điểm mấu chốt thời điểm, hần mới không nhịn

được vấn đề nói: "Ngươi là nói, Lục Tiểu Vũ là chạm được này khối linh thạch mà thức tỉnh?"

"Hắn là đi. . ." Trần Diệp làm bộ lòng vẫn còn sợ hãi nói nói: "Nếu như không phải nàng đúng lúc thức tỉnh rồi, ta cùng nàng lúc đó nên mất mạng."

Nghe vậy, Ngô Nguyên Kỳ cùng Trần Y Lạp cũng là âm thầm kinh tâm

Hiện nay, bọn họ cơ bản còn là hiểu rõ ngọn nguồn.

Thử nghĩ, nếu như không phải Lục Tiểu Vũ có cấp A thiên phú tư chất,

Lại vừa lúc cái kia chút chim cất hồng đúng lúc chạy tới, cũng đem từ rắn độc trong cơ thể bức ra linh thạch mảnh vỡ đánh bay đánh bạ cho Lục Tiểu Vũ chạm được, do đó thức tỉnh ra có thể nhiều loạn người khác tỉnh thân suy nghĩ siêu năng lực, này hai đứa bé, là tuyệt đối không cách nào từ rắn độc cùng Kỳ Hồng giết chóc bên trong còn sống sót!

Kỳ thực, Trần Diệp vừa bắt đầu là muốn nói Lục Tiểu Vũ là chạm đến chính mình bình an phù bên trong linh thạch mảnh vỡ mà thức tỉnh, nhưng bây giờ nếu Kỳ Hồng chết rồi, không có chứng cứ, cái kia đại khái có thể nói thẳng thành là Lục Tiểu Vũ tại chỗ thức tỉnh, vừa có thể đem Lục Tiểu Vũ hiềm nghi vấn đề rửa sạch, cũng đề này bộ lời giải thích càng có chuẩn bị hợp lý tính.

Miễn cưỡng tiêu hóa lần này từ đầu đến cuối, Ngô Nguyên Kỳ nhưng không dễ như vậy bị lừa gạt, lại chất vấn nói: "Lục Tiểu Vũ thức tỉnh ngọn nguồn từ đầu đến cuối, chúng ta tạm thời tin tưởng là chuyện như thế, vậy ngươi có thể hay không giải thích một chút, cái kia chút chim cất hồng tại sao muốn cứu các ngươi? Còn có, lần trước ta hỏi qua rồi, thân thể của ngươi rốt cuộc là làm sao có thức tỉnh ước số?"

Nghe vậy, Trần Y Lạp sắc mặt lập tức có chút lo lắng, căng thẳng cùng tức giận.

Hiển nhiên, nàng cùng Ngô Nguyên Kỳ đều biết, ở trong chuyện này, Trần Diệp còn che giấu quá nhiều bí mật!

Trần Diệp làm bộ do dự một hồi, lần thứ hai đem điều này lời nói đối tròn lên, nói thẳng chính mình có một lần từ miệng rắn hạ cứu cái kia một tổ chim cất hồng chim non, liền chim cất hồng liền lấy mảnh vỡ cho mình làm báo đáp.

Khởi đầu hắn cũng không biết nói đây là linh thạch mảnh vỡ, liền tùy tiện giấu ở trên người, mãi đến tận lần kia cùng bọn cướp giao thủ, hắn mới phát hiện thân thể của chính mình xuất hiện thần kỳ biến hóa.

Sau đó lại lên mạng su ru tập lượng lớn tin tức, liền đoán được chim cất hồng cho mình, rất có thể là năm đó viên kia vẫn lạc địa cầu linh thạch mảnh vỡ!

"Cái kia lúc trước ta hỏi ngươi là làm sao đạt được thức tỉnh ước số, ngươi tại sao muốn ẩn giấu?" Ngô Nguyên Kỳ từ dưới gối mặt lấy ra cái kia bình an phù, đặt ở trong tay nhẹ nhàng lung lay.

Mặc dù ở trọng thương, nhưng này đôi lấp lánh có Thần ánh mắt thì lại vững vàng tập trung vào Trần Diệp, tựa hồ muốn nhìn cái hiểu sáng tỏ.

"Ta vừa bắt đầu cũng không xác định. . . Hơn nữa nghe người ta nói, tư tàng linh thạch mảnh vỡ là hình sự trọng tội, ta có chút sợ, liền muốn quay đầu lại tìm cơ hội đem ném đi rồi." Trần Diệp lại đem mình diễn dịch thành một bộ thấp thỏm bất an tự kỷ thiếu niên dạng.

"Nhưng ngươi vẫn còn mang ở trên người, lại đang làm gì vậy?" Ngô Nguyên Kỳ vẫn còn ở bào căn cứ đề.

"Bởi vì ta cảm giác này hai viên mảnh vỡ mang theo người rất thoải mái, trong lúc vô tình, tổ chất thân thể còn tăng lên rất nhanh. . . Liền muốn nhiều hơn nữa dùng một trận." Trần Diệp cũng "Thành thật" trả lời nói.

"Tự cho là thông minh. . . Bất quá, ngươi mang theo vật này, thực lực tự nhiên dễ dàng đến tăng lên." Ngô Nguyên Kỳ cười quỷ dị cười, lại vẫn rất thẳng thắn đem bình an phù ném trả lại cho Trần Diệp.

Ở Trần Diệp kinh ngạc giờ tay tiếp nhận bình an phù phía sau, Ngô Nguyên Kỳ ngưng mắt nhìn hắn, nói nói: "Linh lực bên trong năng lượng đều bị ngươi dùng hết rồi, cùng phổ thông tảng đá không khác nhau gì cả, ta nghe nói này bình an phù là bà ngoại ngươi cầu tới cho ngươi, hay là trước để cho ngươi kê bên người dùng đi, cũng coi như là đối với lần này ngươi lập công biểu hiện một phần ngợi khen, bất quá quay đầu lại nếu như mặt trên yêu cầu vật này làm nghiên cứu, ngươi chính là được phối hợp với giao nộp."

"Mặt khác, ngươi những giải thích này, ta tạm thời trước tiên tin tưởng, nhưng sự tình phát triển tới mức này, ta có tin hay không đã không trọng yếu, quá hai trên trời mặt phải phải tổ điều tra lại đây, khẳng định còn muốn tìm ngươi hỏi dò, ngươi sớm có chuẩn bị tâm lý, ngươi cần phải nhớ kỹ, tuyệt đối đừng lại ôm may miễn tâm thái ẩn giấu thật tình, vạn nhất xảy ra sự cố, đừng nói ngươi, liền chị ngươi cũng phải bị liên lụy! Liền nói này hai viên linh thạch mảnh vỡ, ở thức tỉnh ước số kỹ thuật đã hết sức hoàn thiện hôm nay, ngươi cho rằng chính thức sẽ ham muốn như thế ít đồ sao? Mọi người khẩn trương nhất vẫn là vật này không thể lưu lạc đến phần tử tội phạm trong tay, bằng không giống lần này tai nạn còn đem tiếp tục phát sinh!"

Trần Diệp khiêm tốn thụ giáo, nói: "Ta cũng không nghĩ tới dùng linh tinh vật này, càng không cho người khác tiếp xúc qua."

"Này ta biết, bằng không ngươi lần này tội lỗi liền lớn hơn!" Ngô Nguyên Kỳ cười mắng, nhưng xuyên thấu qua lần này ngôn từ, có thể suy đoán chính thức cơ bản sẽ không đối với Trần Diệp truy cứu trách nhiệm gì: "Mặt khác, cái kia chút chim cất hồng. . . Ta cũng tạm thời cho rằng là tri ân đồ báo, nhưng bây giờ chúng nó cướp đi cái kia một khối linh thạch, thế tất còn phải điều tra tiếp, vì lẽ đó đón lấy nếu như ngươi gặp lại cái kia chút chim cất hồng, cần phải phải cùng chúng ta liên lạc!"

Trần Diệp miệng đầy đáp ứng.

Tiếp đó, Trần Y Lạp liền đề hấn trước tiên trở về phòng bệnh nghỉ ngơi, đưa lúc ra cửa, còn bản trứ mặt cười răn dạy nói: "Thật không khiến người ta bốt lo, người khác đều là tỷ tỷ dùng sức hăm hại đệ đệ, tiểu tử nguoi đúng là ba ngày hai đầu cho tỷ đào hố to nhảy!" Dừng một chút, nàng lại nhẹ thờ nhẹ một cái, mềm lòng nhìn đệ đệ: "Nhưng cuối cùng cũng coi như người không có chuyện gì là tốt rồi, lần sau gặp lại việc này, nhớ trước tiên bảo đảm mạng của mình, hiểu chưa?"

Trần Diệp nhận ra được của nàng thân thiết sắc mặt, liền gật gật đầu.

Nhìn theo đệ đệ ly khai, Trần Y Lạp lại trở về phòng bệnh, có vẻ muốn nói lại thôi.

"Người không cần nói gì hết, ta vẫn là câu nói kia, tin tưởng nguoi này em trai bản tính." Ngô Nguyên Kỳ cười khổ nói: "Về phần hấn lừa gạt tiếp cái kia hai nhỏ mảnh vụn. . . Ngược lại được coi như hấn số may, nhét ở trên nguoi, gấp gờ như vậy nguy cấp tình cảnh, để tiềm năng thức tỉnh tốc độ nhanh hơn, ta vừa đem bình an phù ném cho hấn, hấn lộ ra phản ứng nhanh nhẹn, đã vượt ra khỏi bình thường tay mơ trình độ, chẳng trách con kia trọng thương Hoa Ban Xà có thể bị hấn cho ung dung giết chết, có gan phách có năng lực, là khối khả tạo chi tài a."

Trần Y Lạp nhưng có vẻ không vui nói: "Nhưng làm nguoi nhà, ta thật không hy vọng hấn đi tới con đường này, ta cùng ba mẹ đều hy vọng cuộc đời của hấn có thể bình an, vững vàng đường đường."

"Ta hiểu, nhưng có một số việc, không phải chúng ta cùng bọn họ những người trong cuộc này có thể lựa chọn được." Ngô Nguyên Kỳ cau mày nói: "Giống cái kia Lục Tiểu Vũ, nàng thức tỉnh ra mạnh như vậy siêu năng lực, phía trên lúc này là tuyệt đối nguoi không yên, lần này hạ phái tới tổ điều tra, khẳng định còn muốn làm một chút nàng cùng nguoi nhà nàng công tác."

Trần Y Lạp suy nghĩ một chút, hỏi nói: "Tổ điều tra chuyển này nhiệm vụ, không phải chỉ là điều tra mấy nguoi bọn hấn nguoi trong cuộc chứ?"

Ngô Nguyên Kỳ gật đầu nói: "Em trai nguoi cùng Lục Tiểu Vũ, còn có cái kia chút chim cất hồng cùng linh thạch mảnh vỡ, chỉ là tổ điều tra chuyển này nhiệm vụ một bộ phận, phía trên chủ yếu là muốn tiếp tục truy tra cái kia Thiết Trà cùng sau lưng hấn tổ chức, tuy rằng Thiết Trà cũng bị Đại Khâu bọn họ bị thương nặng, nhưng đúng là vẫn còn chạy, hiện tại đối phương tổn thất Kỳ Hồng như thế một vị thành viên nòng cốt, đón lấy khẳng định còn có động tác, nhưng đây là trường kỳ nhiệm vụ, còn ngắn hạn nhiệm vụ. . . Tất cả mọi nguoi muốn tra tìm cái kia giết chết Kỳ Hồng siêu cấp cao thủ!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Lục mù mù

Lần này khắc phục hậu quả công tác, cơ bản thuộc về vì là hai loại.

Chủ yếu nhân viên thương vong, tài sản tổn thất từ ban ngành chính phủ phụ trách khắc phục hậu quả.

Mà Giác tỉnh giả bộ ngành, ngoại trừ tiếc hận một hồi bị hại cái kia hai cái chuẩn võ đạo sinh, hiện nay khắc phục hậu quả công tác trọng yếu nhất, một cái truy tra dị đoan Giác tỉnh giả nhóm hắc ám tổ chức, một cái khác, chính là điều tra rõ một chiêu đánh giết Kỳ Hồng rốt cuộc thần thánh phương nào!

Cho tới Trần Diệp, Lục Tiểu Vũ cùng với cái kia vài con chim cất hồng vấn đề, phản ngược lại thành râu ria không đáng kể.

Cái này rất bình thường, mọi việc có nặng nhẹ, Trần Diệp, Lục Tiểu Vũ cùng chim cất hồng nhóm lại có vấn đề, tổng không đến nỗi nguy hại xã hội, phá hoại hài hòa.

Mà dị đoan Giác tỉnh giả, thì lại trước sau đối với trật tự xã hội ổn định tạo thành nguy hại nghiêm trọng tính!

Cho tới cái kia siêu cường cao thủ, ở không có điều tra rõ thân phận trước, ai đều không dám xem thường.

Dù cho vị cao thủ này cứu Ngô Nguyên Kỳ bọn họ, nhưng cũng không ai dám bảo đảm đối phương liền thực sự là đang phái nhân sĩ!

Bảo đảm không cho phép, cũng có thể là hắc ám tổ chức phái tới muốn giết Kỳ Hồng diệt khẩu đồng bọn đây.

Một cái tự do ở thể chế ra siêu cấp Giác tỉnh giả, Ngô Nguyên Kỳ những nguoi này suy nghĩ một chút đều sâu cảm thấy như có gai ở sau lưng!

"Có thể triệu hoán băng trụ công kích, hấn là một cái am hiểu điều khiển nguyên tố "Nước" tinh thần hệ Giác tỉnh giả, vừa vận khắc chế Kỳ Hồng thuộc

tính "Lửa", loại tiêu chuẩn này, kỳ thực mặt trên cái kia chút bật tiềm trong giác tỉnh giả cũng không có thiếu người có thể làm được, còn không đủ để chứng minh thực lực của đối phương cao cường đến mức nào." Trần Y Lạp có trật tự phân tích nói: "Nhưng quý dị là, lúc đó hai người chúng ta ai cũng không có cảm ứng được linh lực gọn sóng, vậy thì hết sức cổ quái."

"Đúng đấy, cái này cũng là ta vẫn kiêng kỵ nhất địa phương." Ngô Nguyên Kỳ trầm ngâm nói: "Hoặc là đối phương nắm giữ ẩn giấu linh lực năng lượng kỹ năng, hoặc là là thực lực của đối phương rất cao, cao đến ngay cả chúng ta tầng thứ này Giác tỉnh giả đều khó mà cảm ứng. . ."

"Hiện tại đồ đoán loạn tương cũng vô dụng, hay là chờ trong tỉnh tổ điều tra đến nói sau đi." Trần Y Lạp lắc đầu thờ dài nói.

Ngô Nguyên Kỳ gật gật đầu, đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi nói: "Lần này tổ điều tra dẫn đội là ai?"

"Ta nghe nói là Bành Tư Kiến, tháng sau chờ thi đại học kết thúc, Hạ Giang địa khu võ đạo sinh chọn lựa, cũng là từ hấn trừ tính chung phụ trách."

"Quả nhiên là cái kia chết tiện nhân." Ngô Nguyên Kỳ một nghe được cái tên này, sắc mặt cùng ăn phải con ruồi tựa như xúi quẩy: "Cũng còn tốt, ta đây về bị thương được an dưỡng một trận, đỡ phải cùng cái kia chết tiện nhân đối mặt phiền lòng, bất quá mà. . . Ah, những tay mơ này nhưng là phải gặp tai ương, rơi xuống tiện nhân kia trong tay, chỉ là tập huấn liền không thể thiếu muốn ăn đại khổ đầu rồi!"

Nghe vậy, Trần Y Lạp cũng là mặt có khuôn mặt u sầu, nghĩ đến đây vị chết tiện nhân Cực phẩm tiện cách, nàng không khỏi thay trong nhà con kia nhỏ cừu con lau vệt mồ hôi.

Trần Diệp vậy mà nói Trần Y Lạp đã lo lắng cho hấn nổi lên tháng sau tập huấn chọn lựa, nếu như biết, vậy thì thật phải thật lớn thờ phào, này chứng minh chính thức chắc chắn sẽ không sẽ ở tư tầng linh thạch mảnh vỡ trong chuyện này làm khó hấn.

Nhưng kỳ thật ngay bây giờ, Trần Diệp cũng cơ bản không thể nào lo lắng.

Hắn nhìn ra rất rõ ràng, chính thức trước mắt công tác trọng điểm căn bản không ở trên người hấn, truy tra dị đoan Giác tỉnh giả cùng giết chết Kỳ Hồng người bí ẩn, xa so với mình như thế một con chim non trọng yếu quá nhiều.

Huống hồ hấn cũng am hiểu sâu quan phương tác phong.

Chỉ cần không có phạm nguyên tắc tính sai lầm, lại chịu tiếp thu chiêu an, tự không khả năng sẽ xuống tay ác độc.

Bất quá, đón lấy hấn thế tất được thấp điều động thấp điều động lại đề điều, tuyệt không có thể lại có thất thường gì biểu hiện.

Trước tiên không nói Ngô Nguyên Kỳ đám người kia khẳng định đối với mình nhìn với con mắt khác, quan trọng nhất là, hấn biết rõ chính thức đón lấy thế tất yếu đào sâu truy tra giết chết Kỳ Hồng người bí ẩn!

Tuy rằng đêm đó hấn thừa dịp tùm la tùm lum cục diện, ở thả xong (Băng Phong Thủy Sinh Cốt) phía sau liền dựa vào nhanh nhẹn tốc độ an toàn rút đi, nhưng ở cái này khoa học kỹ thuật cùng dị năng cùng tồn tại thời đại, khó bảo toàn sẽ không bị bắt được manh mối!

Nói đi nói lại, hấn vừa bắt đầu cũng thật không nghĩ tới có thể đem Kỳ Hồng một đòn mất mạng.

Lần thứ nhất giết người, đối với hấn ở độ tuổi này thiếu niên tới nói, tâm thái tất nhiên có chút phức tạp khôn kể.

Cũng may vừa nghĩ tới mình là đâm một cái tội ác ngập trời kẻ cận bã, gánh nặng trong lòng cũng giảm nhẹ đi nhiều, hiện tại càng nhiều hơn còn không thích ứng cảm giác giết người. . .

Nhưng nói đến tư vị, thì không khỏi không cảm đánh giết Kỳ Hồng, cho hấn một lần sáng lập rồng rã 3500 EXP!

Tư vị này thực sự quá chua thoải mái!

Trực tiếp để hấn thăng liền hai cấp!

Mặt khác, tích góp lại tới 15 điểm thuộc tính điểm, bởi hệ thống cứng nhắc quy định, Trần Diệp tối đa chỉ có thể lưu giữ 5 điểm, còn lại 10 điểm, hấn bình quân thêm đến rồi (thể chất) cùng (tinh thần) thuộc tính.

(tinh thần) thuộc tính là thuận tiện ẩn giấu thực lực.

(thể chất) không cần nói, bị Hoa Ban Xà quét bay đau đớn thâm giáo huấn, cùng với đối mặt nhảy lều lúc thấp thỏm, để hấn đối với (thể chất) càng phát trở nên coi trọng.

Hơn nữa, hấn phát hiện mình (thể chất) tăng lên phía sau, liền thể bên trong chứa đựng năng lượng dung lượng cũng gấp tăng.

Đêm đó sử dụng Tinh Uẩn Đồ quá dồn dập, cho tới hấn không để mắt đến Tinh Uẩn Đồ góc trên bên phải năng lượng cái.

Ở cái kia trò chơi bên trong, năng lượng cái là căn cứ trò chơi vai tuồng tinh khí thần quyết định.

Sử dụng kỹ năng pháp thuật, tất nhiên phải tiêu hao năng lượng.

Đêm đó vừa mở ra Tinh Uẩn Đồ thời điểm, năng lượng cái biểu hiện trị số là (120/120).

Sau đến sử dụng (Băng Phong Thủy Sinh Cốt) tiêu hao 30 điểm, Trần Diệp lúc đó thì có loại thân thể bị móc sạch cảm giác.

Ba ngày trôi qua, theo (thể chất) cùng (tinh thần) tăng lên, năng lượng cái trị số đã biến đổi thành (92/125).

Thượng hạn tăng cao, không cần đoán, tự nhiên là cơ sở thuộc tính tăng cao mang tới kết quả.

Mà năng lượng giá trị từ 90 đến 92, rất có thể là này mấy ngày nghỉ ngơi mà hồi phục.

Chỉ là này tốc độ tăng tốc độ thực sự quá chậm.

Phải nói, Tinh Uẩn Đồ những kỹ năng kia pháp thuật, hơi một tí liền phải tiêu hao vài chục điểm năng lượng, theo này tốc độ, phòng chừng chính mình tùy tiện thả hai, ba chiêu, phải đầy đủ hoa một năm này bù lại.

Bất quá, không có nghĩa là không có đường tắt có thể đi.

Thông qua Lục Tiểu Vũ dựa vào linh thạch bổ sung năng lượng, cùng với linh lực đưa vào trong cơ thể mình trải qua, Trần Diệp biết, chỉ phải có đầy đủ linh lực năng lượng gần bó, đại chiêu là có thể thả thích làm gì thì làm.

Đáng tiếc, hiện tại bình an phù bên trong hai nhỏ viên mảnh vỡ bị dùng hết rồi, khối này đại linh thạch cũng bị chìm cất hồng mang đi, sau đó đi đâu tìm tốt như vậy năng lượng cung cấp đạo cụ.

Cũng may, hiện tại Kỳ Hồng vừa chết, đã không có bên ngoài uy hiếp, chính mình có thể tâm vô bàng vụ hưởng thụ cá mẫn sinh sống, tạm thời cũng không cần đang tu hành phương diện quá bận tâm nghĩ, có thể tự vệ là đủ rồi.

Kết quả là, này cá mẫn ở bệnh viện trên hành lang du a đăng a, đi bộ trở về phòng bệnh.

Nhưng đi ngang qua một gian khép hờ cửa ba người phòng bệnh thời gian, Trần Diệp chân bước bỗng nhiên dừng lại một chút.

"Nghe nói mà, Diệt Tuyệt sư thái cũng đã chết, thi thể bị người phát hiện ở cỏ bên bờ sông tùng bên trong, tử trạng khỏi phải nói thâm đến mức nào."

"Ta nghe nói cũng là bị con kia thức tỉnh rắn độc cắn chết, ngực một cái hố máu, nội tạng bộ phận đều bị ăn sạch sẽ."

"Chà chà, sư thái khi còn sống thành ngày hoành hành bá đạo, bây giờ bị rắn độc cho cắn chết, không biết có tính hay không báo ứng."

"Thôi đi, người đều chết hết, lại nói những này nói mát cũng vô vị."

"Bất quá nàng vừa chết, tổng là có chút người vui vẻ hơn, tỷ như chồng nàng, người nhà ta cùng chồng nàng nhận thức, nghe nói cái kia mấy ngày bọn họ hai người ở hiệp thương ly hôn đây."

"Ha ha, lần này được rồi, một phen tiền tài sản cũng không cần phân. Còn có cái kia một số người bị sư thái gieo vạ qua học sinh, cũng nên lỏi ra ác khí."

"Nói đúng là, giống Trần Diệp, cùng sư thái oán hận chất chứa bao sâu a, để hấn một biết việc này, không chắc muốn đốt pháo pháo ăn mừng đây."

". . ."

Nghe trong phòng bệnh truyền tới đối thoại, Trần Diệp mặt không thay đổi rời đi.

Trên thực tế, đối với Trịnh Hồng Ngọc chết, hấn chân tâm không có gì cảm xúc.

Dù sao người này, đối với hấn mà nói vốn là không quá quan trọng.

Duy nhất đáng giá cảm khái là, Trịnh Hồng Ngọc đem nợ hấn câu kia xin lỗi, mang vào trong mộ. . .

Đang mất tập trung, bỗng nhiên, có người sau lưng nhẹ kêu nhỏ chính mình một tiếng.

"Là Trần Diệp bạn học đúng không?"

Một tên đoan trang thanh tao lịch sự người mỹ phụ đứng ở một căn phòng bệnh cửa nhìn Trần Diệp, mỉm cười nói: "Xin chào, ta là Tiểu Vũ muội muội, chúng ta đã gặp."

Trần Diệp liền nghĩ tới đang dạy dỗ nơi cái kia gặp mặt một lần, đáp lễ nói: "Chào ngài, a di."

"Ta vừa còn đi qua ngươi phòng bệnh tìm ngươi đây, kết quả nhào không, vẫn là Tiểu Vũ ở trong phòng nói nghe thấy tiếng bước chân của ngươi, không phải để ta ra xem một chút." Lục muội muội mỉm cười nói, sau đó hướng Trần Diệp ngoắc ngoắc tay: "Có thời gian đi vào ngồi một chút sao, a di có mấy lời muốn nói với ngươi. . . Tiểu Vũ cũng muốn gặp ngươi."

Trần Diệp tự nhiên đáp ứng rồi, theo Lục mục mục đi vào căn này một người phòng bệnh.

Lần này tất cả tiền chữa bệnh đều là chính thức trả nợ, học sinh phổ thông đều chen ở nhiều người thời gian, số ít gia cảnh giàu có, đều trực tiếp chuyển một người thỉnh thoảng cái khác tốt hơn bệnh viện.

Lục Tiểu Vũ vừa đưa bệnh viện thời gian cũng là ở nhiều người, kết quả mẹ của nàng nghe tin vừa qua đến, không nói hai lời cho xoay chuyển một người.

"Tiểu Vũ, lỗ tai của ngươi có thể chân linh, cách rất xa, liền ai tiếng bước chân của cũng có thể phân biệt ra được, nhìn, mẹ đem người cho ngươi linh đến rồi. . . Ôi chào, người đâu?" Lục mục mục dẫn Trần Diệp đi tới trước giường bệnh, nhưng phát hiện trên giường trống rỗng.

"Hắn là ở trong phòng rửa tay chứ?" Lục Tiểu Vũ sức cảm ứng cường hãn, Trần Diệp cũng không kém, nhìn đóng chặt phòng rửa tay, chân chờ nói: "Nếu như không có phương tiện lời, ta chậm một chút tới nữa được rồi."

"Đừng. . . Các ngươi biết, ta liền tốt."

Trong phòng rửa tay truyền đến lạnh lạnh lại mang theo dồn dập uyển thanh âm, không lâu lắm, cửa một mở, Lục Tiểu Vũ thon dài dáng người cùng thanh tú lệ dung liền trình hiện tại Trần Diệp trước mắt, mặc dù mặc quần áo bệnh nhân, vẫn như cũ không che giấu nổi cái kia một cỗ điềm tĩnh cùng thanh lệ.

"Ngươi chuyện này. . ."

Lục mục mục ánh mắt lóe lên, nhạy cảm nhận ra được nữ nhi tóc tựa hồ vừa chinh cột quá, còn rửa mặt, ống tay đều ẩm ướt, nhìn dáng dấp ở bên trong mưa bán lại được rất vội vã.

Chính mình liền xoay người ra ngoài gọi người công phu, đứa nhỏ này chinh này vừa ra là làm cái gì nhỉ?

Nhưng một phát hiện con gái hơi ửng hồng hai gò má, Lục mục mục lại nhạy cảm đã nhận ra một ít vị thâm trường đồ vật.

Liền, nàng không có mở miệng bóc trần, mà là dùng càng nhận thức thật càng nghiêm cẩn ánh mắt đánh giá Trần Diệp.

Àn. . . Vóc dáng đủ cao, con mắt cũng lớn, da dẻ lại trắng, lớn rất ánh mắt trời đẹp trai, còn hết sức có lễ phép hàm dưỡng.

Đột nhiên, Lục mục mục cảm giác mình nhìn nữ nhi này bạn học, là càng xem càng thuận mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Ta không thích ăn bánh chưng

Trần Diệp tự nhiên có thể cảm ứng được Lục mục mục quý dị ánh mắt ở dùng sức nhìn chính mình, lại nhận ra được bầu không khí có vẻ như cũng có chút quỷ dị, khó tránh khỏi không dễ chịu, liền đưa cho Lục Tiểu Vũ một cái ánh mắt.

Lục Tiểu Vũ tiếp xúc được ánh mắt của hắn, bờ môi mím mím, tú quyền nắm chặt một cái, sau đó cứng ngắc vai đầu, thân thể chuyển hướng mẫu thân, thấp giọng nói: "Mẹ, ta trong phòng ức đến thật là bức bối, muốn đi ra ngoài một chút được không được?"

Cùng nhỏ ngực em gái giao lưu chính là điểm này tốt, ngay cả lời cũng không cần nói, một cái ánh mắt giao lưu là đủ.

"Được, đương nhiên được, vừa vặn hôm nay bên ngoài khí trời cũng không tệ, mẹ đang muốn nói đây." Lục mục mục làm dáng muốn đi lấy đồ vật.

Lục Tiểu Vũ thấy thế, sắc mặt lóe lên một tia hoảng loạn cùng chân chờ, đánh bạo nói: "Mẹ, ngài này mấy ngày bận rộn cũng mệt mỏi, ta sẽ tự bỏ ra đi đi là được. . ."

"Không để mẹ bồi tiếp a. . ." Lục mục mục hơi kinh ngạc đuôi lông mày hơi động, khóe mắt liếc qua vừa ngấm ngấm nữ nhi bạn học trai.

Trần Diệp trong lòng biết Lục Tiểu Vũ đoán chừng là có lời muốn cùng chính mình private chat, đương nhiên sẽ không giả vờ ngây ngốc, chủ động xin đi giết gác nói: "Bằng không, ta cùng nàng đi một chút đi, vừa vặn ta cũng ức đến buồn bức."

Lục Tiểu Vũ chếch đầu liếc nhìn hắn, không có lên tiếng, chính là ngầm cho phép.

Lục mụ mụ đem những chi tiết này đều thấy ở trong mắt, suy nghĩ một chút, nói câu "Được rồi", tiếp theo lấy ra một cái tổ màu xanh lam áo khoác nhỏ, tỉ mỉ cho con gái phủ thêm: "Gió vẫn đủ đại, chú ý đừng để bị lạnh, người vốn là thân thể không tốt."

Chờ con gái khéo léo gật gật đầu, Lục mụ mụ lại hòa ái đối với Trần Diệp cười nói: "Này mấy lần, thực sự là hết sức cảm tạ người đối với chúng ta gia Tiểu Vũ chiếu cố."

Trần Diệp minh bạch nàng là chỉ đám cháy lần kia kiếp nạn, nói câu "Phải", trở về lễ cáo từ, cùng Lục Tiểu Vũ song song đi ra ngoài.

Lục mụ mụ nhìn con gái theo sát mà bạn học trai dần dần biến mất ở cửa bóng hình xinh đẹp, biểu hiện trở nên hoảng hốt.

Từ giờ khắc này, nàng bừng tỉnh phát hiện, cái kia vẫn mãi cứ thân mật âu yếm con gái của chính mình, tựa hồ lớn rồi, này cũng không muốn để chính mình bồi tiếp, còn có thuộc về mình kẻ vật bí mật nhỏ. . .

Lẽ nào nhanh như vậy liền con gái lớn không dùng được?

Lục mụ mụ thấy buồn cười, nhưng cũng không có đem mình phán đoán quá coi là chuyện đáng kể.

Tuổi tác, vốn là thiếu nữ mới biết yêu thời điểm, huống chi này hai hài tử còn vừa cùng chung hoạn nạn một hồi, quan hệ thân cận điểm cũng bình thường.

Cho tới sau đó có phải là có nhiều hơn phát triển độ khả thi, ai biết được?

Chuyện như vậy, nàng này làm mẹ cũng không tốt hơn hỏi nhiều lắm, nhưng, nên làm dự phòng công việc vẫn là được đáo vị.

Liền, nàng lấy điện thoại di động ra gọi một cú điện thoại: "Này, Trương chủ nhiệm, ta là Lục Tiểu Vũ mụ mụ, chào ngài, là như vậy, ngài cũng biết lần này con gái của ta có thể không có chuyện gì, làm phiền một nam hài tử tận tâm bảo vệ, vì lẽ đó phía ta bên này liền muốn bày tỏ một chút, người có phương tiện hay không cùng ta tiết lộ một chút đứa bé trai kia tình huống. . ."

. . .

Hai người đi ra nằm viện nhà lớn, đập ở xanh um trên sân cỏ, bao phủ tại trời trong nắng ấm bên trong, tâm tình không khỏi rộng rãi sáng sủa rất nhiều.

"Ta nguyên tưởng rằng mẹ người muốn lôi kéo ta nhắc tới sự kiện kia đây." Trần Diệp chủ động mở ra máy hát.

Lục Tiểu Vũ nói: "Mẹ ta không phải nói nhiều người, nhưng nàng biết sự tình phía sau, đối với người hết sức cảm tạ đây. . . Liên quan với người một ít không tiện tiết lộ sự tình, ta cũng không nói."

Nhỏ ngực em gái lòng dạ tuy rằng nhỏ một chút, nhưng rộng thoáng cực kì, Trần Diệp làm cho nàng phối hợp làm "Giả khẩu cung", nàng mặc dù dựa vào siêu năng lực đọc hiểu Trần Diệp kế hoạch, nhưng cũng không có tra cứu nguyên nhân.

Không nói cùng chung hoạn nạn tình nghĩa, hơn nữa, nàng rất rõ ràng cùng người ở chung phải nắm giữ khoảng cách đúng mực, cũng tuân thủ nghiêm ngặt tôn trọng người khác riêng tư điểm mấu chốt.

Trần Diệp đối với nàng hành vi thường ngày tự nhiên hết sức yên tâm.

Nói vậy Ngô Nguyên Kỳ đang tìm chính mình trước, cũng cùng Lục Tiểu Vũ hiểu rõ ngọn nguồn, nếu như Lục Tiểu Vũ thật sự vạch trần bí mật của chính mình, chính thức há sẽ dễ dàng như vậy buông tha chính mình?

"Vậy người mẹ cũng nên biết người thức tỉnh rồi chứ?"

"Đều biết. . ." Lục Tiểu Vũ sắc mặt hơi có chút biến hóa, nhưng vẫn là chứa như không có chuyện gì xảy ra nói: "Bất quá cũng không nói gì nhiều,

Liền căn dặn ta sau đó tận lực không nên dùng siêu năng lực, còn chính thức nơi đó, nàng nói sẽ xử lý tốt, để ta chỉ quản an tâm chuẩn bị thi đại học."

Nghe ý này, Lục mụ mụ thái độ vẫn sáng tỏ, tuyệt không để con gái bị chiêu an hợp nhất!

Trần Diệp gật gật đầu: "Cũng tốt, thân thể của người không được, hay là chớ trên quầy những này đánh đánh giết giết nguy hiểm công tác."

Mặc dù mình có hệ thống, nhưng nghĩ đến những này chính quy Giác tỉnh giả, muốn sử dụng kỹ năng pháp thuật, cũng phải tiêu hao linh lực năng lượng, mà Lục Tiểu Vũ yếu thân thể, hiển nhiên chống đỡ không nổi tổn hao như vậy.

Cả kia cái Kỳ Hồng đã nói qua, Lục Tiểu Vũ thiên phú cho dù tốt, làm sao thể chất quá kém, mạnh mẽ sử dụng siêu năng lực coi như là tự chịu diệt vong!

Lúc đó nếu như không phải có linh thạch linh lực bổ sung, e sợ Lục Tiểu Vũ ở trong biển lửa nên. . .

Lục Tiểu Vũ mặt cúi thấp trướng, làm thịt mếu máo, nói thầm nói: "Kỳ thực ta trước đây thân thể không phải kém như vậy, cũng bởi vì khi còn bé sinh con

bệnh nặng mới như vậy. . ."

"Chính là không có xảy ra bệnh, người cũng nên nên quá đơn giản một chút an ninh sinh hoạt, nói vậy mẹ người chắc cũng là như thế mong đợi." Trần Diệp nói đến đây thời điểm, ánh mắt hơi có chút tan rã, không khỏi bầu không khí nặng nề, liền nói sang chuyện khác nói: "Đúng rồi, nghe nói người là học âm nhạc?"

Lục Tiểu Vũ sấn : vén bị gió mát phát qua lên tóc mái, ừm một tiếng: "Ta là âm nhạc học sinh năng khiếu, lúc trước dự thi mức hải học viện âm nhạc, đầu năm cuộc thi cũng thông qua, đón lấy chỉ cần thành tích thi vào đại học đạt đến trường học kia tiêu chuẩn tuyển là có thể được trúng tuyển."

Dừng một chút, nàng giờ lên hiện ra cẩn thận cùng kỳ vọng con người, ngưng mắt nhìn Trần Diệp nói: "Người thi đại học sau chuẩn bị báo chỗ nào? Ta nghe người ta nói, giống các người những này võ đạo học sinh năng khiếu, một loại đều sẽ bị yêu cầu tận lực ghi danh tỉnh thành đại học."

"Là có vừa nói như thế, nhưng nếu như nhất định phải báo tỉnh ngoài, cũng không phải là không thể, chỉ là trình tự sẽ khá là phiền toái." Trần Diệp ào ào nở nụ cười: "Lại nhìn đi, nếu như ta kiểm tra tuyển chọn thành tích ở cuối xe, phỏng chừng bọn họ đối với giữ lại ta ở bản tỉnh cũng sẽ không có hứng thú gì, chẳng qua nếu như nhất định phải đi tỉnh thành đọc sách, cũng cũng không phải là không thể, ngược lại ta người này rất tùy theo hoàn cảnh."

Lời tuy nói nhẹ như mây gió, nhưng Trần Diệp cố ý không đi cùng Lục Tiểu Vũ ánh mắt tiếp xúc, tránh khỏi chính mình nội tâm ý tưởng chân thật bị dò xét đến.

Chỉ có chính hấn rõ ràng, tỉnh thành chỗ ấy còn có một chút chính mình không bỏ xuống được ràng buộc.

Lục Tiểu Vũ nhẹ nhàng ừ một tiếng, giật giật môi còn muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng lại buông xuống đầu nhỏ, có vẻ hơi thất vọng mất mát.

Tiếp đó, hai người một đường nặng nề cất bước.

Mãi đến tận có người hô một tiếng.

"Trần Diệp!"

Trần Diệp theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy phía trước đâm đầu đi tới một cái xinh đẹp nữ hài, có thể không phải là Dương Tư Ninh.

"Sao người lại tới đây." Trần Diệp mặt lộ vẻ mỉm cười chào hỏi.

Dương Tư Ninh bước chậm mà đến, đứng ở Trần Diệp trước mặt, cẩn thận quan sát một chút, nhẹ nhẹ thở phào một cái: "Cũng còn tốt, không có chuyện gì."

"Người rốt cục thông võng biết trường học chuyện?" Trần Diệp trêu ghẹo nói.

"Còn nói sao, tin tức căn bản không truyền tới, ta bình thường cũng không chơi điện thoại di động, vậy mà đạo học giáo xảy ra chuyện lớn như vậy, vẫn là Trương chủ nhiệm gọi điện thoại cho ta, ta mới biết." Dương Tư Ninh tức giận nói.

Liên quan với lần này sự kiện, chính thức vẫn lựa chọn nghiêm ngặt phong tỏa dư luận sách lược, tránh khỏi tăng lên dân chúng đối với dị đoan Giác tỉnh giả cùng thức tỉnh thủ dữ khủng hoảng.

Liền Trần Diệp những người trong cuộc này, cũng bị chính thức lần nữa báo cho dừng lộ ra lan truyền, dù cho có người nỗ lực phát blog tin nhắn nhỏ nước bọt việc này, cũng ngay đầu tiên bị 404.

"Là Trương chủ nhiệm gọi điện thoại cho người nói?" Trần Diệp hiếu kỳ nói.

"Trương chủ nhiệm thông báo ta trở lại đi học trở lại." Dương Tư Ninh vẻ mặt phức tạp nói: "Hắn nói 2 lớp phòng học bị thiêu hủy, đón lấy trường học chuẩn bị đem nguyên 2 ban bạn học đều đánh tan phân công đến những lớp khác cấp, đối phó xong một tháng cuối cùng không tới ôn tập, hơn nữa. . . Nàng cũng mất, Trương chủ nhiệm để ta an tâm trở về đọc sách."

Nàng, chỉ tự nhiên là Trịnh Hồng Ngọc.

Cái này tâm ma mất, Dương Tư Ninh cũng nên có thể giải trừ sợ hãi đã trở về.

Nhưng nàng cũng không có vì vậy biểu hiện ra nửa điểm cười trên sự đau khổ của người khác, chỉ dùng một tiếng thờ dài biểu đạt tâm tình, tiếp theo nói: "Ta lại đây, là muốn thăm một hồi mọi người."

"2 lớp người bị thương không nhiều, liền bảy tám cái, phỏng chừng cũng là Từ Đồng cần nhất an ủi hồi một chút." Trần Diệp ám chỉ những người này Dương Tư Ninh cũng không quen, không cần thiết làm điều thừa.

Cho tới Từ Đồng tổn thương, lúc đó bị rắn độc vút bay đập ở trên vách tường, sau đó kiểm tra ra não rung động, xương sườn tép tận mấy cái, yêu cầu một trận tu dưỡng.

Nhưng cuối cùng cũng coi như hàng này phúc lớn mạng lớn, nếu như không phải Hoa Ban Xà sự chú ý chuyển hướng Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ, e sợ hàng này chết sớm ở Hoa Ban Xà răng nanh roi xuống.

Hơn nữa, hàng này thậm chí có chút nhân họa đắc phúc, ở mặt sắp tử vong tuyệt cảnh thời gian kích phát rồi càng nhiều hơn tiềm năng, có người nói thực lực tăng mạnh, này mấy ngày tận nằm trong phòng bệnh theo người khoác lác bức bách đây.

"Vậy hay là được đến xem một cái, dù sao cùng học một trường." Dương Tư Ninh giờ giờ lên trong tay túi, có chút quần: "Ta cũng không có mua món gì ăn ngon, liền dẫn theo chút chính mình túi bánh chưng, đây không phải là nhanh đoan ngo mà."

Nàng cũng lo lắng cho mình mang an ủi quà tặng quá khó coi, sẽ để cái kia chút gia cảnh tốt bạn học không lọt mắt.

"Có bánh chưng a, quá tốt rồi, vừa vặn ta đói." Trần Diệp như quen thuộc đưa tay hướng về trong túi đảo, thêm ăn tràn đầy nói: "Có cái gì nhân bánh? Táo đỏ có hay không?"

"Có, ta đưa cho ngươi, đừng làm loạn lật, một bộ quý tham ăn dạng." Dương Tư Ninh vỗ một cái mu bàn tay của hắn, từ trong túi nhảy ra một cái bao bọc tinh xảo đại bánh chưng, vứt xuống Trần Diệp lòng bàn tay bên trong.

Nhìn hai người vui cười đùa giỡn, Lục Tiểu Vũ sắc mặt lần thứ hai cẩn thận.

Dương Tư Ninh cũng chú ý tới Lục Tiểu Vũ, chần chờ nói: "Vị bạn học này là. . ."

"Ta mới ngồi cùng bàn, trước đây không lâu vừa mới chuyển học được, gọi Lục Tiểu Vũ." Trần Diệp một bên giải khai bánh chưng thừng, một bên dẫn tiến nói: "Đây là ta nguyên lai 2 bạn bạn học, Dương Tư Ninh, lớp Anh ngữ đại biểu, cấp 3 ba năm thành ngày leo nha leo nhéo thúc ta công từ đơn, phiên nhất đúng là nàng."

Dương Tư Ninh nhăn mũi, nhẹ nhàng đá một hồi mắt cá chân hắn từ, sau đó mặt mỉm cười cùng Lục Tiểu Vũ chào hỏi, cũng lại móc ra một cái bánh chưng đưa tới, nhiệt tình nói: "Mời ngươi ăn."

Lục Tiểu Vũ không có đưa tay đón, liếc một cái cái kia bánh chưng, ánh mắt không tự chủ được trôi dạt đến Dương Tư Ninh so với bánh chưng còn lớn hơn bộ ngực, sau đó hết sức kín đáo lắc đầu nói: "Cảm tạ, ta không thích ăn bánh chưng."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Vẫn là nghe lời mẹ, tối nay lại luyện ái đi

Sóng biển lại mãnh liệt, cũng hầu như sẽ hạ xuống lắng lại.

Thông qua quan phương dư luận phong tỏa, trung học thực nghiệm sự kiện rất nhanh hướng tới hòa dịu.

Nhất là đối với cái kia chút lớp 12 học sinh, đối mặt quyết định vận mệnh thi đại học, thực sự không tâm tư lại ràng buộc với những này chuyện ngoài thân.

Thậm chí có chút bị thương nằm viện học sinh, không ngang thân thể tốt lưu loát, liền rất là vui vẻ trở lại trường học tiếp tục nắm chặt găm sách bản bài thi.

Cho tới ba năm lớp hai học sinh, bởi phòng học bị thiêu hủy, lão sư bị giết hại, trường học thẳng thắn đem này lớp học học sinh đánh tan, gánh vác đến những thứ khác lớp ứng phó một hồi.

Liền, ở 1 lớp, Trần Diệp lại cùng rất nhiều bạn học cũ gặp lại.

Tỷ như Dương Tư Ninh, Từ Đồng bọn họ.

Nhưng lần này gặp lại, thật cũng không mang đến cái gì xé bức bách sảy thay nhiều giác yêu thanh xuân cố sự.

Tháng ngày ở gió êm sóng lặng bên trong, tình cờ nổi lên một vòng gọn sóng.

Duy nhất đáng giá nói, chắc là chính là Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ quan hệ càng ngày càng mật thiết, buổi trưa đồng thời hỗn căng tin liều bàn ăn, lớp học lẫn nhau sao bút ký phê bài thi, tự học buổi tối sau cùng nhau về nhà.

Bên trong, tình cờ Dương Tư Ninh cũng sẽ như dĩ vãng như vậy nỗ lực giám sát Trần Diệp bài tập thành tích, nhưng khi nàng phát hiện mình tạm nghỉ học mấy tháng, cái này dĩ vãng vấn đề sức khỏe, học nghiệp không ngờ tăng nhanh như gió, thậm chí ở đếm lý học phương diện còn thắng được chính mình, Dương Tư Ninh chỉ phải yên lặng lui lại.

Hơn nữa, nàng cũng phát hiện, vị kia không thích ăn bánh chưng Tiểu Vũ bạn học, tựa hồ đối với nàng có chút cố ý xa lánh, đặc biệt là mỗi khi gặp chính mình nói chuyện với Trần Diệp thời điểm, còn tổng nghiêm mặt. . . Nàng cảm giác tâm tính thiện lương mệt.

Sau đó, ở chung lâu nàng mới biết, không chỉ là chính mình, cơ bản bạn học trong lớp đều là phần này chờ gặp, duy nhất ngoại lệ chính là Trần Diệp.

Lục Tiểu Vũ cái kia điểm tỉnh mặt lạnh lùng bằng, chỉ có mặt đối với Trần Diệp thời gian, tình cờ mới có thể triển lộ ra hiểu ý mỉm cười thần thái.

Dương Tư Ninh nhìn ở trong mắt, im miệng không nói.

Tất cả mọi người không có nói thêm cái gì.

Dù sao, ở đây cái sắp ai đi đường nấy nhân sinh chỗ rẽ, ly biệt mới là chủ toàn quy tắc.

Khả năng, mọi người lui về phía sau đều lại không thấy được đây.

"Nhìn người thật giống như cũng không muốn kết bạn bộ dạng."

Về nhà đường đêm trên, Trần Diệp một bên đẩy xe công thức một, một bên thuận miệng hỏi.

Lục Tiểu Vũ hai tay nắm bắt túi sách đai an toàn, nghe vậy, trừng mắt đôi mắt sáng nhìn Trần Diệp, hỏi nói: "Người không là bằng hữu của ta sao?"

Trần Diệp nở nụ cười, nói: "Đương nhiên là, bất quá ta là chỉ, trừ ta ra, trong lớp những bạn học khác."

Lục Tiểu Vũ buông xuống đầu nhỏ, mím mím bờ môi, thấp giọng nói: "Là Dương Tư Ninh nói với người cái gì sao?"

"Người cả nghĩ quá rồi, lão Dương không phải cái kia loại sau lưng tiếng người là không phải là bà ba hoa." Trần Diệp cũng là buồn bực cô nương này suy nghĩ có phải là tốt hơi quá, liền thích suy nghĩ lung tung.

Nhưng nói đi nói lại, kỳ thực hấn chính là quái gờ tính tình, trước đây có Vương Sâm bồi tiếp, không cảm thấy thiếu cái gì, nhưng Vương Sâm sau khi rời đi, hấn khó tránh khỏi lại cảm thấy trong lòng vắng vẻ.

Mãi đến tận cùng Lục Tiểu Vũ sau khi đến gần, hấn mới không cần mỗi trên trời học tan học hình độc ánh đơn.

Kỳ thực Trần Diệp hết sức biết mình vấn đề, hấn không phải là không nguyện kết bạn, mà là hấn sẽ cẩn thận thậm chí hà khắc chọn bằng hữu, nếu như tam quan không hợp, thú vị không đầu, hấn liền hứng thú nói chuyện cũng không có.

So sánh với đó, Lục Tiểu Vũ ở vấn đề của phương diện này so với hấn còn nghiêm trọng hơn thậm chí cực đoan.

Vừa bắt đầu Trần Diệp lấy vì là mọi người đều là cùng loại người, sau đó hấn nhìn ra rồi, Lục Tiểu Vũ hoàn toàn là ở chống cự cùng người khác giao tiếp, liền cho đối phương đến gần mình cơ hội cũng không cho!

Thật giống như ở bên cạnh chính mình xây lên một đạo gió thổi không lọt tường cao.

Này để Trần Diệp không khỏi nhớ lại đêm đó Kỳ Hồng vì là bảo vệ mình mở ra tuyệt đối lĩnh vực.

Cái kia hay là không gian kết giới, không phải là đem tự thân cùng thế giới phân cắt một bức tường mà.

"Tuy rằng người có thể nhìn ra ý nghĩ của người khác, nhưng ta cảm thấy cho người không cần thiết đem mỗi người đều nhìn ra kém như vậy, đương nhiên, nếu như người thực sự là từ lão Dương ánh mắt bên trong nhìn thấu nàng đối với người có không hữu ý tưởng hay, liền làm ta câu này canh gà lòi chưa từng nói. . ." Trần Diệp thử lấy phương thức uyển chuyển khuyên bảo một hồi.

"Không, người cũng cả nghĩ quá rồi. . . Dương Tư Ninh thái độ đối với ta hết sức thân mật, là vấn đề của chính ta." Lục Tiểu Vũ méo miệng, nhìn lộ mặt bị kéo dài dãn dáp cái bóng, lẩm bầm nói: "Bởi vì ta bị người xa lánh quen rồi."

Trần Diệp hơi kinh ngạc.

"Rất nhỏ lúc còn rất nhỏ, ta có lần được cấp tính viêm phổi, nằm viện đã lâu, chờ về trường học thời điểm, liền phát hiện các bạn học đều không cùng ta nói chuyện, ta trước sau tả hữu ngồi cùng bàn, cũng cướp cùng lão sư yêu cầu đổi chỗ ngồi. . . Sau đó ta biết rồi, bọn họ đều đã cho ta được bệnh truyền nhiễm, còn có nói là bệnh lao phổi, gia trưởng của bọn họ đều để cho bọn họ cách ta xa một chút, liền ngay cả ta phải bệnh phổi chuyện, cũng là chủ nhiệm lớp nói ra. . ." Lục Tiểu Vũ đầu thủy được thấp hơn, tiếng nói cũng càng thêm trầm thấp, dưới bóng tối, lờ mờ có thể nhìn thấy trên mặt nàng toát ra đau thương cùng thất lạc.

Trần Diệp dĩ nhiên lòng tràn đầy cảm giác khó chịu.

So với bệnh tật, dốt nát lời đồn cùng kỳ thị càng sẽ hại chết người a!

Lục Tiểu Vũ nói là này xảy ra chuyện ở rất nhỏ lúc còn rất nhỏ, rồi cuộc có bao nhiêu nhỏ không rõ ràng, nhưng Trần Diệp rõ ràng, một người tuổi ấu thơ bóng tối, sẽ trực tiếp ảnh hưởng nhân cách tổ thành, thậm chí nương theo con người khi còn sống trưởng thành!

Thử nghĩ, ở vốn nên thiên chân rực rỡ niên kỉ, vừa trải qua một hồi trọng bệnh, nhất định là ngóng nhìn trở lại trường học cùng các bạn học tìm an ủi cùng ấm áp, kết quả nhưng chiếm được lạnh lẽo lạnh trần trụi xa lánh, có thể tưởng tượng được, đây nên đối với khi đó Lục Tiểu Vũ tạo thành cỡ nào thâm tâm lý thương tích!

Phản mềm hack hệ thống đem người thân công kích toán làm công kích phạm trù, đó là bởi vì nhân thân công kích đối với người tổn thương tinh thần không thua gì thân thể thương tổn, có ở các loại hình thức nhân thân công kích bên trong, này loại bị người chung quanh lạnh lùng vứt bỏ phương thức, không thể nghĩ ngờ là trí mạng nhất ác liệt!

Nghĩ đến, ngay cả có cái này tâm lý đại thương tích, dẫn đến Lục Tiểu Vũ tạo thành quái gở đến cực đoan tính cách, thà rằng vẫn độc lai độc vãng, chống cự cùng người giao tiếp, cũng muốn ưu tiên bảo vệ tốt chính mình, tránh khỏi làm cho người ta thương tổn cơ hội của chính mình!

Khi đó Lục Tiểu Vũ, khẳng định từng khóc rất thương tâm đi.

"Bất luận ta giải thích thế nào, bất luận mẹ ta giải thích thế nào, mọi người vẫn là không muốn lại theo ta tiếp xúc, còn có chút nghịch ngợm nam sinh sẽ ồn ào mắng ta là truyền nhiễm nguyên, ta một người ở vị trí xó xỉnh ngồi mấy cái tuần lễ, liền chuyển trường đi rồi." Lục Tiểu Vũ giờ lên con kia đẹp ngoại hạng tay ngọc, đem bên tai tia phát khấp tại sau tai, sau đó đem cái kia một vòng bị hắt mớ gò má lệ dung hướng về Trần Diệp hơi xoay chuyển một hồi góc độ, mắt không hề nháy một cái ngưng mắt nhìn hắn, hơi cẩn thận chần chờ hỏi nói: "Nếu như ta hiện tại được bệnh truyền nhiễm, người còn nguyện ý cùng ta nói chuyện sao?"

Trần Diệp lấy thần nhiên mình triệt ánh mắt, nhìn thẳng này kỳ thực đã lạnh rung bất an nữ hài.

"Hừm, ta biết người sẽ không như vậy." Lục Tiểu Vũ triển khai dung nhan, khoe môi hơi phóng ra ấm áp ý cười.

Không biết nàng là dùng siêu năng lực nhìn thấu Trần Diệp tâm tư, vẫn là nhớ lại ở đám cháy bên trong dứt khoát cùng nàng cộng trải qua sinh tử cậu bé.

Bất quá, nàng tiếp theo tựa hồ lại từ Trần Diệp ánh mắt bên trong đọc hiểu một chút ý tứ, lông mi vẩy hai lần, theo hơi hiện ra đỏ lên hai gò má, thông xuống mi mắt, nhìn lên dưới đèn đường bị trọng chồng lên nhau hai nói cái bóng.

Thấy thế, Trần Diệp cũng vội vàng dời đi ánh mắt.

Kỳ thực vừa một khắc đó, tim của hắn đầu dâng lên một luồng hào hùng kích động, muốn nắm chặt Lục Tiểu Vũ đẹp đẽ tay trắng, dành cho ngồi cùng bàn một ít mùa xuân giống như ấm áp, thuận tiện lại rút nàng một bụng tâm linh canh gà, học tiểu thuyết vai nam chính thâm tình đưa tình nói cho vai nữ chính sau đó nàng sẽ không là một người, chính mình cũng sẽ bồi tiếp nàng. . .

Nhưng nhìn thấy Lục Tiểu Vũ cái kia mang theo một tia ngây thơ e lệ, cùng với bị nàng lặng yên chuyển đến bên hông tay, hắn không thể làm gì khác hơn là ngượng ngùng bỏ đi này ý nghĩ.

Tuy rằng hai người bọn họ tay, sớm không biết cầm bao nhiêu lần.

Đáng tiếc, Trần Diệp còn không có lão tài xế kinh nghiệm động tác võ thuật, cũng không có hiểu rõ tâm linh siêu năng lực, bằng không cũng không trở thành bỏ mất như vậy tuyệt cao vậy em gái cơ hội tốt.

A. . . Dắt đều dắt lấy, ôm cũng ôm lấy, đoạn này quan hệ đến ngọn nguồn làm như thế nào trọng tâm định nghĩa đây?

Quên đi, vẫn là nghe lời mẹ đi, tối nay lại luyện ái đi. . .

Ân, liền tới trễ thi đại học sau khi kết thúc đi.

Lục Tiểu Vũ trộm trộm liếc mắt nhìn hắn.

. . .

Chớp mắt một cái, xuân qua hạ đến.

Đầu tháng sáu nhiệt độ đã rất cao, làm Trần Diệp vừa đôi ngón tay thời điểm, liền hộ tống thi đại học đại quân lao tới lên trường thi.

Này đồng dạng cũng là thí sinh gia trường cần tham gia hợp tác đại chiến dịch.

Làm các thí sinh ở trong trường thi múa bút thành văn thời điểm, các gia trường cũng ở cửa trường học khiên tràng quái đản.

Trần Y Lạp đắm vào trong đám người, thỉnh thoảng ngóng nhìn bên trong đầu, thỉnh thoảng quan sát đồng hồ đeo tay, lôi kéo nón che nắng, đang hạch toán có muốn hay không tìm một chỗ bóng mát uống chén đồ uống lạnh, bỗng nhiên, người trước mặt chồng truyền đến một trận ồn ào.

Lại có thí sinh sớm nộp bài thi đi ra.

Một loại sẽ sớm nộp bài thi, hoặc là đi bầm thiên phú học bá, hoặc là không cầu phát triển cá mập.

Liền, trong lúc rảnh rỗi gia trưởng nhóm, bắt đầu lấy nghiêm cẩn ánh mắt nghiên cứu vị bạn học này rốt cuộc học bá vẫn là cá mập.

"Ồ, tại sao lại là tiểu tử này?"

"Là hần là hần chính là hần, phía trước ba khoa cũng là hần sớm nộp bài thi chết."

"Ta hỏi qua rồi, đứa nhỏ này cùng ta khuê nữ cùng trường, thành tích có người nói rất bình thường."

"Vậy không cần đoán, nhất định là đọc không dậy nổi, ai, thật không biết nói nhà hần dài nên là tâm tình gì."

"Cũng không phải sao, ngâm đắng nuốt cay nuôi lớn, tận không học giỏi, đây nếu là nhà ta hài tử, ta không phải một lòng bàn tay đánh bay!"

Ngay ở các gia trưởng một bên xem thường cá mập, một bên đồng tình gia trưởng thời điểm, bỗng nhiên, phía sau truyền đến một trận lạnh lạnh dễ nghe uyển thanh âm!

"Phiền phức nhường một chút. . . Nhỏ cừu con!"

Theo đám người tán mỗ, mọi người kinh ngạc phát hiện, một vị đẹp kỳ cục hỗn huyết nữ tử đang chen lên đến, cũng hướng về phía cái kia sắp đi ra khỏi cửa cá mập phát lên trắng nõn tay ngọc.

"Nhỏ cừu con, ngươi xảy ra chuyện gì, phía trước ba khoa sớm tránh đi ta đều nhìn, kết quả liền ngươi yếu nhất tiếng Anh, ngươi còn sáng lập về sớm nhớ ghi hình."

Trần Y Lạp một mặt u oán nhảy nhót đến rồi Trần Diệp trước mặt, đồng thời giương lên tinh tế tay như ngọc sen.

Hả? Thật muốn một lòng bàn tay đánh bay!

Liền làm các gia trưởng nhao nhao muốn thử muốn xem xét đồng thời bạo hành gia đình toàn vũ hành, không ngờ họa phong đột biến, con kia tay như ngọc sen trực tiếp quán lấy cá mập cánh tay.

"Được rồi, thi đều đã thi xong, đi, tỷ dẫn ngươi đi khỏi thịt lớn miệng lớn rượu, đặc ý hướng thụ thoải mái mùa hè."

Trần Y Lạp đổi về mặt tựa như đổi một bộ kiểu mị làm người hài lòng miệng cười, thân thiết kéo em trai khuỷu tay, tại mọi người ngạc nhiên ánh mắt hâm mộ bên trong, lưu lại như chuông cười thanh âm nhẹ nhàng đi.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mập Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Tiếp bàn đều không tới phiên ngươi

Khi Trần Y Lạp kéo Trần Diệp vui mừng từ đám người bên trong rời đi, tình cảnh này, tất cả đều rơi xuống ven đường một chiếc xe con trong tầm nhìn.

"Tiêu Lệ, ngươi nói tiểu tử này sớm như vậy nộp bài thi, là trí tuệ vững vàng đây, vẫn là được chẳng hay chớ đây?"

Chỗ tài xế ngồi nam tử mập mạp, híp đầu xanh mắt, xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn Trần Diệp thân ảnh, chắc lưỡi lẩm bẩm nói.

Chỗ ngồi kế tài xế thì lại ngồi một tên nữ tử xinh đẹp, chính là Trần Diệp lần thứ nhất bị gọi đi ba sao cấp khách sạn tiếp thu Ngô Nguyên Kỳ hỏi ý thời gian, tên kia ở bên phụ trách ghi chép nữ tử.

Tiêu Lệ trầm mặc chốc lát, nhàn nhạt nói: "Ta cũng nhìn sai, trên trục giác, hai người tựa hồ đều có."

"A, nhìn thấy hơi giống." Tên béo cười hi hi: "Theo suy đoán của ta, tiểu tử này đại khái chính là cái kia loại có chút thiên phú bẩm sinh, lại thích bỏ đẳng bất kham thích tự do tự kỷ phản bội thiếu niên."

Tiêu Lệ chần chờ nói: "Nhưng này thiên kinh quá chúng ta hiện trường kiểm tra, của đứa nhỏ này thức tỉnh tình độ thực sự không cao, hơn nữa căn cứ trước sớm đo lường báo cáo, dù cho này mấy lần nghịch cảnh rất lớn thích tha cho hần tiềm năng, hạn mức tối đa e sợ cũng không cao được đi đâu, nếu là hần muốn thông qua trở thành võ đạo sinh thu được trọng điểm trường đại học trực tiếp trúng tuyển, hi vọng xa vời a."

"Ai nói hần không phải nghĩ thi võ đạo học sinh năng khiếu." Tên béo ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Người làm sao lại xác định, hần không thể thông qua bình thường thi đại học con đường trên trọng điểm trường đại học?"

"Thành tích của hần rất bình thường, mấy tháng này, thông qua Trần Y Lạp phụ đạo là có chút tiến bộ, nhưng cũng không trở thành một hồi là có thể nhảy Long Môn, dù sao, lúc trước kiểm tra sức khỏe thời gian, thông qua sóng điện não đo lường, sự thông minh của hần trình độ chỉ có thể coi là trung thượng." Tiêu Lệ đột nhiên nhớ ra cái gì đó, ngạc nhiên nghi ngờ nói: "Lẽ nào người cảm thấy đứa nhỏ này sau khi giác tỉnh, ngoại trừ tố chất thân thể, liên thông minh thậm chí tinh thần năng lực cũng đề cao?"

Tên béo toát trứ chủ ý không nói lời nào, tựa hồ cũng ở suy nghĩ này một độ khả thi.

"Này không quá có thể đi, thân thể cùng tinh thần đồng thời thức tỉnh, vẫn là phát sinh ở một cái liên người hợp cách đều không phải là chim non trên người, trong lịch sử đều không có tiền lệ này." Tiêu Lệ vẫn còn ở phát biểu nghi vấn.

Từ Giác tỉnh giả leo lên vũ đài lịch sử, thể nhân cơ bản đem Giác tỉnh giả quy nạp vì là thân thể hệ cùng tinh thần hệ hai đại loại. Này hai đại loại bên trong, lại căn cứ mỗi người Tiên Thiên tư chất, sẽ ưu tiên thức tỉnh ra cụ thể sở trường siêu năng lực loại hình, tỷ như lực lượng hình, tốc độ hình, không chế lửa hình cùng ý niệm hình chờ chút.

Bất quá, lâu dài nghiên cứu kiểm tra cũng phát hiện, chờ thức tỉnh tới trình độ nhất định phía sau, những thứ khác phụ gia năng lực cũng sẽ nước lên thì thuyền lên.

Liên nói Hạ Giang khu vực Giác tỉnh giả đội ngũ đội trưởng Ngô Nguyên Kỳ, vốn là điều khiển khí thể tinh thần hệ, nhưng đi qua kiên trì bền bỉ tu hành, tố chất thân thể cũng đang tăng lên.

Mặc dù không đến nỗi sánh ngang Đại Khâu cái kia loại tố chất thân thể tăng cao dã thú nam, nhưng thả bình thường thân thể hệ trong quần thể, cũng coi như là giáo giáo giả.

Cho tới thân thể hệ có thể không thức tỉnh ra Tinh Thần lĩnh vực tiềm năng, đáp án là có thể.

Chỉ là ví dụ tương đương thiếu.

Như vậy cũng tốt so với yêu cầu một cái quốc gia cấp vận động viên đồng thời còn là Hoa Thanh đại học sinh viên tài cao!

Vấn võ toàn tài thiên tư, cái này cần có trời xanh nhiều hùng hồn quan tâm a.

Mà Trần Diệp một cái vừa thức tỉnh không lâu F cấp thái điều, nói hần hiện tại thân thể cùng tinh thần tiềm năng đều thức tỉnh rồi, không khác nào nói mơ giữa ban ngày.

"Lịch sử?" Tên béo cười gằn nói: "Từ linh thạch rơi xuống cầu đến nay, mới gần gần hai mươi năm, liền này cũng xứng gọi lịch sử? Hiện ở trong ngoài nước đều ở đây trọng điểm bố cục phương diện này nghiên cứu khoa học sức mạnh, tiếp tục thăm dò thức tỉnh huyền bí, ai dám nói chúng ta hiện nay biết đến, chính là toàn bộ?"

"Có thể vô số thí nghiệm ví dụ bày ở nơi đó, làm sao lại chỉ có đứa nhỏ này đặc biệt?" Tiêu Lệ giọng điệu cũng dần ra.

"Hần đương nhiên là có chỗ đặc biệt, dù sao hần cũng không phải thông qua chính quy đường dẫn thức tỉnh." Tên béo hừ một tiếng: "Trên người vẫn ánh chừng hai viên linh thạch mảnh vỡ, thân thể cùng tinh thần không ngừng bị linh lực năng lượng tắm bổ, trùng hợp lại liên tục gặp mấy lần trước nguy hiểm tính mạng, liền hướng về điểm ấy, có thể so với cái kia nhà ẩm bên trong lớn lên hoa mầm mạnh hơn nhiều, người lẽ nào quên năm đó một nhóm kia trực tiếp dựa vào linh thạch thức tỉnh tiền bối?"

Nghe vậy, Tiêu Lệ gương mặt đắm chiêu hình.

Dựa vào tiếp xúc linh thạch thức tỉnh, cùng dựa vào tiềm vào thức tỉnh ước số thức tỉnh, chung quy có bản chất sai biệt.

Một mặt là linh thạch tính an toàn khá cao, với thân thể người cơ bản không tồn tại thương tổn tác dụng phụ.

Một phương mặt, linh thạch ẩn chứa linh lực năng lượng càng thêm ôn hòa tinh khiết, cho Giác tỉnh giả tu hành lên cấp sáng lập lớn hơn độ khả thi, trong đó rất nhiều độ khả thi, là hiện nay giới khoa học vẫn không cách nào dự đoán được.

Tỷ như năm đó cái kia số ít một nhóm hữu duyên trực tiếp dựa vào linh thạch thức tỉnh người may mắn, bọn họ tu vi trước mắt, liền hoàn toàn không phải những này dựa vào nghiên cứu khoa học sức mạnh bồi dưỡng được chính thức Giác tỉnh giả có thể sánh vai.

Tiêu Lệ liền từng nghe nói qua, có một chính thống Long Hồ Sơn Thiên sư dạy dòng chính truyền nhân, bởi quanh năm đeo linh thạch mảnh vỡ, lại dựa vào đạo gia công pháp tu hành, đã nắm giữ có thể ngự kiểm phi hành thần thông!

Nghe hết sức huyền huyền, thật giả hay không, liền Tiêu Lệ tầng thứ này chính thức Giác tỉnh giả cũng không cách nào xác định.

Nhưng chính thức thành lập Giác tỉnh giả hệ thống phía sau, vẫn khởi xướng dùng đạo gia công pháp tu hành khai phá tiềm năng, hiển nhiên này nghe đồn không phải không có lửa mà lại có khói!

Cho tới cái khác dựa vào linh thạch thức tỉnh tiên phong giả, phần lớn người đều cho rằng bọn họ sở dĩ bản lĩnh lớn, chỉ là bởi vì thức tỉnh được càng sớm hơn, nhưng ở người tỉnh tường xem ra, nguyên do hiển nhiên không có đơn giản như vậy!

"Vậy kế tiếp nên xử lý như thế nào đưa nhỏ này, hiện tại thi đại học cũng kết thúc, người có nên tìm hẩn hỏi một chút lời?"

"Đề hỏi rắc, tiểu tử này tuy rằng tự kỷ một chút, nhưng tâm nhãn rất sáng suốt, liền Ngô Nguyên Kỳ đều hỏi không ra cái căn nguyên, ta còn phí cái kia kinh lực làm cái gì."

Tên béo tức giận bĩu môi nói: "Chờ xem, ngược lại quá hai ngày liền muốn thái điều tổng động viên, đến lúc đó lại cẩn thận trắc trắc tiểu tử này, nếu như đúng là cái quái tài, liền ở lại chúng ta Đông Giang tỉnh vun bốn nghìn cứu, tăng thêm dự trữ sức mạnh, đỡ phải lão bị cái khác tỉnh thị đồng liêu si nhục!"

Nghe vậy, Tiêu Lệ sắc mặt cũng có chút ngưng ngưng.

Đừng nói quốc cùng nước, chính là trong quốc gia bộ Giác tỉnh giả hệ thống, cũng là tồn tại cạnh tranh quan hệ.

Những năm này, Đông Giang tiết kiệm võ đạo nước là bình có chút cao thấp không đều, cơ hồ là nhân tài đứt gãy kỳ, cho tới mỗi khi gặp tổ chức toàn quốc võ đạo sinh cuộc thi đấu sự tỉnh, bọn họ bên này đều phải bị trở thành toàn quốc đồng liêu trò cười.

Giống lần này Hạ Giang gây ra mầm họa, bên trong trong Bộ trực tiếp có người nói bọn họ đây là "Thực bên trong không đại tướng", càng cho hai cái dị đoan Giác tỉnh giả cùng độc răn huyền não não loạn!

"Được rồi, không nói những này nặng nề chuyện." Tên béo liếm môi một cái, tiện hễ hễ nhìn Tiêu Lệ, nói: "Nhỏ Lệ Lệ, này ngày quá nóng, nếu không chúng ta tìm một mát mẻ lại có cách pha phòng cả phê ngồi một chút, ta đây thật vất vả hạ xuống một chuyến, tận vội vàng cho Ngô Nguyên Kỳ chùi đất, người này chủ nhà dù sao cũng nên bày tỏ một chút mà, tỷ như cộng tự hai ta một đoạn kia phong hoa tuyết nguyệt thanh xuân chuyện cũ."

Tiêu Lệ lườm hẩn một cái, phun nói: "Nhâm Tư xây, đừng cho ta bị coi thường a! Ai cùng người phong hoa tuyết nguyệt qua, ta liền nhớ năm đó có một chết tiện nhân ở ta tức xá lâu dưới hơn nửa đêm loạn gào thét, bị ta một chậu nước rửa chân cho đội chạy."

Tên béo Nhâm Tư xây khóe mắt co quắp một cái, nhưng trơ mặt ra nói: "Có thể chậu kia nước vẫn là đội bắt diệt ta lửa giận trong lòng hoa a, nhỏ Lệ Lệ, xem ở ta đối với người cuồng đại không thay đổi mười năm mặt trên, người liền cho ta một cơ hội đi, người nhìn, ta đều vì người đây đủ giảm 10 cân!"

Tiêu Lệ cười ha ha, phun ra chữ nào cũng là châu ngọc bảy chữ: "Tiếp bàn đều không tới phiên người!"

". . ."

. . .

"Đúng rồi, tại sao trong tỉnh tổ điều tra đến bây giờ cũng còn không có đi tìm ta?"

Về đến nhà, Trần Diệp một bên đổi giày, một bên thuận miệng hỏi một câu.

"Người tới sớm, bất quá đang bận truy tra nhóm người phạm tội sự tỉnh, tạm thời còn không để ý tới người."

Trần Y Lạp một bên cởi giày, một bên thuận miệng đáp lại một câu.

Trời nóng nực, Trần Y Lạp trang phục cũng mát đứng lên, một thân màu xanh ngọc liên y váy ngắn, vạt áo vừa đến đầu gối hơi trên vị trí, đem cái kia một đôi thon dài có hứng thú chân dài toàn bộ triển khai lộ ra.

Giờ khắc này, nàng một tay vịn cạnh cửa vách tường, một tay nhỏ giày cao gót, cái kia khom lưng cúi người tư thế, để vốn liền bị vải áo chăm chú bao gồm bá đạo tư thái, càng bị buộc vòng quanh cực kỳ đường cong mê người.

"Lại nói ta đều đuổi tới đâu nói rồi người cao hơn thi, phỏng chừng cũng không tiện quấy rầy người." Trần Y Lạp ném xuống giày cao gót, táp lạp dép, rất có nữ nhân vị cỡ một hồi màu nâu nhỏ tóc quăn, hững hờ nói: "Bất quá, lại quá hai ngày, các người những này đã thức tỉnh thuộc khoá này sinh đều phải bắt đầu tập huấn, đến thời điểm, tương quan người phụ trách khẳng định còn phải tìm người nói chuyện tâm tình."

"Người không phải là người phụ trách sao?" Trần Diệp buồn bực nói.

"Tỷ chống đỡ chết rồi chính là một cái đặc phái nhân viên, lại đây liền phụ trách giám sát thức tỉnh công tác, đo lường huấn luyện các người là một đạo khác người."

Nói đến đây điểm, Trần Y Lạp bỗng nhiên nghiêm trang nhắc nhở nói: "Đến lúc đó tìm người tâm sự tên kia, hẩn là một cái lợn béo dạng chết tiện nhân, nhớ kỹ, mặc kệ hẩn làm sao cùng người cãi cọ lời nói khách sáo, người chỉ để ý đem lần trước nói với Ngô Nguyên Kỳ lặp lại một lần là được, nói trắng ra là, da mặt phải so với hẩn dày."

Trần Diệp nhất thời có loại quý quyền thật loạn linh cảm.

Trần y cũng không có giải thích thêm, đem bóp đầm ném đến trên khay trà, hóa bướm giống như nhảy nhót lên sô pha, nằm mặt trên ma thặng vài lần, duỗi thẳng cao gây thân thể, đặc ý nói: "Giải phóng lạc, rốt cục chịu đựng đến ngươi cuộc thi kết thúc lạc!"

". . ."

Trần Diệp mặt xạm lại.

Khoảng thời gian này, cô nàng này ngoại trừ cho mình một phần thi thử đề, còn lại bồi khảo công tác có vẻ như thật không có cái gì công hiến.

"Đúng rồi, mau mau cho ba mẹ gọi điện thoại báo hi tranh công." Trần Y Lạp nằm sô pha trên tay vịn, chéch đầu liếc nhìn trên bàn uống trà bóp đầm, bóp đầm liền lại bay đến trong lòng bàn tay của nàng.

Gặp Trần Y Lạp lấy ra điện thoại di động, Trần Diệp không nói một lời đi về phía phòng ngủ.

"Ồi chào, ngươi không cùng ba nói vài lời a." Trần Y Lạp gọi nói.

"Ta mệt mỏi, trước tiên nghỉ ngơi một hồi, thuận tiện đem những sách kia cùng bài thi đều thu thập ném."

Trần Diệp quăng ra câu này, liền vào phòng.

"Lạc đường cứu con!"

Trần Y Lạp vĩnh quyết miệng, có vẻ không vui đang muốn rút điện thoại, đột nhiên bóp đầm lại truyền tới một trận điện thoại di động tiếng vang.

Trần Y Lạp thuận lợi liền đem đệ đệ vừa cuộc thi thời gian gọi ở này điện thoại di động móc ra, đang muốn nhắc nhở đệ đệ, trong lúc vô tình nhìn thấy trên màn ảnh tin nhắn tin tức, rõ ràng là vị kia Lục Tiểu Vũ bạn học gửi tới:

"Buổi tối lúc nào có thời gian vậy? Mẹ ta muốn mời ngươi tới trong nhà ăn cơm."

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Đi hẩn miêu nhân sinh

Lục Tiểu Vũ!

Nhìn thấy danh tự này, Trần Y Lạp nheo lại cặp mắt đào hoa, phương dung dần dần lộ ra vẻ nghiêm túc!

Đối với Lục Tiểu Vũ cảm thấy, Trần Y Lạp chỉ cảm thấy là mình lần này trở về Hạ Giang một đạo đại chuyện khó!

Trước tiên là bởi vì Lục Tiểu Vũ bị đo lường ra cấp A thiên phú tư chất, quan phương những người lãnh đạo đều đối với cô bé này tương đối coi trọng, làm sao bất luận Lục Tiểu Vũ bản thân vẫn là người nhà nàng, đều đối với quan phương cảnh ô-liu xem thường.

Sau đó, nàng cùng Ngô Nguyên Kỳ lại được biết, Lục Tiểu Vũ cùng đệ đệ ở phòng học đám cháy đối mặt tuyệt cảnh thời gian, càng bất ngờ chạm được linh thạch dẫn đến tiềm năng thức tỉnh, công kích đối thủ tinh thần siêu năng lực càng là hiếm như lá mùa thu, bởi vậy, chính thức càng hết sức muốn nhận biên vị thiên tài này thiếu nữ!

Nhưng mặc kệ Trần Y Lạp vẫn là các lãnh đạo khác đến nhà bài phỏng hoặc điện thoại câu thông, mẫu thân của Lục Tiểu Vũ trước sau khó chơi, rất thẳng thắn cự tuyệt chính thức nói lên một loạt hậu đãi chờ gặp, nói thẳng chính mình đối với nữ nhi nhân sinh mong đợi chính là bình an.

Mọi người chỉ có thể tạm thời gác lại.

Ngoại trừ Lục mục mục thái độ cứng rắn, trung tâm kiểm tra đo lường báo cáo cũng là một đại lo lắng.

Căn cứ phần này kiểm tra sức khỏe báo cáo, Lục Tiểu Vũ tinh thần tiềm năng tuy rằng khá là khổng lồ, có thể tổ chất thân thể nhưng kém đến không

được, thân thân thể yếu đuối, dễ dàng sinh bệnh, còn mắc có thờ khò khè này một bệnh gì.

Tuy nói tinh thần hệ Giác tỉnh giả tổ chất thân thể kém một chút cũng là có thể tiếp nhận, nhưng kém đến Lục Tiểu Vũ mức độ này, là rất khó ở con đường tu hành đi được lâu dài.

Dù sao, tổ chất thân thể tốt xấu, trực tiếp quyết định trong cơ thể có thể dự trữ bao nhiêu linh lực năng lượng.

Nếu như thân thể có thể dự trữ gánh chịu linh lực năng lượng quá ít, cơ bản phóng thích mấy chiêu kỹ năng pháp thuật liền muốn khô kiệt!

Căn cứ Trần Diệp cùng Lục Tiểu Vũ giảng giải, lúc đó Lục Tiểu Vũ sau khi giác tỉnh, luân phiên công kích Kỳ Hồng tinh thần, đã là cực đại tiêu hao, nếu không phải là có khối này linh thạch linh lực năng lượng đúng lúc bổ sung, e sợ không đợi Kỳ Hồng hạ sát thủ, Lục Tiểu Vũ nên hương tiêu ngọc vẫn.

Mặc dù có linh lực năng lượng chống đỡ, nhưng cứ thế mãi siêu gánh nặng vận dụng siêu năng lực, chắc chắn đối với thân thể khỏe mạnh thậm chí sinh mệnh tạo thành uy hiếp to lớn!

Dù cho phía trên cầu hiền sốt ruột, có thể ai cũng không dám bắt người mệnh mạo hiểm.

Lại nói công dân đúng là hay không gia nhập Giác tỉnh giả đội ngũ nắm giữ lựa chọn quyền quyết định, giả như người trong cuộc cùng gia thuộc cố ý từ chối bị hợp nhất, như vậy chính thức không thể làm gì khác hơn là cùng người trong cuộc cùng gia thuộc ký tên bảo đảm thỏa thuận, lại xếp vào trường kỳ danh sách quan sát.

Vốn tưởng rằng nên cùng Lục Tiểu Vũ không có gì đồng thời xuất hiện, nhưng không ngờ, Trần Y Lạp lại em trai trên điện thoại di động thấy được Lục Tiểu Vũ tin nhắn, vẫn là mời đệ đệ đi nhà nàng ăn cơm!

Đi bạn học nữ trong nhà ăn cơm!

Lục Tiểu Vũ mụ mụ muốn mời đệ đệ đi nhà nàng ăn cơm!

Hôm nay thi đại học vừa kết thúc, buổi tối liền không kịp chờ đợi xin mời đệ đệ đi qua ăn cơm!

Trần Y Lạp thông qua một cái tin nhắn ngắn cử ra ba cửa ải lớn kiện tin tức, sắc mặt từ nghiêm nghị, dần dần chuyển thành như gặp đại địch trạng!

Mẹ trứng! Phải sớm yêu cũng không đáng gấp gấp như vậy đi!

Còn có người gia trưởng này là chuyện gì xảy ra, không những không ngăn lại yêu sớm đầu mối, nhìn đáng đáp còn vội vàng vàng muốn thúc đẩy chuyện tốt!

Lúc nào nhà ta này mượn Ngự đệ đệ trở nên như vậy quý hiếm? !

Rốt cuộc là con gái mù vẫn là mụ mụ mù a? !

Trần Y Lạp thế giới nội tâm trong nhấp nháy bách chuyển thiên hồi, sóng lớn mãnh liệt.

Đặc biệt là vừa nghĩ tới đệ đệ cùng Lục Tiểu Vũ ở phòng học hòa trong biển cùng chung hoạn nạn trải qua, nàng càng không tên sinh ra một loại cảm giác bất an.

Lẽ nào đây chính là hay là hoạn nạn ra chân tình?

Nhiều lần nhìn này tin nhắn tin tức, Trần Y Lạp miệng đầy ba chua chất, cuối cùng đưa điện thoại di động vứt xuống một bên.

Rất muốn xóa tin tức, nhưng là không có mật mã!

Một lát sau, Trần Diệp liền đi ra muốn điện thoại di động.

Trần Y Lạp rất thâm trầm liếc mắt một cái hẩn, một tay cầm điện thoại di động gọi điện thoại, một tay chỉ chỉ bị ném ở góc điện thoại di động.

Mất thấy Trần Diệp cầm điện thoại di động lên liền xoay người muốn trở về nhà bên trong, Trần Y Lạp bỗng nhiên kéo cao giọng, đối với điện thoại di động bên trong trần mụ mụ thăm thăm oán oán nói: "Ai, khổ cực nhất định là cực khổ,

Lại muốn bận bịu chiêu sinh, lại muốn bận bịu bồi khảo, áp lực núi lớn, ngài cùng cha cũng không biết ta mấy tháng gây bao nhiêu cân. . ."

Trần Diệp dư quang ngấm nằng một chút, khoan hãy nói, xác thực càng thon thả, chỉ có trước lời cùng sau vĩnh vị trí càng thêm rõ ràng.

Này vốn nên đáng giá bất kỳ nữ tính mừng rỡ như điên chuyện đây, đến rồi Trần Y Lạp trong miệng toàn bộ thành ngày đại oan ức: "Đón lấy ăn bữa ngon? Ta cũng muốn a, bất quá nhìn đáng đáp, ta lại được một người ở nhà ăn phao diện, đều không ai theo ta ăn cơm, thật là thâm đáng thương. . . Để hẩn theo ta? Đẹp đi đi, hẩn hiện tại đại tiện đề ngay ngắn dốc hết sức lực muốn ra bên ngoài đầu đi sóng, nào còn có rồi rãnh ghi nhớ ta đây cái người không liên quan a. . ."

Nghe Trần Y Lạp khuê phòng oán phụ giống như nhỏ nước bọt, Trần Diệp chỉ cảm thấy không hiểu ra sao, mãi đến tận vào nhà mở điện thoại di động lên, nhìn thấy Lục Tiểu Vũ tin nhắn tin tức, hẳn mới chắc là sáng tỏ.

Hoá ra là cô nàng này trộm thấy được của mình cái tin tức này, liền coi chính mình tới nay muốn đi Lục Tiểu Vũ gia đi hẹn, đem càng vất vả công lao càng lớn nàng vứt bỏ ở nhà.

Liền chút chuyện nhỏ như vậy đây, đáng giá tổn thương xuân thu buồn sao?

Trần Diệp thấy buồn cười, bất quá, cũng cũng thật sự có chút tình thế khó xử.

Một bên là thành ý tràn đầy Lục Tiểu Vũ, một bên là nghĩ mình lại xót cho thân gia tỷ, từ chối một cái nào, tựa hồ đều có chút không đành nói.

Đang chần chờ, Lục Tiểu Vũ lại phát tới một cái tin tức: "Nếu như hôm nay không có phương tiện lời thì thôi, chờ người đổi ngày có rảnh rồi lại nói."

Thi đại học vừa kết thúc, đại bộ phận phân thí sinh đêm nay nhất định phải tụ hội cuồng hoan gì gì đó, vốn lấy Lục Tiểu Vũ tính huống, chắc là chỉ có thể một mình kẻ chứa chấp bên trong.

Bỗng nhiên, Trần Diệp nhớ lại Lục Tiểu Vũ thuật nói qua tuổi nhỏ trải qua, mơ hồ cảm giác khó chịu.

Đang lúc này, Trần Y Lạp bỗng nhiên khe khẽ gõ một cái cửa phòng, nói: "Nhỏ cừu con, tỷ buổi tối lắm thời có công tác được đi ra ngoài một chuyến, người nếu không cùng các bạn học ra ngoài chơi đi."

Trần Diệp xoay đầu liếc nhìn cửa phòng, ngăn cách bằng cánh cửa bán, hẳn cũng vẫn như cũ có thể cảm ứng được Trần Y Lạp hạ cảm xúc.

Trầm ngâm chốc lát, hẳn nói nói: "Vậy người về sớm một chút, buổi tối ăn chung ăn khuya đi, đến lúc đó điểm một phần nước nấu toan thái ngư thế nào?"

Nước nấu toan thái ngư là Trần Y Lạp nhất đam mê mỹ thực, từ nhỏ đến lớn, tổng ăn không ngán.

Trần Y Lạp cũng yên lặng chốc lát, đáp lời: "Theo người."

Nhưng ngữ khí đã hơi hơi tăng lên một chút.

Làm xong cái này gậy bên trong tuyển chọn, Trần Diệp ngay ở tà dương thời gian rời khỏi cửa nhà.

Trần Y Lạp bỏ trên ban công, đưa mắt nhìn Trần Diệp bóng lưng, lẩm bẩm nói: "Thực sự là đệ đại không khỏi tỷ rồi."

Sợ đi chịu chủ động lùi để, là bởi vì Trần Y Lạp lúc đang gọi điện thoại nhớ lại Vương Sâm ly biệt lúc giao phó.

"Kỳ thực hẳn rất sợ một người một chỗ."

Hiện tại bạn gay tốt mất, đứa nhỏ này khẳng định cũng là rất tịch liêu, lại nói đều tốt nghiệp trung học, là thời điểm nên đàm luận một hồi yêu, ít nhất có người bồi bạn. . .

Chính là tính ngộ ra những này, Trần Y Lạp lúc này mới bỏ qua "Tranh thủ tình cảm", nếu như đệ đệ thật đối với Lục Tiểu Vũ thú vị, liền thuận theo tự nhiên được rồi, chính mình không cần thiết chặn ngang một gậy tre.

Tuy rằng làm ra này quyết định, để Trần Y Lạp rất không thoải mái, thậm chí có loại vắng vẻ thiếu hụt cảm giác.

Nhưng nếu như đệ đệ có thể bởi vậy thu được hạnh phúc, nàng có thể tiếp thu.

"Lão nương lớn như vậy còn không có nói chuyện yêu đương, còn mắt nhìn thấy nuôi lớn cừu con bị người khác thuận đi, cuộc sống này a, đi hẳn meo!"

"Miêu ô."

Nguyên Bảo bò trên bệ cửa sổ, đắm chìm trong noãn hồng hồng ánh mặt trời bên trong, nhắm hai mắt thư dật dùng móng vuốt xoa xoa đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Tên của nàng

Ngày mùa hè chạng vạng, Trần Diệp đã tới nội thành nào đó loại cỡ lớn CBD một chỗ cửa tiểu khu.

Nơi này chính là Lục Tiểu Vũ phát cho hắn địa chỉ.

Đối với Hạ Giang này loại bình địa khan hiếm vùng duyên hải thành phố lớn, giá phòng xưa nay ở cao không xuống, tuy rằng đi qua chính thức mấy vòng điều khiển, đã không thể nào xảy ra hiện tượng vọt cục diện, nhưng vẫn không phải phổ thông giai cấp thợ thuyền có thể hy vọng xa vời.

Thí dụ như này tiểu khu, căn cứ Trần Diệp ấn tượng, đều giá là hai mươi lăm ngàn trở lên, tầng trệt nhà hình rất nhiều, ba, bốn vạn cũng bình thường.

Có phần này của cái, cũng khó trách Lục Tiểu Vũ cùng người nhà nàng đối với quan phương cảnh ô-liu không thêm liếc một cái.

Đơn nguyên lâu có gác công, yêu cầu quét thẻ tiến nhập, Trần Diệp liền cho Lục Tiểu Vũ gọi điện thoại.

"Ngươi chờ một chút hạ."

Lục Tiểu Vũ thanh âm tiết lộ ra mấy phần mừng rỡ cùng vui vẻ, còn kèm theo tiếng bước chân vội vã, chỉ chớp lát, gác công mở ra, "Ồ tầng 17, ngươi ra thang máy đi phía trái rẽ, ta cửa mở cho ngươi."

Trần Diệp theo lời đi vào, đi thang máy đến tầng 17, bước ra thang máy hướng bên trái vừa nhìn, cánh cửa kia đã mở rộng ra.

Nơi cửa, đang đứng nghiêm một tên đình đình ngọc lập thanh lệ thiếu nữ.

"Ta nghĩ đến ngươi không có nhanh như vậy tới. . ."

Lục Tiểu Vũ thân mang một bộ màu trắng bằng lụa váy ngắn, màu xanh da trời thuần miên T-shirt, vẫn là cái kia loại hết sức con gái rượu rõ hình tượng mới, chỉ có trên chân cái kia hồng nhạt phim hoạt hình thỏ dép, cho nàng lại bình thêm mấy phần xinh đẹp cùng động lòng người.

Nàng gỡ một hồi tai tần tóc, quay về Trần Diệp rõ nhiên nở nụ cười, sau đó dường như tỉnh ngộ ra cái gì, vội vã nghiêng người từ trên kệ giày tìm kiếm dép.

Làm Trần Diệp đi tới cửa thời điểm, nàng trái lại mặt mày ủ rũ, lúng túng nói: "Thật không tiện, đều là nữ thức dép. . ."

"Tiểu Vũ, có phải là Trần Diệp đến rồi?" Huyền quan bên trong truyền đến ung dung thanh âm, "Ta thiếu chút nữa đã quên rồi, ngươi đi phòng giữ quần áo dựa vào cửa sổ cái kia từ âm tường đào lộn một cái, chỗ ấy có kiểu nam dép."

Lục Tiểu Vũ đáp một tiếng, nói với Trần Diệp câu "Chờ thêm chút nữa hạ", liền quay quá eo thon chỉ, vội vàng vàng đi vào bên trong bước nhanh tới.

Trần Diệp liếc mắt giá đề giày từ, tất cả đều là phái nữ giày, trong lòng thoáng hơi động.

Hiển nhiên, cái nhà này trong ngày thường, tựa hồ cũng không có gì nam tính đã tiến vào.

Hỏi như vậy đề đến rồi, phụ thân của Lục Tiểu Vũ đây?

Nhưng liên quan đến người khác gia đình việc riêng tư, Trần Diệp chỉ đem này ý nghĩ che giấu.

"Đứa nhỏ này, vẫn là như thế mao mao táo táo."

Lục mụ mụ từ trong nhà đi ra, nàng đang buộc vào nhà bếp tạp dề, nhìn thấy Trần Diệp, mỉm cười nói: "Chiêu đãi không chu đáo a, tiểu Diệp bạn học."

"Sẽ không, là ta quấy rầy." Trần Diệp cười nói.

"Làm sao sẽ quấy rối đây, ngươi có thể lại đây, ta cùng Tiểu Vũ cao hứng còn không kịp đây." Lục mụ mụ cười nói: "Nguyên bản hôm nay đi thi tràng nhận Tiểu Vũ, ta hỏi nàng muốn đi chỗ nào buông lỏng một chút, kết quả đứa nhỏ này liền nói muốn về nhà ăn ta hâm thức ăn, chờ đi siêu thị món ăn mua đủ, đứa nhỏ này còn nói chỉ chúng ta hai mẹ con có thể hay không người quá ít, liền đề nghị mời người một khối đến, thuận tiện cảm tạ người lần trước đối với nhà ta ân tình."

"A di, ngài nói cái gì nữa ân tình các loại, ta nên có áp lực." Trần Diệp thành khẩn nói: "Thật muốn tra cứu kỹ càng, ngược lại là Tiểu Vũ cũng đã cứu ta mệnh."

"Điều giống nhau, tóm lại phần ân tình này, tất cả mọi người nhớ ở tâm khảm bên trong." Lục mụ mụ ăn nói rất đơn giản cũng rất hào phóng khéo léo, đột nhiên, thanh âm của nàng thấp xuống: "Vừa bắt đầu Tiểu Vũ cho ngươi gửi tin nhắn thời gian còn thật thấp thỏm, mãi đến tận ngươi đã đáp ứng đến, nàng không biết được cao hứng biết bao nhiêu đây, ta ở nhà bếp bận bịu nấu ăn, nàng tận vội vàng sửa lại việc nhà chờ ngươi đến, ta rất lâu cũng không thấy nàng đáng đáp như vậy có sức sống."

Đón nhận Lục mụ mụ nụ cười ý vị thâm trường, Trần Diệp nhất thời yên lặng.

"Mẹ!"

Lúc này, Lục Tiểu Vũ lại vội vàng vàng chạy trở về, trong tay nhấc theo một đôi mớ tinh dếp đàn ông, khuôn mặt tiêm nhiễm ra một đoàn đỏ ửng, hình như có mấy phần xấu hổ, nói: "Mẹ, ngài đi trước nấu ăn đi, ta. . . Chiều dài Trần Diệp là được."

Hết sức hiển nhiên, Lục mụ mụ thanh âm nhỏ nữa,

E sợ cũng không gạt được Lục Tiểu Vũ siêu cường năng lực cảm ứng.

"Tốt, vậy người hai đi trước phòng khách ngồi một hồi, món ăn cũng nhanh được rồi." Lục mụ mụ sáng khoái đem quyền chủ đạo trao trả cho con gái.

Chờ mẫu thân về nhà bếp bận việc, Lục Tiểu Vũ đem cái kia đôi dếp nhẹ nhàng nhét vào Trần Diệp trước mặt, điển e lệ lại ngậy thơ mỉm cười, nghiêng người, tiểu sanh sanh hưởng trong phòng giờ lên thon dài tay trắng, ra hiệu bên trong ngồi.

Mỉm cười, đổi giày, vào nhà, ngồi xuống.

"Người muốn uống gì, trong tủ lạnh có thể vui mừng, tuyết bích, nước trái cây cùng sữa bò?" Lục Tiểu Vũ còn đứng, trước tiên chỉ chỉ phương vị phòng bếp tủ lạnh, lại nhìn một chút trên bàn uống trà trà cụ, nói: "Hoặc giả, ta cho người pha chén trà. . . Bất quá ta đều không có ngâm nước quá, sợ nắm giữ không trà ngon diệp phân lượng."

"Đều phải ăn cơm, hay là cho ta ngược lại chén lạnh trắng mờ đi." Trần Diệp cười nói.

Lục Tiểu Vũ nhẹ nhàng gõ đầu, mang tới cái chén cùng ấm nước, rót một chén đầy tới trên khay trà, thuận lợi cũng đem mâm đựng trái cây đẩy tới.

Trần Diệp không nhúc nhích, chỉ nỗ lực tìm chút đề tài giải trừ lúng túng: "Thì làm sao?"

Lục Tiểu Vũ ở trung học thực nghiệm chỉ là dự thính, bởi vậy cùng Trần Diệp không phải một cái trường thi.

"Vẫn được đi, quá mức hải học viện âm nhạc phân số hẳn rất được rồi." Lục Tiểu Vũ hỏi ngược lại: "Người thế nào?"

"Tự mình cảm giác còn có thể."

"Mẹ ta thay ta lấy được đáp án, người có muốn hay không đánh giá đánh giá phân?"

"Quên đi, thi đều thi, không cần thiết tự tìm buồn phiền, ngược lại lại quá nửa tháng liền đi ra."

"Cũng là, mẹ ta để ta đánh giá phân, ta cũng không vui, thuần túy chính là tìm cho mình không thoải mái."

Hai người lại nhìn nhau nở nụ cười, chợt, lại từ nghèo.

"Cái kia, người có muốn hay không ở nhà ta thăm một chút." Lục Tiểu Vũ chủ động đề nghị.

Trần Diệp bỗng nhiên nhớ tới Lục mụ mụ nói nhỏ ngực em gái tại chính mình trước khi tới vội vàng sửa lại việc nhà, ngoài miệng nói: "Thuận tiện sao?"

"Không có chuyện gì, ta đều thu thập qua." Lục Tiểu Vũ trong mắt lóe lên nhảy nhót, tựa hồ rất muốn biểu diễn của mình thành quả lao động, đứng lên, dẫn Trần Diệp ở trong phòng khắp nơi loanh quanh.

Sắp tới hai trăm thước vuông nhà giàu hình, dựa lưng Hạ Giang sông, mặt hướng khu buôn bán, lại có thêm giá cao ngăn hồ sơ trang hoàng cùng gia cụ thiết bị điện, không thể nghi ngờ triển lộ ra nhà nàg giàu có điều kiện.

"Tốn không ít tiền chứ? Ta cậu trước đây cũng muốn mua này, có thể cướp không lên hào."

"Không rõ ràng, mẹ ta rất sớm trước đây liền mua, thật giống nàng cùng khai phá thương nhận thức."

Lục Tiểu Vũ hiển nhiên cùng Trần Diệp gần như, đối với tiền mét dầu muối không có cảm xúc quá lớn, thuận miệng nói: "Trước đây Hạ Giang giá phòng cao nhất thời điểm, mẹ ta từng dự định ra tay kiếm lời một món tiền chênh lệch giá cả, nhưng bởi vì ta rất yêu thích ở đây, nàng liền lưu lại còn trùng tu một hồi."

"Mẹ người thật sự rất thương người." Trần Diệp tự đáy lòng nói nói, kiếm lời một món tiền chênh lệch giá cả, nói trắng ra là chính là ở vừa bắt đầu phiên giao dịch thời gian liền sao đẩy tới tay, thừa dịp Hạ Giang năm đó giá phòng cao nhất thời điểm lại ra tay, lấy này hai trăm bằng phẳng diện tích, làm sao cũng có 4,5 triệu đại lợi nhuận!

Mà Lục mụ mụ chỉ vì con gái yêu thích này, liền dứt khoát bỏ qua khoản này đại lợi nhuận.

"Ừm!" Lục Tiểu Vũ đáp lại đến mức rất kiên định mạnh mẽ, khuôn mặt đột nhiên thần thái sáng láng.

Tiếp đó, nàng mở ra một gian trừ phòng khách ở ngoài diện tích rộng rãi nhất gian nhà, nói: "Đây là thư phòng, ta bình thường học tập cùng luyện đàn

đều ở đây."

Ba hàng dựa vào tường giá sách, mức đầy thư tịch, nhưng lớp văn hóa thư tịch chỉ chiếm rất ít một bộ phận, đại bộ phận phân đều là âm nhạc phương diện, trong đó một cái giá sách còn chất đầy âm nhạc đĩa video.

Bên cạnh là một tấm thuẫn bằng gỗ kể chuyện bàn, lại bên cạnh, nhưng là một chiếc đàn dương cầm.

"Những sách này, đều là mẹ ta mua, kỳ thực ta xem rất ít, quá nhàm chán. . . Ta vẫn ưa thích trực tiếp nghe ca nhạc." Lục Tiểu Vũ nhẹ giọng nói, nhấc ngón tay chỉ trên bàn sách CD máy móc cùng nguyên bộ âm hưởng thiết bị, nhãn hiệu hết sức xa lạ, hẳn là âm nhạc say mê công việc chuyên dụng.

"Quá cổ điển âm nhạc ta không hiểu." Trần Diệp liếc mắt nhà kia đàn dương cầm, ánh mắt hơi có chút tan rã.

"Kỳ thực ta cũng không thích cái kia chút cổ điển vui, là mẹ ta không phải để ta học." Lục Tiểu Vũ như hóa bướm giống như nhẹ nhàng vòng tới bàn học sau, kéo mở một cái ngăn kéo, có chút ngưng ngưng cười cợt.

Trần Diệp theo tới để sát vào vừa nhìn, tất cả đều là chu đồng, nhớ tới lần kia ở sân bóng rổ vừa nghe gặp Lục Tiểu Vũ trong tai nghe trời trong, bật cười nói: "Người như thế thích hẳn bài hát."

"Không chỉ ta yêu thích, mẹ ta cũng hết sức yêu thích đây, cho nên nàng mới bằng lòng cho phép ta thỉnh thoảng nghe hẳn bài hát, thậm chí cho nên ta học âm nhạc, cũng có phương diện này duyên cớ." Lục Tiểu Vũ giải thích nói.

Trần Diệp không nghĩ tới Lục mụ mụ vẫn là một tên hâm mộ mình tính sát phần, mỉm cười sau khi, suy nghĩ một chút, nói: "Ta nhớ được chu đồng trước đây vỗ qua một bộ phim, bên trong vai nữ chính giống như cũng là người danh tự này, bắt quá nhân gia gọi là đường Tiểu Vũ, đường cái đường."

"Đúng vậy, mẹ ta cũng bởi vì nhìn bộ phim này, mới cho ta lấy hiện ở tên này chữ." Lục Tiểu Vũ có chút phức tạp nói: "Nhưng không biết có phải hay không là thiên ý, từ khi mẹ ta cho ta sửa lại hiện ở tên này chữ, ta cũng cùng cái kia vai nữ chính giống như bị ho duyên bệnh."

Trần Diệp nhớ Lục Tiểu Vũ nói mình lúc còn tấm bé được bệnh phổi, nghĩ đến thờ khò khè chính là bởi vậy ly bị mắc bệnh, bắt quá, hẳn nhảy cảm chú ý tới Lục Tiểu Vũ trong lời nói ý tại ngôn ngoại!

"Cái danh tự? Người trước đây không phải danh tự này?"

"Đúng, ta mười năm trước đây không ngừng tên, liền dòng họ cũng không giống nhau."

Nói đến đây, Lục Tiểu Vũ sắc mặt đột nhiên ảm đạm rồi một ít, chần chờ một chút, nói: "Bởi vì khi đó ta phải cấp tính viêm phổi, còn rất nguy hiểm, khôi phục phía sau, mẹ ta đi tìm bầy bói phổ, nói ta nguyên lai tên quá ảm tai, dễ dàng bị ông trời ghi nhớ, liền kiến nghị ta đổi cái phổ thông một chút tên, vừa vận khi đó chu đồng cái kia bộ phim chiếu phim, mẹ ta đơn giản liền cho ta lấy hiện ở tên này chữ, sau đó. . . Mẹ ta lại cùng cha ta ra đi, ta cùng của mẹ ta họ."

Nghe vậy, Trần Diệp liền đại khái đoán được tại sao Lục Tiểu Vũ mẫu nữ sống một mình ở chỗ này nguyên do.

Nhìn Lục Tiểu Vũ thất lạc sắc mặt, trong lòng khó lúc đầu miễn có chút thương tiếc, thậm chí đồng bệnh tương liên cảm xúc.

Liền, hẳn thuận miệng dời đi đề tài: "Người tên trước kia thì tốt biết bao nghe, liền ông trời đều sẽ ghi nhớ."

"Đều là phong kiến mê tín, nói muốn một đời bình an, làm người còn không xuất chúng điểm tốt hơn." Lục Tiểu Vũ khôi phục một ít bất đắc dĩ miệng cười, giơ ngón tay chỉ giá sách phía trên nhất giấy khen cùng cúp, nói: "Ày, nhìn thấy mười năm trước kia cái kia chút giấy khen rồi sao, nói thật, ta còn là càng yêu thích tên trước kia đây."

Trần Diệp thuận thế ngẩng đầu nhìn lên, trong phút chốc, theo con người co rút lại, cả người tựa như hóa đá giống như ngốc đứng ở đó!

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Bí mật không thể nói

"Tiểu Vũ, gọi Trần Diệp một khối tới dùng cơm."

Lúc này, Lục mụ mụ ở bên ngoài hồ.

Lục Tiểu Vũ đáp một tiếng, chợt xoay đầu đến xem Trần Diệp, nhưng phát hiện hắn đang chặt chẽ nhìn mình chăm chăm đặt ở trên giá sách đầu giấy khen, sắc mặt hiện ra hết sức phức tạp hết sức vẻ ngưng trọng, tựa hồ có ngạc nhiên, cũng có chần chờ, còn có mấy phần khó có thể tin.

"Người làm sao vậy?" Lục Tiểu Vũ nhẹ giọng nói: "Có cái gì không đúng sao?"

". . ."

Trần Diệp lại đi qua một vòng trầm mặc, hết sức nỗ lực nỗ lực đưa mắt chuyển mờ, nhưng lại không nhìn được nhìn nhiều vài mắt, âm thanh có chút tối nghĩa nói: "Không có, không có gì."

Lục Tiểu Vũ không rõ ý nghĩa, cũng ngẩng đầu nhìn của mình cái kia chút giấy khen cùng cúp, nói: "Là cảm thấy ta nguyên lai tên, cùng hiện tại danh tự này tương phản quá sao?"

Trần Diệp hít một hơi thật sâu, chếch đầu nhìn gò má của nàng, muốn nói lại thôi mấy lần, cuối cùng miễn cưỡng hoạt lạc một hồi tâm tư, nói: "Là có chút. . . Nhưng không có gì vội vàng, tên mà thôi, bất quá chỉ là người một cái danh hiệu, then chốt người vẫn là người."

Lục Tiểu Vũ bình tĩnh ngưng mắt nhìn cái kia chút ghi chép chính mình trưởng thành năm tháng giấy khen cùng cúp, một lúc sau, than nhẹ nói: "Không sai, tên chính là một cái danh hiệu, bất luận ta hóa ra là tên là gì, hiện tại đổi thành tên là gì, ta đều vẫn là ta, mấu chốt nhất là, ta như mẹ ta mong đợi như vậy, bình an dài cho tới bây giờ, tuy rằng thỉnh thoảng còn sẽ xảy ra bệnh khó chịu, nhưng đều là hữu kinh vô hiểm."

Dừng một chút, nàng cũng chếch đầu nhìn Trần Diệp gò má, con ngươi bên trong ẩn giấu sâu sắc ý tứ hàm xúc, nhợt nhạt mỉm cười: "Lần kia ở phòng học trong đại hòa, ta một lần coi chính mình muốn sống không xuống được, khi đó ta ngay lập tức nhớ tới là mẹ ta, ta sợ. . . Không còn ta sau đó, mẹ ta một người muốn sống sót bằng cách nào, ta không dám tưởng tượng nàng nên có bao thương tâm tuyệt vọng. . . Nhưng cũng còn tốt, có người ở, không có bỏ lại ta, để ta còn có thể tiếp tục bồi tiếp mẹ ta, cảm tạ, ta biết vĩnh viễn nhớ người khi đó đối với ta tốt."

Một khắc đó, Lục Tiểu Vũ gò má đỏ ửng càng ngày càng nồng nặc.

Chỉ có nàng biết mình khuôn mặt có bao nhiêu nóng, tim đập nhanh bao nhiêu, hô hấp có bao nhiêu thở.

Nhưng nàng vẫn là lấy hết dũng khí, mặc cho lòng mi vậy được lợi hại bao nhiêu, nhưng nỗ lực muốn ngưng mắt nhìn cái này dứt khoát muốn cùng mình cộng đi sinh tử con trai, đồng thời nổi lên nào đó một ít đối với hai người đều cực kỳ trọng yếu lời nói.

Trần Diệp thoáng hoảng hốt, hắn từ Lục Tiểu Vũ ám áp điểm tình biểu hiện bên trong bắt được e lệ cùng ý lại, cùng với một tia mong đợi.

Thế nhưng, vì không để Lục Tiểu Vũ nhìn thấy nội tâm hắn thời khắc này hỗn loạn ý nghĩ, hắn vội vàng dời ánh mắt, qua loa lấy lệ nói: "Đều nói mấy lần, chúng ta là lẫn nhau cứu viện, không có người, ta cũng không sống được. . . Muốn so sánh thật đứng lên, còn phải cảm tạ cái kia chút chim cất hồng đây."

Gặp Trần Diệp chuyển qua đầu không chịu cùng mình đối diện, Lục Tiểu Vũ kinh ngạc một hồi, theo trên mặt dần dần điều tàn nhu tình mật ý, nổi lòng cũng như xe cáp treo giống như rơi vào đáy vực, mím thật chặt môi, ngăn chặn hết thảy rung động, chỉ để lại không nói ra được buồn nản cùng thất lạc.

"Hừm, người nói đúng. . . Được rồi, trước tiên đi ăn cơm đi." Lục Tiểu Vũ miễn cưỡng đánh tới chút tinh thần, dường như xấu hổ xoay người đi ra ngoài.

"Tiểu Vũ."

Trần Diệp ở sau lưng nàng hô một tiếng, chần chờ một lúc, nói: "Người khi còn bé phải gấp tính viêm phổi, còn nhớ là bao nhiêu năm như trước sao?"

Lục Tiểu Vũ xoay đầu tròn tròn mắt, tò mò nhìn hắn, có thể Trần Diệp nhưng mau tránh ra ánh mắt, không muốn cùng nàng đối diện.

Lặng im chốc lát, Lục Tiểu Vũ đáp lời: "Tính ra. . . Hình như là mười năm trước đây đi, làm sao vậy?"

"Không có chuyện gì." Trần Diệp lấp lóe kỳ từ cười cười.

Chờ Lục Tiểu Vũ bừa môi sau khi ra cửa, Trần Diệp hết sức ở trong phòng dừng lại lâu một bước, lần thứ hai nhắc đầu ngưng mắt nhìn giá sách trên cùng tấm kia giấy khen:

"Chúc mừng Hứa Trác Nghiên bạn học quang vinh thu được thi thân uy cuộc tranh tài dương cầm thiếu nhi tổ quán quân! Năm 2007 tháng 7."

Tiếp đó, Trần Diệp ánh mắt lại dời đến đặt tại giấy khen bên cạnh tấm kia già trước tuổi mảnh.

Trong ảnh chụp, trẻ tuổi Lục mụ mụ đang ôm lấy một cô bé đồng thời mỉm cười.

Bé gái kia, hắn nhận ra.

Cái tên đó, hắn cũng nhận ra.

Đó là ở một cái khác thế giới song song bên trong, mẫu thân lẳng mộ bên cái kia trên mộ bia tên cùng đi ảnh!

Lục Tiểu Vũ mười năm trước gọi Hứa Trác Nghiên. . .

Tại sao lại như vậy. . .

. . .

Bữa tối hết sức phong phú, cá tôm thịt cua món ăn, nấu nướng được tinh xảo mà lại mỹ vị, là trọng yếu hơn, rất có gia đình cảm giác ấm áp.

Có thể Trần Diệp nhưng ăn được mất tập trung, mặt đối với Lục Tiểu Vũ mẫu nữ nhiệt tình, chỉ một mực hòa theo, thậm chí tận lực tránh khỏi cùng Lục Tiểu Vũ đối diện.

Chờ sau khi ăn xong, hắn liền tìm từ đầu cáo từ trước rời đi.

"Ta tiễn người đi ra ngoài đi?" Lục Tiểu Vũ đứng ở huyền quan nhìn hắn xỏ giày.

"Không cần, chỉ mấy bước đường, ta ra ngoài đón xe." Trần Diệp khéo léo từ chối nói.

"Cái kia. . ." Lục Tiểu Vũ trong lòng hoảng loạn, mặt đối với Trần Diệp bỗng nhiên không rõ xa cách, chỉ cảm thấy không biết làm thế nào.

Nàng còn kế hoạch các loại muộn sau bữa ăn tiết mục đây, tỷ như cho Trần Diệp biểu diễn của mình tài đánh đàn, tỷ như cùng đi ra ngoài tản bộ, tỷ như đi vận đật đến xem phim. . . Nhưng bây giờ, những này đều mất đi phó chú cơ hội thực tiễn.

Trần Diệp cố gắng cũng cảm giác được Lục Tiểu Vũ thất lạc, xỏ giày phía sau, tận lực duy trì tâm vô tạp niệm, giải thích nói: "Tỷ của ta đang ở nhà bên trong chờ ta, nguyên bản muốn ăn cơm chung, hiện tại chỉ có thể đổi thành ăn khuya."

Nghe vậy, Lục Tiểu Vũ cảm xúc thoáng tăng lên một chút, thậm chí làm ý thức được chính mình phá hủy Trần Diệp cùng người nhà đoàn tụ, còn có chút áy náy, "Ta không nên gấp gáp như vậy mời người tới, vậy người trước tiên nhanh đi về đi."

Gặp Trần Diệp đưa tay mở cửa, Lục Tiểu Vũ lại cảm thấy thật giống làm mất đi chuyện rất trọng yếu vật, có chút vô lực lại thấp thỏm hỏi nói: "Cái kia. . . Sau đó chúng ta còn có thể gặp mặt sao?"

"Đương nhiên có thể, chỉ là ngồi cùng bàn cuộc đời kết thúc, cũng không phải từ đây sau này không gặp lại." Trần Diệp quay đầu lại nở nụ cười, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nói: "Bất quá ta Hậu Thiên thi đi đưa tin tham gia võ đạo sinh tập huấn khảo hạch, nghe nói là đóng kín thức, sợ là tạm thời không có gì nhân rồi, có thời gian ta biết liên hệ người."

"Được!" Lục Tiểu Vũ miễn cưỡng bỏ ra một ít miệng cười.

Nhưng là, chờ cửa đóng, người đi rồi, miệng cười của nàng lại không còn sót lại chút gì.

Trở lại đầu, Lục mụ mụ chẳng biết lúc nào đứng ở sau lưng.

"Mẹ. . ."

Lục Tiểu Vũ thấp thấp kêu một tiếng, ôm mẫu thân, đem đầu nhỏ chôn ở mẫu thân vai đầu, rừ mi mắt là chẳng nói: "Hắn có phải hay không cũng giống như trước những bạn học kia giống như, bắt đầu chán ghét ta. . ."

Lục mụ mụ nhẹ vỗ nhẹ lên nữ nhi sau lưng, ôn nhu động viên nói: "Ngốc nha đầu, đừng đồ nghĩ đến, người tốt như vậy, làm sao sẽ làm cho người ta chán ghét đây."

"Nhưng hắn cũng không muốn cùng ta nói thêm nữa, liền nhiều liếc lấy ta một cái cũng không muốn. . . Hơn nữa, vừa hắn còn hỏi năm đó ta nhiễm bệnh sự tình, ta cảm thấy cho hắn nên là ghét bỏ ta."

"Nếu như hắn thật là bởi vì như vậy thì không cùng người kết bạn, vậy chứng minh hắn có mắt không trông, nhân phẩm cũng có vấn đề, người cũng không đáng lưu ý này loại xử không có lương tâm tiểu tử ngốc."

"Nhân phẩm hắn không có vấn đề, ta có thể có thể thấy. . . Liền là trừ tình cò có chút bất chính trải qua, những thứ khác đều rất tốt."

Lục Tiểu Vũ lại hết sức thay cái kia xử không có lương tâm lại thường xuyên oán thăm nàng ngực nhỏ tiểu tử ngốc biện bạch đứng lên.

Lúc này, nàng đặt tại trên bàn uống trà điện thoại di động vang lên một hồi.

Lục Tiểu Vũ tâm đầu hơi động, cấp tốc ly khai mẫu thân ấm áp ôm ấp, chạy tới cầm điện thoại di động lên.

Quả nhiên, là cái kia xử không có lương tâm lại thường xuyên oán thăm nàng ngực nhỏ tiểu tử ngốc gửi tới tin tức.

"Món ăn ăn thật ngon, thay ta với người mụ mụ nói cái tạ ơn, còn có , chờ sau đó lần có cơ hội, có thể hay không đánh đàn cho ta nghe nghe?"

Rất ít mấy lời, trong khoảnh khắc xua tan Lục Tiểu Vũ hết thấy mù mịt, nàng một bên mừng rỡ trở về tốt, một bên nhảy nhót nói: "Mẹ, hấn nói lần sau còn muốn trở lại nhà chúng ta ăn cơm, còn nói nhớ nghe ta đánh đàn đây!"

Lục mụ mụ báo dĩ cười khò.

Một cái ngọc nha đầu, một tiểu tử ngọc, chính mình này làm mẹ, làm sao đột nhiên thật là không có địa vị.

Nhìn con gái vì cậu trai kia từ khiên tràng quả đố, vừa sốt sáng bàng hoàng biểu hiện, Lục mụ mụ bỗng nhiên nhớ lại chính mình khi còn trẻ nói chuyện yêu đương thời gian quang cảnh.

Giống như cũng là như vậy cẩn thận từng li từng tí một, thường thường chỉ vì đôi phương một câu nói, một cái ánh mắt hoặc vẻ mặt, cũng đủ để quyết định của mình trời trong cùng mưa ngày.

Nhưng nghĩ lại nghĩ đến chính mình kết cục thâm đậm ái tình hôn nhân, Lục mụ mụ không khỏi sinh ra mấy phần đau buồn âm thầm. . .

. . .

Ra tiểu khu, Trần Diệp cũng không có đón xe, mà là chậm rãi bộ hành ở màn đêm bên trong thành thị.

Hấn yêu cầu một ít không gian, một ít thời gian, đến bình phục nội tâm sóng to gió lớn.

Ở ven đường convenient store mua lợi bày thuốc lá cùng cái bật lửa, Trần Diệp mượn nicotin, thoáng trấn định nổi lòng, cũng ý thức được chính mình mới vừa ở Lục gia khác thường biểu hiện sợ là sẽ phải đưa tới hiểu lầm, liền cho Lục Tiểu Vũ phát ra một cái bờ cứu tin nhắn, miễn cho nàng suy nghĩ lung tung

Nhưng những câu nói này, hấn ở trước mặt không dám nói, bởi vì sợ mặt đối với Lục Tiểu Vũ thời gian, trong đầu cái kia chút ý nghĩ bị nàng hiểu rõ đến.

Lục Tiểu Vũ, Hứa Trác Nghiên. . .

Hai cái danh tự này, thật lâu quanh quẩn với nội tâm của hấn, làm sao đều lái đi không được.

Làm sao có thể nghĩ đến, ở một cái khác thời không, từ lúc mười năm trước liền qua đời cô gái kia, hiện nay sẽ sống sờ sờ xuất hiện ở trước mắt của hấn!

Từng cái từng cái manh mối đan xen, như bị bù đắp xong bính đồ, hoàn chỉnh cho thấy một hồi không thể tưởng tượng nổi số mệnh cố sự!

Cô gái kia bìa mộ cùng di ảnh, hấn chứng kiến mười năm, tương tự, hấn đối với mẫu thân tế điện cùng nhớ nhưng, cũng bị cô gái kia chứng kiến mười năm

Vốn là âm dương cách xa nhau, không hề cùng xuất hiện hai người, nhưng xuyên qua thời không, rốt cục ở đây cái tân thế giới bên trong tương phùng.

Nhưng này cái bí mật kinh thiên, chỉ có Trần Diệp biết.

Mà cô gái kia, dĩ nhiên không phải tồn tại ở lăng mộ bên trong vong linh, nàng từ mười năm trước trận kia bệnh tật bên trong tiếp tục sống sót, cũng bình an lớn rồi, cũng bởi vì các loại nhân duyên trùng hợp, cùng hấn gặp phải cũng thành ngồi cùng bàn, còn đồng thời cộng đồng đã trải qua suốt đời khó quên tế gặp.

Của nàng điềm tĩnh, của nàng e lệ, của nàng cười yếu ớt, ánh mắt của nàng, đều là chân thật như vậy tươi sáng.

Trần Diệp không nói được chính mình bây giờ rốt cuộc cảm thụ gì.

Kính ngạc, nghi hoặc, cao hứng, hoang mang, cảm khái. . .

Ngẩng đầu nhìn Thương Khung bên trong đầy sao, Trần Diệp nhớ tới khi còn bé thương tâm khổ sở thời gian, bà ngoại từng lừa tự mình nói mẫu thân hóa thành bầu trời sao đang nhìn mình.

Hiện tại, hấn rất muốn hỏi một câu mẫu thân, là nàng đem cô bé này an bài vào bên cạnh chính mình sao?

Quên đi, có hỏi hay không đều không có ý nghĩa, hay là đem cái này bí mật không thể nói, vĩnh cửu phủ đầy bụi đi.

Bắt đầu từ bây giờ, cô gái kia, cho hấn mà nói, chỉ là Lục Tiểu Vũ.

Chương 61: Người em trai này tốt bá đạo

Nhưng để cho an toàn, Trần Diệp vẫn là quyết định gần nhất mấy ngày không gặp Lục Tiểu Vũ.

Hắn sợ, tự xem đến Lục Tiểu Vũ tình hình đặc biệt lúc ấy không nhìn được nghĩ đến bí mật này, nếu như chuyện này bị Lục Tiểu Vũ siêu năng lực biết được, đó chính là long trời lở đất phiền toái lớn!

Chờ một chút đi, đợi đến chính mình hoàn toàn bình phục lần này tâm lý xung kích, có thể lấy lòng bình thường mặt đối với Lục Tiểu Vũ, nên không sao rồi.

Bất quá, nhưng có một khúc mắc chống đỡ ở Trần Diệp ngực bên trong.

Đó chính là Lục Tiểu Vũ rút cuộc là nguyên do bởi vì cái này tân thế giới cái gì tề gấp, tránh khỏi chết trẻ mà sống đến nay?

Từ căn nguyên trên phân tích, tám chín phần mười còn là năm đó cái kia chút rơi xuống cầu linh thạch mảnh vỡ, thúc đẩy một loạt hiệu ứng hồ điệp.

Chỉ là thay đổi Lục Tiểu Vũ vận mệnh hiệu ứng hồ điệp đến tột cùng là như thế nào, nhưng là một cái đại điểm đáng ngờ!

Trực tiếp đi hỏi Lục Tiểu Vũ bản thân hoặc Lục mụ mụ vậy khẳng định là không được.

Chuyện này đối với mình là bí mật không thể nói, nghĩ đến, đối với Lục Tiểu Vũ người một nhà cũng là như thế.

Hay là, chỉ có thể còn chờ ngày sau chậm rãi tìm cơ hội khảo chứng, hoặc giả chờ quan hệ gần thêm chút nữa sau đó mới nói bóng gió.

Hiện nay, trước hết đáng đáp như vậy đi, ít nhất hết thấy đều cũng không tệ lắm.

Ầy ầu suy nghĩ về tới Tinh Cốc tiểu khu, Trần Diệp mở ra gia tộc, đã nhìn thấy tới tắm rậm rạp trong phòng, chỉ có phòng khách bên trong có một mảnh thảm đệm ánh sáng.

Trần Y Lạp đang mặc bộ kia kiểu tình nhân đồ mặc ở nhà, núp ở trên ghế sa lon, tư thế có chút bất nhã gác chân nha tử, một bên kéo móng chân, vừa nhìn Tivi LCD.

"Nhanh như vậy sẽ trở lại rồi?"

Trần Y Lạp ngấm hần một chút, tiếp tục làm bộ như không có chuyện gì xảy ra kéo móng chân: "Còn tưởng rằng người đi qua ăn cơm, làm sao cũng phải hao tổn đến tám, chín điểm mới vừa về đây, nói thí dụ như ở bạn học nữ gia chơi chơi game, hoặc giả ra ngoài đi dạo phố xem phim, sau đó sẽ đến cái bên hoa dưới ánh trăng, lưu luyến không rời gì gì đó, chẳng lẽ nói. . . Gặp gia trưởng không thuận lợi?"

Trần Diệp giật giật mũi, chua quá.

"Người không phải làm thời nhận được công tác ra cửa sao? Làm sao cũng trở về nhanh như vậy, chẳng lẽ nói. . . Kể cả liều đều thả người bỏ câu?" Trần Diệp thừa dịp đổi giày vào nhà, cũng thuận miệng về uống một câu.

"Ai cần người lo!"

Trần Y Lạp bản khỏi mặt cười, hết sức thô trọng hừ một tiếng, đồng thời đem cắt móng tay mạnh mẽ khấu trừ xuống!

"Ồ!"

Kết quả không cẩn thận liền dùng sức quá mạnh, kéo đến rồi trong thịt, đau đến nàng che chân mắt tiếng kêu thảm thiết.

Trần Diệp đi tới, dựa vào đi qua, quan tâm nói: "Thế nào rồi."

"Không muốn người mèo khóc con chuột già từ bi! Đi đi!" Trần Y Lạp một tay xoa chân trái, đuổi ra chân phải giận dữ đẩy đệ đệ một hồi.

"Miêu."

Vừa tình ngữ Nguyên Bảo tựa hồ nghe được triệu hoán, từ bên trong góc nhảy một cái nhảy tới trên ghế salong, tả hữu nhìn một chút, dĩ nhiên không nhìn thấy một con có thể khiến nó khóc thảm con chuột.

Trần Y Lạp lại xui xẻo vừa giận, lại sẽ Nguyên Bảo một cước đá mở: "Xú không có lương tâm, liền ngươi đều tới tìm ta vui vẻ!"

"Miêu ô." Nguyên Bảo không tên gánh tội, phát ra bức tức nhảy đến một bên, buồn bức ngăn ngấm quan sát hai chị em xé bức bách vở kịch lớn.

Cùng lúc đó, trong ti vi cũng đang phát hình một hồi quốc sản xé bức bách vở kịch lớn.

"Ngươi nói a, ngươi đúng là nói a, đến cùng thích ta còn là thích cái kia tiểu tiện nhân, ngươi nếu như yêu nàng, liền lập tức từ trước mắt ta rút rất xa, ta lại cũng không muốn thấy ngươi! Xú không có lương tâm đồ vật!"

Trần Diệp hồ hởi chấn động, uốn một cái đầu, vừa vặn mắt thấy trong ti vi nam vai nữ chính diễn kịch kinh điển ngược tình yêu tiết, nữ chủ ngoài miệng liều mạng nói không muốn không muốn, thân thể nhưng thành thực bị nhân vật nam chính cho chinh phục, cường ôm, cường hôn, đẩy mạnh, lão tài xé động tác võ thuật làm liền một mạch, chạy không muốn không muốn!

Tiếp đó, hần cùng nhìn ra mặt đỏ tới mang tai Trần Y Lạp, không hẹn mà cùng liếc nhau một cái.

Đừng!

Trần Y Lạp hết sức nhanh chóng cầm lấy điều khiển từ xa đem TV tắt.

Trong phòng liền như vậy triệt để đen, chỉ có Nguyên Bảo sâu kín con ngươi ở tỏa ánh sáng, tựa hồ còn không có nhìn đủ nghiền.

"Nhìn cái gì vậy,

Còn không có nhìn đủ lão nương làm trò cười cho thiên hạ đây!" Trần Y Lạp sắc bên trong nội liễm oán giận một câu, cũng không biết là oán giận mèo vẫn là oán giận dê.

Trần Diệp vội ho một tiếng, tận lực không để trong óc gửi cái kia đoạn thiên lôi cuộn cuộn xé bức bách ngược yêu, vừa đi bật đèn ánh sáng, một bên bịt tai trộm chuông giống như nói: "Đây không phải là cùng ngươi hẹn ăn khuya, vội vàng điếm đã trở về mà, từ đầu tới lớn như vậy tính tình."

Nghe vậy, Trần Y Lạp đôi mắt đẹp lóe lên, nội tâm đốt tích sát khí đảo mắt liền không còn sót lại chút gì.

Làm ánh đèn chiếu sáng phòng khách, dĩ nhiên không gặp nàng trên gương mặt tươi cười giận dữ.

Chỉ còn lúm đồng tiền đẹp để lại hai bên hoa đào hồng nhạt, khóe miệng cũng hơi héch lên hơi có chút điếm, nhưng nói ra lời còn là vị chua mòi phản: "Ai biết có phải là bị bạn học nữ cho rửa, không thể làm gì khác hơn là ảo não đã trở về, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, cái kia tiểu nha đầu có thể không dễ trêu chọc."

"Có ý gì?" Trần Diệp nhử nhử mày.

"Ngươi còn giả trang cái gì hồ đồ a." Trần Y Lạp tức giận lầm bầm nói: "Cái kia nha đầu thức tỉnh ra siêu năng lực, mặc dù có thể quấy rầy tinh thần của người khác tư duy, chính là trước tiên xem ý nghĩ của người khác, mạnh mẽ đến đâu thay đổi ý nghĩ của người khác, do đó đạt đến công kích hiệu quả. . . Ngươi cùng với nàng nơi một khối, trong lòng nghĩ như thế nào, nhân gia một cái ánh mắt liền nhìn thấu, vì lẽ đó ngươi phạm là quay về nàng bóc lên cái gì bản thú ý nghĩ, nửa phút phải bị tháo dỡ mặc, thay đổi ai, cũng phải lo lắng đề phòng."

Trần Diệp lạng lẽ đổi mặt.

Trần Y Lạp câu này nhỏ nước bọt, kì thực điếm ra cùng Lục Tiểu Vũ chung đụng vấn đề lớn nhất, chính là ở trước mặt nàng rất khó có cái gì việc riêng tư!

Cũng may là, chính mình cùng Lục Tiểu Vũ mấy ngày này ở chung, cơ bản không có gì bất lương rấp tâm. . . Ngoại trừ tình cờ thán ngực bình như gương.

Vốn lấy sau ai còn nói được chuẩn đây, so với hiện nay muộn, hần liền vì đề tránh cho bị tiết lộ bí mật kia, vẫn đối với Lục Tiểu Vũ từ ngữ mập mờ.

Gặp đề đề không lên tiếng, Trần Y Lạp còn tưởng rằng bị chính mình chọc trúng hần mất hứng sự tình, giọng điệu bất giác hòa hoãn đứng lên: "Kỳ thực đi, ngươi này số tuổi muốn yêu đều rất bình thường, bất quá tỷ ý kiến là, tận lực tìm một đơn giản điếm cô gái, nói thí dụ như cái kia tiểu Dương liền rất tốt, đối với ngươi cũng thú vị, cái này Lục Tiểu Vũ. . . Ngươi chính là cẩn thận một chút đi, thật cùng với nàng tốt hơn, không làm được sau này sẽ là vừa ra xé bức bách sảy thai nhiều giác yêu thanh xuân máu chó kịch."

Kỳ thực còn có một cái đau buồn âm thầm Trần Y Lạp chưa nói, đó chính là Lục Tiểu Vũ thân thể quá kém, hiện tại lại thức tỉnh ra siêu năng lực, vạn nhất sau đó mạnh mẽ đến đâu tiêu hao sử dụng mấy lần, không chừng liền tính mạng hấp hối.

Trần Diệp nhưng là không tỏ rõ ý kiến.

Hần lại không phải thật tự kỷ nào tàn, tự nhiên có thể thấy Dương Tư Ninh cùng Lục Tiểu Vũ đối với mình đề lộ ra hảo cảm.

Bất quá, hần đối với chuyện tình cảm tạm thời không nghĩ đến xa như vậy, chú ý một cái thuận theo tự nhiên.

Hơn nữa, hẳn cũng không xác định hiện tại, liền thích hợp nói chuyện yêu đương, dù sao trong lòng còn có chút ràng buộc.

"Quên đi, tỷ chính là thuận miệng vừa nhắc tới, người thích có nghe hay không, ngược lại người cũng lớn, tỷ không quản được người viên kia phóng đảng gây rối tâm lạc, lại nói cái tuổi này không trải qua mấy trận tê tâm liệt phế ngược yêu, sao ngại ngừng nói mình thanh xuân qua đây." Trần Y Lạp vươn người một cái, dương nguy trang đến mức hững hờ.

"Cất, nói được đầu đầu là nói, làm được bản thân thật giống có nhiều kinh nghiệm tựa như, người ngược yêu qua mấy về a?" Trần Diệp lật lên khinh thường, liếc mắt Trần Y Lạp đặt tại trên bàn uống trà điện thoại di động, tựa như cười mà không phải cười nói: "Y theo ta nhìn, kinh nghiệm của người đều đến từ chính sách giáo khoa đi, tỷ như lần trước ta nhìn điện thoại di động người tiểu thuyết trong phần mềm, tồn đều là chút bá đạo tổng giám đốc tổng ngược ta, lãnh khốc tổng giám đốc ngược tâm thể, sói tổng giám đốc Lý cường chế thích, còn có mới vừa cái kia phim truyền hình, có phải là bị ngược sáng đến không muốn không muốn."

". . . Chết cừu con, người dám lật điện thoại di động ta, lão nương liều mạng với người!"

"Ai rồi rãnh lật điện thoại di động người, điện thoại di động của mình đặt tại cái kia, từ sáng đến tối tiểu thuyết phần mềm cho người phát đẩy truyền tin hơi thờ, tất cả đều là những này ngược yêu văn."

"Vậy người cũng là nhìn lên! Ăn ta một chân!"

Trần Y Lạp then quá thành giận liền mở xé, giẫm ở trên ghế sa lon, vung lên căng mịn thon dài rõ ràng chân đạp về phía Trần Diệp.

Kết quả lại một lần nữa dùng sức quá mạnh, con kia vừa kéo đến thịt chân hăm ở trên ghế sa lon, đau đến Trần Y Lạp mất cá chân một uy, lại ối một tiếng hạ ngổ xuống, bụng chân ô ô kêu thảm thiết.

Trần Diệp lúc này toán kiến thức càng làm càng chết, dở khóc dở cười sau khi, thấy nàng bức kia diêm dâm đáng yêu oan ức dạng, rốt cục vẫn là nhẹ dạ, xoay người từ trong ngăn kéo lấy ra hòm thuốc, cầm thuốc phun sương cùng băng dán cá nhân, ngồi vào bên cạnh, nói: "Đem móng đưa tới, cho người liệu chữa thương."

"Người mới dài dê móng đây!" Trần Y Lạp dùng một con khác vẫn còn tốt móng đạp lại em trai cái móng, đắm chìm khốc lóc om sòm lẫn lộn hình thức.

Lũ khuyển không có kết quả, Trần Diệp kiên trì bị hao tổn không còn, một phát bắt được của nàng con kia móng, trầm giọng nói: "Gần như là được, vội vàng đem con kia móng đưa tới, bằng không ta ngay cả người này con móng lại cho uy!"

"Người dám? !" Trần Y Lạp hò hét.

"Người đoán ta có dám hay không!" Trần Diệp nắm chặt con kia xinh đẹp tuyệt trần chân ngọc tay dứt khoát phát lực, lập tức đem Trần Y Lạp hành hạ đến lần thứ hai gào lên đau đớn.

"Công kích thành công! +10 EXP!"

"Người này xú không có lương tâm chết cừu con, người thật sự dám a!" Trần Y Lạp tức khổ nói, vung lên đệm dựa liền ném tới.

Trần Diệp rất thoải mái liền chặn đi trở về, tốt xấu là thân thể hệ Giác tỉnh giả, luận sát người vật lộn, who sợ who.

Bất quá, hẳn cũng thật không dám đem nàng lộng thương, cứng rắn không dễ xài, lại chuyển thành mềm, đưa tới một cái tay khác, dứt khoát cào nổi lên bàn chân tâm!

"A! Đừng . . Không muốn. . Nhanh ngừng. . Nhanh. . Nhanh. . A!"

Trần Y Lạp ăn đòn đánh này, từ chân bắt đầu, cả người run lẩy bẩy, đã từng nỗ lực giãy dụa phản kháng, làm sao thân thể khí lực đều bị hút hết, chỉ có thể cút ở trên ghế sa lon rên rỉ thở gấp, hoàn toàn mặc người chém giết.

"Công kích thành công! +50 EXP!"

"Công kích thành công! +50 EXP!"

"Công kích thành công! . . ."

Trần Diệp không nghĩ tới khi còn bé oán giận Trần Y Lạp tuyệt chiêu không chỉ có vẫn có hiệu quả, còn có thể thu hoạch như thế khả quan EXP, nhìn nàng bị chính mình oán giận được dục tiền dục tử, tiêu hồn tuyệt luân, hết sức có cảm giác thành công nói: "Có nhận biết hay không kinh sợ?"

"Không tiếp thu. . A! Không. . Không muốn. . Nhận thức. . Ta nhận thức. . Nhanh ngừng. . Không chịu nổi! Ôi chào!" Trần Y Lạp làm cho cực kỳ bị thảm.

Trần Diệp lo lắng này nạn nhân tầm vị la lên sẽ bị hàng xóm nghe thấy hiểu lầm, liền thấy đỡ thì thôi, "Sớm thức thời không phải tốt, nhất định phải phòng hảo hạng đình cạy ngói."

"Xú không có lương tâm. . Bạch thương người. . Như thế ngược chị người. . ."

Trần Y Lạp không ngừng thân thể mềm mại vẫn còn co giật, khuôn mặt cũng đã Hồng Hà nằm dày đặc, dư vị vị mùi phần, theo thờ phi phò hơi thờ, bộ ngực cao vút càng lộ vẻ đồ sộ, ngâm sân mang mị trùng đệ đệ vài lần, có thể vừa nhìn con kia xuẩn xuẩn đục động móng vuốt, cuối cùng vẫn là nhận tung đem tổn thương chân gác đến Trần Diệp trên đùi.

Nhìn Trần Diệp thù đầu tí mĩ cho nàng phun thuốc, Trần Y Lạp cong lên đỏ tươi môi anh đào, bỗng nhiên cảm thấy người em trai này tốt bá đạo. . .

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 62: Rất có Hoa Hạ đặc sắc võ đạo cực

Thi đại học sau, giống như này cá mặn hai ngày.

Ngày thứ ba sáng sớm, Trần Diệp ngồi Trần Y Lạp AMG, chạy về phía thành phố ngoại thành phía tây.

"Ta trước tiên cùng người phổ cập một hồi quy trình cùng quy củ."

Trần Y Lạp thoát ly sinh hoạt hàng ngày ngao kiều đáng yêu, chuyển thành công tác hình thức, liền khôi phục ngự ty phong độ, có trật tự giảng giải nói: "Đến căn cứ phía sau, trước tiên đưa tin, sắp xếp chỗ cư trú, chờ đến xế chiều tập hợp, sẽ có người trước tiên làm động viên nói chuyện, sau đó sẽ làm một lần đo lường, kiểm tra các người thức tỉnh tới nay thành quả. Đón lấy nửa tháng, chính là giảng bài cùng tập huấn, mỗi đến tận thành tích thi vào đại học đi ra, các người đem tới chớp nhất một hồi thi đua kiểm tra, căn cứ cái thành tích này, kết hợp với các người thi cao thành tích văn hóa, quay đầu lại các người đến cùng có thể ghi danh trường học nào cũng nên trong lòng nắm chắc rồi."

Trần Diệp nghi vấn nói: "Liên nửa tháng, có thể học được gì đây?"

"Khẳng định học không là cái gì hoa quả khô, không phải là học trước lớp hình thức, cho các người những này chim non đánh đánh cơ sở, chờ các người đến rồi trong lúc học đại học, đó mới là chính quy giảng bài kiều huấn luyện." Trần Y Lạp còn đặc biệt chiều có một câu: "Thế nhưng, các người ở đây nửa tháng biểu hiện cùng thành quả, đem trực tiếp quyết định các người ở chính thức trong danh sách xếp hạng, xếp hạng càng đến gần, lấy được tài nguyên cùng vun bón cũng sẽ càng nhiều càng toàn diện."

Nghe vậy, Trần Diệp liền chắc là hiểu.

Chính là ba tuổi nhìn thấy lão, đem vừa thức tỉnh người ví von thành tập tễnh học theo học sinh mới của đây, như vậy tiền kỳ phát dục tình huống, sẽ rất đại trình độ quyết định người này trưởng thành hạn mức tối đa!

Tiền kỳ phát dục được càng tốt, chính thức tự nhiên sẽ trọng điểm vun bón, cấp cho tài nguyên nghiêng cũng tất nhiên sẽ càng nhiều!

Tỷ như trên tốt hơn trường học, tỷ như thu được tốt hơn phụ đạo, tỷ như bắt được tốt hơn chờ gặp!

"Những thiên phú kia tư chất hơi hơi thiếu một chút người mới, nếu như khoảng thời gian này biểu hiện tốt, chưa chắc không có cái sau vượt cái trước độ khả thi." Trần Y Lạp xoay quá kiều mỹ phương dung, nhìn đệ đệ, trấn an nói: "Vì lẽ đó a, tuy rằng bước đầu của người điểm so với phần lớn người chênh lệch chút, nhưng chỉ cần cố gắng một chút khắc khổ điểm, vẫn có hi vọng ở võ đạo sinh danh sách bên trong tranh thủ được một cái tốt thứ tự. . . Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là người rất tốt nghe tỷ, có tỷ cho người hộ giá hộ tống, dù cho đứng hàng không tới trước Mao, một cái trung du vẫn là nhẹ nhàng lòng."

Trần Y Lạp tinh thần phần chấn trùng mất nhìn.

Trần Diệp thì lại lờ mờ một cái.

Lời này cùng cho học sinh rút tâm linh canh gà khác nhau ở chỗ nào.

Không phải là để cái kia chút đàn độn học sinh cảm thấy chuyên cần có thể bỏ khuyết, tận lực liều liều một lần.

Có thể thiên tư đặt tại cái kia, Trần Diệp cũng không nhận ra một cái F cấp Giác tỉnh giả, thông qua hậu thiên chăm chỉ là có thể rút ngắn cùng ABCD Giác tỉnh giả nhóm chênh lệch.

Ngược lại, căn cứ thể dục nghệ thuật các lĩnh vực đông đảo ví dụ, có thể dự kiến, chỉ cần thiên tư tốt Giác tỉnh giả không như xe bị tuột xích, thông qua

một loạt tu hành, chênh lệch tất nhiên càng kéo càng lớn!

Cho tới Trần Diệp vị này chỉ có thể hèn mọn trở mã quái thai chim non, có thể phát dục tới trình độ nào, xem hết hẳn kế tiếp oán giận người thành quả. . .

Nói chuyện tào lao, xe lái vào một cái trong rừng đường cái, bốn phía non xanh nước biếc, che lấp rậm rạp rộng lớn rừng rậm.

Căn cứ địa đồ định vị, nơi này đã phi thường rời xa người ở, gần nhất thôn trang đều phải nửa giờ đường xe!

Đúng là nghe nói qua, chung quanh đây có một quân đội trụ sở. . .

Lúc này, xe lái đến trên đường, đã bị một cửa ải cản lại, bốn phía kéo dài mở một đám lớn lưới sắt!

Từ vọng bên trong đi ra đến một tên súng ống đầy đủ quan binh, Chấn Thanh nói: "Quân đội trụ sở! Người không phận sự không có gì vào!"

Trần Y Lạp từ cửa sổ xe dò ra đầu, nói: "Ta tháng trước ba ngày hai đầu lại đây, nhanh như vậy liền quên ta a."

Người quan binh kia vẫn một bộ công sự công bạn thái độ, nói: "Xin mời trình chứng kiện!"

Trần Y Lạp bữu môi, từ bóp đầm bên trong móc ra một tấm giấy chứng nhận, đưa cho quân nhân kia.

Người quan binh kia cầm Trần Y Lạp giấy chứng nhận không nhúc nhích, lại cảnh giác nhìn Trần Diệp.

"Nhỏ cừu con, đem học sinh của ngươi chứng cho hắn." Trần Y Lạp nhắc nhở nói.

Trần Diệp theo lời từ túi hành lý lấy ra Trần Y Lạp vừa sáng căn dặn hắn chuẩn bị xong thẻ học sinh.

Quan binh tiếp nhận thẻ học sinh, lật mở nhìn mấy lần, vừa cẩn thận so với Trần Diệp dung mạo, lúc này mới trở về vọng thao tác máy vi tính xác định thật giả.

Trần Y Lạp cười khỏ nói: "Mỗi lần tới đều giống nhau, chứng thực không nhận người, chính là Ngô Nguyên Kỳ bọn họ đi tới, cũng phải đăng hoàng tiếp thu kiểm tra đối chiếu sự thật."

Trần Diệp sớm đoán tới đây trông coi hết sức nghiêm ngặt, thật không nghĩ đến nghiêm ngặt tới mức này, hiếu kỳ nói: "Lần này toàn bộ Hạ Giang trường đại học, chỉ là cấp E đừng trở lên thức tỉnh thuộc khoá này sinh ra được nên có mấy trăm người đi, một cái như vậy cái đã kiểm tra đến, ứng phó được sao?"

"Ứng phó không được cũng phải ứng với, đây là sắt quy tắc." Trần Y Lạp nói: "Bằng không tỷ làm gì sáng sớm đơn độc lĩnh người tới, người muốn cùng các người giống như ngồi xe bus, ít nhất được dịp này hao tổn đến trưa."

Cũng may, quan binh chỉ dùng không tới một phút, liền xác nhận xong rồi, đem giấy chứng nhận giao trả lại, chào một cái, liền kéo nói hạp.

Làm xe chạy đến đường cái tận đầu, một mảnh khoáng đạt kiến trúc bày liền ánh vào mi mắt.

Cửa, ngon còn "Đệ tập đoàn quân thật giáo huấn căn cứ" !

"Đây là cùng trú đóng ở ở đây tập đoàn đội trung dụng, nhưng tính ra, kỳ thực chúng ta bộ đội này, cũng là lệ thuộc vào quân trung ương mới lãnh đạo." Trần Y Lạp một bên giải thích, một bên ăn còi, cửa co đuôi cửa dần dần kéo ra.

Trần Diệp không nhịn được nói: "Giác tỉnh giả quản lý bộ ngành vẫn thần thần bí bí, đến tột cùng tên gì?"

"Liên gọi võ đạo tổng cục, bị Chính Vụ Viện cùng quân trung ương mới song trọng lãnh đạo!" Trần Y Lạp nói: "Kết cấu hình thức cùng vũ cảnh gần như, mỗi cái tỉnh hoặc thành phố trực thuộc trung ương, thiết lập võ đạo trung đoàn, giống Hạ Giang những này địa cấp thành phố, nhưng là võ đạo chỉ đội, lại phía dưới khu huyện là võ đạo đại đội. Ngoại trừ trung ương tổng cục là Tư lệnh cùng chính ủy lãnh đạo tổ hợp, phía dưới đội ngũ, một quy tắc là đội trưởng cùng chính ủy. . . Bất quá bởi một ít nguyên nhân đặc biệt, cho tới nay cũng còn không có chính thức treo biển hành nghề, tất cả Giác tỉnh giả, ở bề ngoài đều lệ thuộc vào các địa khu tập đoàn quân."

Trần Diệp không nghĩ tới quan phương mệnh danh đơn giản như vậy thô bạo, bất quá loại kết cấu này hình thức, cũng xác thực thuận tiện chính thức vững chắc chừng không lấy Giác tỉnh giả nhóm.

Về phần tại sao còn không có treo biển hành nghề, nói vậy trừ một chút yếu tố chính trị, e sợ còn cùng hiện nay quốc nội Giác tỉnh giả quần thể còn chưa đủ trầm ổn có quan hệ.

Giác tỉnh giả này tồn tại, cho tới nay mới thôi mới 20 năm, tỉ lệ đào thải lại cao, muốn xây dựng cái này mới phát đặc thù quần thể, tự nhiên không cách nào một lần là xong.

Đột nhiên nhớ ra cái gì đó, Trần Diệp lại truy hỏi nói: "Vậy tại sao ta vẫn luôn chỉ thấy được đội trưởng Ngô Nguyên Kỳ, chính ủy người đâu?"

Trần Y Lạp trở về hắn một cái hết sức quý dị ánh mắt, nói: "Ngươi trên lịch sử giờ học, lão sư có hay không từng nói với ngươi trong quân đội quan văn

là làm gì?"

Trần Diệp ngó ngẩn, nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Hoa Hạ lịch sử, từ xưa tới nay quân đội truyền thống, phần lớn là quan văn chỉ huy cây súng.

Như cổ thời điểm quân đội xuất chinh, ngoại trừ suất quân võ quan, Hoàng Đế thường thường còn sẽ giải sải mấy cái quan văn đi giám sát chỉ huy cùng lãnh đạo, nói trắng ra là, chính là tránh khỏi võ quan cầm binh đề cao thân phận.

Cho tới bây giờ, quân đội chính ủy, chắc là thay thế vị trí này.

Cho tới Hạ Giang khu vực võ đạo đại đội chính ủy tại sao vẫn không ra hiện. . . Trần Y Lạp cho ra một cái rất có Hoa Hạ đặc sắc trả lời: "Chính ủy chính là người bình thường, lúc đó Kỳ Hồng cùng độc răn tàn phá, người chẳng lẽ muốn để vị kia nhỏ lão trên đầu đi hy sinh thân mình sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tu Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Nói chuyện đùa, buông lỏng một chút cả người mà

Tiến vào thật giáo huấn căn cứ, Trần Y Lạp dừng xe xong, liền dẫn Trần Diệp đi tới một tòa cao ốc trước trên đất trống.

Chỗ ấy, đã trang trí lên một chỗ đài làm việc, đang có vài tên nam nữ ở sau cái bàn vội vàng.

Một tên trong đó nữ tử xinh đẹp, chính là lần trước cho Trần Diệp làm cái ghi hình Tiêu Lệ.

"Y Lạp, sớm như vậy liền lĩnh đệ đệ lại đây rồi." Tiêu Lệ gặp được hai người, mỉm cười phát tay chào hỏi.

"Thừa dịp đại bộ đội còn chưa tới, trước tiên đem ngã đệ thu xếp ổn thỏa." Trần Y Lạp lượn lơ Na Na tiêu sái đến đài làm việc trước.

"Còn nói, người mình còn có thể không chăm sóc mà." Tiêu Lệ liếc nhìn Trần Diệp, sau đó từ trên bàn rút ra một phần đồng sách sách, sau khi lật ra bày trước mặt bọn họ, nói: "Ày, trước tiên chọn một ký túc xá đi."

Trần Y Lạp nhắm hai mắt, duỗi ngón tay trong đó một cái số phòng, nói: "Liền cái này hai người đi, lầu hai nhắm hướng đông nam, thông gió lấy sạch đều tốt."

"Được, cho ta hạ thẻ học sinh." Tiêu Lệ từ Trần Diệp trong tay tiếp nhận thẻ học sinh, ở căn phòng này hào dưới đáy kí rồi Trần Diệp đại danh, sau đó liền làm mất đi chìa khoá cùng thẻ ăn cơm trở lại.

"Đi thôi, cùng đi gặp nhìn người kẻ tiếp ở mới."

Trần Y Lạp kéo lại em trai cánh tay, đang muốn hướng về ký túc xá đi tới, bỗng nhiên phía sau truyền đến một trận la lên.

"Y Lạp đồng chí, người rốt cục hiện thân rồi."

Một cái mặc quần soóc áo lót tên béo, tấp lạp dép, ở nắng ban mai chiếu khắp hạ, rất là vui vẻ chạy chạy tới, còn giang hai tay ra, đầy nhiệt tình cười nói: "Đến, xin mời tiếp thu cách mạng đồng chí nhiệt tình thăm hỏi đi."

"Cút!"

Trần Y Lạp khước mắt co quắp một cái, chỉ học ra một chữ này.

Ngay sau đó, mập mạp kia thân hình động tác im bất đi, hiển nhiên là bị Trần Y Lạp siêu niệm lực khống chế được.

Nhưng tên béo không chút hoang mang, nhếch miệng cười nói: "Cần gì chứ, khổ như thế chứ, ta bị tội, người cũng bị tội."

Nói, tên béo trên người thịt mỡ run nhúc nhích một chút, hai tay hướng về hai bên duỗi một cái, thân thể càng khôi phục tự do!

"Nhỏ cừu con, thay ta đem này chết tiện nhân đập đi!"

Trần Y Lạp vừa nhìn tên béo tiếp tục mặt đỏ lừ lừ hướng về chính mình áp sát, lập tức cùng đệ đệ cầu viện.

"Người trực tiếp lưu mở không được sao. . . Hà?"

Trần Diệp nhạy cảm nhận ra được Trần Y Lạp thân thể về mặt có chút cứng ngắc!

Tựa hồ là không thể động đây!

Lại nhìn mập mập kia biểu tình dương dương đắc ý, Trần Diệp tức khắc giật mình!

Mập mập chết bầm này là tinh thần hệ Giác tỉnh giả!

Vẫn là một cái có thể phản chế Trần Y Lạp siêu cường tồn tại!

Vấn đề là, mập mập này hào không nửa điểm cường giả giác ngộ, nhiệt tình buông thả chạy đến Trần Diệp trước mặt, lần thứ hai mở hai tay ra, hào hứng làm dáng muốn đánh về phía Trần Y Lạp: "Không muốn hoang mang, không muốn giãy dụa, đến, xin mời tiếp thu cách mạng đồng chí nhiệt tình thăm hỏi đi."

Trần Diệp lập tức để ngang Trần Y Lạp trước mặt.

Tiêu Lệ cũng bất đắc dĩ che một hồi trán, tức giận nói: "Nhậm Tư Kiến, người sáng sớm liền phát lộn ôn đây!"

Nghe vậy, Trần Diệp lại xem thêm mắt này con lộn béo đáng chết.

Không nghĩ tới một cái như vậy không được điều động gia hòa, dĩ nhiên là tinh trung đoàn phái tới Hạ Giang phụ trách tập huấn khảo hạch người phụ trách.

Bộ này cửa nên là có không được điều động a.

"Tiêu Lệ, người nói như vậy có thể quá tổn thương ta tâm, ba người chúng ta đây chính là từ đại học lên liền phong hoa tuyết nguyệt tới được lão cách mạng chiến hữu, lúc này thật vất vả ở Hạ Giang đoàn tụ, nên biểu đạt một hồi hoài niệm tình mà." Nhậm Tư Kiến hết sức vô liêm sỉ nói nói, trêu đến những nhân viên làm việc khác khóc cười không ngừng.

Nhậm Tư Kiến hồn nhiên không để ý chung quanh xem thường ánh mắt, một tay dựng ở Trần Diệp vai đầu, liền muốn đẩy hắn ra: "Người bạn nhỏ để đề, đừng làm trở ngại ta và chị người ôn chuyện."

Trần Diệp nhưng lù lù bất động.

Nhậm Tư Kiến chân mày cau lại, nhìn Trần Diệp cười nói: "Khá lắm, vừa thức tỉnh không lâu, thì có sức mạnh lớn như vậy."

Bầu không khí, đột nhiên có kiếm bạt nổ trương dấu hiệu.

Thế nhưng, Nhậm Tư Kiến nhưng không có tính toán cùng Trần Diệp chính diện vừa, lòng bàn chân dường như lau dầu, lanh lẹ vòng qua Trần Diệp.

Trần Diệp vừa tới đưa tin, bản không muốn gây thêm rắc rối, nhưng lại không thể tùy theo chính mình rau cải trắng bị này con con lộn béo đáng chết cho cũng lật, lập tức dựa vào siêu cường bạo phát cùng nhanh nhẹn lại ngăn chặn Nhậm Tư Kiến đường đi!

Nguyên tưởng rằng này thì xong rồi, có thể không ngờ tới, một sát na, Nhậm Tư Kiến thân thể hoảng du một hồi, quý dị có thêm hai cái phân thân!

Trong nháy mắt, ba cái Nhậm Tư Kiến liền rất là vui vẻ tiếp tục cùng hướng về phía Trần Y Lạp.

Ảo thuật!

Trần Diệp trong đầu lập tức toát ra chữ này, lại một lần nữa đối mới đối với này con lộn béo đáng chết ẩn tượng.

Hắn từng nỗ lực thông qua cái bóng đến nhận biết thật giả, nhưng phát hiện dưới ánh mặt trời ba cái Nhậm Tư Kiến đều có cái bóng!

Cũng may, Trần Diệp siêu cường tinh thần thuộc tính, để hắn bắt được bên trái cái kia Nhậm Tư Kiến mang lên không khí gọn sóng!

Oành!

Giữa lúc Tiêu Lệ đi ra chuẩn bị phái Nhậm Tư Kiến, một hồi đột biến lần thứ hai phát sinh!

Đội mọi người phản ứng lại, ba người kia Nhậm Tư Kiến, lại khôi phục thành một cái, thân hình mất khống chế lùi rúc vào một bên!

"Ồi yêu! Y Lạp! Người đệ ra tay cũng thật ác độc a!" Nhậm Tư Kiến bùng cánh tay thịt, gào gào thét lên.

"Sách!"

Trần Diệp cũng không muốn đem sự tình làm lớn, khóa chặt Nhậm Tư Kiến chân thân phía sau, liền quăng ra một lòng bàn tay, kết quả đem người đánh bay ra ngoài phía sau, hắn cũng nhất thời cảm thấy một trận đau đớn!

"Công kích thành công! +50 EXP!"

"Cảm ứng được công kích, +50 EXP!"

Nhìn hệ thống phần mềm hack lần đầu xuất hiện hai loại trạng thái, Trần Diệp lại là một trận ngạc nhiên nghi ngờ.

Vọng thiên!

Này con lợn béo đáng chết không ngừng sẽ ảo thuật, lại vẫn sẽ tinh thần cùng vật lý song trọng đàn hồi công kích!

Nói trắng ra là, chính là nó là nhóm người nói, còn trị một thân thân!

Danh chính ngôn thuận lẫn nhau oán giận!

Xem ra cũng thật là không thể trông mặt mà bắt hình dong!

"Chết tiện nhân, ngươi còn dám làm âm ỉ, có tin ta hay không bói ngươi da heo!" Trần Y Lạp giờ khắc này cũng từ ý niệm của chính mình không ché bên trong thoát khỏi đi ra, mặt cười hàm sát sắc mắng nói.

Bất quá, đúng là không có thật trở mặt dấu hiệu động thủ.

Hiển nhiên, đây chỉ là nàng cùng Nhậm Tư Kiến, Tiêu Lệ chờ đại học cùng trường giữa chơi đùa trêu chọc.

"Ai nha nha, sáng sớm, nói chuyện đùa, buông lỏng một chút cả người mà." Nhậm Tư Kiến bị Trần Diệp oán giận một hồi, cũng không có tức giận, vẫn trơ mặt ra cười ha ha, đi tới, thân thiết giờ tay nhẹ đập Trần Diệp bả vai, "Không tòi không tòi, hồ tỳ không cầu đệ, sau khi giác tỉnh phát dục được như thế tốt, đón lấy khẳng định đại có cái nên làm, bất quá a, người bạn nhỏ, sau đó làm người vui vẻ lên chút buông lỏng một chút, bạo lực không phải là giải quyết vấn đề biện pháp tốt, ta bị tội, ngươi cũng bị tội, khổ như thế chứ? Cần gì chứ? Đúng hay không?"

Trần Diệp mắt tròn trắng lên, hoá ra còn là một lời nói.

Nhậm Tư Kiến lại chà xát chính mình tròn vo cằm, nhìn Trần Y Lạp chà chà than thở nói: "Nhưng nói thật, chị ngươi lớn xinh đẹp như vậy cảm động, là người đàn ông cũng không nhận được muốn nhất thân phương trạch đây."

Nói xong, này con lợn béo đáng chết còn thật mặt dày lại dán vào.

Trần Y Lạp đang chuẩn bị muốn thừa nhận lẫn nhau tổn thương quả đáng đem này chết tiện nhân một lòng bàn tay đánh bay, bỗng nhiên Nhậm Tư Kiến lão đảo một cái, trực đỉnh đỉnh té nhào vào trên xi măng.

"Ai nha!"

"Nói chuyện đùa, buông lỏng một chút cả người mà."

Trần Diệp đập từ Nhậm Tư Kiến dưới chân thoát ly chữ Nhân dếp, lộ ra cả người lẫn vật nộ cười vô hại.

"Công kích thành công! +100 EXP!"

Bạn đang đọc truyện *Cá Mặn Tư Chân Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.